215

Digitized by Google

NAZIONALE
261
7 K
26
VITT. EMANUELE
ROMA

by Google

SERIES
PRINCIPUM
QUI
LANGOBARDORUM AETATE
SALERNI IMPERARUNT.

Digitized by Google

SERIES PRINCIPUM

QUI

LANGOBARDORUM AETATE

SALERNI IMPERARUNT

EX

VETUSTIS SACRI REGII COENOBII TRINITATIS CAVAE TABULARII MEMBRANIS

ERUTA

EORUM ANNIS AD CHRISTIANAE AERAE ANNOS

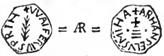
RELATIS

A VULGARI ANNO DCCCXL. AD ANNUM MLXXVII.

PER

D. SALVATOREM MARIAM DE BLASIO PANHORMITANUM CASINATEM

EIDEM ARCHIVO PRAEPOSITUM.

Ex Velitrarum
Muſeo Borgiano

NEAPOLI

MDCCLXXXV.

EX TYPOGRAPHIA RAYMUNDIANA

Superiorum permiſsu.

Digitized by Google

Ignoratione unius intervalli reliqua ignorari neceſſe eſt, quemadmodum uno deprehenſo ceterorum cognitio expeditiſſima eſt. Joſeph Scaliger in Prolegomenis ad Theſaurum Temporum Euſebii Pamphili Caeſareae Paleſtinae Epiſcopi.

D O M I N O

RAPHAELI PASCA

SACRI AC REGII MONASTERII SS. TRINITATIS CAVAE

A B B A T I

EJUSQUE DIOECESEOS AC JURISDICTIONIS ORDINARIO
TERRAEQUE TRAMUTULAE BARONI &c.

Salvator Maria de Blasio Casinas.

CUinam unquam hae quaecumque laborum meorum, qui Tui potius ſunt dicendi, primitiae commendandae erant, cujuſnam ſub auſpiciis collocandae, niſi Tuis Illuſtriſs. & Reverendiſs. Praeſul Aſceterii hujus decus, & ornamentum, Archivi hujus integerrimi, ac, ſupra quam credi poteſt, literariis barbari praeſertim aevi gemmis locupletiſſimi Aſſertor, ac Moecenas impavide? Ad hoc enim ſane perantiquum, ac ce-

Digitized by Google

celeberrimum Monaſterium Sanctorum Patrum, quorum reliquias jam inde a pluribus ſeculis Eccleſia veneratur, domicilium quum acceſſiſſem, (Umbricium namque Romanum fueram imitatus, qui

quando artibus, inquit, honeſtis
Nullus in Urbe locus, nulla emolumenta laborum,
. . . .
Dum nova canities, dum prima, & recta ſenectus,
Dum ſupereſt Lacheſi quod torqueat, & pedibus me
Porto meis nullo dextram ſubeunte bacillo,
Cedamus patria. Juvenalis *Sat. III.*)

ejuſque memorandas ab undecim fere ſeculis tabulas, atque inſtrumenta mihi concredita vix evolvere coepiſſem, Tuam continuo, licet procul alii praeeſſes Coenobio, benevolentiam expertus ſum, & quae eſſent amantiſſimi animi tui ſenſa jam dum perſpexi. Ingenti enim te perfundi laetitia ajebas, quod huc denique aliquando adveniſſet, qui veluti derelicto, ac peſſumdato innumerarum veterum chartarum theſauro (quae Tua erga me immeritum eſt humanitas, & praejudicata meae tenuitatis opinio) medicas manus adhiberet, poſſetque ad loci hujus decus in lucem evocare, quae apud melioris etiam notae homines hactenus occulta penitus, cimmeriiſque obvoluta tenebris extitere. Te equidem non latuerat, quae, quantaque veteres Monaſterii hujus Aſcetae ex mem-

membranarum earumdem lectu difficillimarum rubigine notatu digniſſima excerpſerint, quaeque doctiſſimus prae ceteris, & incomparabilis Vir Auguſtinus Venereus Abbas immenſa, ac ſpiſſa adverſariorum volumina ſub praeteriti ſeculi initium reliquerit, quibus utinam poſtremam manum dediſſet, quaeque praelo parata erant, vulgaſſet! ſibi certe, ſuoque huic Coenobio immortale decus apud Eruditos quaeſiviſſet, & forte iis, qui Diplomaticae Arti, hiſtoriaeque Medii Aevi praeterito, ac praeſenti ſeculo inſudarunt, palmam praeripuiſſet. Sed quoniam neque ei tantum otii, ac vitae ſuperfuit, ut omnia ad umbilicum uſque perduceret, neque aliis, qui deinceps caelum hoc incoluere, inamoenae hujus eruditionis campus adeo cordi fuit, ut minus aſpera, minuſque injucunda ſtudia non potius ſectarentur, dolebas equidem tot, tantaque utilia, ac litterariae Reipublicae barbarorum ſeculorum obſcuritati illuſtrandae pene dixerim neceſſaria conſepulta deliteſcere, nec Te aliis diſtentum regiminis ſollicitudinibus (quantum enim hiſce in ſtudiis valeas, neminem fugit) hac illac, quo noſtrae Congregationis utilitati proſpicias, diſcurrentem iis in meliorem ordinem diſponendis, corrigendis, augendis vacare poſſe. Quare & quos tunc abſens ſtimulos mihi dederis, & deinde huic regundo inſigni Sanctuario infulis decoratus quum ſingulari bo-

bonorum omnium plauſu advenifſes, quae currenti mihi calcaria adjeceris, ut ea omnia, quae olim collecta nimis adhuc implexa manebant, in meliorem ordinem redigerem, examini ſubjicerem, corrigerem, immutarem, obtruncarem, augerem, cunctaque ad veterum inſtrumentorum fidem redigerem, credi vix poteſt. Interea ut majori Monaſterii ejuſdem decori conſuleres, tantoque ineundo, ac maturando labori opportuniora commoda exhiberes, elegantiora, amplioraque conclavia, novaque laevigatiſſimis lignis egregiarum caelaturarum ornatu praeditis plutea, quibus hic membranarum theſaurus, qui humili prius loco jacebat, reconderetur, profuſis ſumptibus paraſti: Amanuenſes, qui gravis in partem oneris vocarentur, ſubſidioque eſſent, geminaſti: libros, ſi qui in hac ſatis diviti Bibliotheca deſiderarentur, de Re Diplomatica, deque anecdotorum inſtrumentorum, ſive etiam Chronicorum, Diariorum, aliorumque ſequioris aevi hiſtoriae praeſertim Neapolitanae Fragmentorum collectionibus, comparaſti: Graeca centum circiter inſtrumenta barbaricis literis, & nexibus involuta, ut communi noſtrorum temporum alphabeto, latinoque idiomate redderentur, curaſti: quae omnia niſi Viro mirae dexteritatis, atque ad ardua, & ſublimia nato praeſtare minime licuiſſet. Sed, quod majus eſt (& utinam Superis placuiſſet, ut tibi ex animi ſententia res

pro-

procederet!) Virum omni litterarum genere praeditum, mihique amiciſſimum, dum ſibi, Tuoque ipſi Monaſterio, cujus alumnus eſt, in Neapolitana Studiorum Univerſitate non minimam nominis famam conciliaverat, &, ſi in ceteris, in hac etiam facultate maxime idoneum, ad Coenobium qua hortationibus, qua conſiliis, qua honorum praemiis arceſſere, mihique hac in ampla, arduaque provincia ſocium addere tentaveras; ut quamprimum perfectum longi itineris opus lucem aſpiceret. Sed a triſtibus commemorandis abſtineamus; haec enim eo dumtaxat innui, ut quae Tibi ſollicitudo, quae cura ineſſet, ut demum evulgarentur quae non modicam obſcuriſſimis ſeculis lucem, Litterariae Reipublicae utilitatem, Tuo huic Aſceterio gloriam afferrent, cunctis pateret.

Jam porro cum ſubſecivis horis non vulgaribus iis notitiis ordinandis manum admoviſſem (ſunt enim alia interea quotidiani laboris penſa notandis pluſquam vigintimillibus membranis, aliiſque ſupra quadragintamillia chartis, earum materiem deſcribendo, ſuoque demum quamlibet loco collocando deſtinata), innumera mihi coeperunt occurrere Langobardorum Principum inſtrumenta, quae eorum imperii annos indicantia omni erant chriſtianae aerae annorum notitia ſpoliata; quod ſane non minimum mihi negotii faceſſebat, tum ut chronologico ordine pro eo, ut par erat, monu-

* men-

menta ipſa collocarentur ; tum ut eruditionum
ſupellex, quae ex iis pro illuſtranda eorum ſe-
culorum aetate eruebatur, ſuo quaeque loco,
temporique recte aptaretur. Silentibus ejus aevi
hiſtoriis, vel in varia, eaque fere ſemper ad-
verſa Scriptoribus euntibus, quid conſilii ca-
perem inſcius, in id tandem potiſſimum viribus
omnibus incumbendum intellexi, antequam ma-
ximi praeconcepti operis provinciam ingrederer. Et
ſane certa fiducia fretus, quod ex membranis ipſis
res extundenda foret, ceteris ſtudiis continuo ſe-
poſitis, earum omnium chronologicas, quae ſuper-
erant, notas, Principum nempe annos, indictiones,
ac menſes collegi, eaſque inter ſeſe non ſine im-
probo labore comparavi, donec Deo opitulante
ea mihi Series optata emerſit, quae non parvam
ducentorum quadraginta circiter annorum in Nea-
politana, univerſaque etiam hiſtoria lacunam im-
pleret, quaeque ceteris etiam, nedum mihi uni
hanc in rem adlaboranti maximo uſui eſſet, at-
que emolumento. Haec igitur Langobardorum Sa-
lerni Procerum Series, quam texere nonnulli ex
veteribus, & recentioribus docti alioquin homi-
nes incaſſum tentarunt, quaeque una, niſi mea
me fallat opinio, ad veritatis normam accedit,
Tibi, Dulciſſime Praeſul, ſiſtitur non tam meae er-
ga te obſervantiae ſignificandae cauſſa, quam quia
Tuo labore, conſilio, praeſidioque parta Tua me-

ri-

rito dici debeat. Omittam libenter itaque benevolentiam erga me Tuam, cujus innumera ſunt, & perquam conſpicua argumenta: praeteream ex celeberrimi, veterique dignitate conſpicui Monaſterii, cui praees, incomparabili Tabulario totam, quanta eſt, opellam exortam eſſe: ſileam tuam in ceteris, ſed in hoc potiſſimum ſtudiorum genere, doctrinam, ſummamque eruditionem; cujus elaboratae pro opportunitate exercitationes ad vindicanda perantiqua, & inconcuſſa Tui hujus, aliorumve Coenobiorum jura, ne publicam viderent lucem, intempeſtivae, ſi fas eſt dicere, Tuae modeſtiae tribuendum. Haec quidem, aliaque praeterea non pauca, quae, quominus adderem, vetuiſti, argumenta forent, imo pungentia quaedam veluti ſtimula, atque incitamenta, quae, Tibi ea ut dicaretur, impuliſſent. Sed quorſum haec omnia, quum ad Te rem ipſam proprio ſuo jure ſpectare, Tuamque eſſe ipſa per ſe clamet? Eam itaque Tuo favore, ac patrocinio fove; Tuis enim ſub auſpiciis natam ſuturum ſpero, ut Litterariae Reipublicae Eruditi Viri benigne excipiant, neque alicui fore uſui denegent ad trium obſcurorum ſeculorum, circa quae verſatur, hiſtoriam illuſtrandam. Faxit interim D. O. M. pro Tui hujus Coenobii bono, totaque Tua Dioeceſi, ut ſoſpes diu vivas, quaeque litterario decori proſpiciens in dies meditaris, optas, diſponis, ad exitum feliciſſimum aliquando perveniant.

CONSPECTUS OPERIS.

PRincipes Langobardorum Tempore Salerni imperantes pag. 1.
Tabula Chronologica Principum, qui Langobardorum tempore Salerni imperarunt, a Siconolfo ad Giſulphum poſtremum Principem a Normannis ejectum. 63.
Salerni Principum Langobardorum aevo imperantium Series ex variis veterum, recentiorumque Scriptorum Catalogis ad ſupra expoſitae Chronologicae Tabulae normam correctis. 108.
Stemma Principum Salerni Langobardorum per Franciſcum Mariam Pratillum. 109.
Stemma Principum Salerni Langobardorum ex duplici Camilli Peregrinii Stemmate. 115.
Principes Salerni Langobardi ex Heremperto, Leone Oſtienſi, aliiſque recentioribus per Antonium Caracciolum Cl. Regularem in Propilaeis ad Chronologos antiquos quatuor. 117.
Tabula XII. Principum Salerni apud Abbatem D. Placidum Troyli Ordinis Ciſtercienſis. 119.
Principes Salerni Langobardi ex Catalogo Ducum Beneventi, & Principum Salerni olim Cavenſi Chronico praefixo. 121
Principes Salerni Langobardi ex Chronico Ducum, & Principum aliquot Beneventi, & Principum Salerni cum appendicula. 123
Principes Salerni Langobardi ex Ughellii Italia Sacra. 124
Appendix Monumentorum, quae in Diſſertatione citantur. pag. I.
Specimina Characterum, Sigilla, Menſura pedis. CLXXV.

IRAE-

P R A E F A T I O.

UBi primum ad inſignis Coenobii Benedictino-Caſinenſis Sanctiſſimae TRINITATIS Cavae Tabularii chartas pervolutandas manum admovi, atque innumera pene illa barbaricorum temporum monumenta, quae jam inde a nono ſeculo, imo & a praecedentibus ſcripta, priſciſque membranis conſignata poſt decem fere ſecula adhuc illud exornant, ibique religioſe aſſervantur, quaeque Langobardici Imperii aetatem reſpiciunt, ſtudioſe rimari aggreſſus fui; parum abfuit, quin non modicae obortae difficultates ab incepto labore me avocarent, atque omnino abſterrerent. Variae enim characterum formae, eaeque ut plurimum implicatiſſimae, inſolentium vocabulorum copia, ac ſoleciſmorum vis non pauca, quibus vetuſtae illae ſcatent membranae, demum res ipſae, quae chartis continentur, nonnunquam ſalèbroſae, plerumque vero inſuaves, vel laboris patientiſſimo faſtidium creaſſent. Haec vero omnia improbus ea verſandi conatus ſuperare tandem viſus eſt, & jucunditatis aliquod admiſcebat concepta ſpes, fore nimirum, ut plurima illius aevi legibus, judiciis, conſuetudinibus, formulis, menſuris, ponderibus, monetis, aliiſque id genus illuſtrandis ex hac ditiſſima vena eruerentur, quae antiquitatum harum Scriptoribus ignota ſupererant, quaeque non ſpernendam adhuc eruditionum ſegetem miniſtraſſent. Diligentiſſimis profecto barbarorum monimentorum veſtigatoribus impervium hoc Archivum fuerat, & ſi quid ex eo ad Peregrinium, Mabillonium, Ughellium, Muratorium, alioſque rerum harum amatores amicorum ſolertia exſcriptum pervenerat (neque enim curſim, raptimque Archivum inviſentibus ea, qua par eſt, diligentia chartas ſcrutari datum eſt) vix unum, alterumve integrum monumentum autographis apprime reſpondens apud hoſce ſummi ſubſellii ceteroqui Scriptores invenietur: quod vitium Amanuenſium potius ignaviae, ſive craſſae etiam negligentiae tribuendum eſt. Cum membranaceis quidem inſtrumentis, quae in noſtro proſtant Archivo, editas a memoratis Auctoribus chartas frequenter contuli, & non leve diſſidium, quo ipſae cum illis pugnant, deprehendi; quod per ſe ipſe Lector intelligere poterit, ſi quod eorum forte monumentorum in Appendice a me diligenter ad Operis hujus calcem appoſita, ubi religioni duxi quid vel minimum addere, tollere, immutare, cum iis per ipſos vulgatis conferre voluerit.

Supererat nihilominus hac in re quod majorem mihi moleſtiam in ſuſcipienda provincia injiciebat, temporum nempe ordo, qui optandus prae ceteris videbatur, involutus penitus, & obſcurus; nec ſatis noti Principum imperantium anni, ex quibus rerum geſtarum tempus erui poſſet; Langobardorum enim praeſertim, qui Salernitano dominatui obtemperabant, ſive Tabellionum Langobarda ea aetate ſcribentium mos fuit nul-

nulla ceteris nota epocha uti praeter illam Indictionum, quarum brevis admodum annorum quindecim circulus parum chronologicae rerum Seriei utilis eſſe poterat. Ceterum ſoli regiminis Principum anni unius ab altero inſtrumenti tempus diſcernebant; quumque eorum plures eodem nomine appellarentur, vixque ſignum aliquod occurreret, quo alii ab aliis diſcriminarentur, nulla pene eorum Seriem contexendi via patebat, ac propterea nulla praeſto erat ratio, qua ipſorum inſtrumentorum congeries chronologico ordine diſponeretur. Heic autem aliquid ſuppetiarum ſperandum autumabam ſive ex veteribus ejus aevi Scriptoribus, qui nobis Ducum, & Principum Beneventi, ac Salerni catalogos, aut hiſtoriam reliquerunt, ſive e recentioribus, qui unde unde conquiſitis eorum Chronicis, Diariis, Fragmentis quicquid eorum temporum notitiam, vel potius barbariem ſaperet, id omne typis ſumma ſolertia duobus hiſce poſtremis ſeculis mandando inſudarunt. Camillus quidem Peregrinius, cujus doctrinam, ac diligentiam non ſemel Cl. Ludovicus Antonius Muratorius, aliique Italicarum Rerum praeſertim Medii Aevi ſtudioſi ſcrutatores merito demirantur, plurima hujus praeſertim temporis hiſtoriam referentia anecdota collegerat. Plura alia ſive ex novis ipſius Peregrinii ſchedis, ſive potius ex quodam Peregrinii ipſius hiſce in ſtudiis ſocio, qui ea exſcribendo a temporum, aliarumque viciſſitudinum, & potiſſimum a notae combuſtionis injuria vindicaverat, vel aliunde non modica diligentia conquiſita Franciſcus Maria Pratillus, Vir ceteroquin non indoctus, in nova Peregrinii hiſtoriae Langobardorum Principum editione protulerat. Multa denique in ſuis Medii Aevi Italicis Antiquitatibus laudatus Muratorius, ſive in maxima illa Rerum Italicarum Scriptorum collectione typis tradiderat, quibus futurum, ut denſiſſima hujus aetatis hiſtoriae caligo diſpelleretur, non immerito ſperabatur. Verum (quod fidem ſuperare videtur) qui ex omnium horum veterum Auctorum fragmentis Langobardorum Principum Seriem deſcribere niſi ſunt, adeo in varias, eaſque ſaepe longe diſſitas ſententias abiere, ut alii plures, alii pauciores Principes adnotaverint, modo plures, modo pauciores annos ſingulorum principatui dederint, ac non raro eorum ordinem inverterint, vel perturbaverint: priſci quidem, qui exſcriptorum incuria erroribus vacui ad nos minime pervenere, recentiores, qui ſuperſtitum veterum ſcriptorum erroribus plenam ineuntes viam eoſdem in ſcopulos impegere. Verbo: licet una ſit veritas, nullam ex his diverſorum Auctorum Seriem alteri conſonam reperire eſt, imo unam alteri, ſive Principum numero, ſive ordine, ſive denique eorum dominii tempore prorſus diſſimilem, & fere oppoſitam; ad ſummam adeo

pugnantia ſecum
Frontibus adverſis *Hor.*

ii ſtuduerunt componere, ut chronologicam Langobardorum Principum Tabulam eruditiſſimus Trajanus Spinellus Aquari Dux conſtructurus ſatius duxerit uniuſcujuſque ex Scriptoribus ſententiam referre, quam eorum opinionibus utcumque conciliatis novam condere.

Opta-

Optabat interea Litteratorum omnium cohors, praeſertim Neapolitanorum, ut tot inter vaſtiſſimi Regni hujus, quod innumeras fere viciſſitudines modo in provincias ſciſſum, modo ſub uno Principe integrum paſſum eſt, quodque multiplici per plura ſecula dominatui paruit, hiſtoria aliqua demum proſiliret, quae non Scriptorum ſaepe ſomniantium arbitrio, infirmis argumentis, vel levibus ad ſummum conjectationibus, ſed ſolidiſſimis veterum monumentorum fulcimentis inniteretur. Optabat id ipſum (quod majus eſt) feliciſſimi hujus, ac Siciliae Regni Dominator,

Quo nihil majus, meliuſve terris
Fata donavere, bonique Divi,
Nec dabunt, quamvis redeant in aurum
Tempora priſcum *Hor*

quemque . . . . benigno numine Jupiter
in aevum incolumem defendat, inclytus Rex Ferdinandus *Borbonius, dilectiſſimaeque ab eo tanto ſtudio, ſumptibuſque erectae Scientiarum Academiae id unum prae ceteris praeſcripſerat, ut nullum clariſſimi, doctiſſimique ab eo ſelecti Viri lapidem non moverent, quo ſynchronis undique per Tabularia, Bibliothecaſque, aliave generis hujus Gazophylacia perquiſitis documentis veram aliquando ſuorum Regnorum hiſtoriam a fabulis, incertiſque conjecturis vacuam contexerent, jejunamque potius, ubi lux deficeret, quam commentis foedatam evulgarent. Hinc primum, quod priſca inter Archiva conſultum eſt, illud fuit, quod antiquitate, veterumque chartarum copia celeberrimum meae concreditum curae e tenebris in dies eruebatur, quodque, ut mihi, pluribuſque aliis viſum erat, non parum lucis obſcuris praeſertim ſequioris aevi temporibus affundere potis erat; mihique id muneris demandatum fuit, ut quae hiſtoriae praeconceptae utilia viſa eſſent, ſociis aliquando communicarem.*

Haec profecto nova fuit occaſio, quae mihi ſtimulos addidit, ut, ſi unquam optato Neapolitanae Hiſtoriae aedificio opem aliquam per me miniſtrandam fore oporteret, non niſi a recta chronologia, quae fax hiſtoriae eſt, incipiendum; ne ſaxis ſuo non poſitis loco machina pene tota tandem aliquando corrueret. Et quoniam ex varia, ſibique repugnante Scriptorum circa Langobardiei praeſertim aevi tempus, Langobardorumque Principum Seriem narratione mihi perſuaſeram, nullam, vel fere nullam iis fidem habendam eſſe; id ex unis veteribus membranis certe ſynchronis erui poſſe pro certo habui, atque iter pene dimiſſum relegi, tentaturus, num inter millena Cavenſis Tabularii monumenta daretur Beneventi, ac Salerni Principum Langobardorum continuatam Seriem contexere ex hujuſmodi chartis, eamque alicui ex diſcordibus modo enarratis Catalogis reſpondentem invenire, ut ceteris deinde poſthabitis hanc unam ſequerer certiſſimam itineris ducem. In id vero iterum, atque iterum adlaboranti res denique ex voto cedere viſa eſt,

Digitized by Google

eſt; quamquam enim non magna inſtrumentorum copia pro Beneventanis Principibus praeſto eſſet, tanta vero eorum, quae Salerni Principes innuunt, hoc in Chartophylacio mihi occurrit, ut cujuslibet eorum imperii annos, fereque ſemper etiam menſes in explorato haberem, poſſemque per longum biſcentum quadraginta circiter annorum ſpatium, quo Salernitano Principatu Langobardi potiti ſunt, donec per Normannos expulſi, eorum ſucceſſiones invenire, licet nulli laudatorum Catalogorum haec a me non modico inventa labore Series perfecte congrueret. Haec equidem eo magis Neapolitanae, imo generali hiſtoriae peropportuna, ne dicam neceſſaria, viſa eſt, quod diligentiſſimis etiam meis Benedictinis Congregationis S. Mauri Patribus in auro, cedroque digno Opere Art de verifier les Dates *innumeras Eccleſiaſticorum, Laicorumque Principum chronologicas Tabulas afferentibus aqua haeſerit, ubi Salerni Principum Seriem allaturi erant. Quum enim Ducum, & Principum Beneventi chronotaxim inter cetera exhibuiſſent; profecto rei ordo poſtulare videbatur, ut, ubi Salernitanum Principatum a Beneventano manantem, & diſciſſum referunt, quemadmodum Beneventi e Langobardorum ſtirpe Dynaſtas ad ultimum uſque Principem proſequuntur, idem etiam de Salernitanis Principibus praeſtarent: quod quum ab iis praetermiſſum fuerit, poſt ejus ſiquidem Principatus in Siconolfo initium, altum de ceteris (a) ſilentium ſervant, nulli dubium eſſe poteſt, quin ſynchronis deſtituti monimentis ſilere, quam errorum diſcrimini ſeſe exponere, maluerint.*

Haec quum ita eſſent, operae pretium duxi meam hanc veluti ſymbolam doctorum praelaudatae Academiae frequenti conſeſſui vulgari, ut ibi ſermocinari mos eſt, idiomate exhibere, invictiſque veterum inſtrumentorum perpetuis argumentis oſtendere, hoc unum verum eſſe Langobardorum Principum Stemma ceteris quibuſcumque indubie praeferendum. Si trium enim, & ſaepe duorum teſtimonium veritatem adſtruit, quid de biſmillibus vetuſtiſſimis eorum temporum chartis, quas mihi reperire licuit, dicendum, tam àmice ſeſe inter conſentientibus, ut ne latum quidem unguem aliae ab aliis abludant?

nihil eſt quod multa loquamur;
Nil intra eſt oleam, nihil extra eſt in nuce duri. *Hor.*

La-

(a) Ibi Cl. Auctores haec habent: 840. *Radelgiſe I. Treſorier du Prince Sicard, & different de Radelgiſe aſſaſſin de Grimoald IV. eſt élu Prince par les habitans de Bénévent. Mais ceux de Salerne ne voulurent pas le reconnoître, & s' etant ligués avec ceux d' Amalfi ils proclamarent pour ſucceſſeur de Sicard Siconulfe ſon frere. Landulfe Comte de Capone entra dans cette ligue, & mis les Napolitains dans les interets de Siconulfe. Ce fut l' occaſion d' une guerre, qui dura pluſieurs années, & ce fut ainſi, que le Principauté de Salerne fut démembrée de celle de Bénévent. Le Conté de Capone en fut de méme ſeparé; mais durant quelques années Siconulfe y fut reconnu Souverain. Il mourut l' an. 851. quelque tems aprés, que l' Empereur Luis II. l' eut obligé de partager l' ancien Duché de Bénévent avec Siconulfe.* Art de verifier les Dates. *Chronologie Hiſtorique des Ducs de Spolete, & des Princes de Bénévent.* pag. 838.

Laborem hunc meum, quem compendioſe contractum neque inutilem, neque validis argumentis vacuum Eruditi illi Viri benigne exceperant; in dies novis accedentibus cauſſis, quas mox proferam, auctum, latinaque lingua donatum non tam amicorum ſtimulis preſſus, ut praefantibus uſurpare ſollemne eſt, quam ut veterum monumentorum pretium indicarem, quum, quantis in tenebris ex illorum defectu hactenus Scriptores jacuerint, recte inde concludatur, in lucem edere ſtatui, futurum confidens, ut hoc inducti exemplo ſuam alii in veteribus evolvendis membranis in priſcis Tabulariis deliteſcentibus operam navent, obſcuriſque praeſertim ſeculis illuſtrandis lucem inde eruant, Scriptorumque errata caſtigent. Novis ſane extrema hac aetate de Neapolitanis rebus editis ſcriptis, dum extremam operi manum ponerem, incuriae notam minime effugiſſem, ſi quum eorum Auctores Langobardicum aevum referant, perpendere neglexiſſem, num ceterorum veterum Scriptorum veſtigiis inſiſtentes cum iis aeque decepti eadem peccata admiſerint, an iiſdem ſua etiam addiderint. Aliqua itaque in eos, ubi res tulit, animadvertere ſive in ipſa argumenti pertractatione, ſive brevibus ad imam paginae oram adnotationibus optimum duxi: iiſque acceſſionibus non parum res ipſa excrevit. Sed quum eorum etiam, qui de Langobardica aetate hiſtoriam perſcripſere, non omnes de Principum ordine, & imperio diſtincte per varia temporum intervalla differere curarint, plures contra ſive veteres, ſive recentiores Principum eorumdem Catalogos, ſeu ſtemmata exhibuerint, eos Lectorum oculis ſubjicere placuit, ut meis, quas in eos addidi, animadverſionibus pateret, quam longe a vero univerſi fere diſceſſiſſent, quod ad eorum Principum ordinem, numerum, ac principatus annos, & menſes attinet; quibus quidem detegendis perquam opportune factum arbitratus ſum, ſi Tabulam chronologicam prius compingerem, in qua a Chriſti anno 840., quo Salernitanus Principatus initium ſumpſit, ad ejus uſque interitum, ſive ad ultimi Langobardi Principis expulſionem, quae anno 1077. accidit, ſingulae Tabularii Cavenſis membranae iis chronologicis notis praeditae innuerentur, quae tempori, & ſucceſſioni Principum congruunt; inde vero alia dictorum Principum Stemmata ex laudatis Scriptoribus fideliter, & accurate tranſcriberem. Horum Catalogorum, qui latine a ſuis Auctoribus ſcripti fuerant, Series (ut ex latini idiomatis cunctis nationibus obvii dignitate argumentum omittam) me impulit, ut latinas caſtigationes, prout aequum erat, additurus cetera latine etiam ſcriberem; imo Troyli Ciſtercienſis Abbatis Tabulam vulgari lingua editam etiam latinitate donarem; maxime quum inſtrumenta ipſa, quae in Diſſertatione citantur, quaeque ad Appendicem integre tranſcripta amandavi, latino, licet barbarico, idiomate ſcripta ſint. Et haec quidem heic meminiſſe nequaquam poenitet; inde enim confido, ut ab aequis Lectoribus in inſtrumenta ipſa oculos injicientibus veniam ſim impetraturus, ſi neque diſertam orationem, aut latinis auribus dignum ſermonem inveniant; neque a barbaris dictionibus

me ſemper abſtinuiſſe deprehendant. In iis quidem, quae inſtrumentis ipſis praefixi argumenta, materies ipſa id poſtulare viſa eſt, ut conſideranti patebit; in Diſſertatione vero ſi quando non latinum verbum effugit, id factum eſt, ne eadem ſemper phraſi vocabulorum penuria laborarem; quamvis a diſertis recentiorum aetatum Scriptoribus ea adoptata invenerim, ut verbum Continuator. *Sed de ſingulis Operis partibus nonnulla modo addamus.*

Quum Diſſertationis meae id argumenti eſſet propoſitum, ut Salerni Principum, qui Langobardorum aetate regnarunt, Series figeretur, eaque ex Archivi Cavenſis veteribus chartis oſtenderetur, quae chronologicas inter notas nullam praeter Indictiones communem habebant, ad Chriſti annos confugiendum fuit, quorum prima mentio anno ſeptuageſimo poſt milleſimum a Salernitani Imperii membranarum Scriptoribus uſurpari coepit. Poſtquam igitur deprehendimus in primo inſtrumento cuinam Chriſti anno, & currenti tunc Indictioni Principis annus reſponderet, Giſulphum poſtremum ex Langobardis Principibus tunc viceſimumnonum principatus annum egiſſe reperimus, ejuſque ſucceſſionis annos uſque ad ejectionem e ſolio Normannorum armis peractam proſecuti ſumus, verumque propterea tempus, quo Robertus Guiſcardus Salernitani Principatus dominium auſpicatus eſt, aperuimus; neque Scriptores, qui hujuſmodi factum narrarunt, ſuorum errorum redarguere neglegimus. Plurima inde, quod ad reliquum Giſulphi vitae curriculum, mortis tempus, novumque Amalphiae Ducatum Normannorum aevo ipſi datum ſpectat, ex membranis iiſdem deteximus, rem ſane nulli hactenus notam. Jam vero fixo hoc annorum Giſulphi termino vulgari aerae reſpondente ad ſuos inde deceſſores inverſo ordine devenimus ad primum uſque Principem Siconolſum Sicardi Beneventi Principis fratrem, unde Salernitanus Principatus exordium ſumpſit; in quibus dum verſaremur, perſaepe ipſa tulit res, ut in veteres, recentioreſque Scriptores animadverteremus, eorumque chronologicos praeſertim errores indicaremus. Recto inde ordine ex demonſtratis brevi ſermonis ambitu a Siconolſo ad Giſulphum deſcendimus, quaeque nova hac illac diſperſa detexeramus in unum collecta ſub uno veluti aſpectu Lectorum oculis objecimus, ut facile inde conjiceretur, quanta ex priſcis membranis diligenti manu verſatis cognitionum ſeges hujuſmodi eruditionum ſtudioſis ſperanda foret.

Quamquam vero membranae non paucae in Diſſertatione citatae mutua quadam conſenſione reſpondentes ſatis forent, ut ſua Seriei propoſitae veritas conſtaret, ſi cum viris tantum aequiſſimis nobis res eſſet; quia tamen cum moroſiſſimis, imo & obſtinatis Criticis, quos partium ſtudium tranſverſos agit, dimicandum eſt, & quos ſeculi hujus peſtem ſi appellavero, proprio me eos nomine ſalutare quis dixerit; univerſas hujus aevi chartas improbo labore colligere, eaſque ſingulis Principum annis, & menſibus, quos innuunt, aptare conſtitui, Tabulamque Chronologicam texere, qua uniuſcujuſque Principis imperii initium, & terminus ex innumeris inſtrumentis aperiretur, ut peſſulus. aliquan-

quando illorum obdatur ori, qui falſariorum opus vetera fere omnia inſtrumenta depraedicant. Rationem profecto omnem excuſſiſſe oportet, qui biſmillia pene monumenta amice ſecum conſpirantia, quae laudata Tabula affert, ab otioſis confícta ſomniet, vel caecus qui tanto lumini circumfuſus adhuc in tenebris verſetur. Indictioni, Principis anno, & menſi, quibus indicatae membranae praeditae ſunt, Chriſti, ſeu vulgaris aerae annos addidimus, arcamque, ſive pluteum, in quo unaquaeque ſervatur. Arcae autem iſtae omnes hujus Archivi 120. *ſunt, & in iis membrana quaeque numero ſuo diſtincta; duoque inſuper magna ſunt Armaria alphabeticis litteris in Arcas alias, ſive Armariola diviſa, ſuiſque itidem numeris donata, quae Laicorum, Eccleſiaſticorumve Procerum Diplomata continent. Tabulam quidem ipſam in duas diſpeſcere columnas neceſſe fuit, ut duarum Indictionum (quaelibet enim Indictio a Septembri in his chartis uſque exorditur), quae ſub unoquoque communi anno concurrunt, altera ab altera diſcerneretur. Hunc vero impenſum a nobis laborem, qualiſcumque is demum fuerit, ut nimirum communis epocha ex poſtremis membranis, ubi Chriſti annus Principis anno additus eſt, inveniretur, non minimum emolumenti afferre, velim, ut advertant Lectores; quemadmodum enim eo ſubſidio deſtitutus uniuſcujuſque inſtrumenti communem annum aſſequi, eaque omnia chronologico ordine diſponere nequaquam potuiſſem, ita quicumque hujuſcemodi monumenta colligere velint, commodum illud percipient, ut ſtatim ac ſimilia ipſis occurrent, hac duce Tabula veros eorum annos abſque erroris periculo aſſequantur. Quin imo affirmare auſim, non leve falſitatis, vel ſaltem interpolationis indicium praebere ea inſtrumenta, in quibus deſignati Principum anni, menſeſque, & indictiones noſtris hiſce non congruunt. Omnium vero inſtrumentorum, quae in laudata Tabula indigitantur, nonnulla ſunt, quae in aliis vel integre tranſcripta, vel indicata ſuis chronologicis notis appoſitis continentur; haec, ut a ceteris diſcriminentur, aſteriſco * notata ſunt. Potuiſſem ſane membranas alias extra noſtrum hoc Tabularium exſiſtentes afferre, tum ut magis, magiſque Seriei noſtrae veritas probaretur, tum ut annum aliquem, aut menſem etiam, quo noſtrae deſunt, alienis ſupplerem. Sic Siconolfi Diploma anno principatus ejus ſecundo, Auguſto menſe, Indictione IV. a Muratorio (* Antiqu. Ital. Medii Aevi *To. III. Diſſ. XXXIV. pag.* 77. *) mutuare potuiſſem; duas etiam chartas ex Metropolitanae Tranenſis Eccleſiae Archivo, quarum ſaltem una numero* 21. *ſignata Junii VI. Indictionis, quartum dicti Principis annum referente uti poteram; (alia enim ejuſdem etiam Siconolfi numero* 24. *diſtincta utpote menſem, Indictionemque corroſam habens mihi fuiſſet inutilis) aliaſque ex aliis depromere mihi licuiſſet. Id vero poſt tantam inſtrumentorum copiam ex Cavenſi Tabulario adductam argumento jam uberrime comprobato ſuperfluum viſum eſt. Unum ea in Tabula de Giſulpho poſtremo Langobardorum Principum notatu dignum praeteriri non ſinam; quod ejus nempe anni, licet ab Aprili menſe conſtanter incipere inſtrumenta ibi relata innuerent; ubi vero in-*

 ſtru-

ſtrumentis ipſis Chriſti annus additus eſt, a Martio ſemper numerari videantur. Id vero ex eo factum arbitror, quod, quum Salernitarum Tabellionum mos fuerit (quod in ipſa Tabula, & prius in Exercitatione animadvertimus) annum a menſe Martio inchoare, decem prope menſes vulgares annos antevertendo, Princeps ipſe ſuos etiam a Martio annos numerandos ſtatuerit.

Tabulae huic ſuccedunt plurium Auctorum de his Principibus Stemmata, ut iis cum Tabula noſtra collatis per ſe quiſque intelligat, quantum illi a vero deſciverint, quantaque ex meis laboribus redundet utilitas in elucidandis barbari illius aevi hiſtoriis, & praeſertim temporum epochis ſtabiliendis. Nonnulla equidem illorum ſphalmata in ipſa mea Exercitatione notaveram, ſed univerſa ſimul uno oculorum obtutu inſpicere & jucundius eſt, & utilius, ut nimirum ex tot, tantiſque eorum erroribus in apricum eductis quiſque ſibi ſuadeat, parum fidei veteribus Diariis, Chronicis, Hiſtoriolis, Fragmentis, quibus illi innitebantur, habendum, ubi praeſertim eventuum tempus attingunt, plurimum vero chartis, quae diem dicunt, & Conſulem, quo ſcriptae ſunt, niſi ſolida de iis ſuſpicionis argumenta ſe offerant. Quum vero inter Scriptores, qui dictorum Salerni Principum chronotaxim texendi ſpartam adornarunt, ex veteribus nonnulli, alii ex recentioribus fuerint, ſingulorum ſtemmata referam, & ſic, ubi vel latum unguem ab adducta, demonſtrataque Tabula diſcedunt, Lectores ad imam paginae oram admonebo, ut deprehendatur, quam ſollemniter hactenus hac in re ſit erratum. Scriptorum autem Catalogi, quos producam, ſunt ſequentes: Ducum Beneventi, & Salerni Principum Catalogus olim Cavenſi Chronico praefixus, & Camilli Peregrinii Principum Langobardorum Hiſtoriae a Franciſco Maria Pratillo additus: Chronicon Ducum, & Principum aliquot Beneventi, & Principum Salerni ex antiquo autographo per Joannem Simonem Mareſcalchum exſcriptum, & a Peregrinio olim, inde a Pratillo editum: Series dictorum Principum per Antonium Caracciolum Clericum Regularem in Propilaeis ad Chronologos antiquos quatuor ex Heremperto, Leone Oſtienſi, aliiſque recentioribus excerpta: altera parum ab ea diverſa primo exhibita ab Ughellio in ſua Italia Sacra, deinde a Troylo Abbate Ciſtercienſi in ſua Regni Neapolis Generali Hiſtoria, quorum Catalogos proferre juſſit non tam eorum nominis fama, quae hac in re non plurima eſt, quam quia praeter Principum ſucceſſionem cujuſque etiam imperii annos addere niſi ſunt: Camilli denique Peregrinii Stemmata Principum Salerni Langobardorum, ac ipſius Pratilli dictorum Principum Stemma. Initium vero ab ipſius Pratilli Stemmate ſumere aequius arbitratus ſum; quippe qui horum Scriptorum poſtremus fuit, qui uberrima praecedentium, ac praeſertim anecdotorum ſupellectili ditatus in ſcenam prodiit, ſeſeque acu rem attigiſſe ſibi blanditus eſt; ejus enim Serie meis caſtigationibus emendata breves deinde, paucaſque animadverſiones ceterae poſtulabunt: iiſque ultimo loco vera Series in compendium redacta ex Cavenſibus chartis adjungetur.

In-

Inſtrumenta, quorum chronologicis notis pro meo argumento uſus fueram, afferre neceſſum quidem non erat; ea nihilominus Lectorum oculis ſubjicere non prorſus inutile ratus ſum, quum ſua ipſa formularum varietate, barbarie, materie plurimam aetatis illius eruditionum congeriem circa judicia, leges, conſuetudines, menſuras, pondera, nummos, innumeraque alia ſuppeditent. Acceſſit, quod quae hactenus in lucem prodiere hujuſmodi monumenta, ſi rem attentius conſideres, Principum Diplomata maxima ex parte fuere, quae de imperialibus potius, regiis, aliorumque ſive Eccleſiaſticorum, ſive Secularium Magnatum Curiis, & Miniſtris uberes notitias ſuppetunt; quae vero a me proferuntur, civilis ſtatus, ac regiminis eorum temporum ordinem, & conſpectum exhibent non parum Eruditis jucundum, totique hiſtoriae pro delineanda ejus aevi conditione nimis aptum, atque accommodatum. Ea itaque ad Appendicem amandavi ſummo ſtudio advigilans, ut ne verbum quidem eorum ullum ab autographo, ſive orthographia, ſive ſyntaxi, ſive demum latinae linguae corruptione vel minimum diſtaret, doctiſſimis hominibus hac in re morem gerens, quibus haec eadem ejus aevi barbaries in deliciis eſſe ſolet. Inciſa dumtaxat (vulgo virgulas), punctaque nonnulla de meo addidi, majuſculaſque primas aliquarum vocum literas minoribus ſubſtitui, quo Lectoribus in tanta barbariſmorum, ſolecifmorumque colluvie facilius aditus ad rei ipſius intelligentiam pateret. Cuique monumento argumentum praefixi, annumque vulgarem, cui ejus Principis anni, aliaequae notae ex jam commonſtrata Tabula reſponderent, ſupplevi; lacunas ex membranarum corroſione, ſive fractura, aut ex atramenti defectu (quae tamen chartae argumentum non vitiant, neque obnubilant) implere, ut ex ſimilibus poteram, non curavi; rem ipſam, uti jacebat, relinquere, atque edere, iiſdemque erratis, & ſphalmatis conſperſam religioni ducens. Coeperam quidem, ut fatear, vocem aliquam, aut ſyllabam Notarii incuria omiſſam alieno charactere ſupplere, ut in primo monumento videre eſt, ubi (pag. V. lin. 42.) de ad vocem derunt adjunxi; ſcribendum enim erat dederunt, & (pag. VI. lin. 24.) annos, ut legi deberet ante os annos; ſed ab incepto deſiſtere malui, ne Lectorum, quibus hujuſmodi errata emendare, vel ſupplere facile eſt, diligentiae diffidere viderer. Unum dumtaxat inſtrumento CI. pag. CLXVIII. addidi, verba ſcilicet: forte Bicedomino ad illum literarum nexum Bic̄d explicandum, qui & in ipſo inſtrumento, & in ejus ſubſcriptione, & in ſequenti CII. conſpicitur; quemque aliter interpretari non potui.

In centum hiſce, & amplius monumentis, quae typis tradidi, unicuique dabatur intelligere non modo quo Chriſti anno unumquodque conſcriptum eſſet, ſed quae forent ſecundum temporum ſeriem inſtrumenti ſcribendi, ac diſponendi formulae, quae locorum conſuetudines, quae verba, quae phraſes, quae orthographia, quaeque aliae plures illius aevi eruditiones. Illud vero ſupererat, quod Lectorum curioſitatem cieret, quo nimirum charactere, quibus nexibus, quo demum ſive verborum,

ſive

Digitized by Google

ſive linearum ipſarum majori, minorive diſtantia ejus aetatis Tabelliones ſcriberent, quod noſtratibus typis exprimi nequaquam licebat. Huic deſiderio ſatisfactum abunde ivimus tribus inciſis Tabulis, ubi variorum characterum ſpecimina, queis allata inſtrumenta exarata ſunt, modo tribus, modo quatuor lineis earum chartarum, iiſdem, quibus in membranis jacent, ſpatio, longitudine, ac latitudine exhibentur; imo, ne quid memoria dignum deeſſet, earum tertiae octo in Diſſertatione, & Appendice memorata ſigilla inſculpta inſeruimus, pediſque menſuram illius temporis, quae in uno ex allatis monumentis indicatur eſſe latitudinis ipſius membranae, atque indicem ipſis Tabulis praepoſuimus, quo cujus inſtrumenti character, vel ſigillum eſſet, innueretur.

Lectores denique oratos volo, priuſquam ad Opus perluſtrandum animum appellant, ne mihi vitio vertant, quod titulum non ei fixerim Series Principum Langobardorum Salerni, *ſed potius* Principum Series, qui Langobardorum aevo Salerni imperarunt; *quum enim inter hujus Seriei Principes Manſonem, ejuſque filium Johannem* Amalphitanos, *Johannem alium de Lamberto* Tuſcanenſem *appellitatos conſtanter invenerim, num Langobardorum Principum nomen iis, ne dixerim ſucceſſoribus, aptari poſſet, ambigens, unum alteri titulum praeferre malui, quod quidem rei ipſius argumento non officit. Nomina autem Guaiferii, cujus argenteo nummo tum ſua raritate inſigni, tum Cl. Praeſulis Stephani Borgia poſſeſſoris celebritate, libri frontem ornari volui, Guaimariorum, & Giſulphorum, ipſorumque Johannum nunc hoc, nunc alio modo ab Auctoribus ſcripta etiam indiſcriminatim notata reperientur.*

D. Mau-

D. Maurus Squarzoni a Ferraria Congregationis Benedictino-Caſinenſis, alias S. Juſtinae de Padua Abbas, & Praeſidens.

NIl acceptius unquam evenire nobis poterat, nihilque jucundius, quam in proxima Praefecturae noſtrae abſolutione facultatem tribuere, quae & Reipublicae Litterariae utilitatem reſpiceret, & novum, luculentumque de Monaſticis laboribus adferret teſtimonium. Quum enim Opus, cui titulus: *Principes Langobardorum tempore Salerni imperantes ex priſcis Tabularii Monaſterii SS. Trinitatis Cavae Membraneis inſtrumentis eruti, eorum annis ad Chriſtianae aerae annos relatis, a vulgari anno* 840. *ad annum* 1077. *Per D. Salvatorem Mariam de Blaſio Panhormitanum Monachum Caſinenſem in eodem Sacro Regio Coenobio Archivi Praefectum: additis Tabula chronologica ſingulorum annorum, & menſium cujuslibet Principis, variis eorumdem Principum Catalogis per alios Scriptores hactenus allatis cum notis, & correctionibus Auctoris, & Appendice monumentorum:* prout in more poſitum, & lege noſtra ſancitum eſt, Viris ex noſtris in re Chronologica, ac Diplomatica verſatiſſimis perlegendum, adcurateque examinandum commiſerimus, ac eorum adprobatione, & voto certiores nunc facti ſimus hujuſmodi Opus, nedum perſpectam Auctoris peritiam, ac eruditionem oſtendere, ſed plura quoque, quae medii aevi hiſtoriae, temporiſque rationi lucem quammaximam allátura ſunt, exhibere; dum gratulamur, quod plurimorum inter noſtrates omni commendatione dignos veſtigiis inhaerendo, ſibi etiam provinciam longaevo jure Monachorum propriam comparaverit, rerum ſcilicet antiquarum, & praeſertim medii aevi, notitiam ex genuinis, ac puris, quae penes Monaſteria noſtra Majorum noſtrorum vigilantia, ac ſtudii gratia, religioſe nunc aſſervantur, venerandae antiquitatis monumentis ſolertiſſime exhauriendo, ut etiam Monachi noſtri ad haec proſequenda ſtudia excitentur, eoque vel magis laudabilis fama augeatur, Monachos videlicet primos rei litterarie fuiſſe ſervatores, recentiores vero beneficos ejuſdem, ac eruditos largitores eſſe, facultatem publici juris faciendi enunciatum Opus, ſervatis tamen quae de jure ſervanda ſunt, quantum noſtra intereſt, lubentiſſime impertimur.

Ex Peruſino S. Petri noſtrae reſidentiae Monaſterio Pridie nonas Aprilis an. 1784.

D. Maurus Squarzoni Abbas, & Præſes.

Reg.

Locus † Sigilli

D. Claudius Benedictus Treviſan Prior, & Pro-Cancell.

Illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus Dominus D. Salvator Ruggiero S. Th. Profeſſor revideat, & in ſcriptis referat. Die 24. Januarii 1785.

A. E. ORTHOS. VIG. GEN.

JOSEPH ROSSI CAN. DEP.

EMINENTISSIME PRINCEPS

QUantum lucis affundant ſequioris aevi antiquitatibus, quibus nihil ſuppetiarum a Scriptorum ſive inopia, ſive inſcitia ſperari poteſt, veteres chartae Archivorum cuſtodiae conſignatae, vel iſthaec, quae de Principibus Langobardorum tempore Salerni imperantibus Diſſertatio in lucem datur a praeclariſſimo Caſinenſi Salvatore de Blaſio ſatis abunde demonſtrat. Is ſane mediae antiquitatis rimandae ſtudioſiſſimus perilluſtre Cavenſe ſui Ordinis Tabularium, quod ſuas, ut ita inquam, delicias fecit (vidi enim, cum ibi aliquando diverſarer, perdium fere ac pernoctem eum Archivo haerere) tam pertinaci labore excuſſit, pervolutavit, penitiuſque veſtigavit, ut ingentem, qua Neapolitani Regni hiſtoria dehiſcit, lacunam expleverit. Ex propoſiti porro argumenti diſquiſitione, in quo alii fruſtra inſudarunt, praeter ea, quae *εν τη παροδῳ* ex iiſdem chartis in lucem evocata noſter Scriptor perſequitur, quae, & quantae utilitates in hiſtoriam hujus florentiſſimi praeſertim Regni proficiſcantur, ſentiunt univerſi, quibus vel minimus harum rerum ſenſus ineſt. Optandum profecto eſt, atque adeo ab Auctore expoſtulandum, ut quamprimum ipſe exſolvat, quod ſe praeſtiturum recepit; ut nimirum quaecumque in perſcrutandis immenſae illius ſupellectilis latebris ritus, leges, judicia, pondera, menſuras, aliaque id genus illuſtrantia ipſe detexit, & quorum bonam partem in pluteis affectam habet, in lucem proferat, & cum litteraria Republica, cui nihil gratius utiliuſque accidere poteſt, quantocius communicet. Ac liberandae hujus fidei caput & fundus ille eſt, cujus in litteris demerendis exornandiſque ſtudium, & mira morum ſuavitas poſtulat, ut eum honoris cauſſa heic nominem, Reverendiſſimus ſcilicet Abbas Raphaël Paſca Cavenſi Coenobio Praefectus: quem propterea oro obteſtorque, ut Auctoris alacritati novos uſque ſtimulos adjiciat, illiuſque litterarios labores in ſuum patrocinium libenter adſciſcat. Quae cum ita ſe habeant, nihilque in hac Diſſertatione occurrat, quod a fidei, morumque regulis abludat, in lucem emitti poſſe reor, dummodo tua, quae ſumma eſt, Card. Ampliſſime, auctoritas accedat. Dat. Neapoli XIV. Kal. Sextiles MDCCLXXXV.

Eminentiae Tuae Reverendiſs.

Addictiſs. atque Obſequentiſs.
Salvator Canonicus Rogerius.

Attenta relatione Domini Reviſoris imprimatur. Die 22. Julii 1785.

A. E. ORTHOS. VIG. GEN.

JOSEPH ROSSI CAN. DEP.

Digitized by Google

A. R. P. D. Ricchardus Capycius Minutulus in hac Regia Studiorum Univerſitate Profeſſor revideat Autographum enunciati Operis, cui ſe ſubſcribat ad finem revidendi ante publicationem, num exemplaria imprimenda concordent ad formam Regalium Ordinum, & in ſcriptis referat. Datum Neapoli die 22. Menſis Februarii 1785.

I. A. TARSENSIS C. M.

S. R. M.

Quae penitiore, eruditiſſimaq. litteratura eximius Auctor pronunciavit differens de Principibus tempore Langobardorum Salerni imperantibus, accurate diligenterq. imperio tuo, Domine perlegi; & nil plane in iis offendi vel a Chriſtiana pietate abhorrens, aut jus Regium ulla in re vel leviter imminuens. Immo mihi videtur magno uſui fore tum politicorum, tum Reipublicae eruditorum, quum toto conatu ſe geſſit Auctor in illuſtrandis, ac vindicandis rebus Langobardorum Principes ſpectantibus, temporum injuria oblitis, ut non dicam, Scriptorum inſcitia. Quapropter typis excudenda exiſtimo, ſi acceſſerit auctoritas M. T., quam demiſſo capite, mente veneror demiſſiore.

Neapoli ex aedibus SS. Severini, & Soſſii Nono Kalendas Junias An. Ch. 1785.

Humillimus ſubditus, ac Addictiſs. ſervus
Ricchardus Capycius Minutulus Caſſinas Ord.

Die 4. menſis Julii 1785. Neap.

Viſo Reſcripto S. R. M. ſub die 4. menſis Junii currentis anni, ac relatione A. R. P. D. Ricchardi Capycii Minutuli de commiſſione Reverendi Regii Cappellani Majoris, ordine praefatae Regalis Majeſtatis.

Regalis Camera Sanctae Clarae providet, decernit, atque mandat, quod imprimatur cum inſerta forma praeſentis ſupplicis libelli, ac approbationis dicti Reviſoris; Verum non publicetur, niſi per ipſum Reviſorem, facta iterum reviſione adfirmetur, quod concordat ſervata forma Regalium ordinum; ac etiam in publicatione ſervetur Regia Pragmatica. Hoc ſuum.

SALAMONIUS. PATRITIUS. CARAVITA. TARGIANNI.

Vidit F. R. C.

Illuſtris Marchio Citus Præſ. S. R. C., & caeteri Ill. Aulae Praef. tempore ſubſcriptionis impediti.

Reg.

Athanaſius.

***

		ERRATA ita	CORRIGENDA
pag. 8.	lin. 42.	(1)	(2)
18.	16.	*Rogat.*	*Cogat*
	31.	*eaterva*	*caterva*
19.	2.	Mon. XXIII. pag XLII.	Mon, XXIV. pag. XLIV.
	6.	*Domini noſtri Giſulſi*	*Domini Giſulſi*
27.	10.	*conjugis, & matris*	*conjugi, & matri*
	45.	Vocem *anime*	Vox *anime*
36.	13.	erga	ergo
	38.	membr. 230.	membr. 180.
38.	28.	*Domini Paldolſi*	*Domini noſtri Paldolſi*
41.	37.	ſeptuageſimitortii	ſeptuageſimiquarti
43.	30.	*Salbatoris noſtri Jeſu*	*Salbatori Jeſu*
	32.	*ſigillatum integram*	*ſigillatu integra*
	33.	*diviſum eſt*	*diviſu eſt*
44.	42.	*Guaijerius*	*Guayferius*
45.	32.	*bonorum*	*vonorum*
	33.	*relevabat*	*relebavit*
56.	29.	ſextodecimo	quinrodecimo
60.	33.	ſextuſdecimus	quintusdecimus
112.	30.	931.	981.
119.	27.	(84) Anno 854.	(84) Anno 853.
120.	32.	Pandulfum	Paldulfum
123.	18.	XLX.	XIX.
127.	7.	Pandolfus	Paldolfus
III.	20.	Johannes Clericus	Johanne Clericus
VI.	11.	defendent	defenſent
XIII.	1.	uſque in alia via	uſque alia via
XVII.	20.	quondam	quodnam
XLIV.	9.	Salvatoris noſtri Jeſu	Salvatoris Jeſu
	13.	de Joaune	de Johanne
LI.	12.	ducatus	ducatu
	15	quondam	quodnam
LXXXII.	40	conjugis & matris	conjugi & matri
	41.	redemtionis &	redemtionis anime &
LXXXVIII.	9.	344.	344. in membrana.
CI.	8.	filii glorioſis	filio glorioſi
CXXV.	ult.	981.	982.
CXXVII.	penult.	983.	984.
CXLI.	18.	947.	946.
CXLVIII.	10.	n. 2.	n. 3.
	11.	Salbatoris	Salbatori
	14.	ſigillatum integram	ſigillatu integra
	15.	diviſum eſt	diviſu eſt
CLII.	2.	Abprelis	Apbrelis
	3.	Selicti	Sellicti
CLVII.	10.	proprio	propio
CLXII.	30.	Fradelperti	filius Fredelperti
	38.	Lupu filius Fradelperti	Lupus filius Fredelperti
	39.	coniugi	conjugio
CLXIV.	9.	Arniperti filii Abiſcu	Arniperti ſi ab iſtu
	35.	*Luncerna*	*Lucerna*
CLXVIII.	16.	Viſeltruda	Wiſeltrudà

Si quod aliud Typographi, vel Scriptoris diligentiam effugerit, corrigat benignus Lector.

Digitized by Google

PRINCIPES

LANGOBARDORUM TEMPORE

SALERNI IMPERANTES.

I. UT Principatus Salerni, de cujus imperantibus agendum eſt, initium, & origo non ignoretur, ſciat unuſquiſque opus eſt, Duces primo, dein Principes Beneventi aeque Salerno, locisque ceteris, quae Salernitanum Principatum inde conſtituere, per biſcentum quinquaginta circiter annos potitos eſſe, ac Benevento, eique finitimis regionibus. Sexto enim Chriſti ſeculo paucis poſt Langobardicae Gentis in Italiam adventum exactis annis Zoto Beneventanum Ducatum adminiſtravit; tali quidem ipſe, ejusque ſucceſſores imperio, ut vix, ac ne vix quidem ab Italiae Regibus ſive Langobardis, ſive Francis, ſive Germanis dependerent; ejuſque Ducis auctoritas longe major Ducibus aliis, etiam Spoletano fulgeret (1). Res ita ad Sicardum uſque Siconis Beneventi Principis filium ſe habuit, qui ex unanimi Scriptorum ſententia Patri ſucceſſit Chriſti anno 833. Hic vix Beneventanum

(1) *Francorum Reges, & qui poſt illos Italiae Regnum obtinuerunt, ipſumque Carolum ſtrictiori quodam jure Spoletanum Ducatum obnoxium habuiſſe prae Beneventano, qui memoratis Regibus vectigalis tantum fuit.* Camillus Peregrinius Opuſc. *de Finibus Ducatus Beneventani* in Hiſt. Princ. Langob. T. V. ex editione Pratilli.

Exploratum ſane eſt non ſecus ac Forojulienſes, atque Spoletani, Regibus Langobardis paruiſſe Duces Beneventanos. Verum hi longe majori prae ceteris auctoritate pollebant, qualem finitima, ac oppoſita perpetuo Orientalium Imperatorum potentia exigebat: Francis vero Regibus Italia potitis elatiores etiam animos induerunt iidem Duces Beneventi. Arichis, ſive Arigiſus Dux, quantum vires tulerunt, Carolo Magno obnixus, impetratis tandem conditionibus leviſſimae ſervitutis vix eum Dominum agnovit. Grimoaldus autem ejus filius difruptis brevi pactis, & Monarchia arrepta variam belli ſortem contra Francorum gentem ſuſtinuit. Supremae deinde Francorum, ac Germanorum Caeſarum ditioni ſe quidem ſubdiderunt ejus ſucceſſores, ſed ſublimi Principatus jure ſibi ſervato. Ludovicus Antonius Muratorius in *Antiqu. Medii Aevi* To. I. Diſſ. V. pag. 138.

ſolium obeunte Sicone aſcenderat, quum Siconolfum germanum ſuum natu minorem continuo Tarentum amandavit ſub vigili ſuorum cuſtodia, ubi ad ejus uſque obitum exul commoratus eſt. Id omiſſis Leone Oſtienſi, Erchemperto, Paulo Diacono, ceteriſque ejus aevi Scriptoribus, quorum teſtimonia huc adducere longum eſſet, luculentiſſime refert Chronicon illud Cavenſe per Petrum Cancellarium, & Girbertum Archivarium collectum ſub Petro tertio hujus Sanctiſſimae Trinitatis Monaſterii Abbate. Hoc fato neſcio quo ad Camilli Peregrinii manus hoc ex Coenobio, vel ex alio S.Benedicti Salerni, unde initium ſumit iſtud Cavenſe (1), perveniens, eandemque cum ceteris Peregrinii ſcriptis jacturam ſortitum (2) ex apographo, quod felici omine poſt ſeculi lapſum ſupererat, a Franciſco Maria Pratillo publici juris factum eſt (a). Raro hocce opuſculo aliquando utar non invitus, quum reliquis aliorum ſcriptis, quae ad noſtram uſque aetatem venerunt, longe exactius ſit, praeſertim in referendis Principum annis (3), ſive, ut verius dicam, paucioribus, quam cetera, erroribus ſcateat, ut ex illius cum priſcis Tabularii noſtri membranis collatione ſaepe deprehendi. Catalogi pariter Ducum Beneventi, & Principum Salerni, quem ſupradicto Chronico praefixum Pratillus invenit,

(1) Incipit hoc Chronicon ab erectione Monaſterii S. Benedicti Salerni per Guibaldum Beneventi Monachum anno 794., & poſtquam per duo ſecula primum Praepoſitos, inde ejus Coenobii Abbates refert, anno 992. Alferii inde Fundatoris Cavenſis Monaſterii eo in loco *monachatum* refert per ea verba: *Alſerius Principis conſanguineus fit Monachus in noſtro Monaſterio*; anno 1106. ejuſdem receſſum in Metilianum, cellam ejuſdem Monaſterii S. Benedicti, memorat, ac denique poſt obitum Teobaldi Abbatis Salerni Alferii electionem ſic dicens: *A.* 1011.... *mortuus eſt in Monaſterio S. Benedicti Teobaldus Abbas II. die poſt Pentecoſtes prima noctis vigilia, & poſt tres dies electus eſt in Abbatem Alferius, qui erat Prepoſitus celle in Metelliano, & ibi reſidere voluit, & in Monaſterio Salerni miſit Rospertum affinem ſuum Prepoſitum, & Petrum germanum Comitis Malliani pro ſuo Cancellario*. Hiſt. Princ. Lang. cum Pratillo To. IV. pag. 381.

(2) Peregrinius vetulae cuidam ancillae mandaverat, ut ſtatim ac Medici de ipſius ſanitate, ac vita actum eſſe dicerent, anecdota omnia tanta cum diligentia, ſumptibusque non modicis ab eo collecta, inter quae pretioſiſſimum hocce autographum Chronicon exſtabat, ſuaſque etiam ſcriptas adnotatiunculas, animadverſiones, diſſertationes igni comburendas traderet: quod illa ſub Medicorum fide exſequente, ſuperſtes vero Peregrinius inconſultum praeceptum, nec reparabile facinus magnopere doluit. Vide ejus Vitam per laudatum Pratillum ſcriptam To. I. *Hiſtoriae Princ. Lang. Peregrinii*. Id repetit Pratillus in *Praeloquio* ad dictum Chronicon editum in eodem Opere To. IV.

(a) *Hiſtor. Princ. Lang.* cit. To. IV. pag. 381.

(3) *Huic profecto Chronico* ..... *laudes impertiendae*, ait Pratillus, *quod lucem plurimam noſtris rebus emiſerit, multaque illuſtraverit, quae aut ignota prius, aut obſcura videbantur*. Et infra: *Illud itaque typis mandare propoſui, quod plurimum revera ad noſtrorum Langobardorum hiſtoriam, atque Salerni dynaſtiam elucidandam, reſque aliquas ad Comitatum Capuae, ad Neapolitanum Ducatum, necnon Beneventi, Salerni, Capuae principatus cognitionem nimium conſerat*. Praeloquio ad dictum Chronicon Tom. IV. cit. *Hiſt. Princ. Langob.* pag. 381. ſeq.

nit, typiſque tradidit (1), interdum auctoritatem adducam, qui non minoris hac in re pretii eſſe videtur (2). Chronicon itaque iſtud haec habet (a): *A.* 833. *Sico Spoletius moritur, & Sicard regnavit pro ipſo ſolus cum grandi immanitate pro malo ſuorum conſilio, qui ſequenti anno germanum ſuum Sichenolfum in Tarento ad exulatum commiſit.*

II. Interfecto vero non adhuc expleto ſeptimo regiminis anno, Sicardo, eique Beneventi ſuccedente Ratelchiſio eius Theſaurario plures ex Salernitis, imo etiam ex Beneventanis dignitate, ac nobilitate praeſtantibus Siconolfum ab exilio arceſſunt, primumque Salerni Principem renuntiant (3). Hinc ipſum inter, & Ratelchiſium maxima ſui principatus parte exui aegre ferentem duobus integris ferè luſtris ſaeviſſima exarſerunt bella, donec Ludovicus Auguſtus Lotharii Imperatoris filius principatum inter eos diviſit, alterum Beneventi, Salerni alterum Principem ſua auctoritate confirmans. *A.* 839., ſcripſit laudatus Cavenſis Chronographus, *Princeps ſceleſtiſſimus Sicardus a Daiferio occiditur in foribus ſacri Palatii . . . . . . Ratelchiſius ſublimatus eſt Princeps, qui fuit Theſaurarius illius, & Gamalus. A.* 840. *Sichenolfus a Salernitis, & Daiferio cum filiis, aliiſque primoribus Beneventi Princeps Salerni factus eſt, poſtquam a Tarenti cuſtodia fugiit per mare latenter cum thio ſuo, & Salernitis, & Malfitanis multis . . . . A.* 849. *per Indictionem XII. Sichenolfus Leutario Auguſto fidelitatem juravit* (4), *& cum ipſo ſocia-*

(1) De ſupradicto Catalogo agens Pratillus in citato Praeloquio ait: *Initium habet hoc Chronicon a Catalogo Principum Salerni . . . . utique aliis omnibus accuratiore*. Illum vero ſub initium Tom. V. ejuſdem Hiſtoriae vulgavit.

(2) *Ex hoc noſtro Cavenſi Catalogo*, ait Pratillus in Monitione, quam ei praefixit, *eorum* (Principum) *nomina, ſucceſſiones, ordinem, aetatem, obitum, cunctaque ad aptiorem ipſorum chronotaxim ſpectantia, Benevole Lector habebis. Qua de re integram illi, ſacramque fidem praeſtandam fore judico, quod totus ipſe Chronographus fuerit in veritate inquirenda, poſteriſque fideliter adprobanda. Revera namque pene totum Cavenſe Archivum qui pervolutaverint adamuſſim chartae illius Coenobii annis reſpondent, quibus Salerni Principes vixerint, aut defuncti fuerint &c.* Num res ita ſe habeat, ut a Pratillo celebratur, ex hujus Diſſertationis progreſſu Lectori judicare fas erit.

(a) *Hiſt. Princ. Langob.* ſupracitata To. IV. pag. 391.

(3) Riſu excipiendus Doctor Antonius Mazza, qui in ſua *Hiſtoriarum Epitome de Rebus Salernitanis* cap. V. pag. 20. Arichim inter Beneventanos Principes primum Salerni Principem vocat; non quod Salerni dominium non habuerit, quum ea civitas etiam Beneventi Ducibus, & Principibus ſubderetur; ſed quia ante Siconolfi exaltationem Dynaſtae Beneventi quidem, non vero Salerni Duces, & Principes dicebantur.

(4) Eo forte tempore Siconolfus aulaeum maximi pretii ad dictum Caeſarem dono miſit, quod ex charta Cavenſis Tabularii (Arca 86. num. 162. intra membranam in *Append. Monum.* I. pag. III.) notum eſt, in qua legitur hunc Principem Radechi ſuo Caſtaldeo Moncolani filio terram quamdam conceſſiſſe inter duos Salerni parietes ſitam, ſeu *inter murum, & muricinum, eo quod ipſe Rade-*

chis

ciatus eſt . . . . A. 850. *Lugdoicus filius Leutarii fit Imperator a Papa Leone decembri menſe* (1), *G ad inſtigationem Landoni Comitis de Capua venit ipſe Beneventum pro Saracenis eſpellendis . Tunc facta eſt pax inter Ratelchiſium, & Sichenolſum diviſo inter utroſque Principatu, facto ſedere cum ſacramentis ab ipſis . Hinc Lugdoicus Saracenos omnes, qui aut Ratelchiſio, aut Sichenolſo favebant, facile ſubmittere potuit, & a totius Principatus locis eos eſpulſare .* Haec nobis modo attigiſſe ſufficiat, ut Principatus Salerni initia dignoſcantur; ea enim, eorumque progreſſus non ex Scriptorum ſaepe erroneis auctoritatibus tot ſeculorum curriculo per exſcriptores facillime vitiatis, ſed ex chartis, iiſdem certe annis, menſibuſque, quos innuunt, ſcriptis, quibus omnimoda fides adhibenda eſt (2), eruemus.

III.

chis eidem Domini Siconolſi (verba ſunt inſtrumenti) *dederat unam curtinam valientem ſolidos mille, que pro ſalvatione gentis, & terre ſue direxerat ſalutem in Franciam ad ipſum Imperatorem .* Uſurpatum ſaepiſſime ea tempeſtate *ſalutis* nomen pro exenio, ſeu praeſtatione, quae ultra debitum cenſum ſtatis temporibus Dominis poſſeſſionum deferebatur; cujus vocis exempla vide apud Du-Cangium in Gloſſario; cui etiam ex noſtris membranis addendum vocabulum aliud *Saputa*, quod fere idem ſignificat. Hic tamen *Salus* pro *dono*, ſeu, ſi mavis, *tributo* accipienda videtur.

(1) Quae heic de Ludovici coronatione, adventu Beneventum, & pace per ipſum inter Siconolſum, & Radelchiſium firmata ad annum 850. referuntur, ad alium potius 848. amandanda; quod animadverterat Muratorius in Annalibus Italiae To. (mihi) V. ad annum 848., cujus argumentis maximum robur afferunt Archivi noſtri Inſtrumenta, quae non ultra annum 848. Siconolſi nomen exhibent; ipſum vero Principem ante anni 849. finem jam obiiſſe certum eſt, quum Decembri tertiaedecimae Indictionis, ſeu anni 849. Siconem ejus filium Principem ea referant (Arc.35.n.254. *App. Mon.* II. p.X.), ut ſuo loco videbitur. Indulgendum tamen Cl. Petro Napoli-Signorelli, quod nuperrime To. II. Operis: *Vicende della coltura nelle due Sicilie* pag. 84. Scriptorum aliorum errorem ſecutus dixerit Salernitani Principatus a Beneventano ſeparationem firmatam eſſe anno 851. inter Siconolſum (jam a biennio mortuum) & Radelchiſium. Id inter ceteros forte hauſerat a Leone Oſtienſi (*Chron. Caſin.* Lib. 1. cap. 29.), & inter recentiores a Petro Giannone, qui (*Iſtoria Civile di Napoli* Lib. 7. n. 1. pag. mihi 438.) hoc accidiſſe dicto anno quinquageſimoprimo ſeculi IX. tamquam inconcuſſum affirmat. Eidem ſubſcripſit ſententiae Joſeph Simonius Aſſemannus (*Italicae Hiſtoriae Scriptores* &c. To. 1. Cap. XI. pag.302.) dicens: *At Langobardi Principatum diviſerunt anno* 851. Veritati tamen magis acceſſit, licet aeque deceptus fuerit, eruditiſſimus Franciſcus Antonius Grimaldi, cujus obitum nuper Litteraria Reſpublica vehementiſſime doluit; hic enim Epocha II. ſuorum Annalium Regni Neapolis ad annum 843., quo ſtatutum diviſionis dictorum Principatuum tractatum, ipſamque diviſionem reputaverat Anonymus Salernitanus, To.V.pag.320. dubitat Scriptorem erraſſe, tractatum ipſum cum diviſionis facto confundentem, addens ſibi certum eſſe eam anno 850. accidiſſe, ut ſuo loco demonſtrandum promittit, quod & repetit pag. 355. ad annum nempe 848. Denique id aſſerit ſub initium To. VI. Epochae II. ad annum 850. afferens *Capitulare Radelchiſi* editum a Peregrinio (To. III. ſuae *Hiſtoriae Principum Langobardorum* pag. 214.), a quo certe, vel ab alio Exſcriptore annus 851. additus eſt. quum nullae eidem Capitulari vel ſub initium, vel in fine chronologicae notae inſint.

(2) *Omnium Litteratorum calculo deciſum fuit Scriptores Medii Aevi cum*

in

III. Advertendum tamen heic eſt in Langobardorum Salerni Principum diplomatibus, omnibuſque aliis illius aevi inſtrumentis, licet per biſcentum triginta annos nunquam vulgaris aerae mentio fieret, ſed tantum ipſorum Principum anni in iis memorarentur, a Martio vero anni Chriſti milleſimi ſeptuageſimi, quo Salerni Giſulphus extremus ex Langobardis Principibus dominabatur, qui inde Roberti Guiſcardi leviri ſui odium, indignationemque incurrens, e ſolio, & principatu ejectus Langobardorum imperio finem dedit, uſuveniſſe, ut Principum annis anni etiam Chriſti adderentur. Ex qua inducta conſuetudine mihi Principum illorum Seriem ſcripturo ingens lux affulſit; inde enim fixum temporis punctum ſtabilire datum fuit, quo vulgari anno Principis annus reſpondet; uſque adeo, ut hanc, quam texam, eorum veluti genealogiam, licet ceteris horum Principum Stemmatibus, aut Catalogis per varios Auctores conſtructis non parum diſſonam, veritati conſonam indubitanter exiſtimem.

IV. Id vero commodum, quod hac ex nova Tabellionum methodo percipiam, me vel invitum coget (quod unuſquiſque me non monente conjiciet), ut retrogrado ordine progrediar; ab ultimo nempe Principe, cujus aetas Chriſti annis reſpondens mihi ex addito vulgari anno innoteſcit, ad primum uſque aſcendendo. Fac enim me Siconolfi dominatus initium anno Chriſti 840. contigiſſe oſtenſurum: nunquam equidem chartae primum ejus annum referentes aliud mihi rei hujus argumentum praebebunt, niſi illud tertiae, ſive etiam quartae in quatuor extremis anni illius menſibus Indictionis, quae quum aeque quintodecimo quoque anno recurrat, aeque etiam Chriſti annum 825., alioſque anteriores, vel 855., ceteroſque poſteriores annos indigitabit. Si vero aliam ingredi viam tentarem, ex Siconia nempe filii ejus, vel aliorum ſucceſſorum imperio, quorum nullum mihi firmum, ac ſtabile tempus Chriſti annis reſpondens ex chartis innoteſcit, Siconolfi principatus primordia arguere meditarer, non minus certe ſalebroſiores ſyrtes incurrerem; demonſtrandum quippe prius foret, cujus vere aetatis fuerit Principis huius dominium, atque inde ad Siconolfum Principem regrediendum; quod quidem nunquam penitus figi poteſt, niſi ſucceſſoris hujus annus perquam explorate, & plane ſtabiliatur: quod certe oſtendi per chartas nequit. Manifeſte itaque patet, non niſi ex fixo illo annorum Giſulphi termino, ubi ejus anni cum aerae Chriſtianae annis ſimul notantur, argumenti initium ſumi poſſe, ac proinde inverſo ordine a Giſulpho ad Siconolfum progrediendum.

V. Illud denique Lectorem monitum velim, me in inſtrumen-

co-

in notionibus chronologicis, tum in ipſis narrationibus hiſtoricis exigi, corrigique poſſe, & debere ad fidem diplomatum, & chartarum pagenſium; ſtandumque potius eſſe pro re diplomatica, quam pro Scriptoribus etiam coaevis. Hergott *Genealogia Diplomatica Gentis Habsburgenſis* Proleg. I. P. III.

torum Cavenſium certa fide oſtendenda nolle prorſus inutilem operam navare. Satis ei veritati vindicandae eſſe poſſet innumerarum chartarum, quas in mea Tabula dictorum Principum chronologica mox adducenda citabo, in omnibus ſecundum Critices, ac Diplomaticae Artis regulas ſimilis conſenſio. *Quid enim ridiculum magis*, ut celeberrimi Germonii verbis utar, Viri ceteroquin in Diplomatum αὐθεντίᾳ admittenda valde difficilis (a), *quam vana, ac temeraria ubique ſuſpicione laborare, & metuere, ne quoties veterem librum aperis, toties in ſuppoſititias falſariorum lacinias incurras? Hujuſmodi ſuſpicionibus indulgere nec ſapientis eſt, nec conſtantis viri*. Afferam nihilominus duorum teſtimonia, qui Ordinis Benedictini, & Litterariae ſimul Republicae ornamenta quum ſint, alter Galliarum, Italiae alter, & in hoc Scientiae genere Judices omni exceptione majores, rem extra dubitationis aleam facile collocabunt. Compendio uſus eſt primus, Joannes videlicet Mabillonius, quem, quicquid in adverſum ſciolis hac tempeſtate crocitare fas ſit, Diplomaticae Artis veluti Parentem, ac Magiſtrum merito Litterati omnes unanimiter venerantur,

Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes. Hor.

Hic itaque in ſuo Muſeo Italico (b) ſic habet: *Cavenſis Monaſterii Archivum integerrimum eſt*. Alter Benedictus Abbas Bacchinius, quem Magiſtrum ſuum Scipio Marchio Maffejus ſaepius appellavit, tam in originali Itineris ſui Diario (1), quam in epiſtolis ad erudititiſſimum Magliabechium (2) ſummis Tabularii hujus chartas extollit laudibus, iiſque clare conſpici putat, quam immaniter in obſcuris medii aevi temporibus indicandis hactenus ſit erratum (3). Ceterum, ut in hoc etiam acquieſcant moroſi Critici, qui plerunque Diplomaticae Artis leges ne a limine quidem ſalutarunt, ſed unice addubitare de omnibus didicerunt, & ſi non ut ſpuria, certe ut dubia quaecumque vetera in-

(a) *De Veter. Haeret. Cod. corrup.* pag. 560.

(b) To. I. pag. 114.

(1) M. S. ſervatum apud Cl. Virum Andream Mazza Caſinenſem Monaſterii S. Joannis Evangeliſtae Civitatis Parmae Abbatem.

(2) M. S. exſtant Florentiae.

(3) His aliiſque doctorum virorum auctoritatibus fultus Cajetanus Troylus utriuſque juris peritiſſimus in libello ſub titulo: *Riſpoſta alla Scrittura data fuori dall' Avvocato della Rocchetta* ſcripto die 15. Maji anni 1756., typiſque tradito vulgari idiomate ajebat: *Della legalità dell' Archivio* (del Monaſtero della SS. Trinità della Cava) . . . . . *mai ſino à queſti tempi infelici vi è ſtato chi ne dubitaſſe, e non l' aveſſe ſtimato il più ſacroſanto, ed illibatò tra tutti i più celebri d' Italia, ed il più ricco della roba de' Langobardi, e Normanni Principi di Salerno, ed il più ſicuro guardaroba delle antiche memorie*. Rurſus: diligentiſſimus Alexander Meo Presbyter Congregationis SS. Redemptoris emunctae naris homo, mihique amiciſſimus, per quem prima Langobardorum Principum chronologiae, ut per quos profecerim fatear, fax mihi illuxit, quique innumeras fere aliorum Archivorum chartas tractavit, noſtrum *immaculatum* appellat.

inſtrumenta rejiciunt (1), ſciant oportet, me vel nunquam, vel perquam raro diplomatibus uti, quae Cavenſis Coenobii utilitatem, ſive etiam decus reſpiciunt; ſed aliis dumtaxat chartis, quae *Pagenſes* vocari poſſunt, quaeque nec Monaſterio hodie proſunt, vel unquam forte profuerunt, neque ad illud pertinent; ac tandem non aliud ex iis emolumenti, aut uſus me repetere, niſi quod ad Principum annos, menſeſque inſtrumentorum initio affixos ſpectat.

VI. A Giſulphi itaque ultimi Langobardorum Salerni Principis expulſione initium ſeriei noſtrae ut ſumamus, quam diſcordes ſint de hujuſce rei tempore ſuperſtitum Scriptorum ſententiae, credi vix poteſt. Perilluſtrem Langobardorum Gentem, quae per tria fere ſecula hiſce in regionibus ſupremo, abſolutoque dominio imperaverat, ſuis omnibus juribus, ſceptro, ſolio, imperio inopinato exui: Principem, qui Majorum ſudoribus partam rerum ſummam a ſexto ſupra triceſimum anno habebat, ac pacifice juſtiſſimo hereditario titulo retinuerat, inter ſubditos, famulos, ac pene dixerim ſervos adſcribi; quodque majus eſt, non ab hoſtibus, ſed a leviro Roberto Guiſcardo, ſorore Sikelgaita illius uxore incaſſum, ut credi fas eſt, lacrymis pacem, ac miſericordiam deprecante: ejuſmodi profecto inſignis, ac memoria dignus eventus nulli certe vel longinquae regioni erat ignorandus. Mirari ergo ſubit, quod eos, qui his in locis conſidebant, ſuiſque forte oculis infandum facinus inſpiciebant, dum ſcriberent, (ſi vere iis in ſeculis quae ſuperſunt Chronica, Diaria, Fragmenta, Hiſtoriae ſcripta extitere) non modo menſes, dieſque ipſi, quibus haec evenere, latuerint, ſed etiam annus; paucos ſi excipias; quos potius divinaſſe putandum eſt. Si Salerni Principum Catalogum Cavenſi Chronico olim praefixum conſulueris (a): anno haec milleſimo ſeptuageſimoſecundo accidiſſe audies; ſi ignotum Barenſem (b), vel Chronicon Normannicum (c), ſeptuageſimoquarto ſupra milleſimum; ſi breve illud S. Sophiae Chronicon (d), aut Cavenſe aliud a Pratillo e tenebris erutum (e), aut Anonymum Caſſinenſem (f), aut Romualdum Salernitanum (g); &, ne recentiores praeteream, Peregrinium (h), Ughel-

(1) *Magna prudentia*, ajebat Mabillonius de Re Diplom. Lib. II. pag. 241., *eruditione, ac moderatione ſumma opus eſſe, ut vetera inſtrumenta legitime examinentur, nec cuivis illotis manibus id tentandum.*

(a) *Hiſt. Princ. Langob.* cit. To. V. pag. 14.

(b) Ibidem Tom. IV. pag. 335.

(c) *Rerum Ital. Script.* Tom. V. pag. 278. (VI.).

(d) *Antiquitates Medii Aevi* Muratorii To. I. pag. 259.

(e) *Hiſt. Princ. Lang.* cit. To. IV. pag. 446.

(f). Ibidem To. IV. pag. 78.

(g) *Rer. Ital. Script.* Tom. VII. pag. 171. (aa).

(h) *Hiſt. Pr. Lang.* Tom. V. pag. 18.

Ughellium (*a*), Petrum Giannone (*b*), Pratillum (*c*), & noviſſime Petrum Napoli-Signorelli (*d*), ſeptuageſimoquinto; ſi notamentorum exemplum (1) ſub Chronici Cavenſis nomine a Muratorio publici juris factum (*e*), ſeptuageſimoſexto; ſi denique Lupum Protoſpatam (*f*), eiuſque chronologicae hiſtoriae italicam verſionem per Nicolaum Aniellum Pacca (*g*), Thomae a Catana Chronicon (*h*), Chronicon aliud Amalphitanum (*i*), quibus videtur acquieſcere laudatus Muratorius (*k*) reclamante Pratillo (2), ac denique Auctores Operis: *Art de verifier les dates* (*l*): Giſulphi per Normannos a Principatu, ac Salernitana Civitate ejectionem anno milleſimo ſeptuageſimoſeptimo eveniſſe reperies. Tres ſupra triginta annos imperaſſe citatum Principem Giſulphum nonnullis placuit (*m*), aliis vero trigintaquatuor (*n*).

Quo teneam vultus mutantem Protea nodo?

Ecquem itaque hujuſmodi anecdotorum adeo ſeſe inter pugnantium uſum facient Eruditi? quaenam criticae leges ab hiſce labyrintheis flexibus in ſcribendis ejus aevi hiſtoriis extricabunt? Plurima nihilominus ſecula a mille, & amplius annis in Nationum, Civitatum, Coenobiorum hiſtoriis, ut optime animadvertunt doctiſſimi Novi Tractatus Diplomaticae Artis Auctores e Congregatione S. Mauri, jejunis hiſce, leviſſimis, ac (per me addere liceat) perſaepe erroneis Chro-

(*a*) *Italia Sacra* To. I. pag. (mihi) 344.
(*b*) *Iſtoria Civile di Napoli* Lib. X. cap. 3. Tom. (mihi) II. pag. 75.
(*c*) *Hiſt. Pr. Lang.* To. V. pag. 7.
(*d*) *Vicende della Coltura nelle due Sicilie* To. II. pag. 221.
(1) Exſtat adhuc in Cavenſi Archivo magnum membranaceum volumen continens primo loco venerabilis Bedae opus *de Temporibus*; inde vero alia plurima tum ejus, tum aliorum Opuſcula. Quum autem in eo Bedae opere Canon, ſive Cyclus exſtet decemnovennalis, quem Recentiores *Numerum aureum* appellant, a primo aerae vulgaris anno appoſitis anno ſingulo Indictione, Epacta, die Lunae, Littera Dominicali, et aliis, a latere nonnullorum annorum fuere a priſcis forte Monachis notae aliquae appoſitae, quae primis ſeculis Romanos Imperatores, Pontifices, inde ſuo tempore Principes Langobardos, aliaque plurima, quae iis notatu digna ſunt viſa, et praeſertim quae ad Abbatum Cavenſium electionem, et regimen pertinebant, indigitabant. Haec a neſcio quo tranſcripta ad Muratorii manus pervenere, eaque ſub Cavenſis Chronici nomine ipſe edidit inter Rerum Italicarum Scriptores.
(*e*) *Rer. Ital. Scr.* Tom. VII. pag. 921.
(*f*) *Hiſt. Pr. Lang.* To. IV. pag. 44.
(*g*) *Raccolta di varie Croniche, Diarj &c.* Autore A. A. Pelliccia To. I. pag. 16.
(*h*) Ivi pag. 26.
(*i*) *Antiq. Med. Aevi* To. I. pag. 214.
(*k*) *Annali d' Italia* To. (mihi) VI. pag. 221.
(2) Quae Pratillus adverſus Muratorium hac ſuper re ſcripſerit, infra referemus.
(*l*) *Chronologie hiſtorique des Comtes, puis Ducs de Pouille, & de Calabre* pag. (mihi) 893.
(*m*) *Chronicon Ducum, & Principum aliquorum Beneventi, & Principum Salerni* To. V. *Hiſt. Pr. Lang.* cit. pag. 18.
(*n*) *Catalogus Principum Salerni* Ibidem pag. 13.

Chronicis innituntur (1). Oſtendam modo Giſulphum triginta ſex annos imperaſſe, nec niſi ſeptuageſimoſeptimo ſupra milleſimum aerae vulgaris anno (2) Salerno per Robertum Guiſcardum expulſum; idque ex unius, ut cetera in poſterum, Cavenſis Tabularii documentis.

VII. Antequam vero id probem, Salernitanii Principatus, ſive eius Tabellionum uſum circa anni initium animadvertam, ne in errorem ipſo in limine incidamus. Conſtans itaque apud eos conſuetudo fuit (quod in quamplurimis hujus Archivi chartis, ex quo Chriſti annus in iis notari coepit, perſpicere mihi datum eſt), ut ab Incarnatione anni communis praeteriti, ſive a menſe Martii ſequentem annum noſtrum exordirentur (3). Sic Januarii, & Februarii menſes nobiſcum communes habebant, a Martio vero ſequens communis annus per eos numerabatur. Id adoptatum inter ceteros a Piſanis, ut pluries poſt Mabillonium (*a*) adnotat Muratorius, qui id Salernitis in uſu etiam fuiſſe forte neſcivit, quique quamplura circa annorum initium, & Indictiones refert (4), licet poterat & alia addere (5). Laudatum Scribarum Salernitani Principatus morem ſatis agno-

(1) *Depuis plus de mille ans combien de ſiecles, ou les Annales des Nations, des Villes, & des Menaſteres non conſiſtent tout au plus, qu' en des Chroniques ſeches, & communément tres-ſuperficielles?* Nouveau Traité de Diplomatique To. I. pag. 15. *Preface*.

(2) Quamquam hodie ex eruditis nemo in dubium vertat Chriſti Domini Nativitatem ſaltem ab annis quatuor vulgarem annum praeceſſiſſe, imo Dominus le Noble de S.Georgio in ſua Diſſertatione Pariſiis edita anno 1693. *ſur la veritable année de la Naiſſance de Jeſus Chriſt* quinque annorum varietatem oſtenderit, communem nihilominus errorem & nos ſequi oporter, ac ſi iidem ſint anni Chriſti, qui ſunt aerae vulgaris.

(3) Id nonnulli etiam primi ſubſellii viri non advertentes errorem in aliquibus ejus aevi Scriproribus, vel in Exſcriptoribus putarunt, quod facta aliunde nimis nota uno fere integro anno ab iis poſtpoſita viderint. Sic Nicolaus Aloyſia in ſuis *ad Barenſe Cronicon notis* (apud Muratorium *Antiq. Ital. Medii Aevi* To. I. Diſſ. I. pag. 31.) Anonymi Auctoris, vel ejus Amanuenſis lapſum exiſtimat, ubi Divi Gregorii Papae mortem, quae anno 604. accidit, ad annum 605., Caroli Magni iter Romam, ejuſque filii Pipini baptiſmum anno 781. celebratum ad 782. tranſlatum reperit.

(*a*) *De Re Diplomatica* Lib. II. cap. 23., & 24.

(4) *Utique fuerunt olim, & ſunt adhuc in Italia populi, ac praecipue Florentini, qui ſerius, quam nos, annum novum a die XXV. Martii ineunt, ac propterea annum* ab Incarnatione *appellant; quod ſedulo perſpiciendum, utpote indicium diſcriminis non levis ab altera formula noſtris temporibus fere ubique uſitata, ſcilicet* a Nativitate, *ſive, ut rectius Regienſes, & alii ſcribunt*, a Circumciſione, *hoc eſt a Kalendis Januarii. Aliquibus autem, & praeſertim Piſanis novus annus* ab Incarnatione *novem menſibus antevertebat vulgarem annum noſtrum a Nativitate. Fuerunt etiam, ac praeſertim apud veteres Germanos, qui annum revera a die XXV. Decembris numerare incipiebant*. Antiqu. Ital. Medii Aevi *To. III. Diſſ. XXXIV.* pag. 45. Idem fere dixerat *To. I. Diſſ. VII.* pag. 439., *& in Annalibus* ad an. 882. To. (mihi) V. pag. 141.

(5) Uſum veterum Germanorum a Muratorio ſupra relatum annum a die 25.

agnoſcimus ex duplici Inſtrumento Tabularii Cavenſis, altero videlicet donationis ſimul, & venditionis quarumdam terrarum, quae fit Monaſterio S. Nicolai de Palma de Salerno a Stephano Johannis filio, & a Dumnanda ejus conjuge (1); quod (Arc. 87. n. 5. *Monum.* IV. pag. XII.) ita incipit: *In nomine Domini viceſimooctabo anno principatus Domini noſtri Giſulphi glorioſi Principis menſe Januario octaba Indictione. Dum coram preſentia Domini Leonis Reverentiſſimi Abbatis Monaſteriorum Sancte, & Individue Trinitatis, quod conditum eſt foris hanc Salernitanam Civitatem in loco Metiliano, & Beati Patris Nicolai, quod conſtructum eſt intra hanc Civitatem in plaja montis, ubi Palma dicitur, &c.*, & altero ſequentis Martii, quo eadem decurrebat Indictio, & novus Giſulphi annus incipiebat (2), ubi Chriſti annus, quem nos ſequenti Janua-rio

25. Decembris inchoandi invenio apud Notarium Joannem Ferdinandum Coſta Cavenſem ſub XVII. ſeculi initium; in Libro enim Inſtrumentorum ſuorum, vulgo *Protocollo* anni 1607., quod in hoc Cavenſi Tabulario exſiſtit, hoc in primo folio monitum legitur: *Notandum, quod milleſimus juxta ſolitum mei Notarii quolibet anno mutatur in 25. die menſis Decembris, Indictio vero mutatur in prima die menſis Septembris anni cujuslibet*. Contra duo alia obſervatu digna in recentioribus Archivi Cavenſis chartis, & libris mihi hac de re occurrerunt. Unum in *Protocollo* Petri Pauli de Troisio Tabellionis Cavenſis, quod incipit a prima die Septembris 7. Indictionis anni 1473., quem notat in cunctis Inſtrumentis ad finem uſque Martii anni ſequentis; à Kalendis vero Aprilis annum 1474. numerare incipit. Id parum differre videtur ab uſu ſub tertia ſtirpe Regum Francorum adhibito annos a Paſchate numerandi; *Un uſage tres-commun ſous la troiſieme race de nos Rois etoit de ne commencer l'année, qu'a Pâques, environ tres mois après nous*. L'Art de verifier les Dates *Diſſertation ſur les Dates* pag. (mihi) VI. Aliud à me notatum eſt in Inſtrumento Tranenſi (Melfictae, Gravinae, aliarumque finitimarum Trani urbium chartas eadem formula expreſſas reperies), quod has habet notas: *Trani die primo Decembris 1515. VII. Indictione ſecundum Trani uſum, ubi anno* (l. *annus*) *Domini ſemper primo die menſis Septembris anni cujuslibet una cum Indictione mutatur*. (Arc. 53. n. 243. *Mon.* III. p. XI.). Vigebat autem haec eadem conſuetudo apud Graecos, qui a Mondi creatione diplomatum annos numerabant. Id teſtatur Dominus de Vaines Benedictinus Congregationis S. Mauri in ſuo *Dictionnaire raiſonné de Diplomatique* V. *Dates* pag. 321. his verbis: *Il faut ſeulement obſerver, qu'ils* (les Grecs) *ont toujours commencé invariablement leurs années au premier Septembre ainſi, que l'Indiction, quand' ils en uſerent*. Neque aliter laudati Scriptoris ſententia annos inchoarunt Moſchi, priuſquam Petrus Magnus eis imperaret. Ibidem V. *Année* pag. 75. Si vero Domino de Voltaire fides habeatur, non a Kalendis, ſed a die 13. Septembris anni initium erat apud Moſchos: ait enim (*Hiſtoire de Charles XII. To.* 1. Liv. I. pag. *mihi* 26.): *L'ere des Moſcovites commençoit a la creation du Monde; ils comptoient 7207. ans au commencement du ſiecle paſſé ſans pouvoir rendre raiſon de cette date. Le premier jour de leur année revenoit au treize de notre mois de Septembre*.

(1) Fuit olim hoc Monaſterium S. Nicolai de Palma ſeculo XI. a Leone ſecundo Abbate Monaſterii SS. Trinitatis Cavae, ac poſtmodum inter Sanctos relato, Salerni aedificatum, unde utriuſque Coenobii Abbas dicebatur, ut in membrana heic citata; temporum inde decurſu datum eſt Fratribus Minoribus Obſervantibus S. Franciſci, qui uſquedum illud incolunt.

(2) Licet ex Inſtrumentis, quae menſe Martii celebrata ſunt poſt Giſulphi prin-

tio inviſſemus, ſeptuageſimusprimus ſupra milleſimum notatur (1) his verbis (Arc. 83. n. 178. *Mon.* V. pag. XV.): *In nomine Domini anno ab Incarnatione Domini noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptuageſimoprimo, & viceſimonono anno principatus Domini noſtri Giſulfi menſe Martio octaba Indictione. Ante me Petrum Judicem Caſtelmannus Comes &c.*. Ambo autem ad vulgarem ſeptuageſimum annum ſupra milleſimum ſpectant, licet ſecundum, quod Martium menſem habet, Salernitano more ſeptuageſimumprimum referat; haecque tranſpoſitio conſtanter annis reliquis ſequentibus, ut in infraſcripta mea Tabula, obſervatur. At ſtabilito jam a quo cardine Chriſti annos Salernitani Principatus Tabelliones repetierint, modo ad argumentum procedamus.

VIII. Tria ultima Inſtrumenta, quae Giſulphi Principis nomen habent, ſuntque Nuceriae celebrata, hoc prae ſe ferunt initium: *In nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnationis eius milleſimo ſeptuageſimohoctabo, & triceſimoſexto anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſo Principi menſe Martio* (habet primum Arc. 35. n. 122. *Mon.* VI. pag. XVII., *Majo* duo alia Arc. 31. n. 195. *Mon.* VII. pag. XVIII., & Arc. 32. n. 159. *Mon.* VIII. pag. XIX.) *quintadecima Indictione*. Quum itaque nullus dubitet, maximum de Giſulphi adhuc ſtabili, proſperoque Salernitano Principatu argumentum illud eſſe, quod in publicis chartis is Princeps nominetur, ejuſque imperii annus ſecundum conſuetudinem in iis notetur; profecto unuſquiſque facile colliget anno ſeptuageſimooctavo ſecundum Salernitanorum morem, ſive ſeptuageſimoſeptimo Chriſti ſupra milleſimum ex communi aera, ut ſuperius jam notatum eſt, cui quintadecima Indictio Martii, & Maji menſibus reſpondet, uſque ad Maji menſem Giſulphum regnaſſe, ac propterea non adhuc debellatam Salernum ante illos annum, & menſes, neque eum e ſolio fuiſſe exturbatum. Rurſus: ex iiſdem membranis audivimus triceſimumſextum principatus annum tunc egiſſe Giſulphum; quod & ſupra relatis anni milleſimi ſeptuageſimiprimi penes Salernitanos, ſive ſeptuageſimi vulgaris anni, quo viceſimumnonum agebat, aliiſque omnibus ſequentium annorum mirum in modum conſentit (2).

B 2 IX.

principatus initium, aliqua unum ejus annum, alterum alia referant in eodem vulgari anno, alia exempli gratia tertium, alia quartum; unde colligere eſt non a prima die Martii annos principatus ejus eſſe inchoandos; nihilominus ex quo Chriſti annus ipſis affixus eſt, novuſque a menſe Martio a Salernitis annus numerabatur, novus Giſulphi annus conſtanter etiam notatus eſt.

(1) Hoc primum eſt Tabularii Cavenſis Inſtrumentum ex iis, quae Langobardorum Salerni Principum tempore ſcripta ſunt, ubi Chriſti annus Principum annis additur, & ex Indictione octava communem annum ſeptuageſimum ſupra milleſimum heic indicari manifeſtum eſt, quamquam ſeptuageſimusprimus in eo notetur ſecundum memoratum morem Salernitarum.

(2) Franciſcus Maria Pratillus, qui, ſicut Cavenſi Chronico, ita et Principum Lan-

IX. Evidentiſſimo huic argumento, quo ceterorum Scriptorum errores dignoſcuntur, addi & aliud poteſt ex Roberti victoris annis deductum; licet enim ſub Normannorum imperio uſus penes Tabularios invaluerit, ut non jam diſtincti Principum anni in inſtrumentis notarentur, ſed poſt Chriſti annum adderetur: *temporibus Roberti Ducis*, *Rogerii Ducis*, *Guilielmi Ducis*; in nonnullis vero eorum Diplomatibus imperii annum eorum Cancellarius adnotabat ſub finem inſtrumenti, ubi poſtmodum aerae vulgaris annum etiam ſubjungebat. Tria Cavenſe Archivum Roberti Ducis ſervat diplomata ſuis plumbeis pendentibus ſigillis roborata, quorum unum anni 1079. tertium principatus Roberti annum refert. En illius initium: *In nomine Sanctę & individue Trinitatis Robertus divina favente clementia Normannorum*, *Salernitanorum*, *Amalfitanorum*, *Surrentinorum*, *Apulienſium*, *Calabrienſium*, *atque Siculorum Dux &c.* (1). Deſinit vero: *Hoc autem factum eſt tertio anno regni principatus Salerni Roberti Ducis. Tex-*

Langobardorum Catalogo eidem Chronico praefixo fidem omnem habebat, unum alteri diſſentire proſpiciens; Chronicon enim anno 1075., Catalogi vero Auctor, poſtquam trigintaquatuor annos regnaſſe Giſulphum aſſeruerat, anno 1072. expulſum dixerat: id conſueta exſcriptorum negligentia eveniſſe arbitratus eſt. Hi enim, inquit, litterae V., quae quinquenarium numerum indicat, haſtas ſeparando duplicem I facientes ſeptuagintaduos pro ſeptuagintaquinque ſcripſerunt. Concludit inde dictus Catalogus totum Principum Salerni Langobardorum imperium annos vigintiſeptem ſupra ducentos perduraſſe, quum ex ſingulorum Principum dominationis computo anni ducenti trigintaquinque ad Pratilli mentem eſſe debuiſſent. Huic etiam malo medelam allaturus Pratillus ait, quod amanuenſes ultimi numeri XXXV. extremam X in V converterint, litterae vero V haſtas ſegregando II ſcripſerint, ſicque numerum XXVII. pro XXXV. perfecerint. Ego vero, cui aeque cordi eſt tum Chronici, tum Catalogi Auctores ab omni labe, quoad ejus fieri poteſt, vindicare, quum in explorato mihi ſit trigintaſex annos imperaſſe Giſulphum, ejectum vero anno milleſimo ſeptuageſimo ſeptimo; quod neque arabis, neque Romanis numeris, ſed ipſiſſimis apertis, et exſculptis verbis in membranis deſcribitur; ego, inquam, breviori via incedens in eam adducor ſententiam, ut exiſtimem, numeros extremos VI. invertiſſe Scriptores, ita ut IV. notaverint, fecerintque XXXIV. pro XXXVI., quodque obliti litteram V. ante duplex I LXXII. pro LXXVII. ſcripſerint: ac praeterea in numerandis totius Salernitani imperii Langobardorum annis unum X ſcribere neglexiſſe; adeo ut pro CCXXXVII. notaverint unice CCXXVII., vel potius etiam in fine aliud I obliti ſint; quum veré incluſo anno ipſo quadrageſimo IX. ſeculi anni omnes CCXXXVIII. fuerint. Atque hoc pacto facilius, ut meus mihi auguratur animus, extricantur recenſitae chronologicae ambages, ſola majuſcularum litterarum, ſeu Romanorum numerorum tranſpoſitione, aut omiſſione, non vero immutatione.

(1) Num jure omnes hoſce titulos ſibi Robertus tribuerit, meum non eſt quaerere, nec praeſens patitur argumentum. In ſigillo autem, cujus ectypon videſis Tab. III. Lit. A, graeca corrupta epigraphe Italiae, Siciliae, & Calabriae Dux dicitur per haec verba: † ΚΕΡΟ (Κυρίῳ) ΡΟΜΠΕΡΤω ΝωΒΕΛΛΙϹΙΜω S (Καὶ) ΔΟΥΚΙ ΙΤΑΛΙΑϹ ΚΑΛΑΒΡΙΑϹ S (Καὶ) ϹΙΚΕΛΙΑϹ. *Domino Roberto Nobiliſſimo*, *& Duci Italiae*, *Calabriae*, *& Siciliae*. In antica parte a latere Salvatoris diademate redimiti eſt conſuetum nomen IC XC *Jeſus Chriſtus*; in ambitu ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ *Emmanuel*.

Textum verò hujus noſtrę conceſſionis ſcribere precepimus tibi Urſoni noſtro Notario anno dominicę Incarnationis milleſimo ſeptuageſimonono menſe Julio concurrente Indictione ſecunda (Armario I. G. n. 23. *Mon.* IX. pag.XX.). Si annus itaque ſeptuageſimusnonus ſupra milleſimum, cui bene menſe Julio Indictio ſecunda reſpondet, tertius fuit Roberti, ſeptuageſimusoctavus fuit certe ſecundus, ſeptuageſimusſeptimus primus; patetque proinde Salerni obſidionem, Roberti in eam ingreſſum, ac Giſulphi expulſionem anno poſt Chriſtum milleſimo ſeptuageſimoſeptimo eveniſſe.

X. Hinç vero etiam eruitur conſuetudinem illam Langobardorum, quod a die prima, qua dominari Principes coeperant, eorum annus primus numeraretur, nec niſi primo integre per menſes duodecim abſoluto ſecundus notari inciperet, Normannorum aevo ſaltem ſub initium fuiſſe abrogatam. Neque enim putandum eſt menſe Julii anni ſeptuageſiminoni poſt milleſimum, quem ſupra relatum Roberti diploma habet, integros duos ejus imperii annos fuiſſe completos, inceptumque tertium; ſed ita tertium dici, quod ipſe potitus Salerno fuerit ſeptuageſimoſeptimo anno (quocumque inde menſe, vel die id evenerit), toto ſeptuageſimooctavo anno regnaverit, & jam ſeptuageſimonono ſupra milleſimum adhuc imperaret. Uſus ita Principum annos ſignandi frequens erat apud Galliarum Reges, apud Alemanniae Imperatores, alioſque, imo valde antiquiorem fuiſſe oſtendunt Auctores Artis ſtabiliendi notas Inſtrumentorum a nobis paſſim citati (1). Hinc etiam colligere eſt advenientibus Normannis in deſuetudinem abiiſſe Salernitanorum Tabellionum morem annum inchoandi ab Incarnatione, ſeu a Martio antecedenti communem annum; ſed communi, & vulgari anno incipienti a Circumciſione, ſeu a prima Januarii die ab omnibus fere recepto ſeſe pariter ipſos accommodaſſe; ſecus non ſeptuageſimumnonum, ſed octogeſimum annum ſupra milleſimum ſecunda Indictio eo in diplomate notatà ex Salernitarum conſtanti uſu menſe Julii deſignaſſet, ut conſideranti patet (2).

XI.

(1) *Il en eſt de ces Auteurs, cómme de ceux, qui datoient par les années de nos Rois, & ſans faire attention ni au mois, ni au jour precis, qu' ils aveient commencé de regner, des le mois de Janvier ſuivant datoient leurs recits de la ſeconde année de ces Princes, quoiqu' ils n' ignoraſſent pas, que leur regne ne commençoit, qu' un certain nombre de mois apres celui de Janvier*, Art de verifier les Dates. *Diſſertation ſur les Dates des Chartes, des Chroniques, & des autres anciens monument de l' hiſtoire depuis Jeſus-Chriſt* pag. mihi VIII. Vide praeterea quae in adnotationibus ad dictum locum de ceteris Principibus, et Nationibus addunt.

(2) Id clarius ex uno ex inſtrumentis ſub dominii Roberti Normanni initium celebratis oſtendi poteſt (Arc. 82. n. 167. *Men.* X. pag. XXI.), ubi meuſe Martii primae Indictionis, quo annus 1079. penes Salernitanos notandus erat, annus 1078. notatur, quod hodierno annos indicandi uſui mire reſpondet. Illud incipit: *In nomine Domini Dei eterni, & Salbatoris noſtri Jeſu Chriſti anne ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo temporibus Domini noſtri Robberti glorioſiſſimi Ducis menſe Martio prima Indictione. Ante me Sicenem &c.*

XI. Et haec quidem tam perſpicua, ac pene ἀποδεικτικα argumenta rem ita in explorato ponunt, ut omnem prorſus dubitationem excludant, praetereaque ceteros tum ex veteribus, cum ex recentioribus, qui illos temere ſecuti ſunt (1), deceptos fuiſſe patefaciant. Stabilito autem, ac fixo anno obſidionis, expulſioniſque Langobardorum Salerno reſtat modo, ut via tentetur menſes etiam divinandi; neque inde extra chorum me canere jure quis regerere poterit, ſi inveſtigare ſatagam, quo Giſulphus abierit, quid egerit, quo uſque denique vitam ipſe traxerit. Quae omnia, niſi vana ſpes me decipiat, ex iiſdem Cavenſis Coenobii monumentis fore, ut eruam, quoquo modo confido.

XII. Ad primum quod attinet Chronicon Cavenſe Pratilli haec habet (a): *A.* 1075. *Viſchardus ſub pretextu, quod Geſulfus cognatus ſuus feciſſet illum anatematizare a Papa Gregorium, opſedit Salernum poſt Kalendas Aprilis, & poſt ſeptem menſes ſupmiſit eam.* Aliud ſub Chronici etiam Cavenſis nomine a Muratorio editum (b), de quo ſupra, quod anno ſeptuageſimoſexto ſupra milleſimum per errorem pariter obſidionem Salerni tribuit, & jacturam, parum ab ipſo diſtat circa menſes, initium indicans die ſexta Maji, finem vero tertiodecimo Decembris; quod ſeptem circiter menſium ſpatium a Guilielmo Apulienſi ſtabiliri videtur, dum cecinit (c):

Egreſſi cives octavi tempore menſis
Interrupta Duci Roberto moenia pandunt:

Tria vero Inſtrumentorum genera, quae in Cavenſi Tabulario extant, anni hujus milleſimi ſeptuageſimiſeptimi, qui a Martio milleſimus ſeptuageſimusoctavus dicebatur a Salernitis, ut ſaepius notatum eſt, aliquam his in tenebris lucem affundunt. Siquidem aliqua Giſulphi nomen, nonnulla Roberti, alia demum nullum Principem notant. Quemadmodum ergo prima Giſulphum Salerni Dominum, alia Robertum indubitanter oſtendunt, ita ea, quibus nullius Principis nomen ineſt, tempus indigitare videntur, quo inchoata jam pugna, imo urbe duplicato milite urgente circumvallata, quem haberent

(1) Hos inter Pratillus eſt recenſendus, qui rem adeo certam putat, ut Muratorium objurgare non vereatur; haec enim habet ad annum 1075. Chronici Cavenſis in adnotatione (2): *De anno Salernitanae Urbis ſubjectione* (l. *ſubjectionis*) *ſuperius quam inter ipſos diſſentiant Chronographi, vidimus. Cavenſis noſter, qui ibi forte morabatur, rem acu tetigit: neque aliter Peregrinius opinatus fuit, ut ex ejus nota in Lupum Protoſpatam ad A.* 1077. *educi poſſe autumo. Quare hallucinatur Muratorius in Annalibus dicens A.* 1077. *Salernum a Viſchardo fuiſſe ſubmiſſum, nimis Guilelmo Apulo fidens, qui neque tempus Salernitanae obſidionis, neque veros Northmanni Ducis praetextus nobis propoſuit.* Haec ille. Utrum vero hallucinatus Muratorius fuerit, an Pratillus potius Cavenſi illi Chronico forte per Amanuenſes peſſime corrupto adhaerens, chartae a nobis allatae definiunt.

(a) *Hiſt. Princ. Langob.* Peregrinii ſupracit. Tom. IV. pag. 446.

(b) *Rerum Italic. Script.* To. VII. pag. 921.

(c) *Rerum Italic. Script.* To. V. pag. 267.

rent Dominum neſcientes Salernitani utriuſque Principis nomen ſilentio praeterire maluerunt. Neque alia deſunt indicia mox adducenda, quibus ab aliis ceterorum temporum inſtrumentis haec, quae obſidionis tempus mea ſententia influunt, diſtinguuntur.

XIII. Neminem profecto latet poſt Crucis ſignum (1), invocationem Domini, vel Sacroſanctae Triadis, vel Salvatoris Jeſu Chriſti, & chronologicas notas in omnibus ejus aevi chartis conſtanti ratione uſitatum fuiſſe, ut ambo, vel alteruter ex contrahentibus ante Judicem ſuam expoſiturus cauſſam ſe ſiſteret; eam exprimeret, ſtabilitiſque pactis, *guadia*, ut ajunt, data, ceteriſque, quae rem reſpiciunt, demum Tabellioni Judex idem injungeret, ut rem totam deſcriberet, quo concludebatur inſtrumentum his, vel paribus verbis: *Et taliter tibi N. Notario ſcribere precepi Ego, qui ſupra, N. Judex;* vel: *ipſam cartulam totam per ordinem in hac chartula . . . . te N. Notarium declarare juſſi;* vel: *quod tivi ſuperius Alderiſſi Notario ſcribere dictavimus . . . . . . Ego qui ſupra Lando* (Gaſtaldeus). *Ego, qui ſupra, Moncola Judex* (Arc. 35. n. 250. *Mon.* XI. pag. XXIII.). Aliquando vero contrahentes ipſi, poſtquam de re aliqua ſeſe inter convenerant, Notarium rogabant, ut ea ſcriberet; concludebantque: *Et tali ordine te Antipertus Notarius ſcribere rogabi . . . . Ego qui ſupra Johannes Epiſcopus*, ait Epiſcopus Salerni (Arc. 5. n. 161. *Mon.* XII. pag. XXIV.). Frequenter etiam Tabellio ipſe ſe ea ſcripſiſſe teſtabatur: *Et hunc brebem ſcribſi Ego Roderiſi Notarius* (Arc. 62. n. 474. *Mon.* XIII. pag. XXVI.). Quinque autem chartae hujus anni nullius Principis nomen referunt, & licet notas alias chronologicas habeant, ſintque in iis contrahentes coram Judice prodeuntes, duae enim incipiunt: *Ante me Siconem Judicem, & Comitem*, reliquae: *Ante me Petrum Judicem*, nulla tamen earum Scribae rogati, vel cui praecipitur, nomen habet: nulla Judicis, vel ipſorum contrahentium, vel denique teſtium ſubſcriptionem; ſed omnes aeque reciproca conſueta fidejuſſione, quam *guadiam* appellabant, deſinunt, addita dumtaxat de more poena ei parti, quae pacta ad unguem non obſervaverit. Contra vero ſigillum cereum membranae ipſi affixum etiam cum contraſigillo, quod ajunt, ex adverſa parte, quod Judicis eſſe reor, hujuſmodi vulgaribus placi-

(1) Qui plurima inſtrumenta tractaverit, nec minimum dubitat, quin ſignum illud fere perpendiculari linea per tranſverſalem ſecta expreſſum ſub membranarum initium ante verba *In nomine* crucem indicare debeat. Idem frequentiſſime obſervatur in ſigno crucis nomini ſubſcriptorum praepoſito. In innumeris fere eorum ſeculorum chartis, quae diligenter ſcriptae ſunt, crux perfectiſſime efformata conſpicitur, praeſertim in Diplomatibus. Mirari ergo ſubit Cl. Antonium Chiarito in erudito ſuo Commentario Conſtitutionis Friderici II. Imperatoris *de Inſtrumentis conficiendis per Curiales*, ubi characterum ſpecimen ad calcem operis tradit, ſignum idem interpretatum fuiſſe *ſit*, dum ſcribit: *Sit in nomine Domini*.

citis immitti inſuetum (1) in his quinque chartulis invenitur. Nova haec ſcribendi inſtrumenti ratio ſine Tabellione, Judice, & Teſtibus ſeſe ſubſcribentibus, ſed ſigillo muniti, niſi mea me fallat opinio, novi aliquid in civitate, & principatu Salerni indicare videtur, ſummumque rerum tumultum, & trepidationem; quod certe bello, obſidioni, aggreſſui apprime congruit; ibi enim

Seditione, *dolis*, *ſcelere*, *atque libidine*, *& ira*
Intra Salerni *muros peccatur*, *& extra*.

Vetitum forte Tabellionibus erat Principis nomen reticere: errandi periculo ſeſe interim exponebant, ſi alterutrum, Langobardum nempe, aut Normannum in inſtrumentis notarent; quare alterutrius nomina ſcribere renuebant. Interea Judices ad jus dicendum poſtulabantur; longo enim tempore vulgares contractus ſuſpendi nequibant, quin pluribus non leve damnum immineret. Huic itaque perturbatae rerum conditioni mederi opportunum viſum eſt, ſi ad partium ſecuritatem ſubſcriptionum loco Judicis ſigillum membranis ipſis affixum (2) apponeretur, quo ea fides eidem inſtrumento ineſſet, quae priori tempore ex nomine Principis, & ſubſcriptorum teſtium, Tabellionis, vel ſaltem Judicis oriri ſolebat. Siquid veri haec mea conjectatio habere poſſit, belli, & obſidionis menſes nobis conſtabunt; a Martio nempe ad Septembrem; intra quod ſpatium harum chartarum menſes intercluduntur. Ex duabus nempe Judicis, & Comitis Siconis una Auguſtum cum quintadecima Indictione. (Arc. 88. n. 190. *Mon.* XV. pag. XXVIII.), altera (Arc. 87. n. 326. *Mon.* XVI. pag. XXIX.) Septembrem menſem habet, primamque Indictionem, quae vere Septembri anni ſeptuageſimiſeptimi ſupra milleſimum inchoabat. Trium vero aliarum, quae Judicem Petrum habent, duae menſem Martii ferunt (Arc. 44. n. 125. *Mon.* XVII. pag. XXX., & Arc. 88. n. 253. *Mon.* XVIII. pag. XXXII.) cum quintadecima Indictione, tertia Decembrem cum eadem (Arc. 44. n. 259. *Mon.* XIX. pag. XXXIV.), ubi error Scribae dignoſcitur (3), aliuſque a Mar-

(1) Unum invenio hoc in Tabulario inſtrumentum, quod tum Chriſti, tum Principis anno, imo & invocatione caret, quod ex Indictione, & Petro hujus Coenobii Praeſule ibi nominato ad Chriſti annum 1087. referendum arbitror; in quo Judicis ſigillum etiam invenitur. Verum id in charta ipſa, quae eſt alterius inſtrumenti tranſumptum, manifeſte declaratur his verbis (Arc. 43. n. 155. *Mon.* XIV. pag. XXVII.) *Et ipſe Johannes Monachus deprecatus eſt me hanc exemplario jam adnotare juberem, & meo ſigillo ſigillarem, & confirmarem, ut induvitanter poſſint ſemper credi cuncta ſuperius ſcripta, tamquam ſi ſupraſcripta carta his, qui hec credituri ſunt, manibus ſuis tenuiſſent, & legiſſent. Ego autem talia audiens libenter deprecationi illius aſſenſum prebui.* Poſt quae verba ſigillum apponitur, quod imperiale caput roſtratum refert, cujus ectypon habes Tab. III. Litt. D.

(2) Horum ſigillorum ectypa in Tab. III. invenies.

(3) December Indictionis XV. annum ſeptuageſimumſextum ſupra milleſimum indicat, quum tamen in hac, ſicut in reliquis, annus 1078., qui nobis eſt 1077, expreſſe notetur.

a Martio ad Auguſtum menſis notandus erat. Verum quidem eſt inveniri in Cavenſi Archivo membranam aliam ſine Principe (Arc. 101. n. 197. *Mon.* XX. *pag.* XXXV.) menſis Maji, & quintaedecimae Indictionis eundem annum habentem ſeptuageſimumoctavum ſupra milleſimum ſub alio, ut puto, Petro Judice, ubi & praecipitur Tabulario, ut ſcribat: *Et taliter Tibi Johanni Notario ſcribere precepi*, & ipſe ſubſcribitur: *Ego, qui ſupra, Petrus Judex*, nec ullum in ea ſigillum adeſt. Vidimus ſupra quoque inſtrumentum anni hujus milleſimi ſeptuageſimioctavi, ſeu communiter ſeptimi, menſe Maji cum nomine, & anno triceſimoſexto Principis Giſulphi (Arc. 31. n. 195. *Mon.* VII. pag. XVIII.). Haec autem, tantum abeſt, ut expoſitae adverſentur opinioni, a Martio ſcilicet ad Septembrem dicti anni Salerni obſidionem obtinuiſſe; ut potius eam magis magiſque ſtabiliant. Indicant enim Salerni Scribas ſub pugnae initio dubios haeſiſſe, num aggreſſioni illi Langobardi Principis arma reſiſterent, pavoreque percitos nullum Principem, quam eorum alterutrum notare maluiſſe; nonnullos vero, ut laudatus Johannes Notarius, aliique, ſtrenuos Langobardos mire urbem, caſtrumque tueri videntes a conſueto inſtrumentorum deſcribendorum ritu, atque ordine minime receſſiſſe, Principemque eundem Giſulphum notaſſe; alios denique palmam a Roberto Normanno prope ereptam noſcentes Robertum ipſum Principem in inſtrumentis menſis Junii (Arc. 85. n. 8. *Mon.* XXI. pag. XXXVII.) & Auguſti (Arc. 101. n. 404. *Mon.* XXII. pag. XXXVIII.), niſi in notas error irrepſerit, deſignaſſe. Ceterum eos non moror, qui ſeptem hoſce menſes a Majo ad Decembrem percurriſſe autument; ſeſe ita quoquo modo conformantes chronico Cavenſi Pratilli, quod poſt Kalendas Aprilis obſidionis initium eveniſſe refert, licet error in anno habeatur; vel potius alteri etiam Cavenſi Chronico Muratorii falſo pariter in anni deſignatione, quod initium affert die ſexta Maji; finem decimatertia Decembris, ut ſupra diximus. Atque haec de belli, captaeque Salerni menſibus, proindeque de Giſulphi ojectione ſufficiant. Tu interea amice Lector,

ſi quid noviſti rectius iſtis,

Candidus imperti, ſi non, his utere mecum. Hor.

Nunc nova aliqua de reliqua hujus Principis ſorte addamus.

XIV. Quod ipſe a leviro expulſus Romam apud Gregorium VII. Summum catholicae Eccleſiae tum Paſtorem ſeſe receperit, fueritque Dux Campaniae conſtitutus, Chronicon Cavenſe Peregrinii hiſtoriae per Pratillum additum (*a*), Guilielmus Apulienſis (*b*), Muratorius (*c*), aliique affirmant (1). Num id verum ſit ignoro; neque enim

C

(*a*) To. IV. pag. 446.

(*b*) *Rer. Italic. Script.* To. V. pag. 267.

(*c*) *Annali d' Italia* an. 1077. pag. (mihi) 221.

(1) Ludovicus Ant. Muratorius *in Annalibus* ad an. 1077. pag. mihi 221. citat etiam pro hac ſententia Petrum Diaconum *Chron. Caſſ.* To. III. cap. 45. Apud ipſum vero de hoc Campaniae Ducatu ne vola quidem, aut veſtigium.

enim praeter horum Scriptorum authoritatem, non maximi quidem momenti, aliquod rei hujus certius documentum ex veteribus chartis in promptu eſt. Id unum ſcio Giſulphum undecimo poſt Salernitani principatus jacturam anno Amalphi conſtitiſſe, apud eoſdem nempe ipſos, qui auctore ſupradicto Apulienſi, aliiſque Scriptoribus vectigalibus ſibi a Giſulpho impoſitis vexati Guiſcardum oraverant, ut ejus ope tributorum copia minueretur:

Interea Ducis egregii populoſa frequenter
Poſcit Amalfis opem, cui vectigalia dudum
Annua detulerat nimis impugnante Giſulfo
Semper turbatam terraque, marique reclamans
Robertus queſtu populi ſtimulante Giſulfo
Mandat Amalficolas ceſſet vexare tributum
Ferre ſibi ſolitos, veteris corrumpere nolit
Foedus amicitiae, ceſſare ſororius illum
Roget amor, meritaſque vices ſe reddere ſpondet.
Haec ſibi Legatis mandata ferentibus ille
Dicta ſuperba refert, negat eſſe ſua fruiturum
Pace Ducem, niſi digna ſibi famulamina ſolvat
Non perferre valens &c. (a)

Hoc Giſulphi apud Amalphitanos domicilium nobis oſtendit Cavenſis Archivi inſtrumentum (intra membranam 3. Arm. II. P. *Mon.* XXIII. pag. XLII.) quod ita incipit: *In nomine Domini Dei eterni, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione eius &c. oſtenſa ſunt duo ſcripta, que ſcripta ſunt per Johannem Notarium in anno ſupraſcripte dominice Incarnationis milleſima octogeſimooctabo temporibus Domini Roggerii glorioſi Ducis; unum de menſe Aprelì, & alterum de menſe Majo Indictione undecima concurrente. Unum ex eis continebat, qualiter dum intra civitatem Amalfiam coram preſentia Domini Giſulfi Principis* (quo titulo ad mortem uſque gaviſus eſt) *eſſet Ademarius Judex, & plures more ſolito circa eum aſtaret caterva fidelium, tunc in eadem preſentia ſupraſcriptus Guaymarius filius predicti Guaymarii . . . . fidejuſſorem eis poſuerat ſupraſcriptum Dominum Giſulfum Principem &c.* Morabatur ibi ergo Giſulphus, ſuorumque fidelium ſibi adſtantium corona circumdabatur: quae equidem nova, cunctiſque, qui ſuperſunt, hiſtoricis ignota hactenus fuerant. Quam belle cecinit ille:

Quidquid ſub terra eſt in apricum proferet aetas,
Defodiet, condetque nitentia. Hor.

XV. Quod vero forſitan fidem omnem ſuperare videretur, quodque unis Cavenſibus inſtrumentis debetur, illud eſt, adeo Giſulphi veneratione, ac benevolentia Amalphitanos ductos fuiſſe, ut abjecto Rogerii Ducis Roberti filii imperio ipſum Dominum ſuum, ac Ducem renuntiaverint. Locupletiſſimum hujus rei teſtimonium ex-

hi-

(a) *De Normannis* Lib. III. apud *Rer. Italic. Script. To.* V. pag. 267.

hibet ejuſdem anni octogeſimioctavi ſupra milleſimum auro, gemmiſque pretioſior membranacea charta (Arc. 11. n. 86. *Mon.* XXIII. pag. XLII.) nulli vel leviſſimae ſuſpicioni obnoxia per Johannem Johannis Curialis filium Amalphitanis characteribus ſcripta, quae ita incipit: *In nomine Domini Dei Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione eius milleſimo octuageſimooctabo temporibus Domini noſtri Giſulfi glorioſi eximii Principis anno primo Ducatus illius Amalfi die viceſimaquinta menſis Julii Indictione undecima Amalfie. Certum eſt me Johannes filius quondam Leonis &c.* ad cujus membranae calcem poſt trium aliorum ſubſcriptionem haec habet filius Curialis: † *Ego Johannes Scriba filius Domini Johanni Curiali ſcripſi.* Neque heic ex iis quiſquam, qui minutius, ac ſcrupuloſius omnia rimari ſtudent, & apud quos nullum vetuſtiſſimum inſtrumentum in falſi ſuſpicionem non venit, Scriptorum ſilentium opponat; quum, etiamſi contrarium ipſi diſertis verbis narrarent, major utique laudato inſtrumento fides, quam eorum dictis eſſet habenda. Id ſancitum eſt nemine reclamante, aut contra obmutire auſo a doctiſſimo Anonymo, cujus eſt epiſtola in Mercurio Gallico anni 1725. menſe Decembris pag. 3007. & ſequ., qui de quaeſtione diplomatica: *Quaenam ex duabus auctoritatibus eſſet alteri praeferenda, charta nimirum, de cujus characteribus non eſſet dubitandum, quae hiſtoriae contradiceret, an hiſtoria ipſa?* ſtandum reſpondit chartae, non hiſtoriae (1), potiuſque in hiſtoriam, quam in publicum inſtrumentum errorem irrepſiſſe putandum; quum hoc a publicis perſonis, teſtibus, miniſtris, contrahentibus ſit confectum, illa vero a privatis. Neque aliquid negotii faceſſit, quod horum annorum inſtrumenta cetera Rogerium Ducem referant; non enim ea mihi in animo ſedet ſententia, ut credam Giſulphum per annos, ſive ſaltem per menſes Amalphitanum ſolium tenuiſſe; ſatis rei veritatem conciliat, ſi per diem Amalphitanis placuerit illum ſibi Ducem eligere, quamquam de eo certior factus Rogerius ſine mora illos ador-

(1) *Nous pouvons achever d' eclaircir notre ſujet en adoptant la Reponſe a la queſtion de Diplomatique propoſée dans une lettre inſerée dans le Mercure* (Mercure de France Dicembre 1725. pag. 3007. & suiv.) . . . . *La queſtion avoit été propoſée en ces termes:* A la quelle de deux autorités il faut donner la preferenee, a des chartes revétues de toutes les formalités, mais qui ne s' acordent pas avec l' hiſtoire, ou a l' hiſtoire, qui dit le contraire des chartes? . . . . *Si l' hiſtoire eſt ſimple* (ait Auctor Anonymus, qui ſimplicem hiſtoriam vocat Chronica, Diaria, Chartularia, Hiſtorias Diplomaticas), *comme elle n' eſt foudée, que ſur des chroniques, des journaux, des actes publics, & des diplomes; il ne peut y avoir de contradiction reelle entre elle, & les chartes, qui ont les formalités requiſes. S' il y en parois, il foudra plutôt croire, que la faute ſera dans les chroniques, les faſtes, les journaux, que dans les actes publics, & les diplomes. La raiſon en eſt, que dans le moment, que l' acte public eſt dreſsé, la date, les noms, & les qualités des perſones, qui contractent, y ſont exactement marquées, & qu' eſt fait, non par un ſeul particulier, mais par des perſones publiques, & avec des formalisés, qui ne peuvent ſoufrir d' erreur.* Nouveau Traité de Diplomatique To. I. Par. I. Sect. I. Chap. III. pag. mihi 54. 55.

tus civitatem, & populum continuo ad ſuam ditionem armis denuo revocaverit. Id ita eveniſſe reor: Giſulphum Principem verebantur olim Amalphitani, odioque forſan habebant: ſolii ſplendorem, quo difficilis ad eum acceſſus, Magnatum, familiariumque coronam, quibus ſtipatus incedebat, invidiam ceteris creare ſolitam, poenas reis inflictas, quodque majus erat, vectigalia iis impoſita ſubditorum animos a Principe avertiſſe admodum veriſimile eſt: e throno modo ejectum, honoribus, opibus, imperio ſpoliatum, factum unum e multis, ceteriſque privatis hominibus parem, ipſiſque popularibus officiis, familiaritate, ac neceſſitudine conjunctiſſimum, quid mirum, ſi Principem mendicitate fere obvolutum, inque extremum diſcrimen adductum Amalphitani commiſerantes, quae olim ipſi, eorumve parentes tulerant, obliti, Rogerii Ducis dominium, ejuſve, ut ſaepe accidit, Miniſtrorum ingluviem, mandata, pravitatem aegre ferentes excuſſo Ducis illius jugo Giſulphum Ducem ſuum denuo proclamaverint?

Urit enim ſplendore ſuo qui praegravat artes
Infra ſe poſitas: extinctus amabitur idem. Hor.

Eſt etiam miſeris pietas, & in hoſte probatur. Ovid.

Ita profecto. Quid vero ad haec Rogerius praeſtiterit, num, ut ſaepe alias, ab eo deſciſcentes in ditionem ſuam redegerit, ignoro; nulla enim in hanc rem monumenta mihi hactenus reperire datum eſt. Mors forte Giſulphi poſt unum, alterumve annum ſecuta perduellium furorem reſtinxit, ſeu potius ad tempus compeſcuit, donec anno nonageſimoſexto ſupra milleſimum (1) a Rogerio Duce Amalphitani penitus defecere (2). Anno milleſimo nonageſimoprimo jam e vivis ſublatum Giſulphum teſtatur Gaitelgrimae ſororis ſuae Sarni Comitis Diploma (Arm. II. N n. 7. *Mon.* XXV. pag. XLV.), quo pro anima fratris molendinum Sarni Cavenſi Monaſterio offert. Ita illud ſe habet. *In nomine Domini Dei eterni, & Sabatoris Jeſu Chriſti anno ab Incarnationis ejus milleſimo nonogeſimoprimo temporibus Domini noſtri Rucgerii glorioſiſſimi Ducis menſe Junius quartadecima Indictione. Dum coram preſentia Domine Gaitelgrime Comitiſſe, & Riccardus Co-*

(1) Id teſtantur Malaterra *Lib.* 4. *cap.* 24., Protoſpata in *Chronico*, ejuſque Italus interpres Nicolaus Agnellus Pacca (*Raccolta di varie Croniche* &c. To. I. pag. 20.), *Auctor Chronici Cavenſis* apud Muratorium, aliique.

(2) Recuperatam a Rogerio Amalphim anno 1101. teſtatur inſtrumentum Cavenſis Archivi (intra membranam 196. Arc. 5. *Mon.* XXVI. pag. XLVI.), quod ita incipit: *In nomine &c. anno .... milleſimo centeſimo tertio temporibus ſupraſcripti Domini Rogerii, & Domini Viſcardi filii ejus glorioſi, eximii, piiſſimi Ducis* anno tertio poſt recuperationem ducatus eorum Amalfi *die decimo menſis Januarii Indictione undecima*. Ex quo etiam filium ejus Guiſcardum agnoſcimus, qui tamen genitori praemortuus fratrem ſuum Guilielmum ejus ſucceſſorem reliquit. Alia etiam in poſterum Amalphitanorum defectio colligitur ex Inſtrumento anni 1115. (Arc. 15. n. 60. *Mon.* XXVII. pag. XLVII.) in quo legitur: *temporibus Domini Guilielmi glorioſi Principi, & Duci anno quinto Ducatus eorum* (ſic) *Amalfi Kalendas Magias Indictione octaba. Amalfi.*

Comes, mater & filius, Domina, & Seniorem meum eſſem Ego Johannes Vicecomite, & Judex, & plurima circa eum ſecundum ſolitum morem adeſſet turba fidelium . . . . . . per hanc cartula pro amore Omnipotentis Dei, quam & per remedium, & ſalute anime Domini Giſulphi olim Principis fratri ſuo filius quondam Domini Guaimari Principi optulerunt &c. Sed ſatius fortaſſe, quam par erat, de imperio, caſu, & morte Giſulphi; in quibus tractandis ſi longior viſus ſum, plus aequo forte in his a praecipuo meo argumento alienis immoratus, aequi bonique facient certe Lectores illius obſcuriſſimi aevi rerum avidiſſimi. Ad ejus modo dominii tempus, ac praedeceſſorum Salerni Principum revertamur, ut eorum Seriem retrogrado ordine, ut ſupra dictum eſt, proſequamur.

XVI. Triceſimumſextum, ut ab initio oſtenſum eſt, agebat imperii annum Giſulphus menſe Martii anni milleſimi ſeptuageſimi octavi ex Salernitani Principatus conſuetudine, ſive vulgaris aerae ſeptuageſimiſeptimi ſupra milleſimum. Fuit ergo ſublatis annis trigintaquinque intermediis primus ejus annus Martio anni quadrageſimiſecundi XI. ſeculi. Id profecto aſſerit Cavenſe Pratilli Chronicon a nobis ſaepius memoratum his verbis (a): *Anno* 1042. . . . . *Joannicius Princeps Vaimari filius moritur* (1), *dum Pater ſuus obſidebat Barium, & Geſulfus in Principem eſt ſublimatus a Patre in IV. die ſtante Auguſti* (2). Id Cavenſis Archivi chartis mire conſonat, in quibus primus Giſulphi annus notatur, quo decima, & undecima Indictio decurrebat. Una earum menſis Maji (Arc. 85. n. 181. *Mon.* XXVIII. pag. XLIX.) ſic habet: *In nomine Domini viceſimoquarto anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimarii glorioſo Princeps, & quarto anno principatus ejus Capue, & ducatus illius Amalfie, & tertio anno ducatus ejus Sirrenti, quam & primo anno ſupradictorum principatuum, & ducatuum Domini Giſulfi ejus filii eximii Principi, & Duci menſe Magius decima Indictione. Declaro Ego Johannes Domini gratia Abbas Monaſterii Sancte Marie, & Sancti Benedicti ſiti intus hanc Salernitanam Civitatem, quoniam pars iſtius noſtri*

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* Peregrinii cum Pratilli To. IV. pag. 437.

(1) Corrigendus heic Chronographus, dum Joannem, aut Joannicium Principis Guaimarii filium hoc anno XI. ſeculi quadrageſimoſecundo obiiſſe putat; quum in explorato ſit ab anni uſque triceſimioctavi fine e vivis ſublatum eſſe. A menſe quidem Septembri anni triceſimiſeptimi ſupra milleſimum ad ſolium a Patre aſſumptus ejus in principatu ſocius conſtanter noſtris in inſtrumentis aſſeritur uſque ad Novembrem anni triceſimioctavi, poſt quem nunquam amplius chartae ejus nomen referunt, ut ex mea Tabula chronologica apparet; ſed ſolus Guaimarius genitor ad annum uſque quadrageſimumſecundum, quo Giſulphum comitem ſibi adſcivit, in iis exprimitur.

(2) Longe ante Auguſti menſem Giſulphus in Salerni, aliarumque civitatum ſolium extollitur, ſitque Patri in principatu ſocius. Aprilis, Maji, ceterorumque ante Auguſtum menſium membranae vel heic adducendae, vel in laudata chronologica Tabula citandae rem extra dubitationis aleam collocant.

BIBLIOTECA ... ROMA

ſtri Monaſterii &c. Altera menſis Julii ejuſdem anni (Arc. 32. n. 95. *Mon.* XXIX. pag. LI.) cujus hoc eſt initium: *In nomine Domini viceſimoquarto anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimari glorioſo Principis, & quarto anno principatus ejus Capue, & ducatus ejus Amalfi, & Surrentu, & primo anno ſupraſcriptorum principatu, & ducatu Domini Giſolfi eximii Principi, & Duci filii ejus menſe Julius decima Indictione. Memoratorium factu a me mulier nomine Aloara Comitiſſa filia quodnam Romoaldi Comitis relicta quodnam Petri Comitis filii quodnam Petri per voluntate de Mundoalt mei &c.* Alia denique ſequentis Septembris, quo nova jam undecima Indictio ſucceſſerat, quintuſque ſupra viceſimum Guaimarii annus, ita incipit (Arc. 86. n. 316. *Mon.* XXX. pag. LII.): *In nomine Domini viceſimoquinto anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimari glorioſus Princeps, & quinto anno principatus ejus Capue, & quarto anno ducatus illius Amalfi, & Surrentu, & primo anno ſupraſcriptorum principatuum, & ducatuum Domini Giſolfi ejus filii eximii Principis, & Ducis menſe September undecima Indictione Ego Landemari Comes filius quodnam Maraldi &c.* (1).

XVII.

(1) Ex tribus hiſce Inſtrumentis luce meridiana clarius agnoſcitur, quandonam Capuae principatum, ducatuſque Amalphiae, & Sirrenti Dominus Guaimarius Princeps Giſulphi genitor obtinuerit; in primo nempe menſis Maji quartum tum Capuae, tum Amalphis, tertium vero adhuc Sirrenti annum numerabat; in ſecundo Julii a quarto anno Capuae, Amalphis, & Sirrenti civitatum imperio fruebatur; in tertio tandem Septembris quintum Capuae, quartum adhuc Amalphis, & Sirrenti annum agebat. Ex quibus conſequitur prius Capuae, inde Amalphis, Sirrenti denique imperio potitum eſſe Guaimarium, ſive, ut ex ceteris conſonis chartis conſtat, ab Auguſto anni 1038 Capuae Principem fuiſſe, Majo anni 39. Amalphim, Julio Sirrentum occupaſſe. Si Cavenſi Pratilli Chronico fides ſit, illud refert Conradum Auguſtum anno milleſimo triceſimoſeptimo Capuam invaſiſſe, ubi imperii coronam accepit, ejectoque Pandolfo (vel, ut rectius ex priſcis chartis, *Paldolfo*) ejus Principe, qui in Graeciam aufugit, Principem conſtituiſſe Guaimarium. En ejus verba (*Hiſt. Pr. Lang.* To. IV. pag. 436.): *A.* 1037. *Conradus Imp. venit Capuam in Pentecoſtes, & coronatus eſt ibi, poſtquam ea potitus eſt. Pandulfus Princeps fugit, & ſe proinde ſupmiſit dans Imperatori aurum multum, & opſides prebuit filiam ſuam, & nepotem; & reſtituens Monaſterio S. Benedicti in Caſino cuncta, que ibi eripuit. Capue Principatum conceſſit Imperator Vaimario Principi Salerni*. Eadem habet Anonymus Caſinenſis (in *Chronico* ibid. pag. 73.) ita ſcribens: 1037. *Conradus Imperator ingreſſus eſt Capuam vigilia Pentecoſtes, & in Pentecoſte coronatus eſt; Atheunlphus Epiſcopus reconciliatur. Pandulphus Princeps exiliatur. Guaimarius fit Princeps.* At utrobique error; quandoquidem ſi hoc anno 37., quo menſe Aprilis quinta erat Indictio, Capuae principatum Guaimarius habuiſſet, non quartum in Indictione decima modo relata, ſeu anno 42., ſed ſextum Capuae annum egiſſet. Id vero, quod adductae membranae indicant, conſonum ceteris Tabularii noſtri chartis invenitur, in quibus menſe Auguſti ſextae Indictionis primo, neque unquam antea, occurrit Guaimarii annus Salerni viceſimus, primus filii ejus Johannis, & primus Capuae principatus utriuſque Principis (intra membranam 237. Arc. 84. *Mon.* XXXI. pag. LIII.). Itidem proximo Novembri ſeptimae Indictionis (quae utraque anno 38. ſupra milleſimum Chriſti reſpondet) Capuae principatus ipſi tribuitur, ejuſque primus annus legitur (intra

mem-

XVII. Praeter adductos Capuae, Amalphiae, & Sirrenti titulos, quos habuiſſe Guaimarium Giſulphi parentem ex relatis chartis audivimus, Calabriae, & Apuliae Dux paucis interjectis menſibus poſt filii Giſulphi exaltationem eſt appellatus (1), menſe ſcilicet Decembri anni ejuſdem milleſimi quadrageſimiſecundi. Id manifeſte oſtendit utriuſque, patris nempe Guaimarii, & Giſulphi filii Diploma, niſi error aliquis in notas incurrerit (2), quod ita incipit: *In nomine Domini Dei eterni Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti Waimarius, & Giſul-*

membr. 100. Arc. 87. *Mon.* XXXII. pag. LIV.). Quum autem annis ſequentibus etiam Auguſti, vel Septembris menſe novus ejus principatus Capuae annus notetur, ut in Indictione octava annus Capuae ſecundus (Arc. 71. n. 345. *Mon.* XXXIII. pag. LIX.), dum viceſimumſecundum Salernitani principatus annum agebat, in nona tertius, dum viceſimumtertium (intra membr. 67. Arc. 82. *Mon.* XXXIV. pag. LXI.), ſicque in ſequentibus, concludendum ab Auguſto vulgaris anni 1038. Capuanum principatum a Conrado Guaimarium habuiſſe: non quidem a Kalendis Auguſti, quum primus etiam principatus Capuae annus menſe Auguſti ſeptimae Indictionis, ſeu anni 1039. (Arc. 30. n. 4. *Mon.* XXXV. pag. LXXIV.) legatur; & ſequentibus annis eodem Auguſto modo unus, modo alter Capuae annus inter Guaimarii titulos inveniatur, ut in ſubjecta Tabula videre eſt, ſed poſt nonnullos Auguſti dies. Hinc vero etiam deducere pronum eſt, Conradi adventum Capuam, ejuſque coronationem ibi celebratam triceſimooctavo, non ſeptimo, ut Chronica aſſerit, anno ſupra milleſimum eveniſſe, ad quem annum etiam Cl. Muratorius (*Annali d' Italia* anni di Criſto 1038. Ind. VI.) ea refert. Heic tamen ceteris Scriptoribus in errando palmam praeripuiſſe videtur Reverendus Ceſtarius, qui Neapolitanorum Annalium incepta non feliciſſimo omine perſecutus eſt, dum omnia haec 36. anno ſupra milleſimum (To. VIII. ad an. 1036. pag. 123. & 127.) tribuit. Quod ſequenti anno 1039. Amalphis ipſi ceſſerit, recte aſſeruit laudatum Cavenſe Chronicum (quamquam ab eo deſciſcens, ut errandi conſuetudinem non deſerat, modo laudatus Annalium Scriptor ibidem ad annum 1040. pag. 145. id traducat) iis verbis (loc. ſupra cit.): *A.* 1039. . . . . *Malfia a Vaimario Salerni, & Capue Principe ſupmittitur;* errat vero, dum ad annum 1040. ait (Ibidem pag. 437.): *Guaimarius etiam Surrentum adeptus eſt*; in quo etiam Muratorius (*Annali* 1040. Ind. VIII.) Leonis Oſtienſis Chronicon ſecutus fallitur; illius enim ducatus titulum a menſe Julii anni ejuſdem triceſiminoni poſt milleſimum membranae noſtrae ei tribuunt.

(1) Cavenſe Chronicon anno tantum quadrageſimoquarto ſupra milleſimum harum Provinciarum dominium Guaimario adveniſſe innuit, dum dixit (loc. ſup. cit. pag. 438.): *A* 1044. . . . . *Vaimarius Salerni, & Capuae Princepſ, & Dux Malfie, & Surrenti fit etiam Dux Italie, & cum Noritmanis federatus in Calabriam contra Saracenos, & Grecos ivit apprendens ab iis multas Civitates, & eorum exercitum in Squillacio.* Italiae vero nomine Apuliam intelligi auctor eſt Muratorius de Graecis Imperatoribus agens (*Antiqu. Ital. Medii Ævi* To. I. Diſs. VI. pag. 338.) his verbis: *Vocabulo Italiae ſignificabant ii idem, quod Langobardiae nomen ſupra memoratum, ſive Apuliam.*

(2) Id a me dictum eſt, quia, ut videri poteſt in Tabula, non modo Decembri XII. Indict., ſeu anni 1043. membranas invenio primum adhuc annum ferentes Apuliae, & Calabriae, quod tantum innueret non a prima menſis illius die iis potitum eſſe ducatibus Guaimarium, adeoque menſe eodem tum primum, tum ſecundum ejus annum notari poſſe; ſed etiam ſequentis Januarii anni 1044., quo certe ſecundus annus numerandus fuiſſet, quod non invenio. Veri autem ſimilius eſt vulgarium chartarum Notarios, quam Scribam Palatii, qui in adducto Diplomate Principis titulos, & annos ſignat, in iis erraſſe.

Digitized by Google

ſulfus divina favente clementia Langobardorum gentis Principes ; & Duces . Pro amore omnipotenti Deo , & noſtre ſalutis anime concedimus tibi Johanni venerabili Abbati Eccleſia vocabulum S.Angeli, que ſita eſt in monte, qui vocatur Coraci, cum terris , & vineis , & caſis , & cum omnia , que ipſi Eccleſie habere videntur &c. Et deſinit: *Teſtum vero hujus conceſſionis ſcripſi ego Aceprandus Abbas , & Scriba Sacri Salernitani Palatii anno viceſimoſexto principatus Salerni Domini noſtri Guaimarii glorioſiſſimi Principis , & ſexto anno principatus ejus Capue, & quinto anno ducatus illius Amalfis , & Sirrenti , & ſecundo anno ſupraſcriptorum principatuum, & ducatuum Domini Giſulfi glorioſi Principis , & Ducis filii ejus , & ſecundo anno ducatus illorum Apulie , & Calabrie menſe Decembri concurrente Indictione duodecima* (Arm. I. G. n. 67. *Mon.* XXXVI. pag. LXXVI.) . Quum autem Indictio duodecima in annum 1043. a menſe Septembri incidat , ſi hujus anni menſe Decembri ſecundus illorum ducatuum annus currebat , Decembri antecedentis anni 1042 , quo ab Aprili Giſulphus ſolium Patri ſocius aſcenderat , erat Calabriae , Apuliaeque annus primus . Hoſce vero duos titulos aeque, ac Capuae principatus poſt anni milleſimiquadrageſimiſeptimi initium dimiſit Guaimarius , veroſimiliter & dominium , ut ex chartis noſtris apparet ; reliquos Amalphiae , & Sirrenti (1) ad mortem uſque retinuit (2), quae anno quinquageſimoſecundo accidit teſte Cavenſi Chronico (a) noſtris inſtrumentis conſono ſic ſe habente : *Anno* 1052. *Vaimarius ob nequitiam Sayri nepotis ſui cum aliquibus Malfitanis , & Salernitanis malignantibus , & fla-*

(1) Obſervatu dignum videtur hos Principes , dum Sirrentini ducatus titulum retinebant , Guidonem Guaimarii Principis fratrem Sirrenti Ducem vocaſſe . Id notum eſt ex Diplomate , quod ita legitur (intra membr. 44. Arm. I. H. *Mon.* XXXVII. pag. LXXVII.) : *In nomine Sancte , et individue Trinitatis Guaimarius , & Giſulfus divina favente clementia Langobardorum gentis Principes , & Duces . . . . concedimus Tibi Guidoni Conſanorum Comiti , & Sirrentinorum Duci , qui et germanus michi Guaimario , & patruus michi Giſulfo &c.* Explicit autem : *Textum vero hujus conceſſionis ſcripſi Ego Truppoaldus Abbas , & Scriba ſupraſcripti ſacri Salernitani Palatii anno triceſimoſecundo principatus ſupraſcripti Domini noſtri Guaimarii glorioſi Principis , & undecimo anno Ducatus ejus Amalfis , & Sirrenti , & octavo anno principatus , & ipſorum ducatuum ipſius Domini Giſulfi eximii Principis & Ducis filii ejus menſe Decembri concurrente Indictione tertia .*

(2) Id videre eſt in membranis (Arc. 31. n.156. *Mon.* XXXVIII. pag. LXXXI., aliiſque) in Tabula citatis , quae ad Februarium uſque quintae Indictionis 34. , & ultimum Salernitani principatus Guaimarii annum referunt , & 13. ducatus Amalphiae, et Sirrenti . Hinc, niſi ſolos titulos in poſterum ſibi hunc Principem arrogaſſe oſtendatur , audiendus non eſt Amalphitanus Chronographus (apud Muratorium *Ant. It. Medii Aevi* To. I. Diſs. V. pag. 211.) cap. XIX. dicens : *Poſt haec autem anno Domini MXXXIX. Dominus Guaimarius Princeps Salerni factus eſt Dux Amalphiae de menſe Aprilis Indictione VII. . Et regnavit annis V. & menſibus VI. , quibus completis Dominus Manſo jam coecatus recuperavit Terram , & regnavit aliis annis IX. circa ;* cui erranti libenter ſubſcripſit Ceſtarius cit. To. VIII. ad an. 1040. pag. 145.

(a) Loco ſupracit. To. IV. pag. 439.

flagitioſis, *qui clam conjuraverant*, *occiſus eſt*, *& extra civitatem viliter tractus*. Giſulphus ejus ſucceſſor horum titulorum nullum genitore defuncto habuit amplius, ut ex chartis in Tabula adnotatis.

XVIII. Ad Guaimarii Principatus initium modo revertamur (1). Primus, quo Salerni ſolium aſcendit Giſulphus, annus, ut ſupra ex membranis oſtenſum eſt, viceſimusquartus erat Guaimarii ejus patris; tribus autem & viginti intermediis annis ſubtractis ab anno quadrageſimoſecundo ſupra milleſimum, cui, ut dictum eſt, primus Giſulphi annus reſpondet, annus milleſimus undeviceſimus Chriſti dabitur, quo primum principatus agebat annum Guaimarius. Id mire conſentit Archivi Cavenſis innumeris chartis, quarum, ne ſingulas per ſingulos annos referam, unam dumtaxat afferre liceat, quae Coenobio ipſi ceteris honorificentior, glorioſior, ac perennis memoriae digna videtur, eam nempe (2), qua Guaimarius ipſe cum genito-

(1) Quae de hoc Principe Guaimario refert Ughellus breve Coenobii Cavenſis chronicon texens (*Italia Sacra* To. I. pag. *mihi* 367.) utpote erroribus ſcatentia diſſimulanda non ſunt: ſcilicet Guaimarium hunc Giſulphi patrem Monachum Cavenſem fuiſſe, monaſticamque veſtem ab Abbate II. S. Leone recepiſſe anno 1052., quum hoc anno occiſus fuerit, ut dictum eſt. Eum inde inter illuſtres Monaſterii viros recenſet (pag. mihi 374.), ipſumque Johannis Principis filium fuiſſe aſſerit, quum alterius Guaimarii filii Johannis filius fuerit; nemo autem ex duobus hiſce Guaimariis Monachus Cavenſis fuit. Sed cetera ſphalmata omittamus.

(2) Hoc monumentum illud fuit, quod Cl. Mabillonio, qui innumera fere Archiva perluſtraverat, omnium maxime viſum eſt authenticum, quod ſigillo affixo cum contraſigillo praeditum eſſet, ut ait ipſe in *Annalibus Benedictinis* (To. IV. ad an. 1025). Id repetit in *Muſeo Italico* (To. I. pag. 114.), et in *Actis Sanctorum* Ordinis S. Benedicti (To. VIII. ad an. 1050. pag. 639.). In Supplemento denique doctiſſimi Operis *De Re Diplomatica* (pag. *mihi* 49.) haec habet: *Sigillis affixis nullum vulgo apponebatur contraſigillum, ut alias obſervavimus. Attamen in Archivo Cavenſi duo obſervabantur Diplomata Waimarii, ſeu Guaimarii Principis Salernitani ſigillis affixis praedita, quibus in averſa parte contraſigillum impreſſum eſt. Sigillum quippe cereum ex una parte Waimarium dimidiato corpore cum ſceptro in dextra, & corona clauſa in capite refert ſub hac inſcriptione in antica parte; WAIMARIUS PRINCEPS; in poſtica vero manum extenſam medio digito ad indicem reflexo cum eadem inſcriptione*. Haec ille, cui, quum breviſſimam in Cavenſi Coenobio, ejuſque Tabulario moram traxerit, diligentius hac in re omnia veſtigare non licuit. Non unum ſane, ut in Itinere, ſeu Muſeo Italico, vel duo, ut heic aſſerit, ſed tria hujuſmodi eorumdem Guaimariorum patris, et filii, quos III., et IV. Guaimarium vocamus, ejusdemque impreſſionis ſigilla cum eodem contraſigillo Cavenſe Chartophylacium continet; imo praeter alia minora in aliis chartis, quorum ectypa in Tab. III. ſculpta adduximus cum ceteris, tria alia longe vetuſtiora, duo ſcilicet Guaimarii I. Guaiferii filii, tertium Giſulphi I., ſeu Geſolfi filii Guaimarii II. cum contraſigillo, licet minoris molis, in eo extant. Sigilli ectypon in Annalibus Benedictinis male efformatum male etiam deſcriptum eſt, ut attente conſideranti, cumque eo, quod in Tabula III. Litt. H in fine hujus Operis diligentiſſime per me exſculptum eſt, conferenti patet; index enim medio digito ſuperpoſitus crucem efformat in poſtica facie, ejuſque epigraphe praeter Principis nomen, quod male in utraque facie deſcriptum eſt, vocem *Crux* habet hoc modo: GUAIMARIUS PRINCES CRUX. Hactenus de Mabillonio, nunc ad Ceſtarium, cujus ferulam

tore Guaimario primo Monaſterii hujus Abbati, ac Fundatori Alpherio, ſive Adelferio, quem in coelis coronatum, Sanctorumque albo adſcriptum veneramur, cryptam (vulgo *Cavam*, unde urbi (1) quaeſitum nomen,)

lam hac de re non effugimus. Quamquam nemo hactenus de hoc diplomate e quo Monaſterii SS. Trinitatis Cavae origo, et decus deſumitur, vel minimum dubitare ſomniaverit; quamquam Mabillonius ejus ſigillum, cum contraſigillo, ac proinde, ut certum eſt, Diploma ipſum authenticum declaraverit, magnam ſuſpicionem novo huic Sceptico-Diplomaticae Artis Primicerio afferent verba illa; *dibina opitulante clementia Langobardorum Gentis Principes*. Ipſe enim ad annum 897. (To. VII. *Annalium Neapolitanorum* pag 60.) *Molti diplomi*, inquit, *di queſta eta ci fan vedere, che il Principe di Salerno ſi chiamava* Princeps Langobardorum, *ad imitazione de' titoli de' Re di Francia, o d' Italia, ma non ſiamo ſicuri della loro veracità*. Et paulo ante adverſus ſormulam *Palatii noſtri*, *Sacri Palatii noſtri*, aliaſque hujus generis nonnulla dixerat, male perquiſitam ex Hermanno Conrigio eruditionem intrudens de Sacri Palatii Comitibus, et Antiſtitibus. Neque heic ſiſtit moroſus Cenſor: ex ſuſpicione, ac dubitatione ad falſitatem, quo neſcio ratiocinio, ex cathedra damnandam progreditur. *Poſtociò ne ſiegue*, in adnotatione ait, *che la formola* Actum in ſacratiſſimo noſtro Palatio, *che ſi oſſerva in due diplomi di Giſulfo II., tratti, come diceſi dal Regiſtro di Pietro Diacono Caſſineſe, e pubblicati dal Gattola* Hiſt. Caſs. To. I. p. 27. *ſiano falſe, perchè neppure i Re d' Italia uſavano una formola cosi ampolloſa*. Sub tanto itaque judice actum eſt de I. noſtro Monumento Appendicis pag. III., in quo Siconolfus dicitur *Dei providentia Langobardorum Gentis Princeps*; Guaimarius *divina protegente clementia Langobardorum Gentis Princeps* . . . . . *Textum vero hujus firme, hac ſtavilis noſtre concesſionis ſcribere precepimus te Truppoaldum Abbatem, & Scribam Sacri noſtri Palatii &c.*, actum de XI. pag. XXIII., in quo legitur: *Dominus Princeps ſecundum glorie dignitatis ſue reſidente ſacratiſſimo Salernitano Palatio* . . . . . *Actum in Sacro Salernitano Palatio*; actum de XXXII. pag. LIV. *Monaſterium, quod pars Sacri ſui Salernitani Palatii habet* . . . . . *cum terris ipſius Sacri Palatii* . . . . . *& partium ipſius Sacri Palatii* . . . . . *& partibus ſupraſcripti ſui Salernitani Palatii &c.* Et, ut innumera alia omittam, actum eſt de Diplomatibus Guaimarii *Mon.* LXXXI. pag. CXLVIII. (quod ſcilicet illud eſt a Muratorio relatum, et citato loco rigido Ceſtarii examini ſubjectum); ejusdem Principis *Mon.* LXXXV. pag. CLII., Giſolfi *Mon.* LXXXVI. pag. CLIII., aliorumque, in quibus injucunda verba *Sacrum*, vel *Sacratiſſimum Palatium*, aut *Langobardorum Gentis Princeps*, vel ſimilia inveniuntur. Interea Mabillonius, qui ea ſuiſmet oculis vidit, refert, proque authenticis habet; Muratorius fatente Ceſtario ipſo (pag. 61.) miratur: *Muratori ha fatto delle maraviglie nel vedere queſte formole, che ſolo competevano allo Cancellario de' Re di Francia, degl' Imperatori di Occidente, e de' Re d' Italia, come ſovrane regalie de' Principi indipendenti*; neque hiſcere audet; Ceſtarius ſuſpecta, imo falſa habet. Sapiens Lector, non dicam homuncionem, ſed hominem hominibus comparet, Ceſtarium nimirum Mabillonio, & Muratorio, et judicet.

(1) Nuſpiam in innumeris fere Cavenſis Tabularii inſtrumentis, vel apud Scriptores nomen *Cavae* ante aedificati SS. Trinitatis Coenobii tempus, imo ante XI. ſeculi medietatem reperitur; ſed conſtantiſſime locus iſte *Metilianum* vocatum occurrit. Id equidem Cl. Virum Franciſcum Antonium Grimaldi, Neapolitani Regni Annalium Auctorem latuit, dum Epocha II. To. V. ad vulgarem annum 842. pag. 304., et 305. *Caſtrum Cavenſe* pro *Cannenſi* in Erchemperto legendum potius putat, quum tamen in accuratiori editione (apud Muratorium To. II. *Rerum Italic. pag.* 241.) legatur: *Caſtrum Cannenſe*. Sed quod mirum eſt, quamquam prae manibus tum ipſe, tum Annalium ejus Continuator Reverendus Ceſtarius Cavenſe Chronicon ſingulis fere paginis habuerint, ut ex eorum ſcriptis pateſcit, nunquam Cavenſis Aſceterii ortum anno undecimo poſt milleſimum eo in opere tam clare expreſſum vi-

men,) nuncupatam Arſiciam concedit cum Eccleſia, ac omnibus circa eam terris, diſtinctiſque juribus, & privilegiis, quibus ab omni tributo, aut jugo liberum Monaſterium redditur. Ejus unam tantum, alteramve periodum, notaſque chronologicas, prout mihi opus eſt, referam, integram cui libuerit legendam cum rariſſimi ejus ſigilli maxima diligentia delineati ectypo ad operis calcem amandans: Incipit ergo: *In nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti. Nos Guaimarius, & Guaimarius pater, & filius dibina opitulante clementia Langobardorum Gentis Principes per poſtulationem Gaitelgrime ſereniſſime, atque glorioſe Principiſſe dilecte conjugis, & matris noſtre, quam & pro redemtionis anime* (1), *& patrie noſtre ſalbationis concedimus Tibi Domino Adelferi venerabili Abbati, & ſpirituali Patri Oratori noſtro totam & inclitam* (2) *Eccleſiam illam cum inclita cripta, in qua ipſa Eccleſia a nobo fundamine conſtruere feciſti cum tuo expendio in nomine Sancte, & Individue Trinitatis a foras hanc noſtram Salernitanam cibitatem in pertinentia Mitilianenſe, & cripta ipſa vocatur Arſicza, cum rebus a ſupter, & a ſuper jam dictas cripta, & Eccleſia, que ſunt terris, & vineis, & arbuſtis, & inſites, & caſtanetis, & pomis* &c. Explicit inde: *Quod vero preceptum conceſſionis ex juſſionibus ſupradictorum glorioſorum Principum ſcripſi Ego Aceprandus Clericus in anno triceſimoſeptimo principatus ſupradicti Domini Guaimarii, & ſeptimo anno principatus ſupradicti Domini Guaimarii ejus filio glorioſis Principibus de menſe Martius hoctaba Indictione* (Arm. I. G. n. 9. *Mon.* XXXIX. pag. LXXXII.). Quum vero ex Indictione octava, necnon ex Cavenſis Aſceterii aedificatione, cui nulla alia aetas reſpondet, niſi ea extremorum duorum Guaimariorum Salerni

Prin-

viderunt. Primus enim ad annum 856. (To. VI. pag. 42.) Monaſteriis Montis Caſini, S. Vincentii ad Volturnum, et S. Sophiae Beneventi addit etiam noſtrum SS. Trinitatis Cavae (non adhuc natum, nec cogitatum) ſubjungens ſolis Caſini, et S. Vincentii Coenobiis ex Capitulari Radelchiſii Beneventi Principis ab oneribus exemptionem conceſſam eſſe, non aliis. Alter ad annum 873., ad eundem ſcilicet, quo primum Annalibus illis ſtrenuam manum admovit (Ibidem pag. 206.) ait: *Il Prevoſto del Moniſtero della SS. Trinità della Cava fu chiamato alla Corte dall' Imperator Ludovico, e Bertario Abate di Monte Caſino vi ſpedì Andrea de Aquino ſuo Cancelliero* &c. *Radenolfus Prepoſitus*, dixerat Cavenſis Chronographus, *Monaſterii noſtri* (S. Benedicti Salerni, de quo agebat) *apud Lugdoicum Imperatorem diſceſſit, & ad nos miſſus eſt novus Prepoſitus a venerabili Berthario Caſinenſe Abbate Andreas de Aquino ſuus Cancellarius*. Et iterum (To. VII. ad an. 893. pag. 27.): *Di queſto Giorgio* (Protoſpatario) *noi abbiamo non meno nella Cronica Cavenſe, che nella Volturnenſe memoria di due diplomi, l' uno a pro del Moniſtero della Cava* &c. Dixerat Chronographus: *Monaſterio noſtro*, ideſt, ut ſupra, *S. Benedicti de Salerno*. En duorum teſtium calculo Cavenſe Monaſterium a ſeſquiſeculo, ut verbo hoc utar, ante originem ſuam erectum, quod venturis hiſtoricis novas tenebras effundet! En Cavenſes populos de vetuſtiori ſui initio gloriantes!

(1) Vocem *anime* in *Mon.* Append. ex Typographi oſcitantia excidit: quod heic advertiſſe juvat, ne quis incuriae me accuſet.

(2) Vox *inclita* ſaepiſſime pro *integra* in hujus aetatis monumentis reperitur; quod in *Gloſſario* Du-Cange, aliiſque ſcriptoribus adnotatum eſt.

Principum, conſtet anno aerae vulgaris viceſimoquinto ſupra milleſimum tribuendum eſſe Diploma; ſi Guaimarius filius ex Guaimariis Principibus ultimus annum principatus agebat ſeptimum menſe Martii, menſe Martii anni deciminoni ejus ſeculi XI. abſque dubio agebat primum, quem a Septembri decimioctavi inchoaſſe conſtat evidenter ex Inſtrumentis (Arc. 42. n. 230., *Mon.* XL. pag. LXXXIV., Arc. 87. n. 142. *Mon.* XLI. pag. LXXXVI., Arc. 101. n. 391. *Mon.* XLII. pag. LXXXVI.) in mea chronologica Tabula citatis. Haec ſecundam habent Indictionem, quae a Septembri vulgaris anni decimioctavi ſupra milleſimum coeperat, in iiſque hae ſunt chronologicae notae: *anno triceſimo Guaimarii, & primo Guaimarii ejus filii menſe Novembris Indictione ſecunda.* Rem hanc ipſam expreſſe legimus in Cavenſi Chronico perſaepe laudato (*a*), quod haec habet: *A.* 1018. . . . . *Vaimarius Princeps filium ſuum Vaimarium in Principem ſociavit in ſolepnitate S. Mathei Apoſtoli cum interventu Archiepiſcopi, & aliorum Epiſcoporum, & Abbatum, & omnium Comitum, & Gaſtaldeorum ſuorum.*

XIX. Tria autem, antequam noſtrorum Principum Seriem proſequamur, ſunt hic obſervanda, quae ex unis Cavenſis Tabularii chartis nobis innoteſcunt. Primum eſt ante ultimum hunc Guaimarium filium alterum Guaimario patri fuiſſe nomine Johannem, cui quidem anno principatus genitoris triceſimo mortuo Guaimarius alter filius illius haeres, & in principatu ſucceſſor ſubſtituitur. Et ſane indubium ſit oportet paucis ante Guaimarii filii exaltationem diebus laudatum Johannem e vivis ſublatum eſſe, dummodo verum ſit die 21. Septembris feſto S. Matthaei Guaimarium patri in ſolio ſocium evaſiſſe, ut ex Cavenſi Chronico audivimus. Occurrit ſiquidem inſtrumentum eodem Septembris menſe Indictione ſecunda, in quo Princeps cum patre adhuc Johannes dicitur tertium principatus annum enumerans, ſcilicet: *anno triceſimo Guaimarii, et tertio Johannis filii ejus menſe Septembri Indictione ſecunda* (Arc. 87. n. 344 *Mon.* XLIII. pag. LXXXVIII.) (1). Alterum notatu dignum circa

(*a*) *Hiſt. Pr. Lang.* To. IV. pag. 431.

(1) Hinc primum Johannis hujus principatus annum eruimus, cujus nec principatum, nec nomen Chronicon Cavenſe, aut ullus alius, quem ſciam, hactenus ſcriptor, aut monumentum manifeſtaverat, licet tribus annis cum genitore regnaverit. Viceſimoſeptimo principatus anno Guaimarii Patris ſui fuiſſe ejus primum praeter recenſitam membranam, ex qua evinci poſſet, luculenter ceterae ejuſdem Archivi chartae oſtendunt: quandoquidem menſis Januarii quartaedecimae Indictionis inſtrumenta annum habent Guaimarii viceſimumſeptimum, primum Johannis (Arc. 31. n. 170 *Mon.* XLIV. pag. LXXXIX., et Arc. 40. n. 154. *Mon.* XLV. pag. XC.); ejuſdem menſis quintaedecimae Patris viceſimumoctavum, ſecundum filii (Arc. 30. n. 46. *Mon.* XLVI. pag. XCII.); Indictionis primae ejuſdem Januarii viceſimumnonum Guaimarii, tertium Johannis (Arc. 31. n. 81. *Mon.* XLVII. pag. XCIII.); a Martio vero hujus extremi anni, ſicut ſervato ordine in praecedentibus, triceſimus genitoris annus legitur, et Johannis tertius (Arc. 30. n. 69. *Mon.* XLVIII.

ea Guaimarii patris mortem verſatur, quae anno vulgari milleſimo viceſimoſeptimo figenda eſt. Lupus quidem Protoſpata ex codice Ducis Andriae (1) ad annum 1029 haec habet: *Et hoc anno obiit Guaimarius Salerni Princeps*. Cavenſe Chronicon a Pratillo productum (*a*) ad annum id refert triceſimumprimum ſupra milleſimum his verbis: A. 1031. *Vaimarius Salerni Princeps defunctus eſt in pridie Idus Octobris poſt mediam noctem*. Neque ab hoc judicio diſtat, ut videbimus, Auctor Catalogi Principum Salerni typis ab eodem Pratillo traditi (*b*), dum affirmat: *Waimarius Princeps ejus* (Widonis) *frater benignus, & clemens per annos* XLIII., *menſes* IX. Camillus Peregrinius, ut ceteros veteres omittam, huic etiam opinioni ex ſua Principum Salerni (ceteroquin falſa) chronologia ſe ſubſcribens ad Lupum Protoſpatam, ſive ejus ex Ducis Andriae Codice additionem haec notat (*c*): *At hujus Guaimarii obitus in annum incidit* 1031; *quod ex Salernitanorum Principum conſtat chronologia. Igitur vel luxatus eſt Lupi textus in Codice illo, vel ejuſmodi notula ad oram autographi, ſive alterius antiqui exemplaris primum depicta, quae ad annum* 1031. *erat referenda, in textum demum illata, ac loco eſt deſcripta non ſuo.* Denique Petrus Giannone (*d*), noviſſimiſque diebus Cl. Petrus Napoli-Signorelli Neapolitanus communi huic errori aſſentitur (*e*) dicens: *Guaimario III. Principe di Salerno di queſto nome da Leone Oſtienſe detto il Maggiore* (Lib. 1. c. 37.) *morto nel* 1031., *avvilito* &c. Non praetermittendus denique Ceſtarius, qui ſolo ceterorum errore mi-

XLVIII. pag. XCIV.); ſicque in ſequentibus uſque ad primos Septembris dies Indictionis ſecundae (Arc. 87. n. 344. *Mon.* XLIII. pag. LXXXVIII.); Octobri vero (intra membranam 9. Arc. 6. *Mon.* XLIX. pag. XCVI.), et Novembri (Arc. 42. n. 230. *Mon.* XL. pag. LXXXIV.), et forte poſtremis antecedentis Septembris diebus (quorum vero nullum mihi ſuppetit ex memorato Tabulario documentum) triceſimus Guaimarii Patris, et primus Guaimarii filii annus notatur, ut dictum eſt: quae inſtrumenta omnia Chriſti annis ſextodecimo, decimoſeptimo, et decimooctavo ſupra milleſimum mire reſpondent.

(1) Breve Chronicon Lupi Protoſpatae in ſchedis Joannis Franciſci Rubei repertum cum aliis tribus antiquis Chronologis vulgavit Cl. Antonius Caracciolus Clericus Regularis; inde Peregrinius in ſua Principum Langobardorum Hiſtoria, ac rurſus Franciſcus Maria Pratillus in eadem reproducta (To. IV.), atque ante hunc ultimum Muratorius (*Script. Rer. Italic.* To. V.), ubi et adjectae ſunt variae lectiones, ſive etiam additiones ex Diario vulgari lingua conſcripto in Codice Ducis Andriae, quod quidem Chronici Protoſpatae verſio eſt. Interpretationem hanc paucis ante annis typis tradidit Cl. A. Alexius Pelliccia in To. I. Collectionis Veterum Monumentorum, quam inſcripſit, *Raccolta di varie Croniche* &c. a nobis ſupracitatae, ejuſque Auctorem dixit Nicolaum Agnellum Pacca. Ibi autem verſioni Protoſpatae additur ad an. 1029. *Et in queſto anno morio Guaimario Principe di Salerno.*

(*a*) Tom. IV. *Hiſt. Princ. Lang.* Peregrinii pag. 435.

(*b*) Ibidem To. V. pag. 12. 13.

(*c*) To. IV. cit., & apud Muratorium *Script. Rer. Ital.* To. V.

(*d*) *Iſtoria Civile di Napoli* To. I. Lib. VIII. cap. 4. pag. *mihi* 511., et To. II. Lib. IX. pag. *mihi* 7.

(*e*) *Vicende della Coltura delle due Sicilie* To. II. Capo IV. pag. 132.

minime contentus haec habet (Tom. VIII. pag. 119.) ad annum 1031. *Morì in queſt' anno Guaimario* III. *Principe di Salerno, e'l di lui figliuolo Guaiſerio tenne la ſignoria*. Neque hoc obiit anno Guaimarius III., neque Guaiferii, ſed Guaimarii (IV.) nomen habuit ejus filius, et ſucceſſor. Quod vero non jam tres et quadraginta annos Guaimarius genitor, quem penultimum dixerim, ſed octo et triginta tantum regnaverit, annoque viceſimoſeptimo ſupra milleſimum fato ceſſerit, inſtrumenta noſtra ſatis oſtendunt; quae & aliud hactenus ignotum aperiunt (quod tertio loco notandum erat), filium nempe Guaimarium, ſive nominis hujus poſtremum poſt patris obitum ad menſes aliquot ſimul cum genitrice ſua Gaitelgrima principatu potitum eſſe. Ultimae nempe chartae, quae patris, filiique Guaimariorum nomen, Principumque titulum referunt, exaratae ſunt menſibus Januario (Arc. 87. n. 337. *Mon.* L. pag. XCIX.), & Februario (Arc. 35. n. 84. *Mon.* LI. pag. CI.) decimae Indictionis, quae Chriſti anno milleſimo viceſimoſeptimo reſpondent, quaeque triceſimumoctavum principatus patris, nonum vero filii indicant. Menſibus inde Aprilis (intra membranam 100. Arc. 87. *Mon.* XXXII. pag. LIV.), Junii (Arc. 11. n. 5., *Mon.* LII. pag. CII., & aliis), & Julii (Arc. 11. n. 6. *Mon.* LIII. pag. CIII.) hae ſunt principatus notae: *Anno nono Guaimarii filii Guaimarii, & primo Gaitelgrime genitricis ſue*. Menſe demum Novembris (alias enim intermediis menſibus chartas Tabularium noſtrum non ſufficit) ejusdem anni, quo a Septembri decima Indictio coeperat, vel quod mater obierat, vel quod Guaimarius ex ephebis exceſſerat, jamve regundae Reipublicae idoneam aetatem habebat, ſolus in inſtrumentis Princeps legitur annum jam decimum principatus agens (Arc. 18. n. 9. *Mon.* LIV. pag. CIV., & Arc. 30. n. 51. *Mon.* LV. pag. CVI.); ſicque menſibus ſequentis anni, cujus Octobri menſe undecimus principatus annus notari incipit (Arc. 30. n. 63. *Mon.* LVI. pag. CVIII., aliiſque), neque aliter in poſterum. Non itaque ultra viceſimumſeptimum undecimi ſeculi annum regnavit III., ſive penultimus Guaimarius, nec principatus ſui triceſimumoctavum annum transgreſſus eſt.

XX. Hinc vero ejus principatus initium pro noſtra Principum proſequenda Serie facillime eruimus; ſi enim nonus filii Guaimarii annus patris erat octavus ſupra triceſimum, annusque vulgaris tunc ex dictis milleſimus viceſimusſeptimus decurrebat menſe Januarii (idem effici poterit argumentum ex triceſimo patris, & primo filii in annum 1018. menſe Novembris Indictionis ſecundae, vel in ſequentem annum 1019. menſe Januarii incidente, ut conſideranti obvium eſt), Januario igitur nongenteſimi nonageſimi Chriſti anni primus dicti Guaimarii annus numerabatur, qui antecedenti anno initium proculdubio habuerat. Et ſane rem ita accidiſſe, ipſum videlicet praefato anno 989. a patre Joanne Principe, dum ſextum regni annum ille ageret, ad ſolium fuiſſe evocatum poſt Guidonis germani natu majoris mortem Caven-

venſis Archivi monumentis potius, quam ulli ex vetuſtis ſcriptis debemus. Innuit id quidem Cavenſe Chronicon, licet annum unum a vero dempſerit, ubi ait (a): *A* 988. . . . . *Guaimarius factus eſt Princeps a patre ſuo defuncto Widone 9. die ſtante menſis Auguſti*. Ego vero ex innumeris, quas referre poſſem, Cavenſis Archivi chartis, quae mea in Tabula continentur, unam ſeligo menſis Martii (intra membranam 275. Arc. 59. *Mon.* LVII. pag. CIX.), vel alteram Aprilis (Arc. 59. n. 186. *Mon.* LVIII. pag. CXV.), utramque Indictionis ſecundae, quae hunc octogeſimumnonum indicant ſeculi X. annum. Eae vero ſic habent: *In nomine Domini ſexto anno principatus Domini noſtri Johannis, & primo anno Domini Guaimarii ejus filii glorioſorum Principum menſe Martio* (prima, *Aprelis* altera) *ſecunda Indictione*. Iiſdem ad rem opportunis notis, anniſque Principum praeditae ſunt ceterae ad annum uſque duodecimae Indictionis; quae anno nongenteſimo nonageſimonono Chriſti, qui vitae ejus extremus fuit; (1) habebatur, ibique ſextuſdecimus Johannis, Guaimarii annus de-

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* To. IV. pag. 422.

(1) Principis Johannis obitum adverſus id, quod hactenus oſtenſum eſt, anno nongenteſimo nonageſimoquarto accidiſſe refert Chronicon Cavenſe Pratilli (loc. cit. pag. 924.) his verbis: *Anno 994. . . . . Johannes Princeps mortuus eſt in maledictione ſempiterna, & Beſubius in igne ſuo recepit eum cum ſcorto ſuo a demonio nocturno ſuffocati propter ſcandalum civitatis in V. poſt Idus Auguſti*. Error hic facile Amanuenſibus tribuendus, qui V. pro X. notantes loco XCIX. XCIV. ſcripſerunt, Pratillum in ſuo ſtemmate Principum Salerni Langobardorum (ibidem To. V. pag. 7.) aeque decepit. Nec mirum, quum etiam Petrus Giannone (*Iſt. Civ. di Napoli* Lib. VIII. cap. 4. pag. mihi 510.) ad annum 994. Johannis mortem accidiſſe referat. Ubi pariter (ibid. pag. mihi 522.) ad Principis hujus preces errore forte typographi Salernitanam Sedem in Metropolitanam erexiſſe dicitur Benedictus VII. Pontifex anno 974., quod nec Principis, nec Pontificis aetati congruit. Scribendum 984. vel, ut Chronicon Cavenſe loc. cit., *A. 986. Amatus Epiſcopus Salernitanus factus eſt in ſua Sede Archiepiſcopus, & ipſi ſubditur totus Principatus cum aſſenſu Papae Joannis, & Principis*. Sceleſti hujus Principis interitus Veſuvianae conflagrationi contemporaneus ita vulgarem opinionem, quod illas in flammas proruerit, penes nonnullos firmavit, ut id etiam Petrus Damianus ad Nicolaum II. Pontificem ſcribens (Lib. 1. epiſt. 9. pag. *mihi* 16.) commemoret ita dicens: *Enimvero & Salernitanus Princeps, illius videlicet Guaimarii aeque Principis, qui ante non plurimos annos pro multis violentiis, atque tyrannicis oppreſſionibus ſuorum gladiis interemptus eſt, avus, cum procul aſpexiſſet quadam die de predicto monte Veſuvio piceas, atque ſulphureas repente flammas erumpere, protinus ait: Procul dubio ſceleratus aliquis dives in proximo moriturus eſt, atque ad inferos deſcenſurus. Sed o coeca mens reprobi hominis, imo terribile ſuper nos judicium Conditoris! ſuperveniente ſiquidem proxima nocte, dum ſecurus cum meretrice concumberet, expiravit. Quem illa, ut poſtmodum referebat, quid contigiſſet ignorans diutius pertulit, & vix tandem a ſe non hominem, ſed cadaver exanime proſtituta dejecit*. Quae verba de laudato Principe Johanne, qui avus fuit Principis Guaimarii ſuorum gladiis interempti facile intelliguntur. Reverendus noſter Ceſtarius nihilominus nec Damiani forte verba intelligens, nec Cavenſe Chronicon accurate legens, praeterquamquod ad annum etiam 994., ut reliqui, haec referat To. VIII., ut ceteris novum errorem addat, Guaimarii III. (adhuc infantis, paternique ſolii comitis) interitum inter meretricis brachia narrat dicens: *In Salerno morì in queſt' anno*

decimus notabatur menſe Januarii (Arc. 69. n. 312. *Mon.* LIX. pag. CXVII. & aliis); undecimus inde filii menſe Auguſti manente patris ſextodecimo (intra membr. 220. Arc. 40. *Mon.* LX. pag. CXVIII.), poſt quem menſem nunquam amplius Johannis nomen auditur, ſed Octobri immediate ſequenti, quo a Septembri tertiadecima jam Indictio coeperat, ſolius Guaimarii annus notatur undecimus (Arc. 59. n. 234. *Mon.* LXI. pag. CXIX.).

XXI. Ex his omnibus Johannis hujus principatus initium aperitur; ex ſextodecimo nempe ejus anno, & Indictione duodecima in nonageſimumnonum ſeculi x. incidentibus eruere datur primum ejus annum octogeſimoquarto ejuſdem fuiſſe; imo potius (quod in idem recidit), ſi Cavenſi Pratilli Chronico fides ſit, die Decembris ultima octogeſimitertii Johannem Salernitanum ſolium aſcendiſſe dicendum eſt. Chronographi verba ſunt (a): *A.* 983. . . . . *Salernitani ſuos Principes expellunt, & in eorum Principem extulerunt Joannem de Lamberto Tuſcanenſe in pridie Kalendas Januarias.*

XXII. Hic, antequam filium Guaimarium jam memoratum principatus haeredem, ejuſque ſucceſſorem ſibi in throno ſociaſſet, alium natu majorem Guidonem nomine, ut paulo ante ex Cavenſi Chronico audivimus, imperii comitem habuerat, & ab dominii ſui uſque exordio utriuſque nomen, & principatus in inſtrumentis innuebatur. En exemplum, quo pariter ſub primo anni praedicti octogeſimiquarti menſe ſeculi illius x. Salerni Principem eum fuiſſe oſtenditur (Arc. 86. n. 218. *Mon.* LXII. pag. CXX.): *In nomine Domini primo anno principatus Domini noſtri Johanni, & Domini Guidoni ejus filio glorioſi Principibus menſe Januarius duodecima Indictione. Memoratorium factu a nobis Cicenus, & Mari germani filii Adelghiſi* &c. Uſque ad Aprilem primae Indictionis, quo annus erat vulgaris octogeſimusoctavus ſupra nongenteſimum, patri filius Guido in principatu ſocius invenitur quinto utriuſque anno decurrente in laudati Archivi membranis (Arc. 40. n. 118. *Mon.* CVI. pag. CLXXIII.); a Julio inde ejuſdem anni ſolius genitoris quintus annus notatur (Arc. 73. n. 21. *Mon.* LXIV. pag. CXXIV.), & in ſequenti ſextus uſque ad Martium, quo ſocium ſibi ſumpſit Guaimarium, ut ſupra notatum eſt. Et hinc colligitur, qui notandi ſint errores in Principum Salerni Catalogo per Pratillum vulgato, in quo legitur (b): *Joannes cognomine maledictus filius Joannis per annos* XI., *Wido ejus filius annos* III., *menſes* VI. *cum Patre ſuo Joanne*; *antequam in igne*

no Guaimario III.. E poichè la morte raggiunſelo tra le braccia di una meretrice, il Croniſta Caveſe ci fa ſapere &c.. Hoc etiam anno ad nauſeam uſque tertio ſuam, ut infra videbimus, repetit de Dialogorum S. Gregorii Auctore futilem, ac millies exſufflatam ab emunctae naris viris ſententiam.

(a) To. IV. cit. *Hiſt. Pr. Lang.* pag. 421.

(b) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. V. pag. 12.

Google

igne damnatus (1) *periiſſet*. Johannes, ut viſum eſt, ſedecim annos regnavit, filius Wido imperii quintum annum inchoavit, etſi non compleverit. Pratillus aeque deceptus, nimiſque & Chronico, & Catalogo Cavenſi fidens utrique errori ſubſcripſit (*a*).

XXIII. Haſtenus ex Tabularii Cavenſis chartis quatuor poſtremorum Salerni Langobardorum tempore Principum generationes eruimus ope praeſertim aſſociationum, ut ajunt, quod ſcilicet uſuvenerit, ut Principes filios ſibi in ſolio ſocios declararent; cujuſmodi ſane fuerunt Giſulphus comes Guaimarii, qui ejus nominis ultimus fuit: hic alterius Guaimarii patris ſui, Guaimarius hic denique penultimus, ſive III., ut infra videbimus, Johannis de Lamberto de Tuſcia, a quo haereditario veluti jure a patribus in filios principatus deſcendit. Quum vero non a ſuis parentibus imperium laudatus Johannes habuerit, ſed Salernitae, ut ſupra in Cavenſi Chronico ſcriptum retulimus, expulſis ſuis Principibus eum in proprium Principem extulerint, Cavenſis Chartophylacii inſtrumenta tunc demum pro noſtra continuanda Serie nobis adjumento eſſe poterunt, quum ex hiſtoricis innotuerit, quinam Principes, quibus ſubſtitutus Johannes, ejecti fuerint. Id autem ex eodem Cavenſi Chronico facillime arguimus, ubi legitur (*b*): *Anno* 981. *Capiferreus Princeps obiit IV. Idus Majas, cui ſucceſſit Landulfus filius ejus, eique Otto Imperator firmavit Spoletium, & Marchiam: inde Auguſtus venit Capuam in Kalendis Septembris, & audiens, quod Salernitani rebellaverant a Paldulfo Principe, & Manſoni Malfitano ſe dederant, exercitu congregato venit ad obſidendum Salernum in tertia die poſt nonas Octobris, & cepit eam poſt quadraginta duos dies, & Paldulfus revocatus cum Manſone Duce pacificati ſunt, & faederati cum Imperatore* &c. Revera quidem, ut infra videbimus, ex Cavenſibus chartis anno octogeſimoprimo ſupra nongenteſimum Paldulfus Capiferreus Capuae, & Beneventi Princeps, ſimulque in Salernitano principatu filii ſui Paldulfi comes obiit, eodemque anno a Paldulfo filio ſolo poſt Patris obitum in Salernitano ſolio ſedente defecerunt Salernitani; Manſonemque Amalphitanum ſibi Principem elegerunt. Hic, filiuſque ejus Johannes ſecum imperans ii fuere Principes, quos Salernitae expulerunt, et Johannem de Lamberto ad ſolium evexerunt, ac proinde hoſce Amalphitanos Johannis proxime in principatu deceſſores pro noſtra Serie habemus.

XXIV. Id mire Cavenſis Tabularii documentis conſonat, in quibus a menſe Aprilis decimae Indictionis, quae annum nongenteſimum octogeſimum ſecundum vulgaris aerae indicat, Manſo cum filio Salerni Principes inveniuntur: *In nomine Domini*, ibi legimus (Arc. 31. n. 92. *Mon.* LXV. pag. CXXV.), *primo anno principatus Domi*

E

(1) Heic etiam Johannem, non Guaimarium Veſuviano igne crematum legimus.
(*a*) To. V. cit. pag. 12. in n. (22), et (23).
(*b*) *Hiſt. Pr. Lang.* To. IV. pag. 419. et ſequ.

ni noſtri Manſoni, & Domini Johanni ejus filio glorioſi Principibus menſe Abbrelis decima Indictione. Memoratorium factu a me Martinus Presbiter &c. Anno inſequenti inde octogeſimotertio, quo undecima erat Indictio, ad Auguſtum uſque inſtrumenta proſtant ſecundum dictorum Principum annum prae ſe gerentia, quum jam Imperialis etiam Patricius Manſo evaſerat, his verbis: *Secundo anno principatus Domini noſtri Manſoni glorioſi Principis, & Imperiali Patricio, & Domini Johanni Principis ejus filio menſe Martius undecima Indictione* (Arc. 87. n. 370. *Mon.* LXVI. pag. CXXVII.). Ab Auguſto in poſterum aliae Manſonis chartae non ſuppetunt, donec ſequenti Decembri Indictionis duodecimae, ſeu in fine anni ejuſdem octogeſimitertii Johannes de Lamberto in ſcenam, ut dictum eſt, producitur. Rem hanc clariſſime aſſerit, licet in ſupputandis Manſonis imperii annis decipiatur, Auctor Catalogi Principum Salerni a Pratillo editi (*a*), dum ait: *Manſo cum Johanne regnavit A.* III., *menſes* II., *& pulſus eſt a Joanne altero filio Joannis Lamberti Comitis*. Ridendus tamen heic eſt laudatus Pratillus, qui annorum errorem in Catalogo correcturus in impleхiorem labyrintum incidit; non modo quod sex menſium regimen ultra biennium Manſoni dederit, quum noſtris ex membranis biennium vix expleverit; ſed etiam quod Johannem Manſonis filium non agnoverit, putanſque hujus nomine in Catalogo Johannem de Lamberto Principem intelligi, ad verba: *Manſo cum Johanne regnavit*, exclamat (*b*): *Amanuenſium ſphalma; lege proinde abſque errandi dubitatione*: *Manſo cum Paldulfo regnavit &c.* Neque Amanuenſium quidem, neque Auctoris Catalogi, ſed enorme Pratilli ſphalma, qui nec duos diſtinxit Johannes, neque Catalogum intellexit. Nunquam equidem cum Paldulfo Manſo conregnavit, ut mihi indubium eſt; quippe nullam inter plurimas tum Paldulfi, tum Manſonis nomina referentes chartas invenire eſt, ubi unus alteri comes in imperio predicetur. Neque heic ſiſtunt inanes Pratilli correctiones; ſiquidem in Cl. etiam Muratorium hac de re invehitur. Narraverat ille ad verae hiſtoriae normam ſuis in Italiae Annalibus (*c*) Paldulfum II., filium nempe Paldulfi Capiferrei Salerni Principem principatu a Manſone Amalphi Duce orbatum fuiſſe, qui cum filio Johanne biennio illum tenuit, renitente Othone Auguſto, qui hac ex cauſſa Salernum obſederat. Ad haec Pratillus (*d*): *Neque Cl. Muratorii in Ann. To. V. opinio ſubſiſtit aſſerentis Manſonem Amalfitanum cum filio ſuo Joanne principatum arripuiſſe Salernitanum, quum nullo modo Salernitani patrem ejeciſſent retento filio, neque ſcriptores Joannem hunc Manſonis filium, ſed Joannis alterius fuiſſe teſtentur*. En rurſus duplicis Johannis diſtinctionem, ac characteres craſſiſſime a Pra-

(*a*) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. V. pag. 11.
(*b*) Ibidem n. (20).
(*c*) *Annali d' Italia* Tom. *mihi* V. pag. 408.
(*d*) *Hiſt. Pr. Lang.* To. V. pag. 12. n. (21).

Pratillo ignoratos. Quid ad haec Neapolitanorum Annalium Continuator, ſive, ut aliis placet, Corruptor? Suos more ſolito ceterorum erroribus addere geſtiens haec ad annum 981. (*a*) ſcribit: *Noi dobbiamo avvertire il Lettore, che ſe ci apparteremo queſta volta dalla narrazione del Muratori; queſto è, perchè dobbiamo ſeguire la Cronaca Cavenſe* (apud Peregr. T. 3., *lege* 4.), *la quale ci ſembra più ragionevole di ciò, che quegli combinando le altrui ſmozzicate notizie racconta: Morto Pandolfo il Principato di Salerno rimaſe in potere di Pandolfo II.* Haec ſequenti interrumpuntur adnotatione ad imam paginae oram: *Io non sò, onde abbia tratto il Muratori la notizia, che Pandolfo II. era nipote di Pandolfo Capodiferro, quando noi ſappiamo dal Pratilli, che Giſulfo adottò Landolfo figlio di Pandolfo Capo di ferro. Non eſſendo credibile, che Landolfo III. nemico di Pandolfo Capo di ferro aveſſe potuto reſtituire un ſuo figliuolo ſul trono, mentre egli fuggiva in Conſtantinopoli.* Haec Ceſtarius; quae quid ſibi velint, ignoro. Sed interim *quanta in uno facinore ſunt crimina?* Ubinam Muratorius Pandulfum II. Pandulfi Caputferrei nepotem aſſerere ſomniavit? En verba Muratorii ad hunc annum 981.. *Dopo l'Aprile, e prima del meſe di Giugno di queſt' anno egli* (Pandolfo Capo di ferro) *terminò i ſuoi giorni e fu ſeppellito in Capua. A Landolfo IV. ſuo primogenito toccò il Principato di Benevento, e Capua; a Pandolfo, o ſia Paldolfo, ſecondogenito reſtò il Principato di Salerno.* Paldolfum itaque Salerni Principem vocat Muratorius filium ſecundogenitum Capiferrei, non nepotem. Aſt ad alia circa finem in eodem anno a Muratorio ſcripta nos Ceſtarius advocat. Ea & nos fideliter tranſcribamus. *Ho detto di ſopra, che il Principato di Benevento, e di Capua dopo la morte di Pandolfo Capodiferro fu governato da Landolfo IV. ſuo figlio. Aggiungo ora, che in queſt' anno coll' eſpulſione di eſſo Landolfo IV. Benevento pervenne alle mani di Pandolfo II. figliuolo di Landolfo III., cioè d' un fratello del ſuddetto Capodiferro.* En Pandulfum II., Ceſtarius clamitat, filium fratris, proindeque nepotem. Sed legat quaeſo ſequentia ſtatim verba, ſuoſque errores deponet. *Anche Pandolfo II. Principe di Salerno era ſtato ſpoſſeſſato di quel Principato* &c. Pandulfus II. Beneventi Princeps filius Landolfi III germani ipſius Capiferrei, adeoque ejus nepos; Pandulfus II. Princeps Salerni filius Capiferrei. Uterque merito ſecundus dicitur, licet apertis verbis unus ab altero diſtinctus, quia Capiferreus primus hujus nominis erat tum in Beneventanorum, tum in Salernitanorum Principum ſerie. Rurſus: ubinam Pratillus ait Giſulfum ſibi Landolfum in filium adoptaſſe? Non quidem in adnotationibus ad Cavenſe Chronicon, quod diſertiſſimis verbis ait, ut dictum eſt; *adoptavit ſibi Pandulfum juniorem filium minorem Capiferrei*; ibi enim aliqua tantum circa annos animadvertit: non in animadverſio-

E 2 ni-

(*a*) Tom. VII. *Ann. Nap.* pag. 261.

nibus ad bina ſtemmata Langobardorum aliquot Principum Salerni (a); ſiquidem ibi Pratillus pariter dixerat : *Poſtquam regnavit cum Pandulfo filio praedicti Principis Pandulfi* (Caputferrei) *a ſe adoptato ;* nec contra id verbum ullum addit Pratillus; non denique in ſuo Principum Salerni ſtemmate (b) in quo haec habet : *Paldulfus Capuae Principis filius cum Giſulfo* &c., & paulo ante dixerat : *Giſulfus I. . . . . . a Pandulfo tamen Capuae Principe liberatus ejus filium Paldulfum adoptavit*. Neque Typographo, qui Landulfum pro Paldulfo expreſſerit, de lapſu hoc damnare fas eſt, quum ad annum 1000. (c) plane iterum legatur : *Morto Manſone Duca di Amalfi, il quale con Landolfo avea in Salerno regnato*; verba ſcilicet a Pratillo mutuata, ſed uſque per errorem, qui dixerat, ut ſupra retulimus: *Lege proinde abſque errandi dubitatione*: *Manſo cum Paldulfo regnavit*. Ubinam erga gentium ſumus? errores noſtros ceteris appingere non veremur? Sunt hi accuratiſſimi illi Annales, in quibus ſingulis fere paginis andabatarum more Scriptor miſerrime cespitat, claudicat, & illabitur?

Et otioſa credidit Neapolis,
Et omne vicinum oppidum. Hor.

Sed ad Paldulfum Manſonis deceſſorem, et ab eo expulſum regrediamur.

XXV. Fuit hic Paldulfi Capiferrei legitimus filius a Giſulpho Salerni Principe hujus nominis primo in Salernitanorum Principum ſerie, ſeu, ut omnes fere chartae eum appellant, Geſolfo, ejuſque uxore Gemma in filium, ac ſolii ſucceſſorem adoptatus. Cur id factum ſit, ſatis exprimit Cavenſe Chronicon Pratilli (d) his verbis: *A. 975. Landulfus filius Atenulfi Beneventi Principis a ſuo patruo expulſus, qui Salerni a ſuo conſanguineo Giſulfo Principe receptus erat, pro ſumma inhumanitate, & nequitia ſua Principem, ſuamque conjugem cum dolo captivavit* (imo, ſi aliis Scriptoribus fides eſt (1) , jam e vivis ſublatos vulgavit) , *& ſe in Salerni ſolium ſublimavit cum auxilio Neapolitum, & Malfitanorum. Sed Dei judicio Pandulfus Capuanus Giſulfum auxiliando venit; pridie nonas Junii Salerno potitus eſt, & Giſulfum in ſuo principatu reſtituit. Qui filios cum non haberet, adoptavit ſibi Pandulfum juniorem filium minorem Capiferrei in proprium filium, qui poſtea pacifice regnavit poſt eum*. Hactenus Chronicon, cui de hac adoptione conſonam noſtri Archivi chartam addamus; ut inde etiam agnoſcatur, quanti circa peculiaria facta aeſtimanda pariter ſint Cavenſia monumenta. Ita ea incipit (intra membr. 230. Arc. 85. Mon. LXVII. pag. CXXVII.) : *In nomine Domini ſeptimo anno pri-*

(a) To. V. poſt pag. 18.
(b) Ibidem pag. 7.
(c) To. VIII. pag. 38.
(d) Loc. cit. To. IV. pag. 418.
(1) *Et ſi quis eos interrogabat de re , quae acciderat , illi promebant :* quia ambo pariter mortui ſunt. Anon. Salern. cap. 163. in *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. II. pag. 304.

principatus Domini noſtri Paldolfi glorioſi Principis menſe Magius nona Indictione. Ego ſuperius dictus Paldolfus Domini gratia Princeps filius vone memorie Domini Paldolfi glorioſi Principis declaro, quoniam ante os annos Dominus Giſolfus, & Domina Gemma, qui fuerunt vir, & uxor, glorioſi Principes adfiliaberunt me ſibi in filio &c. (1). Ex hac vero membrana magis, magiſque confirmatur relata Chronici hiſtoria, tempuſque in eo indicatum, noſtraque Salerni Principum Series feliciter procedit. Ipſa equidem, quae Majum menſem, nonamque habet indictionem, octogeſimoprimo poſt nongenteſimum Chriſti anno reſpondet, jamque Paldolfum Capiſerreum hujus Principis patrem, quem *bonae memoriae* vocat, mortuum aſſerit; & ſane hoc eodem anno, imo & menſe (2), ut ſupra ex Cavenſi Chronico audivimus per ea verba; *Anno* 981. *Capiſerreus Princeps obiit IV. Idus Majas*. Item quum biennium, quo Manſo, & filius regnarunt, octogeſimoſecundo, & tertio X. ſeculi anno, ut ſupra probatum eſt, reſpondeat, optime ad annum antecedentem octogeſimumprimum, quem haec membrana indicat, et ultimum Paldolfi ab iis ejecti progredimur: neque enim ſeptimum imperii annum tranſgreſſum eſſe Paldolfum ullum inſtrumentum declarat. Quum autem ſeptimum ejus principatus annum adducta charta referat, inde eſt, ut primus ejus adoptionis, & imperii annus in nongenteſimum ſeptuageſimumquintum incidat, ut modo e Cavenſi Chronico lectum eſt. Hujus autem primi anni initium circa antecedentis ſeptuageſimiquarti finem potius ex noſtri Tabularii inſtrumentis figendum; menſe enim Decembris tertiae Indictionis, qui dicti anni poſtremus eſt, cum Giſolfo Principe, ejuſque conjuge Gemma, quae tunc primo in chartis nominari coepit, Paldolfus adoptivus eorum filius Princeps ſcribitur (intra membr. 180. Arc. 85. *Mon.* LXVII. pag. CXXVII.) hac formula: *In nomine Domini quadrageſimoſecundo anno principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principi, & primo anno principatus Domine Gemme glorioſe Principiſe uxoris ejus, & Domini Paldolfi optato filio eorum menſe December tertia Indictione. Nos ſuperius dictus Giſolfus* &c. Ad Indictionem uſque ſextam menſe Novembris, quae vulgaris aerae ſeptuageſimumſeptimum poſt nongenteſimum annum innuit, vivus adhuc, dominanſque erat Princeps Giſolfus quadrageſimumquintum principatus annum enumerans; interimque quartus Gemmae, & Paldolfi notabatur; ex quo rite colligitur etiam a Novembri anni 974. Paldolfum eorum filium fuiſſe vocatum. Charta id indicans ita incipit

(1) Feſtinanti Peregrinio, ut ipſe ait, qui hanc chartam ex Cavenſi Archivo refert (*Hiſt. Pr. Lang.* To. II. pag. 309.), Arca non adnotata; ſed nec verba fideliter exſcripta, ut cum meis hiſce conferenti patet.

(2) Menſem equidem erratum puto, quum ab Aprili antecedenti Paldulfum filium ſolum (mortuo propterea Patre, quicum, ut videbimus, annis nonnullis Salerni imperaverat,) in chartis noſtris (Arc. 87, n. 384. *Mon.* LXVIII. pag. CXXXII.) inveniam.

pit (intra membr. 373. Arc. 61. *Mon.* LXIX. pag. CXXXIII.) ; *In nomine Domini quadrageſimoquinto anno principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principis , & quarto anno principatus Domine Gemme conjugis ejus, & Domini Paldolfi optato filio eorum menſe Nobember ſexta Indictione.* Mortuus vero eſt eodem ipſo Novembris menſe Giſolfus, ſive ad ſummum intra ſequentem; inſtrumentum enim ex Cavenſi Tabulario occurrit ejuſdem ſextae Indictionis menſe Decembris, in quo Giſolfi nomine non amplius invocato Gemmae tantum, & Paldolfi nomina (res hactenus hiſtoricis ignota) habentur his verbis : *In nomine Domini quarto anno principatus Domine Gemme , & Domini Paldolfi optato filio ejus glorioſi Princeps menſe December ſexta Indictione. Declaro Ego Pando divina protegente clementia Preſul ſancti Sedis Peſtane* &c. (intra membr. 331. Arc. 61. *Mon.* LXX. pag. CXXXV.); qua ſimplici vice poſt Giſolfi Principis obitum Paldulfo comes Gemma invenitur. In ſequentibus vero menſibus, & annis, vel quod, ut probabilius eſt, Gemma interierit, vel quod ſancitum ſit Salernitanum principatum a Paldolfo Capiferreo Beneventi, & Capuae Principe ſimul cum puero ejus filio Paldolfo gubernandum, quin Gemma regiminis amplius particeps eſſet, duo Paldolfi dumtaxat pater, & filius in inſtrumentis inveniuntur. Id examuſſim reſpondet Cavenſis Chronici dictis, licet non ad nongenteſimum ſeptuageſimumſeptimum, ſed ad ſeptuageſimum octavum (1) id referat per haec verba (a) : *Anno* 978. *Giſulfus Princeps magnanimus, pius , illuſtris defunctus eſt , cui ſucceſſit Paldulfus , & ejus pater Capiferreus Capuanus, & Beneventanus Princeps*. Hujus quidem Principis anni tum Capuani, & Beneventani principatus, tum Salernitani diſtincte a Tabellionibus hoc modo notabantur : *In nomine Domini triceſimoquinto anno principatus Domini Paldolfi Principis* (ſcilicet principatus Capuae, & Beneventi), *& primo anno principatus ejus Salerni, & quarto anno principatus Domini Paldolfi Principis filio ejus menſe Auguſtus ſexta Indictione* (Arc. 5. n. 42. *Mon.* LXXI. pag. CXXXVII.), & ita porro ſequentibus annis ad triceſimumoctavum uſque principatus Capuae, & Beneventi, & tertium Salerni Paldolfi patris, ſeptimum filii menſe Februario nona Indictione (intra membr. 297. Arc. 101. *Mon.* XX. pag. XXXV.), quae nongenteſimum octogeſimumprimum Chriſti annum indicat. A menſe tamen Aprilis ejuſdem anni, quo mortuum ex Cavenſi Chronico patrem ſupra audivimus, licet id intra Majum eveniſſe dicatur, in poſterum ſolum Paldolfum filium referunt chartae (Arc. 87. n. 384. *Mon.* LXVIII. pag. CXXXII.), uſquedum a Manſone, ejuſque filio Johanne eo expulſo principatus arripitur, ut dictum

(1) Num Salernitano more (quod in ſuperioribus monuimus) etiam Chroniſta hic noſter ab antecedenti Martio annum inchoaret, ſubdubitaveram. Verum ſuſpicio omnis evanuit, quum modo anteponere, modo Principum annos ipſum poſtponere, ut viſum eſt, animadverti.

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. IV. pag. 419.

ctum eſt, menſe ſaltem Aprili ſequentis anni octogeſimiſecundi (Arc. 31. n. 92. *Mon.* LXV. pag. CXXV.).

XXVI. Firmata jam horum laudatorum Principum retrograda Serie, unde patuit Johannis de Lamberto in principatu deceſſorem Manſonem Amalphitanum fuiſſe, hujus vero Paldolfum legitimum Capiferrei filium, a Principibus Giſolfo, & Gemma adoptatum; anno quidem poſtremo ſolum, cum legitimo genitore tribus circiter annis, cum ſola Gemma adoptiva matre per unum, alterumve menſem, cum ea denique, & Giſolfo Principe adoptivis parentibus per annos quatuor incompletos, ut clarius in noſtra chronologica Tabula inſpici poteſt; facillimum modo eſt Giſolfi ipſius, quem in hac Salernitani principatus Serie, ut a poſtremo a Normannis ejecto diſcriminetur, hujus nominis primum vocabimus, dominii initium invenire. Quadrageſimumſecundum imperii annum numerabat Giſolfus, ut ex noſtris chartis (intra membranam 180. Arc. 85. *Mon.* LXVII. pag. CXXVII.) obſervatum eſt, quum Paldolfum filium adoptavit, ſeu quum primus Paldolfi, & Gemmae annus in inſtrumentis notatur; idque menſe Decembris tertiae Indictionis; quod anno ſeptuageſimoquarto ſupra nongenteſimum Chriſti reſpondere diximus: ablatis itaque annis uno, & quadraginta intermediis, primus ejus imperii annus eodem menſe Decembris anni nongenteſimi triceſimitertii procul dubio eruitur. Id ſaepe citati Cavenſis Chronici narrationi conſonum eſt; in eo enim haec leguntur (a): *Anno* 933. *Guaimarius Princeps moritur, & ejus filius Giſulfus quatriennis ſublimatus eſt in Principem ſub tutela Priſci Teſaurarii, & Comitis*. Abſit heic autem, ut circa Guaimarii Patris obitum, & Priſci tutelam fidem Chronico iſti habeamus, quum noſtri Archivi monumentis immane quantum! adverſetur. Hoc equidem anno Giſolfus forte quadrimus ad ſolium a genitore aſſumitur, ſubque ejus, non Priſci nunquam in chartis memorati, cura in eadem ſede cum patre dominatur, decemque alios annos & ultra, quibus ille vixit, cum eo principatus ſocius eſt. Chroniſtae error ab hoc eodem anno triceſimotertio poſt nongenteſimum, quo Indictio a Septembri menſe ſeptima erat, detegi incipit in inſtrumento (Arc. 86. n. 167. *Mon.* LXXII. pag. CXXXVIII.), quod ſic habet: *In nomine Domini quadrageſimoprimo anno principatus Domini noſtri Guaimarii Principi, & primo anno principatus Domini Giſolfi ejus filii menſe September ſeptima Indictione. Ideoque Ego Talaricus filius Urſi declaro quod* &c. (1). Sequenti Februario, quo jam triceſimuſquartus

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. IV. pag. 411.

(1) Hoc, et alia monumenta ſupra relata, et infra referenda novum recentioris veterum Diplomatum Cenſoris paradoxum in memoriam revocant, Anonymi ſcilicet Opuſculi: *Illuſtrazione di un Diploma di Oderiſio Conte dato alla Badia di S. Giovanni in Verde nell' anno* 1068. Neapoli editi anno 1780. Is enim, ut ad aliud ſolemnius paradoxum ſibi viam ſternat, donationes videlicet Eccleſiis factas nec domi-

tus x. ſeculi annus inceperat, eademque Indictio ſeptima perdurabat, quadrageſimusſecundus annus Guaimarii notatur, & primus adhuc Giſolfi (Arc. 86. n. 87. *Mon.* LXXIII. pag. CXL.), ſicque in ſequentibus uſque ad quinquageſimumprimum Guaimarii, & decimum Giſolfi ſub menſe Martii prima Indictione (intra membranam 125. Arc. 44. *Mon.* XVII. pag. XXX.), quod guadrageſimumtertium Chriſti annum reſpicit ſupra nongenteſimum (1).

XXVII.

minii tranſlationem, nec veras bonorum poſſeſſiones in ipſas Eccleſias induxiſſe, ſed donantes ipſos ſemper eorum dominos remanſiſſe, cap. 2. auctoritate, qua fuogitur, decernit, inſtrumenta, in quibus poſt Principis titulum, vel ſolius epochae notam ſequuntur verba: *Idcirco*, *Ideo*, *Igitur*, non niſi exemplaria eſſe dimidiata, nec quidem ex autographis deſumpta, ſed ex Monaſteriorum regeſtis a Monachis ipſis concinnata; hujuſque abnormis ſuae opinionis ratinnem indicat iis verbis (pag. XVI.) *perocchè uomo mai non fu al mondo, che cominciaſſe la ſua orazione dall' eſporre la conſeguenza d' una propoſizione non mai premeſſa*. Poſſet nonnemo regerere, neque hominem rationis compotem ooquam fuiſſe, qui ſuam exordiretur orationem: *Quadam vero die*, ut in membrana Arc. 35. n. 250. *Mon.* XI. pag. XXIII., et Arc. 64. n. 773. *Mon.* LXXXIII. pag. CL., vel: *Certum eſt me Johannes . . . . . prontiſſima voluntate venundedimus*, ut Arc. 11. n. 86. *Mon.* XXIV. pag. XLIV., neque unquam aliquis etiam e trivio tot barbariſmos, quot in hujus aetatis inſtrumentis inveniuntur, ſi latine loqui vellet, eructaret. Numquid ideo falſa, fabuloſa, ab otioſis excogitata ea monumenta quis aſſerere auſit? Poſſem, ſi locus hic pateretur, evidentiſſime oſtendere ex inſtrumentis ne latum quidem unguem inter ſe diſcrepantibus, ſed ſeſe inter ſimillimis unum a verbo *Ideoque*, alterum recto alio modo ſuum ſermonem inchoaſſe; ac proinde eorum temporum imperitiae, ſcribarum inſcitiae, communique formularum adhibendarum conſuetudini tribuenda hujuſmodi initia, ut optime Diplomaticae Artis Magiſtri Mabillonius, Muratorius, aliique animadverteront. Unum addam inter millena documenta, quae prae manibus habui, nunquam occurriſſe aliquod, quod dimidiatorum horum inſtrumentorum integrum autographum eſſet; quod certe, ſi vel minimum hujus Auctoris opinio valeret, accidere debuiſſet. Parcamus interim homini, qui ex uno, alterove diplomate, quod tractavit, rem acu inveniſſe temere ſibi blanditus eſt.

(1) Hunc in errorem e priſcis Chronicis hauſtum poſt Peregrinum incidit etiam Petrus Giaonone, qui (*Iſtoria Civile del Regno di Napoli* Lib. VII. c. 4. pag. mihi 479.) ait: *Nel Principato di Salerno intanto per la morte di Guaimaro accaduta nell' anno 933. era ſucceduto Giſolfo ſuo figliuolo* &c. Id advertit Ceſtarius Annalium Neapolitani Regni anno 933., eo quod viventem apud Scriptores Guaimarium II. anno 935. invenerit. Nos autem chartas continue ſibi ſuccedentes ad annum uſque 943. ſub ejus nomine cum Giſolfo filio regnantis habemus, ut dictum eſt, de quo mea Tabula conſulatur. Quod vero excuſando Scriptorum errori Guaimarii I., non II. obitum huic anno hic Auctor referendum putat, nimis inveriſimile arbitror, quum nullum cum Giſolfi exaltatione, et Priſci tutela, quam ſimul Scriptores referunt, vinculum potuerit intercedere. Ceterum quod Ceſtarium reliqua Guaimarii vita latuerit, utpote ſynchronis monumentis orbatum, ex eo patet, quod quae Guaimario tunc dominanti iiſdem annis tribuenda fuerant, Giſolfo (adhuc puello, ac cum genitore conregnanti) adſcribat. Quae inde ipſo anno circa *plateaticum*, & *portaticum*, a quo ſolvendo a Principibus Eccleſiae, ac Monaſteria immunia reddebantur, inſerit, ne dicam incongrue intrudit Auctor, examini ſubjicere loci hujus non eſt. Lectores partium ſtudiis non abrepti videant, num ſua e terris producta genera ad cetera operimentis, ac victui neceſſaria ſibi procuranda vendere ſit merci-

mo-

XXVII. Silendum vero heic non eſt alios forte annos Guaimario ultra unum & quinquaginta fuiſſe; quod deficientibus ſequentium annorum chartis in noſtro Tabulario aſſeveranter affirmare non licet. Unum illud habeo, quod notetur velim, ſolum nimirum in imperio, ac non amplius Patris comitem inveniri Giſolfum, quum quartumdecimum principatus annum agebat, ab Octobri quintae Indictionis (Arc. 87. n. 262. *Mon.* LXXIV. pag CXLI.), ſive a vulgari anno nongenteſimo quadrageſimoſexto. Id autem ſatis ſuperque eſt, ut Caveuſis Chronici lapſus noſcatur; ſicut & Catalogi Principum a Pratillo editi, ubi legitur (a). *Waimarius alter gibboſus dictus ejus* (Waimarii) *filius per annos* XLII. *menſes* III.; quum jam quinquaginta & unum annum Waimarium hunc ſaltem regnaſſe viſum ſit.

XXVIII. Ut ad Giſolfum itaque redeamus, primis ſaltem decem ſui imperii annis Guaimario patri ſuo in ſolio comes ille fuit, nunquam, quod invenerim, ſub Theſaurarii Priſci cura; quod vivente, ac regnante genitore ſuperfluum, ac falſum putari debet; poſt quadrageſimumprimum principatus annum cum Gemma uxore, & adoptato filio Paldolfo: reliquum longaevae vitae curſum in throno ſolus tranſegit, ut per ſingulas annorum, menſiumque chartas, niſi argumento inutiles forent, excurrendo poſſem oſtendere.

XXIX. Animadvertenda tantum heic eſt brevis illa paucorum menſium intercapedo, quo temporis intervallo conſanguinei Landulfi fraude, ac nequitia ipſo Principe Giſolfo cum uxore Gemma carceribus mancipato, eorumque interitu mendaciter evulgato, cum filio cognomine iniquus Landulfus ipſe ſe *in Salerni ſolium ſublimavit*, ut ex Chronico ſupra audivimus. Hujus intruſi Principis duas ſufficiunt chartas Cavenſia monumenta, unam videlicet Septembris ſecundae Indictionis annum denotantem ſeptuageſimumtertium poſt nongenteſimum, quae ſic habet: *anno primo principatus Domini Landolfi glorioſi Principis* (Arc. 30. n. 95. *Mon.* LXXV. pag. CXLII.), alteram: *primo anno principatus Domini Landolfi, & Domini Landolfi ejus filii*, quae eſt ſequentis Januarii, ejuſdemque Indictionis (Arc. 42. n. 65. *Mon.* LXXVI. pag. CXLIII.). Duo haec inſtrumenta eo temporis ſpatio celebrata ſunt, quo quadrageſimuſprimus imperii Giſolfi annus numerabatur, & quo in Cavenſi Archivo nulla prorſus inveniuntur, quae hujus Principis nomen habeant. A Junio vero dictae ſecundae Indictionis, ſive anni ſeptuageſimitertii ſeculi x. Giſolfus, cujus capiti a Pandulfo Capiferreo, ut diximus, ablatum diadema repoſitum eſt, rurſus in ſcenam prodit quadrageſimumſecundum principatus annum enumerans (intra memb. 180. Arc. 85.

F *Mon.*

monium facere, ſacriſque canonibus adverſari; num quae Principum pietati, ac religioni vertenda erant, ſint potius Monachorum avaritiae, ac ſacrae auri fami tribuenda; num denique ad hanc ab Auctore inique injectam in Monachos maculam abſtergendam vetera innocua inſtrumenta falſitatis inſimulanda?

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. V. pag. 8.

Mon. LXVII. pag. CXXVII.), juxta ac ſi nunquam e throno fuiſſet exturbatus; donec ſequenti Decembris menſe Gemmam uxorem, adoptatumque filium Paldolfum comites in imperio (intra membr. 180. Arc. 85. *Mon.* LXVII. pag. CXXVII.) ſibi adſciſcit (1).

XXX. Ad Seriem modo noſtrorum Principum revertamur, quam facile ex ipſis Giſolfi Principis annis aſſequemur. Siquidem quum primus ejus dominii annus Guaimarii genitoris ſui quadrageſimusprimus in imperio fuerit, iſque, ut probatum eſt, in triceſimuuntertium ſupra nongenteſimum Chriſti inciderit, patris ejuſdem primum principatus annum vulgari octingenteſimo nonageſimotertio reſpondere omni procul dubio cognoſcimus. Rei hujus teſtes non deſunt memorati Tabularii noſtri membranae, quarum, ne ſingulas afferamus, ſatis ſit ea, quae terrae venditionem Nuceriae Ragimperto Clerico Odelfridi filio factam refert a Petro filio Raudiperti pro ſolidis ſexaginta, quae has habet notas: *anno ſeptimodecimo principatus Guaimarii, & primo anno Guaimarii filii ejus menſe Auguſto undecima Indictione* (Arc. 32. n. 47. *Mon.* LXXVII. pag. CXLIV.). Indictio autem haec ad Auguſtum uſque dicto anno octingenteſimo nonageſimotertio currebat. Sunt pariter quae patris duodeviceſimum, & ſecundum filii, ſive Maji duodecima Indictione (Arc. 31. n. 4. *Mon.* LXXVIII. pag. CXLV.), ſive Septembris tertiadecima (Arc. 32. n. 39. *Mon.* LXXIX. pag. CXLVI.), quae annum Chriſti nonageſimumquartum poſt octingenteſimum: ſunt quae Guaimarii genitoris undeviceſimum, & filii tertium ſub quartadecima Indictione menſe Decembris (Arc. 32. n. 103. *Mon.* LXXX. pag. CXLVII.) habent, quae Chriſti octingenteſimum nonageſimumquintum indicant: ſunt & ceterorum annorum ad viceſimumtertium uſque patris, filiique ſeptimum menſe Auguſti Indictionis ſecundae (Arm. 1. G. n. 3. *Mon.* LXXXI. pag. CXLVIII.), ad vulgarem nempe octingenteſimum nonageſimumnonum (2). De hujus Guaimarii filii, quem II. hac in

(1) En itaque omnes Ceſtarii noſtri ad annum 933. Neapolitanorum Annalium anxietates uno ictu feliciter diſſipatas. Landolfus Septembri, vel ſaltem poſt Aprilem anni 973. Salerni imperium occupavit: inde ſequenti Januario anni 974. filium Landolfum in principatu comitem habuit: uterque ante Junium ejuſdem anni 974. e ſede ejectus, quum et Aprili anni 973., et Junio 974. Giſolfum Principem chartae in Tabula appoſitae enuncient. Gemma, et Paldolfus non niſi multis poſt menſibus a Landolforum expulſione Giſolfo in principatu conſociantur. Princeps hic non anno 978., ſed antecedente 977. diem extremum claudit; menſe enim Decembri dicti anni (intra membr. Arc. 61. n. 331. *Mon.* LXX. pag. CXXXV.) ſola Gemma, et Paldolfus adoptatus filius in ſolio apparent: Auguſto ſequentis 978. primum Paldolfus Capiferreus nulla amplius habita Gemmae in monumentis memoria ſoli filio ſociatur. Moritur denique Capiferreus ante Aprilem 981., quo menſe ſolus Paldolfus filius, & dehinc ad menſes aliquot in Salernitano ſolio reperitur.

(2) Duo hi Guaimarii Patriciorum Imperialium titulum, honoremque, quemadmodum et ſupradictus Giſolfus Guaimarii II. filius (Arc. 32. n. 38. *Mon.* LXXXII. pag.

in Principum Serie appellare poſſumus, ad Salernitanum ſolium aſſumptione, quae per adductas hactenus chartas nobis perſpicue innoteſcit, nullam penes Cavenſe Chronicon memoriam fieri mirum eſt, quamquam eum cum patre principatus conſortem inde agnoſcat anno Chriſti octingenteſimo nonageſimo octavo. Quandoquidem eo anno, quo viceſimumſecundum imperii annum agebat pater, Salernitanorum ſeditionem referens utrumque Principem eos inſecutum viciſſe, ac debellaſſe enarrat. Addit inde eodem anno patrem a filio in captivitatem adductum, & in S. Maximi Eccleſia relegatum. En ejus verba (a): *Anno* 898. *Salernitani contra ſuos Principes rebellati ſunt, ſed Guaimarius pater, ejuſque filius rebelles profligati ſunt intro, & foris civitate, multoſque a muris, & turribus precipitare fecerunt, vel in mare necare, vel laqueis ſuſpenſuri ſuper lignis in muro de circa eum: multi Neapoli fugierunt, aut Siciliam . . . . Guaimarius junior bonus Princeps ſuum Patrem a principatu poſtea ſuſpendit, & in Eccleſiam S. Macſimi ab ipſo conſtructa* (1) *relegatus eſt,*

ut

pag. CXLIX.), a Graecis Imperatoribus, quibus nonnihil addicti erant, habuerant, quo in publicis inſtrumentis eos Scribae decorare non omittebant. Ita, ut aliquod exemplum afferam, charta anni nongenteſimi decimioctavi (Arc. 64. n. 773. *Mon.* LXXXIII. pag. CL.) ita incipit: *In nomine Domini viceſimoſexto anno principatus Domini noſtri Waimarii Principi, & Patricii filius Domini Waimarii Principis, & Patricii menſe Auguſtus ſexta Indictione. Quadam vero die dum Nos Petrus Clericus, & Judice eſſemus ſacratiſſimo Salernitano Palatio ad ſingulis audiendum, vel diffiniendum cauſſas, tunc quoram noſtris preſentiis venerunt ideſt Johannes Abbas Eccleſie S. Maximi* &c. Neque heic abs re eſſe reor, quae a Graecis illis Imperatoribus Guaimarius pater filius Guaiferii obtinuerat, eadem ab ipſomet audire in ſuo Diplomate modo in Diſſertatione citato, quod in Cavenſi Tabulario exſiſtit (Arm. I. G. n. 3. *Mon.* LXXXI. pag. CXLVIII.), fuitque a Muratorio (*Antiqu. Ital. Medii Aevi* To. I. Diſſ. V. pag. 182.) typis traditum. Illud ita incipit. *In nomine Domini Dei Salbatoris noſtri Jeſu Chriſti. Declaro Ego Waimarius Princeps, & Imperialis Patricius, quia conceſſum eſt mihi a Sanctiſſimis, & piiſſimis Imperatoribus Leone, & Alexandro per berbum, & firmiſſimum preceptum bulla aurea ſigillatum integram ſortem Benebentane Probincie, ſicut diviſum eſt inter Sichenolfum, & Radelchiſum Principem, ut liceret me exinde facere omnia, quod voluero, ſicut anteceſſores mei omnes Principes fecerunt. Proinde conceſſimus* &c.

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. IV. pag. 405.

(1) Duo hac in hiſtoria errata occurrunt. Primum ad tempus ſpectat, quo haec evenerint; quod ad nongenteſimum Chriſti annum aſportandum eſt, aut ſaltem ad octingenteſimum nonageſimumnonum poſt Auguſti menſem, quo patrem cum filio imperantem indicat charta memorati Archivi modo indicata (Arm. I. G. n. 3. *Mon.* LXXXI. pag. CXLVIII.), qua Guaimarius Princeps Eccleſiae S. Maximi, quae Salerni conſtructa eſt, donat Lupum filium *Ragimperti cum uxore ſua, & filiis, filiabus, nuris, & nepotibus ſuis cum omnibus rebus ſubſtantia illorum movile, atque immovile, & cum omnibus illorum pertinentiis, pro quo ipſe Lupus cum Saracenis ambulavit, & pactuotes fuit.* Hoc enim Diploma ita concluditur: *Quod bero preceptum conceſſionis ex juſſione ſuperſcripte Poteſtatis ſcripſit Ego Urſus Notarius. Actum Salerni de anno viceſimotertio, & de anno ſeptimo principatus Domini Waimarii Principis filio meus de menſe Auguſtus ſecunda Indictione.* Auguſto itaque ſecundae Indictio-

ut ſuis ſupditis gratiam diſpenſaret pro ſui genitoris crudelitate, & malicia multa.

XXXI. Jam vero ex his omnibus, quae haſtenus recenſuimus, etiam primus imperii Guaimarii patris annus aperte ſe prodit; ſive enim viceſimumtertium ejus annum in Chriſti oſtingenteſimum nonageſimumnonum, ſive ejuſdem decimumſeptimum, quo filium in ſolium extulit, in vulgarem oſtingenteſimum nonageſimumtertium incidentem conſideres; jam detraſtis vel annis ab hoc extremo numero ſedecim, vel a primo vigintiduobus, ad Redemptionis annum oſtin-

ſtionis, quae Chriſti annum undenongenteſimum innuit, e ſolio ejeſtus pater non fuerat, nec proinde praecedenti. Id ceteris Archivi membranis conſonum eſt; nunquam enim in iis ante Aprilis menſem anni nongenteſimi Guaimarium filium ſolum regnantem invenire eſt; quo menſe ſeptimum adhuc imperii annum agebat, ut membrana (Arc. 86. n. 210. *Mon.* LXXXIV. pag. CLI.) refert, quam tamen ex Tabula mea chronologica expunxi; non enim ſeptimus, ſed oſtavus ejus imperii annus notandus erat, ut ceteris ptaecedeutibus, & ſequentibus hujus Principis inſtrumentis concors eſſet. Rem acu attigiſſe viſus tamen eſt Auſtor Catalogi Principum Salerni ubi ait: *Waimarius ejus* (Guaiferii Balbi) *filius per annos XXIII. menſes VI.* (Hiſt. Pr. Lang. Peregrinii cit. To. V. pag. 8.) *regnavit*. Si autem viceſimumtertium annum complevit, ſexque praeterea menſes, nongenteſimo vulgari anno ejus relegationem accidiſſe potius concludendum. Alius error ipſam S. Maximi Eccleſiam reſpicit, quam a diſto Guaimario Patre aedificatam Chronicon dicit; cui etiam errato Sctiptoribus nonnullis communi ſubſcripſit Muratorius in Annalibus Italiae (ad an. 901. To. mihi V. pag. 220.) oblitus, ſe in Antiquitatibus Medii Aevi (To. I. Diſſ. V. pag. 180.) de paulo ante relata Lupi donatione reſte dixiſſe: *Donat in eo* (diplomate) *Guaimarius Eccleſiae S. Maximi intra Salernitanam civitatem fundatae a Guaiſerio Principe genitore ſuo ſervum, cui nomen Lupus*. Si haec oculatiſsimus Muratorius (cui tamen in vaſtiſsimis litterariis operibus occupato facile parcendum), quis Ceſtario multam non irrogaverit, quod in tranſcribendo, non jam ex leſtu difficillimo codice, vel membrana, ſed ex jam edito clariſſimis, ac pene uncialibus charaſteribus monumento in memorato Antiquitatum Muratorii loco diſtum Guaimarii Diploma ad calcem To. VII. Epochae II. Annalium pag. 302. *Guaimarii* nomen loco *Guaiferii* etiam ſcripſerit; aeque oblitus quod ad an. 897. pag. 55. dixerat: *Queſta Chieſa era ſtata edificata da Guaiferio*? Taedet tantum fidem in poſterum non modo veteribus Amanuenſibus, ſed recentioribus etiam diligentiſſimis doſti Seculi Scriptoribus vix habendam. A Guaiferio quidem conſtruſtam eam Eccleſiam praeter idem allatum inſtrumentum, ubi aperte id dicitur, & aliud ejuſdem Guaimarii (Arm. I. G. n. 2. *Mon.* LXXXV pag. CLII.), aliud Giſulfi I. filii Guaimarii II. (Arm. I. G. n. 6. *Mon.* LXXXVI. pag. CLIII.), in quo legitur aedificata *a Domino Guaiſerio biſavio meo*; & ſexcentas alias chartas, in quibus de S. Maximi Ecclesia agitur, Guaiferius ipſe teſtatur his ſui Diplomatis verbis (int. membr. 1. Arm. I. G. *Mon.* LXXXVII. pag. CLIII.): *Ego Guaiferius divina gratia, Princeps filius bone memorie Danſeri divino auxilio me adjuvante intus hanc Salernitanam civitatem a ſuper iſta fiſtula propinquo caſa mea a fundamine uſque ad culmen Eccleſiam Dei edificavi in honore, & vocabulo beati Sanſti Maximi Confeſſoris Domini noſtri Jeſu Chriſti* &c. Diplomatis hujus notae annum Ludovici imperii vicesimum ferunt, menſem Novembris, ſecundamque Indiſtionem; quae quum Chriſti annum 868. indicent, patet ex tribus epochis, quibus hujus Ludovici II. Imperatoris anni numerari ſolent, primam heic deſignari, ab anno nempe 849., quo a genitore Lothario Auguſtus eſt renuntiatus, ut bene Pagius animadvertit. Videant interim hiſtorici, cur in diplomate Imperatoris anni inſerantur, non vero Salernitani Principis, ut in ceteris inſtrumentis.

octingenteſimum ſeptuageſimumſeptimum pertinges, qui primi Guaimarii principatus exſtitit annus primus. Et annum revera ejus primum cum Guaiferii parentis ſui decimoſeptimo indicat Cavenſis Tabularii charta menſis Novembris undecimae Indictionis (Arc. 87. n. 417. *Mon.* LXXXVIII. pag. CLVII.), quae ad citatum vulgarem annum ſeptuageſimumſeptimum ſeculi IX. refertur. Anni vero tum decimusſeptimus patris, tum primus filii a pluribus menſibus inchoaverant; habemus enim ſequenti Aprili, quo eadem undecima decurrebat Indictio, decimumſeptimum adhuc Guaiferii, & ſecundum Guaimarii (Arc. 35. n. 71. *Mon.* LXXXIX. pag. CLVII.); in tertiadecima autem Indictione, ſive Chriſti anno octingenteſimo octogeſimo Guaiferii undeviceſimum, quartum filii Februario (Arc. 31. n. 180. *Mon.* XC. pag. CLVIII.); a quo tempore inde ſolius Guaimarii nomen efferunt chartae. Et quidem quartum adhuc principatus ejus annum proferunt eae tertiaedecimae Indictionis menſe Auguſto (Arc. 35. n. 203. *Mon.* XCI. pag. CLIX.), & quintum Junio (Arc. 101. n. 72. *Mon.* XCIII. pag. CLXI.) quartaedecimae ſequentis (1) nulla amplius genitoris Guaiferii memoria habita. Corrigendus hinc eſt Principum Salerni Catalogus (a), qui non niſi ſedecim principatus annos, treſque dumtaxat menſes Guaiferio tribuit dicens: *Guaiferius Balbus filius Daiferi exulis. . . . . ſedit annos* XVI. *menſes* III., *& Monachus factus eſt*. Et huic fortaſſe falſo calculo innixus

(1) Hoc forte unicum in Cavenſi Archivio exemplum eſt *Brevis Memoratorii*, quod inter membranarum pluſquam vigintimillia inveniatur. Sunt in eo omnes, ut in ceteris, chronologicae notae, poſt quas legitur: *Breve memorationis factum a me Ermenandus filius Leoni de Priatu &c.*, deſinit vero cum citatione chartae illius, cujus eſt memoratorium his verbis: *Scripta eſt cartula illa per Cumpertus Notarius in quarto anno principatus Domini Waiſerii de menſe Octuber tertiadecima Indictione, & ibi ſcripti erat manibus ſuis Johannipertus, & Spendeo Presbiter, ſiu & Ermenandus, & Audo Presbiter, & Forte Presbiter, & Luperiſi Presbiter, & Perginpertus Diaconus, & Liodelgari; & cum iſta cartula, quo & ſuperius legitur, ſic ante ſubſcriptorum bonorum hominum, qui ſubterſcripti ſunt, quod oſtenſa, & relecta fuit, & taliter continentem inde, ut in poſterum recordetur, hoc exemplum relevabat civitate Salerno*. Adverſus hujusmodi inſtrumenta haec regerit Presbyter Ceſtarius ſub finem To. VI. pag. 358. *Laſciamo volentieri la cura di ſmaſcherare i ſofiſmi de' cennati* (*lege* degli accennati) *Autori* (de Scriptoribus Congregationis S. Mauri Novi Tractatus Artis Diplomaticae agit) *eſpoſti nella pag.* 297. 303., *ed immaginati per difendere la verità di tante informi carte, che ne' Monaſtici Archivj pullulano, e cui daſſi il titolo di* Notitie brevis rememoratori; *le quali altro non ſono, che certi preteſi transunti di originali ſtromenti, e diplomi, ſprovveduti per lo più delle formole, che poſſon caratterizarne la verita, o ſcovrirne deciſivamente la falſità, e l' impoſtura. Noi abbiamo metodi, e regole certe per moſtrare ad evidenza la falſità di certe carte* (utinam leges haſce, methodos, regulas, theſaurum plane auro contra non carum aliquando ex ejus officina depromptum Litterarius Orbis mirari, atque ediſcere poſſit!); *neſſuna però di quelle, che poteſſero condurci con certezza alla conoſcenza della verita delle carte anche vere. Ecco perche tutti gli sforzi de' Diplomatiſti Monaci ſono vani, ed inutili affatto*.

(a) *Hiſt.* cit. Tom. V. pag. 8.

xus Ceſtarius (a) Guaiferii hujus Principis monaſticae induendae veſtis propoſitum, imo etiam monaſticae vitae profeſſionem, ejuſque obitum, qui anno octogeſimo ſupra octingenteſimum accidit, ad ſeptuageſimum octavum traducit. At utinam, ut obiter dicam, Guaiferii interitum ad annum octogeſimum, ut rei veritas poſtulat, retuliſſet! non enim potius illius anni chartas ut impleret, ſive foedaret, quemadmodum ubi Pontificum, aut Monachorum facta recenſuit, ſemper, facere conſuevit (1), Vulturnenſis, aliorumque monaſticorum chronicorum, quibus ubi Pontificum vel Monachorum lapſus referunt, pleniſſimam fidem habet, falſitatem, ſubleſtamque fidem importune depraedicaſſet; neque jam a pluſquam ſeculo coctam de Gregorii Magni Dialogis, & Patriarchae Benedicti Regula crambem hac aetate recoxiſſet. Haec profecto a meo argumento aliena ſunt, ut & cetera, quae in adnotationibus litteris (c d e) deſignatis poſt Capitulare Radelchiſii (b) ad vanam oſtentandam eruditionem ad nauſeam uſque repetit, ac fabulatur: ſed quae hac de re viginti ab hinc annis in ſecunda ex meis epiſtolis de libris quintodecimo ſeculo editis, quos comparaveram, ſcripſi (c), heic repetere non pigebit. Ibi enim poſtquam de Codice, cujus titulus: *Dialogo de Miſſer Sancto Gregorio Papa. Venezia a ſpeſe di Giovanni de Colonia, e di Giovanni Manthen de Gherretzem* 1475. *in* 4. verba plurima habueram, (pag. 270.) addidi: „ Reſterebbe ora „ a dir qualche parola intorno all' Autore di queſto Dialogo. Ma „ dopo le chiare convincenti prove de' celebri noſtri Scrittori, quali „ ſono Mabillonio, Guſſanvilleo, l' Autore della traduzione di que- „ ſto Dialogo dalla lingua latina nella franzeſe ſtampata l' anno „ 1689., ch' è anche uno de' noſtri PP. della Congregazione di S. „ Mauro, e finalmente i medeſimi PP., che curarono l' edizione „ dell' opere del Santo, non ſembra poter eſſervi chi abbia fior di „ ſenno, che non ne ſia rimaſto pienamente convinto. E non ve- „ do con qual coraggio, ed intrepidezza (*exangui illa, ac ferrea fronte nequidquam convulneranda punctis*, Pliniana phraſi, quam ibi refert,

(a) To. VI. Ep. II. pag. 252.

(1) Luculentiſſimum hujus rei teſtimonium habemus in To. VIII. ad annum 1054. pag. 195.; ubi, poſtquam dicteria omnia adverſus Pontificem eructaverat in ſuis animadverſionibus ad Leonis IX. epiſtolam ad Imperatorem Conſtantinum Monomachum concludit pag. 201. *Molte altre conſiderazioni ſi avrebbono potuto fare ſu di queſta lettera; ma eſſe ſono tali, che ogni giudizioſo Lettore ſara per farle da ſe ſteſſo. Non dobbiamo noi fare un proceſſo ad un Papa, che la Chieſa riconoſce per Santo*. Contra vero ibidem integram refert alteram Papae ejuſdem epiſtolam adverſus Abbates, & Monachos qui Laicis ſuadent, ut bona ſua Coenobiis potius, quam Paroeciis legant; nullum de hoc addens verbum. Redit inde ad carpendum Pontificem, &, ne Lectorum otio abutamur, ſatis ſit pauca haec verba referre: *La lettera di ſopra recata ci convince, che egli* (Pontifex) *era afflitto non perchè avea ſparſo tanto ſangue Criſtiano, ma perchè non era ſicuro da ſpargere il reſto*.

(b) Ad calcem ejuſdem Tomi pag. 332. et ſequ.

(c) *Opuſcoli di Autori Siciliani* To. X.

fert dixiſſet Ceſtarius), „ a noſtri giorni Carlo Sebaſtiano Berardo
„ Profeſſore de' Sacri Canoni in Torino

(*mutato nomine de te*
Fabula narratur. Hor.)

„ nel ſecondo Tomo della parte II. de' Canoni di Graziano ſtam-
„ pati nella ſteſſa Torino l' anno 1755. (pag. 163. e ſegu.) abbia
„ potuto dopo tanti lumi, ſenza produrre alcuna nuova ragione, e
„ rimeſcolando le già tante volte ribattute, mettere in forſe la
„ verità dell' Autore. Sarebbe un perdere inutilmente la carta, e 'l
„ tempo, non recando lui alcun nuovo motivo di dubitare l' impu-
„ gnar le di lui ragioni. Vi rammento ſolo in quale gran pregio ſia
„ ſtata ſin dagli antichi tempi queſt' opera, che il gran Pontefice Zac-
„ caria, che alla metà dell' ottavo ſecolo ſedeva ſul Vaticano, volle in
„ greco idioma tradurla „. Sed ad propoſitum revertamur. Cavenſe Chronicon vetuſtis noſtris inſtrumentis optime congruit, dum dicto octogeſimo anno ſupra octingenteſimum ait (a) : *Guaiferius Princeps ſit Monachus, & obiit in Teano, eique ſucceſſit Weimarius filius ejus*. Rem hanc diſertius tradunt Salernitanus Anonymus (b), & Erchempertus (c) qui Theani Guaiferium obiiſſe narrant, dum in Caſinum montem veſtem monaſticam induturus pergebat; &, ne ejus cadaver in Coenobium ipſum transferretur, obſtaculo fuiſſe Saracenorum aſſiduam per ea loca excurſionem perhibent (1).

XXXII.

(a) Ibidem To. IV. pag. 400.
(b) Ibidem To. II. pag. 245.
(c) Ibidem To. I. pag. 142.

(1) Parcant Lectores, ſi ad hiſtoriae veritatem ſaepius ab argumento recedere cogamur, modo ut erroribus, modo ut Ceſtarii dubitationibus, vel ſuſpicionibus occurramus. Eccleſiaſtico, religioſoque ipſe zelo percitus To. VIII. pag. 152., poſtquam Guaiferii barbariem deteſtatur, ejuſque propoſitum Benedictini induendi cuculli refert, cauſſas aperit monaſticae vitae utplurimum per homines amplectendae dicens, hanc eſſe *ſpeſſo la diſperazione di migliorare la loro fortuna, e di evitare il pubblico diſprezzo*, concluditque: *Ecco perchè la Storia degli Ordini Religioſi ſuole ſpeſſo eſſere ſcandaloſa*; Suam inde animadverſionem addit his verbis : *L' Anonimo Salernitano cap. 138. narra, che Guaiferio appena veſtito l' abito di Frate ſi morì ſolcando il mare per traſferirſi in Napoli, ove aveſſe potuto prendere un ſicuro camino verſo Montecaſino*. Mortuum in hoc maritimo itinere Guaiferium nuſquam dixit Anonymus, cujus haec ſunt verba: *per marinum iter Neapolim profectus eſt*. Et poſt pauca: *Nè poi ſi capiſce*, ſequitur Ceſtarius, *come ſtando in Salerno aveſſe di biſogno di metterſi in mare in Napoli, e non nel porto della Città ſua, nè come per mare ſi poteſſe andare in Monte Caſino. Io ſon di parere, che il teſto dell' Anonimo ſia molto mutilato in queſto luogo, come lo è in moltiſſimi altri notati dal Canonico Pratilli*. Suſpicari quidem fas eſſet latina Anonymi verba minime intelligi; ac verba *per marinum iter Neapolim proficiſci* per Scriptorem hunc explicari *metterſi in mare in Napoli, ed andare per mare in Monte Caſino*, quum, ut tyronibus notum eſt, id ſignificet *Neapolim pergere, adire, petere; andare per mare in Napoli*; quod e Salernitana urbe proficiſcenti maritimo itinere fieri ſolet. Vereor, ne Priſcianus vapulet. Anonymus Salernitanus de itinere Caſinum verſus infra agens nuſquam per maris undas id factum ſomniavit, dixit enim: *Sed cum Coenobium praedictum propera-*

re

XXXII. Ut autem ad noſtram modo Principum Seriem redeamus, ſi undeviceſimus Guaiferii annus in octingenteſimum octogeſimum Chriſti incidit, & quidem menſe Februario; plane efficitur ab anno ſeculi IX. ſexageſimoſecundo menſe Februarii primum ejus imperii annum eſſe repetendum, qui ab antecedenti ſexageſimoprimo optime potuit exordiri. Sic autem ſe rem habuiſſe Cavenſe Chronicon refert his verbis (a): *Anno* 861. . . . . *Guaiferius in Ademarium Principem inſurgit, qui ſtatim, quaſi per tanolam captus eſt, & carceri mancipatus, & ipſe Guaiferius cum ſupſidio Landulſi Epiſcopi ſit Princeps Salerni*. Poterit id ipſum ex Cavenſis Tabularii membranis erui, tum nempe ex paulo ante relata Novembris undecimae Indictionis (Arc.87.n.417. *Mon.* LXXXVIII. pag. CLVII.), ſive anni octingenteſimi ſeptuageſimiſeptimi, quo decimusſeptimus ejus regni annus numerabatur, ſive ex alia Septembris nonae (Arc. 84. n. II. *Mon.* XCIV. pag. CLXII.), qua quintumdecimum agebat; ex quibus patet a Septembri uſque anni ſexageſimi primi ſupra octingenteſimum in Salernitano ſolio ipſum ſediſſe.

XXXIII. Ex adducto tamen Chronici teſtimonio Guaiferii Principem deceſſorem Ademarium audivimus; at nonnulla rerum adjuncta, unde hiſtoriae veritas innoteſceret, in ipſo deſiderantur; neque enim Ademarium Principem Guaiferius expulit, ſed Dauferius Guaiferii nepos paucos poſt dies a Guaiferio ipſo ejectus. Id praeter nonnullos alios Scriptores aſſeruit Principum Salerni Catalogus (b) per haec verba: *Dauferius Beneventanus, qui regnavit vix dies* XVIII., *& ab ejus Thio Guaiferio ſtatim dejectus eſt a ſuo Principatu*. Sed Lectoribus injucundum fore non arbitror, ſi ab Anonymo Salernitano (c) integram hac de re hiſtoriam decerptam ipſorum oculis ſubjiciam. *Ademarius* inquit, *jam dictus una cum conjuge ſua, Guimeltruda nomine, avaritiae, ſimulque & diſcordiae labe foedati erant, atque ſuos ſubditos variis caſibus cruciabant. In tantum enim Guimeltruda exarſerat in avaritiam, ut ſi quislibet homo ſine haerede illo tempore fuiſſet, & illi intimatum eſſet, ſuo viro protinus nuntiabat, & ſive praedium, ſive ſupellectilem defuncti, ſicuti mos eſt, per praeceptum ſtatim ab ipſo ipſa obtinebat. Et ſi eam aliquis efflagitaret, ut virum ſuum rogaret, tale ipſa quid reſponſum reddebat aſſerens:* Minime pro veſtris partibus res ipſas accipere volui, ſed magna poſtulans res ipſas nos denique a parte viri mei obtinemus. *Dum talia Salernitani manifeſtius cognoviſſent, multi ex eis exinde in unum ſunt congregati, atque inter ſe exinde colloquebantur de tanta cupiditate, ſed minime valebant mox in eum conſurgere, licet an-*

re ſatageret, in itinere diem clauſit extremum. Pratillus a Ceſtario citatus, ut patriam ſuam hoc Principis tranſeuntis decore non privaret, inquit duntaxat: *Terreſtri potius itinere Capua ei incedendum fuit*.

(a) *Hiſt. Pr. Lang.* To. IV. pag. 395.

(b) Ibidem To. V. pag. 8.

(c) Ibidem To. II. cap. 93. et 94. pag. 178. et ſeq.

ante illius obtutum moeſti ſiſtebant. Ipſe vero Ademarius ſaepedictus una cum ſua, ut diximus, conjuge, dum plurimas opes congregaſſent, plus magis ad ipſas congregandas animos accendebant, ita ut pro re denique parva amiſerint magna. Quid multa referam? Mortuo bonae memoriae Praeſule Bernardo ſtatim ſuum filium Petrum (1) *electum ſublimarunt, & quemadmodum praeerant Laicis, ipſi etiam Clericis praeeſſe cupiebant. Sed non in longum eorum facinus permanſit. Demum Salernitani omnes in unum congregati, & invicem inter ſe colloquebantur, quatenus in dolo ſuum Principem comprehenderent annectentes*: Nituntur imponere jugum in cervicibus noſtris, & omnia quippe funditus ſub ditionibus congregant, & noſtros ſermones derident . . . . *At Salernitani uno agmine incedentes ſuum Principem Ademarium comprehenderunt, & in ardua cuſtodia eum incluſerunt, omnes enim exoſum habebant, & minime unuſquiſque ſe perturbat, &, ut diximus, pro exigua re perdiderunt etiam ampla. Cum vero talia patrata fuiſſent, Dauferius quidam Mayonis filius, qui fuerat Gauferis germanus, omnimodo ſatagebat una cum collectaneis ſuis, ut principatum Salernitanum arriperet. Sed dum diu exinde cum ſuis ſodalibus decertaret, quamvis ſine effectu principatum geſtare maluerit, ipſum Dauferium Principem ſublimarunt, & quaſi ſi fuiſſet firmatum de omnibus, in Palatio manebat. Hoc autem factum eſt ſine Salernitanorum nutu, quia juvenes illi Beneventani fuerunt, & partim a Salernitanis ſuffragium habuerunt. Sed cum talia Salernitani cognoviſſent, ut ſine eorum ſuffragio Princeps ſublimatus fuiſſet, exinde in unum conjuncti ſunt, & dum ſimul de praedicta re ſermocinarentur, & Gaiferius patruus jam dicti Dauferii inter eos eſſet, ipſe Guaiferius tale fertur dediſſe reſponſum*: Uſque nunc partem cum tyranno habuimus, & tyrannum elegerunt. Valde etenim nobis ſtultum eſſe videtur, & nobis, noſtriſque filiis oppreſſionem fore, ſi eum illico non ejicimus foras. *Sed dum Salernitani hujuſmodi verba captaſſent, valde ſe exinde perturbaverunt, atque in hunc modum verba prompſerunt:* Nos pariter ſuper eum irruamus, eumque citius per vim foras ejiciamus, & qualem competentem poſtmodum nobis Principem ſublevemus. *Quid multa dicam? cum magna virtute palatium aſcenderunt, atque Dauſe-*

(1) De hoc Petro in Epiſcopum electo poſt patris Ademarii expulſionem, et Guaiferii exaltationem haec habet Anonymus idem Salernitanus (hoc in loco cap. 94. pag. 182.): *Ademarii filius, qui fuerat ordinatus Electus, Petrus nomine, cum accidiſſe Patri quae ſupra jam diximus audiret, etiam ille vero metu percuſſus Sanctum Angelum, qui ſitus eſt in monte, qui Aureus dicitur, cum exiguis Cleris venit. Sed dum Guaiferium Principem fuiſſe factum innetuit, ſtatim ille miſit, quatenus illum apprehenderent. Sed dum illuc bis, terque miſiſſet, & ob loci munitionem eum apprehendere minime valuiſſet, tandem ſpontanea voluntate ipſe Petrus ipſorum manibus ſe nimirum tradidit. At illi comprehenderunt eum, Salernumque adduxerunt. Sed quid de ille factum ſit penitus ignoramus, videlicet utrum eum damnaverint, an illaeſum illum ire permiſerint: plura ferunt plurimi*. Haec Anonymus. Petrus, ejuſque deceſſor Bernardus Epiſcopi apud Ughellum deſiderantur.

rium cum ſuis, ut diximus, hinc inde ſtipatum in throno reſidere repererunt. Cui pro cunctis Guaiferius ſic pectore fatur: Dic mihi, *inquit*, Dauferi, quis tibi temerarius auſus eſt promere, ut in tantam veſaniam curreres? *Et ſtatim cum furore ei praecepit, quatenus ſine mora exinde exiliret. Ille vero quamvis cum timore ei reſpondit:* Iſti Comites fratres quamvis indignus elegerunt me ſibi in Principem. *At illi cum grandi ſtrepitu omnes ſuper eum irruerunt, eumque protinus comprehenderunt, & eos, qui eum adjuvare conabantur, fuſtibus attriverunt, & ſic Dauferium cum ſuis germanis in obſcura carcere recluſerunt. Cum namque talia peracta fuiſſent, omnis populus, necnon & ſublimes una omnes Guaiferium Principem ſublimarunt.* Huc uſque Salernitanus Anonymus, a quo pene ἐφήμερον Dauferii principatum, Guaiferiique exaltationem, & originem noſcimus. Nunc ad expulſi Ademarii Principis, ejuſque in Salernitano ſolio deceſſorum imperium procedamus.

XXXIV. Antequam vero conſueto retrogrado ordine noſtris ex chartis ſingulos eorum annos, totamque reliquam Seriem contexere nitamur, e re eſſe videtur, ut Lectores, ſi quos latet, de tota reliqua Salernitani principatus hiſtoria inſtruantur, quae unum & viginti annos alios complectitur. Nimirum Siconolfus Sicardi Beneventi Principis frater, primuſque, ut oſtendemus, Salerni Princeps morti proximus Siconem filium ſuum infantem Magnatibus ſuis, ac praeſertim Petro, qui puerum ex ſacro fonte ſuſceperat, commendavit. Petrus jurejurando obſtrictus Siconem prius genitore Principe jam extincto in Salernitano ſolio collocavit; biennio vix expleto ſuum in inſtrumentis tamquam ejus Rectoris, & ſimul Principis nomen addidit; quinto inde anno etiam Ademarii filii ſui in principatu ſocietatem admiſit (1); mortuo demum, ſive, ut fama eſt, per venenum ſublato Sicone Petrus cum filio, & eo obeunte Ademarius ſolus ſceptrum retinuit.

XXXV. Ademarius itaque a Dauferio, ut diximus, expulſus annum ſeptimum Salernitani principatus agebat; poſtrema enim ex chartis noſtris, quae nomen illius habent, ea eſt, quae Novembris menſem, nonamque refert Indictionem (Arc. 101. n. 388. *Mon.* XCV. pag. CLXII.), quae ſexageſimo IX. ſeculi anno reſpondet, eaque ſeptimo principatus ejus anno ſcripta eſt: quumque Guaiferii primum an-

(1) *Quidam adulatores jam fati Petri premebant, ut principalem honorem ipſe arriperet, atque in illius nomine annales ſcriberet. Illo vero die exinde minime eis obtemperavit; tandem voluntati eorum aſſenſum dedit, & particeps factus eſt tantae dignitatis. Sed cum talia reperiſſet Petri filius Ademarius id ipſum & ille omnimodo ſatagebat exinde, quatenus ad tantae ſublimitatis faſtigium perveniret. Quid multa dicam? Cum patri ſuo fuiſſet cognitum, ille, qui ei minas, indignationeſque opponere, & eum objurgare debueras propter hujuſmodi ambitionem: jusjurandum, quod pollicitus fuerat, oblitus eſt, eumque ſocium in principalem honorem aſcivit:* Anon. Salern. *Chron.* cap. 88. in *Hiſt. Princ. Lang.* Peregrinii To. II. pag. 167.

annum ſexageſimoprimo Chriſti referri a nobis oſtenſum ſit; patet optime Seriem noſtram continuari, Ademariique ultimo anno Guaiferii primum ſuccedere; non enim Dauferii vix paucorum dierum Principis ullam membranam invenio. Quamquam vero primus annus, quo Ademarii nomen noſtra referunt inſtrumenta, quinquageſimusquartus ſit poſt octingenteſimum (1); menſe enim Februario Indictione ſecunda (Arc.84.n.14. *Mon.* XCVI. pag.CLXIII.), & menſe Octobris tertia (Arc. 84. n. 12. *Mon.* XCVII. pag. CLXIV.), quae vulgarem annum octingenteſimum quinquageſimumquartum indicant, notae ſunt: *anno quinto Siconis, & Petri Rectoris ejus* (2), *& primo Ademarii*, & ſequenti anno menſe Maji tertiae ejuſdem Indictionis (Arc. 82. n. 40. *Mon.* XCVIII. pag. CLXIV.) ſextus eſt Siconis, & Petri, ſecundus Ademarii (3), quemadmodum & Octobri Indictionis quartae, quae annum quinquageſimumquintum ſupra octingenteſimum adhuc innuit (Arc. 35. n. 32. *Mon.* XCIX. pag. CLXVI.), ſextus eſt Petri, & Ademarii ſecundus, nulla Siconis (certe jam defuncti) memoria amplius facta; quia tamen Decembri immediate ſequenti tum Petrus, tum Ademarius novum inchoant annum, hic tertium, ille ſeptimum (Arc. 87. n. 148. *Mon.* C. pag. CLXVII.), patet a Decembri anni quinquageſimitertii Ademarii annos eſſe computandos. Reliqui anni Ademarium dumtaxat Principem referunt a Februario ſequentis anni ſexageſimiſexti poſt octingenteſimum, quarta videlicet Indictione, quae tertium ejus habet annum, uſque ad ſeptimum ab initio indigitatum. Hinc vero facillime conjicitur Petrum eodem Decembri, vel certe ante ſequentem Februarium jam notatum fato ceſſiſſe. Siconis, & Petri principatus annos pariter hinc cognoſcimus; quandoquidem ſi Decembri quartae Indictionis ſeptimus Petri erat, & Siconis, ſi adhuc vixiſſet (Petrus enim eoſdem Siconis annos imperii numerabat), eaque Indictio quinquageſimumquintum IX. ſeculi annum denotat; certe Decembri tertiaedecimae, ſeu quadrageſiminoni primus erat Siconis, quod illius anni membranis perfecte conſonat; in iis enim habemus: *In nomine Domini primo anno principatu Domini noſtri Siconi filii Siconolfi magno Principis menſe December tertiadecima Indictione. Ideoque Ego Leo quondam Johanni habitator ſum Noceria bindidi tibi Ermetrude filia quondam Barbandaci, & Johanni,*

G 2 &

(1) Grimaldus, ut ceteros praeteream, a quibus deceptus eſt (*Ann. Nap.* Ep.II. To. VI. pag. 19.), ad annum 852. Ademarii conſortium in Salernitano imperio cum Patre, & Sicone Principe refert, licet ad ſequentem annum transferri rem debere ex Muratorii conjectatione, quae ex noſtro hoc computo demonſtratio evaſit, jure optimo autumet.

(2) Additum *Rectoris ejus* neque eſt in hac membrana Octobris, neque deinceps.

(3) Errat itaque Cavenſis Chronologus, dum (*Hiſt. Princ. Lang.* ſaepe cit. To. IV. pag. 394.) ait: *A. 854. . . . . . Mortuus eſt quoque Sico Salerni Princeps in Capua venenatus a ſuis.* Errorem adnotavit Pratillus aſſerens: *haec namque anno potius inſequenti reponenda autumo;* quod non animadvertit Grimaldus (loc. cit. pag. 29.).

& Leomperti , & Angelperti germani filii quondam Leoni terra mea , qui eſt arbuſtu bitatu in eodem loco abentes finis de uno latu , & uno capu bia plubica &c. (Arc. 35. n. 254. *Mon.* 11. pag. x.).

XXXVI. His praelibatis Catalogi Principum a Pratillo editi (*a*) manifeſte deteguntur errores; ibi enim primo legitur , quod regnavit *Ademarius Princeps per annos* IX., *& menſes* IX., quum ex demonſtratis annum ſeptimum vix expleverit. De Sicone vero haec dicuntur: *Syco ejus* (Siconolfi) *filius puer, qui regnavit annum* I., *menſes* VI., *ſub tutela Petri Comitis viri illuſtris de Salerno. Inde in Franciam ab Auguſto Ludoico perductus eſt. Et in ejus loco ſupſtitutus eſt filius Petri prefati Comitis Ademarius , qui poſtea , ne principatum ſuum amitteret , Syconem Principem de Francia revertentem venenare fecit*. Sico equidem aut nunquam regnavit ob infantiam, qua ſummam rerum Rector ejus Petrus gerebat, vel ſi regnaſſe eum dixeris, quod ſub ejus nomine Reſpublica regeretur; & ipſum ſex annis Salernitano principatu potitum eſſe dicendum erit; tam enim, dum in Franciam perrexerat, quam poſtquam rediit, ad annum uſque ſextum nomen ejus in inſtrumentis notatur. Rurſus: Falſum omnino eſt ipſi Ademarium ſubſtitutum, quum Siconi, & Petro comes tantum in principatu fuerit, quem primo cum Patre poſt Siconis obitum, inde ſolus retinuit (1). Et haec quidem quod ad Ademarium a Dauferio ejectum, & Guaiferii deceſſorem attinet, quod ad Petrum ejus patrem, quod ad Siconem denique, qui ejuſdem Petri tutelae a Siconolfo ejus genitore fuerat concreditus. Reliquum nunc eſt, quo tota Langobardorum Salerni Principum Series compleatur, ut tandem de Siconolfo Siconis Patre, primoque inter Langobardos Salerni Principe, imo principatus illius inſtitutore agamus; quem jam ab initio diximus ab exilio revocatum, Salernitanumque ſolium adeptum,

XXXVII. Quum Siconis ejus filii nomen, Principiſque titulus in chartis tertiaedecimae Indictionis, ſeu anni quadrageſiminoni ſupra octingenteſimum inveniatur, idque poſt genitoris obitum eveniſſe compertum ſit, inde ſane ſua ſponte ſequitur, vel anno eodem, vel antecedenti Siconolfum & vitae, & principatus finem vidiſſe (2). Po-

(*a*) *Hiſt. Pr. Lang.* cit. To. V. pag. 8.

(1) Falluntur ergo Ignotus Caſinenſis, & Anonymus Salernitanus (apud Peregrinium *Hiſt. Pr. Lang.* cit.), ac denique, ut alios omittam, Petrus Giannone, qui haec ab iis hauſit, ubi dixit (*Iſt. Civ. di Napoli* To. I. Lib. VII. pag. *mihi* 440.); *Vedendo* (Ludovico Imperatore), *che Sicone per la tenera ſua età era inetto al governo , commettendo il principato di Salerno ſotto il governo d' Ademaro valoroſo , ed illuſtre Capitano figliuolo di Pietro ſopraddetto , egli tornoſſene in Francia ſeco conducendo Sicone ancora infante.*

(2) Corrigendi ii omnes, qui Siconolfi obitum ad annum 851. transferunt, quorum plures veteres, recentioreſque ſupra indicavimus pag. 4. adnot. (1), ubi de pace inter ipſum, & Radelchiſium firmata egimus. Imo Grimaldus, qui hanc anno 850. ſtatuit, mortem tamen Siconolfi anno 851. eveniſſe refert To. VI. pag. 12.

Poſtrema, quae nobis ex Cavenſi Archivo Siconolfi nomine membranacea charta ſeſe offert, menſis eſt Novembris duodecimae Indictionis (Arc. 32. n. 59. *Mon.* CI. pag. CLXVIII.), quae nonum ipſius principatus annum refert, quaeque proinde Chriſti anno hujus ſeculi IX. quadrageſimooctavo reſpondet. Hinc vero rite deducitur Novembri anni quadrageſimi primum jam annum Siconolfum Principem numeraſſe; imo annum hunc a Januario uſque quadrageſimi memorati anni coepiſſe ex aliis noſtri Tabularii inſtrumentis deprehenditur. In membrana ſcilicet (Arc. 32. n. 41. *Mon.* CII. pag. CLXIX.) menſis Januarii ſeptimae Indictionis, ſive anni octingenteſimi quadrageſimiquarti quintus ejus annus notatur his verbis: *In nomine Domini quinto anno principatu Domini noſtri Siconolfi menſe Januario ſeptima Indictione. Ideoque Orſa filia quondam Alceli, & ſum uxor Arniperti filii Cuniperti, dum benior in preſentia Brunenguni* &c. Menſe igitur Januarii tertiae Indictionis, ſive quadrageſimi vulgaris anni poſt octingenteſimum primus ejus annus erat. Nobis quidem primi, ſecundique ejus principatus anni chartae ex Cavenſi Archivio minime occurrunt, at tertii (Arc. 32. n. 70. *Mon.* CIII. pag. CLXX.) praeſto eſt membrana, quae notas chronologicas habet Martii menſis, quintaeque Indictionis, quae ad quadrageſimum ſecundum Chriſti annum dicti ſeculi IX. refertur. Haec autem, aliaque abunde oſtendunt Principis Siconolfi imperii initium (1).

XXXVIII. Jam porro haec, quam felici omine ex Cavenſi Ta-

(1) Ex omnibus conſentientium Scriptorum auctoritatibus, noſtriſque Cavenſis Tabularii chartis a Januario anni 840. Siconolfi, ac proinde Salernitani Principatus exordium ſumpſimus, & ab eodem chronologicam noſtram Tabulam infra producendam inſtruere curavimus. Hinc ab eadem membranam 86. Arcae 32. *Mon.* CIV. pag. CLXXI. expungere in animo erat, tamquam falſis chronologicis notis vitiatam; ea enim ita incipit: *In nomine Domini quinto anno principatu Domini noſtri Siconolfi menſe Decembrio ſeptima Indictione*. Si enim Decembri Indictionis VII, quae Chriſti anno 843. reſpondet, quintus erat Siconolfi Principis annus, profecto Decembri Indictionis III., ſeu vulgaris aerae 839., primus ejus annus fuerat. Huic difficultati accedebat, quod menſe Decembri XI. Indictionis (Arc. 31. n. 162. *Mon.* CV. pag. CLXXII.) annum Siconolfi octavum inveniamus, quod innueret ſupradicto Decembri VII. Indictionis non niſi quartum illius imperii reſpondere. Verum rem diutius cogitanti viſum eſt eam notarum falſitate non laborare; quid enim vetat poſtremis Decembris diebus anni 839. Siconolfum ſolium aſcendiſſe, ita ut primis inde ejuſdem menſis ſequentis anni diebus primum adhuc annum numeraret, ultimis ſecundum, ut non raro in ceteris Principibus evenit? Eam itaque chartam in Tabula collocavimus putantes membranam XI. Indictionis, quae octavum indicat ejus annum, primis Decembris diebus ſcriptam fuiſſe, ac proinde ad finem potius anni 839., quam ad 840. Salernitani imperii initium transferendum, ad eundem nempe annum, quo Sicardus Beneventi Princeps Siconolfi germanus interfectus eſt. Atque hinc patet longe a vero diſceſſiſſe Anonymum Mediolanenſem, ſeu Gaſparem Beretti Benedictinum in ſua Tabula Chorographica Italiae Medii Aevi (To. X. *Rer. Italic. Script.* Muratorii), dum pag. CCLXXIX. n. (130) ad verba Leonis Oſtienſis, qui Siconolfi electionem enarrat, ait: *Haec circa annum* 841. *evenere occiſo Sicardo a.* 839.

Tabulario exhibuimus, per octo & triginta ſupra biſcentum annorum ſpatium Langobardorum Salerni Principum inverſo ordine perducta Series ex Giſulphi ultimi Principis ejectione, ipſa per ſe viam aperit, ut confectum iter veluti relegentes ſingulis Principibus ſuum cuique locum recto ordine tribuamus, eorumque annos ad Chriſti annos referamus.

Anno Chriſti 840. Siconolfus nempe Tarento, ubi exul per ſeptennium fuerat, anno quadrageſimo IX. ſeculi menſe Januario, vel anno potius triceſimonono menſe Decembri aufugiens primus Salerni Princeps conſtituitur, ac filium ſuum adhuc infantem Siconem tutelae Petri concreditum heredem, ac Principatus ſucceſſorem relinquit ſub finem anni quadrageſiminoni. SICONOLFUS

849. Sico a Decembri dicti anni regnare incipit; inde vulgari anno quinquageſimoſecundo comitem in principatu habet SICO cum

852. Petrum Rectorem ſuum, qui cum ipſo principatus tertium annum numerat; PETRO &

853. ſub finem quinquageſimitertii, dum quintus eorum annus decurrit, Ademarius Petri filius ſocius additur, ejuſque annus primus ſignatur uſque ad Octobrem ſequentis anni & ſic deinceps. Mortuo Sicone ante Octobrem anni quinquageſimiquinti ſextus adhuc habetur Petri, & Ademarii ſecundus menſe Octobri, ſeptimus vero Petri Decembri, ac Ademarii tertius, qui ſolus in imperio ad ſeptimum uſque pervenit anno ſexageſimo Chriſti ſupra octingenteſimum, inde e ſolio ejicitur per Dauferium. ADEMARIO

861. Dauferium nepotem e throno, quem occupaverat, paucis poſt diebus expellit Guaiferius, qui principatum ad annum uſque octogeſimum IX. hujus ſeculi geſſit, decem & novem imperii annos numerans, poſtquam a ſeptuageſimo ſeptimo Chriſti ſocium Guaimarium filium ſuum aſſumpſerat. DAUFERIUS inde GUAIFERIUS

877. Guaimarius I. paterni imperii conſors anno ſeptuageſimoſeptimo evadit; il- GUAIMARIUS I.

illoque ad monaſticam induendam veſtem pergente ſolus throno inſidet anno octogeſimo menſe Auguſti quartum principatus annum enumerans, ſceptrumque retinens ad annum uſque nonageſimum nonum, quo viceſimustertius principatus ejus annus notabatur, & ſeptimus filii cognominis, quem ab anno 893. throni participem conſtituerat.

893. Guaimarius II. ab anno nonageſimotertio poſt octingenteſimum genitoris comes forte anno nongenteſimo ſolus in Salernitano ſolio ſedit; non enim amplius in Cavenſibus inſtrumentis Patris memoria extat, licet non niſi anno nongenteſimoſecundo ſolus in chartis inveniatur decimum imperii annum agens, illudque retinens uno ſupra quinquageſimum anno, ad annum nempe ſeculi x. quadrageſimum tertium. Filium Giſulphum habuerat comitem a Chriſti anno nongenteſimo triceſimotertio, quo quadrageſimusprimus ejus annus decurrebat. GVAIMARIVS II.

933. Giſulphus I. a Patre imperii particeps factus triceſimotertio x. ſeculi anno, illudque cum Patre per decennium regens ad quadrageſimumtertium uſque, dum inde quadrageſimumſecundum principatus annum ageret, filiis carens cum Gemma conjuge in filium, ſoliique haeredem adoptat puerum Paldolfum legitimum Paldolfi Capiferrei Capuae, & Beneventi Principis filium, quum Patris virtuti, armiſque ſuam in Salernitano throno ſtabilitatem deberet. Vixit ad finem uſque nongenteſimi ſeptuageſimiſeptimi vulgaris anni, dum regni quadrageſimusquintus numerabatur. Landulfo Atenulfi olim Beneventi Principis filio, qui fraudulenter Giſulphum Principem, ejuſque conjugem ſceptro orbaverat, arreptum Salernitanum ſolium paucis dumtaxat menſibus retinere datur. GISVLPHVS I.

Pal-

PALDOLFVS

974. Paldolfus Caputferrei filius ab ſeptuageſimoquarto dicti ſeculi anno in Giſulphi filium adoptatus una cum eo, & Gemma ipſius Principis uxore regnavit ; obeunte Giſulpho uno , alterove menſe cum eadem Gemma Salerni imperat, dein cum patre ſuo Paldolfo Beneventi, & Capuae Principe ad ejuſdem uſque obitum poſt Februarium octogeſimiprimi anni ſupra nongenteſimum; inde ſolus clavum tenet toto forte anno eodem, donec a Manſone expellitur.

MANSO

982. Manſo Amalphitanus cum Johanne filio ſuo biennio regnat, a Salernitis inde , qui eum ad principatum extulerant, ejectus.

IOHANNES de Lamberto

983. Sub octogeſimitertii anni finem ſupra nongenteſimum Joannes de Lamberto Etruſcus Salerni Princeps renuntiatur , qui cum filio Guidone imperare incipit , eoque nondum expleto luſtro e vivis ſublato plures poſt menſes Guaimarium nominis hujus III. alterum filium ſibi in throno comitem advocat, qui ei duo poſt luſtra obeunti in principatu ſuccedit.

GVAIMARIVS III.

989. Guaimarius III. patris primo ſocius, eoque mortuo ſolus Johannem filium anno milleſimo ſextodecimo, ſuique imperii viceſimoſeptimo ſocium ſibi adſciſcit, qui tamen Septembri anni decimioctavi ſupra milleſimum decedit, eique die 21. menſis ejuſdem Apoſtolo Matthaeo ſacra Guaimarius alter ejus filius ſolemniter ſubrogatur.

GVAIMARIVS IV.

1018. Guaimarius IV. genitore defuncto anno XI. ſeculi viceſimoſeptimo adhuc impubes cum matre Gaitelgrima Salernitano principatu quatuor circiter menſibus potitur; inde ad viceſimum imperii annum , qui Chriſti erat triceſimusſeptimus ſupra milleſimum , perveniens infantem Johannem filium ſolii conſortem declarat; qui vero vix biennio ſecum imperat fato cedens. Princeps interim

terim Capuae principatu a Caeſare decoratur triceſimooctavo ejuſdem ſeculi anno, Amalphim, & Sirrentum adoritur, inque ſuam redigit poteſtatem triceſimonono, Apuliam, & Calabriam quadrageſimoſecundo; harumque etiam provinciarum Dux inſcribitur paulo poſt quam Giſulphum alium filium throni comitem ſibi aſſumpſerat.

1077. Cum patre Giſulphus II. quadrageſimoſecundo XI. ſeculi anno imperium tenuit, eoque a conjuratis interfecto anno quinquageſimoſecundo bellica Guidonis Ducis ejus patrui virtute ſceptrum retinuit ad annum uſque triceſimumſextum, ſive Chriſti milleſimum ſeptuageſimumſeptimum, quo a Roberto Guiſcardo Normanno leviro ſuo e ſolio, ac ipſa civitate ejectus imperio ſpoliatur. GISVLPHVS II.

XXXIX. Atque haec univerſa eſt Salerni Principum Series; qui Langobardorum tempore floruere, quorum ſucceſſionem ex unis Tabularii Cavenſis membranis aſſecutum me eſſe tum ex hactenus ſcriptis, cum ex ſequenti chronologica Tabula, quae non modo annos, ſed Principis uniuſcujuſque imperii menſes indicat, manifeſte patebit. Heic autem mihi temperare nequeo, quin ea omnia breviter repetam, quae aut prius ignota, aut falſa, aut denique dubia meo hoc qualicumque opuſculo ad veritatis normam detecta ſunt; ut quiſquis inde conjiciat, quanta tenebroſis illis ſeculis lux accederet, ſi abſconditos, aut neglectos Archivorum theſauros emunctae naris homines excuterent, & in ipſarum chartarum materiem, &, ut ita dixerim, viſcera penetrarent. Si enim tot, tantaque ex ſolo ipſarum veluti cortice, ex chronologicis nempe dumtaxat earum notis, nobis colligere datum fuit; immenſam profecto maximarum rerum ſegetem illae praeberent, ſi diligentibus oculis perluſtratae penitius inſpicerentur. Quae enim de priſcis ejus aetatis ritibus, legibus, conſuetudinibus: de ponderibus, menſuris, nummis, ſigillis: de judiciorum ordine, inſtrumentorum formulis, contractuum ſpeciebus: de templorum ſupellectili, partibus, miniſtris, deque ſexcentis aliis ignorata adhuc, vel certe pauciſſimis nota e tenebris eruta in litterariae Reipublicae bonum non evenirent? Ex hoc tantum Cavenſi Tabulario doctiſſimus olim Auguſtinus Venereus hujus Coenobii Cavenſis Monachus, ac S.Archangeli de Cilento Abbas, qui ſub ſeculi XVII. initio floruit; praeter omnia ad Monaſterium ipſum ſpectantia ſex cedro dignis maximis voluminibus alphabetico ordine diſpoſi-

ta, maximeque a Mabillonio (a) aliiſque doctis viris, qui ea inſpexere, commendata, ſex alia non minora volumina confecerat, tria videlicet de Principibus, Ducibus, Comitibus, Dominis, Regibus, eorumque Miniſtris, Epiſcopis, Abbatibus, aliiſque dignitate praeſtantibus, imo omnibus, quorum cognomina in membranis repererat, quae *de Familiis* appellavit; tria vero alia, quae omnia ſcitu digna quacumque in materia ex inſtrumentis excerpta continent, quaeque mirum quantum iis in tenebris lucis afferunt. Faxit D. O. M, ut mihi, meiſque hujus Aſceterii ſodalibus vita, incolumitaſque ſuperſit; ea enim omnia in aptiorem ordinem digeſta partim ex ejus adverſariis, partim ex noviter per me collectis, certe eruditis Lectoribus non injucunda, neque ſane inutilia praelo ad quatuor annos committentur. Quod jam inde a non paucis ſeculis Nationum, Eccleſiarum, Coenobiorumque hiſtoriae ex aridiſſimis, atque, ut ita dicam, exſuccis Chronicis dumtaxat confictae ſint, ſub initium monuimus; neque alia de cauſſa id eveniſſe videtur, niſi quia; ſi quod Diarium, ſi quod Chronicon, ſi quod informe Fragmentum alicui praeſto eſt, quod ejus aevi obſcurae hiſtoriae illuſtrandae conducat, jam quaſi veritatis teſſeram inveniſſet, coelumve attigiſſet digito, manum operi hic admovet, illiuſque aetatis hiſtoriam contexit, quae non niſi jejuna, veritatique perſaepe oppoſita obtruditur. Peregrinius (1), ac Pratillus frequentiſſime a nobis memorati (ut a re noſtra non recedamus) omnem navarunt operam, ut hujuſmodi anecdota compararent, quae tenebroſae Langobardorum aetati lumen perfunderent. Laude quidem maxima, aeternaque memoria digni ſunt. At quis eorum, quam flocci ejuſmodi opuſcula facienda utplurimum eſſent, animadvertit? Demus profecto ea ad nos non vitiata, ſed integra, nulliſque Exſcriptorum erroribus (quod vix credi poteſt) interſperſa perveniſſe. Numquid primus eorum ſcriptor rem acu tetigit, quaeque ipſemet vidit, per plura, ut Chronicorum mos eſt, ſecula ſcripſit? Si triginta, vel etiam quadraginta ejus hiſtoriae annos excipias, quibus plurima ſuiſmet oculis forte proſpexit, aliave a fide dignis, cordatiſque viris, dum viveret, audivit, nulli parcens diligentiae, ut omnium, quae ſcripturus erat, certior fieret; longam profecto; quae

(a) *Muſei Italici* To. I. pag. *mihi* 114.

(1) Peregrinius quidem ſatis novit, quanti pro Salernitarum Principum hiſtoria Cavenſis Archivi monumenta eſſent facienda, ad eaque revolvenda Salernitanos excitavit, ubi de Paldulfis ait in Notis ad Chronicon Anon. Salern. in *Hiſt. Princ. Lang.* To. II. pag. 311. *In fata jam conceſſerat Pandulfus Pater in Martio anni* 981. . . . . *Pariterque obierat Princeps Pandulfus filius, cujus acta, & reliquorum Salerni Principum diligentiores inveſtigent, quaeſo, Salernitani viri antiquitatis ſtudioſi, quibus facultas eſt Cavenſe Archivum opportunis ad hanc rem chartulis maxime refertum ſedulo perſcrutari; mihi enim paucucas per horas ibi morari contigit, haſque productas, & nonnullas alias praepropere inſpicere chartulas a vigilantiſſimo eodemque politiſſimo Archivario Camillo e Capua ejuſdem Monaſterii Monacho perhumane exhibitas.*

quae ſupereſt, annorum, ſeculorumve ſeriem, ad quae univerſa ejus narratio excurrit, niſi ex aliorum codicibus negligenter ſaepiſſime conſcriptis, atque ex priſcorum hominum relationibus raro veris eruere non potuit. Quam vero mehercule fidem mereri poterunt aetatum tam diſſitarum narrationes, aut ſcripta, quae nulli alii fundamento nituntur, niſi viri neſcio cujus forſitan ſomniantis, ineptiaſque loquentis, ſcribentiſve teſtimonio, cujus ſaepe neque auctoritas, neque dignitas, neque character, neque nomen ipſum nobis unquam innotuir? Nos, qui Cavenſe Chronicon a Pratillo editum, Principumque Salerni Catalogum illi adnexum, ut erant opuſcula ceteris illius aevi anecdotis minus erroribus obnoxia, prout e re noſtra erat, conſuluimus, examinive ſubjecimus, in hac una Salerni Principum, eorumque ſucceſſionis, & annorum imperii Serie, quot in errata eorum vel Scriptores, vel Exſcriptores prolapſi fuerint, ſatis vidimus: quod ergo de ceteris ferendum judicium? Et ſane quis eruditorum hominum inficiabitur, membranaceum inſtrumentum, cui notae omnes chronologicae, ac diplomaticae inſunt, niſi apertam de falſitate ſuſpicionem dederit, ejus aetatis putandum, qualem ejus notae indicant; veteres vero codices, qui diaria, chronica, fragmenta, hiſtorias continent, quacumque in charta, & quocumque tempore ſcriptos, quamquam autographi fuerint, tempus dumtaxat illud ad ſummum enunciare extremorum annorum, quorum facta enarrant, eaque tantum pro veris indubitanter a minus moroſis cenſoribus, non praecedentia haberi poſſe? Non deſunt interea Viri, qui rigidiſſimos verae artis Criticae, ac Diplomaticae oſores ſeſe jactant, ſuis adeo confictis regulis addicti, ut dum inſtrumento cum die, & conſule, teſtibuſque omni exceptione majoribus roborato fidem negant, chronica omnia, fragmenta, diaria, & quicquid in iis ridiculum etiam, & inveriſimile reperitur, juxta ac ſi certos veritatis geometricae characteres praeſeferat a ſui initio ad calcem uſque libenti animo, apertiſque ulnis ampleāuntur, & exploratiſſimarum rerum loco habent. O tempora, o mores! Haec vero omnia obiter dicta ſint, ut ii, quibus antiquitatis ſtudium cordi eſt, veteres eorum temporum chartas, & inſtrumenta in abditioribus Eccleſiarum, Coenobiorum, nobiliumque aedium ſcriniis delitescentia rimari ſatagant, oculoſque aliquando in ea, ſtudiumque ſuum convertant. Ita enim fiet, ut quae obſcuriſſima vocantur ſecula non adeo ſpiſſis involuta tenebris videantur. Verum ad ea, quae labore hoc noſtro detecta ſunt, redeamus.

XL. 1. Siconolfus primus Salerni Princeps decimum imperii annum nequaquam explevit, nec IX. ſeculi quadrageſiminoni anni finem vidit. Ergo pax inter ipſum & Radelchiſium Beneventi Principem per Ludovicum Imperatorem ante hoc tempus firmata eſt. Ludovicus igitur ante hujus anni finem Romae coronatus eſt, ac Salernum advenit.

2. Sico ejus filius ſub Petro Rectore quidem, non Principe, a

 fine

ſine quadrageſiminoni dicti anni regnavit, fere biennio Petri nomine in inſtrumentis tunc non appoſito, bene vero tertio anno, quo tum Sico, tum Rector ipſe Principes nuncupabantur. Additur quinto anno Ademarius Petri filius, & ipſe aeque Princeps vocatus.

3. Ademarius Siconi non ſufficitur, ſed cum eo, & Petro imperat ad mortem uſque Siconis, qui ſextum tunc principatus annnm agebat, inde cum genitore Petro, eoque obeunte ſolus.

4. Guaiferius novem & decem annos regnaverat, priuſquam ad induendum cucullum Caſinum verſus properaret.

5. Guaimarius II. unum ſupra quinquaginta annos ad minus Salerni throno potitus eſt, aſſumpſitque quadrageſimoprimo imperii anno filium Geſolſum, ſive Giſulphum comitem.

6. Giſulphus I. non trimus, vel quadrimus Patri ſucceſſit, ſed cum eo duobus luſtris regnavit; neque Priſci tutoris ejus ulla in membranis mentio.

7. Giſulpho obeunte Paldolfus Paldolfi Capiferrei Capuae, & Beneventi Principis filius olim ab ipſo, & Gemma conjuge in filium adoptatus, primum cum ipſa Gemma ad menſes imperat, antequam Paldolfum ipſum ſuum legitimum genitorem ſibi principatus ſocium aſſumat.

8. Manſo Amalphitanus vix biennio imperat, ſemper cum filio ſuo Johanne; neque pax cum Paldolfo per Ottonem Auguſtum inita Paldolfo thronum reſtituit, vel ex ea factum, ut ipſe unquam cum Manſone ſimul dominaretur.

9. Johannes de Lamberto ad principatum elatus ſedecim in ſolio annos agit, nec ante annum Chriſti nongenteſimum nonageſimumnonum moritur. Guidone primo ejus filio, quicum per annos fere quinque regnaverat, obeunte ſolus toto fere anno Salernum regit, antequam Guaimarium III. ſuum alium filium ſolii participem faciat.

10. Guaimarius III. ejus filius trigintaocto dumtaxat annis regnat, neque vulgaris anni viceſimiſeptimi ſupra milleſimum finem videt. Anno principatus ſui viceſimoſeptimo, qui ſextusdecimus ſeculi XI. fuit, filium nomine Johannem ſocium ſibi adſciſcit, eique poſt triennium mortuo Guaimarius hujus nominis quartus ſubrogatus eſt.

11. Guaimarius hic IV. genitore, dum nonum ipſe imperii annum ageret, orbatus cum Gaitelgrima genitrice ſua dominatur, eaque forſan quatuor circiter exactis menſibus defuncta ſolus throno inſidet. Viceſimo ejus principatus anno Johannes ejus filius infans imperii fit particeps, & nondum expleto biennio decedit. Infra annum primum ſupra viceſimum Capuae Princeps etiam conſtituitur, necnon Amalphis inde Dux, & Sirrenti; iiſque titulis anno imperii ſui viceſimoquinto Calabriae, Apuliaeque Ducatus additur. Earum tamen civitatum, & provinciarum dominium aliquot poſt annis vel reſtituit, vel

vel amittit , ducatus tantum Amalphi , & Sirrenti praeter Salerni principatum ad obitum uſque retinens. Ex anno vero ſupra notato principatus Capuae Conradum Auguſtum non triceſimoſeptimo , ſed triceſimooctavo forte potius Chriſti anno ſupra milleſimum illuc adventaſſe, imperiique coronam prius ibi accepiſſe concluſum eſt. Interim Giſulphum alterum filium anno viceſimoquarto Guaimarius ſibi comitem in throno vocaverat. Ex his Guaimariis nemo Cavenſis Monachus exſtitit, ut Ughellus fabulatus eſt.

12. Quadrageſimoſecundo poſt milleſimum anno a Chriſto nato in paterni principatus partem vocatur Giſulphus nominis hujus ſecundus, eoſque principatuum, & ducatuum titulos aeque aſſumit; iis vero ſe exuit quinquageſimoſecundo anno , quum interfecto genitore ſolus dominari incipit , dum imperii ſui undecimum annum agebat , ſceptrumque illud retinet , quouſque a Roberto Guiſcardo Sikelgaitae ſororis ſuae viro e throno invitus expellitur.

13. Triceſimoſexto principatus ſui anno haec ejus ejectio, & totius Langobardici imperii , quod per ducentos trigintaocto annos Salerni floruerat, finis evenit; Chriſti vero anno ſeptuageſimoſeptimo poſt milleſimum; obſidionemque Salerni ſeptem perduraſse menſes a Martio ad Septembrem ejuſdem anni, vel, ſi mavis, a Majo ad Decembrem ex inſtrumentis conjicitur hujus temporis; quo inſueta methodo nullius Principis nomine, nullius Judicis, vel alterius ſubſcriptione , contra vero ſigillo cereo nunquam in ceteris ejus ſpeciei chartis uſurpato, ea munita conſpiciuntur.

14. Ad annum uſque milleſimum ſeptuageſimum nunquam Chriſti, vel alterius epochae annus in Salerni, aliorumque ei principatui ſubjectorum locorum inſtrumentis ſcribitur; ab hoc autem anno menſe Martii primum Chriſti annus, & quidem ſeptuageſimusprimus notatur , anteverſo decem per menſes anno communi. Hinc extremum Giſulphi annum anno Chriſti ab Incarnatione ſeptuageſimooctavo, non ſeptimo poſt milleſimum reſpondentem Tabelliones inſtrumentorum initio adnotarunt.

15. Haec ita annos numerandi conſuetudo Normannis improbata, ab iiſque forte vetita; ſub eorumque imperio a prima Januarii die univerſim annus numerari coepiſſe videtur.

16. Langobardorum Principum anni a die ipſa, qua ſolio inſidebant, numerabantur; adeo ut alio recurrente vulgari anno primus adhuc eorum innueretur, donec integri duodecim eorum principatus menſes impleti eſſent. Normannorum vero conſuetudo oppoſita, ut paucis aliquando menſibus, vel etiam diebus imperii exactis altero ſuccedente Chriſti anno Kalendis Januarii eorum ſecundus annus notari inciperet; qui mos Francis , Alemannis, aliiſque Nationibus communis fuerat.

17. Num Giſulphus a Roberto ejectus ad Gregorium VII. Pontificem confugerit, ab eoque Campaniae Dux fuerit conſtitutus, du-

dubium valde eſt; neque enim unquam in vetuſtis chartis eo titulò decoratur.

18. Nec minus incertum, num Amalphitanorum precibus fatigatus Robertus in eum arma apprehenderit. Certum tamen Giſulphum apud ipſos Amalphitanos decem poſt annis ipſorum corona ſtipatum conſediſſe.

19. Imo (quod majus eſt) quum jam a decennio Normanni ibi dominabantur, ab Amalphitanis ipſis eorum Ducem in publicis inſtrumentis fuiſſe renuntiatum.

20. Ante Junium nonageſimiprimi ſupra milleſimum Chriſti annum e vivis ſublatum hunc Principem veteres chartae oſtendunt.

Haec, & ſexcenta alia ſive olim dubia, modo certa; ſive prius pro certis habita, nunc in dubium verſa; ſive penitus hactenus ignorata, ea ſunt, quae ex unis Cavenſium tabularum chronologicis notis in apricum producta ſunt; unde etiam illius aevi Scriptorum, recentiorumque eos ſequentium lapſus detecti. Quare non injuria opellam hac in re meam Neapolitanae, univerſalique hiſtoriae aliquatenus profuturam confidere juverit.

TA

TABULA CHRONOLOGICA

PRINCIPUM

QUI

LANGOBARDORUM TEMPORE

SALERNI IMPERARUNT

A SICONOLFO AD GISVLPHUM POSTREMUM PRINCIPEM
A NORMANNIS EJECTUM

Singulorum dominii annis ad Chriſti, ſive ad vulgaris aerae annos relatis

EX VETVSTIS SACRI REGII COENOBII TRINITATIS CAVAE

TABULARII MEMBRANIS EXCERPTA

Additis pluteorum locis, in quibus citatae chartae ſervantur, tum nempe Arcarum 120, tum duplicis Armarii praefati Tabularii.

*Aſteriſcus * denotat, non jam ſignatam ibi membranam notas illas chronologicas habere, ſed aliam in ipſa contentam.*

Digitized by Google

Digitized by Google

TABULA CHRONOLOGICA
PRINCIPUM,
QUI
LANGOBARDORUM TEMPORE
SALERNI IMPERARUNT.

ANN. CHR.	INDICTIO	ANN. PRINC. - MENSIS - LOCUS.	a Septembri IND.	ANN. PR. - MENS. - LOCUS.
840.	III.	SICONOLFUS	IV.	
841.	IV.		V.	
842.	V.	3. *Siconolfi*-Martio-Arca 32. membrana n. 70.	VI.	
843.	VI.		VII.	5. *Siconolfi* - Dec.-Arc. 31. n. 86.
844.	VII.	5. *Siconolfi* - Jan.- Arc. 32. n. 41.	VIII.	
845.	VIII.	6. *Siconolfi* - Jun.- Arc. 11. n. 13.* Julio- Arc. 17. n. 1.	IX.	
846.	IX.		X.	
847.	X.		XI.	8. *Siconolfi* - Dec.-Arc. 31. n. 162.
848.	XI.	9. *Siconolfi* - Majo- Arc. 30. n. 24. Arc. 64. n. 732. Aug.- Arc. 31. n. 227.	XII.	9. *Siconolfi* - Oct.- Arc. 35. n. 183. Nov.- Arc. 32. n. 59.
849.	XII.		XIII.	1. SICONIS - Dec.-Arc. 35. n. 254.
850.	XIII.	1. *Siconis* - Mart.- Arc. 30. n. 91.	XIV.	
851.	XIV.		XV.	
852.	XV.	3. *Siconis* - Mart.- Arc. 86. n. 127. & PETRI *Rectoris ejus*	I.	
853.	I.	4. *Siconis* - Aprili-Arc. 84. n. 211. *& Petri*	II.	4. *Siconis* - Sept.-Arc. 32. n. 362. *& Petri*
854.	II.	5. *Siconis* - Febr.- Arc. 84. n. 14. *& Petri, &* 1. ADEMARII	III.	5. *Siconis* - Oct.- Arc. 84. n. 12. *& Petri, &* 1. *Ademarii*
855.	III.	6. *Siconis* - Majo- Arc. 82. n. 40. *& Petri, &* 2. *Ademarii*	IV.	6. *Petri, &* - Oct.- Arc. 35. n. 32. 2. *Ademarii* 7. *Petri, &* - Dec.-Arc. 87. n. 148. 3. *Ademarii*
856.	IV.	3. *Ademarii* - Febr.-Arc. 84. n. 16. Aprili-Arc. 85. n. 83.	V.	4. *Ademarii* - Dec.-Arc. 21. n. 111. Arc. 84. n. 13.

I 856.

A.C.	IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.
856.	IV.	3. *Ademarii*- Julio- Arc. 32. n. 155.	V.	
		Aug. Arc. 86. n. 164.		
857.	V.	4. *Ademarii*- Mart.- Arc 11. n. 8. *	VI.	4. *Ademarii* Sept. Arc. 32. n. 44.
		Arc. 40. n. 36.*		Oct. Arc. 31. n. 226.
		Arc. 42. n. 203.*		Arc. 35. n. 86.
		Arc. 88. n. 22.*		5. *Ademarii* Dec. Arc. 35. n. 197.
		Arc. 101. n. 386		
		& n. 409.*		
		Majo- Arc. 31. n. 239.		
858.	VI.	5. *Ademarii* - Apr. - Arc 87. n. 263.	VII.	5. *Ademarii*- Sept.- Arc. 86. n. 240.
859.	VII.	6. *Ademarii* - Febr. - Arc. 85. n. 140.	VIII.	
		Majo - Arc. 31. n. 58.		
860.	VIII.	7. *Ademarii*- Majo- Arc. 31. n. 237.	IX.	7. *Ademarii*- Nov.- Arc. 101. n. 388.
861.	IX.	DAUFERIUS- inde GUAIFERIUS-	X.	
862.	X.		XI.	
863.	XI.		XII.	
864.	XII.		XIII.	4. *Guaiferii* - Oct.- Arc. 101. n. 72.*
865.	XIII.	4. *Guaiferii*- Junio- Arc. 87. n. 113.	XIV.	
866.	XIV.	5. *Guaiferii*- Febr.- Arc. 31. n. 245.	XV.	
867.	XV.		I.	
868.	I.		II.	
869.	II.		III.	
870.	III.		IV.	
871.	IV.		V.	
872.	V.	11. *Guaiferii* - Febr.- Arc. 31. n. 238.	VI.	
		Arc. 32. n. 185.		
		Arc. 87. n. 146.		
		Apr. - Arc. 31. n. 244.		
		Jul. - Arc. 86. n. 133.		
		12. *Guaiferii* - Aug. - Arc. 101. n. 71.		
873.	VI.		VII.	
874.	VII.		VIII.	
875.	VIII.		IX.	15. *Guaiferii*, Sept.- Arc. 84. n. 11.
876.	IX.		X.	
877.	X.		XI.	17. *Guaiferii*- Nov.- Arc. 87. n. 417. & 1. GUAIMARII *ejus filii*

878.

A.C.	IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.	IND.	ANN.PR.-MENS.-LOC. (2 Septembri)
878.	XI.	17.*Guaiferii*,- Apr. - Arc. 35. n. 71. *et* 2.*Guaimarii*	XII.	
879.	XII.		XIII.	
880.	XIII.	19. *Guaiferii*,- Febr.-Arc. 31. n.180. & 4.*Guaimarii* 4. *Guaimarii* - Aug.- Arc. 35. n.203.	XIV.	
881.	XIV.	5.*Guaimarii* - Febr.-Arc. 31. n.245. Jun. - Arc.101.n.72.	XV.	
882.	XV.	6.*Guaimarii* - Febr. -Arc. 5. n. 147. Mart.-Arc. 31.n.246. Arc. 87. n. 18. Arc. 88. n. 25. Armario I.E n.1. Apr. - Arc. 11. n. 55. Arc. 35. n.101. Arc. 83. n. 26. Majo- Arc. 32. n. 90. Jun.- Arc. 32. n.46. Julio - Arc. 32. n. 77. Aug.-Arc. 35. n. 35.*	I.	6.*Guaimarii*- Dec. - Arc. 32.n.78.
883.	I.		II.	
884.	II.	8.*Guaimarii* - Apr.-Arc. 31.n.191.	III.	
885.	III.		IV.	
886.	IV.	10.*Guaimarii* -Majo-Arm. I.G.n. 2,	V.	
887.	V.		VI.	
888.	VI.		VII.	
889.	VII.		VIII.	13.*Guaimarii*-Dec.-Arc. 5. n. 32.*
890.	VIII.	14.*Guaimarii* - Mar.-Arc. 32. n. 97.	IX.	
891.	IX.		X.	
892.	X.		XI.	
893.	XI.	17.*Guaimarii*,- Aug. - Arc. 32. n. 47. & 1.GUAIMARII *ejus filii*	XII.	
894.	XII.	18.*Guaimarii*,- Majo- Arc. 31. n. 4. & 2.*Guaimarii*	XIII.	18.*Guaimarii*- Sept.- Arc.32. n. 39. & 2.*Guaimarii*
895.	XIII.		XIV.	19.*Guaimarii*-Dec.-Arc. 32.n.103. & 3. *Guaimarii*
896.	XIV.		XV.	
897.	XV.	21.*Guaimarii*,- Aug.- Arc.101.n.397* & 5.*Guaimarii*	I.	

898.

A.C.-IND.	- ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND.	- ANN.PR. -MENS. - LOC.
898. I.		II.	
899. II.	23.*Guaimarii*,- Aug.-Arm. I. G.n. 3. & 7. *Guaimarii*	III.	
900. III.		IV.	
901. IV.		V.	
902. V.	10.*Guaimarii* - Jun. - Arc. 11. n. 7. Ju'. - Arc. 35. n. 35. Aug.- Arc. 32. n. 163.	VI.	
903. VI.	11.*Guaimarii* - Febr. -Arc. 32. n. 31. Arm. II. L. n. 35.	VII.	
904. VII.	12.*Guaimarii*- Febr.-Arc. 85. n. 139.	VIII.	
905. VIII.	13.*Guaimarii*- Junio-Arc. 31. n. 112. Aug. - Arc. 87. n. 312. & n. 333.	IX.	
906. IX.		X.	
907. X.		XI.	
908. XI.	16.*Guatmarii*- Majo-Arc. 32. n. 228.	XII.	
909. XII.		XIII.	17.*Guaimarii*-Nov.-Arc. 86. n. 304.
910. XIII.		XIV.	
911. XIV.	19.*Guaimarii*- Majo-Arc. 86. n. 305.	XV.	19.*Guaimarii*-Sept.-Arc. 101. n. 298.*
912. XV.	20.*Guaimarii*- Febr.-Arc. 84. n. 19. Majo-Arc. 31. n. 1.	I.	
913. I.	21.*Guaimarii*- Junio-Arc. 84. n. 20.	II.	
914. II.		III.	
915. III.		IV.	
916. IV.		V.	
917. V.	25.*Guaimarii*- Mart.-Arc. 83. n. 32.	VI.	
918. VI.	26.*Guaimarii*- Aug.-Arc. 64. n. 773.	VII.	
919. VII.	27.*Guaimarii*- Majo- Arc. 71. n. 323. Aug.- Arc. 87. n. 308.	VIII.	
920. VIII.		IX.	28.*Guaimarii*-Sept.-Arc. 85. n. 143.
921. IX.		X.	
922. X.		XI.	
923. XI.	31.*Guaimarii*- Julio-Arc. 31. n. 73. & n. 110. Arc. 35. n. 250.* Arc. 86. n. 186.*	XII.	
924. XII.		XIII.	
925. XIII.		XIV.	

926.

A.C.	IND.	ANN.PR. - MENS. - LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR. - MENS. LOC.
926.	XIV.		XV.	34.*Guaimarii* - Nov.-Arc.62. n.539.
927.	XV.	35.*Guaimarii*- Jan.-Arc. 86. n. 281. Majo-Arc.84. n 239.	I.	
928.	I.	36.*Guaimarii*-Aug.-Arc. 87. n.198.	II.	
929.	II.		III.	
930.	III.	38.*Guaimarii*- Apr.-Arc. 35. n.140.	IV.	
931.	IV.		V.	
932.	V.	40.*Guaimarii* - Apr.-Arc.59. n.275.* Aug.-Arc. 86. n.310. Arc. 87. n.124.	VI.	
933.	VI.		VII.	41.*Guaimarii*,-Sept.-Arc. 86. n.167. & 1.Gisolfi-Nov.-Arc. 40. n.86. *filii ejus*.
934.	VII.	42.*Guaimarii*,-Febr.- Arc. 86. n. 87. & 1. *Gisolfi*	VIII.	
935.	VIII.	43.*Guaimarii*,-Jun.-Arc. 85. n 145. & 3. *Gisolfi*	IX.	
936.	IX.	44.*Guaimarii*,-Jun.-Arc. 85. n. 17. & 4.*Gisolfi* Aug.-Arc.32. n.189.	X.	44.*Guaimarii*,-Oct.- Arc. 85. n. 2. & 4.*Gisolfi* Nov.- Arc. 87. n.186.
937.	X.	45.*Guaimarii*,-Jun.-Arc. 5. n. 69.* & 5.*Gisolfi* & n. 197.* Arc.40. n. 18.* Aug.-Arc.101. n.366.	XI.	
938.	XI.		XII.	46.*Guaimarii*,-Nov.-Arc.40. n.145. & 6.*Gisolfi*
930.	XII.		XIII.	
940.	XIII.	48.*Guaimarii*,-Febr.- Arc. 42. n. 53. & 7.*Gisolfi* Arc. 86. n.302. Mart.-Arc. 30. n.64.* Arc. 32. n.105. Apr. Arc. 86. n.319. 48.*Guaimarii*, - Jun.- Arc.87. n.349.* & 8.*Gisolfi*	XIV.	48.*Guaimarii*,-Nov.-Arc. 88. n. 3. & 8.*Gisolfi*
941.	XIV.	49 *Guaimarii*,-Apr.-Arc. 15. n. 71.* & 8.*Gisolfi* Arc. 43. n. 52.* Arc. 101. n. 36.*	XV.	
942.	XV.	50.*Guaimarii*,- Apr.-Arc. 43. n. 30. & 9. *Gisolfi*	I.	
943.	I.	51.*Guaimarii*,-Mart.-Arc.44. n.125.* & 10.*Gisolfi*	II.	

			a Septembri		
A.C.-IND.	- ANN.PR.	- MENS.-LOC.	IND.	- ANN.PR.	- MENS.-LOC.
944. II.			III.		
945. III.			IV.		
946. IV.			V.	14.*Giſolfi*	- Oct.- Arc. 87. n.262.
947. V.	14. *Giſolfi*	- Jan.-Arc. 86. n.183.*	VI.	15.*Giſolfi*	- Sept.-Arc. 11.n. 56.
		Arc. 87. n. 180.			
	15. *Giſolfi*	- Majo-Arc. 35. n.250.			
948. VI.	15.*Giſolfi*	- Apr.- Arc. 88. n.20.*	VII.		
		& n. 35.*			
	16.*Giſolfi*	- Aug.- Arc. 84. n.220.			
949. VII.	16.*Giſolfi*	- Jan.- Arc. 82. n. 67.*	VIII.		
		Febr. -Arc. 82. n. 67.*			
	17.*Giſolfi*	- Majo- Arc. 30. n. 61.			
950. VIII.			IX.	18.*Giſolfi*	- Nov.- Arm. I. G n. 4.
951. IX.			X.		
952. X.	20.*Giſolfi*	- Aug. -Arc. 87. n.268.	XI.	20.*Giſolfi*	- Sept.- Arc. 15. n. 71.*
					Arc. 43. n. 52.*
					Arc. 86. n.186.
					Arc. 88. n.204.
					Arc.101. n.36.*
953. XI.			XII.	21.*Giſolfi*	- Sept.- Arc. 35. n.153.
954. XII.	21.*Giſolfi*	- Jan. - Arc. 6. n. 9.*	XIII.	22.*Giſolfi*	- Dec. - Arc. 32. n. 64.
		Arc. 44. n. 82.			
	22.*Giſolfi*	- Julio- Arc. 30. n. 47.			
955. XIII.	22.*Giſulfi*	- Jan. - Arc. 35. n.177.	XIV.		
	23.*Giſulfi*	- Majo-Arc. 30. n. 65.			
		Arc.101. n.564.			
956. XIV.	23.*Giſulfi*	- Mart.-Arc. 30. n.287.	XV.		
	24.*Giſulfi*	- Julio- Arc. 30. n. 82.			
		Arc. 32. n. 38.			
		Arc. 73. n. 9.			
957. XV.	24.*Giſolfi*	- Jan.- Arc. 85. n. 89.	I.	25.*Giſolfi*	- Nov.-Arc. 84. n.196.*
		Mart.-Arc. 32. n. 54.			& n.227.
	25.*Giſolfi*	- Julio - Arc. 5. n. 8.*			
		Arc. 86. n.231.			
958. I.			II.		
959. II.	26.*Giſolfi*	- Jan.- Arc. 85. n. 132	III.	27.*Giſolfi*	- Oct. - Arc. 31. n.236.
		Mart.-Arc. 61. n.389.			Dec.- Arc. 87. n.390.
		Arc. 86. n. 90.			
		Arm. I. G n. 6.			

960.

A.C.-IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
960. III.	27.*Giſolfi*	Jan. - Arc. 30. n. 64.	IV.	28.*Giſolfi*	Nov. Arc. 87. n.362.
		Arc. 32. n.162.			
		Arc.101. n. 16.			
		Febr.-Arc. 5. n. 16.			
	28.*Giſolfi*	Aug.-Arc.44. n.125.*			
961. IV.	28.*Giſolfi*	Apr.- Arc.40.n.220.*	V.	29.*Giſolfi*	Dec. - Arc. 5. n. 32.*
	29.*Giſolfi*	Jun. - Arc. 82. n. 67.*			
		Aug.-Arc.101. n.82.*			
962. V.	29.*Giſolfi*	Apr.-Arc.31.n. 225.	VI.	30.*Giſolfi*	Nov. -Arc. 35. n. 59.
		Arc. 55. n.166.			Dec. - Arc. 5. n. 8. *
	30.*Giſolfi*	Julio-Arc. 85. n. 87.			
		Aug.- Arc. 18. n. 44.			
		Arc. 31. n.178.			
963. VI.	30.*Giſolfi*	Jan. - Arc.101.n.316.	VII.	31.*Giſolfi*	Sept.- Arc. 85. n.210.
		Febr. - Arc. 35. n.259.			
		Arc. 86.n.268.*			
		Mart.-Arc. 59.n.275.*			
	31.*Giſolfi*	Majo- Arc. 35. n.108.			
		Arc.44. n.125.*			
964. VII.	31.*Giſolfi*	Jan.- Arc. 87. n.375.	VIII.		
	32.*Giſolfi*	Julio-Arc. 11. n. 23.			
965. VIII.	32.*Giſolfi*	Apr.- Arc. 63. n.697.	IX.	33.*Giſolfi*	Oct. - Arc. 6. n. 3. *
		Arc. 84. n.236.			
	33.*Giſolfi*	Jun.- Arc. 85. n.127.			
		Aug.- Arc. 15. n. 71.*			
		Arc. 43. n. 52.*			
		Arc.101. n.36.*			
966. IX.	33.*Giſolfi*	Jan.- Arc. 86. n.108.	X.	34.*Giſolfi*	Oct.- Arc. 31. n.201.
		Arc. 87. n.210.			Arc. 35. n. 97.
		Febr.-Arc. 25. n. 6.			& n.129.
		Arc. 84. n.191.			Dec. -Arc.86.n.237.
	34.*Giſolfi*	Majo-Arc. 32. n.138.			
		Arc. 35. n. 96.			
		Arc. 87. n.279.			
		Junio-Arc.101.n.352.			
		Aug.- Arc. 32. n.183.			
		Arc. 85. n. 94.			
		Arc. 87. n.419.			
967. X.	35.*Giſolfi*	Julio-Arc. 42. n.203.*	XI.	35.*Giſolfi*	Oct. - Arc. 31. n.165.
		Arc. 88. n. 22. *			
		Aug.-Arc. 32. n.190.			

968.

A.C.-IND.	ANN.PR.	MENS. LOC.	a Septembri IND.	ANN·PR.	MENS.-LOC.
968. XI.	36.*Giſolfi*	Aug.- Arc. 18. n.204.	XII.	36.*Giſolfi*	Sept.- Arc. 35. n. 65.
969. XII.	36.*Giſolfi*	Mart.- Arc 87. n.159.	XIII.		
	37.*Giſolfi*	Majo- Arc. 11. n. 1.			
		Julio- Arc. 86. n.105.			
970. XIII.	37.*Giſolfi*	Jan. - Arc.87. n.125.*	XIV.	38.*Giſolfi*	Dec. - Arm.I.E n. 75.
971. XIV.	38.*Giſolfi*	Jan.- Arc. 18. n.212.	XV.		
		Mart.- Arc. 87. n.411.			
	39.*Giſolfi*	Jun.- Arc.84. n.138.*			
		& n. 193.*			
972. XV.	39.*Giſolfi*	Mart.- Arc. 11. n. 2.	I.	40.*Giſolfi*	Sept.- Arc. 40. n.102.
	40.*Giſolfi*	Aug. - Arc. 11. n. 63.*			Oct. - Arc. 5. n.159.
		Arc. 87. n.125.*			Arc. 11. n.63.*
					Arc. 87. n.405.
					Dec.- Arc. 87. n.382.
973. I.	40.*Giſolfi*	Jan.- Arc. 43. n.184.	II.	1.LANDOLFI *filii Aecnolfi Principis Beneventi*	Sept.- Arc. 30. n. 95.
		Apr. -Arc. 48. n. 24.			
974. II.	1.*Landolfi* & LANDOLFI *ejus filii*	Jan. -Arc. 42. n. 65.	III.	42.*Giſolfi, et* 1. GEMMAE *Uxoris ejus, et* PALDOLFI *optati eorum filii*	Dec.- Arc. 85. n.180.*
	42.*Giſolfi*	Jun.- Arc. 85. n.180.*			
		Aug. -Arc. 85. n.230.			
975. III.	42.*Giſolfi*, & 1.*Gemmae*, & *Paldolfi*	Febr.- Arc. 35. n.276.	IV.	43.*Giſolfi*, & 1.*Gemmae*, & *Paldolfi*	Sept.- Arc. 87. n.159.
		Apr.- Arc. 42. n.231.			Dec.- Arc. 86. n.132.
		Arc. 44. n.125.*			
	43.*Giſolfi* & 1.*Gemmae* & *Paldolfi*	Majo-Arc. 87. n.125.*			
		& n. 131.			
		Jun. - Arc. 5. n. 8. *			
		Aug. - Arc. 84. n.192.*			
		Arc. 87. n.318.*			
976. IV.	43.*Giſolfi* & 2.*Gemmae* & *Paldolfi*	Jan. -Arc. 87. n.200.	V.	44.*Giſolfi*, & 3.*Gemmae*, & *Paldolfi*	Oct. -Arc. 11. n. 57.
		Febr. -Arc. 5. n. 64.			Nov.- Arc. 84. n.193.*
		Arc. 42. n.105.			
		Mart.- Arc. 85. n.179.*			
	44.*Giſolfi* & 2.*Gemmae* & *Paldolfi*	Majo-Arc. 73. n. 18.			

977.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
977.	V.	44. *Giſolfi*, -	Apr.- Arc. 87. n.406.*
		& 3. Gemmae	
		& Paldolfi	
		45. *Giſolfi*, -	Aug.-Arc 86. n.313.
		& 3. Gemmae,	
		& Paldolfi	
978.	VI.	35. (*Principatus*	Aug.- Arc. 5. n. 42.
		Capuae, & Be-	Arc. 11. n. 58.
		neventi) PAL-	Arc. 40. n. 270.
		DOLFI (*Caput-*	Arc. 87. n.406.
		ferri) *&* 1.	
		ejus Salerni, &	
		4. *Paldolfi*	
		ejus filii	
979.	VII.	36. *Paldolfi* -	Jan.- Arc. 86. n.268.*
		& 1. Salerni, -	Febr.-Arc. 31. n.190.
		& 5. Paldolfi	Arc. 42. n. 32.
			Mar.- Arc. 85. n. 26.
			& n.192.
			Arc. 86. n.170.
			Apr.- Arc. 86. n. 62.
		36. *Paldolfi*	Jul.- Arc. 59. n.275.*
		& 2. Salerni,	
		& 5. Paldolfi	
980.	VIII.	37. *Paldolfi* -	Jan.- Arc. 69. n.291.
		& 2. Salerni,	Arc. 87. n.338.
		& 6. Paldolfi	Febr.-Arc. 30. n.175.
			Arc. 32. n.207.
			Arc. 35. n.268.
			Mart.-Arc. 5. n.182.
			Arc. 59. n.275.*
			Apr.-Arc. 59. n.218.
			Arc. 86. n. 60.
			Arc. 101. n.82.*
			Majo-Arc. 18. n.173.
			& n. 175.
		37. *Paldolfi* -	Majo-Arc. 43. n.166.
		& 3. Salerni,	
		& 6. Paldolfi	

a Septembri

IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
VI.	45. *Giſolfi, &* -	Nov.-Arc. 5. n.161.
	4. *Gemmae*	& n.210.
	& Paldolfi	Arc. 61. n.373.*
		Arc. 85. n.180.*
	4. *Gemmae*, -	Dec.-Arc. 61. n.331.*
	& Paldolfi	
VII.	36. (*Capuae, &* -	Oct. Arc. 31. n. 57.
	Beneventi) *Pal-*	Arc. 32. n.211.
	dolfi, & 1. ejus -	Nov.-Arc. 40. n.229.
	Salerni, & 5.	
	Paldolfi filii	
VIII.	37. *Paldolfi* -	Sept.-Arc. 5. n. 63.
	& 2. Salerni,	Arc. 42. n. 33.
	& 5. Paldolfi.	
	37. *Paldolfi* -	Oct.-Arc. 42. n.203.*
	& 2. Salerni,	Arc. 88. n. 22.*
	& 6. Paldolfi -	Dec.-Arc. 5. n. 8.*
		Arc. 40. n. 36.*
		Arc. 42. n.203.*
		Arc. 88. n. 22.*
		Arc. 101. n.386.*
IX.		

A.C. - IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.-MENS.-LOC.
981. IX.	38. *Paldolſi* - Febr.- Arc.101.n.297.*	X.	7.*Paldolſi* - Sept.- Arc. 5. n. 8.*
	& 3.*Salerni*,		
	& 7.*Paldolſi*.		
	7. *Paldolſi* - Apr.- Arc. 87. n.384.*		
	Majo-Arc.85.n.180.*		
	Jun.-Arc. 85. n.180.*		
	Jul.- Arc. 35 .n.150.		
	Aug.-Arc. 31.n.105.		
	Arc.85. n.153.		
982. X.	1.Mansonis - Apr.- Arc. 31. n. 92.	XI.	1.*Manſonis* - Sept.- Arc. 40. n. 36.*
	& Johannis- Majo-Arc. 32. n.143.		& *Johannis* Arc.42. n.203.*
	ejus filii & n.203.		Arc.88. n. 22.*
	Arc. 62. n.572.		Arc.101.n.386.*
	Arc. 85. n. 51.*		Oct.- Arc. 32. n.128.
	& n.207.		Arm. I. E n. 78.
	Arc. 87. n.236.		
	Jun.-Arc. 52. n. 58.		
	Aug.- Arc. 31. n.175.		
	Arc. 86.n.268.*		
983. XI.	2.*Manſonis* - Mar.- Arc. 87. n.370.	XII.	1.Johannis - Dec.- Arc.101. n.82.*
	& *Johannis* - Apr- Arc. 31. n.174.		(*de Lamberto*)
	Arc. 40. n.222.		& Guidonis
	Arc. 43. n. 16.		*ejus filii*
	Maio-Arc. 30.n.174.*		
	Arc. 86. n.318.		
	Jun.-Arc. 32. n.227.		
	Arc. 40. n. 76.		
	Jul. - Arc. 31. n. 37.		
	Arc. 32. n.174.		
	& n.223.		
	& n.227.		
	Arc. 35. n.106.		
	Arc.101.n. 82.*		
	Aug.-Arc.101.n.348.		
984. XII.	1. *Johannis* - Jan.- Arc. 86. n.218.	XIII.	1.*Johannis* - Sept.- Arc. 85. n.180.
	& *Guidonis* - Majo-Arc. 82. n. 67.*		& *Guidonis*
	Jul. - Arc. 87. n.182.		2.*Johannis* - Dec.- Arc. 31. n.230.
			& *Guidonis* Arc. 85. n. 29.

985.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS. - LOC.
985.	XIII.	2. *Johannis* -	Febr.- Arc. 18. n.182.	XIV.		
		& Guidonis -	Mar.- Arc. 85. n.141.			
			Arc. 87. n.153.			
			Majo- Arc. 31. n.193.			
			Jun.- Arc. 42. n.203.*			
			Arc. 87. n.349.			
			Arc. 88. n. 22.*			
986.	XIV.	3. *Johannis* -	Jan. - Arc. 42. n.166.	XV.		
		& Guidonis	Arc. 85. n. 62.			
			& n. 88.			
			Arc. 87. n.144.			
			Arc. 88. n.228.			
			Febr.- Arc. 86. n.125.			
			Mart.- Arc. 85. n.222.*			
			Apr.- Arc. 87. n.158.			
			Majo- Arc. 84. n.194.			
			Aug.- Arc. 25. n. 28.			
			Arc. 60. n.695.			
			Arc. 62. n.407.			
987.	XV.	4. *Johannis* -	Jan.- Arc. 17. n. 4.	I.	4. *Johannis* -	Sept.- Arc. 35. n.181.
		& Guidonis -	Febr.- Arc. 87. n.401.		*& Guidonis* -	Oct. - Arc. 31. n. 75.
			Aug.- Arc. 18. n.183.			
988.	I.	5. *Johannis* -	Febr.- Arc. 43. n.140.*	II.	5. *Johannis* -	Sept.- Arc. 35. n.145.
		& Guidonis -	Mar.- Arc. 101. n.362.			Oct.- Arc. 35. n.128.
			Apr.- Arc. 40. n.118.		6. *Johannis* -	Dec. - Arc. 18. n. 53.
		5. *Johannis* -	Jul.- Arc. 73. n. 21.			& n.168.
989.	II.	6. *Johannis* -	Jan.- Arc. 5. n. 8.*	III.	6. *Johannis &*	Oct.- Arc. 35. n.184.*
			Arc. 40. n. 30.*		1. *Guaimarii*	Arc. 84. n.200.
			Mar. - Arc. 85. n. 47.			Arc. 87. n.415.
		6. *Johannis* -	Mar.- Arc. 59. n.275.*			Arm. I. A n.25.*
		& 1. GUAIMA-	Apr.- Arc. 59. n. 186.			Arm. I. E n.63.
		RII *ejus filii* -	Majo- Arc. 82. n. 67.*			
			Jun.- Arc. 101. n.83.*			
			Jul. - Arc. 74. n. 67.			
			Aug.- Arc. 18. n.214.			
			Arc. 35. n.110.			
990.	III.	7. *Johannis* -	Jan. - Arc. 11. n. 60.	IV.		
		& 1. *Guaima-*	Arc. 35. n.208.			
		rii	Arc. 40. n. 36.*			
			Arc. 42. n.203.*			

990.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
990.	III.	7.*Johannis,&* 1.*Guaimarii*	Jan.-Arc. 88. n. 22.* Arc.101.n.386.* Febr.-Arc. 85. n.222. Mar.-Arc. 87. n.197.
		7.*Johannis,* - *& 2.Guaimarii*	Apr.-Arc. 86.n.143. Arm.II.L n. 34. Majo-Arc. 85. n. 39. Jun.-Arc.101. n. 83. Aug. -Arc. 32. n. 43. Arc. 35. n.114.
991.	IV.	8.*Johannis,&* 2. *Guaimarii*	Jan.-Arc.101.n.297.*
		8.*Johannis,&* 3.*Guaimarii*	Mar.-Arc. 31.n.171. Apr.-Arc.101.n.297.* Majo-Arc. 35. n. 39. Arc. 42. n.127. Arc. 86. n.286. Jun.-Arc. 18. n. 57. Jul.-Arc. 18. n. 57. Aug.-Arc. 71.n.371. Arc.101. n.370.
992.	V.	9.*Johannis,&* 3.*Guaimarii*	Jan.-Arc. 31. n.206. Febr.-Arc. 38. n. 67. Arc.101. n. 47.
		9.*Johannis,&* 4. *Guaimarii*	Mar.-Arc.85. n.179.* Apr.-Arc. 31.n.197. Majo-Arc. 11. n. 3. Arc.42. n.203.* Arc. 88. n. 22.* Jun.-Arc. 86.n.183. Arc. 87. n.232. Jul.-Arc. 85. n.134. Aug.-Arc. 88. n. 20.
993.	VI.	10.*Johannis,&* 4.*Guaimarii*	Jan.-Arc. 30. n. 60. Arc. 86. n. 95. Arc. 87. n.106. Arc.101. n.82.* Febr.-Arc. 82. n.67.* Arc. 87.n.122. & n.302.

a Septembri

IND.	ANN.PRINC.	MENS.-LOC.
IV.	3.*Johannis &* 2.*Guaimarii*	Sept.-Arc. 59. n.275. Arc. 87. n.149. Oct.-Arc. 86. n.157.
	8.*Johannis,* - *& 2.Guaimarii*	Dec.-Arc. 85. n.131.
V.	8.*Johannis &* 3.*Guaimarii*	Oct.-Arc. 84. n.225.
	9.*Johannis &* 3.*Guaimarii*	Nov.-Arc. 11. n. 4. Arc. 15. n.71.* Arc. 43. n.52.* Arc.101.n.36.*
VI.	10.*Johannis &* 4.*Guaimarii*	Nov.-Arc.40.n.220.* Dec.-Arc. 87. n.367.
VII.		

A.C.-IND.	ANN.PR. - MENS. - LOC.	a Septembri IND. - ANN.PR. - MENS. - LOC.
993. VI.	10. *Johannis*, & 4. *Guaimarii* - Mar. - Arc. 87. n.211. 10. *Johannis*, & 5. *Guaimarii* - Mar. - Arc. 82. n. 67.* Arc. 87. n.418. Arc.101.n.297.* Apr. - Arc. 101. n. 82.* Majo - Arc. 82. n. 67.* Jun. - Arc. 82. n. 67.*	VII. 11. *Johannis*, & 5. *Guaimarii* - Nov. - Arc. 82. n.67.* Arc. 86. n.126. Arc. 87. n.205.
994. VII.	11. *Johannis*, & 5. *Guaimarii* - Jan. - Arc. 85. n. 96. & n.151. Febr. - Arc. 32. n.192. 11. *Johannis*, & 6. *Guaimarii* - Mar. - Arc. 32. n.140. Arc 35. n.184.* & n.216.* Apr. - Arc. 42. n. 89.* Jun. - Arc. 85. n. 203. Arm.I. G n. 7. Aug. - Arc. 64. n.864.	VIII. 11. *Johannis*, & 6. *Guaimarii* - Sept. - Arc.86.n.247. 12. *Johannis*, & 6. *Guaimarii* - Nov. - Arc.82.n.67.* Dec. - Arc. 40. n. 3.* Arc. 86. n.284. Arc. 88. n. 48.
995. VIII.	12. *Johannis*, & 6. *Guaimarii* - Jan. - Arc. 18. n.171. Arc. 42. n.191. Arc. 85. n. 51. Febr. - Arc. 18. n. 39. Arc.201. n. 81.* 12. *Johannis*, & 7. *Guaimarii* - Mar. - Arc. 31. n.211. Arc. 35. n.149. & n.213. Arc. 88. n.147.* Apr. - Arc. 86. n. 235. Arc.101. n.226. Majo - Arc.101. n.302. Jun. - Arc. 35. n. 272. Arc. 82. n. 67.* Arc. 84. n. 242.	IX. 13. *Johannis*, & 7. *Guaimarii* - Nov. - Arc.32.n.234. Dec. - Arc.82. n.67.*
996. IX.	13. *Johannis*, & 7. *Guaimarii* - Febr. - Arc. 85. n. 11. & n.154. 13. *Johannis*, & 8. *Guaimarii* - Mart. - Arc. 35. n. 55. Apr. - Arc. 5. n. 8.	X.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
996.	IX.	13. *Johannis*, & 8. *Guaimarii*	Jun.	Arc. 35. n. 240.
			Aug.	Arc. 87. n. 323.
997.	X.	14. *Johannis* & 8. *Guaimarii*	Jan.	Arc. 11. n. 9.
				Arc. 31. n. 36.
				Arc. 40. n. 36.*
				Arc. 101. n. 386.*
				& n. 409.*
			Febr.	Arc. 82. n. 67.*
			Mart.	Arc. 35. n. 116.
				& n. 220.
				Arc. 40. n. 36.*
				Arc. 87. n. 306.
				Arc. 101. n. 386.*
				& n. 409.*
			Apr.	Arc. 84. n. 218.
			Majo	Arc. 43. n. 147.*
			Jun.	Arc. 87. n. 154.
			Aug.	Arc. 84. n. 201.
998.	XI.	15. *Johannis*, & 9. *Guaimarii*	Jan.	Arc. 85. n. 82.
		15. *Johannis*, & 10. *Guaimarii*	Jun.	Arc. 5. n. 151.
				Arc. 11. n. 61.
			Jul.	Arc. 18. n. 76.
				Arc. 43. n. 147.*
				Arc. 44. n. 125.*
999.	XII.	16. *Johannis*, & 10. *Guaimarii*	Jan.	Arc. 69. n. 312.
				Arc. 87. n. 261.
		16. *Johannis*, & 11. *Guaimarii*	Aug.	Arc. 40. n. 220.*
1000.	XIII.	11. *Guaimarii*	Febr.	Arc. 32. n. 130.
				Arc. 35. n. 126.
		12. *Guaimarii*	Mart.	Arc. 43. n. 4.
				Arc. 86. n. 324.

a Septembri

IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
X.	13. *Johannis*, & 8. *Guaimarii*	Oct.	Arc. 32. n. 76.
			& n. 158.
			Arc. 87. n. 328.
	14. *Johannis*, & 8. *Guaimarii*	Dec.	Arc. 87. n. 310.
XI.	14. *Johannis*, & 9. *Guaimarii*	Sept.	Arc. 7. n. 1.
			Arc. 59. n. 250.
	15. *Johannis*, & 9. *Guaimarii*	Nov.	Arc. 87. n. 358.
		Dec.	Arc. 18. n. 189.
			Arc. 31. n. 90.
XII.	15. *Johannis*, & 10. *Guaimarii*	Sept.	Arc. 86. n. 328.
			Arc. 101. n. 359.
		Oct.	Arc. 71. n. 307.
XIII.	11. *Guaimarii*	Oct.	Arc. 59. n. 234.
		Nov.	Arc. 72. n. 239.
XIV.			

A.C.	IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR. - MENS. LOC.
1000.	XIII.	12.*Guaimarii*-Mar.-Arc.101. n.386.*	XIV.	
		Apr.- Arc. 69. n. 78.		
		Arc. 83. n. 90.*		
		Majo-Arc. 40. n. 36.*		
		Arc.101.n.386.*		
		& n.409.		
		Aug.-Arc. 85. n. 216.		
		Arm.I. H n.104.		
1001.	XIV.	13.*Guaimarii*-Apr. -Arc. 85. n. 152.	XV.	
		Majo -Arc. 43. n. 98.		
		Aug.- Arc. 7. n. 172.*		
1002.	XV.	13.*Guaimarii*-Febr.- Arc. 43. n.140.*	I.	14.*Guaimarii*-Oct.- Arc. 85. n. 246.
		14.*Guaimarii*-Mart.-Arc. 5. n. 69.*		Nov.-Arc.87.n.100.*
		Arc. 32. n. 89.		Dec.- Arc. 30. n. 66.
		& n.113.		Arc. 31. n. 63.
		Apr. - Arc. 31. n. 142.		
		Arc. 88. n. 84.*		
		Majo- Arc.86. n.262.*		
		Julio- Arc. 85. n. 138.		
		Arc. 87. n. 163.		
		& n. 257.		
		Aug.-Arc. 19. n. 97.		
1003.	I.	14.*Guaimarii*-Jan.- Arc. 62. n.390.	II.	15.*Guaimarii*-Sept.-Arc.82.n. 67.*
		Febr.- Arc. 86. n.180.		Arc.87. n. 372.
		15.*Guaimarii*-Mart.-Arc. 15. n. 71.*		
		Arc. 35. n. 64.		
		& n.228.		
		Arc. 43. n. 52.*		
		Arc. 63. n.561.*		
		& n. 575.*		
		Arc.101. n. 36.*		
		Apr. - Arc. 31. n. 46.		
		Arc. 35. n. 256.		
		Julio- Arc. 31. n. 86.		
		Arc. 35. n. 264.		
1004.	II.	15.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 5. n. 73.	III.	
		Febr.- Arc. 18. n.154.		
		& n. 197.		
		16.*Guaimarii*-Mart.-Arc. 11. n. 11.		

Digitized by Google

A.C.-IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR. - MENS.-LOC.
1004. II.	16.*Guaimarii*-Mart.-Arc. 31. n. 154.	III.	16.*Guaimarii*-Sept.- Arc. 19. n. 19.
	Arc.44. n. 237.		Oct.- Arc. 31. n. 68.
	Arc. 86. n. 241.		
	Arc.101. n.82.*		
	Apr.- Arc. 19. n. 30.		
	Jun. - Arc. 31. n. 82.		
	Arc. 85. n.123.		
	Arc.101. n.82.*		
	Julio- Arc. 87. n. 309.		
1005. III.	16.*Guaimarii*-Jan.- Arc. 18. n. 1.	IV.	17.*Guaimarii*-Oct.- Arc. 82. n. 67.*
	Arc. 85. n.128.		Arc. 83. n.90.*
	Febr.- Arc. 32. n. 106.		Nov.-Arc. 31. n.153.
	17.*Guaimarii*- Mart.-Arc. 32. n. 197.		Arc. 35. n. 63.
	Majo- Arc. 35. n. 107.		Arm.I. E n.74.
	Junio-Arc. 87. n. 100.*		
	Julio-Arm. I. G n. 15.		
	& n. 28.*		
	Aug.- Arc. 43. n.155.*		
	Arc.101. n.373.		
1006. IV.	17.*Guaimarii*- Jan.- Arc. 30. n. 39.	V.	18.*Guaimarii*-Sept.- Arc. 5. n. 218.
	18.*Guaimarii*-Mart.- Arc. 42. n.175.		Oct. - Arc. 86. n.327.
	Arc.102. n. 94.		Dec. - Arc. 35. n.88.
	Majo- Arc. 31. n. 45.		
	Arc. 32. n.101.		
	Arc. 85. n. 30.		
	Julio - Arc. 5. n. 187.		
	Arc. 42. n.121.		
	Aug.- Arc. 42. n. 203.*		
	Arc. 88. n. 22.*		
1007. V.	18.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 18. n.120.	VI.	19.*Guaimarii*-Oct.- Arc. 18. n.148.
	Febr. - Arc. 85. n.135.		Nov.-Arc. 18. n. 69.
	19.*Guaimarii*-Jun. - Arc. 31. n.183.		
1008. VI.	19.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 85. n.196.	VII.	
	Arc. 86. n.309.		
	Febr. - Arc. 5. n. 20.		
	Arc. 31. n. 43.*		
	20.*Guaimarii*-Apr.- Arc. 32. n.139.		
	Arc. 88. n.147.*		
	Arc. 101. n. 82.		

1008.

A.C. - IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.

1008. VI. 20.*Guaimarii*-Jun. - Arc. 88. n.147.*
Arc.101. n.424.
Aug. - Arc. 86. n.221.

1009. VII. 20.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 5. n. 69.*
& n. 197.*
Arc. 31. n. 60.
Arc.35. n.261.*
Arc. 40. n. 18.*
Arc. 85. n. 95.
Arc. 87. n.107.
Febr.- Arc. 35. n.261.
21.*Guaimarii*-Mart.-Arc. 35. n.154.
& n.172.
Arc. 73. n. 6.
Arc. 87. n.167.
Arc.101. n.260.
Apr. - Arc. 32. n. 56.
Arc. 83. n. 90.*
Majo- Arc. 35. n. 172.
Junio- Arc. 84. n.229.
Aug. - Arc. 71. n.102.*

1010. VIII. 21.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 84. n.208.
Arc. 85. n.103.
Arc. 87. n.137.
Febr.- Arc. 31. n. 40.*
Arc. 72. n. 192.
22.*Guaimarii*-Mart.-Arc. 86. n. 282.
Majo- Arc. 11. n. 12.*
Aug. - Arc. 30. n.138.
Arc.101. n.443.*

1011. IX. 22.*Guaimarii*-Febr.- Arc. 44. n.206.*
23.*Guaimarii*- Mart.-Arc. 32. n.235.
Arc. 71. n.102.*
& n.293.
Majo -Arc. 31. n. 150.
Arc. 35. n. 222.
Arc. 42. n. 134.

a Septembri
IND.- ANN.PR.-MENS.-LOC.

VII. 20.*Guaimarii*-Sept.-Arc. 62. n. 474.
& n. 493.
Oct. - Arc. 59. n. 659.
Nov.-Arc. 5. n. 71.
Arc. 18. n. 52.

VIII. 21.*Guaimarii* Sept.-Arc. 5. n.197.*
Arc. 35. n. 93.
& n.123.
Arc. 40. n.18.*
Oct. - Arc.44. n.206.*
Nov.- Arc. 5. n. 69.*
& n. 197.*
Arc.61. n.419.*
Arc. 84. n.199.
Dec. -Arc. 30. n. 83.

IX. 22.*Guaimarii*-Nov.-Arc. 30. n. 42.
Arc. 35. n. 46.
& n. 48.
Dec.-Arc. 69. n.316.

X.

A.C.	IND.	ANN.PR. - MENS. - LOC.	IND. (a Septembri)	ANN.PR. - MENS. - LOC.
1011.	IX.	23. *Guaimarii*-Majo- Arc. 101. n. 297.*	X.	23. *Guaimarii*-Sept.- Arc. 73. n. 24.
		Julio- Arc. 43. n. 140.*		
1012.	X.	23. *Guaimarii*-Jan. - Arc. 11. n. 62.	XI.	24. *Guaimarii*-Nov.-Arc. 11. n. 63.
		Arc. 62. n. 375.		Arc. 84. n. 210.*
		Arc. 87. n. 100.*		Dec.- Arc. 85. n. 97.
		& n. 195.		& n. 109.
		Arc. 101. n. 304.*		
		24. *Guaimarii*-Mart.-Arc. 87. n. 196.		
		Apr. - Arc. 73. n. 109.		
		Arc. 74. n. 66.		
		Majo- Arc. 5. n. 97.		
		Jun. - Arc. 18. n. 198.		
		Arc. 101. n. 365.		
1013.	XI.	24. *Guaimarii*-Jan. - Arc. 35. n. 68.	XII.	25. *Guaimarii*-Oct.-Arc. 73. n. 121.
		Arc. 84. n. 203.		
		25. *Guaimarii*-Majo- Arc. 86. n. 312.		
		Jun.- Arc. 11. n. 64.		
1014.	XII.	25. *Guaimarii*-Jan. - Arc. 35. n. 81.	XIII.	26. *Guaimarii*-Nov.-Arc. 18. n. 176.
		& n. 184.*		Dec.-Arc. 35. n. 184.*
		& n. 212.		& n. 255.
		26. *Guaimarii*-Mar. - Arc. 35. n. 252.		
		Apr.- Arc. 32. n. 236.		
		Jul.- Arc. 18. n. 54.		
		Aug.- Arc. 32. n. 123.		
1015.	XIII.	26. *Guaimarii*-Jan. - Arc. 19. n. 111.	XIV.	
		27. *Guaimarii*-Mar.- Arc. 84. n. 195.		
		Arc. 88. n. 191.*		
		& n. 282.		
		Majo- Arc. 59. n. 204.		
		Jun. - Arc. 85. n. 15.		
		Aug.- Arc. 43. n. 140.*		
1016.	XIV.	27. *Guaimarii*,-Jan.- Arc. 31. n. 170.	XV.	28. *Guaimarii*,-Oct.-Arc. 43. n. 140.*
		et 1. Johannis- Arc. 40. n. 36.*		& 1. *Johannis*
		ejus filii & n. 154.		
		Arc. 42. n. 203.*		
		Arc. 88. n. 22.*		
		Arc. 101. n. 386.*		
		28. *Guaimarii*,-Apr.- Arc. 40. n. 220.*		
		& 1. *Johannis*		

A.C. - IND.	- ANN.PR.-MENS.-LOC.	a Septembri IND.	- ANN.PRINC.-MENS.-LOC.
1017. XV.	28.*Guaimarii*,-Jan. - Arc. 30. n. 46.	I.	29.*Guaimarii*,-Nov. - Arc.15. n.15.
	& 1.*Johannis* -Febr.-Arc.71. n.122.*		*&* 3.*Johannis*
	Arc. 87.n.325.		
	29.*Guaimarii*,-Majo- Arc.101.n.342.		
	& 2.*Johannis*		
1018. I.	29.*Guaimarii*,-Jan. - Arc.31. n. 81.	II.	30.*Guaimarii*,-Sept. - Arc.87.n.344.
	& 3.*Johannis* Arc.32. n. 61.*		*&* 3.*Johannis*
	Arc.85.n.179.*		30.*Guaimarii*,-Oct.- Arc.6. n. 9.*
	Febr. - Arc. 5. n. 178.		*&* 1.Guaima-Nov.- Arc.42.n.230.
	Arc. 85. n.184.		rii *ejus filii* Arc.87.n.142.
	30.*Guaimarii*,-Mar.- Arc. 30. n. 69.		Arc.101.n.391.
	& 3.*Johannis*- Apr.- Arc. 13. n. 1.		
	Arc. 82. n. 67.*		
	Aug.- Arc. 32. n. 83.		
	Arc. 43.n.183.*		
1019. II.	30.*Guaimarii*,-Jan.- Arc. 69. n.300.	III.	
	& 1.*Guaimarii*-Febr.-Arc. 83.n.108.*		
	31.*Guaimarii*,-Mar.- Arc. 5. n. 69.*		
	& 1.*Guaima-* Arc. 7. n. 2.		
	rii Apr- Arc. 35. n.274.		
	Jun. - Arc.59. n.275.*		
	Aug.- Arc. 35. n.184.		
	Arc.87. n.112.*		
1020. III.	31.*Guaimarii*,-Jan. - Arc. 44. n.183.	IV.	32.*Guaimarii*,-Sept.-Arc.32. n.187.
	& 2.*Guaima-* Arc. 87. n.104.		*&* 2.*Guaima-*
	rii		*rii*
	32.*Guaimarii*,-Majo-Arc. 18.n. 116.*		32.*Guaimarii*,-Oct.-Arc. 82. n. 67.*
	& 2.*Guaima-* Jun. -Arc. 86. n.276.*		*&* 3.*Guaima-* Arc.85. n. 185.
	rii Jul. - Arc. 31. n. 38.		Arc.86. n. 314.
	Arc. 62. n.363.		Nov.-Arc.40. n.220.*
1021. IV.	32.*Guaimarii*,-Jan.- Arc. 85. n.188.	V.	33.*Guaimarii*,-Dec.-Arc.85. n.208.
	& 3.*Guaima-* Arc. 87. n.318.		*&* 4. *Guaima-*
	rii Febr.-Arc. 18. n.116.		*rii*
	Arc. 35. n.182.		
	Arc. 85. n. 27.		
	33.*Guaimarii*-Mar. - Arc. 32. n.131.		
	& 3.*Guaima-* Jul. - Arc.43. n.140.*		
	rii Aug. - Arc.35. n. 52.		

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
1022.	V.	34.*Guaimarii*,	-Mar.-Arc. 19. n. 110.	VI.	34.*Guaimarii*,	-Nov.-Arc. 74. n. 74.
		& 4.*Guaima-*	Apr.- Arc. 35. n. 275.		& 5.*Guaima-*	Arc, 86. n.238.
		rii	Arc.101.n.402.*		*rii*	Dec. - Arc. 82. n. 67.*
			Majo- Arc. 85. n. 86.			
			Junio-Arc. 11. n. 65.			
			Arc.86. n.192.			
			Julio - Arc.59.n.652.*			
			Aug.- Arc. 86. n.303.			
1023.	VI.	34.*Guaimarii*,	-Jan.- Arc. 32. n. 80.	VII.	35.*Guaimarii*,	-Sept.- Arc. 85. n. 52.
		& 5.*Guaima-*	Arc. 35. n. 28.		& 6.*Guaima-*	Nov.- Arc. 35.n.196.
		rii	Arc. 43. n. 99.*		*rii*	Arc. 38. n. 38.
		35.*Guaimarii*,	-Apr.-Arc, 71. n.365.			
		& 5. *Guaima-*	Majo-Arc. 11. n. 12.			
		rii	Arc. 85.n.199.			
			Arc. 87.n.138.			
			Arc.101.n.443.*			
			Aug.-Arc. 30. n. 13.			
1024.	VII.	36.*Guaimarii*,	-Mart.-Arc. 5. n. 50.*	VIII.	36.*Guaimarii*,	-Dec.-Arc.42. n. 58.*
		& 6.*Guaima-*	Apr.- Arc. 17. n. 5.		& 7.*Guaima-*	
		rii	Junio-Arc.87.n.100.*		*rii*	
			Julio-Arc. 35. n. 61.			
1025.	VIII.	36.*Guaimarii*,	-Jan. - Arc.35. n. 170.	IX.	37.*Guaimarii*,	Sept.-Arc. 59. n.224.
		& 7.*Guaima-*	& n.217.		& 8.*Guaima-*	Arc. 86. n.306.
		rii	Arc. 43.n.140.*		*rii*	Nov.- Arc.101.n.383.
			Febr.- Arc. 31. n.250.			
		37.*Guaimarii*,	-Mar.-Arc.40. n.220.*			
		& 7.*Guaima-*	Arc. 59. n.652.*			
		rii	Arc. 87. n.120.*			
			Arm. I. G n. 9.			
			& n.28.*			
			Apr.- Arc. 31. n. 208.			
			Arc. 35. n. 215.			
			Arc. 87. n. 100.*			
			Majo- Arc. 35. n.144.			
			Jun.- Arc. 85. n.101.			
			Jul. - Arc. 30. n. 58.			
			Aug.- Arc. 31. n.203.			
			Arc. 84. n.215.			

1026.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1026.	IX.	37.*Guaimarii*,	Jan.	Arc. 5. n. 50.*
		& 8.*Guaimarii*		Arc. 31. n. 198.*
				Arc. 32. n. 93.*
				& n.196.
				Arc. 43. n. 186.*
		38.*Guaimarii*,	Mar.	Arc. 43. n. 186.*
		& 8.*Guaimarii*		Arc. 44. n. 179.
			Majo	Arc. 32. n. 61.
				Arc. 87. n. 152.
			Jun.	Arc. 87. n. 100.*
				& n. 145.
			Jul.	Arc. 72. n. 205.
1027.	X.	38.*Guaimarii*,	Jan.	Arc. 87. n. 337.
		& 9.*Guaimarii*	Febr.	Arc. 35. n. 84.
				Arc. 88. n. 154.*
		9. *Guaimarii*,	Apr.	Arc. 87. n. 100.*
		& 1. GAITELGRIMAE *Genitricis ſuae*	Jun.	Arc. 11. n. 5.
				& n. 76.*
				& n. 92.*
				Arc. 41. n. 112.*
				Arc. 43. n. 149.*
			Jul.	Arc. 7. n. 172.*
				Arc. 11. n. 6.
1028.	XI.	10.*Guaimarii*	Jan.	Arc. 87. n. 395.
				Arc. 101. n. 402.
			Majo	Arc. 43. n. 99.*
				Arc. 86. n. 174.
			Aug.	Arc. 87. n. 392.
1029.	XII.	11.*Guaimarii*	Jan.	Arc. 35. n. 207.
				Arc. 85. n. 126.
			Febr.	Arc. 18. n. 75.
				Arc. 59. n. 230.
				Arc. 73. n. 13.
				Arc. 87. n. 162.

a Septembri

IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
X.	38.*Guaimarii*,	Oct.	Arc. 87. n. 273.
	& 9.*Guaimarii*	Nov.	Arc. 86. n. 129.
			Arc. 87. n. 120.*
			& n. 209.
		Dec.	Arc. 86. n. 171.*
XI.	10.*Guaimarii*	Nov.	Arc. 18. n. 9.
			Arc. 30. n. 51.
XII.	11.*Guaimarii*	Oct.	Arc. 30. n. 63.
			Arc. 35. n. 138.
			& n. 251.
			Arc. 84. n. 207.
		Nov.	Arc. 30. n. 54.
			Arc. 86. n. 239.
		Dec.	Arc. 5. n. 69.*
			Arc. 31. n. 255.
			Arc. 87. n. 311.
			& n. 327.
XIII.			

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
1029.	XII.	11. *Guaimarii*	Mart.- Arc. 31. n.145.	XIII.		
			Arc. 35. n. 77.			
			Arc. 87. n.181.			
			Apr. - Arc. 5. n. 69.*			
			Majo- Arc. 35. n.168.			
			Arc. 87. n.181.			
			& n.265.			
			Jul. - Arc. 35. n. 49.			
1030.	XIII.	12. *Guaimarii*	Febr.- Arc. 11. n. 66.	XIV.	13. *Guaimarii*	Sept.-Arc.101.n.296.
			Arc. 31. n. 65.			Nov.-Arc. 32. n.186.
			Arc. 43. n.140.*			Dec.- Arc.74. n. 73.*
			Apr.- Arc. 5. n. 69.*			
			& n.217.			
			Arc 30. n. 28.			
			Jul. - Arc. 18. n. 37.			
1031.	XIV.	13. *Guaimarii*	Febr.-Arc. 31. n. 168.	XV.	14. *Guaimarii*	Oct.- Arc. 59. n.187.
			Mar.- Arc. 5. n. 69.*			Nov.-Arc. 18. n. 86.
			Apr. -Arm.II. L n. 47.			Arc. 87. n.369.
			Majo- Arc. 5. n. 69.*			
			Arc. 43. n. 98.			
			Arc. 86. n. 317.			
			Arc. 88. n.154.*			
			Jun. - Arc. 84. n. 213.			
			Aug. -Arc. 42. n. 137.			
			Arc. 87. n. 224.			
1032.	XV.	14. *Guaimarii*	Jan. -Arc. 5. n. 69.*	I.	15. *Guaimarii*	Oct.- Arc. 5. n. 41.*
			Febr.-Arc. 42. n.237.			Dec.-Arc. 5. n. 69.*
			Arc. 44. n.259.*			
			Arc. 84. n. 230.			
			Mart.-Arc. 88. n.154.*			
			Apr.- Arc. 32. n. 108.			
			Arc. 88. n. 84.*			
			Jun. - Arc. 11. n. 26.*			
			Arc. 71. n. 322.			
1033.	I.	15. *Guaimarii*	Febr.-Arc. 43. n.140.*	II.	16. *Guaimarii*	Oct.- Arc. 31. n. 134.
			Arc. 87. n. 269.			& n. 209.
			Apr. - Arc. 87. n. 203.			Arc.35. n.156.
			Majo- Arc. 87. n. 235.			Nov. Arc. 32. n. 53.
			Jun.- Arc. 71. n. 285.*			Arc. 64.n.897.
						Dec. - Arc. 35. n. 95.
						& n.180.

1034.

A.C.-IND. - ANN.PR.- MENS.-LOC.

1034. II. 16.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 41. n. 35.*
Arc. 82. n. 67. *
Febr.- Arc. 5. n. 69.*
Arc. 18. n. 56.
Arc. 60. n. 812.
Arc. 87. n. 266.
Mart.-Arc. 43. n. 186.
Arc. 59. n. 615.
& n. 739.
Arc. 60. n. 866.
Arc. 110. n. 8.
Apr. - Arc. 17. n. 3.
Arc. 43. n. 186.*
Majo- Arc. 43. n. 140.*
Arc. 44. n. 287.
Arc. 87. n. 396.
Jul. - Arc. 35. n. 47.
Aug.- Arc. 85. n. 163.

a Septembri
IND. - ANN.PR. - MENS.LOC.

III. 17. *Guaimarii* Oct.- Arc. 85. n. 179.*
Nov.- Arc. 43. n. 186.*
Arc. 85. n. 34.
& n. 179.*
Dec.- Arc. 59. n. 727.
Arc. 61. n. 419.
Arc. 86. n. 220.

1035. III. 17.*Guaimarii*-Jan.- Arc. 35. n. 66.
Arc. 85. n. 193.
Arc. 86. n. 307.
Arc. 87. n. 359.
Arc. 101. n. 280.*
Febr. - Arc. 11. n. 76.*
Arc. 35. n. 27.
Mart.- Arc. 5. n. 74.
Apr. - Arc. 32. n. 172.
Arc. 86. n. 188.
Jun.- Arc. 87. n. 193.
Julio- Arc. 30. n. 110.
Arm. I. G n. 8.

IV. 18.*Guaimarii*-Sept.- Arc. 101. n. 280.*
Oct.- Arc. 32. n. 201.
Nov.- Arc. 35. r. 37.
Dec.- Arc. 32. n. 181.
& n. 361.
Arc. 35. n. 91.
Arc. 60. n. 574.
Arc. 86. n. 262.*
Arc. 87. n. 116.

1036. IV. 18.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 11. n. 14.
Arc. 30. n. 80.
Arc. 85. n. 206.
Mart. Arc. 87. n. 112.*
& n. 264.
Apr. - Arc. 31. n. 33.
Majo- Arc. 40. n. 62.
Julio - Arc. 40. n. 220.*
Arc. 59. n. 196.

V. 19.*Guaimarii*-Sept.- Arc. 11. n. 15.
Nov.- Arc. 44. n. 206.*

A.C.-IND. - ANN.PR. - MENS. - LOC.

1037. V. 19.*Guaimarii*-Jan. - Arc. 5. n. 69. *
Arc. 85. n.190.
Arc.86.n.171.*
Mar.- Arc.101.n.81.*
Apr.- Arc.101.n.304.*
Majo-Arc.72. n.219.
Arc. 86. n.219.
Aug. -Arc. 31.n.131.*
Arc. 42.n.48.*
& n.168.
Arc. 73. n. 10.
Arc. 74.n.412.

1038. VI. 20*Guaimarii*,-Jan.- Arc. 31. n. 219.
& 1.*Johannis* Arc. 86. n.262.*
Arc.87.n.100.*
Arc. 88.n.210.
Arc.101.n.516.
Febr.- Arc.86.n.262.*
Apr. - Arc. 6. n. 9.*
Majo- Arc. 6. n. 9.*
Arc.43.n.186.*
Arc. 85. n.130.
Jun. - Arc. 86. n.276.
Arc. 101.n.367.
Jul. - Arc. 64. n. 890.
20.*Guaimarii*,-Aug.-Arc.84. n.237.*
& 1.*Johannis*,
& 1. *Principatus* CAPUAE

1039. VII. 21.*Guaimarii*,-Febr.-Arc.32. n. 109.
& 1.*Capuae* Mar.- Arc.101. n.260.
Apr.- Arc. 73. n. 20.
21.*Guaimarii*,-Apr.-Arc. 42. n. 199.
& 1.*Capuae* - Majo-Arc. 30. n. 67.
& *Ducatus* Arc. 35. n. 26.
AMALFIAE Arc. 82. n. 89.*
Jun.- Arc. 85. n.183.
& n. 202.
Julio- Arc. 18. n.208.
Arc. 73. n. 25.

a Septembri
IND. - ANN.PR. - MENS. - LOC.

VI. 20.*Guaimarii*-Sept.-Arc. 35. n.103.
Arc.101.n.298.*
20.*Guaimarii*,-Sept.-Arc. 25. n. 14.
& 1. JOHANNIS Arc.31.n.138.*
ejus filii Arc. 84.n.224.
Dec.-Arc. 84. n.206.
Arc. 85.n.220.*
Arc.87. n.100.*

VII. 21.*Guaimarii*,-Nov.-Arc.87.n.100.*
& 2.*Johannis*,
& 1.*Principatus*
Capuae

VIII.

1039.

A.C.-IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.

1039. VII. 21.*Guaimarii*,-Aug.-Arc. 30. n. 4.
& 1.Capuae ,
Amalphiae ,
& Ducatus
SIRRENTI

1040. VIII. 22.*Guaimarii*,-Jan. -Arc. 30. n. 62.
2.*Capuae*,*&* 1.-Febr.-Arc. 11. n. 11.*
Amalphiae , Arc. 88. n.218.*
& Sirrenti Arc.101.n.280.*
Mar.- Arc. 30. n.174.
Arc.85. n.179.*
Apr.- Arc. 11. n. 69.
22.*Guaimarii*,-Majo.-Arc.35.n.216.*
2.*Capuae, & A-* Arc. 85.n.200.
malphiae , & 1.
Sirrenti
22.*Guaimarii*, Jul.- Arc. 35. n. 83.
& 2.*Capuae,*
Amalphiae ,
& Sirrenti

1041. IX. 23.*Guaimarii*,-Jan.-Arc. 7. n. 18.*
3.*Capuae*,*&* 2. Arc. 11. n. 70.
Amalphiae , Arc. 42. n. 145.
& Sirrenti Arc. 82. n. 89.*
Arc. 87. n.105.
Febr.- Arc. 25. n. 8.
Arc. 32. n. 88.
Arc. 59. n.200.
Mar. -Arc. 31. n.184.
Arc. 43.n.186.*
Arc. 85.n.137.
Apr.- Arc. 35. n.157.
23.*Guaimarii*,-Apr.- Arc. 59. n.604.
3.*Capuae*,*& A-* Arc.86. n.268.*
malphiae,*&* 2.-Majo Arc. 85. n. 10.
Sirrenti Arc. 86. n. 228.
Julio- Arc. 87. n.100.*
Arc.101.n.304.*

a Septembri
IND.-ANN.PR. - MENS.- LOC.

VIII. 22.*Guaimarii*-Sept.- Arc.71. n.345.
2.*Capuae, &* -Oct. - Arc.35.n.163.
1. *Amalphiae,* Arc.87.n.100.*
& Sirrenti
Dec.- Arc. 30. n. 48.
Arc. 31. n. 34.
& n.198.*
Arc.32. n. 93.*
Arc. 87. n. 359.

IX. 23.*Guaimarii*-Sept.- Arc. 82. n.67.*
3.*Capuae, &*-Oct. - Arc. 85. n.144.
2.*Amalphiae*,-Nov.-Arc.43. n.140.*
& Sirrenti Arc.61.n.437.*
Arc. 63.n.561.*
& n. 575.*
Arc. 87. n.313.

X.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1041.	IX.	23.*Guaimarii*-	Aug.-	Arc. 31. n.141.
		3.*Capuae*, *A-*		Arc.86. n.202.
		malphiae, &		
		Sirrenti		
		23.*Guaimarii*-	Aug.-	Arc.84. n.192.*
		4. *Capuae*, 3.		
		Amalphiae, &		
		Sirrenti		
1042.	X.	24.*Guaimarii*,-	Jan. -	Arc. 5. n. 69.*
		4.*Capuae*, & 3.		Arc. 31. n.259.
		Amalphiae, &		Arc. 32. n.184.
		Sirrenti		Arc. 82. n. 89.*
			Febr.-	Arc.87. n.100.*
			Mart.-	Arc.59. n.201.
				Arc.86. n. 165.
				Arc.101. n.304.*
			Apr. -	Arc.101. n.288.
		24.*Guaimarii*-	Apr.-	Arc. 31. n. 31.
		4.*Capuae*, 3.*A-*		
		malphiae & *Sir-*		
		renti, & 1.GI-		
		SULPHI *ejus fi-*		
		lii.		
		24.*Guaimarii*-	Majo-	Arc. 5. n. 50.*
		4. *Capuae*, &		& n.69.*
		Amalphiae,3.		& n. 97.
		Sirrenti,& 1.		& n.204.
		Giſulphi		Arc. 85.n.181.
			Jun. -	Arc. 6. n. 9.*
				Arc. 31. n. 43.
				Arc. 62. n.545.
				Arc. 85. n. 68.
				Arc. 87. n.258.
				& n.316.
			Julio-	Arc. 32. n.115.
		24.*Guaimarii*-	Julio-	Arc. 32. n. 95.
		4.*Capuae*, &		Arc. 35. n. 176.*
		Amalphiae, &		
		Sirrenti, & 1.		
		Giſulphi.		

a Septembri

IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
X.	24.*Guaimarii*-	Sept.-	Arc. 32. n. 98.
	4 *Capuae*,&		Arc.35. n. 80.
	3.*Amalphiae*,		& n.82.*
	& *Sirrenti*.		Arc. 40. n. 55.*
		Oct.-	Arc.32. n.126.
		Nov.-	Arc. 31. n. 23.
			Arc.87. n.377.
XI.	25.*Guaimarii*,-	Sept.-	Arc.31. n.158.
	5. *Capuae*, 4.		Arc. 74. n. 83.
	Amalphiae, &		Arc. 86. n.316.
	Sirrenti, & 1.-	Nov.-	Arc. 35. n.142.
	Giſulphi		Arc. 73. n. 79.

A.C. - IND. - ANN.PR.-MENS.-LOC.

1043. XI. 25.*Guaimarii*,-Jan.- Arc. 31. n.138.
5.*Capuae*, 4. Arc. 71. n.124.
Amalphiae, & & n.306.†
Sirrenti, & 1. Arc. 86. n.234.
Giſulphi - Febr.- Arc. 85. n.125.

25.*Guaimarii*,-Febr.- Arc. 84. n.209.
5.*Capuae*, 4. Mar. - Arc. 35. n. 82.*
Amalphiae, & Arc. 43. n. 47.
Sirrenti, 1. *Gi-*
ſulphi, & 1. *Du-*
catuum APU-
LIAE, & CA-
LABRIAE.

25.*Guaimarii*,-Apr.- Arc.101.n.304.*
5.*Capuae*, &
4.*Amalphiae*,
& *Sirrenti*, 2.
Giſulphi, & 1.
Apuliae, & *Ca-*
labriae.

25.*Guaimarii*,-Apr.- Arc. 5. n.69.*
5. *Capuae*, & Arc. 40. n. 55.*
Amalphiae, 4. Arc. 44. n.289.
Sirrenti, 2. *Gi*- Majo- Arc. 84. n. 21.*
ſulphi, & 1. Jun.- Arc. 87. n.226.
Apuliae & *Ca-*
labriae.

25.*Guaimarii*,-Aug.- Arc. 18. n. 41.
5. *Capuae*, *A-* Arc.87. n.112.*
malphiae, & & n.120.
Sirrenti, 2.
Giſulphi, & 1.
Apuliae, &
Calabriae.

a Septembri

IND.- ANN.PRINC..MENS.-LOC.

XII. 26.*Guaimarii*,-Oct.- Arc. 11. n. 16.
6.*Capuae*, 5. *A-* Arc.85. n.220.*
malphiae, & -Nov.- Arc. 35. n. 82.*
Sirrenti, 2. -Dec. - Arc. 87. n. 147.
Giſulphi, & 1.
Apuliae, &
Calabriae.

26.*Guaimarii*- Dec.-Arm.I. G n.67.
6. *Capuae*, 5.
Amalphiae, &
Sirrenti, 2. *Gi-*
ſulphi & 2. *A-*
puliae, & *Cala-*
briae.

1022.

† *Advertendum hoc in Inſtrumento Arc. 71. n. 306. additum eſſe in notis anno 1. Ducatuum Apuliae, & Calabriae, quod neque in ceteris Januarii, nec in primo Februarii inſtrumento invenitur.*

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.	IND. (a Septembri)	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1044.	XII.	26. *Guaimarii*, 6. *Capuae*, 5. *Amalphiae*, & *Sirrenti*, 2. *Giſulphi*, & 1. *Apuliae* & *Calabriae* †.	Jan.	Arc. 84. n. 190.* Arc. 85. n. 179.* Arc. 87. n. 100.*	XIII.	27. *Guaimarii*, 7. *Capuae*, 6. *Amalphiae*, & *Sirrenti*, 3. *Giſulphi*, & 2. *Apuliae*, & *Calabriae*.	Sept.	Arc. 35. n. 249.
		26. *Guaimarii*, 6. *Capuae*, & *Amalphiae*, 5. *Sirrenti*, 2. *Giſulphi*, & 2. *Apuliae* & *Calabriae*.	Apr.	Arc. 87. n. 290.				
		26. *Guaimarii*, 6. *Capuae*, & *Amalphiae*, 5. *Sirrenti*, 3. *Giſulphi*, & 2. *Apuliae*, & *Calabriae*.	Majo & Jun.	Arc. 87. n. 121. Arc. 18. n. 61.				
1045.	XIII.	27. *Guaimarii*, 7. *Capuae*, 6. *Amalphiae*, & *Sirrenti* 3. *Giſulphi*, & 3. *Apuliae*, & *Calabriae*.	Mart.	Arc. 32. n. 151.	XIV.			

† *Niſi error in antecedentis anni Diploma* (*Arm. I. G n. 67.*) *menſis Decembris, in cujus notis ſecundus numeratur annus Ducatuum Apuliae, & Calabriae, irrepſerit, quem irrepſiſſe inveriſimile eſt, fuit enim ſcriptum per Cancellarium Sacri Palatii, quem latere tempus dominii Principis ſui parum credibile eſt, tria haec citata Inſtrumenta, quae menſe Januario primum adhuc dictorum Ducatuum annum referunt, falſis notis laborant. Id vero mirum non eſt, quum intra alias memoratas referantur, ac proinde falſo per Exſcriptores forte tranſlata. Diplomatis interim annus ſecundus inſtrumento Januarii* (*Arc. 71. n. 306.*) *ſuperioris anni, quod primum annum refert, ut advertimus, uniformius eſt, ut conſideranti patet.*

A.C. - IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.

1045. XIII. 27.*Guaimarii*,-Apr.-Arc. 87. n.100.*
7. Capuae, &
Amalphiae,6.
Sirrenti, 3.Gi-
ſulphi , & 3.
Apuliae,& Ca-
labriae .
27. *Guaimarii*,-Majo-Arc.32.n.142.
7.Capuae , &
Amalphiae,6.
Sirrenti, 4. Gi-
ſulphi , et 3.
Apuliae, et Ca-
labriae .
27.*Guaimarii*,-Aug.- Arc. 84. n.210.
7.Capuae, Arc.87. n.112.*
Amalphiae,&
Sirrenti , 4.
Giſulphi, & 3.
Apuliae , &
Calabriae .

1046. XIV. 28.*Guaimarii*,-Jan. -Arc. 5. n. 167.
8.*Capuae , 7.* Arc. 11. n. 17.
Amalphiae,& Arc. 31. n. 107.
Sirrenti,4.Gi- Febr.-Arc. 36. n. 293.
ſulphi , & 3,
Apuliae & Ca-
labriae .
28.*Guaimarii*,-Apr.-Arc. 31. n. 55.
8. *Capuae,&* & n. 87.
Amalphiae, 7. Arc. 32. n. 40.
Sirrenti , 5. Arc. 84. n. 190.
Giſulphi,& 4. Arc. 85. n.178.*
Apuliae , & & n. 179.*
Calabriae - Majo-Arc. 87. n. 66.*
Jun.- Arc. 85. n.179.*
Julio- Arc. 87. n.376.*
Arc.101. n.507.*

a Septembri
IND. - ANN.PR.-MENS.-LOC.

XIV. 28.*Guaimarii*,-Dec.-Arc.30. n.135.
8. *Capuae, 7.* & n.136.
Amalphiae, & Arc.59. n.202.
Sirrenti , 4. Arc.88.n.147.*
Giſulphi , et
3. Apuliae ,
et Calabriae ;

XIV.

A.C.-IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND.- ANN.PR.-MENS.-LOC.
1046. XIV. 28.*Guaimarii*, Julio-Arc. 85. n. 92. 8. *Capuae*, *Amalphiae*, & *Sirrenti*, 5. *Giſulphi*, et 4. *Apuliae*, & *Calabriae*.	XV. 29.*Guaimarii*,-Nov.-Arc.31. n.196. 9.*Capuae*, 8. -Dec.- Arc. 43. n. 20. *Amalphiae*, Arc.87. n.376. & *Sirrenti*, 5.*Giſulphi*, & 4.*Apuliae*, & *Calabriae*.
1047. XV. 29.*Guaimarii*,-Jan.- Arc. 40. n. 55.* 9. *Capuae*, 8. Arc. 43. n.186.* *Amalphiae*, et *Sirrenti*, 5.*Giſulphi*, et 4. *Apuliae*, et *Calabriae*.	I.
29.*Guaimarii*,-Jan.- Arc. 7. n.172.* 9. *Capuae*, 8. *Amalphiae*, et *Sirrenti*, 5.*Giſulphi* et 5. *Apuliae*, et *Calabriae*.	
29.*Guaimarii*,-Mar.-Arc. 5. n. 69.* 9. *Capuae*, 8. *Amalphiae*, et *Sirrenti*, et 5. *Giſulphi*	
29.*Guaimarii*,-Mar.-Arc. 84. n. 21. 8. *Amalphiae*,-Apr. - Arc. 72. n.220. et *Sirrenti*, et 5. *Giſulphi*	
29.*Guaimarii*,-Apr. - Arc. 32. n.218. 9.*Amalphiae*, Arc. 87. n.351. 8. *Sirrenti*, - Majo- Arc. 32. n. 60. & 6.*Giſulphi* & n.137. Jun.- Arc. 32. n.208. Arc. 35. n. 74. Arc. 61. n.378.* Arc. 63. n.698. Arc. 64. n.785.* Arm.I.H n.44.* Jul. - Arm.I.E n. 31.	

1047.

A.C. - IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.

1047. XV. 29.*Guaimarii*,-Jul.- Arc. 44. n.284.
9.Amalphiae,- Aug. -Arc. 86. n.169.
et Sirrenti, et
6. Giſulphi

1048. I. 30.*Guaimarii*,-Mar.- Arc. 84.n.192.*
9. *Amalphiae*, Arc. 87. n. 255.
et Sirrenti, et
6.*Giſulphi*.
30.*Guaimarii*,-Apr.- Arc.83.n.146.*
10.*Amalphiae*,-Majo- Arc.87.n.100.*
9.*Sirrenti*,&- Jun. - Arc. 87.n.179.
7.*Giſulphi*

1049. II. 31.*Guaimarii*,-Febr. -Arc. 25. n. 9.
10.*Amalphiae*, Arc. 30. n. 6.
et Sirrenti, et - Mar.- Arc. 87. n. 5.*
7.*Giſulphi*
31.*Guaimarii*,-Apr.- Arc. 18. n.108.
11.*Amalphiae*, Arc. 73. n. 66.
10.*Sirrenti,et* -Majo-Arc. 59. n.235.
8.*Giſulphi* Arc. 63. n. 576.
31.*Guaimarii*-Jul. - Arc. 59. n.236.
11.*Amalphiae*,-Aug.-Arc. 35. n.133.
et Sirrenti, et & n.178.
8. *Giſulphi* Arc. 69. n.317.
Arc. 86. n.236.

1050. III. 32.*Guaimarii*,-Febr.-Arc. 18. n.191.
11.*Amalphiae*, Arc. 31. n. 231.
et Sirrenti, -Mart.-Arc. 87. n.315.
et 8. *Giſul-* -Apr. - Arc. 5. n. 45.
phi
32.*Guaimarii*,-Apr.- Arc. 32. n. 96.
12.*Amalphiae*,
11.*Sirrenti, et*
8. *Giſulphi*

a Septembri

IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.

I. 30.*Guaimarii*,-Sept.- Arc. 31.n.198.
9.*Amalphiae*, Arc. 32. n. 93.
et Sirrenti, Arc.85.n.179.*
et 6.*Giſulphi* Arc. 87. n.129.
& n.256.
Nov.-Arc. 32.n.217.

II. 31.*Guaimarii*,-Oct.- Arc.18. n. 55.
10.*Amalphiae* & n.143.
& *Sirrenti*,& Arc. 82. n.115.*
7.*Giſulphi* Arc. 87. n. 350.
Dec.-Arc. 20. n. 80.
Arc. 30. n.163.
Arc. 31. n.169.
Arc. 32. n.173.
Arc. 43. n.183.

III. 32.*Guaimarii*,-Oct.- Arc. 6. n. 9.*
11.*Amalphiae*, Arc. 86. n.299.
& *Sirrenti*,&- Nov.-Arc.85.n.179.*
8.*Giſulphi* - Dec.- Arc. 25. n. 11.
Arc. 101.n.304.*
Arm.I.H n. 44.*

IV.

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
1050.	III.	32.*Guaimarii*,	Majo-Arc. 87. n.174.*	IV.	33.*Guaimarii*,	-Nov.- Arc. 40. n. 2.
		12.*Amalphiae*,	-Julio-Arc. 6. n. 9.*		12.*Amalphiae*,	& n.3.
		11.*Sirrenti*,	Arc. 11. n. 19.		& *Sirrenti*, &	Arm. I. E n.85.
		et 9.*Giſulphi*	Arc. 35. n.216.		9.*Giſulphi*	
			Arc. 85.n.179.*			
		32.*Guaimarii*,	-Aug.- Arc. 60. n.303.*			
		12.*Amalphiae*,	& n.804 *			
		& *Sirrenti*,	Arc. 62.n.384.*			
		& 9.*Giſulphi*				
1051.	IV.	33.*Guaimarii*,	-Jan.- Arc. 84. n.173.	V.	34.*Guaimarii*,	-Sept.- Arc.86 n.171.
		12.*Amalphiae*,	-Febr.-Arc. 85. n.179.*		13.*Amalphiae*,	-Dec.-Arc.85.n.179.*
		& *Sirrenti*, et-	Mar.- Arc. 85. n.110.		& *Sirrenti*, &	Arc. 86. n.285.
		9.*Giſulphi*.			10.*Giſulphi*	
		33.*Guaimarii*,	-Mar. - Arc. 6. n. 9.*			
		12.*Amalphiae*,	Arc. 60. n. 317.			
		& *Sirrenti*, &	Arm. I. G n.11.			
		10. *Giſulphi*	- Apr.- Arc. 59. n.237.			
		33.*Guaimarii*,	-Apr.- Arc. 85. n.179.*			
		13.*Amalphiae*,	-Majo-Arc. 11. n. 20.			
		12.*Sirrenti* et	Arc. 43. n. 99.*			
		10.*Giſulphi*	Arc. 84. n.138.*			
			Arc. 85. n. 213.			
			Arc. 86. n.278.*			
			Jun. - Arc. 71. n. 125.			
			Arc. 87. n.100.*			
1052.	V.	34.*Guaimarii*,	-Jan.- Arc. 69. n. 304.	VI.	11.*Giſulphi*	- Sept.-Arc. 87. n.347.
		13.*Amalphiae*,	-Febr.- Arc. 31. n.156.			Oct.- Arc. 73. n. 19.
		et *Sirrenti*, et	Arc. 35. n. 54.			Arc. 85. n. 194.
		10.*Giſulphi*	Arc. 42. n.171.			Arc. 86. n.278.*
			Arc. 62. n.412.			Dec.-Arc. 36. n. 43.
			Arc. 86. n.103.			Arc. 85. n.179.*
		11.*Giſulphi*	- Aug.- Arc. 41. n. 106.*			Arc. 87. n. 211.
1053.	VI.	11.*Giſulphi*	- Jan. - Arc. 40. n.220.*	VII.		
			Arc. 87. n. 100.*			
		12.*Giſulphi*	- Mart.-Arc. 59. n.203.			
			Arc. 82. n. 67.*			
			Apr. - Arc. 5. n. 69.*			
			Arc. 84. n. 237.			
			Majo- Arc. 11. n. 25.*			

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC. (a Septembri)
1053.	VI.	12.*Giſulphi*	Majo-Arc. 40. n. 3. *	VII.	12.*Giſulphi*	Sept.-Arc. 82. n.115.*
			Arc. 71. n. 134.			Dec. Arc. 87. n.364.
			Arc. 82. n. 67.*			
			Arc. 87. n.379.*			
			Arc.101.n.404.*			
			Jun. - Arc. 11. n. 25.*			
			Arc. 86. n.138.			
			Arc.101.n.404.*			
			Jul. - Arc. 101. n. 44.			
			& n.180.*			
			Aug. - Arc.11. n. 25.*			
			Arc. 30. n. 84.			
			Arc. 32. n.177.			
			Arc.101.n.404.*			
1054.	VII.	12.*Giſulphi*	Jan. - Arc. 11. n. 25.*	VIII.	13.*Giſulphi*	Sept.-Arc.101.n.347.
			Arc.101.n.404.*			Oct.-Arc.71. n. 133.
			Febr.- Arc. 59. n. 222.			Arc. 88.n.147.*
			Arc. 85. n. 142.			Nov.-Arc.40. n.220.*
			Arm. I. E n. 9.			Arc.43. n.187.*
		13.*Giſulphi*	Apr.- Arc. 30. n. 7.			Arc.87. n.259.
			Arc. 42. n.143.			
			Arc. 82. n. 67.			
			Majo- Arc. 6. n. 9.*			
			Arc. 25. n. 10.			
			& n. 12.			
			Arc. 82. n. 89. *			
			Arc. 86. n. 83.			
			& n.232.			
			Arc. 87. n. 378.			
			& n. 399.*			
			Jun. - Arc. 63. n.658.*			
			Arc. 82. n. 78.*			
			Arc. 85. n. 201.			
			Arc. 86. n.267.*			
			Arc.101. n.529.			
			Julio-Arc. 71. n. 335.			
			Aug. - Arc. 86. n.310.*			
1055.	VIII.	13.*Giſulphi*	Jan. - Arc. 84. n. 4.	IX.		
			Febr.- Arc. 72. n.216.			

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1055.	VIII.	13. *Giſulphi*	Mar.	Arc. 41. n. 37.*	IX.	14. *Giſulphi*	Oct.	Arc. 11. n. 25.*
				Arc. 42. n. 68.				Arc. 101. n. 404.*
		14. *Giſulphi*	Apr	Arc. 32. n. 72.				
				Arc. 35. n. 110.				
				Arc. 84. n. 7.				
			Majo	Arc. 86. n. 158.				
				Arc. 87. n. 365.				
			Junio	Arc. 69. n. 199.*				
				Arc. 70. n. 60.*				
				Arc. 71. n. 106.*				
				Arc. 84. n. 193.*				
				Arc. 101. n. 501.				
1056.	IX.	14. *Giſulphi*	Jan.	Arc. 88. n. 41.	X.	15. *Giſulphi*	Sept.	Arc. 87. n. 100.*
			Febr.	Arc. 35. n. 82.				& n. 151.*
				Arc. 87. n. 127.			Dec.	Arc. 87. n. 207.
				Arc. 88. n. 78.				
			Mar.	Arc. 63. n. 695.				
		15. *Giſulphi*	Mar.	Arc. 62. n. 384.				
			Apr.	Arc. 82. n. 39.				
				Arc. 86. n. 266.*				
			Majo	Arc. 87. n. 183.*				
				Arc. 101. n. 81.*				
			Junio	Arc. 62. n. 418.				
				Arc. 70. n. 60.*				
				Arc. 71. n. 106.				
				Arc. 84. n. 214.				
				Arc. 86. n. 91.				
			Jul.	Arc. 44. n. 3.*				
				Arc. 48. n. 8.*				
				Arc. 62. n. 428.				
			Aug.	Arc. 86. n. 42.				
				& n. 82.				
1057.	X.	15. *Giſulphi*	Jan.	Arc. 87. n. 128.*	XI.			
			Febr.	Arc. 40. n. 178.				
				Arc. 63. n. 627.				
				Arc. 64. n. 775.				
				Arc. 73. n. 17.				
				Arc. 85. n. 219.				
				Arc. 88. n. 84.*				

1057.

A.C. - IN D. - ANN.PR.-MENS.-LOC.

1057. X. 16.*Giſulphi* - Mar.-Arc. 6. n. 9.*
Arc. 86. n. 98.*
Arc. 87. n.151.
Arc.101.n.360.
Majo- Arc. 5. n. 10. *
Arc. 31. n. 40.
Arc. 40. n.237.
Arc. 84. n. 6. *
Arc. 88. n.161.*
Arc. 101. n.303.
& n. 3 60.

1058. XI. 16.*Giſulphi* - Jan. - Arc. 43. n. 9.
& n.147.*
Arc.101.n.361.*
Febr.- Arc. 11. n.25.*
Arc. 18. n. 199.
Arc. 41. n. 73.*
Arc. 42. n. 117.
Arc. 84. n. 6. *
& n.193.*
Arc.101. n.361.
& n.404.*
Mar.-Arc. 84. n. 140.*
17.*Giſulphi* - Mar.-Arc. 84. n.193.
& n. 198. *
Arc. 86. n. 115.
Arc. 87. n.119.
& n. 238.
Arc.101. n.81.*
Apr.- Arc. 40. n. 3. *
Arc. 44. n. 203.
Majo- Arc. 87. n. 183.
Jun. -Arc. 85. n. 243.
Arc. 86. n. 203.
Jul. - Arc. 11. n. 71.
Arc. 88. n.218.*
Arc.101. n.339.
Aug.-Arc. 44. n. 263.
Arc. 59. n.652.*
Arm. I.-G. n. 12.

a Septembri
IND.- ANN.PRINC..MENS.-LOC.

XI. 16.*Giſulphi* - Oct. - Arc. 62. n.450.
Nov.-Arc. 7. n. 10. *
Arc. 40. n.244.
Arc. 41. n. 58.*
& n.104.*
Arc. 42. n. 161.
Arc. 86. n. 37.
Arc. 88. n. 248.
Dec.- Arc. 5. n. 9.
Arc. 43.n.109.*
Arc. 88.n.218.*
Arc.101.n.306.

XII. 17.*Giſulphi* - Sept.-Arc. 44. n. 4.*
Arc.59.n.652.*
Arc. 85. n. 67.
Nov.- Arc. 44. n. 3. *
Arc. 85. n.76.*
& n.136.
Arc. 87. n.234.
Dec.-Arc. 40. n.199.*
Arc.41. n.37.*
Arc. 85. n. 14.
& n. 93.*
Arc. 87. n.161.
& n.357.

Digitized by Google

A..C-IND. - ANN.PR. - MENS. LOC.

1059. XII. 17.*Giſulphi* - Jan. - Arc. 5. n. 32.*
Febr.- Arc. 44. n. 3. *
Arc. 87. n.156.
Arc.101.n.443.
Arm.I. G n. 68.
18.*Giſulphi* - Mart.-Arc. 85. n.179.*
Arc. 87. n. 260.
Apr.- Arc. 5. n. 10. *
Majo- Arc. 85. n. 146.
& n.147.
Jun. Arc. 82. n. 167.*
Arc. 87. n.380.
Jul. - Arc. 42. n. 89.*
& n.122.
Arc. 86. n.262.
Aug. -Arc. 86. n. 130.
Arc. 87. n. 135.

1060. XIII. 18.*Giſulphi* - Jan. - Arc. 88. n.107.
Febr. - Arc. 42. n.89.*
19.*Giſulphi* - Apr. - Arc. 88 .n.193.
Majo- Arc. 40. n. 53.
Jun. - Arc. 40. n. 257.
Julio- Arc. 32. n. 65.
Arc. 35. n. 75.
Arc. 87. n.128.
Arm. I. G n. 69.
Aug.- Arc. 87. n.114.

1061. XIV. 19.*Giſulphi* - Jan. - Arc. 42. n. 90.
& n.203.*
Arc. 88. n. 22.*
Arc.101.n.285.*
Febr. - Arc. 44. n. 226.
Arc. 85. n.179.*
20.*Giſulphi* - Apr.- Arc. 43. n. 99.*
Majo Arc. 41. n. 69.*
Arc. 44. n.100.*
Arc. 87. n. 5. *
Arc. 88. n. 154.
Jun. - Arc. 40. n. 200.
& n.200.*
Julio- Arc. 5. n. 137.*
Arc.101. n. 36.
Aug.- Arc.41. n-106.*

a Septembri

IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.

XIII. 18. *Giſulphi* - Sept.Arc. 41. n. 72.*
Arc. 43. n.186.
Arc. 44. n.117.
Arc.101. n. 53.
& n.331.
Nov.-Arc. 87. n.379.
Arc.88. n.147.*
Dec.-Arc. 86. n.166.

XIV. 19.*Giſulphi* - Sept.- Arc. 85. n. 72.
Arc. 86.n.268.*
Oct.-Arc. 18. n. 186.
Arc. 60. n.666.
Nov.-Arc. 44. n.154.
Arc.44.n.154.*

XV. 20.*Giſulphi* - Sept.- Arc. 15. n. 71.*
Arc. 43. n. 52.
Arc.86. n.98. *
Oct. - Arc. 6. n. 6. *
Arc. 15. n. 71.
Arc.43. n.109.*
Arc.44. n.117.*
Arc. 87. n.141.
Arc.88. n.218.*
Arc. 101. n. 22.
& n.506.
Nov.-Arc.101.n.350.
Dec. - Arc. 30. n. 50.
Arc. 87. n. 125.

1062.

Digitized by Google

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1062.	XV.	20.*Giſulphi*	Jan.	Arc.101.n.356.
		21.*Giſulphi*	Mart.	Arc. 32. n.219.
			Apr.	Arc.35. n. 158.
				Arc.101.n.363.
			Majo	Arc. 43. n. 99.*
				& n.144.*
			Jun.	Arc. 40. n. 263.
				Arc. 43. n.99.*
				Arc.101.n.390.
			Julio	Arc.43. n. 99. *
				Arc. 85. n.148.
				Arc. 87. n. 5. *
				& n. 100.*
1063.	I.	21.*Giſulphi*	Jan.	Arc.86. n.120.*
			Febr.	Arc. 5. n. 19.*
				Arc.44. n.113.*
				Arc.101.n.300.
			Mart.	Arc. 40. n. 3. *
				Arc.101.n.149.*
		22.*Giſulphi*	Mar.	Arc.42. n.113.*
			Apr.	Arc.11. n. 22. *
				& n.26.*
				& n.76.*
				& n. 92.*
				Arc.40. n. 220.*
				Arc.41. n.112.*
				Arc. 43. n.101.
				& n. 149.
				Arc. 85 n. 40.*
			Jun.	Arc. 44.n.117.*
				Arc.101.n.301.
				& n. 304.
			Julio	Arc.101. n.266.
1064.	II.	22.*Giſulphi*	Jan.	Arc. 11. n. 21.
				& n.22.*
				& n. 92.*
				Arc. 32. n. 133.
				Arc. 41. n. 112.*
				Arc. 43. n. 46. *

a Septembri

IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
I.	21.*Giſulphi*	Sept.	Arc. 101.n.345.
		Oct.	Arc. 87. n.389.
		Nov.	Arc.40.n.262.*
			Arc. 83. n.149.
			Arc.101.n.349.
		Dec.	Arc. 101. n. 9.
II.	22.*Giſulphi*	Sept.	Arc. 83. n. 90.
			Arc. 85.n.179.
		Oct.	Arc.43.n.109.*
			Arc. 84. n.185.
			Arc. 88. n.218.
		Nov.	Arc. 86. n.310.
		Dec.	Arc.59.n.652.*
			Arc. 62. n.365.
			Arc. 63.n.561.
			& n. 575.
III.			

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	a Septembri IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.
1064.	II.	22.*Giſulphi* -	Jan.- Arc.63. n.624.	III.	23.*Giſulphi* -	Sept.- Arc.42. n.208.
			Arc. 84.n.198.			Oct.- Arc. 88.n.191.*
			Arc. 85. n. 31.			Nov.-Arc. 31. n.247.
			& n.93.*			Arc. 40. n. 36.*
			Arc. 88. n. 77.			Arc. 88. n. 22.
			Arc.101.n.299.			Arc.101.n.386.*
			et n.505.			
			Febr. - Arc. 31. n. 24.			
			Arc.41. n.148.*			
			Arc. 42. n.203.			
			Arc. 86. n. 98.			
			Arc. 88. n. 22.*			
		23.*Giſulphi* -	Mart.- Arc. 11. n. 72.			
			Arc. 87. n.305.			
			Apr.- Arc. 31. n.248.			
			Majo-Arc. 32. n.146.			
			Arc. 35. n.127.			
			Arc. 84. n.226.			
			Jun. - Arc. 43. n. 67.*			
			Arc. 85. n.212.			
			Arc. 88. n. 98.			
1065.	III.	23.*Giſulphi* -	Jan. - Arc. 88. n.202.	IV.	24.*Giſulphi* -	Sept.- Arc. 87. n.421.
			Febr.- Arc. 42. n. 89.*			Nov.-Arc. 11. n. 73.
			Mar.- Arc. 88. n. 22.*			Arc. 25. n. 47.*
		24.*Giſulphi* -	Mar.-Arc. 5. n. 69.*			Arc. 43. n. 26.
			Arc. 40. n. 36.*			Arc. 62. n. 623.
			Arc. 86. n.154.			Arc. 82. n. 89.*
			Arc.101. n.386.*			Arc. 85. n.235.*
			Apr.- Arc. 41. n. 37.*			Arc.101. n.59.*
			Majo- Arc. 35. n.105.			Dec. - Arc. 11. n. 74.
			Aug.- Arc.101. n. 295.			
1066.	IV.	24.*Giſulphi* -	Febr.- Arc. 40. n.36.	V.	25.*Giſulphi* -	Oct.- Arc.86.n.120.
			Arc. 101.n.386.			Nov.- Arc. 5. n. 69.*
		25.*Giſulphi* -	Apr. - Arc. 5. n.134.*			et n. 197.
			Arc. 40. n. 214.			Arc. 40. n. 18.
			Arc. 41. n. 20.*			
			Arc. 85. n.241.			
			Jun.- Arc. 5. n. 19.*			
			Arc. 44. n.113.*			
			Julio- Arc. 87. n.212.			

1067.

Digitized by Google

IND.-A.C.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1067. V.	25. *Giſulphi*	Jan.	Arc. 87. n.174.
	26. *Giſulphi*	Mart.	Arc. 88. n. 208.
		Majo	Arc. 5. n. 19.*
			Arc. 44. n. 113.*
		Jun.	Arc. 11. n. 75.
			Arc. 42. n 83.
			Arc. 48. n. 16.
		Aug.	Arc. 35. n. 223.
1068. VI.	26. *Giſulphi*	Jan.	Arc. 43. n. 46.
		Febr.	Arc. 11. n. 92.*
			Arc. 41. n. 112.*
			Arc. 84. n. 53.*
			Arc. 87. n. 169.*
			Arc. 101. n 355.
		Mar.	Arc. 62. n. 620.
	27. *Giſulphi*	Mar.	Arc. 40. n. 85.*
			Arc. 101. n. 340.
			& n. 474.
		Apr.	Arc. 11. n. 80.*
			Arc. 32. n. 200.
			Arc. 40. n. 84.
			Arc. 101. n. 59.
		Majo	Arc. 11. n. 22.
			& n. 92.*
			Arc. 30. n. 94.
			Arc. 41 n. 112.*
			Arc. 48. n. 23.*
			Arc. 101. n. 346.
		Jun.	Arc. 11. n. 26.*
			& n. 76.
			& n. 92.*
			Arc. 41. n. 106.
			et n. 112.*
		Jul.	Arc. 6. n. 6.*
			Arc. 62. n. 533.
1069. VII.	27. *Giſulphi*	Jan.	Arc. 101. n. 156.
		Febr.	Arc. 5. n. 50.
			Arc. 41. n. 56.*

a Septembri

IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
VI.	26. *Giſulphi*	Sept.	Arc. 59. n. 249.
			Arc. 101. n 332.
		Oct.	Arc. 5. n. 69.*
			Arc. 40. n. 189.
			Arc. 43. n. 99.*
			Arc. 73. n. 7.
			Arc. 101. n. 490.
		Nov.	Arc. 62. n. 396.
			Arc. 87. n. 314.
		Dec.	Arc. 85. n. 108.
VII.	27. *Giſulphi*	Nov.	Arc. 11. n. 30.*
			Arc. 43. n. 127.*
			Arc. 73. n. 11.
			Arc. 101. n. 314.*
			et n. 357.
		Dec.	Arc. 41. n. 31.*
VIII.			

1069.

Digitized by Google

A.C. - IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.
1069. VII. 28.*Giſulphi* - Apr.-Arc. 85. n. 170.*	VIII. 28.*Giſulphi* - Sept.-Arc. 87. n.171.
et n.220.*	Oct.- Arc. 87. n. 17.*
Arc. 87. n.112.	et n.103.
Majo-Arc. 5. n. 18.*	Arc.101.n 319.*
Arc. 44. n.113.*	Nov.- Arc. 41. n.56.*
Jul.- Arc. 87. n. 215.	Arc. 87. n. 17.
Aug.- Arc. 84. n. 192.	Arc.101.n.319.
Arc. 88. n.168.*	
1070. VIII. 28.*Giſulphi* - Jan. - Arc. 87. n. 5.	IX. 29.*Giſulphi* - Sept.- Arc. 82.n. 78.*
Febr.- Arc. 83. n. 77.	Dec.- Arc. 44. n. 4.
1071. *in Principatu* (a) *Salerni*)	
29.*Giſulphi* - Mar.- Arc. 83. n.178.	
Apr. - Arc. 85. n. 93.	
Majo- Arc. 88. n. 7.	
Junio- Arc. 5. n. 69.	
Julio - Arc. 30. n. 286.	
Aug. - Arc. 44. n. 3.	
Arc. 48. n. 8.	
1071. IX. 29.*Giſulphi* - Jan.- Arc. 6. n. 6.*	X. 30.*Giſulphi* - Dec.- Arc. 84. n. 99.*
Arc.62. n. 400.	Arc. 88. n. 84.*
Febr.- Arc. 41. n. 106.	et n. 89.
Arm.I. E n. 12.	et n.147.*
1072.*apud Salernum*)	
30.*Giſulphi* - Mar.-Arc.101. n.298.	
Majo-Arm. I. G n. 61.	
Jun. - Arc. 87. n. 237.	
Jul. - Arc. 5. n. 134.	
Arc. 41. n. 20.*	
Arc. 63. n. 693.	
Arc. 84. n. 6.*	
Aug.- Arc. 11. n. 30.*	
Arc. 41. n. 58.*	
Arc.43. n.127.*	
Arc. 83. n.158.	
Arc.101.n.314.*	

1072.

(a) *Quum primum Salernitae Tabelliones annis Principum addere Chriſti, ſive vulgaris aerae annos in inſtrumentis coeperunt, quod Martio communis a Chriſto anni* 1070. *accidit, annos conſtanter a Martio communem annum antecedente repetere conſueverunt. Hinc Martio vulgaris anni* 1070. *annum ab Incarnatione* 1071. *appellarunt, ſicque in poſterum, donec Langobardicum ſubſtitit imperium.*

A.C.-IND.	ANN.PR.	MENS.	LOC.
1072. X.	30.*Giſulphi*	Jan.	Arc.88.n.147.*
		Febr.	Arc. 11. n. 30.*
			Arc.59. n.652.*
(1073. *apud Salernum*)			
	31.*Giſulphi*	Mart.	Arc. 32. n.134.
			Arc. 88. n.142.
		Majo	Arc. 64. n.762.*
			Am. I. G n. 13.
			et n. 14.
		Jul.	Arc. 6. n. 1.
			Arc. 35. n.234.
			Arc.40. n.115.*
			Arc. 44. n. 38.*
1073. XI.	31.*Giſulphi*	Jan.	Arc.41. n. 35.*
			Arc. 61. n.396.
			Arc. 86.n.266.*
(1074. *apud Salernum*)			
	32.*Giſulphi*	Mart.	Arc.62. n.405.
		Apr.	Arc. 11. n. 24.
			et n.77.
			Arc. 44. n.127.
			Arc. 84. n.238.
			Arc. 88. n.108.*
		Majo	Arc. 11. n. 25.
			Arc.101.n.404.*
		Jun.	Arc. 7. n. 3.
			Arc. 48. n. 23.
			Arc. 62. n.399.
			et n. 410.*
			Arc.101.n.374.
		Julio	Arc.101. n.215.
1074. XII.	32.*Giſulphi*	Jan.	Arc. 64. n.793.
		Febr.	Arc. 41. n. 74.*
			Arc. 62. n.503.
			& n.529.
(1075. *apud Salernum*)			
	33.*Giſulphi*	Mar.	Arc. 62. n.458.
			Arc. 85. n.235.
			Arc. 86. n.267.*
			Aim. I.H n.95.*

a Septembri

IND.	ANN.PRINC.	MENS.	LOC.
XI.	31.*Giſulphi*	Sept.	Arc. 84. n. 6.
		Oct.	Arc. 62.n.496.
		Nov.	Arc. 30. n.106.
XII.	32.*Giſulphi*	Sept.	Arc. 87. n. 9.
		Nov.	Arc. 59.n.275.
XIII.			

A.C.-IND. - ANN.PR. - MENS.-LOC.	a Septembri IND. - ANN.PR. -MENS. - LOC.
1074. XII. 33.*Giſulphi* - Majo- Arc. 30. n 79.	XiII. 33.*Giſulphi* - Sept.-Arc. 61.m386.
(1075. *apud Salernum*) Arc.41. n.114.*	Oct.- Arc. 62. n.536.
Arc. 59. n.652.*	Arc. 88. n. 42.
Arc. 86. n.197.	& n.253.*
Arc. 88. n.147.	Nov.-Arc. 63. n.663.
Jun. - Arc. 11. n. 80.*	Dec.- Arc. 5. n. 92.
Arc. 42. n.235.*	
Jul. - Arc.101.n.358.	
Aug.- Arc. 11. n. 26.	
& n.92.*	
Arc.41. n. 74.*	
& n. 112.*	
Arc.101.n.389.	
1075. XIII. 33.*Giſulphi* - Febr.-Arc. 11. n. 78.	XIV.
Arc. 60. n.734.	
Arc. 61.n.382.*	
(1076. *apud Salernum*)	
34.*Giſulphi* - Apr.- Arc. 82. n. 78.*	
Arc. 86. n.267.	
Julio - Arc.41. n. 52.	
Arc. 82. n.87.*	
Aug.- Arc. 43. n.137.	
Arc.101.n.494.	
	XV. 35.*Giſulphi* - Sept.-Arc. 5. n.177.
1076. XIV.	Arc. 30. n.191.
(1077. *apud Salernum*)	Arc. 31. n.205.
35.*Giſulphi* - Apr.-Arc.101.n.297.*	Arc. 41. n.103.
Jun.- Arc.101.n.151.*	Arc. 43. n. 163.
	Nov.-Arc. 85. n. 77.
1077. XV. 35.*Giſulphi* - Jan. -Arc. 35. n. 29.	I.
(1078. *apud Salernum*)	
36.*Giſulphi* - Mar.- Arc. 35. n.122.	
Majo- Arc. 31. n.195.	
Arc. 32. n.159.	

A.C.	IND.	ANN.PR.	MENS.-LOC.	IND. (a Septembri)	ANN.PR.	MENS.-LOC.
1077. (1078. *apud Salernum*)	XV.	*Nullius Principis nomine, ſed ſigillo* (*forte Judicis*) *nunquam in vulgaribus inſtrumentis adhibito*.	Mar.-Arc.44.n.105. Arc.88.n.253. Majo-Arc.101.n.297. Aug.-Arc.88.n.190.	I.	*Nullius Principis nomine, ſed ſigillo*.	Sept.-Arc.87.n.326.
		Temporibus - ROBERTI *Normanni Ducis*	Jun.-Arc.85.n.8. Aug.-Arc.101.n.404.			
1078.	I.	*Temporibus* - *Roberti Ducis*	Mart.-Arc.82.n.167.	II.		
1079.	II.	3. *Roberti* - *Ducis*	Jul.-Arm.I.G n.23.			
1088.	XI.	*Temporibus* - ROGERII *Ducis*	Apr.-Arm.II.P.n.3.* Majo-Arm.II.P.n.3.*			
		Anno Primo Ducatus Amalphiae GISULPHI *Principis*.	Die 25. Julii Arc.11.n.86.			

SALERNI PRINCIPUM
LANGOBARDORUM AEVO
IMPERANTIUM
SERIES
EX VARIIS VETERUM, RECENTIORUMQUE SCRIPTORUM
CATALOGIS
AD SUPRA EXPOSITAE CHRONOLOGICAE TABULAE NORMAM
AUCTORIS EJUSDEM CASTIGATIONUM OPE
CORRECTIS
ADDITA VERA SERIE
EX IPSIS TABULAE CITATIS INSTRUMENTIS DESUMPTA.

STEMMA

PRINCIPUM SALERNI LANGOBARDORUM

PER FRANCISCUM MARIAM PRATILLUM

To. V. Hiſtoriae Principum Langobardorum Camilli Peregrinii pag. 7.

SIconulfus primus Salerni Princeps frater Sicardi Beneventi Ducis regnavit a menſe Majo 840. (1) ad Februarium 851. (2) paucos poſt menſes ab Auguſti Imperatoris Ludovici in ſuo principatu confirmatione (3).

Sico ejus filius a Februario 851. [4] ad Auguſtum 852., quo in Franciam deportatus (5).

Ademarius Principatum ab eodem Imperatore obtinuit in Autumno

 ejus

(1) A menſe ſaltem Januario 840., quo Indictio erat III., exſtat enim in Tabulario Monaſterii SS. Trinitatis Cavae inſtrumentum menſis Januarii Indict. VII., in quo quintus Siconolfi annus notatur (Arc. 32. n. 41.), reſpondetque Chriſti anno 844. Primus ergo erat Januario 840. Sed potius a Decembri 839. ut in adnotationibus ad meam Diſſertationem oſtendi ex membrana (Arc. 32. n. 86.) quintum Siconolfi annum ferente Decembri Indictionis VII., ſeu anni 843.

(2) Neque annum 851., neque 850. vidit Siconolfus, exſtat enim Salerni Princeps ejus filius menſe Decembri XIII. Ind. (Arc. 35. n. 254.), ſive ultimo menſe anni 849. Defunctum vero tunc patrem nemini dubium eſt.

(3) Confirmationem hanc, quam variis Scriptorum veterum illuſus auctoritatibus ad annum 850., ſive etiam 851. Pratillus refert, ex Siconolfi morte ante Decembrem 849. ſupra probata ad annum 848., vel ad ſummum ad annum ipſum 849. transferendam nemo non videt.

(4) Saltem a Decembri 849. regnaſſe Siconem oſtenſum eſt; idque ceteris hujus Principis annis per membranas notatis mirum in modum reſpondet; quod videre eſt in mea Tabula Chronologica.

(5) Fueritne Sico illuc deportatus anno 852., an antecedentibus annis, incertum; variant enim Scriptores; certiſſimum tamen ex noſtris chartis ad Majum uſque Ind. III., ſeu anni 855. Salernitanum principatum tenuiſſe (Arc. 82. n. 40.); & quidem a tertio anno menſe Martii XV. Ind., ſive vulgaris anni 852. additum in inſtrumentis fuiſſe nomen Petri Rectoris ejus, qui & Princeps dicebatur his verbis: *tertio anno principatus Siconis, & Petri Rectoris ejus glorioſorum Principum menſe Martii XV. Ind.* (Arc. 86. n. 127.); quinto vero Siconis anno ſocius apparet Ademarius Petri filius in noſtra membrana (Arc. 84. n. 14.); ſed a quarto Siconis anno, sive a Decembri anni quinquagesimitertii Ademarius illi comes putandus eſt; Decembri enim anni IV. Indictionis, sive anni quinquagesimiquinti (Arc. 87. n. 148.) tertius Ademarii annus notatur.

ejus anni 852. (6) ad Julium 862. [7].

Dauferius per dies 18. a Thio Guaiferio expulſus eſt.

Guaiferius ejecto Ademario, & Dauferio a menſe Auguſti 862. (8) ad finem anni 872., quo carceri damnatus, ſed poſtea liberatus, iterum ſedit datis obſidibus ab 873. ad Februarium 879. (9), cum filio Guaimario I. ab anno 874. (10).

Guaimarius I. ſimul cum Patre ab anno 874. (11); ſolus a Januario 879. (12) ad Junium 897. (13).

Guai-

(6) Ademarius nonniſi anno 853. Principatus particeps fuit, ut modo dictum eſt, anno nempe quinto Siconis, ejuſque ſexto anno annum ſecundum ad Majum uſque numerabat (Arc. 82. n. 40.), quum III. erat Indictio, annuſque Chriſti 855. currebat. Eodem vero anno Octobris menſe defuncto Sicone ſolius Petri ſextus, Ademarii ſecundus (Arc. 35. n. 32.), menſe Decembri, ſeptimus Petri, tertiuſque Ademarii (Arc. 87. n. 148.) notatur. Quod principatum Ademario dederit Ludovicus, refert Cavenſe Chronicon. Verum quemadmodum in anno, forte etiam in re ipſa Chronographus, a quo id hauſit Pratillus, deceptus eſt, credendumque potius Anonymo Salernitano, qui Ademario id ambienti Petrum ejus genitorem, Siconis Rectorem, Salernique cum eo Principem jusjurandum oblitum, conſenſiſſe narrat; id quod noſtris inſtrumentis magis conſonum eſt. Ceterum ex dictis facile eſt eruere primum Siconis annum Decembri, vel ad ſummum Novembri anni 849. initium habuiſſe, dum Petrus, qui eoſdem cum eo annos imperii numerabat, Octobri anni 855. ſextum, Decembri ſeptimum agebat. Petrus ſub anni 856. initium mortuus cenſendus eſt, ejus enim nomen non amplius inde in chartis viſitur, & Februario IV. Ind. ſolus Ademarius Princeps dicitur (Arc. 84. n. 16.), qui ad ſeptimum uſque annum, Novembri nempe IX. Ind. (Arc. 101. n. 388.) pervenit.

(7) Poſt laudatum Novembris menſem, anni ſcilicet 860. nulla mihi ſuppetunt inſtrumenta, quae vel annum ejus octavum indicent, vel annos ſexageſimumprimum, aut ſecundum IX. ſeculi Ademarium attigiſſe oſtendant. Illud in explorato eſt, menſe Auguſti anni 861. non quidem Ademarium, ſed Guaiferium imperaſſe, cujus annus duodecimus notatur Auguſto V. Indictionis, ſeu anni 872. (Arc. 101. n. 71.). Primus ergo Guaiferii Auguſto anni 861.

(8) Certe ab Auguſto anni 861., ut modo probatum eſt.

(9) Imo ad Februarium 880. (Arc. 31. n. 180.) quo Indictio erat XIII., annuſque principatus decimusnonus.

(10) Primum Inſtrumentum, quod mihi occurrit, in quo patri ſocius eſt Guaimarius, ejuſque primus annus notatur, eſt menſis Novembris XI. Ind., ſeu anni vulgaris 877. (Arc. 87. n. 417.). Si autem ab anno 874. patri in imperio conſors fuiſſet, ſextum, & forte ſeptimum cum eo egiſſet annum regiminis; quum notum ſit, & mox oſtendemus, quod ex quarto anno ſolus habenas tractaverit.

(11) Falſum, ut dictum eſt, ſed ab anno 877. ſolium cum genitore aſcendiſſe dicendum eſt.

(12) Ad Februarium uſque XIII. Ind., ſive anni 880. patri in imperio comes invenitur Guaimarius (Arc. 31. n. 180.;) quartum ipſe agens annum, decimumnonum vero Guaiferio. Ejuſdem inde anni menſe Auguſto ſolus primum notatur quartum adhuc numerans annum (Arc. 35. n. 203.)

(13) Ad Auguſtum uſque II. Indictionis, ſive Chriſti anni 899., quo viceſimustertius erat ejus imperii annus, & ſeptimus Guaimarii ejus filii, monumenta invenio (Arm. I. G. n. 3.).

Digitized by Google

Guaimarius II. cum Patre ab ſine anni 890. (14) uſque ad annum 897., quo Pater regimine ob ſuas nequitias privatus eſt (15). Solus uſque ad Martium 953., quo obiit (16) *ex Necrol. Cav.* (17).

Giſulfus I. puer ſolus (18) ab anno 933., ſed ſub tutela Priſci Comitis (19) uſque ad annum 945. (20), ſolus uſque ad finem anni 975., quo a Landulfo Beneventano captivatus eſt (21). A Pandulfo tamen Capuae Principe liberatus ejus filium Paldulfum adoptavit, & cum eodem ſedit a menſe Junii 974. (22) ad annum 978. menſe Julii (*non Junii, ut ait Peregrinus*) quo defunctus eſt *ex Necrol. Cav.* (23).

(14) Primus ejus annus menſe Auguſti XI. Ind., ſeu anni 893. (Arc. 32. n. 47.) in membranis notatur, dum pater decimumſeptimum annum dominii agebat; neque unquam ante hunc menſem, & annum ulla filii ſit mentio.

(15) Id anno 899. accidiſſe modo adn. (13) notatum eſt.

(16) Error Typographi; legendum enim ad mentem Auctoris: *uſque ad Martium* 933., ut temere Cavenſe Chronicon, illudque ſecuti putarunt, ſed vere dicendum uſque ad annum, ſive ad Martium 943., non quidem ſolus, ſed cum Giſulfo filio, quem ſocium habuit ſaltem a Septembri Ind. VII., ſeu anni 933. (Arc. 86. n. 167.), uſque ad Martium I. Ind., anni ſcilicet 943., quo quinquageſimusprimus ejus regiminis annus, & decimus Giſulſi in chartis noſtris notatur (intra membr. 125. Arc. 44.), ultra quod tempus Guaimarii nomen deſideratur, ipſumque ſequentibus anni ejuſdem menſibus obiiſſe putandum eſt.

(17) Cavenſis hujus Necrologii, quod citat Auctor, neque ab ipſo, neque ab aliis, quod ſciam, in lucem editi ne vola quidem, aut veſtigium in Cavenſi Tabulario. Forte Necrologium Capuanum ab ipſo evulgatum heic intelligendum.

(18) A Septembri anni 33. ſupra nongenteſimum forte quadrimus, ſed non jam ſolus, ut ex Cavensi Chronico Auctori placuit, ſed eum Guaimario patre, ut dictum eſt paulo ante; imo a Majo ex Tabulae noſtrae calculo, quum Majo V. Indictionis, anni nempe 947. quintusdecimus ejus annus numeretur (Arc. 35. n. 250.).

(19) Id licet in Catalogo Salernitano Mareſchalchi infra referendo dicatur, laudatuſque Priſcus inter Salerni Principes ideo forte numeretur, nuſquam vero dicti tutoris mentio in inſtrumentis invenitur; quod ſub exemplo Petri Siconis Principis Rectoris factum quidem fuiſſet. Ceterum quum Giſulfus obeunte patre non jam annos quatuor, ut falſo nonnullis ejus aevi Scriptoribus viſum eſt, ſed quatuordecim habuerit, tutore vix equidem indigebat.

(20) Sub patris tutela ei conſocius in principatu fuit uſque ad annum 943.; ut ex noſtris chartis oſtenſum eſt.

(21) Lapſus certe Typographi, tum quia Landolfum referunt inſtrumenta Ind. II. mensis Septembris (Arc. 30. n. 95.) quae Chriſti annum 973., & Januarii (Arc. 42. n. 65.), quae 974. denotat; tum quia poſt pauca legitur cum Paldolfo adoptato filio principatum rexiſſe Giſulfum a menſe Junii 974., quod profecto poſt Landulfi expulsionem accidit.

(22) Expulſo Landulfo poſt Januarium II. Ind., anni videlicet 974. ſolus menſibus Junii, & Auguſti Giſulfus invenitur (intra membranam 180. Arc. 85., & in ipſa Arca n. 230); menſe vero Decembris ejuſdem anni, quo tertia coeperat Indictio, Gemmam uxorem, filiumque Paldolfum ſocios habet (intra membr. 180. Arc. 85.).

(23) Nec Julium, nec Junium anni 978. attigit Giſulfus, ſed in fine Novembris, vel ſub Decembris initium anni 977. diem extremum ipſum clauſiſſe indubium

Paldulfus Capuae Principis filius cum Giſulfo a menſe Octobris 974. (24) uſque ad menſem Julii 978. (25). Simul cum Patre Pandulfo Capuae ſub tutela Joannis Lamberti (26) ad Aprilem 981., ſolus ab Octobri ejusdem anni (27), cum Manſone ab exeunte anno 981. ad Auguſtum 983., quo obiit. *Ex Necrol. Cav.* (28).

Manſo Amalfitanus cum Paldulfo ab fine anni 981. ad Septembrem 983. (29) ſolus uſque ad Februarium forte 984., quo principatu exutus eſt (30).

Joannes I. (*maledictus* appellatus) ſolus pulſo Manſone a menſe Martii 984. ad Aprilem 985. (31), cum filio Guidone ad Auguſtum 988. (32), quo obiit, cum altero filio Guaimario III. ad 20. Auguſti 994., quo Joannes mortuus eſt (33). Gui-

bium ex priſcis noſtris inſtrumentis eſſe debet; Novembri enim Ind. VI., quo Chriſti annus 977. decurrebat, eum cum uxore, & filio dominantem invenio (Arc. 5. n. 161.), Decembri vero anni ejuſdem Gemmam, & Paldolfum tantum (intra membr. 331. Arc. 61.); neque amplius Giſulfum. Quod Gemma aliquando defuncto Giſulfo adhuc cum adoptato Paldolfo imperaverit ante diligens Cavensium monumentorum examen hiſtoricis ignotum. Ubinam vero Cavenſe Necrologium?

(24) Paulo ante dixerat Auctor Giſulfum regnaſſe cum Paldulfo adoptato filio a menſe Junii; nunc ejus, quod dixerat, oblitus aſſerit a menſe Octobris Paldulfum cum Giſulfo imperaſſe.

(25) Uſque ad menſem Novembris anni 977. tantum, neque ultra cum Giſulfo regnaſſe filium hunc adoptivum jam dictum eſt.

(26) Somnium Pratilli, vel τῦ δύνατος, a quo illud hauſit, quod ſub tutela Joannis Lamberti Paldulfus filius fuerit.

(27) Imo ab Aprili (Arc. 87. n. 384.).

(28) Nuſpiam cum Manſone Paldulfum invenire eſt. Paldulfum Manſo expulit, uſurpatumque principatum reclamante Paldulfo, ac permittente Othone II. Imperatore, qui ad eum ejiciendum venerat, per biennium retinuit; neque poſt annum 931. Paldulfi uſquam in chartis mentio invenitur. Quo autem anno obierit, ignotum ſaltem ex noſtris membranis.

(29) Nuſquam cum Paldulfo, ut dictum eſt, invenitur Manſo; neque toto anno 981. Manſonis nomen noſtris in inſtrumentis occurrit.

(30) Manſo nunquam ſolus, ſed filium ſuum Joannem ſocium ab initio habuit; ab Aprili nempe anni 982. (Arc. 31. n. 92.): neque poſt Auguſtum anni 983. ejus nomen unquam in noſtris chartis apparet. Id vero certiſſimum eſt, ante annum 984. illum principatu exutum fuiſſe: menſe enim Decembris XII. Indictionis, anni ſcilicet 983. jam Salerni clavum Joannes de Lamberto ejus in principatu ſucceſſor tenebat (intra membr. 82. Arc. 101.)

(31) A Decembri anni 983. regnat Joannes, ut dictum eſt; neque ſolus, ſed cum filio Guidone ab imperii ipsius initio.

(32) Multo ante Auguſtum anni 988. obiit Guido, cujus ad Aprilem uſque, & non ultra, nomen, & anni cum ipſo genitore in inſtrumentis notantur (Arc. 40. n. 118.); a Julio vero anni ejuſdem uſque ad Martium ſequentis anni 989. ſolus eſt Joannes, ut ex noſtrae Tabulae citatis chartis apparet. Eodem Martio inde Guaimarium III. filium ſocium ſibi arceſſit.

(33) Chronici Cavensis errorem Amanuensium forte incuria ortum Pratillus hauſit; Joannes enim ad annum uſque 999. imperavit, ac vixit; notatur nempe in veteribus chartis annus ejus ſextusdecimus Januario Ind. XII., quae ad dictum annum pertinet, & decimus filii ejus Guaimarii (Arc. 87. n. 261.), & undecimus menſe Auguſti (intra membr. 220. Arc. 40.)

Digitized by Google

Guido I. cum Patre Joanne ab Aprili 985. (34) ad Auguſtum 988., quo defunctus (35).

Guaimarius III. filius Joannis I. cum Patre ab Auguſto 988. ad Auguſtum 994. (36), ſolus uſque ad 1018. menſe Septembris *Chron. Cav.* (37), cum filio Guaimario IV. ad 1031. pridie Jdus Octobris, quo obiit (38).

Guaimarius IV. cum Patre ab 1018. ad 1031. (39). Solus ad 1037. (40) (quo etiam anno principatum Capuae obtinuit) (41) cum filio Joanne II. ad Auguſtum 1042., quo obiit (42), cum alte-

(34) A Decembri anni 983., quum ſolium pater aſcendit, filium hunc ſibi comitem adſciviſſe ſuperius demonſtratum.

(35) Defunctum poſt Aprilem 988. jam dictum eſt; neque enim poſthac amplius ejus mentio in inſtrumentis.

(36) A Martio 989. (intus membr. 275. Arc. 59.) ad Januarium ſaltem 999. genitoris ſocius fuit, ut paulo ſuperius oſtenſum eſt.

(37) Anno 1015. a menſe Octobris, aut Novembris alium filium Joannem nomine (quem II. appellare poſſemus) ſibi ſocium adjunxiſſe dictum Guaimarium, Pratillo, ceteriſque Scriptoribus ignotum. Id vero Tabularii Cavenſis vetera inſtrumenta teſtantur, quae licet a Januario XIV. Indictionis, ſeu anni 1016. (Arc. 31. n. 170., aliiſque) Guaimarium, & Joannem Principes pro prima vice innuant, quum tamen Septembri II. Ind., ſeu anni 1018. tertius ejus annus notetur (Arc. 87. n 344.), ab Octobri, aut Novembri anni 1015., ſeu XIV. Ind. primum ſocietatis annum inchoaſſe opus eſt; non tamen tardius; Novembri enim I. Ind., anni ſcilicet 1017. tertius etiam ejus annus notatur (Arc. 15. n. 15.).

(38) A Menſe Novembris II. Ind., anni videlicet 1018., ut primae noſtrae chartae indicant (Arc. 42. n. 230.), ſeu potius a die 21. Septembris Apoſtolo Matthaeo ſacra, ut Cavenſi Chronographo placuit, nec aliae membranae noſtrae diſſentiunt (ex Arc. 7. n. 1.), cum dicto Guaimario filio dominatus eſt, ad Februarium, vel Martium tantum anni X. Indictionis, ſeu 1027., eo enim Februarii menſe annus ejus triceſimusoctavus, nonus vero filii notatur (Arc. 35. n. 84.), neque amplius de eo in chartis habetur mentio. Aprili autem proxime ſequenti (intra membr. 100. Arc. 87.), ſicut & ſequentibus Junio, & Julio (Arc. 11. n. 5. & 6.) annum nonum Guaimarii tantum filii, & primum Gaitelgrimae genitricis ſuae referunt inſtrumenta, de qua in poſterum altum ſilentium, ſed ſolius Guaimarii filii decimus annus Novembri notatur (Arc. 18. n. 9. & aliis). Hic vero Gaitelgrimae filio conſortis principatus unis Cavenſibus documentis debetur, nemini Scriptorum hactenus notus.

(39) Non ad 1031., ſed ad 1027. dumtaxat, ut probatum eſt.

(40) Septembri VI. Ind., anni ſcilicet 1037. ſocium filium Joannem ſibi adjunxit.

(41) Sequenti anno 1038. Capuae principatum habuiſſe putandum eſt; neque antiquius de eo mihi occurrit monumentum, quam illud menſis Novembris (intra membr. 100. Arc. 87.) VII. Ind., in quo Guaimarii notatur viceſimusprimus Principatus Salerni, & primus Capuae, ſecundus vero Joannis, qui nunquam amplius in ſequentium menſium, annorumque decurſu memoratur.

(42) Obiiſſe Joannes hic, qui III. potius appellari poteſt, anno 1038. videtur, quum, ut dictum eſt, nuſpiam poſtmodum ejus nomen in chartis inveniatur; ac proinde ſolus regnavit Guaimarius poſt Joannis obitum ad annum uſque 1042., quo ei Giſulfus alius filius ſociatus eſt.

tero filio Giſulfo II. ab 1042. ad 1052. , quo a conjuratis Pater occiſus fuit (43).

Joannes II. cum Patre ab exeunte anno 1037. ad Auguſtum 1042 (44), quo fato conceſſit Surrenti , ut creditur.

Guido II. Comes Compſiae Guaimarii IV. germanus, Princeps proclamatus eſt debellatis conjuratis (45), ſed ſtatim nepoti Giſulfo II. principatum ceſſit donata ſibi urbe , & terris ad Ducatum Surrenti pertinentibus.

Giſulfus II. Guaimarii IV. filius, Guidonis II. nepos cum Patre ab anno 1042. ad 1052., ſolus ab 1053. (46) ad annum 1075. , quo principatu exutus eſt a Roberto Viſcardo.

STEM-

(43) Menſe Aprilis X. Ind. , sive anni 1042. (Arc. 31. n. 31.) primum meis in membranis patri conſors Giſulfus apparet, anno nempe 24. principatus Salerni Guaimarii, quarto principatus Capuae , & tertio Ducatus Amalphiae , & Ducatus Sirrenti . Februarii inde V. Indict. , anni ſcilicet 1052. ultima apud me membrana eſt , in qua Guaimarii nomen indicetur , anno videlicet triceſimoquarto principatus Salerni , decimotertio Ducatuum Amalphiae, & Sirrenti , decimo vero Giſulfi (Arc. 31. n. 156., et aliis) ; Auguſto inde ſequenti , undecimus eſt ſolius Giſulfi (intra membranam Arc. 41. n. 106.).

(44) Ad Novembrem tantum anni 1038., ut dictum eſt: quo quidem tempore elapſo obiiſſe dicendum hunc Joannem potius III.

(45) Guido hic Compsiae Comes, et Sirrenti Dux vocabatur vivente adhuc Guaimario Principe fratre ſuo, dum Guaimarius ipſe, ejuſque filius Giſulfus Sirrenti Duces dicebantur (intra membr. 44. Arm. I. H). Unde verisimile haud videtur, Urbem Sirrenti, omniaque ad eam ſpectantia ei modo ceſsiſse. Nec minus incertus eſt ejus principatus Salerni, de quo ne veſtigium quidem ullum in membranis noſtris reperitur.

(46) Certe ad minus ab Auguſto anni 1052. principatum ſolus regere coepit Giſulfus, ut ſupra notatum eſt. Ad annum vero 1077., quo triceſimumſextum principatus annum agebat; quo etiam tempore in inſtrumentis Chriſti annus apponebatur; chartae enim Martii (Arc. 35. n. 122.), et Maji (Arc. 31. n. 195. & Arc. 32. n. 159.) XV. Indictionis, vulgariſque anni 1077., qui a Martio in poſterum annus *ab Incarnatione* 1078. vocabatur a Salernitis Tabellionibus, Giſulfum Salerni Principem, ſextumque ſupra triceſimum principatus ejus annum innuunt.

S T E M M A

PRINCIPUM SALERNI LANGOBARDORUM

Ex duplici Camilli Peregrinii Stemmate.

To. V. Hiſt. Principum Langobardorum pag. 18.

Siconolfus in Principem ſublimatus anno 840., confirmatus a Ludovico II. Lotharii filio anno 850., ſeu 851. (47) . Obiit eodem anno 851. (48). Sedit annos x. (49).

Sico puerulus ſub Tutore Petro anno 852. in Franciam aſportatus commiſſo Principatu Ademario filio Petri (50).

Ademarius abſolutum nomen Principis uſurpare coepit ab anno 856. (51), mortuo nimirum Sicone quinquennio poſt Patrem (52), eandemque Dynaſtiam obtinuit annos ſex, ſed incompletos ad annum uſque 861. (53).

Guaiferius ſedit ſolus ab anno 861. , cum filio Guaimario I. ab anno 877. ad 880., quo anno aegrotans Monachus factus eſt , ac ſtatim obiit.

Guaimarius I. cum Patre ab anno 877. Solus ab anno 880., cum filio Guaimario II. ab anno 893. ad annum 901,

Guaimarius II. cum Patre ab anno 893. , ſolus ab anno 901. , cum filio Giſulfo agente annos quatuor in anno 933. , quo etiam obiit (54).

Giſulfus I. cum Patre ab Kalendis Januarii anni 933. (55), quo etiam anno defuncto Patre coepit eſſe ſub tutore Priſco, fuitque annos

(47) Dic anno 848., vel 849., ut ſupra adn. (3).

(48) Anno 849. ut ſupra adnot. (2).

(49) Incompletos.

(50) Non ante Februarium anni 854. invenitur in noſtris chartis Siconis; et Petri Rectoris ejus nominibus additum Ademarii nomen , ut ſupra adn. (5) et (6), licet ad Decembrem , vel Novembrem anni 853. initium principatus ejuſdem sit referendum , ut ibidem dictum eſt.

(51) Nomen Principis simul cum Sicone, et Petro habuit ab anni 853. fine, ut modo diximus: abſolutum vero , ſeu sine ſociis poſt Decembrem anni 855., quo mortuus eſt pater ejus, ut adn. (6).

(52) Sico mortuus eſt poſt Majum anni 855., quum Genitor Siconolfus ante Decembrem 849. obierit, ut adn. (2).

(53) Septimus Ademarii annus in chartis Maji, et Novembris anni 860., ut in mea Tabula, notatur, neque ulterius ejus nomen auditur.

(54) Ab anno 933. ad 943., ut dictum eſt adn. (16) regnavit Guaimarius II., neque enim alicui innititur fundamento Guaimarii obitus , ſtatim ac Giſulfus quadrimus ſolium aſcendit, ſed decem annorum ſpatio, et ultra cum filio regnavit, ut adn. (16).

(55) A Majo dicti anni principatus ejus initium ſumendum , ut adn. (18)

nos decem ad annum uſque 943. (56). Solus , atque Graecis foederatus principatum rexit uſque ad annum 972., quo in carcerem conjectus, ac principatu exutus eſt a Landulfo (57) ſuo conſobrino filio Atenulfi II. Principis Beneventi , ſed a Pandulfo Caputferreo Principe Capuae, & Beneventi (58) ſuo pariter conſobrino ſuae dignitati reſtituitur in anno 974. Poſtea regnavit cum Pandulfo filio praedicti Principis Pandulfi a ſe adoptato , pervenitque ad annum 978. (59).

Panduiſus relictus haeres principatus ipſum detinuit una cum Patre uſque ad annum 981., dein ſolus per menſes non multos.

Manſo Dux Amalfis cum filio Joanne I. ſedit ab anno 981. ad 983. (60), quem e Principatu illegitime occupato dejicere fortaſſe cum deſtinaſſet Otho II. Imperator, Urbem Salernum in dicto anno 981. menſe Decembris obſedit, ſed ei demum concordatus perſuaſam dynaſtiam retinere permiſit, e qua Othone defuncto in anno 983. ipſum depulſum a Joanne II. fas eſt credere.

Joannes II. dictus de Lamberto principatum obtinuit anno 983. cum filio Guidone ad 988. , & cum filio Guaimario III. uſque ad annum 994., quo obiit (61) .

Guaimarius III. ſedit cum Patre ab anno 988. ad annum 994., ſolus poſt Patrem ad an. 1018. (62) , cum filio Guaimario IV. ad annum 1031. (63).

Guaimarius IV. cum Patre ab anno 1018. , ſolus ab anno 1031. (64), cum filio Joanne III. ab 1038. (65), quo etiam anno ab Imperatore Conrado II. obtinuit principatum Capuae , detinuitque per annos novem uſque ad annum 1047., quem ſponte dimiſit. Cum filio Giſulfo II. mortuo Joanne ab anno 1042. ad annum 1052. , quo

(56) Nec mortuus tunc pater , nec Priſcus iſte, cujus nulla in veteribus chartis mentio, ejus tutelam in principatu habere unquam potuit, ſecum uſque ad 943. conregnante Guaimario, ut adn. (19).

(57) Uſque ad Aprilis menſem anni 973. Giſulfi nomen prae ſe ferunt inſtrumenta, nec Landulfus Princeps occurrit, niſi Septembri anni ejuſdem, ut adn. (21).

(58) Paldulfum, non Pandulfum, conſtantiſſime chartae habent.

(59) Poſt Novembrem anni 977. obiit Giſulfus, Decembri enim illius anni Gemma, et Paldulfus non amplius memorato Giſulfo notantur, ut adn. (23).

(60) Nuſquam anno 981. Manſonis Principis nomen in chartis invenio, ut adn. (28).

(61) Uſque ad 999. habentur cum utriuſque nomine Inſtrumenta, neque ejus obitus ante hunc annum evenit, ut adn. (33).

(62) Cum patre ad an. 999., ut dictum eſt. Solus ad annum uſque 1015., ſequentibus enim tribus annis uſque ad 1018. ſocium habet filium Joannem , cui mortuo ſubſtitutus Guaimarius IV., ut adn. (38).

(63) Ad annum tantum 1027. menſe Februarii, aut Martii, ſuccedente proxime filio Guaimario IV. cum Gaitelgrima ejus genitrice a menſe Aprilis, & ſolo a menſe Novembris ejuſdem anni, ut adn. (39).

(64) Ab anno 1027., ut modo dictum eſt.

(65) Cum hoc filio Joanne (potius IV.) a Septembri 1037., ut adn. (40).

quo occiſus eſt. Obtinuit etiam Ducatum Amalfis ab anno 1039., & Ducatum Surrenti ab anno 1040. (66), ac titulum uſurpavit Ducis Calabriae, & Apuliae ab anno 1042. (67).

Giſulfus II. cum Patre ab 1042. ad 1052. Solus ad 1075. (68), quo a Roberto Guiſcardo Duce Apuliae ejus cognato eſt principatu dejectus, ſeque recepit apud Pontificem Gregorium IX. (69), a quo in Romana Campania conceſſa eſt ei quaedam regio (70).

PRINCIPES SALERNI LANGOBARDI

Ex Heremperto, Leone Ostiensi, aliisque Recentioribus

PER ANTONIUM CARACCIOLUM CL. REGULAREM

In Propilaeis ad Chronologos antiquos quatuor

Apud Muratorium

Rerum Italicarum Scriptores To. V. pag. 11.

I. Siconolphus Sicardi Beneventani Principis frater.
II. Sico Siconolphi filius.
III. Radelchis Siconolphi filius Siconis frater (71).
IV. Adelchis Siconolphi item filius.
V. Ademarius Petri filius a Lothario Imp. fit Salerni Princeps (72).
VI. Dauferius Majonis filius, Siconolphi affinis.
VII. Guaiferius Dauferii patruelis: eoque Monacho facto
VIII. Guaimarius filius ſuccedit.

X

IX.

(66) A Julio 1039. titulum hunc, & Sirrenti dominium habuiſſe ex univerſis Tabulae noſtrae chartis conſtat.

(67) Ante Aprilem anni 1043., ſeu potius Decembrem 1042. nunquam iis titulis uſus eſt.

(68) Ad 1077., quo accidit ejus ejectio, ut adn. (46).

(69) Sphalma Typographi; *lege* VII.

(70) Id nimis dubium; quum apud Amalphim anno 1088. reperiatur, imo eorum Dux ibi renuntiatus (Arc. 11. n. 86.).

(71) Hunc, & ſequentem Siconolfi filios (ſi tales fuere) num ex quatuor ſuis veteribus Chronologis rite deduxerit Caracciolus Salerni (quod falſum omnino eſt) regnaſſe, meum non eſt quaerere. Scio Troylum in Generali Regni Neapolis Hiſtoria Tom. III. pag. 288., qui ne latum quidem unguem hac in Serie a Caracciolo diſceſſerat, ab eo in hoc deſciviſſe, potiuſque Scipionem Admiratum ſecutum eſſe, qui Ademarium Siconi proxime ſucceſſiſſe cognovit; quod Tabulae noſtrae ad amuſſim reſpondet, licet Petrus Siconis Rector ante Ademarium cum eo conregnaverit; inde vero cum filio ſuo jam dicto Ademario, ut adn. (4).

(72) Fueritne Ademarius ab Imperatore non jam Lothario, ſed Ludovico Salerni Princeps conſtitutus, dubium eſt adn. (6).

IX. Giſulfus Guaimarii filius (73)
X. Guaimarius II. Guaimarii Senioris filius (74).
XI. Joannes Giſulfi filius (75)
XII. Guaimarius III. cognomento Balbus Joannis filius (76).
XIII. Giſulphus II. ultimus e Langobardis.

TA-

(73) Giſulfus non primi, ſed ſecundi, ſeu Junioris filius fuit, eique ſucceſſit, non praeceſſit eundem. Ei vero praeter Landulfum Atenulfi filium, qui licet ab eo benigniſſime exceptus ejus imperium doloſe uſurpavit, ſucceſſit poſt obitum Paldulfus Paldulfi Caputferrei Beneventi, & Capuae Principis filius, quem Giſulfus legitimis carens filiis in filium adoptaverat. Paldulfum in principatu ſecutus eſt Manſo cum filio ſuo Joanne; de quibus omnibus nullam Caracciolus notitiam habuit.

(74) Giſulfi genitor fuit hic Guaimarius, eique propterea, ut dictum eſt, praeponendus.

(75) Plures Joannis nomine filios habuere Salernitani Principes, qui tamen vel infantes obiere, nec proinde ſoli unquam regnarunt, ut Joannes filius Guaimarii III., & alius Guaimarii IV., vel cum patre principatus initium, & finem ſimul habuere, ut Joannes Manſonis filius. Nuſquam tamen Principis Giſulfi filius Joannis nomine occurrit, cum nullum ipſe naturalem habuerit, ideoque Paldulfum, ut dictum eſt, adoptavit. Joannes hic, qui Giſulfo (poſt Paldulfum vero, & Manſonem) ſucceſſit, de Lamberto vocabatur, fueratque a Salernitis in Principem aſſumptus ejecto Manſone.

(76) Fuit poſt hunc Guaimarium Guaimarius IV. hujus filius, qui ei in principatu ſucceſſit, ac 24. imperii ſui anno Giſulfum adhuc infantem filium ſuum ſibi ſocium advocavit, qui poſt eum Salerno praefuit, ultimuſque fuit Princeps e Langobardis. Balbi cognomen Guaiferio dicti Guaimarii III. genitori ab aliis datum.

TABULA XII.

PRINCIPUM SALERNI

APUD ABBATEM D. PLACIDUM TROYLI ORDINIS CISTERCIENSIS

In Hiſtoria Generali Regni Neapolis To. V. P. II. pag. 134. *in latinum verſa*.

1. SIchenolfus electus [Princeps] anno 840. (77) regnavit annos 11. (78), obiit anno 851. (79)
2. Sico electus anno 851. (80) regnavit annum unum (81), expulſus (82) anno 852. (83)
3. Ademarius electus anno 852. (84) regnavit annos 9. (85), expulſus anno 861. (86)
4. Dauferius electus anno 861. regnavit annum unum (87), ejectus anno 862. (88).
5. Gauferius electus anno 862. (89) regnavit annos 17. (90), monaſticam veſtem induit anno 878. (91).
6. Guaimarius I. electus anno 878. (92) regnavit annos 42. (93): fato ceſſit anno 920. (94).

(77) Vel potius anno 839. ex adn. (1).
(78) Vix decem ex adn. (49).
(79) Anno 849. ut adn. (2).
(80) Anno 849. adn. (4).
(81) Annos ſex adn. (5. & 6.).
(82) Veneno forte necatus ex Scriptoribus a nobis relatis, non a regimine principatus ejectus.
(83) Moritur anno 855. adn. (6).
(84) Anno 854. adn. (6).
(85) Neque octavum regiminis annum ingreſſus eſt adn. (7).
(86) Sive etiam anno 860. adn. (7).
(87) Dies 18., ut ex Chronicis.
(88) Anno 860., vel 861, eodem, quo ſolium aſcendit, ut dictum eſt.
(89) Anno ad ſummum 861. adn. (8).
(90) Annos 19. adn. (9).
(91) Anno 880. monaſticam vitam amplexurus Caſinum properat, nam uſque ad Februarium ejuſdem anni principatu potitur adn. (9).
(92) Ab anno 877. cum Guaiferio genitore principatus comes eſt adn. (11); ſolus regnat ab Auguſto 880. adn. (12).
(93) Annos 23. adn. (13).
(94) Anno 899. adn. (13), eique ſucceſſit Guaimarius ejus filius, qui patris in principatu ſocius ab anno 893. fuerat adn. (14).

7. Giſulphus electus anno 920. (95) regnavit annos 20 (96), obiit anno 940 (97).

8. Guaimarius II. electus anno 940. (98) regnavit annos 24. (99) defunctus anno 964. (100).

9. (101) Johannes electus anno 964. (102) regnavit annos 21. (103), obiit anno 985. (104).

10. Guaimarius III. electus anno 985. (105.) regnavit annos 32. (106), interfectus (107) anno 1027.; poſtquam Beneventi etiam Princeps (108) a cognato Guidone Spoleti Marchione renuntiatus jam fuerat.

11. (109) Giſulphus anno 1027. (110) regnavit annos 47. (111), & ejectus a Roberto Guiſcardo leviro ſuo, qui Apuliae Ducatui Salerni Principatum adnexuit anno 1074. (112).

PRIN.

(95) Guaimario II., cujus filius erat, poſtponendus, ut dictum eſt adn. (63), dictique Guaimarii comes in regimine ab anno 933. adn. (18).

(96) Annos 45., ut ex Catalogo Ducum Beneventi, & Principum Salerni Cavenſi Chronico olim praefixo ſupra relato, & ex mea Tabula chronologica.

(97) Anno 977. adn. (23).

(98) Giſulpho, ut dictum eſt adn. (74) ejus filio praeponendus, patri Guaimario I. in principatu ſocius ab anno 893. adn. (14).

(99) Annos 51. adn. (16).

(100) Anno 943. adn. (16).

(101) Deſunt intermedii Principes Landolfus, Paldolfus, Manſo, ut dictum eſt adn. (73).

(102) Anno 983. adn. (31).

(103) Annos regnavit ſedecim adn. (33).

(104) Anno 999. adn. (33).

(105) Anno 989. patri fit ſocius adn. (36).

(106) Annos 38. imperavit adn. (38).

(107) Non hic, ſed ejus filius Guaimarius IV. ab hoc Scriptore omiſſus impiorum gladiis occubuit.

(108) Somnium; nuſquam enim ipſum, aut alium Salerni Principem (ſi Pandulfum Capiferreum demas) Beneventani Principatus titulo chartae veteres decorarunt.

(109) Omiſſus hac in Chronotaxi Guaimarius IV. filius Guaimarii III., genitorque Giſulphi, ut adn. (76) dictum eſt.

(110) Anno 1042. ex Pratillo, Peregrinio, Chronicis, & noſtris membranis.

(111) Annos 36. adn. (46).

(112) Anno 1077., quem a Martio Salernitae annum 1078. vocarunt, adn. (46).

PRINCIPES SALERNI LANGOBARDI

EX CATALOGO DUCUM BENEVENTI, ET PRINCIPUM SALERNI

Olim Cavenſi Chronico

praefixo

Et To. V. Hiſtoriae Principum Langobardorum Camilli Peregrinii a Franciſco Maria Pratillo editae pag. 5-7.

SYconulfus primus Salerni Princeps, qui ab Auguſto Ludgoico poſtea confirmatur in ſuo Principatu. Regnavit per annos x. Menſes ix. (113).

Syco ejus filius puer, qui regnavit an. i. menſes vi. ſub tutela Petri Comitis Viri illuſtris (114) de Salerno. Inde in Franciam ab Auguſto Ludgoico perductus eſt, & in ejus loco ſupſtitutus eſt filius Petri prefati Comitis Adimarius (115), qui poſtea, ne principatum ſuum amicteret, Syconem Principem de Francia revertentem venenare fecit.

Adimarius Princeps per anno ix., & menſes ix. (116).

Dauferius Benev., qui regnavit vix dies xviii., & ab ejus Thio Guaiferio ſtatim dejectus eſt a ſuo Principatu.

Guaiferius Balbus filius Daiferi exulis Ben. principatum uſurpavit per an. x. menſes iv. Ab eodem Aug. Ludgoico carceri mancipatur. Sedit A. xvi. menſ. iii. (117) & Monachus factus eſt.

Weimarius ejus fil. per an. xxiii. menſ. vi.

Weimarius alter gybboſus dictus ejus fil. per an. xlii. menſ. iii. (118).

Geſulfus fil. Gybboſi per A. xlv. menſ. iii., qui principare quoque fecit Priſcum Comitem ſuum Teſaurarium, & Magiſtrum Pa-

(113) Decimum regiminis annum non complevit, & forte nec inchoavit Siconolfus, ut ſupra adn. (2).

(114) Etſi poſt annum unum, & menſes ſex forte fuerit in Franciam perductus, adhuc Salerni Princeps, quoad vixit, in inſtrumentis vocatus eſt, ſextuſque ejus annus numeratur, ut ex adn. (5) & (6) colligitur.

(115) Ademarius quinto Sieonis anno ei in principatu ſociatur n. (5).

(116) Vix annum ſeptimum compleviſſe chartae vetuſtae innuunt; certiſſimum autem eſt ex ſucceſſorum ſerie ne octavum quidem, nedum nonum, inchoaſſe adn. (7).

(117) Decimumnonum imperii annum egit Guaiferius, ut adn. (9).

(118) Annis 51. hic Guaimarius regnavit adn. (16).

Palatii (119), & poſtea Paldulfum fil. Pandulfi Capue Principis ejus affinis, quem adoptavit in filium, & Principem Salerni.

Paldulfus prefatus Pandulfi Capue Principis filius poſt mortem Geſulfi principavit cum Patre per an. II. Menſ. VII. ſub tutela Joannis filii Lambert Comitis ejus atfinis (120). Poſtea Manſo Malfitani Ducis fil. eum depellere conatus eſt, ſed pacificati ab Octone Aug. principatum ſimul tenuerunt (121). per A. II. Menſ. VII.

Manſo cum Joanne (122) regnavit A. III. menſes II. (123), & pulſus eſt a Joanne altero fil. Joannis Lamberti Comitis.

Joannes cognomine maledictus fil. Joannis per A. XI. (124) Wido ejus fil. A. III. menſ. VI. cum Patre ſuo Joanne (125), antequam in igne damnatus periiſſet (126).

Weimarius Princeps ejus frater benignus, & clemens per A. XLIII. menſ. IX. (127).

Weimarius alter ejus filius per A. XXXIV. dies XVII. Optinuit Principatum Capue a Chuonrado Imp. Theotonico, & Ducatum Malfitanum, & Surrenti. Sed ab eiſdem poſtea occiſus eſt.

Joannes ejus fil. regnavit cum Patre A. IV. menſ. IX. (128), qui Ducatum Surrenti tenuit ſecum, poſtquam Patrem eſpulerunt ab illo (129).

Wido alter Weimarii frater per menſ. II. [130], & ipſe erat Thius Geſulfi Principis.

Ge-

(119) Priſci nulla in membranis mentio. Giſulfus autem 45. imperii annum non complevit adn. (23).

(120) Joannis hujus, qui Princeps deinceps fuit, tutelam nec inſtrumenta, nec Auctor alius, quod ſciam, aſſerit.

(121) Nunquam Manſoni Paldulfum ſocium, ſimulque regnantem invenio adn. (28).

(122) Filio ſuo adn. (30).

(123) Vix duos in imperio annos duxiſſe chartae noſtrae oſtendunt adn. (30). Quae vero ad Paldulfi, & Manſonis principatum huc commenta, imo paradoxa ſuis obſervationibus intulit Pratillus, nec locus, nec mihi otium impugnandi; ſatis in Diſſertatione.

(124) Per annos ſedecim adn. (23).

(125) Quintum etiam annum in principatu cum Joanne genitore ſuo egit adn. (31), & (32).

(126) Flammas evomente Veſuvio forte, quum Joannes obiit, vulgus, quod ſceleſtos ejus mores noverat, id ejus damnationi tribuit. *Quandocumque in illis partibus*, ait Petrus Damianus, *reprobus dives moritur, ignis erumpere de praedicto monte videtur*. Opuſc. 19. de Abdicatione Epiſcopatus cap. 9.

(127) Annum imperii tricesimumoctavum non exceſſit adn. (38).

(128) Nec ſecundum annum complevit adn. (41).

(129) Nec pater Sirrento, ut arbitror, expulſus, quum ad obitum uſque Sirrenti Ducatus titulum retinuerit, nec filius Joannes ei praemortuus in infantia, ut dictum eſt, & in biennali forſan aetate Ducatum illum potuit retinere.

(130) Nuſquam Guido Princeps in inſtrumentis notatur adn. (45).

Digitized by Google

Geſulfus fil. Weimarii A. xxxiv. (131) nondum completis a ſuo Principatu per R. Viſcardum Ducem cognatum ſuum dexpoliatus eſt A. MLXXII. (132) poſtquam in Salerno Civitate dominati ſunt Langobardi per A. ccxxvii. (133).

PRINCIPES SALERNI LANGOBARDI

EX CHRONICO DUCUM , ET PRINCIPUM ALIQUOT BENEVENTI , ET PRINCIPUM SALERNI CUM APPENDICULA &c.

apud Peregrinium To. V. Hiſt. Principum Langobardorum pag. 16. - 18.

Siconulfus frater ejus [Sicardi] ann. x. Iſte Siconulfus cum fratre (134) Radecheſi Principe Principatum diviſit . Siconulfus tenuit Principatum Salerni. Radecheſi Principatum Beneventanum.

Sico filius ſupradicti Siconulfi regnavit an. v. (135).

Ademarius an. vi. (136).

Guaferius Balbus an. xvi. (137).

Guaimarius male memorie filius ejus an. xvi. (138).

Guaimarius bone memorie filius ejus an. xlx. (139).

Priſcus an. X. (140).

Giſulfus III. Magnus Princeps an. xl. (141), introduxit corpus B. Matthei in Salern. Civitatem.

Pandulfus optatus an. III. (142).

Manſus Patritius an. 11.

Joannes de Lamberto an. xiii. (143); Guai-

(131) Triceſimumſextum principatus annum agebat Giſulfus, quum Salerno expulius, & imperio exutus eſt adn. (46).

(132) Anno 1077. adn. (46).

(133) Per annos 237., imo 238. Salerni regnarunt Langobardi, quot ſcilicet ab anno 840. ad 1077. numerantur.

(134) Radechesi, sive Radelgisii Beneventi Principis, qui Siconis Theſaurarius fuerat, Siconulfum fratrem fuiſſe nemo dixerit.

(135) Sextum etiam notant membranae (Arc. 82. n. 40.).

(136) Ad ſeptimum pervenit adn. (6).

(137) Annos decem & novem imperavit adn. (9).

(138) Tres & viginti principatus ejus annos numerant chartae adn. (13).

(139) Quinquageſimumprimum annum in imperio egit adn. (16).

(140) Priſci imperium nullum adhuc inſtrumentum innuit, neque in non interrupta Principum ſerie ullus ei locus ſupereſt adn. (19).

(141) Giſulfi hujus, qui numeratis ejus nominis Beneventi Principibus III. dicitur, regimen ad quadrageſimumquintum annum perveniſſe verera inſtrumenta indicant ex adn. (23), licet Landulfi male uſurpato imperio nonnullis menſibus interruptum.

(142) Septimum Paldulfi annum in chartis IX. Indictionis, ſeu vulgaris anni 981. (Arc. 87. n. 384. & aliis) invenimus.

(143) Sedecim Joannis de Lamberto anni dicendi ſunt adn. (33).

Guaimarius ejus filius an XLIII. (144).
Guaimarius filius ejuſdem Guaimari an. XXXIII. (145).
Giſulfus IV. Princeps ultimus an. XXXIII: (146).

PRINCIPES SALERNI LANGOBARDI

Ex Ughellii Italia Sacra To. I. pag. (mihi) 344.

ANno Chriſti 839. (147).

I. Siconolfus Sicardi Beneventi Principis frater.
II. Sico ejus filius.
III. Radelchis Siconis frater (148).
IV. Adelchis Siconulphi item filius.
V. Ademarius Petri filius a Ludovico II. Imp. fit Salerni Princeps an. 852. (149).
VI. Daupherius cognomento Balbus, ſeu Mutus, Majonis filius, Siconulphi affinis, qui obiit 861. (150).
VII. Guaipherius Dauferii filius (151) ſucceſſit Patri eodem anno (152), Monachus obiit Caſinenſis Coenobii (153).
VIII. Guaimarius I. Princeps ab anno 880. (154) ad 901. (155), quo ſe abdicavit (156).
IX. Guaimarius II. Guaimarii filius Patri ſucceſſit, regnavit ad annum uſque 933 (157).
X. Giſulphus I. Guaimarii filius ætate triennis ſalutatus eſt Princeps an.

(144) Triceſimusoctavus Guaimarii hujus extremus eſt annus adn. (38).

(145) Triceſimumquartum etiam attigit ad Februarium uſque anni 1052. (Arc. 31. n. 156. & aliis).

(146) Triceſimumſextum imperii agebat annum, quum principatum amiſit, (n. 46.)

(147) Optime, ut adn. (1).

(148) Hunc, & Adelchim nunquam Salerni dominatos, quod a Caracciolo forte Ughellius didicit, jam animadvertimus adn. (71).

(149) Ante annum 854. Ademarius neque in principatu ſocius obſervatur adn. (5) & (6).

(150) Vix ſolium aſcenderat, quum ex eo ejectus eſt, neque ulla de eo noſtris in Inſtrumentis memoria. Ejectus vero hoc anno, non defunctus.

(151) Alium Daupherium Guaiferii hujus patrem cum modo relato confundit Auctor. Hic vero Guaiferius Princeps ejecti Daupherii patruus fuit, ut ex Catalogo praefixo Cavenſi Chronico ſupra relato.

(152) Succeſsit nepoti, si unquam regnaverit, vel certe Ademario.

(153) Dum in Casinum properat monaſticam veſtem induturus in Teano moritur. *Erchempertus*, & *Anon. Salern.*

(154) Cum patre ab anno 877. adn. (11), ſolus ab 880. adn. (12).

(155) Potius ad an. 899. adn. (13).

(156) Guaimarius I., sive ſenior a Guaimario filio fuit a principatu ſuſpenſus, & ad Eccleſiam S. Maximi Salernitanae civitatis relegatus. *Chron. Cav.* a Pratillo editum.

(157) Ad annum uſque 943. cum filio Giſulſo regnavit (16).

Digitized by Google

an. 933. (158); varia fortuna Principatum geſſit ad annum uſque 983. (159).

XI. Joannes a Giſulpho adoptatus eſt (160) anno 983 Princeps Salernitanus. Obiit anno 994. (161).

XII. Guaimarius III. Princeps major dictus ad diſcrimen minoris Guaimarii filii ejus ſucceſſit Giſulpho (162), exceſſit anno 1031. [163].

XIII. Guaimarius junior hujus nominis IV. Patri ſucceſſit. Occiſus eſt an. 1052. Amalphitanorum, ſuorumque cognatorum, & Salernitanorum quorumdam conjuratione.

XIV. Joannes Guaimarii filius cum Patre regnavit ab anno 1038. ad 1042. quo obiit (164) ſuperſtite Patre.

XV. Giſulphus ultimus Princeps e Longobardis cum Patre Guaimario ab an. 1042. ad an. 1052. Sedit ſolus ad annum uſque 1075. (165) quo a Roberto Guiſcardo Apuliae Duce ejus cognato eſt Principatu dejectus.

(158) Patri ſociatus per decennium principatum geſsit adn. (16) & (20).

(159) Ejectus a Landulfo Atenulfi Beneventi Principis filio, inde per Paldulfum Caputferreum Capuae, & Beneventi Principem reſtitutus Paldulfum patri cognominem ejus filium in filium adoptavit, cum eo, & Gemma uxore ſua principatum regens ad annum uſque 977. adn. (23). Id variae fortunae nomine Ughellum intellexiſſe putandum eſt. At quae de Paldulfo adoptato filio prius per menſes cum Gemma Giſulfi uxore, inde cum Paldulfo Caputferreo naturali ejus genitore, vel denique ſolo in Salerni principatu dominante, indeque per Manſonem ejecto, deque Manſonis imperio cum filio Joanne evenere ad annum uſque 983., de quibus ſiluit, variae Giſulfi fortunae ab eo tributa non credam, ſed potius ignorata.

(160) Paldulfus, non Joannes, a Giſulfo adoptatus, ut dictum eſt.

(161) Annus mortis Joannis fuit 999. Chriſti adn. (33).

(162) Succeſſit Joanni.

(163) Obiit an. 1027. adn. (36).

(164) Anno 1038. potius ejus obitus ſignandus adn. (42), quam aſſumptio ad ſolium, quae antecedenti anno 1037. evenit adn. (40).

(165) Ad annum uſque 1077. triceſimumſextum principatus annum agens regnavit Giſulfus ultimus Langobardorum Princeps, ut demonſtratum eſt adn. (47).

LANGOBARDICA-AERA

SALERNI PRINCIPUM

Ex Tabularii Monaſterii Ss. Trinitatis Cavae

Synchronis Monumentis.

Additis cujuſque Principis imperii annis ad Chriſtianae Aerae annos relatis.

Anno Chriſti

840. I. Siconolfus a Januario 840., vel potius a fine anni 839. uſque ad Novembrem, vel Decembrem anni 848., vel ad annum ſequentem.

849. II. Sico ſaltem a Decembri 849., cum Petro Rectore ejus in membranis expreſſo ſaltem a Martio 852., addito Ademario Petri filio a Decembri 853. uſque ad Majum ſaltem anni 855., quo ſextum adhuc imperii annum agebat.

852. III. Petrus cum Sicone Principe annos eoſdem Siconis numerans, ſeque Principem ſaltem a Martio 852. in inſtrumentis nuncupans, cum ſolo filio Ademario ab Octobri ſaltem 855. ad Decembrem ſaltem ejuſdem anni.

853. IV. Ademarius cum Sicone Principe, & Patre ſuo Petro a Decembri 853., cum ſolo Patre ab Octobri ſaltem 855. ad Decembrem ſaltem ejuſdem anni, ſolus ſaltem a Februario anni 856. ad Novembrem uſque 860. et forte amplius.

861. V. Guaiferius ſolus ab Auguſto 861. ad Decembrem 876., cum Guaimario filio a Januario, vel Februario 877. uſque ad Februarium ſaltem 880.

877. VI. Guaimarius I. cum Patre a Januario, vel Februario 877. ad Februarium ſaltem 880., ſolus dehinc ad totum annum 892., cum filio Guaimario II. a Januario 893. ad Auguſtum ſaltem 899.

893. VII. Guaimarius II. cum Genitore a Januario 893. ad Auguſtum ſaltem 899., ſolus ſaltem a Junio 902. ad Aprilem 933., cum filio Giſulfo a Majo 933. ſaltem uſque ad Martium 943.

933. VIII. Giſulfus cum Patre a Majo 933. ad Martium uſque ſaltem 943., ſolus inde ſaltem ad Aprilem uſque 973., denuo ſolus ſaltem a Junio 974. ad Septembrem ejuſdem, cum Gemma uxore, & Paldolfo adoptato filio ab Octobri anni ejuſdem ad Novembrem uſque 977.

973. IX. Landolfus filius Atenulfi Beneventi Principis ſaltem a Septembri 973. ad Januarium ſaltem 974., quo ei ſocius eſt Landolfus ejus filius. Lan-

Landolfus filius Landolfi Patri ſocius in principatu. menſe Ja-nuarii 974.

Gemma cum viro Giſolfo, & Paldolfo adoptato filio ab O-ctobri 974. ad Novembrem 977., cum ſolo Paldolfo menſe Decembri ejuſdem anni, & forte aliis menſibus anni ſequentis.

974. X. Pandolfus cum adoptivo Patre Giſolfo, & Gemma uxore ejus ab Octobri anni 974. ad Novembrem 977., cum ſola Gemma Decembri ejuſdem anni, & forte aliis menſibus ſequentis; cum genitore ſuo Paldolfo Caputferreo Beneventi, & Capuae Principe a Julio 978. ad Februarium, vel Martium 981., ſolus a Martio, vel Aprili hujus anni ſaltem uſque ad ejuſdem Septembrem.

Paldolfus Pater Beneventi, & Capuae Princeps Paldolfo filio in principatu Salerni ſocius a Julio 978. ad Februarium vel Martium 981.

982. XI. Manſo Amalfitanus, & Joannes ejus filius ſaltem ab Aprili 982. ad Auguſtum 983; & forte ad Octobrem.

Joannes filius ejus eodem temporis ſpatio.

983. XII. Joannes de Lamberto cum filio ſuo Guidone a Novembri 983. ad Aprilem ſaltem 988., ſolus ſaltem a Julio 988. ad Martium 989., cum alio filio Guaimario a dicto Martio 989. ad Auguſtum ſaltem 999.

Guido cum Joanne Patre a Novembri 983. ad Aprilem, ſive etiam Junium 988.

989. XIII. Guaimarius III. cum Patre Joanne a Martio 989. ad Auguſtum, vel Septembrem 999; ſolus ſaltem ab Octobri ejuſdem anni ad Septembrem anni 1015., cum filio Joanne ab incepto Octobri 1015. ad Septembrem 1018., cum alio filio Guaimario a Septembri 1018. ad Februarium, vel Martium 1027.

Joannes cum Patre Guaimario ab incepto Octobri 1015. ad Septembrem 1018.

1018 XIV. Guaimarius IV. cum genitore Guaimario III. a Septembri 1018. ad Februarium, vel Martium 1027., cum Matre Gaitelgrima ab Aprili ſaltem ejusdem anni ad Julium ſaltem ejusdem, ſolus a Novembri ſaltem ipſius anni 1027. ad Septembrem 1037., cum filio Joanne a Septembri 1037. ad Novembrem ſaltem 1038., Princeps Capuae ab Auguſto 1038. ad aliquos dies Martii 1047., Dux Amalphiae ab Aprili 1039., & Dux Sirrenti ab incepto Julio ejuſdem anni ad mortem uſque anno 1052., Dux Apuliae, & Calabriae a Februario 1043., & forte a fine 1042. ad Januarium ſaltem 1047., cum filio Giſulfo II. ab Aprili 1042. ad interitum 1052.

Gaitelgrima Guaimarii III. uxor cum filio Guaimario IV. ab Aprili ſaltem 1027. ad Julium ſaltem ejuſdem anni.

Joannes cum Patre Guaimario IV. a Septembri 1037. ad Novembrem ſaltem 1038.

1042. XV. Giſulfus II. cum genitore Guaimario IV. ab Aprili 1042. ad Februarium ſaltem anni 1052., ſolus a Septembri ſaltem ejuſdem anni ad Majum ſaltem anni 1077., quo anno a Normannis expulſus.

FINIS.

Digitized by Google

APPENDIX
MONUMENTORUM
QUAE
IN DISSERTATIONE CITANTUR.

Digitized by Google

I.

Aloara filia Romoaldi Comitis, uxor Petri Comitis ſimul cum filiis ſuis promittit defendere Theodorae filiae Gregorii Conſulis, & Ducis Romanorum, & quondam uxori Paldulſi filii Guaimarii Principis, ejuſque filiis terras, & caſas extra Salernum a muro Civitatis uſque ad viam publicam, quae ſecus littus maris ducit, quas olim ſimul cum dictis filiis tunc infantibus vendiderat Johanni Comiti fratri ſuo filio Romoaldi, a quo, & a Purpura ejus uxore dicto Paldulfo olim viro Theodorae venditae fuerant. anno 18. *Giſulphi Salerni Principis menſe Julii* 12. *Indictione* (*Chriſti anno* 1059.) *Arca* 86: *num.* 262. in membrana.

IN nomine Domini octabodecimo anno principatus Domini noſtri Giſulphi glorioſi Principis menſe Julio 12. Indictione. Dum coram preſentia Domine Theodore filie Domini Gregorii Conſulis, & Ducis Romanorum, que fuerat uxor Paldulfi, qui fuit filius Domini Guaimarii glorioſi Principis, eſſem ego Johannes Judex, & ibidem aderant Aloara filia quondam Romoaldi Comitis, que uxor denique Petri Comitis, & Referendarii fuerat, & Lando, & Johannes Comites, & Referendarii germani, hac filii ipſorum Petri, & Aloare, & Alferada olim filia Guaiferii Comitis, que eſt uxor ipſius Landonis, & Benzolana filia quondam Petri, & uxor eſt ipſius Johannis, & Johannes Clericus filius quondam Rainerii; in cujus manu paruit unum ſcriptum, quod ſcriptum eſt per Dauferi . . . . . octabodecimo anno principatus Domini Guaimarii filii Domini Guaimarii menſe Decembri quarta Indictione. Ipſe Petrus Comes maritus ipſius Aloare, ſicut ei congruum fuit, ſua voluntate ante Ademarium Comitem, & Judicem, & aliorum novilium donaverat Malfredo, & Johanni Comitibus germanis predicte Aloare inclitum mundium, quod ei pertinebat in ipſa Aloara uxore ſua. Tali hordine ut ab obitum ipſius Petri in antea inclitum ipſum mundium in illorum eſſet poteſtate, ſeu & de illo Viro, cui ſcriptum ipſum in manu pareret, illud habendum, & faciendum quod vellent, ſicut ipſum ſcriptum continet, in quo ipſe Ademari Judex ſubſcriptus eſt. Et ipſa Domina Theodora oſtendit duas cartulas, quarum una continebat. In nomine Domini viceſimo anno principatus Domini noſtri Guaimarii; & primo anno principatus Domini Johanni ejus filii glorioſi Principibus menſe Januarius ſexta

Indictione . Cum autem ſupradictus Dominus glorioſus Princeps ſecundum gloria dignitatis ſue more ſolito reſideret in ſacro Salernitano Palatio, & ante eum adeſſem Ego Grimoaldus Comes, & Judex, ibique in eadem preſentia venerunt Mulier nomine Aloara filia quondam Romoaldi Comitis , & relicta quondam Petri Comitis cum duobus filios ſuos, unum ex illis nomine Lando, et ipſo alio nomine Johannes, qui ſunt infantes infra etatem, et humo proſtrati clamaverunt ſuaque neceſſitate intimare volentes, et ipſa glorioſa Poteſtas precepit miehi ſuaviter ipſi infantes erigere, et illis interrogare, quodnam eſſet cauſa, pro qua veniſſent; illis autem dixerunt, ut ipſe Petrus Pater eorum mortuus eſſet, et devitum ad ſalvandum dimiſit, et non aberet pretium, unde devitum ipſum ſalvare poterent, et a Creditoribus, et fidejuſſoribus ſuis valde eſſent anguſtiati, et veniſſent illud notificare ſupradicti Domini Magni Principis, ut venundare poterent de rebus ſuis, quantum ipſo devitum eſt . Ego autem interrogavi illis quantum eſſet ipſo devitum, et que de rebus ſua venundare volerent; illis autem dixerunt, ut ipſo devitum eſſet ſolidos quingentos, et volerent venundare terris, et caſis illorum a foras hac predicta Civitate Salerno a muro de ipſa Civitas uſque via pupliea, que ſecus litus maris ducit . Ego vero ſupradictus Judex reduxi ipſi infantes ante ſupradicta glorioſa Poteſtas , et ſicut illis nobis dixerunt, per ordinem illud narravi eidem magnifice Poteſtati . Ille autem Magnificus Dominus Princeps propter Domini ; et mercedis anime ſue cum ipſi infantes de ſua preſentia direxit perſonam Deum timentem ad ipſa terra , et caſis , qui hoc ipſum opus ſapienter conſideraret, ut ad ipſi infantes aliqua damnietas propter onere ſolidorum, aut contra ratione, et neglegentia minime perveniret, et dum cum illis abüt, et reverſus eſt, nuntiavit eidem Domini Magni Principis , ut ipſa terra cum caſis diligenter , et ſapienter cum plures aliis idonei hominibus conſideraſſent , et adpretiaſſent , ſed non plus quam ipſo devitum valeret , et ipſe ſupradictus Dominus glorioſus Princeps licentiam ad ipſi infantes dedit ipſa terra, et caſis venundare cui voleret, et ſolidos ipſos inde acciperent, et devitum ipſum ſalvarent, et michi ſupradicto Grimoaldi Comiti, et Judici precepit cum illis ad ipſa vinditione faciendum eſſem . Et ante mea preſentia venit Vir nomine Johannes germanus predicte Aloare, qui dixit ipſa terra , et caſis ab ipſi infantes , et ab ipſa Genetrice illorum emere voleret , et ipſos ſolidos inde eorum daret . Et ipſa Aloara ibique ante nos ſecum habentem duos germanos , et parentes ſuos, et ſic me ipſa mulier rogavit, et dixit, quia omnia, quod in ipſa terra, et caſis ei pertineret, voleret vindere, et ipſi parentes ejus in ipſa venditione manus ſuas poſuerunt , et ſe ipſa inde vinditricem fecit . Et ipſis filiis , et Mundoalt ſuis ei inde conſenſerunt, ut quod vindiderit ſemper ſtabile ſit . Et Petrus Scriba per notitia ipſorum parentibus, et meaque Judici hanc cartulam vinditionis inde ſcribere juſſi . Sic itaque acta ipſis mater, et filiis per hanc cartulam ante me, qui ſupra, Grimoaldi Comiti, et Judici preſentia, et ante ipſis parentibus eidem mulieri comuniter ipſis mater, et filiis venundederunt, atque ad ſemper habendum venundederunt ipſius Johanni Comiti ipſa terra, et caſis . Unde ibique ante nos oſtenderunt duobus preceptora, unum vetere, et alium nobum ; ipſum vetere continentem . Siconolfus Dei providentia Langobardorum gentis Princeps per rogum Siconis Theſaurarii ſui conceſſerat Radechis Caſtaldeo filio Moncolani inter aliud terra vacua inter murum, et muricinum de hac noba Salernitana Civitate, ipſa terra in longitudinem paſſuum ſeptuaginta ab ipſum diſſuſurio, qui exit de intus Curte S. Michaeli per ipſum murum, adveniente ab inde contra Sacrum ſuum Palatium una cum Turre, que erat in ipſu muru prope ipſa poſterula in capu de ipſe ſcale, et in latitudo ab eodem muro uſque in ipſo muricino, et a fore ipſo muricino per exinde menſura uſque ad mare, pro eo quod ipſe Radechis eidem Domini Siconolfi dederat unam Curtinam valientem ſolidos mille, que pro ſalvatione Gentis, et Terre ſue direxerat ſalutem in Franciam ad ipſum Imperatorem, ſicut ipſo preceptum continet, quod ſcriptum eſt per Toto Notarium, et ab utile anulo eſt sigillatum . Et ipſo preceptum nobum continentem . In nomine Domini Dei Eterni Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti Guaimarius divina protegente clementia Langobardorum Gen-

Gentis Princeps concedo tibi Petri Comiti Thio, et Referendario noſtro per poſtulationem Laidolfi Comitis ſocero noſtro terra vacua ad mare a fotas murum noſtre Civitatis Salerno, que eſt per has fines, et menſuras. A parte occidentis erga ipſo diſſuſurio, qui exiet de parte S. Michaelis uſque ad litore maris, et erga mare; in parte orientis paſſus decem et octo, et ſaliente a mare in parte ſeptentrionis uſque muro noſtre Civitatis, et erga ipſo muro uſque in priore fine, unde exiet aqua de predicto diſſuſurio paſſus decem et octo. Hec vero terra tibi, tuiſque filiis, et eredibus concedimus, ut faciatis in ea edificium qualiter volueritis; et poteſtatem habeatis vos in ipſo muro apprehendere, et rumpere, ut poſterola ibi habere debeatis ad ingrediendum, et regrediendum exinde cum veſtris congruitatibus, simulqoe poteſtatem habeatis in predicta terra edificia in altum levare, et operare qualiter volueritis. Et neque a noſtris Comitibus, Judicibus, Caſtaldeis, vel a quibuscumque hagentibus habeatis aliquam contrarietatem exinde, vel requisitione, ſed faciatis de predicta noſtra conceſſione vos, et veſtros filios, et heredes qoicquid volueritis abſque omnibus puplicis requisitionibus. Textum vero hujus firme, hac ſtavilis noſtre conceſsionis ſcribere precepimus te Truppualdum Abbatem, et Scribam noſtri Sacri Palatii, anuloque noſtro insigniri juſsimus de menſe Magio concurrente Indictione quintadecima anno Deo propitiante noſtri principatus quartodecimo. Et cum fuerunt lectos ſupradicta preceptora, sicut dictum eſt, ſupradicta Aloara, et Lando, et Johannes germani filii ipsius Aloare benundederunt, atque ad ſemper habendum confirmaverunt jamdicto Johanni filio ſupradicti Romoaldi ipſa terra, et caſa per ſupradictas fines, et menſuras, et omnia, que, et quantum, qualiterque per ſupradictum preceptum nobum eidem Petri Comitis virum, et genitor illorom, et ad filios, et heredes illius conceſſum fuit cum omnes vices, et pertinentiis, quas ipsius Petri pertinuit per ſupradictum preceptum nobum in ipſum murum de jamdicta Civitas. Iterum ipsis mater, et filiis venundederunt predicto Johanni omnia quantum, et quomodo, & qualiter ipsius Petri virum, et genitor illorum pertinuit per ſupradictum preceptum vetere ab ipſo murum de jamdicta Civitas uſque ad ipſa via, que juxta ipſo litus maris ducit, et quantum pertinuit ipsius Petri in ipſa Turre, que ipſo preceptum continet. Ad ſecuriter et firmiter amodo, et ſemper ipſe Johannes, et illius heredes cunctas ſupradictas vinditiones, qualiter ſuperius legitur, quas ſoperius ipsis mater, et filiis eidem Johanni venundederunt cum omnia intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de vie, et andita ſua, et cum totom ipſo preceptum nobum, et cum omnia, quas inde continet, et cum omnes pertinentias, quas ipsius Petri virum, et genitor illorum pertinuit in ipſum preceptum vetere de ipſa terra ab ipſum murum de jamdicta Civitas uſque ad mare, totum illud ipſe Johannes, et illius heredes habendum, dominandum, poſsidendum, et omnia exinde faciendum quod voluerint. Et pro ipſa vinditione eorum confirmandam ipsi Lando, et Johannes acceperunt exinde toti ipsi ſolidi, quod pro ipſo devitu dare debuerunt. Et ipſa Aloara accepit inde pretium ſuum, quantum de ipſa terra, et casis ei pertinuit, et de ipſa illius pertinentia de jam dictum mutum in omnes deliveratione, ſicut finitum totum ipſo pretium aput illos eſt; de qua ipſis mater, et filiis comuniter guadiam inde *de*derunt predicto Johanni, et mediatore ei poſuerunt ſupradictos Madelfrit, et Rodelgrimus Comitibus filios jamdicti Romoaldi; quia ipſa mulier has omnia, quas in hac cartula legitur, fecit per voluntatem de ipſis filiis, et de Mundoalt ſuis, et pro eadem guadia obligaverunt ſe ipsi Aloara, et Lando, et Johannes filios ſuos, et illorum heredes amodo, et ſemper defenſandum jamdicto Johanni ad illius heredes totas, et inclitas ſupradictas vinditiones, quas ſuperius eidem Johanni venundederunt, ab omnibus hominibus, omnique partibus, preter quando ipſe Johannes, et illius heredos per ſe inde auctores eſſe voluerint, poteſtatem habeant qualiter voluerint, cum quale nomimen, et rationem inde habere potuerint. Nam quando ipsis mater, et filiis, et illorum heredes inde auctores habere quesierint, per omnes vices dent ipſe Johannes, et ejus heredes ipſorum mater, et filiis, et ad illorum heredes ambo ipſa preceptora ad ha-

Digitized by Google

habendum illos per omnes vices diebus ſexaginta , et ipsis mater, et filiis ſemper defenſent predicto Johanni , et ad illius heredes cunctas ſupradictas vinditiones , ſicut ſuperius legitur . Et poſt complete ipſe dies ambo ipſa preceptora ſalva, quales illam eorum dederit, ipſis mater , et filiis dent illos ipſius Johanni , et ad illius heredes ad habendum eos ſemper in predicta ratione . Et si taliter illud ipsis mater, et filiis, et illorum heredes predicto Johanni , et ad illius heredes non defenſaverint, aut si illud vel exinde eorum tollere , aut contrare quesierint , et ſupraſcripta vel exinde contradixerint, aut removere quesierint , vel quolivet cauſationes inde prepoſuerint , tunc per ipſam guadiam componere obligaverunt ſe ipsi Aloara , et Lando , et Johannes mater, et filiis, et illorum heredes ipsius Johanni , et ad illius heredes mille auri ſolidos Conſtantinos , et sicut dictum eſt illud eorum defendent , et omnia ſupraſcripta per ſupradicto hordine eorum adimpleant, et queſtio , et cauſatio illorum ſemper sit inde tacita et vacua . Veruntamen ipsi germani Lando , et Johannes pro tribus partibus illorum de tota ipſa vinditione acceperunt ab ipſum Johannes ipſos ſolidos aureos quingentos , sicut ſupra legitur , et ipſa Aloara genitrice illorum accepit ab ipſum Johannes pro quarta ſua de tota ipſa vinditione auri ſolidos centum ſexaginta ſex , et duo auri tarì ; toti ipſis ſolidis habentes quattuor auri tarì boni per unumquemque ſolidum . Et taliter ſcribere fecimus te ſupradictus Petrus Notarius . Ego qui ſupra Grimoalt Comes , et Judex . Altera vero continebat . In nomine Domini vicesimo anno principatus Domini noſtri Guaimari , et primo anno principatus Domini Johanni ejus filii gloriosi Principibus menſe Februarius ſexta Indictione . Nos Johannes Comes filius quondam Romoaldi Comitis, et mulier nomine Purpura filia quondam Radelchisi, que ſum uxor iſtiùs Johanni, clarefacio ego ſupradictus Johannes, quoniam ante os *annos* per firmam cartulam ſecundum legem ſcriptam venundederunt michi mulier nomine Aloara germana mea, et relicta quondam Petri Comitis, et Lando, et Johannes germani filii ipsius Petri Comitis , et iſtius Aloare terris , et casis illorum a foras hac Salernitana Civitate a muro de iſta Civitas uſque via puplica , que ſecus litus maris ducit, quantum fuit pertinens ipsius Petri . Unde ipsi mater, et filiis oſtenderant duobus preceptora , unum vetere , et alium nobum , ipſo preceptum vetere continentem . Siconolſus Dei providentia Langobardorum gentis Princeps per rogum Siconis Theſaurarii ſui concesserat Radechis Caſtaldi filii Moncolani inter alia terra vacua inter murum, et muricino de hac noba Salernitana Civitate, ipſa terra in longitudinem paſſuum ſeptuaginta ab ipſum diſuſurio , qui exiit de intus Curte S. Michaeli per ipſum murum adveniente ab inde contra ſactum ſuum Palatium , una cum Turre , qui erat in ipſum murum prope ipſa puſterola in capu de ipſe ſcale , et in latitudo ab eodem muro uſque in ipſu muricino , et a fore muricino per eadem menſura uſque ad mare , pro eo quod ipſe Radechis eidem Domini Siconolſi dederat unam curtinam valientem ſolidos mille , que pro ſalvationis Gentis , et Terre ſue direxerat ſalutem in Francia ad ipſum Imperatorem , ſicut ipſo preceptum continet , quod ſcriptum eſt per Toto Notarium , et ab utile anulo eſt ſigillatum . Et ipſo preceptum nobum continentem . In nomine Domini Dei eterni Salvatoris Noſtri Jeſu Chriſti . Guaimarius divina protegente clementia Langobardorum gentis Princeps . Concedo tibi Petri Comiti Thio , et Referendario noſtro per poſtulatione Laidolſi Comiti Socero noſtro terra vacua ad mare a foras murum noſtre Civitatis Salerno , qui eſt per has fines, et menſuras . A parte occidentis erga ipſo diſuſurio , qui exiet de Curte S. Michaelis uſque ad litore maris , et erga mare in parte orientis paſſus decem et octo , et ſaliente a mare in parte ſeptentrionis uſque muro noſtre Civitatis, et erga ipſo muro uſque in priore fine, unde exiet aqua de predicto diſsuſurio paſſus decem et octo . Hec vero terra tibi, tuiſque filiis, et heredibus concedimus, ut faciatis in ea edificium qualiter volueritis , et poteſtatem habeatis vos in ipſo muro apprehendere, et rumpere, ut poſterola ibi habere debeatis ad ingrediendum, et regrediendum exinde cum veſtris congruitatibus , ſimulque poteſtatem habeatis in predicta terra edificia in altum levare , et operare qualiter volueritis . Et neque a noſtris Comi-

Digitized by Google

mitibus, Judicibus, Caſtaldeis, vel a quibuscumque agentibus habeatis aliquam contrarietatem exinde, vel requiſitione, ſed faciatis de predicta noſtra conceſſione vos, et veſtros filios, et heredes quicquid volueritis abſque omnibus puplicis requiſitionibus. Textum vero hujus firme ac ſtabilis noſtre conceſſionis ſcribere precepimus te Trappoaldum Abbatem, et Scribam noſtri Sacri Palatii, anuloque noſtro inſigniri juſſimus de menſe Magio concurrente Indictione quintadecima. Anno Deo propitiante noſtri principatus quartodecimo. Et cum fuerat lectos ſupradicta preceptora, ſicut dictum eſt, ſupradicta Aloara, et Lando, et Johannes mater, et filiis venundederant michi jamdicti Johanni ipſa terra, et caſis per ſupradictas fines, et menſuras, et omnia, que, et quantum, qualiterque per ſupradictum preceptum nobum eidem Petri Comitis virum, et genitor illorum, et ad filios. et heredes illius conceſſum fuit cum omnes vices, et pertinentias, quas ipſius Petri pertinuit per ſupradictum preceptum nobum in ipſum murum de jamdicta Civitas. Iterum ipſis mater, et filiis venundederunt michi predicto Johanni omnia quantum, et quomodo, et qualiter ipſius Petri virum, et genitor illorum pertinuit per ſupradictum preceptum vetere ab ipſo muro de jamdicta Civitas uſque ad ipſa via, que juxta ipſo litus maris ducit, ad faciendum exinde omnia, quod voluerimus, ſicut ipſa mea cartula continet. Et ego jamdicta Purpura palam facio, quia in totum illud, quod iſte Vir meus emit ab ipſis mater, et filiis, ſicut ſupra declaratum eſt, pertinet michi inclita quarta parte per meum ſcriptum Morgiocap, quod ipſe vir meus michi emiſit in die noſtre copulationis. Et congruum eſt nobis supradicto Johanni, et Purpura vir, et uxor comuniter venundare Paldulfi Comiti filio quondam Domini Guaimarii Principis, ac germani ſupradicti Domini noſtri Guaimarii glorioſi Principis omnia, quantum in ſupradicta cartula ego nomine Johannes emit ab ipſis mater, et filiis. Et ut ego jamdicta Purpura vinditione iſta comuniter cum iſto viro meus facere poſſam, feci exinde notitiam ad tres propinquiores meos parentes, et una ſimul cum ipſo viro meus, et cum ipſis parentibus meis pariter perreximus in preſentia Johanni Judici, cui hæc omnia nota fecimus. Et ipſe Judex ſecundum mandatum legis me nominatam mulier diligenter interrogavit, et inquiſivit, ne forte aliqua violentia paterem. In illius preſentia, et de ipſis meis parentibus manifeſta ſum nullam paterem violentiam nec ab iſto viro meus, nec a quacunque homo, niſi voluntare mea ipſa res dico venundare. Et ipſe Judex cum ipſis meis parentibus in hac cartula ſuis manibus poſuerunt, et Petrus Notarius per notitiam de ipſo Judex, et de ipsis meis parentibus cepit hanc cartulam vinditionis inde ſcribere, ut abſque damnatione legis ſecurus inde maneret. Sic itaque omnia hec per ordine acta nos ſuperius nominati Johannes, et Purpura vir, et uxor per hanc cartulam ante ipſum Judex, et ipſis meis parentibus comuniter venundedimus, atque ad ſemper habendum confirmavimus tibi ſupradicto Paldulfi Comiti filio jamdicti Domini Guaimarii glorioſi Principis ipſa terra, et casis per ſupradictas fines, et menſuras, et omnia, que, et quantum, qualiterque per ſupradictum preceptum nobum eidem Petri Comiti, et ad filios; et heredes illius conceſſum fuit cum omnes vices, et pertinentias, quas ipſius Petri pertinuit per ſupradictum preceptum nobum in ipſum murum de jamdicta Civitas. Iterum venundedimus tibi predicto Paldulfi . . . . qualiter ipſius Petri pertinuit per ſupradictum preceptum vetere ab ipſum murum de jamdicta Civitas uſque ad ipſa via, que juxta ipſo litus maris ducit. Ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper tu ſupradictus Paldulfus, et tuos heredes cunctas ſupradictas vinditiones cum omnia intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de vie, et andito . . . . cum omnia, quas inde continent, et cum omnes pertinentias, quas ipsius Petri Comiti pertinuit in ipſum preceptum vetere de ipſa terra ab ipſum murum de jamdicta Civitas uſque ad mare, totum illud tu nominatus Paldulfus Comes, et tuos heredes habeatis, et dominetis, et poſsideatis, et omnia exinde faciatis quod volueritis. Seu venundedimus tibi Paldulfi Comiti ipſa . . . .

et

et Johannes mater, et filiis de ipſa viñditione michi predicto Johanni confirmaverunt cum omnia, quas de ipſa vinditione continet, que ſcripta eſt cartula ipſa per Petrus Notarius, et ibidem ſcriptus Grimoalt Comes, et Judex. Emiſſa vero de anno viceſimo principatus Domini noſtri Guaimarii, et primo anno principatus Domini Johanni ejus filii glorioſi Principibus. menſe Januarius ſexta Indictione; ad faciendum tu ſupradictus Paldulfus, et tuos heredes de ipſa cartula omnia quod volueritis. Unde pro confirmandam, et ſtabiliſſendam vobis ſupradicta venditione nos jamdictus Johannes, et Purpura vir, et uxor comuniter accepimus a te ſupradictus Paldulfus ſtatutum pretium aureos ſolidos numerum mille quingentos, ana quattuor auri tarì boni per ſolidum, ſicut inter nos ſtatutum fuit in omnes deliverationes, finitoque pretium aput nos, de qua nos ſupradicti vir, et uxor comuniter guadiam inde tibi predicto Paldulfi Comiti dedimus, et mediatore tibi poſuimus Madelfrit Comes germanus, et cognatum noſtrum, quia has omnia, que in hac cartula legitur, ego predicta Purpura feci per voluntate iſtius Johanni Viri mei, in cujus mundium ſum, et comuniter cum illum, ſicut ſupra legitur, et per eandem guadiam obligamus nos nominati Johannes, et Purpura, et noſtris heredibus amodo, et ſemper defenſandum tibi ſupradicto Paldulfi Comiti, et ad tuis heredibus totas, et inclitas ſupradictas vinditiones, quas ſuperius tibi venundedimus, ab omnibus hominibus, omnique partibus, preter quando per vos ipſis volueritis inde auctores fieret, poteſtatem habeatis, qualiter volueritis cum quale monimen, et ratione inde habere potueritis. Nam quando nos nominati Johannes, et Purpura vir, et uxor, et noſtris heredibus . . . . re, tu nominati Paldulfus, vel tuos heredes per omnes vices detis Nobis predictus vir, et uxor, et ad noſtris heredibus ambo ſupradicta preceptora, et ipſa cartula ſalvos habendum nos illos, et noſtris heredibus per omnes vices diebus ſexaginta, et nos predicti Johannes, et Purpura vir, et uxor, et noſtris heredibus ſemper defenſemus tibi predicto Paldulfi Comiti, et ad tuis h. . . . . vinditiones, ſicut ſuperius legitur. Et poſt complete ipſe diebus ſexaginta ambo ipſa preceptora, et ipſa cartula ſalvos, quales illos nobis dederitis, demus illos tibi ſupradicto Paldulfi Comiti; et ad tuis heredibus ad habendum eos ſemper in predicta ratione; et ſi taliter illud nos; et noſtris heredibus tibi, tuique heredibus non defenſaverimus, aut ſi illud nos inde vos tollere, aut contrare queſierimus, et ſupraſcripta vel exinde contradixerimus, aut ſemovere queſierimus, vel quolivet cauſationes inde prepoſuerimus, per ipſam guadiam componere obligamus nos nominati Johannes, et Purpura, et noſtris heredibus tibi predicto Paldulfi Comiti, et ad tuis heredibus tribus milia auri ſolidos Conſtantinos, et ſicut dictum eſt illud vobis defenſemus, et omnia ſupraſcripta per ſupradicto hordine vobis adimpleamus, et queſtio, et cauſatio noſtra ſemper ſit inde tacita, et vacua, et taliter ſcribere rogavimus te ſupradictus Petrus Notarius. Actum Salerno. Ego qui ſupra Johannes Judex. Ut autem ſupraſcripte cartule fuerunt oſtenſe, atque perlecte, per meam inquiſitionem ipſi Aloara, et Lando, et Johannes, et Alferada, et Benzolana, tamen ipſa Aloara cum voluntate ipſius Johannis, in cujus manu, ut ſupra ſcriptum eſt, predictum ſcriptum paruit, cum qua omnia, que in hac cartula ſcripta, et ſcribenda ſunt, fecit, dixerunt ipſas cartulas, que tote ſuperius per hordinem declarate ſunt, veraces in omnibus, quod continent, eſſe, et nichil de eo, quod continere viſum eſt, removere, aut contradicere poſſe, et de toto et integro eo, quod ipſi Johannes, et Purpura vir, et uxor eidem Paldulfo venundederant, ſicut ſupraſcripta cartula, in qua ipſe Johannes Judex ſubſcriptus eſt, continere dixit ipſa Domina Theodora ſibi pertinere integram quartam partem per ſuum Morgincap ſibi datum ab ipſo Paldulfo Viro ſuo alio die copulationis eorum, et tres partes Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni germanis Comitibus filiis ipſorum Paldulfi, et Theodore. Et mox Johannes filius quondam Petri, qui in preſentia ipſius Domine Theodore aderat, dedit ipſis Aloare . . . . ipſorum Domine Theodore, et Guaimarii, et Gregorii, et Guidonis, et Johannis duo-

cen-

centos auri ſolidos ad faciendum ex eis illi, et illorum heredes quod voluerint. Ob hoc ergo ipſi Aloara, et Lando, et Johannes, et Alferada, et Benzolana, predicte Alferada, et Benzolana cum voluntate jamdictorum virorum, ac Mundoaldorum earum, cum quorum voluntate omnia, que in hac cartula ſcripta, ſcribendaque ſunt, fecerunt, bona illorum voluntate per convenientiam guadiam ipſi Johanni filio Petri pro parte ſupraſcriptorum Domine Theodore, et Guaimarii, et Gregorii, et Guidonis, et Johannis dederunt, et fidejuſſorem ei pro eorum parte poſuerunt Johannem Comitem filium quondam Alfani Comitis, qui poſtmodum Monachus fuit, et per ipſam guadiam ipſi Aloara, et Lando, et Johannes obligaverunt ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſis Domine Theodore, et Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni; et illorum heredibus integrum illud, quod ipſi Johannes, et Purpura vir, et uxor ipſi Paldulfo venundederunt, ſicut ſupraſcripta cartula, in qua ipſe Johannes Judex ſubſcriptus eſt, continet, preter ſupraſcripta cartula, in qua ipſe Grimoalt Comes, et Judex ſubſcriptus eſt, ab omnibus hominibus. Hac videlicet ratione, ut quotiens ipſi Domina Theodora, et Guaimarius, et Gregorius, et Guido, et Johannes, et illorum heredes defenſores de eo ipſos Aloaram, et Landonem, et Johannem, et illorum heredes habere queſierint, totiens ipſa Domina Theodora, et predicti Guaimarius, et Gregorius, et Guido, et Johannes, et illorum heredes dent eis, et eorum heredibus ambo ſupraſcripta precepta, de quibus in ſupraſcriptis cartulis, ut preſcriptum eſt, declaratum eſt, iuſta ratione ſalva habenda diebus ſexaginta, et per omnes vices illi, et illorum heredes ipſis Domine Teodore, et Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni, et illorum heredibus illud, ſicut ſupra ſcriptum eſt, defendant; et poſt completos ipſos dies per omnes vices ipſa precepta ſalva, quales eis data fuerint, ipſis Domine Theodore, et Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni, et illorum heredibus reddant, et tribuerunt licentiam, ut quando ipſi Domina Theodora, et Guaimarius, et Gregorius, et Guido, et Johannes, et illorum heredes voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere qualiter voluerint, cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſi Aloara, et Lando, et Johannes, et illorum heredes ipſis Domine Theodore, et Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni, et illorum heredibus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes componere ipſis Domine Theodore, et Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni, et illorum heredibus tria milia auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Et ipſe Alferada, et Benzolana per ſupraſcriptam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes, ſi ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, componere ipſis Domine Theodore, et Guaimario, et Gregorio, et Guidoni, et Johanni, et illorum heredibus tria milia auri ſolidos Conſtantinos, et taciti ex hoc adverſus illos, et eorum heredes permaneant, et tacere ex hoc faciant omnes homines, qui pro illorum parte; & dato quaſcunque cauſationes de eo ipſis Domine Theodore, & Guaimario, & Gregorio, et Guidoni, et Johanni, et illorum heredibus prepoſuerint per ſupraſcriptam guadiam, et obligationis pena. Quod ſuperius diſturbatum eſt in uno loco legitur ſupra, et in alio de curte Sancti, et in altero parenti. Et taliter te Ademarium Notarium, qui interfuiſti, ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Johannes Judex.

II.

*L*EO *quondam Johannis habitator Nuceriae vendit Ermetrudae filiae quondam Barbandaci, & Johanni, & Leomperto, & Angelperto filiis quondam Leonis terram, ſive arbuſtum vitatum in eodem loco Nuceriae pro quatuor ſolidis aureis Beneventanis anno* 1. *Siconis filii Siconolfi Menſe Decembris* 13. *Ind.* (*Chriſti an.* 849.) *Arc.* 35. *n.* 254. in membrana.

IN nomine Domini prima anno principatu Domni noſtri Siconi filii Siconolfi magno Principis menſe December tertiadecima Indictione. Ideoque Ego Leo quondam Johanni habitator ſum Noceria bindidi tibi Ermetrude filia quondam Barbandaci, et Johanni, et Leomperti, et Angelperti germani filii quondam Leoni terra mea, qui eſt arbuſtu bitatu in eodem loco, abentes finis de uno latu, et uno capu bia plubica, et de alio latu, et alio capu cum terra mea, qui ſupra, binditori conjuntu eſt, et ad menſura per longu paſſi nobe, et per latu de ſubter pede erga bia paſſi ſex, et gubita dua, et deſuper capite paſſi quinque, et gubita trea ad paſſu Ragimperti filii Dacuperti klauſo, ſeu quatenus fini poſite ſunt, et menſura contine. Hunde nec mihi, qui ſupra, binditori, neque ad nullus homines nihil reſerbabi portione, ſet totum in integrum tibi, qui ſupra, bindidi poſſidendum cum bece de bia ſua. Hunde pro hanc mea binditione de preſentes recepi a te, qui ſupra, fenitum pretiu aurum Beneventanos ſolidos numero quactro eam ratione, ud amodo, et ſemper vos, et veſtri heredes abere, et poſſidere baleates, de quibus me obligo ego, qui ſupra, Leo, et me uſque colligo heredes vobi, qui ſupra, emtori, bel ad veſtri heredes, ut ipſa noſtra binditio ab omni homines anteſtare, et defendere promictemus, et qui ſit menime potuerimus, aut per nos ipſi per quolibet ingenio retornare queſierimus, duplo ſupraſcripto pretiu nos vobi eumponere ſpondemus, hoc eſt ſolidos hocto, et inſuper quod fueri apud vos miliorat u in quabis parte ſub iſtimatione pretiis nos vobi reſtituere ſpondemus, et de culludio vobi iuremus, et han cartula, ut ſupra, ſit firme, et te Cumpertu Notario ſcribere rogabit. Actu Noceria menſe Indictione ſupraſcriptis feliciter.

✠ Ego Petrus teſte ſubſcripſi
✠ Ego Raudipertu teſte ſubſcripſi
✠ Ego Stefano teſte
✠ Ego Ildepertus teſte ſubſcripſi
✠ Ego Radipertus Presbiter teſte ſubſcripsi
✠ Ego Truppoaldo teſte ſubſcripsi
✠ Ego Erchenperto filius Ermeperti teſte ſubſcripsi
✠ Ego Richardo teſte ſubſcripsi
✠ Ego Berenardus Presbiter teſte ſubſcripsi

Digitized by Google

III.

SEx Deputati Eccleſiae de Columna Civitatis Trani promittunt Abbati Cavenſi, quod Fratres, quibus ad tempus cum domicilio Eccleſia SS. Trinitatis Trani, quae eſt Grancia Monaſterii Cavenſis, conceſſa fuerat, die 15. Januarii proxime venturi ſeptimae Indictionis illinc diſcedent. anno 1515. Arc. 53. n. 243.

NUi infraſcripti ſey Ordinati Gentilhomini & Citatini per la Magnifica Univerſita De Trano ſpecialiter deputati circa la Reforacione de la Veneranda Eccleſia de Colona de epſa Cita & providere de trovare loco ydoneo alli Venerandi Patri de epſo Convento ſecondo appare per parte poſti in epſo Concilio Declaramo che eſſendo ſtato cqua lo Reverendo Don Vincencio de Mantua Abbate de lo venerando Monaſterio de la Santiſſima Trinita de la Cava da Trano Grancia de epſa veneranda Abbacia ha recerchato che ſincomo eſſa Univerſita nce ha poſto dicti Fratri & facto inſtromento de levarne quelle ad omne ſimplice requiſicione de epſo Abbate o altro per ſuo nome ne li habia al preſente farnili andare & perche nui Deputati non havemo per fini al preſente poſſuto trovarle loco comodo havemo adomandato ad epſo Reverendo Abbate alcuno jorno & termino che ce haveſſe graciosamente conceſſo fra lo quale haveſſimo poſſuto provederli de idoneo loco ad epſi Patri el quale nce ha dato termino per li quindici de lo meſe de jennaro proximo de lo preſente anno VII. indicione de fare dicta proviſione quantunche li haveſſemo adomandato piu termino in fine del quale dicti fratri habiano da andarſene con Dio da dicta Eccleſia & . caſe et pero. nui infraſcripti Deputati promectemo, et ne obligàmo al dicto Reverendo Abbate preſente che per li quindici del meſe de jennaro proximo dicti Fratri habiano da partirſe da epſa Eccleſia delli Trinita et may piu alla dicta Eccleſia. per epſi Fratri dare altra moleſtia, ne farle receptate in eſſa Eccleſia altramente non ſeguendoſe lo predicto con effecto ne contentamo eſſere incorſi ad omne Excomunicacione et interdicto contenti alli privilegij Bulle et Pontificie che epſo Reverendo Abbate et ſua Religione teneno preſente alle coſe predicte li infraſcripti Venerandi Patri Guardiano et Fratri de epſo Venerando Convento de Colonna del Ordine de Santo Franciſco de la Obſervancia et promectino venuto dicto termino effectualmente haverſe partiti da dicta Eccleſia de la Trinita et in quella ne ſue ſtancie retornare. Altramente declaramo et volemo eſſere incurſi ad omne interdicto et excomunicacione et ſuſpenſione contenta alle dicte Bulle Privilegii et Scripture de epſa Santiſſima Religione de dicto Reverendo Abbate ipſo facto renunciandono ad omno loro privilegio che haveſſero et per obſervancia de le coſe predicte havem facto far lo preſente per mano de Notario Nicola de Fabriciis uno de nui ſey deputati ſupſcripto de noſtre proprie mane preſente epſo Patre Abbate et acceptante la promiſſione obligacioni predicte et ſubſcripto. de li predicti Venerandi Patri Guardiano et Fratri et Supſcrito de li infraſcriti teſtimonij videlicet de lo Reverendiſſimo Epiſcopo de Liſula J. U. D. donno Paulo Moſca donno Pirhro Antonio de Fabriciis et Franciſco Porcello de Trano. Trani die j. Decembris 1515. VII. Ind. ſecundum Trani uſum ubi anno Domini ſemper primo die Menſis Septembris anni cujuslibet una cum Indictione mutatur.

Io Fra Franciſco de Aſula Guardiano accepto ut ſupra per me et tucti li Fratri.

Io Vincencio Pagano de Neapoli accepto quanto de ſopra e ſcripto.

Nicolaus Antonius Lambertinus unus ex Deputatis fateor ut ſupra.

Io Petro Campitello de Trano Ordinato ut ſupra accepto quanto de ſopra ſe contene.

Io Notario Nicola de Fabriciis uno de epſi ſei Deputati accepto ut ſupra.

Io Franceſco de la Porta per Rencza de Sanctolo ſubſcripſi.

Io Petrucio de Gennaſparro de maſtro Petrucio de Trano accepto ut ſupra.
Io Fra Franciſco de Vigiliis accepto ut ſupra.
Ego Frater Berardinus de Liliis accepto ut ſupra.
Ceſar Lambertinus J. U. D. Epiſcopus Inſulanus teſtatur.
Ego Donnus Pirhrus Antonius de Fabricij Canonicus Tranenſis teſtis predictis omnibus interfui.
Ego Franciſcus Porcellus de Trano teſtis ſum.
Ego Donnus Paulus Moſca Canonicus Tranenſis teſtis ſum.

Ego Nicolaus de Fabriciis de Trano puplicus Apoſtolicus, et Regia autoritatibus Notarius fidem facio preſens Cirogrophum manu mea propria ſcripsi de voluntate omnium retroſcriptorum ſex Ordinatorum Magnifice Uuiverſitatis Trani, ac venerabilium Guardiani et Fratrum ſubſcriptorum preſencium, volencium, et ſe contentancium, ut in ipſo cirographo preſenti continetur et ad fidem ſignum meum apposui conſuetum.

Et Ego Pyrrhus Antonius de Fabriciis Canonicus Tranenſis Apoſtolica auctoritate Notarius confiteor predictam copiam exemplaſſe a ſuo originali manu alterius fideliter ſcriptam ex aliis meis prepeditus negociis cum qua facta collactione de verbo ad verbum concordar, et in fidem omnium et ſingulorum premiſſorum me ſubcripſi ſignoque meo ſolito et conſueto ſignavi.

Locus-Sigilli.

IV.

Stephanus filius quondam Johannis, & Dumnanda uxor ejus offerunt Monaſterio S. Nicolai de Palma Salerni medietatem terrarum ad ipſos pertinentium in loco Propiciano, ubi Preturu, & Contra dicitur; aliam vero medietatem eidem Monaſterio vendunt pro 50. ſolidis aureis anno 28. Giſulphi Principis menſe Januarii 8. Indictione (Chriſti 1070.) Arc. 87. n. 5. in membrana.

IN nomine Domini viceſimooctabo anno principatus Domini noſtri Giſulphi glorioſi Principis menſe Januario octaba Indictione. Dum coram preſentia Domini Leonis Reverentiſſimi Abbatis Monaſteriorum Sancte, et Individue Trinitatis, quod conditum eſt foris hanc Salernitanam Civitatem in loco Metiliano, et Beati Patris Nicolai, quod conſtructum eſt intra hanc Civitatem in plaia montis, ubi Palma dicitur, eſſem Ego Petrus Judex cum pluribus hominibus, tunc in eandem preſentiam Stephanus filius quondam Johannis, et Dumnanda uxor ejus filia cujuſdam . . . . . oſtenderunt tres cartas, quarum prima ſcripta per Johannem Notarium viceſimo anno principatus ſupraſcripti Domini Principis menſe Majo quartadecima Indictione, qualiter ante me conjuncti fuerant cum ſupraſcripto Stephano Adelaſcia filia Urſi Notarij, qui Alcoinus dicebatur, que fuerat uxor Johannis filii Amati, et Amatus, et Petrus, et Ademarius, & Johannes germani filii ipſorum Johannis, et Adelaſcie, et Alferada uxor predicti Amati, quique oſtenderant unam cartam de triceſimoprimo anno principatus Domini Guaimarii, et decimo anno ducatus ejus Amalfi, et Sirrenti, et ſeptimo anno principatus, et ipſorum ducatuum ſupraſcripti Domini noſtri Giſulphi ejus filii eximii Principis, et Ducis menſe Martio ſecunda Indictione, quomodo Maraldus filius Petri clarificaverat ſe habere res in loco Propiciano, ubi Preturu, et Contra dicitur, que erat per fines, et menſuras: A parte orientis finis via conventaris, et paſſus decem et ſeptem et medium, et revolvebat in partem occidentis paſſus quinque, et iterum revolvebat in partem meridi-

ridi-

ridiei uſque in alia via convenzaria, quam communem habebat cum Johanne, et Lademario conſobrinis fratribus ſuis, et paſſus octo; et iterum revolvebat in partem occidentis uſque viam illius, et erga ipſam viam menſurati paſſus nobem, et cubitum; ab ipſa parte occidentis finis ſupraſcripti Maraldi, ab ora de ipſa via ſaliente in partes ſeptentrionis paſſus viginti octo. A parte ſeptentrionis fines rebus Eccleſie Sancti Cipriani, et deſcendente per ipſa fine uſque in aqua, que vibola dicitur, ubi prius inceperat, menſurati paſſus viginti quattuor; iſta erat prima pecia, in qua fuerat ſedilia. Alia pecia de terra cum vinea ibique loco Contra per fines et menſuras. A parte orientis paſſus decem et nobem, a parte meridiei finis ſupraſcripti Maraldi, et paſſus triginta quinque, a parte occidentis paſſus viginti minus palmum, a ſeptentrione paſſus trigintaquinque et medium. Alia pecia de terra cum vinea ibi, ubi Contra dicitur, per fines, et menſuras; a parte orientis paſſus ſex, et cubitum, a ſeptentrione paſſus triginta unum et medium, a parte occidentis finis termiti, et paſſus tredecim et medium, a meridie paſſus triginta unum, et cubitum. Alia pecia cum ſaliceto communi, ibique ſortio ipſius Maraldi, que ibi habebat per fines, et menſuras; ab oriente paſſus duodecim minus palmum, a meridie finis ſupraſcripti Maraldi, et paſſus octo, ab occidente fines ipſorum Maraldi, et Johannis, et Lademari, et paſſus undecim, a ſeptentrione paſſus ſeptem. Alia pecia cum ortale ibique loco Contra per fines, et menſuras; a meridie finis via antiqua, et paſſus quinque, et revolvendo per ipſam viam in partes ſeptentrionis paſſus triginta ſeptem; ab ipſa parte ſeptentrionis laxante ipſa via antiqua, et pergeute per viam illorum communem paſſus vigintitres, et medium; a parte orientis finis ipſius Johannis, et paſſus triginta unum totum menſuratum juſto paſſu hominis; et ipſe Maraldus venundederat ipſi Johanni filio ſupraſcripti Amati conſobrino fratri ſuo inelitam ſupraſcriptam rem per ſupraſcriptas fines, et menſuras, et inclitam medietatem de omnibus rebus ſtabilibus, quas ipſi Maraldo tunc erat pertinentes extra ſupraſcriptas fines, et menſuras in ſupraſcripto loco Propiciano, et per fines, et vocabula de ipſo loco in montibus, et in planis, quas communes habebat cum ipſis Johanne, et Landemario, quas diviſam inter ſe non habebant, cum omnibus intra ipſam venditionem habentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſis viis, ad faciendum ex eo ipſe Johannes, et ejus heredes quod vellent, et Luſicza uxor ſupraſcripti Maraldi dederat, et tradiderat ipſi Johanni quartam partem ſuam ſibi datam de ſupraſcriptis rebus ab ipſo viro ſuo ad faciendum ex ea ipſe Johannes, et ejus heredes quod vellent, ſicut ipſa carta continebat ſcripta per Truppoaldum Notarium, in qua Amatus Judex ſubſcriptus erat. Cum autem fuerat oſtenſa, ipſi Adelaſcia, et Amatus, et Petrus, et Ademarius, et Johannes, et Alferada venundederant ipſi Stephano integrum illud, quod ipſi Johanni viro, et genitori, ac ſocero eorum per ſupraſcriptam cartam venundatum fuerat, ſicut ſupraſcripta carta continebat, extra ipſam quintam peciam de terra cum hortale, quam ſue reſerbaverant poteſtati, et venundederant ipſi Stephano integram medietatem de tota terra cum caſtaneto, et inſiteto, quam communiter clarificaverant ſe habere in ipſo loco, ubi Barbaritum dicitur, qualiter ipſi Johanni genitori, et viro, ac ſocero eorum quocumque modo pertinuerat cum omnibus intra ſupraſcriptam venditionem habentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum vice de viis ſuis, et cum omnibus, que ipſa carta continebat extra ipſam terram cum ortale, ea ratione, ut ipſa venditio, ſicut ſupra ſcriptum eſt, ſemper eſſet in poteſtate ipſius Stephani, et heredum ejus ad faciendum ex ea quod vellent, sicut ipſa carta continet, in qua ego ſubſcriptus ſum. Secunda carta ſcripta per Romualdum Notarium viceſimoprimo anno principatus ſupraſcripti Domini noſtri Giſulfi menſe Julio quartadecima Indictione, qualiter ante Johannem Judicem Guiſenolfus filius quondam Guiſenolfi Caſtaldei, et Urſa uxor ejus filia Alderiſii Notarii conjuncti fuerant cum ſupraſcripto Stephano, et ipſa Urſa clarificaverat ſibi pertinere terras cum vineis, et olibeto, et vacuo, et ſilbis foris hac civitate in ipſo loco Propiciano, quas ipſi Urſe in ſortem evenerant a Johanne nepote ſuo filio Alderiſii Notarii germani ipſius Urſe, ſicut continet cartula diviſionis,

quas

Digitized by Google

quas ipſa Urſa tunc oſtenderat, ſcripta per Grimoaldum Notarium de ſupraſcripto viceſimoprimo anno, et quintadecima Indictione; qualiter ipſe Johannes filius predicti Alderiſii conjunctus fuerac cum ipſa Urſa, que fuerat primum uxor cujuſdam Madelmi abunculi ipſius Johannis, ac filii Petri Judicis; et quoniam de omnibus rebus ſtabilibus foris hac civitate, quas ipſi Madelmo fuerant, quartam partem dixeranc pertinere ipſi Urſe, ipſe Johannes per convenientiam tradiderat ipſi Urſe pro inclita ipſa quarta parte, quam ei pertinuerat, de rebus ſupraſcripti Madelmi ex locis Propiciano, er Montana, et Nucerie integram terram cum vinea, et caſtaneis de predicto loco Propiciano, que curte de Amori dicebatur, et erat per fines, et menſuras. A parte orientis finis via, et per eam recte menſurati paſſus triginta et medium; a parte ſeptentrionis finis ipſius Stephani, et aliorum, et recte menſurati paſſus quadraginta duo; a parte occidentis finis aliorum, et paſſus viginti duo, et cubitum; a parte meridiei finis via, que ducir inter hanc terram, et terram ipſius Stephani, et aliorum, et paſſus quadraginta octo, et integram terram cum vinea, et olibeto de eodem loco per fines et menſuras. A parte occidentis finis via, et paſſus quadraginta octo, a parte orientis finis medio ribus, que aqua vivola dicitur, et prope eum intra ipſam terram menſurati paſsus quinquaginta tres et medium, a parte meridiei finis media ſepes, et juxta eam intra ipſam terram menſurati paſſus triginta quattuor, et integram terram cum vineola ibi propinqua per fines, et menſuras. A parte orientis finis ipſa via, et paſsus ſex, a parte meridiei ſimiliter finis ipſa via, er paſſus quattuor; a partibus vero occidentis, et ſeptentrionis finis ipſius Stephani, et integram octabam partem, quam ſupraſcripto Petro Judici habere pertinuit in omnibus montibus de ſupraſcripto loco Propiciano, et de finibus, et vocabulis, et pertinentiis ipſius loci excepto monte, qui Tebenna dicitur. Jam dictas vero terras per jam dictas fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas, et ipſam octabam partem ipſe Johannes, ut dictum eſt, ipſi Urſe rradiderar ad faciendum ex eis quod veller, ſicut ipſa carta continebar, in qua ego meum nomen deſcripſeram. Er cum oſtenſa fuerar, ſicut ipſi Urſe congruum fuerat, venundederat ipſi Stephano integrum illud de ipſo loco Propiciano, qualiter, ut ſupra ſcriptum eſt, ipſe Johannes eidem Urſe pro ipſa quarta tradiderat, ſicut ipſa carta continebat, cum omnibus intra ipſam venditionem habentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſis viis, et de aliis viis ſuis, et cum ſupraſcripta carta extra munimina, quas in ipſa carta continebant, ea ratione uc ſemper ipſa venditio eſſet in poteſtate ipſius Stephani, et heredum ejus ad faciendum ex ea quod vellenr, ſicut ipſa carta continet, in qua Johannes Judex ſubſcriptus eſt. Tertia vero carta eſt illa, que per ipſum Grimoaldum Notarium ſcripta eſt. Cum autem ſupraſcripte carte fuerunt oſtenſe, dixerunt ipſi Stephanus, et Dumnanda, ut de toto illo, quod ipſi Stephano per ipſas primam, et ſecundam cartulas venundatum, ut ſupraſcriptum eſt, fuerat, quartam partem pertinere ipſi Dumnande per datum ſupraſcripti mariti ſui, et tres partes pertinere ipſi Stephano. Et ipſi Stephanus, et Dumnanda, ſicut eis congruum fuit, bona illorum voluntate per convenientiam, per hanc cartam ſecundum legem, et conſuetudinem illorum Romanorum, pro amore omnipotentis Dei, et ſalutis animarum ſuarum optulerunt in ipſo Monaſterio Sancti Nicolai integrsm medietatem de toto, et integro illo, quod ipſi Stephano per ſupraſcriptas primam, et ſecundam cartulas venundatum fuerat, quemadmodum ipſe cartule continere videntur, et integram alteram medietatem de toto, et integro illo venundederunt Johanni Monacho pro parte ſupraſcripti Monſterii Sancti Nicolai. Jam dictas vero res, quas ipſi Stephano, ut ſupra ſcriptum eſt, venditas fuerat, ipſi Stephanus, et Dumnanda, ſicut ſupraſcriptum eſt, in ipſo, et pro parte ipſius Monaſtetii Sancti Nicolai optulerunr, et vendiderunt cum omnibus, que intra eas ſunt, cunctiſque earum pertinentiis, et cum vice de ipsis viis, et de aliis viis ſuis, et cum ſupraſcriptis tribus cartulis, quas, ut ſupraſcriptum eſt, oſtenderunt, et nihil ſibi ex eo, quod ipſe cartule continunt, reſerbaberunt, ea ratione ut ſemper omnes ipſas res ſint in predicto Monaſterio San-

cti

ᵭi Nicolai, et licentiam habeant partes ſupraſcripti Monaſterii Sancti Nicolai ex eis facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſi vir, et uxor ſuſceperunt ab ipſo Johanne Monacho pro parte ejuſdem Monaſterii ſtatutum pretium auri ſolidos quinquaginta, quorum quiſque habebat tarenos quattuor in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſi vir, et uxor ſecundum eandem legem, et conſuetudinem Romanorum guadiam ipſi Johanni monacho pro parte ſupraſcripti Monaſterii Sanctr Nicolai dederunt, et fidejuſſores ei pro ipſius Monaſterii parte poſuerunt ſemedipſos, et per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes ſemper defendere in ipſo Monaſterio Sancti Nicolai, et partibus ejus totas, et integras ſupraſcriptas res, quas ipſi Stephano per ſupraſcriptas primam, et ſecundam cartulas vendites fuerant, quemadmodum ipſe cartule continere dinoſcitur, quas, ut prelegitur, in ipſo, et pro parte ipſius Monaſterii optulerunt, et vendiderunt, ab omnibus hominibus cum omnibus, que intra eas ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vico de ipsis viis, & de aliis viis ſuis, et cum ſupraſcriptis cartulis; ſic tamen ut, quando pars ipſius Monaſterii ipſos Stephanum, et Dumnandam, et illorum heredes defenſores de ſupraſcriptis rebus habere queſierint, dent eis ſuſpraſcriptas tres cartas juſta ratione ſalvas habendas diebus ſexaginta; et per omnes vices illi, et illorum heredes integras ſupraſcriptas res, quas, et qualiter in ipſo, et pro parte ipſius Monaſterii optulerunt, et vendiderunt, ſicut ſupraſcriptum eſt, partibus ipſius Monaſterii Sancti Nicolai, ſicut ſupra dictum eſt, defendant. Et poſt completos ipſos dies, per omnes vices ipſi vir, et uxor, et illorum heredes cartulas ipſas ſalvas, quales eis date fuerint, partibus ipſius Monaſterii reddant, et tribuerunt licentiam, ut quando pars ipſius Monaſterii Sancti Nicolai voluerint, poteſtatem habeant ipſas res per ſe defendere, qualiter voluerint, cum omnibus munimnibus, et rationibus, quas de eis oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſi Stephanus, et Dumnanda, et illorum heredes non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes componere partibus ſupraſcripti Monaſterii Sancti Nicolai trecentos auri ſolidos Coſtantinos. De ſupraſcripto vero Monaſterio Sancti Nicolai pertinet prefato Monaſterio Sancte Trinitatis integram medietatem, et Vivo Vicecomiti filio quondam Petri pertinet alteram medietatem, et taliter tibi Johanni Notario ſcribere precepi

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

V.

Caſtelmannus Comes filius quondam Adelferii Comitis concedit ad annos 29. Eliae filio quondam Johannis Greci terram cum caſa lignea ſolerata intra Salernum prope Eccleſiam S. Maximi pro tarenis auri quinque annualibus anno 1071. (*vulgari* 1070.) *&* 29. *Giſulphi Principis menſe Martii* 8. *Ind. Arc.* 83. *n.* 178. in membrana.

IN nomine Domini anno ab Incarnatione Domini noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſeptuageſimoprimo, & viceſimonono anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Martio octaba Indictione. Ante me Petrum Judicem Caſtelmannus Comes filius quondam Adelferii Comitis conjunctus eſt cum Elia filio quondam Johannis Greci, et per convenientiam ipſe Caſtelmannus tradidit ipſi Elie ad tenendum integram terram cum caſa lignea ſolarata, et aliquanto edificio fabricata, quam ei habere pertinet intra

tra hanc Salernitanam Civitatem prope Eccleſiam Beati Confeſſoris, adque Pontificis Maximi, de qua etiam Eccleſia eidem Caſtelmanno portionem habere pertinet, et dixerunt totum ipſam terram eſſe per fines, et menſuras juſto pede manus hominis menſuratam. A parte occidentis eſt finis andiium, in quo ſtillicidium iſtius caſe fluit, et pedes undecim, et medium. A parte ſeptentrionis eſt finis via, qua itur ad ipſam Eccleſiam, ſuper quam mineaneum iſtius caſe factum eſt, et per ipſam viam juxta ſupraſcriptam caſam menſurati pedes decem et octo. Et revolvit in parte meridiei juxta ipſam viam, in qua alterum ſtillicidium iſtius caſe fluit pedibus tribus, et medium. Et revolbit in parte orientis erga ipſam viam, et per eam menſurati pedes ſeptem, et planta. A parte orientis finis ipſius Caſtelmanni, et pedes ſeptem. A parte meridiei eſt finis altera terta cum caſa fabricata ipſius Caſtelmanni, qualiter facie parieti fabricati ipſius altere caſe jam dicti Caſtelmanni diſcernit, et menſurati pedes vigintiocto uſque ſupraſcripium anditum. Jam dicta vero terra cum caſa, et edificio, et cum jamdicto mineaneo ſuper ipſam viam constructum eſt, et cum ſcala lignea in eadem via ſecus ipſam caſam poſitam per jam dictos fines, et menſuras, qualiter preſcriptum eſt, & cum ipſis ſtillicidiis a foras ipſas menſuras, ut dictum eſt, fluentibus ipſe Caſtelmannus eidem Elie tradidit ea ratione, ut a Kalendis Octubri menſe in antea uſque completos annos vigintinobem ipſe Elia, et ſuos heredes integram ſupraſcriptam traditionem teneant cum vice de ipſis via, et andito, ſobeas, et omnes ſuas utilitates ibidem faciant, qualiter voluerint juſta ratione; et ipſam caſam, et ſuper ipſum edificium caſam bonam ſolaratam concient, et faciant bonam, qualiter meruerit juſta ratione, et intro ipſum parietem jamdicte altere caſe ſupraſcripti Caſtelmanni, ſi voluerint, ipſe Elia, et ſuos heredes juſta ratione rumpant, et capora trabium in eum mittant, et configant, et habeant, et in ſummitate ipſius parietis ipſe Elia, et ſuos heredes fabricent, et canalem bonum conſtruant, per quod legitime fluant aqua, que de ipſa altera caſa ipſius Caſtelmanni fluxerint, et per ipſum canalem in eodem andito decurrant; et ſuper ipſum parietem ipſe Elia, et ſuos heredes, ſi voluerint, poteſtatem habeant fabricare, et elebando eum fabricando extollant in altum, quantum voluerint, et in eo, quod, ut dictum eſt, fabricaverit, poteſtatem habeant ipſe Elia, et ſuos heredes capora trabium ponere, et ſuas utilitates facere, qualiter voluerint, et in altum ſuper ipſam alteram caſam ſupraſcripti Caſtelmanni poteſtatem habeant, ſi voluerint, mineaneum facere, et habere de latitudinem pedum trium, et de longitudinem pedes vigintiocto, ita ut per eum nullam cauſam in eadem altera caſa cecidat. Et ſi voluerint in eodem edificio juſta ratione rumpere, et neceſſarium ibidem conſtituant, & per ipſi neceſſarii fluant ſterquilinium in ipſo edificio, quod per ipſum Eliam, et ſuos heredes, et hominum, quos voluerint, jactatum fuerint, et ipſum mineaneum ſuper ipſam viam conciare, et ipſam ſcalam conciare, aut mutare, qualiter voluerint; et intro ipſam traditionem reſideant, et habitent, ſi voluerint, et aliis, quibus voluerint illam, vel ex ipſa ad reſidendum prebeant, qualiter voluerint, et omnem cenſum, et tributum, et quicquit ex ea, ut dictum eſt, uſque completos ipſos annos tollere, et habere potuerint, totum illud ipſe Elia, et ſuos heredes ſibi habeant, et nunc pro primo ex ipſis annis ipſe Elia eidem Caſtelmanno tribuit quinque auri tarenos bonos; et a completo ipſo primo anno in antea per omnem annum ipſe Elia, et ſuos heredes dent ipſi Caſtelmanno, et ejus heredibus cenſum pro ipſa traditione quinque auri tarenos bonos de preſenti moneta, et per convenientiam ipſe Elia guadiam ipſi Caſtelmanno dedit, et fidejuſſorem ei poſuit Johannem filium quondam Maraldi, qui fuit filius Guiſenardi, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes adimplere ipſi Caſtelmanno, et ejus heredibus omnia, ſicut ſupraſcriptum eſt, uſque ipſos annos, completis vero omnibus ipſis annis ipſe Elia, et ſuos heredes, et homines ab eis ibidem miſſos licentiam habeant de ipſa traditione abſtraere omnes res ſuas, et medietatem de tota lignamina ipſius caſe, et ducere illud ubi voluerint. Et integram ipſam terram cum reliqua medie-

 tate

tate de ipſa lignamina, et cum integra edificia fabricata, quod intra eam conſtruncta ſunt, juſta ratione ſalba ipſi Caſtelmanno, et ejus heredibus remittant ad faciendum quod voluerint; ita ut tunc ipſe Caſtelmannus, et ejus heredes medietatem de toto pretio, quod tunc ipſa edificia, que per eos ibidem conſtruncta fuerint, eſtimata eidem Elie, et illius heredibus dent. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Elia, et ſuos heredes ipſi Caſtelmanno, et ejus heredibus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Caſtelmanno, et ejus heredibus triginta auri ſolidos Conſtantinos, et ſicut ſuperius ſcriptum eſt adimplere; et taliter tibi Johanni Notario ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

VI.

Mirandus filius quondam Johannis Uſſiti, & Cecera ejus uxor vendunt Johanni filio Machenolſi terras in Nuceria, ubi Floccanu dicitur, pro tarenis ſedecim anno Chriſti 1078. (*vulgari* 1077.), & 36. *principatus Giſulphi menſe Martii* 15. *Ind. Arc.* 35. *n.* 122. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnationis ejus milleſimo ſeptuageſimohoctabo, et triceſimoſexto anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſo Principi menſe Martio quintadecima Indictione. Nos Mirandus filius quondam Johanni, qui clamatur Uſſitum, et . . . . et Cecera, qui ſumus vir, et uxor, clarificamus, quoniam nobis eſt pertinentes avere due pecie de terra, quod aveo in locum Nucerie, ubi Floccanu dicitur. Prima pecia eſt campenſe, ubi alu Milu dicitur, que eſt per ec finis, et menſura; a parte meridiei paſſus ſex, a parte occidentis paſſus decem et octo, et medium, a parte ſebtentrionis paſſus tridecim, revolbi in ipſa parte ſebtentrionis paſſus ſebtem, revolbi in parte orientis paſſus ſex, et ab ipſa parte orientis paſſus alii ſex, et inde revolvente in partem occidentis paſſus tridecim, et inde revolvente in parte meridiei uſque at priora fine paſſus quindecim. Alia pecia cum abellanetu eſt per ec finis, et menſuras in dictum locum, ubi alu Ulmum dicitur, a parte orientis fine via caba paſſus ſebtem, a parte meridiei fine Johanni filii quondam Machenolſi paſſus viginti quinque, et a parte occidentis paſſus alii ſebtem, a parte ſebtentrionis paſſus alii vigintiquinque; ambe ſupraſcripte pecie de terris per jam dictos finis, et menſuras, qualiter menſurate fuerunt at juſto paſſus ominis, pertinet inde michi Mirandi tres partes, et michi Cecera quarta parte, quod michi pertinet per datum ſupraſcripti viro meus, et congruum eſt nobis communiter illut exinde vindere ipſius jam dicti Johanni filii ſupraſcripti Machenolſi. Ego Cecera obſerbans ea, que Langovardorum Regum edicto ſcriptum eſt de mulieres, que rex ſuas conſentiente viro ſuo, aut communiter vendere voluerit, mecum exente viro meus, in cujus mundium ſum, et duo parentibus meiſque michi Cecera propinquiori ſunt, et una cum ipſis perreximus coram preſentia Petri Judici, et in preſentia ipſorum parentum meorum, et Judex nullam me reclamavi patere violentia, niſi vona mea voluntate inclitum illut, ſicut ſupraſcriptum eſt, cum ſupraſcripto vir meus dixit vendere, ut ſemper oe, quod vindiderimus, ſtavilem ſit, et ipſe Judex in ac carta manum ponet, quam Petrum ſcribere cum notitia ipſorum parentum meorum, et Judex ac carta ſcrivit, et vone noſtre voluntatis ambe ſupraſcripte peciis de terris per ſupraſcriptis locis benundedimus tibi ſupraſcripti Johanni cum omnibus, que intro ipſis rebus abentibus, cuntiſque earum pertinentiis, et cum vice de

de vie ſue, ut ſemper ſit in poteſtati tue, et de tui eredes faciendi ex eo quicquit volueritis: et probter confirmationem ujus vendictionis ſuſſepimus a te auri tari voni ſidecim in omni deliverationem. Et per convenientiam nos ſupraſcripti Mirandus, et Cecera guadiam tivi Johanni dedimus, et fidemjuxorem tivi poſuimus nos ipſis, et per ipſam guadiam obligavimus nos, et noſtris eredibus ſemper defendere tivi, tuique eredibus integra ſupraſcripta noſtra vendictione, ſicut ſupraſcriptum eſt, av omnibus ominibus, omnique partibus; et quando volueritis, tu, et tui eredes poteſtatem aveatis modis illut defendere, ſicut bultis, cum omnibus moniminibus, et rationibus, quas inde oſtendere volueritis. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, illut tivi, tuique eredibus non adimpleverimus, et de omnibus ſupraſcriptis quicquam removere, aut contradicere preſumſerimus per quemliver modum, per ipſam guadiam obligavimus nos, et noſtris eredibus componere tivi, tuique eredibus de integra ſupraſcripta noſtra vendictione, ſicut ſupraſcriptum eſt, cum vice de vie ſue ab omnibus ominibus, et cui ec carta in manum paruerit, triginta auri ſolidos Conſtantinos, & ſupraſcripta vobis adimpleamus; quam te Petrus Protonotarius ſcrivere rogavimus. Actum Nucerie.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

VII.

Mirandus filius quondam Johannis Gualperti vendit Johanni filio quondam Machenolſi terram cum avellaneto in finibus Nuceriae, ubi Floccanum, & proprie ad Urſu dicitur, pro tarenis auri 17. *anno* 1078. (*vulgari* 1077.), & 36. *principatus Giſulphi menſe Maii* 15. *Ind. Arc.* 31. *n.* 195. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnationis ejus milleſimo ſeptuageſimoboctabo, et triceſimoſexto anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſo Principe menſe Majo quintadecima Indictione. Ego Mirandus filius quondnam Johanni Gualperti vona mea voluntate ante Petrum Judicem venundedit tivi Johanni filio quodnam Machenolfi unam peciam de terra mea cum abellaneto, quod aveo in finibus Nucerie, ubi Floccanum, et propio ad Urſa dicitur, qui eſt per eas fines, et menſuras juſto paſſu ominis menſurata. Da parte ſebtentrionis paſſus octo, a parte orientis paſſus trignta duo, a parte meridiei paſſus quinque, et a parte occidentis paſſus alii trigita duo. Predicta pecia de terra per jam dictas fines, et menſuras tota, et integra illam tivi jam dicto Johanni venundedit cum omnibus, que intra eam ſunt, cunctiſque earum pertinentiis, et cum vice de vie ſue, ut ſemper ſit in poteſtati tue, et de tui eredes faciendi ex eo quicquit volueritis, et probier confirmationem ujus vendictionis ſuſſepi a te nominatus Johannes auri tari voni decem et ſeptem in omni delverationem . . . . per convenientiam Ego Mirandus guadiam tivi Johanni dedit, et fidemiuxorem tivi poſuit me ipſum, et per ipſam guadiam obligo me, et meis eredibus ſemper defendere tivi, tuique eredibus integra ſupraſcripta noſtra vindictioue, ſicur ſupraſcripium eſt, per jam dictas finis, er menſuras, ſicut ſupraſcripium eſt, cum vice de vie ſue da partibus uxoris mee, et ab omnibus ominibus, omnique partibus, et quando volueritis, tu, et tui eredes poteſtatem aveatis modis illam defendere, ſicut bultis, cum omnibus moniminibus, et rationibus, quas inde oſtendere volueritis. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ſemper taliter illut tivi, tuique eredibus non adimpleverimus, et de omnibus ſupraſcriptis quicquam removere, aut contradicere preſumſerimus per quemlivet modum, per ipſam guadiam obligo me, et meis eredibus componere tivi, tuique eredibus, et cui ec carta in manum parue-

paruerit triginta auri ſolidos Conſtantinos, et ſupraſcripta vobis adimpleamus: quam te Petrus Protonotarius ſcrivere rogavimus. Actum . . . Nucerie.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

VIII.

Lidtus filius quondam Muſandi dat mutuo ad annos ſex Ademario filio quondam Petri duodecim tarenos auri, habetque ab eo loco pignoris terram cum arbuſto vitato in finibus Nuceriae, ubi Ruſticieto dicitur; quam reſtituere poſt ſex annos tenetur, ſi tareni praedicti ipſi reſtituantur, vel niſi ipſe eam emat addendo reliquum pretii, quo tunc a peritis aeſtimabitur; ſecus tenebit eam, donec ipſi tareni duodecim fuerint reſtituti. anno 1078. (vulgari 1077.), & 36. principatus Giſulphi menſe Maii 15. Ind. Arc. 32. n. 159. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnationis ejus milleſimo ſeptuageſimohoctabo, & triceſimoſexto anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſo Principe menſe Majo quintadecima Indictione. Ego Lidto filius quodnam Muſandi ante Petrum Judicem preſtitui Ademari filio quodnam Petri duodecim auri tarì voni, ut amodo, et uſque ſex anni completi illis ſivi abendum, & faciendum quicquit voluerit, et probter oc per convenientiam probter fidem de ipſi tarì tradidit micbi una pecia de terra lua cum arbuſto vitatum, quod illut abet in finibus Nucerie, ubi Ruſticieto dicitur, qui eſt per ec finis, et menſuras juſto paſſu ominis menſuratas. A parte meridici fine via paſſus viginti dui, a parte occidentis paſſus quadraginta quinque, a parte ſebtentrionis paſſus quinquaginta, a parte orientis paſſus triginta ſebtem, revolbi in partem occidentis paſſus quindecim, et medium, revolbi in partem ſebtentrionis paſſus nobem, revolbi in partem occidentis paſſus quindecim, et medum; revolbi in partem meridiej, et conjungente ſe in ipſa via priora fine paſſus vigintitrex, inclitum illut per jam dictas finis, et menſuras nobis tradidit cum omnia infra ſe abentes, & cum vice de vie ſue, ut amodo, & uſque ipſi ſex anni completi noſtre poteſtatis illut aveamus, fovee omnes noſtre utilitatis ibi faciamus, et quicquis ſructus, quod inde tollere potuerimus de ſuper, & de ſubtus, inclitum illut nobis aveamus faciendi ex eo quicquit voluerimus. Completi vero ipſi anni obligavit ſe ipſe Ademari, et eredum illius retdere nobis, noſtriſque eredibus de propria ſua cauſa alii duodecim auri tarì voni ex moneta Amalfitanorum, ut ſine junta illut dare poſſamus, & ipſa tradictio ad omnes frugia recollecta ei remidtamus, et ſi ipſi tarì minime nobis retdere potuerit de propia ſua cauſa, et illut nobis dandum venerit, atjungamus ei pretium a ſuper ipſi tarì, ſicut ipſa rebus abpretiata fuerit per doctos omines, et Deum timentes, et firma nobis carta emtionis ſecundum legem facta, et cum pena obligata, & uſque ipſo coonſtitutum ipſa tradictio in ſupraſcripto ordine nobis, noſtriſque eredibus cum vice de vie ſue defenſet ab omnibus ominibus, omnique partibus. Et per convenientiam guadiam nobis dedit, et fidemjuxorem nobis poſuit ſe ipſum per abpoſita nobis, noſtriſque eredibus at pinguerandum, et compreendendum omnes rebus, et cauſa ſua legitima, et inlegitima, et per ſupraſcripta guadia obligavit ſe, et ſuis eredibus, quod ſi taliter omnia ſupraſcripta nobis, noſtriſque eredibus non adinpleverint, et aliquit exinde contradixerint per quemlivet modum, per ipſam guadiam obligavit ſe, & ſuis eredibus compotere nobis, noſtriſque eredibus, et cui oc ſcriptum in manum paruerit, triginta auri ſolidos Conſtantinos, et ſupraſcripta nobis complire. Et ſi

in predicto conſtitutum ipſi tarì de propia ſua cauſa, ſicut ſupraſcriptum eſt, nobis non retdiderit, et nobis placet, abeamus ipſa tradictio in antea uſque ipſi tari ab illut recolligere queſierimns. et defenſatum illut avcamus in ſupraſcripto ordine per jam dictam guadiam, et pena obligata hab omnibus ominibus: quod ſcripſi ego Petrus Protonotarius.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

IX.

R Obertus Dux Normannorum interveniente Sikelgaita conjuge ſua concedit Monaſterio SS. Trinitatis in Metiliano Eccleſiam S. Matthaei Apoſtoli in plaga montis loci Nuceriae cum omnibus ipſius bonis ſtabilibus, & mobilibus, datque poteſtatem hominibus terrae ſuae, ut offerre, vel largiri valeant eidem Monaſterio quidquid de rebus ſuis mobilibus, & ſtabilibus voluerint; poſſintque fieri ipſius Aſceterii Monachi, eique ſeſe offerre, & tradere cum bonis ſuis. anno tertio principatus ſui Salerni, Chriſti 1079. menſe Julii 2. Ind. Arm. I. G. n. 23. in membrana cum pendente ſigillo plumbeo.

IN nomine Sanctę & individue Trinitatis. R. divina favente clementia Normannorum, Salernitanorum, Amalfitanorum, Surrentinorum, Apulienſium, Calabrienſium, atque Siculorum Dux. Nos ab omnium Conditore dignas mercedes credimus acepturos, ſi ſanctis, ac venerabilibus locis curam, et ſollicitudinem impenderimus, et quod ab eorum cultoribus poſtulati fuerimus, in eiſdem locis, pro ut poſſumus, adimpleamus. Idcirco amore, et timore ipſius Conditoris, ac noſtris Redemptoris compulsus, qui pro ſalute noſtra carnem ſumere, et patibulum crucis ſubire non dedignatus eſt, ut nos a morte liberaret, et perpetuam vitam tribueret, et pro ſalute Gentis, ac patrię noſtrę, et per interventum Domnę S. Ducis dilectę conjugis noſtrę concedimus in Monaſterio Sanctę et individue Trinitatis, quod conſtructum eſt foris hac nobis a Deo conceſſa Salernitana Civitate in loco Metiliano, cui videlicet Monaſterio Domnus Petrus venerabilis Abbas preeſt, integram Eccleſiam Beati Apoſtoli et Evangeliſtę Mathei nobis pertinentem, quę cuncta eſt in plaga montis loci Nocerię, in cujus montis cacumine Rocca Sancti Cirici habetur, cum omnibus ſtabilibus, et mobilibus ipſi Eccleſię pertinentibus in quibuſcumque locis, ea ratione, ut hoc totum, et integrum, quod, ut dictum eſt, concedimus, ſemper ſit in poteſtate prefati Domni Abbatis, et ſucceſſorum ejus, et partium ipſius Monaſterii, et ille, et ſucceſſores ejus, et pars ipſius Monaſterii licentiam habeant de eo facere quod voluerint; et concedimus etiam in eodem Monaſterio, ut si quis hominum noſtrę tierrę cujuſcumque ſexus, vel condicionis pro ſalute animę ſuę de rebus ſuis ſtabilibus, vel mobilibus in prefato Monaſterio offerre, ſeu alio modo largiri voluerit, poteſtatem habeat qualiter voluerit omni publica requisitione, et contradictione remota. Et ſi quislibet etiam homo monachus fieri voluerit, licentiam habeat cum omnibus rebus ſuis in eodem ſancto Monaſterio ſe offerre, et tradere, qualiter voluerit, et quod in eodem Monaſterio oblatum, ſeu quolibet modo datum paruerit, ſemper ipſe Domnus Abbas, ejuſque ſucceſſores, et pars iſtius Monaſterii ſecuriter habeant, et ex eo quod voluerint faciant; et neque a noſtris Judicibus, Comitibus, Gaſtaldeis, neque a quibuſcumque auctoribus noſtrę Rei publice habeant ex hoc, quod in ipſo Monaſterio, ceu ſupra legitur, concedimus, ipſe Domnus Abbas, eiuſque ſucceſſores, et pars ipſius Monaſterii quolibet tempore aliquam contrarietatem, ſed imper-

petuum

petuum ſecuriter illud habeant, et faciant ex eo quod voluerint. Hoc autem factum eſt tertio anno Regni principatus Salerni R. Ducis. Textum vero hujus noſtrę conceſſionis ſcribere precepimus tibi Urſoni nuſtro Notario anno Dominicę Incarnationis milleſimo ſeptuageſimonono menſe Julio concurrente Indictione ſecunda.

X.

JOhannes Clericus, & Abbas Eccleſiae S. Mariae intra Salernum pertinentis ad ipſum, alioſque haeredes Johannis Principis pro parte ejuſdem Eccleſiae tradit Alfano Clerico, & Medico filio quondam Arechiſii terram cum caſa lignea prope dictam Eccleſiam, necnon aliam terram cum caſa, & toto aedificio, quam ad 29. annos tenent ab ipſa Eccleſia Nicolaus de Juranaria filius quondam Johannis cum Maria genitrice ejus, completo ſcilicet numero dictorum annorum, utramque nempe terram ad annos 22. in beneficium concedit dicto Clerico Alfano, ut eandem Eccleſiam officiet. anno 1078. *temporibus Roberti Ducis menſe Martii* 1. *Ind. Arc.* 82. *n.* 167. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni & Salbatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo temporibus Domini noſtri Robberti glorioſiſſimi Ducis mense Martio prima Indictione. Ante me Siconem Judicem Johannes Clericus, & Abbas Eccleſie ſancte ſemperque virginis Dei Genitricis Marie pertinentis ſibi, et aliorum heredum Domini Johannis Principis, que conſtructa eſt intra hanc Salernitanam Civitatem inter murum, & muricinum, per convenientiam, dum idonei intereſſent homines, pro parte ſupraſcripte Eccleſie tradidit Alfano Clerico, et Medico filio quondam Arechiſii terram cum caſa lignea ſolarata cum meniano, et ſcala lignea pertinentem ipſius Eccleſie a ſuper, et prope ipſam Eccleſia, que eſt per fines. A parte occidentis fine platea, ſuper quam ipſum menianum, et in ea ipſam ſcalam factum, et poſita eſt. A parte meridiei fine alteram plateam. A parte orientis fine ipſius Eccleſie. A parte ſeptentrionis fine aliorum, et qualiter conciata, et edificata eſt, et qualiter illam nunc ipſe Alfanus retinere videtur. Ea vero ratione, ut integra ipſa traditio, qualiter ſupraſcriptum eſt, et cum vice de ipſis plateis amodo, et uſque vigintiduos annos completos ſit in poteſtate ipſius Alfani, et homines, quos voluerit, eam tenendi, et dominandi, foveas, et omnes illorum utilitates juſta ratione ibi faciant tam ille, ſeu et homines, quos eis placuerint. Item et ipſe Abbas pro jam dicte Eccleſie parte tradidit ipſi Alfano in beneficio integram aliam terram cum caſa fabricata ſolarata cum totum alium hedificium, qualiter cum inſimul cum ipſa terra cum caſa fabricata retinere videtur per brebem ab ipſa Eccleſia Nicolaus, qui appellatur de Juranaria, filius quondam Johannis, et Maria Genitrix ipſius Nicolai uſque vigintinobem annos completos, quos ipſum brebem continet; & ipſum brebem eſt ſeriptum per Johannem Notarium octabodecimo anno principatus Domini Giſulfi menſe Junio duodecima Indictione, in quo ſubſcripti ſunt Johannes Abbas, & Petrus Presbiter, et Landolfus Notarius, et alii. Et per ipſum brebem ipſi Nicolaus, et Maria, et illorum heredes daturi ſunt pro tributo ipſius traditionis partibus ipſius Eccleſie per omnes ipſos vigintinobem annos octo aureos tarenos bonos, ut per caput vadat. In tali vero ordine ipſe Abbas iſtam alia ſupraſcripta traditio ipſi Alfano tradidit, ut a completum conſtitutum, quod ipſum brebem continet, in antea uſque completos ipſos vigintiduos annos ſit in poteſtate ipſius Alfani, vel et homines, quos ei placuerit, illam tenendi, et dominandi, foveas, et omnes illorum utilitates

juſta

Digitized by Google

juſta ratione ibi faciant, et habeant tam ille, ſeu et omnes, quos voluerint, et ſi in ipsis traditionibus aliquit neceſſu fuerit conciandi, ipſe Alfanus illud faciat conciate qualiter voluerit juſta ratione, et quicquit cenſu ex eadem prima traditione amodo, et de ipſam alteram poſteriorem traditionem, ab ipſo conſtitutum completum ipsius brebem in antea, et uſque completos ipſos vigintiduos annos tollere, et abere potuerit, ipſe Alfanus illud tibi habeat, et faciat quod voluerit; et amodo, et uſque completum ipſum conſtitutum ipsius brebi ipſe Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ipsius Ecclesie faciant ipſos Nicolaum, et Matiam, et illorum eredes dare ipsi Alfano ipſos octo tarenos bonos, quos per ipſum brebem per omnem annum daturi ſunt, ad faciendum ex eis ipſe Alfanus quod voluerit, et pro ipſe traditionis amodo, et uſque ipſos vigintiduos annos ipſe Alfanus officiet in ipſam Ecclesia rationaviliter. Tantum si intra ipſos vigintiduos annos ipſe Alfanus permanſerit foris hanc civitatem duos annos, non sit ex oc culpavile, et si ultra ipſos duos annos foris anc civitatem permanſerit, tunc quot annos ſuper ipſos duos annos ſteterit, per unumquemque annum ipſe Alfanus det ipsi Abbati, vel ſucceſſoribus ejus, aut parti ipsius Ecclesie quattuor tarenos bonos tunc formatos in ac civitate. Completis vero ipsis vigintiduos annos ipſe Alfanus integris ipsis traditionibus ſalbe juſta ratione remittant partibus ipsius Ecclesie, et tunc liceat ipſum Alfanum, ſeu et omines, quos ibidem habitantes fuerit, abſtraere de ipsis traditionibus omnis rebus illorum, et ducerent ubi voluerint. Nam si intra ipſos vigintiduos annos contigerit, ut ipſe Alfanus de hoc ſeculo deceſſerit, tunc heredes ipsius Alfani, ſeu et homines, quos in ipſe traditionibus habitantes fuerit, exire inde cum omnibus rebus ſuis, et ire ubi voluerit, et tunc integram ipſam primam traditionem ſalba juſta ratione, et integram ipſam aliam traditionem, qualiter ſupraſcriptum eſt, ſi tunc illam ipſe Alfanus ſue poteſtati retinuerit, ſimiliter ſalba juſta ratione perveniant ad poteſtatem partibus ipſius Eccleſie. Et per convenientiam ipſe Abbas guadiam ipſi Alfano dedit, et fidejuſſorem ei poſuit Johannem Clericum filium quoudam Jaquinti Presbiteri, et Abbati, et per ipſam guadiam ipſe Abbas obligavit ſe, et ſucceſſores ſuos, et pars ipſius Eccleſie defendere ipſi Alfano integram ipſam traditionem, qualiter ſupraſcriptum eſt, amodo, et uſque completos ipſos vigintiduos annos, ſeu et defendere ei integram ipſam aliam traditionem a completo ipſum conſtitutum, quod ipſum brebem continet, in antea uſque conpletos ipſos vigintiduos annos ab omnibus hominibus, et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ipſius Eccleſie ipſi Alfano non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerit, per ipſam guadiam obligavit ſe, ſuoſque ſucceſſores, et partem ſupraſcripte Eccleſie componere ipſi Alfano triginta auri ſolidos Conſtantinos. Et taliter tibi Johanni Notario ſcribere precepi.

✠ Ego Romoaldus Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego qui ſupra Sico Judex.
✠ Ego Johannes Notarius me ſubscripſi.
✠ Ego Johannes Abbas.
✠ Ego Audoaldus Presbiter et Primicerius.

Digitized by Google

XI.

Lando Gaſtaldeus, & Moncola Judex iudicant, quod res in loco Nuceriae, quae a Johannelgario Monacho filio Johannis, & Uxore, & a Johanne Clerico ejus filio in Eccleſia S. Maximi de Salerno a Guaiferio Principe aedificata oblata fuerant, ſint ipſius Eccleſiae non obſtante praecepto Guaimarii Principis, quo Petro ex genere Francorum dederat omnia bona, quae Nuceriae aderant, ad Johannelgarium pertinentia; quum praeceptum oblatione poſterius fuerit. anno 15. Giſolfi Salerni Principis menſe Maii 5. Ind. (Chriſti 947.) Arc. 35. n. 250. in membrana.

IN nomine Domini anno quintodecimo principatus Domini Giſolfi Principis menſe Majus quinta Indictione. Quadam vero die dum . . . . . perius Dominus Princeps ſecundum glorie dingnitatis ſue reſidente ſacratiſſimo Salernitano Palatio, et ante ejus veſtigiis aſtantibus Lando Gaſtaldeus, et Moncola Judex, et aliis novilibus, tunc in eadem preſentia venerunt ideſt Petrus natibus Francorum fines, ſeu necnon et ibidem venit Adelchiſi Presbiter, et Abbas Eccleſie S. Maximi, quem Dominus Guaiferius Princeps a novo fundamine conſtruxit intus hanc Salernitanam Cibitatem, unaque eum Alderiſſi Notario Advocatorem ſuum. Et continuo ipſe quidem Adelchiſi Presbiter, et Abbas una cum ipſo Advocatorem ſuum cauſare ceperunt adverſus ipſum Petrus dicentes. Hic iſte Petrus, qui veſtris adeſt preſentiis, tenet rebus in locum Nucerie, qui fui Johannelgari Monacho filius Johanni, que in eadem ſanctam Eccleſia offertum fui per ipſum Johannelgari, et per ipſa uxor ejus, et per Johannes Clericus filius ejus, cum quo ipſe Petrus, unaque cum Guaiferium Gaſtaldeum Advocatorem ſuum taliter adverſus ſe cauſantes audierunt, reſponſum retdiderunt dicentes: Verum eſt ut rebus ipſa tenere, pro qua dicebant a Palatio ei conceſſa fuiſſe, et ſtatim in eadem preſentia ipſe quidem Petrus oſtendit ibidem unum preceptum, et ipſe quidem Adelchiſi Presbiter, et Abbas una cum ipſo Advocatorem ſuum oſtenderunt ibidem una cartula: et per partes manifeſtaverunt plus monimen inde non avere. Et dum relectus eſt ipſe preceptum, continebant, qualiter Dominus Guaimarius Princeps per rogum Guidoni Comitis, et Theſaurarii fratri ſuo conceſſerad eidem Petri omnes rebus ipſius Johannelgari de predicto locum Nucerie. Ipſa cartula continebant; eſſent emiſſa in triceſimoprimo anno principatus ipſius Domini Guaimarii Principis de menſe Julius undecima Indictione. Ipſe quidem Johannelgari, unaque cum ipſa uxore ſua, et predictum Johannes Clericus filium ſuum offeruerat in prephata Eccleſia ante Arechiſo Gaſtaldeo, et aliis noviliores homines omnes rebus ſua nominative in locum Agella, vel per tota finibus Nucerie; et Stavianenſe, id eſt curtis, ortalis, territorie, arbuſtis, caſtanieta, quercieta, campis, et ſilbis, pratis, paſcuis, et aquis, finis, et biis in monte, quam et implano ubicunque de rebus illorum in quacunque locum fuerint imbentus; ſive quod ei da Angelus Presbiter, et Abbas illorum datum fui, ſive quod de genitorem ſuum, ſeu da genitrice ſua, ſeu da aliis parentibus ſuis illorum avere ſuccexi, vel quod de ſuo paratum abui, aut undecunque illorum pertinentes fuerit avere, in integrum in eadem ſancta Eccleſia offeruerat ejus rectoribus avendum, et faciendum quod illorum placuerit, ſcripta cartula illa per Theodericus Notarius, & ipſe Arechis ibidem ſcripto, et pro aliis hidoneis hominibus rovorata ſufficienter. Dum autem ipſa monimen oſtenſa, et relecta fui, ſententiam eidem Petri prepoſita fui dicendum, ut pars Palatii nihil poteſtatem abuiſſe rebus ipſa ipſius Petri concedere, pro qua antea in eadem Eccleſia offertum fui. Nos ſuperius Lando Gaſtaldeus, et Moncola Judex, dum ipſa monimen deligentem audivimus, et antea faiſſe offertum, quam ipſe pre-

preceptum ſcriptum fuiſſe, ideo juxta legem judicavimus, ut ipſe preceptum b-cuum, & dixruptum permanere, & ipſa ſanctam Eccleſia rebus ipſa ſecuriter aveant; & poſſideant, ſicut ipſa cartula eſt continentem, abſque omnis requiſitionem ipſius Petri, et de ejus heredibus, et inde pro perpetua ſecuritatem ipſius Eccleſie, et de ejus rectoribus unc hemiſimus Judicatum, quod tivi ſuperius Alderiſſi Notario ſcribere dictavimus. Actum in Sacro Salernitano Palatio.

✠ Ego qui ſupra Lando

✠ Ego qui ſupra Moncola Judex

✠ Ego Frideriſi

XII.

JOhannes Epiſcopus Salerni dat, ſive vendit Lupeno filio Mauronis Comitis Amalphitani medietatem Eccleſiae S. Felicis in loco Fonti pertinentis ad ſuum Epiſcopium cum medietate bonorum ipſius Eccleſiae pro libris decem argenti anno 45. Principatus Giſolfi, & 4. Gemmae Uxoris ſuae, & Paldolfi adoptivi eorum filii menſe Novembris 6. Ind. (*Chr. anno* 977.) *Arc.* 5. *n.* 161. in membrana.

IN nomine Domini anno quadrageſimoquinto principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principis, et quarto anno principatus Domine Gemme Uxoris ejus, et Domini Paldolfi optato eorum filio menſe Nobember ſeſta Indictione. Declaro Ego Johannes divina clementia Preſul Sancte Sedis Salernitane. Clarefacimus nos, quoniam pars noſtri Epiſcopii plures rebus habet per diberſis locis, qui inculte permanunt, qui apſque ullum offectum poſſidemus. Set nunc autem querimus exinde dare ubi potuerimus, ſibe per commutationis ordine reciperemus aliam meliorem rebus, ut aliqua perfectione im pars noſtri Epiſcopii evenirent, et dum cauſa iſta per plures diebus illuc, et illuc dibulgavimus, et dibulgare fecimus, nemo invenimus, qui talia facere volerent. Nobiſſime autem venit ad nos Lupenus filius Mauroni Comitis Amalfitano, qui dixit nobis, ut ſi per vona combenientia dederimus ei medietatem inclita Eccleſia vocabulum Sanctum Felice, qui edificatum eſt in locum Fonti Salernitane finibus cum inclita medietatem ex omnibus rebus ſupſtantiis ejuſdem hecclefie pertinentes de ex dictis locis, noſtriſque Epiſcopii illut pertinentes . . . . ad pars noſtri Epiſcopii pro exinde decem libre argentei. Dum talia audientes tunc gabiſi ſumus gaudio magno. Cepimus exinde habere colloquium cum Petrus Judex Advocatorem noſtri epiſcopii . . . . Levita, et cum alios cleros onoratos noſtri Epiſcopii: ynito conſilio comparuit nobis, et omnibus, ut melius eſſe nobis dare illut eidem Lupeni, & reciperemus hab eum ipſum argentum, eaque . . . . neceſſaria ſunt pro conciandum hecclesia noſtri Epiſcopii vocabulum Sanctum Matheum, & pro conciandum ipſe vinee noſtri Epiſcopii, qui deſtructe ſunt. Nos ſuperius domini miſericordia Pontifex ſuper eadem rebus, que ipſe Lupenus . . . . nos querit tollere, direximus ipſumque Petrus Advocatorem noſtrum, & ipſumque Johannes Levita, ut cum doctis hominibus de ipſis locis rebus ipſa cum predicta hecclesia andare, et pro . . . . . . et ſtudioſe illut eſtimarent, ut aliqua damnietate ad pars noſtri Epiſcopii non evenirent. Et dum illuc habierunt, & ad nos reverſi ſunt, narraverunt nobis, ut ſuper eadem rebus andaſſent, & providiſſent, & ſtudioſe illut cum vonis hominibus de eodem loco eſtimaſſent, ut plus eſſet argentum ipſum, quam ipſa rebus valerent, libras argentei quattuor. Dum nobis, & omnibus complacuiſſent, Ego ſuperius Dei miſericordia Epiſcopus illut per ordinem nuntiandum direximus per ipſumque Petrus Judex ad ſupradictis glorioſis Principibus,

bus, ut, ſi eorum placuerit, hec convenientia inter nos faceremus. Illis miſericordiſſimis, & a Deo conſervati magni Principes dum agnoverunt, ut vonum ad pars noſtri Epiſcopii evenirent, ſolutionem nobis dandum tribuit per ipſumque Petrus Judex hec convenientia inter nos faceremus, etiam & de ſuis preſentiis intermedium noſtrum direxit eſſendum Gaido Judex ſuoque fidelem, & onoratum. Et nos a noſtris partibus, ſicut in edicti pagina adſertum eſt, comvocavimus ydoneis hominibus, ut quo utrumque faceremus, omni tempore firmum, ſtabilemque permanerent. Sic itaque acta Ego ſuperius Johannes domini miſericordia Preſul intus prefatam Salernitanam cibitatem ante preſentia ipſorum Judicibus, et ante alii teſtes, et una mecum adeſſent predictus Advocatorem noſtrum, per vona convenientia tradidimus, adque ad ſemper habendum confirmavimus tibi nominato Lupeni inclita ipſa medietarem de jam dicta hecclesia, et inclita medietate de predicta rebus de eodem loco Fonti pertinentes ipſius hecclesie noſtri Epiſcopii per hec finis. De una pars fine media aqua puteda, qui deſcendit a monte de Falerzu uſque in mare, et de capite de ipſa aqua rectum aſcendente uſque in ſerra, de alia parte fine medi aqua de fleſcetola, ſicud decurrit per medio ribus, qui dicitur Carpinitu, et a capite de ipſa aqua rectum exiente in ipſa ſerra de Falertiu de ſuper fine ipſa ſerra. De alia pars fine ipſum mare. Hec vero rebus, qualiter ſuperius finis poſite ſunt, et cum inclita medietate de jam dicta hecclesia, et cum medietate de ipſe vinee, que ibidem ſunt, totum illut per vona combenientia tibi nominato Lupeni tradidimus, et confirmamus, cum vice de bie ſue, et cum omnia infra ſe habentes, omnibuſque ſuis pertinentiis ad ſecuriter, et firmiter hamodo, et ſemper tu, tuiſque heredibus hec predicta noſtra tradictione, ut ſuperius legitur, illut vos habendum, dominandum, et in ipſa medietate de ipſa hecclesia liceat vos Sacerdos ibidem ordinare, et omnia de inclita ipſa medietate faciendum de ipſa hecclesia, et de ipſa rebus, et de ipſo frugioque de predicta rebus feceritis, et inde exierir, haut quacumque lavores ibidem redierit, totum veſtre ſint poteſtatis, ſicut diximus, faciendum omnia de ipſa medietate, quod vobis placuerit aps noſtra, vel de noſtris ſucceſſoribus contrarietate, vel requiſitione, haut de pars jam dicti noſtri Epiſcopii, haut cuiqua hominibus. Unde ipſe Lupenus pro ec noſtra tradictione, & ſuos heredes dare im pars noſtri Epiſcopii cenſum unum tarì vonum et medium. Unde pro confirmandam, et ſtabiliſcendam hanc noſtra tradictione nunc a preſentis recepimus a te nominato Lupenus ipſe decem libre argentei, finitoque vero argentum ipſum aput nos, ſicut inter nos combenit. Ea ratione obligo me qui ſupra domini miſericordia Pontifex, et meis ſucceſſoribus, et pars noſtri Epiſcopii hamodo, et ſemper antiſtandum, et defenſandum ipſa noſtra tradictione vobis nominato Lupeni, quam & ad veſtris heredibus, ut ſuperius legitur, cum vice de bie ſue ab omnibus hominibus, omnique partibus. Quod ſi taliter, ut dictum eſt, illut ſemper tibi, tuique heredibus non defenſaverimus, aut ſi nos, noſtriſque ſucceſſoribus, haut pars ipſius Epiſcopii aliquit vel exinde tollere queſierimus, aut contrare, tunc per vona convenientia obligo me, et meis ſucceſſoribus, et pars predicti Epiſcopii ad componendum tibi nominato Lupeni, quam et ad veſtris heredibus tricentos auri ſolidos Coſtantinos, et tali ordine te Antipertus Notarius ſcribere rogabi. Actum Salerno.

✠ Ego qui ſupra Johannes Epiſcopus.
✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.
✠ Ego Dauferius Archidiaconus et Abbas Cappelle Palatii.
✠ Ego qui ſupra Johannes Diaconus.
✠ Ego qui ſupra Gaido Judex.
✠ Ego Petrus Subdiaconus.
✠ Ego Taurus Clericus et Primicerius.
✠ Ego Lotherius Clericus et Medicus.

XIII.

ADelbertus, & Radelgrimus Comites Maliani confirmant Monaſterio S. Magni in Lucania Eccleſiam Monaſterii S. Mariae in finibus Maliani in loco dicto Campurubu, quam Guiſelgardus Monachus, & Abbas, quando ſe Monachum feccrat, obtulerat cum omnibus dictae Eccleſiae bonis ipſi Monaſterio S. Magni. anno 20. *Guaimarii menſe Septembris* 7. *Ind.* (*Chriſti anno* 1008.) *Arc.*62. *n.*474. in membrana.

IN nomine Domini viceſimo anno principatus Domini noſtri Waimari glorioſi Principis menſe September ſeptima Indictione. Memoratorium factum a me Andrea Domini miſericordia Abbate Heccleſie S. Magni, qui in finibus Lukani ſitum eſt, eo quod intus ſacro Salernitano Palatio ante ſubſcribti nobilibus tradiderunt, et confirmaberunt michi, et in predicta Heccleſia S. Magni per combenientia Adelbertus, et Rodelgrimus Comitibus Heccleſia Monaſterii S. Marie bocabulum, qui fundatum eſt in finibus Maliano illorum Comitatu in locum, qui dicitur Campu Rubu, quod Guiſelgatdus Monachus, et Abbas retinet, et ipſe Guiſelgardus Abbas, et Monachus jam preterito tempus ipſo Monaſterio S. Marie in ipſa noſtra Heccleſia S. Magni hofferuit cum omni pertinentia ſua, quando ſe Monachum fecit, eo quod ex coſſita ſua fuit. Ideo quantum in publico de ipſo Monaſterio S. Marie pertinet, vel pertinuit, et de rebus ejus inclitum illut in jam dicta noſtra Heccleſia S. Magni confirmaberunt predictis Comitibus, videlicet per hos fines. Incipiente da conjunctura de fluvio Alento, et Riucurbu, quomodo aſcendit per predicto fluvio Alento, a pars meridiei uſque ubi mittit ipſo ballone, qui deſſcendit a parte orientis ſuper ipſa Heccleſia, et quomodo aſſcendit per predictum ballone a pars orientis uſque in ipſo Gualdizulu, deſuper a pars ſeptentrionalis, quomodo aſſcendit per predictum Gualdizulu uſque in ipſa ſetra, et conjunget in fine de ipſo Monaſterio S. Januarii; de alio namque latere, quomodo deſſcendit a pars occidentis per predictum fine S. Januarii uſque in Riu Curbu, et quomodo deſcendit per ipſo Riu Curbu, et conjungit in ipſo flubio Alento priore fine per jam dictum finis cum ipſo Monaſterio, et cum omnia infra ſe habentibus inclitum illut ipſi Comitibus nobis, et ad pars jam dicte noſtre Heccleſie S. Magni confirmaberunt, quam etiam et confirmaberunt nobis, et in predicta noſtra Heccleſia ipſe terre, qui ſunt illa pars Ipſo ballone, qui eſt in parte orientis, qui pertinunt in predicto Monaſterio S. Marie. Hec omnia ſupraſcripta rebus, et Monaſterium, ſicut dictum eſt, nobis, et in partibus predicte noſtre Heccleſie S. Magni ipſi Comitibus confirmaberunt tranſactibus nomine, et a funditus cum bice de bie ſue, et cum omnia infra ſe habentibus, et ſuis pertinentiis. Ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper ego jam dictus Andreas Abbas, et meis ſucceſſoribus, et pars jam dicte noſtre Eccleſie S. Magni illut habendum, dominandum, poſſidendum, et omnes noſtre hutilitatis hibi faciendum qualiter voluerimus, et Abbatem poteſtatem abeam Ego, et poſteros meos, qui Eccleſia ipſa S. Magni tenuerit, in ipſo Monaſterio S. Marie ordinare, quale boluerimus, et poteſtatem habeamus in rebus ipſius Monaſterii homines, quales, et quantos habere potuerimus, hibi mittere, et ordinare ad laborandum, et paſtenandum. Et ſi potemus, caſales ſibe unum, vel plures hibi faciamus, et ipſi homines ſub noſtro dominio teneamus, et judicemus, ita ut Miniſteriale, vel Comite de Maliano nullam pertinentiam habeant in ipſi homines, ſeu et ſortiones poteſtate abeamus de ipſa rebus tradere, et confirmare ad illi hominibus, qui ad paſtenandum inde tulerint; ſic tamen, ut non fiad haliquando Monaſterium ipſo ſubſtractum de Comitato Maliano, ſet ſemper Ego, vel poſteros meos demus ad ipſi Comitibus, vel ad poſteri eorum per omnes annum unum aureum tarì bonum. De qua

per

per bona combenientia guadiam michi ipſi Comitibus dederunt, et mediatorem michi poſuerunt Petrus Comes filius quondam Petri Comitis de Maiere, et per eadem guadiam per bona combementia obligaberunt ſe, et ſuis poſteris, et eredibus illorum amodo, et ſemper antiſtandum, et defenſandum michi, meique ſucceſſoribus, et ad pars predicte noſtre Hecclefie S. Magni inclita ſupradicta illorum confirmatione da omnibus publicis partibus, et da omnes homines abitatores de Maliano; et ſi taliter illa nobis non defenſaberint, vel aliquit de quo modo ſuperius legitur remobere, aut contrare queſierint, aut ſi quandocunque cauſationes nobis, vel ad pars predicte noſtre Hecclefie inde prepoſuerint, per bonam convenientia per ipſa guadia componere obligaberunt ſe, et poſteris illorum, et eredibus eorum tricentos auri ſolidos Conſtantinos; et hunc brebem ſcribſi ego Roderiſi Notarius.

✠ Ego qui ſupta Adelbertus Comes.
✠ Ego qui ſupra Rodelgrimus.

XIV.

Sellictus Abbas Monaſterii S. Mariae, & S. Benedicti intra Salernum, ubi ad Corpus dicitur, per commutationem tradiderat Majoni Presbytero, & Abbati Eccleſiae S. Maximi intra eandem civitatem terram cum arbuſto, & avellaneto, & quercieto in locis Aquavia, & Cornu, & Caſſianu in finibus Metiliani (hodie Cava) *anno* 17. *Guaimarii menſe Auguſti tertia Ind.* (*Chriſti anno* 1005.) *cujus inſtrumenti exemplum fit menſe Junio Ind.* 11. (*Chriſti* forte *anno* 1087.) *ad inſtantiam Monaſterii SS. Trinitatis, ubi Petrus Abbas praeeſt. Arc.* 43. *n.* 155. in membrana cum ſigillo.

MEnſe junio Indictione decima. Ante me Ademarium Judicem Johannes Monachus Monaſterii Sancte Trinitatis, cui Dominus Petrus eximius Abbas preeſt, oſtendit unam cartam ſcriptam per Roderiſium Notarium ſeptimodecimo anno principatus Domini Guaimarii menſe Auguſto tertia Indictione, quam ego legi, et continebat, qualiter Sellictus Abbas Monaſterii Sancte Marie, et Sancti Benedicti ſitum intra hanc civitatem, ubi ad Corpus dicitur, commutationis hordine tradiderat Majoni Presbiteri, et Abbati Eccleſie Sancti Maximi intra hanc civitatem conſtructam terram cum arbuſto, et abellaneto, et quercieto in locis Aquavia; et Cornu, et Caſſianu finibus Mitilianenſibus totum conjunctum per fines, et menſutas juſto paſſu hominis menſuratas. A parte occidentis finis via antica, et paſſus ducentiquinque. A parte meridiei finis ſupraſcripti Monaſterii, et paſſus centum ſedecim, et revolvit in partem ſeptentrionis paſſus viginti et medium, et revolvit in orientem per eandem finem, et conjungit in ribum, et per eum aſcendit uſque via, que ducit ſecus fontana, et per iſtam finem paſſus trecenti vigintiunum. A parte orientis fines ipſa via, et paſſus ſexaginta octo, et revolvit in ſupto uſque termini paſsus decem, et medium, et iterum deſcendit per terminum in partem occidentis paſſus centum quadragintaunum, et revolvit in ſeptentrionem paſſus centum octo; deinde deſcendit in partem occidentis uſque ipſa via antica paſſus ducenti ſexagintaſex, cum omnibus infra ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſe vie, et de ipſa fontana; ea ratione, ut ſemper ipſe Majo Presbiter, et Abbas, et poſteros ejus, et pars predicte Eccleſie Sancti Maximi ſecuriter illud habendum, poſſidendum, dominandum, et omnia exinde faciendum quod vellent, ſicut ipſa carta continet, in qua Petrus Judex, et ipſe Sellictus Abbas, et Theodericus, et Madelfreda, et Petrus Comes ſubſcripti ſunt. Et ipſe Johannes Monachus depre-

deprecatus eſt me hanc exemplario jam adnotare juberem, et meo ſigillo ſigillarem, et confirmarem, ut induvitanter poſſint ſemper credi cuncta ſuperius ſcripta, tamquam ſi ſupraſcripta carta his, qui hec credituri ſunt, manibus ſuis tenuiſſent, et legiſſent. Ego autem talia audiens libenter deprecationi illius aſſenſum prebui.

Sigillum affixum.

XV.

MAſcinus Clericus filius quondam Romoaldi vendit Stephano Amalphitano, qui Cannaverde dicitur, filio quondam Johannis terram cum arbuſto, & vinea, & aliis arboribus extra Salernum in loco Transboneja pro 600. tarenis auri Amalphitanae monetae anno Chriſti 1078. (*vulgari vero* 1077.) *menſe Auguſti* 15. *Ind.* cum ſigillo. *Arc.* 88. *n.* 190. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione eius milleſimo ſeptuageſimoho ctabo menſe Auguſto quintadecima Indictione. Ante me Sieonem Comitem, et Judicem Maſcinus Clericus filius quondam Romoaldi conjunctus eſt cum Stefano Amalfitano, qui Cannaberde dicitur, filius quondam Johannis; et ipſe Maſcinus clarificavit ſe habere res foris hac civitate in loco Transboneja. Et ſicut ipſi Maſcino congruum fuit, bona ſua boluntate per convenientiam per hanc cartulam vendidit ipſi Stefano integram unam peciam de terra cum arbuſto, et vinea, et aliis arboribus ex ipſis rebus de predicto loco Transboneja per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte Orientis fine via, et per eum ſecus ipſam terram menſurati paſſus tres, et ab ipſis tribus paſſibus laxante ipſa via, et pergente in partem quaſi ſeptentrionis per mediam ſepem intus ipſam terram ſecus ipſam ſepem menſurati paſſus ſexaginta et nobem uſque limite, et revolvit in ipſa parte quaſi orientis per medium ipſum limitem, et mediam ſepem intus ipſam terram ſecus ipſum limitem, et ipſam ſepem menſurati paſſus duodecim, et iterum revolvit in partem quaſi occidentis, ſicut media ſepes diſcernit intus ipſam terram ſecus ipſam ſepem menſurati paſſus triginta et nobem uſque via propria ipſius Maſcini; et ab ipſis triginta et nobem paſſibus a media ipſa ſepe, et per ipſam viam, et laxante ipſa via, et pergente in partem meridiei per mediam ſepem, et podium intus ipſam terram ſecus ipſam ſepem, et podium menſurati paſſus quinquaginta et nobem; et iterum revolvendo in ipſa parte occidentis per mediam ſepem intus ipſam terram ſecus ipſam ſepem menſurati paſſus triginta et quinque; ab ipſa parte occidentis fine ipſius Maſcini, et aliorum, ſicut media ſepes, et podium diſcernit intus ipſam terram ſecus ipſam ſepem, et podium menſurati paſſus triginta et tres; a parte meridiei fine ipſius Stefani, et paſſus centum triginta et nobem, cum omnibus, que intra eam ſunt, cunctisque ſuis pertinentiis, et cum bice de ipſa priore via, et cum tota ſupraſcripta alia via ipſius Maſcini, qualiter pergit a ſupraſcriptis triginta et nobem paſſibus uſque alia via publica, et cum tota vice, et pertinentia de via, que ipſe Maſcinus habuit, et habet per terram cum caſtaneto ipſius Stefani, que emit da Adelario germanum ipſius Maſcini, et filium quondam ſupraſcripti Romoaldi, et a Gemma uxore ipſius Adelari, et filia Petri, ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipſius Stefani, et heredum ejus, et ille, et ejus heredes licentiam habeant de eo facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſe Maſcinus ſuſcepit ab ipſo Stefano ſtatutum pretium auri tarenos bonos ex moneta Amalfitanorum ſexcentos in omni deliveratione. Et per convenientiam ipſe Maſcinus guadiam ipſi Stefano dedit, et ei fide-

Digitized by Google

fidejuſſorem poſuit Sergium filium quondam Sergi, qui dictus eſt da la Fiſtola, et per ipſam guadiam ipſe Maſcinus obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Stefano, et illius heredibus integrum illud, quod ei, ſicut ſupraſcriptum eſt, vendidit, ab omnibus hominibus, et tribuit ipſi Stefano licentiam, ut quando ille, et ejus heredes voluerint ſupraſcriptam venditionem per ſe defendere, poteſtatem habeant qualiter voluerint cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo hoſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Maſcinus, et ejus heredes ipſi Stefano, et illius heredibus non adinpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per convenientiam per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Stefano, et illius heredibus ducentos auri ſolidos Coſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adinplere.

Sigillum affixum.

XVI.

Johannes Clericus, & Abbas Eccleſiae S. Mariae intra Salernum inter murum, & muricinum pertinentis ad ipſum, et alios haeredes Johannis Principis pro parte eiuſdem Eccleſiae tradit ad 24. *annos Nicolao filio quondam Johannis Greci terram cum caſa in eadem civitate pro tarenis quatuor annuis de minimis anno Chriſti* 1078. *(vulgari* 1077. *) menſe Septembris* 1. *Ind.* cum ſigillo *Arc.* 87. *n.* 326. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno vero ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo menſe Septembri prima Indictione. Ante me Siconem Comitem, et Judicem Johannes Clericus, et Abbas Eccleſie Sancte, ſemperque Virginis Dei Genitricis Marie pertinentis ſibi, et aliorum heredum Domini Johannis Principis, que conſtructa eſt intra hanc Salernitanam civitatem inter murum, et muricinum, per convenientiam, dum ydonei intereſſent homines, pro parte ipſius Eeclesie tradidit Nicolao filio quondam Johannis Greci terram cum caſa fabricata ſolarata pertinentem ſupraſcripte Eccleſie ſuptus, et prope ipſam Eccleſiam, que eſt per fines ex omni parte fines ſupraſcripte Eccleſie. A parte orientis fine terra cum caſa, quam ipſe Nicolaus retinet. A parte meridiei fine ipſum muricinum. A parte occidentis fine, ſicut totus paries fabricatus iſtius caſe diſcernit. A ſeptentrione fine anditum, et ſcalis fabricatis, que ad ipſas caſas adſcendunt. In tali vero hordine ipſe Abbas jam dictam terram cum caſa cum vice de ipſis andito, et ſcalis, et cum pertinentiis ipſius Eccleſie de ipſo muricino, quantum ipſa caſa retinet, ipſi Nicolao tradidit, ut amodo, et uſque completos vigintiquatuor annos ſit in poteſtate ejusdem Nicolai, et heredum ejus illud tenendum, et dominandum . . . . . . et omnes ſuas utilitates ibi faciendum tam illi, quam et homines, quos ibi miſerint, et eam conciare qualiter voluerint juſta ratione, et quicquid cenſum ex ea tollere potuerint intra ipſos annos ſibi illud habeant, et pro tributo ex ea per omnem annum de ſupraſcripto menſe ipſe Nicolaus, et ejus heredes dent ipſi Abbati, et partibus ſupraſcripte Eccleſie quatuor tarenos bonos de minimis ad faciendum ex eis quod voluerint; completis vero ipſis annis licentiam habeant ipſe Nicolaus, et ejus heredes, et homines, quos ibi miſerint, exire de ſupraſcripta traditione cum omnibus illorum cauſis, et ire quo voluerint; et ipſam traditionem adſignent ipſi Abbati, et partibus ipſius Eccleſie faciendum ex ea quod voluerint. Et per convenientiam ipſe Nicolaus guadiam ipſi Abbati dedit, et fidejuſſorem ei poſuit pro parte ipſius Eeclesie Johannem, qui dicitur Virgatorta, filium

filium quondam . . . . . : et per ipſam gnadiam ipſe Nicolaus obligavit ſe , et ſoos heredes , ſi, ſicut ſuptaſcriptum eſt , non adimpleverint , et ſupraſcripta , vel ex eis quicquam remobere , aut contradicere preſumpſerint , compponere ipſi Abbati , et partibus ipſius Eccleſie triginta auri ſolidos Couſtantinos .

Sigillum affixum .

XVII.

SErgius Atrianenſis filius quondam Marini cognomine Curialis , & Gemma ejus uxor filia quondam Petri vendunt Conſtantino Atrianenſi filio quondam Petri terram cum vinea , & pomis extra Salernum in loco Veteri , ubi Scroſole dicitur , pro quinquagintatribus auri ſolidis tarenorum monetae Amalſitanae anno Chriſti 1078. (*vulgari* 1077.) *menſe Martii* 15. *Ind.* cum ſigillo . *Arc.* 44. *n.* 125. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo menſe Martio quintadecima Indictione. Ante me Petrum Judicem Sergius Atrianenſis filius quondam Marini Atrianenſis , qui cognominatus eſt Curialis , et Gemma , que eſt uxor ſua , filia quondam Petri conjuncti ſunt cum Conſtantino Atrianenſi filio quondam Petri Attianenſis , et ipſi vir , et uxor Sergius , et Gemma clarificaverunt ſe habere terra cum vinea , et pomis , que eſt foris hanc Salernitanam civitatem in loco Beteri , ubi Scroſole dicitur , per fines , et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas . A parte orientis fine , sicut termini fixi ſunt , et paſſus trigiuta nobem ; a parte ſeptenttionis fine , ſicut medium roſaneo diſcernit , et termini fixi ſunt , et paſſus quadraginta unum , et ab inde revolbente , et conjungente ad fines heredum Lupeni paſſus quattuor , et ab inde per finem de ipſa heredes Lupeni pergente , et conjungente ad finem , que fuerat Johanni filii Conſtantini , et per ipſa fine pertinente , et conjungente ad ipſi priori termini , et inde ſunt paſſus ſeptuagintatres , et pedem unum . De tota ſupraſcripta terra cum vinea , et pomis per ſupraſcriptas fines , et menſuras , qualiter ſuptaſcriptum eſt , quartam partem pertinere dixerunt ipſi Gemme per datum ſupraſcripti Sergii mariti ſui , et tres partes ipſi Sergio ; et oſtenderunt octo cattulas ex eadem terra cum vinea , et pomis continentes ; ex quibus Prima ſcripta eſt per Nanterigari Notarium in anno vicesimoprimo regni imperii Domini Lodogvici Imperatoris Auguſti menſe Septembri tertia Indictione , que ſatis a teſtibus roborata eſt . Secunda ſcripta per Theodericum Notarium in anno quinquageſimoptimo principatus Domini Guaimarii , et decimo anno principatus Domini Giſolfi filii ejus menſe Martio prima Indictione , in qua ſubſcripti ſunt Radelgrimus Judex , et Pando , et Johanues , et Johannes . Tertia ſctipta per Jaquintum Notarium in anno triceſimooctabo principatus ſupraſcripti Domini Giſolfi Principis menſe Septembri octaba Indictione , et in ea teſtati ſunt Petrus , et Urſus , et Jaquintus . Quarta ſcripta per Petrum Notarium in anno viceſimooctabo principatus ipſius Domini Giſolfi Principis menſe Auguſto tertia Indictione , et in ea teſtati ſunt ipſe Radelgrimus Judex , et Arechiſi , et Etmetancus , et aliis . Quinta ſcripta per Conſtautinum Notarium in anno quadrageſimoſecundo principatus ipſius Domini Giſolfi Principis , et primo anno principatus Domine Gemme uxoris ejus , et Domini Paldolfi optato filii eorum menſe Aprili tertia Indictione , et in ea teſtati ſunt Johannes , et Urſus Diacones , et Taurus Clericus et Primicerius , et Lotherius Clericus et Medicus , et Simeon Clericus . Sexta ſcripta per Teodericum Nota-

ta-

tarium in anno triceſimoprimo principatus ipſius Domini Giſolfi principis menſe Majo ſexta Indictione, in qua teſtati ſunt ipſe Radelgrimus Judex, et Romoaldus Notarius. Septima ſcripta per Johannem Umilem, et Scribam civitatis Amalfie temporibus Domini Manſonis glorioſi Ducis, et Imperialis Patricii anno ſecundo, et quartodecimo anno Domini Johannis Ducis filii ejus die viceſima menſis Januarii Indictione tertia Amalfi; que roborata eſt per Sergium de Domino Lupo de Sergio Comite, et Manſo filium Leonis de Manſone Comite, et Maurus Filius Leonis de Manſone Comite, et Leo Curialis, et Sergius filius Tauri de Sergio. Octaba ſcripta per Jaquintum Notarium de quintodecimo anno principatus Domini Johanni, et decimo anno principatus Domini Guaimarii eius filii menſe Julio undecima Indictione, et in ea teſtati ſunt Adenolfus, et Radelchisi. Cum autem ipſe cartule oſtenſe fuerunt, et lecte, ipſi vir, et uxor Sergius, et Gemma, sicut eis congruum fuit, bona eorum voluntate per convenientiam per hanc cartulam, venundederunt ipsi Conſtantino filio ſupraſcripti Petri Atrianensis totam, et integram ſupraſcriptam terram cum vinea, et pomis, quam ſe, ut dictum eſt, clarificaverunt habere per ipſas fines, et menſuras, qualiter preſcriptum eſt, cum omnibus, que intro eam ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de via ſua, et cum ſupraſcriptis cartulis; ea ratione, ut integram ſupraſcriptam venditio, quemadmodum ſupraſcriptum eſt, ſemper sit in poteſtate ipsius Conſtantini, et heredum ejus, et liceat illum, et ejus heredes de ea facere omnia, que voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipsi vir, et uxor Sergius, et Gemma ſuſceperunt ab eodem Conſtantino ſtatutum pretium auri ſolidos tarenorum monete Amalfitanorum quinquaginta et tres in omni deliberatione, et per convenientiam ipsi Vir, et uxor Sergius, et Gemma ſecundum legem, et Romanorum eurum conſuetudinem guadiam ipsi Conſtantino dederunt, et fidejuſſorem ei poſuerunt Urſum Atrianenſem filium quondam Marini Atrianensis, qui dictus eſt de lu Judice, et per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipsi Conſtantino, ejusque heredibus integrum illud, quod ei venundederunt, sicut ſupraſcriptum eſt, ab omnibus hominibus, ea ratione, ut quando ipſe Conſtantinus, et ſui heredes ipſos vir, et uxor, et eorum heredes defenſores de eo abere quesierint, tunc per omnes vices ipſe Conſtantinus, et ſuos heredes dent ipsis viro, et uxori, et illorum heredibus ſupraſcriptas cartulas juſta ratione ſalbas abendas per omnes vices diebus ſexaginta, et tunc per omnes vices ipsi Sergius, et Gemma, et eorum heredes integrum illud, quod ei venundederunt, ſicut ſupraſcriptum eſt, ipſi Conſtantino, et illius heredibus defendant, qualiter ſupraſcriptum eſt; et poſt completos ipſos dies per omnes vices ipſi vir, et uxor, eorumque heredes cartulas ipſas juſta ratione ſalbas, quales eis date fuerint, illis reddant. Et ipſi vir, et uxor tribuerunt ei licentiam, ut quando ipſe Conſtantinus, et ſui heredes voluerint, poteſtatem habeant illud, quod ei, ut ſupraſcriptum eſt, venundederunt, per ſe defendere, qualiter voluerint tum omnibus monimimbus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſi vir, et uxor Sergius, et Gemma, et eorum heredes ipſi Conſtantino, ejuſque heredibus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes componere ipſi Conſtantino, ejuſque heredibus centum auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Supraſcripta vero fecerunt ipsi Sergius, et Gemma ſecundum legem, et Romanorum eorum conſuetudinem; et quod ſuperius diſturvatum eſt, ne noceat, quia legitur in eo loco, ea ratione, ut quando ipſe Conſtantinus, et ſui, et quod ſuperius inter virgulos ſcriptum eſt, legitur per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas, et quod in aliis locis ſuperius diſturvatum eſt in unoquoque eorum legitur paſſus hominis.

Sigillum affixum.

XVIII.

XVIII.

ADelarius filius quondam Romoaldi, & Gemma uxor ejus filia cujuſdam Petri vendunt Stephano Amalphitano cognomento Cannaverde filio quondam Johannis Amalphitani, qui dicebatur de lu Valneu, terram cum arbuſto, & inſiteto extra Salernum in loco Transboneja, ubi Cluſam dicitur, pro 400. ſolidis tarenorum Amalphitanae monetae. anno Chr. 1078. (vulgari 1077.) menſe Martij 15. Ind. cum ſigillo *Arc.* 88. *n.* 253. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo menſe Martio quintadecima Indictione. Ante me Petrum Judicem Adelarius filius quondam Romoaldi, et Gemma Uxor ſua filia cujuſdam Petri conjuncti ſunt cum Stephano Amalfitano cognomento Cannaberde filio quondam Johannis Amalfitani, qui dicebatur da lu Valneu. Et ipsi vir, et uxor communiter clarificaverunt ſe habere terram cum arbuſto, et insiteto, qui eſt foris hanc Salernitanam civitatem in loco Tianſbon-ja. ubi proprie Cluſam dicitur, quam dixerunt eſſe per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte orientis fine via, sicut revolvit, et per eam ſecus iſtam terram menſurati paſſibus ſeptuagintaduobus; a parte meridiei aliquantum fine via, et fine rebus pertinentibus Monaſterio Beate, etGlorioſe, ſemperque Virginis, et Dei genitricis Marie de Duliaria pertinentie Amalfitane, et recte menſurati paſſus triginta uſque primum terminem; et a completis ipsis paſſibus triginta aſcendit in partem occidentis juxta ipſa rebus pertinentibus ſupraſcripti Monaſterii menſurando paſſus ſeptuagintaquattuor uſque ſecundum terminem; & ab inde vadit in ipſa parte occidentis juxta ipſa rebus pertinentibus ejuſdem Monaſterii recte menſurati paſſus quadragintaſeptem uſque viam, que ducit ad vite menia, ab ipſa parte occidentis eſt finis ipſa via, que ducit ad vite menia, et per eam ſecus iſtam terram menſurati paſſus nonaginta. A parte ſeptentrionis fine rebus pertinentibus Maſcini Clerici germani ipſius Adelarii, qualiter ei ab ipſo Adelario in ſortem evenit, et ſecus ipſam finem menſurati paſſus ſeptuaginta, et eſt ibidem per latitudinem iſta terra recte in partem meridiei paſſus octogintaſeptem uſque illum locum, quo ipſum ſecundum terminem fictus eſt, et ab eo loco, quo ipſi ſeptuaginta paſſus completi ſunt, vadit in ipſam partem Orientis ſecus ipſa rebus ſupraſcripti Maſcini, qualiter ei ab ipſo Adelario in ſortem evenit, et menſurati juxta ipſa rebus paſſibus ſeptuagintaocto; et eſt ibidem per latitudinem iſta terra recte in ipſa parte meridiei uſque ipſum primum terminem paſſibus octoginta, et ab eo loco, quo ipſi ſeptuagintaocto paſſus completi ſunt, vadit in ipſa parte orientis erga ipſa rebus ſupraſcripti Maſcini pertinentibus, qualiter ei, ut dictum eſt, ab ipſo Adelario in ſortem evenit, et erga ipſa rebus menſurati paſſibus quadragintanobem uſque priorem finem. De tota vero ſupraſeripta terra cum arbuſto, et iuſiteto per jam dictas fines, et menſuras, qualiter ſupraſctiptum eſt, quartam partem pertinere dixerunt ipſi Gemme per ſuum ſcriptum Morgincaph ei ab ipſo Adelario viro ſuo dato alia die eo:um copulationis, et tres partes ipſi Adelario. Et volens ipſa Gemma ipſam quartam partem ſuam de ſupraſcripta terra cum arbuſto, et inſiteto comuniter cum ipſo viro ſuo venundare, et obſerbans ea, que in Langobardorum Regum edicto ſeripta ſunt de muliere, que res ſuas comuniter cum viro ſuo venumdare voluerit, fecerunt illud noticiam duobus propinquioribus ipſius Gemme parentibus; et in mea, et ipſorum parentum preſentia ipſa Gemma violentia aliqua ſe pati non reclamavit, ſet bona ſua voluntate ipſam quartam partem ſuam de ſupraſcripta terra ſibi, ut dictum eſt, pertinente ſe cum ipſo viro ſuo comuniter venundare dixit, ut ab hoc

die

Digitized by Google

die omni tempore hoc, quod vendiderit, ſtavile debeat permanere, et ego in hac cartula manus ponam, quam Johannes Scriba cum notitia ipſorum parentum, et mea ſcribere preſumit. His ita peractis ipſi Vir, et uxor Adelarius, et Gemma, ſicut eis congruum fuit, bona eorum voluntate per convenientiam per hanc cartulam comuniter venundederunt ipſi Stephano Amalfitano totam, et integram ſupraſcriptam terram cum arbuſto, et inſiteto, quam ſe, ut dictum eſt, clarificaverunt abere per ipſas fines, et menſuras, qualiter ſupra ſcriptum eſt, cum omnibus, quo intro eam ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſis viis, et cum una cartula ex parte de ſupraſcripta venditione continentia, que ſcripta eſt per Johannem Notarium in anno a ſupraſcripte Dominice Incarnationis milleſimo ſeptuageſimoquinto, et triceſimotertio anno principatus ſupraſcripti Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Octobri tertiadecima Indictione, in qua Ego meum nomen propriis ſubſcripſeram digitis; ea ratione, ut integram ipſam venditionem, quemadmodum ſupraſcriptum eſt, ſemper ſit in poteſtate ipſius Stephani, et heredum ejus, et liceat illum, et ejus heredes de ea facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſi Vir, et Uxor communiter ſuſceperunt ab ipſo Stefano ſtatutum pretium auri ſolidos tarenorum monete Amalfitanorum quadringentos in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſi vir, et uxor Adelarius, et Gemma, tamen ipſa Gemma cum conſenſu, et voluntate ſupraſcripti viri, et Mundoalt ſui, cum cujus conſenſu, et voluntate ipſa Gemma omnia, que in hac cartula ſcripta, et ſcribenda ſunt, fecit, communiter guadiam ipſi Stephano dederunt, et fidejuſſores ei communiter poſuerunt Urſum, qui dicitur de Gecza, filium Sergii Atrianenſis, et Petrum filium quondam Ademarii cognomento de Corba; et per ipſam guadiam obligaverunt ſe ipſi vir, et uxor comuniter, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Stephano, et illius heredibus integrum illud, quod ei, ſicut ſupra ſcriptum eſt, communiter venundederunt, ab omnibus hominibus; ea ratione, ut quando ipſe Stefanus, et ſui heredes ipſos Adelarium, et Gemmam, et eorum heredes defenſores de eo, quod ei, ſicut ſupra ſcriptum eſt, comuniter venundederunt, habere queſierint, tunc per omnes vices ipſe Stephanus, et ſuos heredes dent eis, et eorum heredibus ſupraſcriptam cartulam juſta ratione ſalbam abendam per omnes vices diebus ſexaginta, et tunc per omnes vices ipſi vir, et uxor, et eorum heredes integrum illud, quod ei, ſicut ſupra ſcriptum eſt, venundederunt, ipſi Stephano, et illius heredibus defendant, qualiter ſupra ſcriptum eſt; et poſt completos ipſos dies per omnes vices ipſi vir, et uxor, et eorum heredes cartulam ipſam juſta ratione ſalbam, qualem eis data fuerit, ipſi Stephano, et illius heredibus reddant. Et ipſi vir, et uxor comuniter tribuerunt ei licentiam, ut, quando ipſe Stephanus, et ſui heredes voluerint, poteſtatem habeant illud, quod ei, ſicut ſupra ſcriptum eſt, venundederunt, per ſe defendere, qualiter voluerint, cum omnibus moniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſi vir, et uxor Adelarius, et Gemma, et eorum heredes ipſi Stephano, et ejus heredibus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam comuniter obligaverunt ſe, et ſuos heredes componere ipſi Stefano, ejuſque heredibus quingentos auri ſolidos Conſtantinos, et ſicut ſuperius ſcriptum eſt adimplere.

Sigillum affixum.

XIX.

JOhannes de Superdomina filius quondam Siconis cupiens manaſticam veſtem in Monaſterio SS. Trinitatis in loco Metiliani ſuſcipere offert eidem Coenobio res omnes extra Salernum in loco Veteri cum vineis, & vacuo ad ſe pertinentes a parte genitricis ſuae nomine Superdominae. anno Chriſti 1078. (*vulgari* 1077.) *menſe Decembris* (error in menſe, qui alius Septembrem praecedens ſit oportet) 15. *Ind.* cum ſigillo *Arc.* 44. *n.* 259. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno vero ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo menſe Decembri quintadecima Indictione. Ante me Petrum Jodicem Johannes, qui vocatur de Superdomina, filius quondam Siconis elarificavit ſibi pertinere a parte ipſius Superdomine genitricis ſue res foris hac civitate in loco Veteri, que eſt cum vineis, et vacuo. Et inſpirante rerum omnium Factore, et Gubernatore Deo cupiebar monaſticum habitum in ſe ſuſcipere, et manere in Monaſterio Sanctę, et Individuę Trinitatis, quod conditum eſt in loco Metiliano, in quo Dominus Leo venerabilis Abbas preeſt, et eaſdem res in eodem Monaſterio offerre. Et ſicut ipſi Johanni congruum fuit, ſua bona volontate per convenientiam per hanc cartam pro amore ipſius Domini noſtri Jeſu Chriſti, et ſalute anime ſue optulir in ipſo Monaſterio integras omnes ipſas res de predicto loco Veteri, quas ſibi a parte ipſius genitricis ſue dixit pertinere, qualiter ipsi Superdomine pertinuit per ſuas rationes; cum omnibus, que intra eas ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de viis ſuis, et cum una carta diviſionis ex ipsis rebus continente, et cum aliis muniminibus ex eis continentibus, ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate partiom ſuprascripti Monaſterii, et liceat pars ipsius Monaſterii de ea facere, quod voluerint. Ipſa vero carta diviſionis ſcripta eſt per Smaracdum Notarium quartodecimo anno principatus Domini Guaimarii menſe Februario quintadecima Indictione, et in ea ſubſcripti Johannes Norarius, et Urſus. Et per convenientiam ipſe Johannes obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere in ipſo Monaſterio integrum illud, quod ibi, ut dictum eſt, optulir, ab omnibus hominibus, et tribuir licentiam, ut, quando pars ipsius Monaſterii voluerit, poteſtatem habeat illud per ſe defendere, qualiter voluerir, cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderit. Tantum quando pars ipsius Monaſterii ipſum Johannem, et ejus heredes defenſores de eo habere queſierir, det eis ſupraſcriptam cartam diviſionis juſta ratione ſalvam habendam diebus ſexaginta, et per omnes vices ipſe Johannes, et ejus heredes integrum illud, quod in ipſo Monaſterio, ut dictum eſt, optulit, partibus ipsius Monaſterii, ſicut ſupraſcriptum eſt, defendant, et poſt completos ipſos dies per omnes vices cartam ipſam ſalvam, qualem eis data fuerit, partibus ipsius Monaſterii reddant. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Johannes, et ſuos heredes non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam remobere, aur contradicere preſumpſerint, per ipſam convenientiam ipſe Johannes obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipsi Domino Abbati, et partibus ipsius Monaſterii triginta auri ſolidos Conſtantinos, et ſicut ſupraſcriptum eſt adimplere. Verumtamen quoniam ipſe Johannes pro parte ſupraſcripti Monaſterii, et pro omnibus, ut ſupraſcriptum eſt, adimplendum guadiam dedir Leoni filio quondam Majonis, et fidejuſſorem ei pro ipsius Monaſterii parte poſuit Truppoaldum filium quondam Petri.

Sigillum affixum.

XX.

XX.

Tanda filia quondam Johannis Atrianenſis, quae uxor fuerat Mauri Atrianenſis de Leone de Gutto, & Johannes filius dictorum Tandae, & Mauri, & Alfarana Johannis uxor filia quondam Conſtantini Atrianenſis vendunt Monaſterio S. Leonis de Veteri, quod ad SS. Trinitatis Metiliani Monaſterium pertinet, terram cum arbuſto, & vacuo, cujus pars quarta ad Tandam, & aliarum trium partium quarta ad Alfaranam, reliquae ad Johannem ſpectant, in loco Veteri prope dictum S. Leonis Coenobium pro ſolidis octoginta, quorum quadraginta remiſſa, & donata ſunt Monaſterio a Leone filio quondam Majonis, a quo dicti venditores alios quadraginta ſolidos mutuo acceperant. anno 1078. (*vulgari* 1077.) *menſe Maii* 15. *Ind. Arc.* 101. *n.* 297. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno vero ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo menſe Majo quintadecima Indictione. Ante me Petrum Judicem Tanda filia quondam Johannis Atrianensis, que fuerat uxor Mauri Atrianensis de Leone de Gutto, et Johannes filius ipſorum Tande, et Mauri, et Alfarana uxor ejus filia quondam Conſtantini Atrianensis conjuncti ſunt cum Johanne Preposito. Et ipsi Tanda, et Johannes, et Alfarana clarificaverunt ſibi pertinere terram cum arbuſto foris hanc Salernitanam civitatem in loco Veteri prope Monaſterium Sancti Leonis, ex qua oſtenderunt quinque cartas, quarum Prima ſcripta per Romoaldum Notarium octabo anno principatus Domini Johannis, et ſecundo anno principatus Domini Guaimarii ejus filii menſe Januario quarta Indictione; qualiter ante Petrum Judicem conjuncti fuerant Johannes, et ſupraſcriptus Leo germani filii ſupraſcripti Gutti cum Riſo, er Roderico, et Muſando germanis filiis Maraldi, et Madelmo filio Jaquinti, er Sergio, qui Piczulo clamabatur, filio Urſi; et inter aliut, quod ipſi omnes ſupraſcripti inter ſe egerant, ipſi filii Maraldi, er Madelmus, et Sergius manifeſtaverant ipſi Leoni eſſe pertinentem terram cum vinea erga flubio Boneja per fines de una parte fine ipſo flubio paſſus octogintaocto, de alia parte fine de ipſi filii Maraldi, et ipſorum Madelmi, et Sergii erant inde paſsus viginti, de alia vero parte ſimiliter fines ipſorum filiorum Maraldi, et Sergii, er Madelmi, et paſſus ſexagintatres, et de alia parte fine via, quam tunc ipſi filii Gatti eis tradiderant, et paſſus ſexagintanobem; ad ſec riter illud ipſe Leo, et ejus heredes habendum, et faciendum quod vellent. Tantum omni tempore viam ipſam ipſi omnes ſupraſcripti, et illorum heredes, et homines, quos per partem ibi miſiſſent, comuniter haberent, ſicut ipſa carta continet, in qua ipſe Petrus Judex ſubſcriptus eſt. Secunda carta ſcripta per Urſum Notarium anno triceſimooctabo principatus Domini Paldolfi, et tertio anno ejus Salerni, et ſeptimo anno principatus Domini Paldolfi ejus filii menſe Februario nona Indictione, in qua ſubſcripti ſunt Petrus, er Johannes, et Mirandus Notarius. Tertia carta ſcripta per ipſum Urſum Notarium octabo anno principatus ſupraſcripti Domini Johannis, et tertio anno principatus ipſius Domini Guaimarii ejus filii menſe Aprili quarta Indictione, er in ea ſubſcripti Petrus, et Teudericus, et Johannes. Quarta carta ſcripta per Johannem Notarium decimo anno principatus ipſius Domini Johannis, et quinto anno principatus ſupraſcripti Domini Guaimarii ejus filii menſe Martio ſexta Indictione, in qua ipſi Teudericus, et Petrus ſubſcripti ſunt. Quinta ſcripta per Romoaldum Notarium anno viceſimotertio principatus ipſius Domini Guaimarii menſe Majo nona Indictione, et in ea ſubſcri-

ſcripti Jaquintus, et Johannes Notarii. Et de ſupraſcripta terra cum arbuſto, intra quam vacuum habet per jam dictas fines, et menſuras, quemadmodum ſupraſcripta prima carta continet, quartam partem dixerunt pertinere ipſi Tande, et de reliquis tribus partibus ſimiliter dixerunt pertinere ipſi Alfarane quartam partem per datum ipſius Johannis, et tres partes pertinere eidem Johanni. Et ſicut ipſis Tande, et Johanni, et Alfarane congruum fuit, bona illorum voluntate per convenientiam per hanc cartulam ſecundum legem, et conſuetudinem illorum Romanorum venundederunt ipſi Johanni Prepoſito pro parte ipſius Monaſterii Sancti Leonis, qui pertinet Monaſterio Sancte, et Individue Trinitatis, quod conditum eſt in loco Metiliano, in quibus Dominus Leo venerabilis Abbas preeſt, integram ſupraſcriptam terram cum arbuſto, et vacuo per jam dictas fines, et menſuras, quemadmodum ſupraſcripta prima carta continet, cum omnibus, que intra eam ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſa via, et de aliis viis ſuis, et cum ſupraſcriptis quinque cartulis; ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipſius Domini Abbatis, et ſucceſſorum ejus, et partibus ipſius Monaſterii Sancti Leonis, et liceat ipſum Dominum Abbatem, et ſucceſſores ejus, et partem ſupraſcripti Monaſterii Sancti Leonis de eo facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſi venditores dixerunt ſe ſuſcepiſſe ab ipſo Domino Abbate ſtatutum pretium auri ſolidos octoginta, quorum quiſque habebat tarenos quattuor ex moneta Amalfitanorum in omni deliveratione. Et per convenientiam ipſi venditores ſecundum eandem legem, et conſuetudinem illorum Romanorum guadiam ipſi Johanni Prepoſito pro parte ipſius Monaſterii Sancti Leonis dederunt, et fidejuſſores ei pro ipſius Monaſterii parte poſoeruut ſemedipſos, et Johannem, qui cognominatur Curialis, filius quondam Joannucii Arrianenſis, & per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus illius, et partibus ipſius Monaſterii Sancti Leonis integrum illud, quod ipſi Johanni Prepoſito pro parte ipſius Monaſterii venundederunt, ab omnibus hominibus; ſic tamen ut, quando ipſe Dominus Abbas, vel ſucceſſores ejus, aut pars ipſius Monaſterii ipſos venditores, et illorum heredes defenſores de eo habere quelierint, dent eis ſupraſcriptas quinque cartulas juſta ratione ſalvas habendas diebus ſexaginta. Et per omnes vices ipſi venditores, et illorum heredes integrum illud ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus illius, et partibus ipſius Monaſterii Sancti Leonis, ſicut ſupraſcriptum eſt, defendant; et poſt completos ipſos dies per omnes vices ipsi venditores, et illorum heredes cartulas ipſas ſalvas, quales ei date fuerint, ipsi Domino Abbati, et ſucceſſoribus illius, et partibus ipsius Monaſterii reddant. Et ipsi venditores tribuerunt licentiam, ut, quando ipſe Dominus Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ipsius Monaſterii voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere qualiter voluerint cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et si, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſi Tanda, et Johannes, et Alfarana, et illorum heredes ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus illius, et partibus ipſius Monaſterii Sancti Leonis non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam remobere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes componere ipſi Domino Abbati, et ſucceſsoribus illius, et partibus ſupraſcripti Monaſterii Sancti Leonis centum auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſupraſcriptum eſt, adimplere. Verumtamen quoniam, dum ſupraſcripta agerentur, in meam preſentiam venit Leo filius quondam Majonis, qui oſtendit unum ſcriptum per Johannem Notarium ſcriptum anno Dominice Incarnationis milleſimo ſeptuageſimoſeptimo, et tricesimoquinto anno principatus Domini noſtri Giſulfi menſe Aprili quartadecima Indictione, qualiter ante me ſupraſcripti venditores dixerant ſibi ipſe Leo mutuaſſet quadraginta ſolidos, quorum quiſque habebat tarenos quattuor de moneta hujus civitatis, ut completis tribus annis illos ei, et cui ipſum ſcriptum in manu paruiſſet, redderent; et ideo ipsi venditores obligaverant ipsi Leoni integram ſupraſcriptam terram cum arbuſto, et vacuo in illa ratione, sicut ipſum ſcriptum continet, in quo Ego ſubſcriptus ſum.

Et

Digitized by Google

Et dum ipſum ſcriptum oſtenſum fuit, ipſe Leo per convenientiam remiſit ad partes ſupraſcripti Monaſterii ipſum ſcriptum, et totum, quantum ei per ipſum ſcriptum pertinet, et totos ſupraſcriptos ſolidos ad faciendum exinde pars ipſius Monaſterii quod voluerit. Et ſic totos ſupraſcriptos ſolidos quadraginta ipſis venditoribus dimiſſos ſunt, et cum eis ipſos octoginta ſolidos illis completos ſunt. Supraſcripta fecit ipſe Johannes Prepoſitus per licentiam ſupraſcripti Domini Abbatis, ſub cujus regula permanet. Et taliter tibi Johanni Notario ſcribere precepi.
✠ Ego qui ſupra Petrus Judex

XXI.

URſus Atrianenſis, qui Caccabellus dicitur, filius quondam Sergii vendit Johanni Atrianenſi filio quondam Petri medietatem terrae extra Salernum in loco Montana pro tribus ſolidis auri ſclifatis. anno 1078. (*vulgari* 1077.) *menſe Junii* 15. *Ind. Arc.* 85. *n.* 8. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo temporibus Domini noſtri Robberti glorioſiſſimi Ducis menſe Junio quintadecima Indictione. Ante me Siconem Comitem, et Judicem Urſus Atrianenſis, qui Caccabellus dicitur, filius quondam Sergii conjunctus eſt cum Johanne Atrianenſi filio quondam Petri. Et ſicut ipſi Urſo congruum fuit, bona ſua voluntate per hanc cartam vendidit Johanni integram medietatem, quam ſibi pertinere dixit de una pecia de terra cum vinea foris hac Salernitana civitate in loco Montana, quam totam dixit eſſe per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte occidentis fine via puplica, que ducit a ſuper Eccleſia Sancte Marie, et paſſus quinquaginta; a parte meridiei paſſus quadragintaſeptem; a parte orientis paſſus quadragintaquinque; a parte ſeptentrionis paſſus trigintaſex, cum omnibus, que intra ipſam medietatem ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſa via. Ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipſius Johannis, et heredum ejus, et ille, et ejus heredes licentiam habeant de eo facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſe Urſus dixit ſe ſuſcepiſſe ab eodem Johanne ſtatutum pretium auri ſolidos ſclifatos tres in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſe Urſus guadiam ipſi Johanni dedit, et fidejuſſorem ei poſuit Urſum cognatum ſuum, qui Marceſanus dicitur, filius quondam Manſonis Atrianenſis; et per ipſam guadiam ipſe venditor obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Johanni, et ejus heredibus integrum illud, quod ei, ut dictum eſt, vendidit, ab omnibus hominibus, et tribuit ei licentiam, ut, quando ipſe Johannes, et ſuos heredes voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere qualiter voluerint cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Urſus venditor, et ſuos heredes ipſi Johanni, et illius heredibus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam remobere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Johanni, et illius heredibus viginti auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Verumtamen memorari facio, ut, ſi ipſe venditor, et ejus heredes intra duobus annis amodo completis ipſi Johanni, et illius heredibus ipſos tres ſolidos ſclifatos reddiderint, ſtatim ipſe Johannes, et ejus heredes integram ipſam medietatem ſupraſcripte terre eidem Urſo, et ejus heredibus remittant ad faciendum ex ea quod voluerint. Et taliter tibi Johanni Notario ſcribere precepi.
✠ Ego qui ſupra Sico Judex.

XXII.

XXII.

Vivus Vicecomes filius quondam Petri permutat terram cum ſylvis, vineis, & quercietis extra Salernum in loco Veteri, cum medietate terrae, ſeu iſclae in eodem loco ſubtus, & prope Eccleſiam S. Leonis, & cum integro occidentali molendino ex duobus illis, quae intra ipſam iſclam conſtructa ſunt, & cum medietate aquarum, & cum 260. ſolidis tarenorum Amalphitanae monetae: quae omnia commutationis nomine recipit ab Eccleſia S. Nicolai de Galluſcantat de Veteri, ad quam pertinent. anno 1078. (vulgari 1077.) menſe Auguſti 15. Ind. Arc. 101. n. 404. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni, et Salbatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab incarnatione ejus milleſimo ſeptuageſimooctabo temporibus Domini noſtri Robberti glorioſiſſimi Ducis menſe Auguſto concurrente Indictione quintadecima. Ante me Johannem Judicem Theophilus Monachus, et Abbas Eccleſie Beati Confeſſoris Nykolai, que conſtructa eſt foris hanc civitatem in loco Veteri, ubi proprie Galluscantat dicitur, et Vivus Vicecomes filius quondam Petri conjuncti ſunt. Dum tamen cum ipſo Abbate adeſſent Petrus, et Adelbertus, et Landoarius Comites germani filii quondam Lamberti Comitis, et Landoarius filius quondam Adelberti Comitis, quibus ipſa Eccleſia cum omnibus ejus rebus pertinet, et ipſe Vivus oſtendit ſeptem cartulas. Unam earum ſcriptam per Petrum Notarium ſextodecimo anno principatus Domini Giſulfi Principis menſe Februario undecima Indictione, qualiter ante Petrum Judicem Urſus Caſtaldeus, et Judex filius quondam Johannis Caſtaldei conjunctus fuerat cum Petro Atrianenſe filio quondam Sergii Atrianenſis, qui dictus fuerat Sfagilla, et ſicut ipſi Urſo congruum, ſua bona voluntate per ipſam cartam venundederat ipſi Petro unam peciam de terra ſua, quam habebat foris hanc Salernitanam civitatem in loco Veteri, quam dixerat eſſe per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte orientis fine ipſius Petri; a parte meridiei fine mare; a parte occidentis fine ipſius Urſi, qualiter incipiebat ab ipſo mari, et recte aſcendebat in partem ſeptentrionis per medium pleſcum inmobile, qui dicitur Furca Alfani, et dimittit ipſum pleſcum, et vadit uſque in viam publicam, et per ipſam viam publicam eſt latitudo ſupraſcripta terra per ipſam viam menſurati paſſus viginti et ſex uſque fines predicti Petri, ſicut diſcernit petra immobilis juxta, et ſuptus ipſam viam, et juxta fines predicti Petri, et ab inde, ubi incepti ſunt menſurati ipſi vigintiſex paſſus, dimittit ipſam viam, et recte aſcendendo in partem ſeptentrionis paſſus decem juxta fines predicti Urſi; et ab ipſis decem paſſibus revolvendo in partem occidentis juxta fines ipſius Urſi, quod dotum habebat in Eccleſia Sanctę Marię de eodem loco pertinente ipſi Urſo, et conſortibus ejus paſſus quindecim, et ab ipſis quindecim paſſibus revolvendo in ipſam partem ſeptentrionis juxta fines aliorum, ſicut murex de petris diſcernit, et vadit in ipſam partem ſeptentrionis uſque in pedem de piſtillo, qui piſtillus eſt in parte occidentis, et revolvendo per ipſum piſtillum in ipſam partem occidentis, et revolvendo in partem ſeptentrionis juxta finem ipsius Ursi, et Johannis germani ſui, ſicut murex de petris inmobilibus diſcernit per ipſam finem ipſorum germanorum paſſus quadraginta, et ab inde recte vadit in partem quaſi occidentis uſque cilium ripę, quę eſt ſuper, et conjuncta ad res heredum Mauriſculi, et qualiter vadit per ipſum cilium uſque criptam, quę eſt ſuper ipsis ripis, et ſuper rebus heredum Johannis Curialis, et ab ipſa cripta revolvendo in ipſam partem orientis uſque ad finem ſupraſcripti Petri, et per ipſam finem ſupraſcripti Petri deſcen-

ſcendendo in partem meridiei paſſus centum ſex, et eſt ibi lata ſupraſcripta res a completis ipsis centum paſſibus, et uſque ubi ſunt finiti ipsi quadragintaquattuor paſſus, paſſus ſexaginta, et ab ipsis centum ſex paſſibus deſcendendo in ipſam partem meridiei recte juxta finem predicti Petri paſſus quadragintaquattuor, et conjungit in ſpelunca, quę erat in piſtillo ſupraſcripti Petri, et ab ipſa ſpelunca deſcendendo in partem meridiei juxta finem predicti Petri uſque ſupraſcriptam viam, et dimittit ipſam viam, et vadit juxta ſupraſcriptam primam petram juxta finem predicti Petri uſque ipſum mare. Jam dictam terram per jam dictas fines, et menſuras ipſe Urſus Caſtaldeus, et Judex filius quondam ſupraſcripri Johannacii Caſtaldei inclitam ipſi Petro venundederat, ſeu et venundederat ei a foras ipſis menſuris in partem ſeptentrionis, quantum eidem Urſo ibi conjunctum pertinebat cum omnibus, quę intro ipſam terram erant, cunctiſque pertinentiis, et cum vice de via ſua. Ea ratione, ut ſemper eſſet in poteſtate ipſius Petri, et heredum ejus, et liceret illum et ejus heredes de eo facere quod vellent, ſicut ipſa carta continet, in qua ſubſcriptus eſt ipſe Petrus Judex. Altera autem ſcripta per Johannem Notarium anno Dominicę Incarnationis milleſimo ſeptuageſimoquarto, et triceſimoſecundo anno principatus ſupraſcripti Domini Giſulfi Principis, menſe Majo undecima Indictione, qualiter ante ſupraſcriptum Petrum Judicem Manſo Atrianenſis filius quondam predicti Petri Atrianenſis filii Sergii, qui cognominatus fuerat Sfagilla, et Antocia uxor ſua filia quondam Leonis Atrianenſis conjuncti fuerant cum jam dicto Vivo Vicecomite filio quondam Petri, et ipſi Manſo, et Antocia clarificaverant ſibi pertinere terram, intra quam ſilbę, et vineę, et quercieta erant foris hac civitate in loco Veteri, de qua oſtenderunt cartulas ſex, e quibus una erat illa a ſupraſcripto Urſo Caſtaldeo, et Judice emiſſa, cujus pars ſuperius declarata eſt. Quibus perlectis, ſicut ipſi Manſoni, et Antocię congruum fuerat, bona eorum voluntate per convenientiam per ipſam cartam ſecundum legem, et Romanorum eorum conſuetudinem venundederant ipſi Vivo Vicecomiti de eo ex predicto loco Veteri, quod ſupraſcripto Petro genitori ipſius Manſonis per ipſas oſtenſas cartas venundatum, atque donatum fuerat, integram terram, intra quam vineę, et silbę, et quercieta ſunt, per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte meridiei fine mare, et menſurati per viam publicam, quę intra ipſas res ducit, paſſus centum, et ab ea uſque medium vallonem, qui eſt ultra, et prope illum locum, ubi Pretoriato dicitur, et ab ipſo mari revolvit in partem ſeptentrionis per medium ipſum vallonem, qui . . . . inter hanc, et aliam terram ipſorum Manſoois, et Antocię erat . . . . nunc ſupraſcriptę Eccleſię pertinet, uſque ſupraſcriptam viam publicam, et revoluit in partes orientis juxta ipſam viam quę ducit inter hanc, et ipſam aliam terram ipſorum Manſonis, et Antocię, quę nunc ipsi Eccleſię pertinet, uſque in illum locum, ubi duo vallones in unum junguntur, et ibi nominatur Gallus cantat; et ab ipſa via aſcendendo in parres ſeptentrionis per medium vallonem, qui nominatur Gallus cantat, paſſibus centum decem menſuratis ab ipſa via, et a medio ipſo vallone aſcendendo in partem occidentis per plajam montis recte uſque in ripam ipsius montis, ſuper quam conſtructa eſt Eccleſia Domini et Liberatoris noſtri Jeſu Chriſti, et vadit in partem meridiei erga ipſam ripam uſque in viam publicam, quę ducit ad ſupraſcriptam Domini et Liberatoris noſtri Jeſu Chriſti Eccleſiam in illum locum, ubi ad Crucem dicitur, et per ipſam viam vadit in mediam ſerram, quę eſt in parte occidentis, et per mediam ipſam ſerram deſcendendo in partem meridiei erga res, quę tunc ipſorum Manſonis, et Antocię erant, uſque criptam, quę intra ſupraſcriptas res eorum erat, et ab ipſa cripta deſcendendo per mediam vallem, et per medium vallitellum in partem meridiei uſque in ſupraſcriptam viam, juxta quam lapides inmobiles ſunt, et ab ipsis lapidibus transgreditur ipſam viam, et recte deſcendendo in partem meridiei uſque jam dictum mare; et integram ſupraſcriptam peciam de terra de ſupraſcripto loco Veteri, quam ipſe Urſus Caſtaldeus ipsi Petro Atrianenſi genitori ſupraſcripti Manſonis venundederat per ipſas

fi-

fines, et menſuras, quemadmodum ſupradicta carta ab eo emiſſa continet, et quantum eis a foras ipsis menſuris in parte ſeptentrionis conjunctim pertinebat cum omnibus, quę intra ipſam venditionem erant, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſis viis, excepta ſupraſcripta via, quę inrra ipſas res ducit, de qua, ut dictum eſt, vicem ei venundederant, et cum ipſis ſex cartulis, quas oſtenderanr, de quibus in ipſa venditionis carta declaratum erar. Ea ratione, ut integra ſupraſcripta venditio ſemper eſſet in poteſtate ſupraſcripti Vivi Vicecomitis, et heredum ejus, et liceret illum, et ejus heredes de ea facere quod vellent. Alię vero quinque cartulę ſunt illę, de quibus in hac ſupradicta carta venditionis ipſi Vivo a ſupraſcriptis Manſone, et Antocia emiſſa declaratum eſt. Et prima earum ſcripta eſt per Romoaldum Notarium duodecimo anno principatus Domini Giſulfi Principis menſe Majo ſexta Indictione, in qua ſubſcriptus eſt Johannes Judex. Secunda ſcripta per ipſum Romoaldum Notarium eodem duodecimo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Junio ſexta Indictione, in qua ſubſcriptus eſt ipſe Johannes Judex. Tertia ſcripta per Johannem Notarium duodecimo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Auguſto ſexta Indictione, in qua ſubſcriptus eſt Sico Comes, er Judex. Quarta ſcripta per ipſum Romoaldum Notarium duodecimo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Januario ſeptima Indictione, in qua ſubſcriptus eſt ipſe Johannes Judex. Quinta ſcripta per Grimoaldum Notarium quartodecimo anno principatus ſupraſcripti Domini Giſulfi menſe Octobris nona Indictione, in qua ſubſcriptus eſt ipſe Johannes Judex. Et in ſupraſcripta quoque cartula, per quam ſupraſcripti Manſo, et Antocia ipſi Vivo, ſicut ſupra ſcriptum eſt, venundederant, ſubſcriptus eſt ſuperius memoratus Petrus Judex. Cum autem ſupraſcriptę cartę oſtenſę, ac lectę fuerunt, ſupraſcriptus Vivus Vicecomes volebat cum ſupraſcripto Theophilo Abbate commutationem facere, ſcilicet dare ei pro parte ipsius Eccleſię totum, et integrum illud, quod ſibi jam dictus Manſo, et Antocia venundederant, quemadmodum ſupradicta carta ejuſdem venditionis continet, et recipere ab eo medietatem ipſi Eccleſię pertinentem de altera terra, quę eſt iſcla in jam dicto loco Veteri ſuptus, et prope Eccleſiam Sancti Leonis per hujuſmodi fines. A parte orientis eſt finis via Nucerina, qualiter incipit ab arcaturia de molino heredum Johannis Veſtararii, et Manſonis Pagellę, et per eandem viam vadit uſque in illum locum, ubi cum alia via, quę ducit ad Tranſvonejam, conjungitur longius a puteo, qui a ſupet, et conjunctus cum ipſa via Nucerina eſt in parte meridiei paſſibus duobus juſto paſſu hominis, et ab eo loco vadit in partem quasi occidentis per ipſam aliam viam uſque flubium, qui dicitur Voneja. A parte occidentis eſt finis ipſe flubius, qualiter deſcendit, et conjungit uſque ſupraſcriptam priorem finem, et integrum occidentale molinum de duobus illis, quę in una poſitione intra ipſam iſclam constructa ſunt, cum medietate de aquis, et omnibus ad eadem molina pertinentibus, et cum ducentis ſexaginta ſolidis tarenorum preſentis Amalfitanę monetę. Quod audiens ipſe Abbas, quoniam ſupraſcripta terra ipsius Vivi prope ſupraſcriptam Eccleſiam Sancti Nikolay, et rebus ejus conjuncta erat, et parti ipsius Eccleſię magis congruere videbatur, eandem commutationem cum ipſo Vivo fieri poſtulabat. Et ut revera ſciri poſſet, si, quemadmodum in Langobardorum Regum edicto legitur, res ipſa, quam iſdem Vivus dare volebat, remeliorata appareret, et bonum parti ipsius Eccleſie ebeniret, ipſe Abbas simul cum doctis hominibus, et ſupraſcripto Adelberto Comite uno ex Dominis ipsius Eccleſię illuc ſtuduit properare, qui hutrumque, et quod dare, et quod accipere iſdem Vivus, ut dictum eſt, volebar, conſpexerunt, et ſtudioſe eſtimaverunt. Set multo melius eſſe inventum eſt illud, quod dare ipſe Vivus volebar, quam quod accipere, et modis omnibus bonum parti ipsius Eccleſie ebenire dixerunt. Et ideo ipſe Vivus Vicecomes, ſicut ei congruum fuit, ſponte per convenientiam per hanc cartam, dum ydonei homines, quorum fides admittitur, intereſſent, commutavit, et tradidit ſupraſcripto Abbati pro parte ipſius Eccleſię Sancti Nikolay, dum ibidem omnes ſupraſcripti, quibus eadem Eccle-

Eccleſia pertinet, adeſſent, et illis conſennientibus, totum, et integrum illud, quod ei ſupraſcripti Manſo, et Antocia venundederant, quemadmodum ſupradicta carta eidem Vivo ab illis emiſſa continet, ideſt integram ſupraſcriptam terram, intra quam vineę, et querceta, et ſilbę ſunt, et ſupraſcriptam peciam de terra, quam prefatus Urſus Caſtaldeus, et Judex, ut ſuperius declaratum eſt, venundederant, et quantum eis extra menſuras ipſius pecię conjunctum in partem ſeptentrionis pertinuerat, nichilque ipſe Vivus ex eo, quod ei a ſupraſcriptis Manſone, et Antocia per ſupraſcriptam cartam ab illis emiſſam venditum fuerat, ſibi remanere dixit, ſet totum, et integrum illud ipſi Abbati, ut dictum eſt, commutavit, et tradidit cum omnibus, quę intra illud ſunt, cunctiſque ejus pertinentiis, et cum vice de ipſis viis, excepta ipſa via, quę per ſupraſcriptas res ducit, de qua vicem tantum ei commutavit, et tradidit, et cum ſupraſcriptis ſeptem cartulis. Ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipſius Abbatis, et ſucceſſorum ejus, et partium ſupraſcriptę Eccleſię Sancti Nikolay, et liceat illum, et ſucceſſores ejus, et partes ipſius Eccleſię de eo facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus commutationis ipſe Vivus per aliam cartam ſuſcepit ab ipſo Abbate integram medietatem de tota terra, quę eſt iſcla per jam dictas fines, et integrum ipſum occidentale molinum de duobus illis, quę in eadem iſcla constructa ſunt, cum omnibus, quę intra hoc, quod, ut dictum eſt, ſuſcepit, ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum integra medietate de aquis, et uſibus earum, et antepoſitionibus, et vice, et pertinentia, quę parti ipſius Eccleſię, ejuſque conſortibus pertinent in albeo ſupraſcripti flubii, ejuſque ripis, et de omnibus ad eadem ambo molina pertinentibus, et cum vice de ipſis viis, quibus eadem iſcla conjuncta eſt, et cum vice eundi, et redeundi cum congruitatibus juſta ratione per ipſum alterum molinum, quod eſt a parte orientis, et cum ſupraſcriptis ducentis ſexaginta ſolidis ad faciendum ex boc toto, quod, ut dictum eſt, ſuſcepit ipſe Vivus, et ejus heredes quod voluerint in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſe Vivus Vicecomes guadiam ipſi Abbati dedit, et fidejuſſores ei poſuit Landelfridum cognatum ſuum filium quondam Cleni, et Durantem filium quondam Gaidonis, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, et partibus ipſius Eccleſię Sancti Nikolay integrum illud, quod ei, ſicut ſupra ſcriptum eſt, commutavit, et tradidit, ab omnibus hominibus; ea ratione, ut quotiens ipſe Abbas, et ſucceſſores ejus, et partes ipſius Eccleſię ipſum Vivum, et ejus heredes de eo defenſores habere queſierint, totiens dent eis ſupraſcriptas cartas juſtá ratione ſalbas habendas diebus ſexaginta; et ipſe Vivus, et ejus heredes per omnes vices illud ipſi Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, et partibus ipſius Eccleſię, ſicut ſupra ſcriptum eſt, defendant; et poſt completos ipſos dies per omnes vices cartulas ipſas, quales eis, ut dictum eſt, datę fuerint, illis reddant, et licentiam ei ipſe Vivus tribuat, ut quotiens ipſe Abbas, et ſucceſſores ejus, et partes ipſius Eccleſię voluerint, poteſtatem habeant eandem commutationem per ſe defendere qualiter voluerint cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Vivus, et ejus heredes ipſi Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, et parti ipſius Eccleſię non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, et parti ipſius Eccleſię ſexcentos auri ſolidos Conſtantinos. Verumtamen illud ad memoriam revoco, quoniam de ſupraſcripta Eccleſia, et omnibus ad eam pertinentibus medietas pertinet ipſis germanis Petro, et Adelberto, et Landoario, et medietas ſupraſcripto Landoario filio Adelberti. Et taliter tibi Grimoaldo Notario ſcribere precepi, qui interfuiſti.

✠ Ego qui ſupra Johannes Judex

✠ Ego Romualdus Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Johannes Notarius me ſubſcripſi.

f XXIII.

XXIII.

Gaitelgrima relicta Guaimarii filii Guaimarii, qui fuit filius Domini Guidonis Ducis filii Domini Guaimarii Principis, offert Monaſterio Sanctiſſimae Trinitatis in Metiliano bona omnia ſtabilia ad ſe ſpectantia a Guaimario Viro ſuo ſibi data alio die nuptiarum per ſcriptum Morgincaph ſecundum Langobardorum Regum edictum, nonnullis exceptis, quae jam aliis Eccleſiis a ſe, vel a Viro ſuo oblata, vel aliis donata fuerant: dictorum bonorum uſum in vita ſibi reſervans, & 200. ſolidos ab ipſo Monaſterio benedictionis cauſa recipiens. anno 1124. menſe Octobris 3. *Ind. Arm. II. P. n.* 3. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo viceſimoquarto, temporibus Domini noſtri Guilielmi glorioſi Principis, et Ducis menſe Octubri tertia Indictione. Coram me Urſo Judice Gaytelgrima relicta Guaymarii filii Guaymarii, qui fuit filius bone recordationis Domini Guidonis eximii Ducis filii Domini Guaymarii Principis, conjuncta eſt cum Alfano Monacho Monaſterii Sancte, & Individue Trinitatis, quod conſtructum eſt foris hac Salernitana civitate in loco Metiliano, in quo Dominus Simeon Dei gratia venerabilis Abbas preeſt, et per ipſam Gaytelgrimam oſtenſa ſunt duo ſcripta, que ſcripta ſunt per Johannem Notarium in anno ſupraſcripte Dominice Incarnationis milleſimo octogeſimooctabo, temporibus Domini Roggerii glorioſi Ducis, unum de menſe Apreli, et alterum de menſe Majo Indictione undecima concurrente. Unum ex eis continebat, qualiter dum intra civitatem Amalfiam coram preſentia Domini Giſulfi Principis eſſet Ademarius Judex, et plures more ſolito circa eum aſtaret caterva fidelium, tunc in eadem preſentia ſupraſcriptus Guaymarius filius predicti Guaymarii conjunctus fuerat cum Johanne, & Mauro germanis, ac filiis quondam Mauri de civitate Atrano, et per convenientiam ipſe Guaymarius per abſolutionem ſupraſcripti Guaymarii genitoris ſui, per quam omnia, que in ipſo ſcripto deſcribenda erant, fecerat, guadiam ipſis germanis dederat, et fidejuſſorem eis poſuerat ſupraſcriptum Dominum Giſulfum Principem, et Berengatium filium quondam Alfani Comitis, et per ipſam guadiam ipſe Guaymarius obligaverat ſe tollere legitimam uxorem ſibi habendam ſupraſcriptam Gaytelgrimam ſororem ipſorum Johannis, et Mauri, ac filiam quondam ſupraſcripti Mauri; et alia die nuptiarum ſuarum, cum eam apud ſe, ut dictum eſt, uxorem habuiſſet, dare, ac tradere eidem Gaytelgrime per firmum ſcriptum a teſtibus roboratum Morgincaph quartam partem ex omnibus rebus ſuis ſtabilibus, et mobilibus, quas tunc habebat, et habiturus erat, ad faciendum ex ea ipſa Gaytelgrima ſecundum Langobardorum Regum edictum quod vellet, ſicut ipſum ſcriptum continet, in quo Ipſe Ademarius Judex ſubſcriptus eſt. Alterum vero ſcriptum continebat, qualiter ſupraſcriptus Guaymarius divina favente clementia, et per abſolutionem ſupradicti Guaymarii genitoris ſui ſupraſcriptam Gaytelgrimam ſuo conjugio ſociaverat, et quemadmodum in Langobardorum Regum edicto de Morcincaph dari conjugibus adfixum eſt, ipſa die, que erat alia nuptiarum eorum, ante parentes, et amicos ſuos oſtenderat ipſum ſcriptum a teſtibus roboratum, et per illud, et per abſolutionem ejuſdem genitoris ſui dederat prenominate Gaytelgrime conjugi ſue Morgincaph, quartam partem ex omnibus rebus ſuis ſtabilibus, et mobilibus, quas tunc habebat, et habiturus erat, ea ratione, ut ſemper eſſet in poteſtate ipſius Gaytelgrime, et licentiam haberet ipſa Gaytelgrima ſecundum idem Langobardorum Regum edictum de ea facere quod vellet, et neque ab eodem Guaymario viro ſuo, neque ab ejus heredibus, neque ab aliquo alio homine quolibet tempore haberet de jam

dicta

dicta datione aliquam contrarietatem, ſet impetpetuum ſecuriter eam haberet, et ex ea, ut ſuperius legitur, quicquid veller faceret, ſicut ipſum ſcriptum continet, in quo ſupraſcriptus Ademarius Judex, et Ademarius, et Alfanus Comites ſubſcripti ſunt. Cum autem ipſa ſcripta oſtenſa, ac lecta fuerunt, ſicut ipſi Gaytelgrime congruum fuit, bona ſua voluntate per convenientiam per hanc cartulam, pro amore Omnipotentis Dei, nec non et pro ſalute anime ſue, et ſupraſcripti Guaymarii olim viri ſui optulir in ipſo Monaſterio Sancte Trinitatis integram ipſam quartam partem de omnibus ſupraſcriptis rebus ſtabilibus ſibi, velut in ipſo poſteriori ſcripto legitur, per datum ipſius Guaymarii viri ſui pertinentem cum omnibus, que intra ipſam oblationem ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de plateis, et curtibus, et anditis, et viis ſuis, et cum ſimili portione de muniminibus exinde continentibus; preter illud, quod ipſa Gaytelgrima ſibi pertinere dixit de rebus ſtabilibus; que pertinentes fuerunt ſupraſcripto Guaymario quondam viro ſuo foris hac civitate in loco Valle, et de terra cum caſa, quam ſupraſcriptum Guaymarium reliquiſſe dixit in Monaſterio Sancte Marie de Rofrano; que videlicet terra cum caſa eſt intra hanc civitatem, et de altera terra cum caſa, quam ſimiliter eundem Guaymarium Guiſoni Epiſcopo Acernenſi reliquiſſe dixit, et de alia terra cum caſa, quam eodem modo ipſum Guaymarium reliquiſſe dixit Gregorio ſervienti ſuo. Ea videlicet ratione, ut integra ipſa oblatio, qualiter ſupra legitur, ſemper ſit in poteſtate ipſius Domini Abbatis, et ſucceſſorum ejus, et partium ipſius Monaſterii; et ipſe Dominus Abbas, ejuſque ſucceſſores, et pars ipſius Monaſterii licentiam habeant de ea in ſubſcribenda ratione facere quod voluerint. Tantum, donec ipſa Gaytelgrima vixerit, integram ipſam oblationem, qualiter ſupra legitur, ſua poteſtate jure utendi fruendi teneat, et de ipſo uſufructu quod voluerit faciant. Ad obitum vero ipſius Gaytelgrime ipſe uſusfructus in integrum extinguatur, et ad ſuam redeat proprietatem; hoc eſt ad poteſtatem ipſius Domini Abbatis, et ſucceſſorum ejus, et partium ſupraſcripti Monaſterii faciendum exinde quod voluerint. Et ob hoc ipſa Gaytelgrima cauſa benedictionis dixit ſe ſuſcepiſſe ab ipſo Alfano Monacho pro parte ſupraſcripti Monaſterii ducentos ſolidos tarenorum preſentis monete iſtius civitatis in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſa Gaytelgrima guadiam ipſi Alfano Monacho pro parte ipſius Monaſterii dedit, et fidejuſſorem ei pro ejuſdem Monaſterii parte poſuit Landulfum filium quondam Pandulfi filii ſupraſcripti Domini Guidonis Ducis. Et per ipſam guadiam ipſa Gaytelgrima obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Domino Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, et partibus ipſius Monaſterii Sancte Trinitatis integrum illud, quod in eodem Monaſterio, ut dictum eſt, optulit in ſupraſcripta ratione, ab omnibus hominibus, et tribuit ipſa Gaytelgrima licentiam, ut quando ipſe Dominus Abbas, ejuſque ſucceſſores, et pars ejuſdem Monaſterii Sancte Trinitatis voluerint, poteſtatem habeant integrum illud in jam dicta ratione per ſe defendere qualiter voluerint, cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſa Gaytelgrima, et ejus heredes non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam ipſa Gaytelgrima obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Domino Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, & partibus ipſius Monaſterii Sancte Trinitatis quingentos auri ſolidos Conſtantinos. Omnia autem ſupraſcripta fecit ipſa Gaytelgrima cum voluntate Landulfi, qui dicitur de Baragiano, nepotis quondam ipſius Guaymarii ex ſorore, in cujus mundio ſe eſſe dixit. Et taliter tibi Johanni Notario, et Advocato, qui interfuiſti, ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Urſus Judex.

XXIV.

JOhannes filius quondam Leonis de Johanne de Conſtantino de Lupino de Conſtantino de Leone Comite vendit Johanni filio quondam Domini Gregorii de Johanne de Sergio de Mauro Comite Monteincollo, & Dominae Annae ejus uxori filiae quondam Lupini de Sergio de Lupino Dentice ſuam omnem haereditatem, quam habet in Fonti, cum omnibus aedificiis, quae a Genitore ſuo ibi empta fuerant, pro ſolidis 300. *anno Chriſti* 1088., *& primo Ducatus Amalſi Giſulſi Principis die* 25. *Julii* 11. *Ind. Arc.* 11. *n.* 86. in membrana.

IN nomine Domini Dei Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti. Anno ab Incarnatione ejus milleſimo octuageſimooctabo. Temporibus Domini Giſulſi glorioſi eximii Principis anno primo ducatus illius Amalfi, die viceſimaquinta menſis Julii, Indictione undecima Amalfie. Certum eſt me Johannea filius quondam Leonis de Joanne de Conſtantino de Lupino de Conſtantino de Leone Comite a preſenti die prontiſſima voluntate venundedimus, atque in preſentis ceſſimus, et conradidimus vobis Johanni filio quondam Domini Gregorii de Johanne de Sergio de Mauro Comite Monte in Collo, et Domine Anne Jugalie filia quondam Lupini de Sergio de Lupino Dentice, ideſt plenariam, et integram ipſam hereditatem noſtram, quod abemus in Fonti cum tote ipſe fabrice ibidem abentem, que ad ſupraſcriptum genitorem noſtrum obvenit per comparatione. Nunc vero reclaramus vobis exinde ipſas fines, qualiter, et quomodo eos vos, et veſtris heredes habere, et poſſidere, ſeu dominare, et frugiare debeatis; a ſupra namque ponitur fini ſilba, de ſubtus iraque ponitur fini ipſa ſepale da mare, de uno vero latere ponitur a parte Salerni fini via, et de alio latere fini cauſa heredibua Mauroni Comitis, cum ſalbe vie ſue per ipſi Platamonis, et per cauſa ſupraſcripti heredibus Mauroni Comitis, inde ad ipſa fontana ad auriendas aquas, et inde ad ipſa Eccleſia S. Felicis, et ubi ire volueritia, ſicut ipſa meriſis proclamat, quam et cum omnia ſua pertinentia, inſimul et cum ipſo, quod ſuperius reclaravimus, per jam dicte finis. Iterum venundedimus vobis omnia, quod in predicto loco de compare abuit ſupraſcriptus genitor noſter, montoſum, et ſilboſum, cultum, vel incultum, vacuum, et pleuum, cum omnibus infra ſe habentibus, et pertinentibus, unde nichil nobis remanſit, aut aliquod vobis exinde exceptuavimus, ſeu totum, quantum predictus genitor noſter in Fonti abuit, totum pleniter, et ſine omni minuitate vobis eos venundedimus, ut ſuperius legitur; et quante carte exinde abuimus, vobis ille dedimus, et taliter eos abere, et poſſidere debetis, ſicut ipſe predicte carte, et ipſe meriſis continet. Inſuper firmamus vobis, ut, ſi exinde alia qualiſcunque carta inventa dederit, que pertinead in oc, quod vobis venundedimus, apud vos, et veſtros heredes eas mittamus ſine veſtra damnietate, vel amaricatione, et ipſis ſupraſcriptis heredibus ſupraſcripti Mauroni Comitis viam abead per iſtud, quod vobia venundedimus inde ad Salernum, ſicut predicta meriſis proclamat, et ſi aliquando tempore venerit aliqua queſitio de ipſo inceuſo de ipſa predicta Eccleſia S. Felicis, vos, et veſtris heredes eos dare debeatis per omne tempus. Unde accepimus a vobis exinde plenariam noſtram ſanationem, id eſt auri ſolidi trecenti de tarì voni, ana tarì quattuor per ſolidum, ſicut inter nos convenit in omnem deliberationem, et in omnem deciſionem, ut a nunc die preſenti, et imperpetuis temporibus in veſtra, et de veſtris heredibus ſit poreſtate abendi, fruendi, poſſidendi, vendendi, donandi, ſeu commutandi, veſtriſque heredibus dimittendi in omnibus ſemper liberam abeatis poreſtatem ſine omni noſtra, et de noſtris heredibus contrarietate imperpetuum. Inſuper nos, et noſtris heredes vobis, veſtriſque heredibus eos anteſtare, et defenſare

pro-

promittimus omni tempore ab omnibus hominibus. Quod ſi minime vobis exinde fecerimus, tunc componere promittimus nos, et noſtris heredes vobis, veſtriſque heredibus duplo ſupraſcripto pretium, et hec charta venditionis ſit firma imperpetuum. Et ſupra diſturbarum dicit de uno vero latere, et in alio loco inſimul totum. Veruntamen hoc reclaramus, quia de quantum ſupraſcriptus genitor noſter abuit de compare in Fonti vineis, inſertetis, caſtanietis, campis, et ſilbis in montibus, et in planis, atque ipſa portione ſua de Eccleſie ſupraſcripte S. Felicis, totum vobis eos venundedimus, ſicut ſuperius legitur, ut ſic eos abeatis, ſicut predicte carte, et predicta meriſis continet, quod vobis exinde dedimus per ſupraſcripta obligata pena.

✠ Marinus filius domini Petri de Stefano filii Marini teſtis eſt.

✠ Ego Leo filius Maoſonis de Leone Galloppi teſtis ſum.

✠ Leo Judex filius domini Conſtantini de Leone Comite teſtis ſubſcripſi.

✠ Ego Johannes ſcriba filius domini Johanni Curiali ſcripſi.

XXV.

Gaitelgrima Comitiſſa, et Riccardus Comes Sarni mater, & filius offerunt Eccleſiae monaſterii SS. Trinitatis molendinum in fluvio, qui Furuclum dicitur, in pede montis Caſtelli Sarni anno 1091. *menſe Junii* 14. *Ind. Arm. II. N. n.* 7. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni, et Sabatoris Jeſu Chriſti anno ab Incarnationis ejus milleſimo nonogeſimoprimo temporibus Domini noſtri Rucgerii glorioſiſſimi Ducis menſe Junius quartadecima Indictione. Dum coram preſentia Domine Gaitelgrime Comitiſſe, et Riccardus Comes, mater, et filius, Domina, et Seniorem meum eſſem Ego Johannes Vicecomite, et Judex, et plurima circa eum ſecundum ſolitum morem adeſſet turba fidelium, ipſis namque Domine Guitelgrime, et Riccardus, mater, et filius clarificaverunt ſe abere unum molinum in ipſo flubio, qui Furuclum dicitur, qui eſt in pede montis ujus Sarnenſis Caſtello. Et ſicut ipſis namque Domine Gaitelgrime, et Riccardus, Mater, et filius congruum fuit, bone illorum voluntatis per comvenientia per hanc cartula pro amore Omnipotentis Dei, quam et pro remedium, et ſalute anime Domini Giſulphi olim Principis fratri ſuo filius quondam Domini Guaimari Principi optulerunt in Eccleſia Monaſterii Sancte, et Individue Trinitatis, in qua Dominus Petrus Abbas venerabilis preeſt; ideo integrum ipſum molinum cum mole, et ſerratura, et ſedime ſua, et arcaturia, et curſus aquarum ad ipſum molinum decurrentes, qualiter nunc conciatum, et edificatum eſt, cum traſita, et exita ſua cum omnibus ſuis pertinentiis, et cum bice de viis ſuis ea ratione, ud ſemper ſit in poteſtatem ipſius Sancte Eccleſie, et liceat parti predicte Eccleſie de eo facere quod voluerit. Et per convenientiam ipſis Domina Gaitelgrima, et Riccardus obligaverunt ſe, et illorum heredes ſemper defendere in partibus ipſius Eccleſie integrum illud, quod in eadem, ſicut dictum eſt, optulerunt Eccleſia, ab omnibus hominibus, et partibus, et contulerunt ipſis mater, et filius licentia, ud, quando pars predicte Eccleſie voluerit, poteſtatem habeat illud per ſe defendere qualiter voluerit cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo hoſtenderit. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſis Domina Gaitelgrima, et Riccardus, et illorum eredes parti ipſius Eccleſie non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per eandem convenientiam obligaverunt ſe ipſis Domina Gaitelgrima, et Riccardus mater, et filius, et illorum eredes componere parti ipſius Eccleſie centum aureos ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Et taliter tibi Johanni Clerico, et Notario ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Johannes Vicecomite.

✠ Ego Johannes.

Digitized by Google

XXVI.

PEtrus Judex , poſtquam Cetariam cum peritis viris acceſſerat ad aeſtimanda bona Urſi , qui dicitur Cicari , quae Monaſterio SS. Trinitatis in Metiliano obligaverat pro ducentis ſolidis tarenorum ab eodem ipſi Monaſterio debitis , declarat ea plus debito non valere . anno 1115. *menſe Aprilis* 8. *Ind. Arc.* 5. *n.* 196. in membrana .

IN nomine Domini Dei Eterni et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo quintodecimo temporibus Domini noſtri Guilielmi glorioſi Principis , et Ducis menſe Aprilis octaba Indictione . Ante me Petrum Judicem Petrus , qui dicitur Boſus , pro parte Monaſterii Sancte , & Individue Trinitatis , quod ſitum eſt foris ac civitate in loco Metiliano , cui Dominus Petrus Reverentiſſimus gratia Dei Abbas preeſt, oſtendit una cartula , que continebat . In nomine Domini Dei Eterni , & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo tertiodecimo temporibus Domini noſtri Guilielmi glorioſi Principis , & Ducis menſe Junio ſexta Indictione . Ante me Petrum Judicem Urſus , qui dicitur Cicari, filius quondam Johannis conjunctus eſt cum Conſtabili Monacho Monaſterli Sancte . et Individue Trinitatis, quod conſtructum eſt foris hanc civitatem in loco Metiliano , cui Dominus Petrus gratia Dei venerabilis Abbas preeſt ; ipſe tamen Conſtabilis pro parte ejuſdem Monaſterii . Et ipſe Urſus confeſſus eſt ſe devere partibus ipſius Monaſterii ducentos ſolidos tarenorum preſentis monete iſtius civitatis ; quapropter per convenientiam ipſe Urſus guadiam ipſi Conſtabili pro parte ipſius Monaſterii dedit , & fidejuſſorem ei pro illius parte poſuit Atenolfum filium quondam Johannis , qui dictus eſt de Conſtantina . Et per ipſam guadiam ipſe Urſus obligavit ſe , & ſuos heredes retdere partibus ipſius Monaſterii in completo uno anno ex hoc tempore numerando alios ducentos ſolidos , quorum quiſque habeat tarenos bonos quattuor ſupraſcripte monete . Et ob hoc ipſe Urſus per convenientiam per hoc ſcriptum ſpecialiter obligavit ipſi Conſtabili pro parte ipſius Monaſterii totum , & integrum quantumcumque ei pertinet in loco Cetaria per duas cartulas , ſeu quolivet alio modo , quarum una ſcripta per Petrum Notarium , & advocatum anno predicte Incarnationis milleſimo centeſimo ſecundo temporibus Domini Rogerii glorioſi Ducis menſe Martio decima Indictione , in qua Ademarius Judex ſubſcriptus , eſt altera ſcripta in civitate Amalfi per Johannem Scribam filium Domini Johannis Conſualis anno predicte Incarnationis millesimo centesimo tertio temporibus ſupraſcripti Domini Rogerii, et Domini Viſcardi filii ejus gloriosi eximii piiſſimi Ducis anno tertio poſt recuperationem ducatus eorum Amalfi die decimo mensis Januarii Indictione undecima . Amalfi ; & in ea Johannes filius Domini Muſci de Johanne de Pardo , & Pantaleo filius Domini Muski de domino Conſtantino , & Johannes filius Domini Sergii Comitis Mauronis ſubſcripri ſunt , cum omnibus, que intra ipſam obligationem ſunt , cunctiſque ſuis pertinentiis , &cum vice de viis ſuis , & cum ipſis duabus cartulis . Ea ratione , ut donec ipſum devitum , . ut dictum eſt , ſolutum non fuerit , non ſit ipſi Urſo , & illius heredibus licentia hoc, quod , ut dictum eſt , obligavir , vel ex eo cuicumque alteri vendere , aut dare , vel quolivet modo alienare , ſeu obligare . Quod ſi incompleto ipſo coſtituto ipſe Urſus , & ejus heredes ipſos ſolidos partibus ipſius Monaſterii , ut dictum eſt , retdiderint , tunc partes ipſius Monaſterii remittant ipſi Urſo , & illius heredibus hoc ſcriptum inciſum , & jam dictas cartulas juſta ratione ſalvas ad faciendum de eis , et de eo , quod , ut dictum eſt , obligavit , ſemper quod voluerint . At ſi incompleto conſtituto ipſe Urſus , & ejus heredes ipſos ſolidos partibus ipſius Monaſterii , ut dictum eſt , non reddiderint , jam ab inde in antea partes ipſius Monaſterii

ſterii

ſterii ſecuriter, et pleno jure habeant per hoc ſcriptum, tamquam per firmam venditionis cartam totum, et integrum illud, quod ipſe Urſus, ut dictum eſt, obligavit, et ambas ipſas cartulas ad faciendum exinde quod voluerint, et partes ipſius Monaſterii addant ipſi Urſo, et illius heredibus ſuper jam dictis ſolidis quantum illud, quod ipſe Urſus, ut dictum eſt, obligavit ſuper jam dictis ſolidis per doctos homines juſte valere eſtimatum fuerit; et jam ſemper ipſe Urſus, et ejus heredes integrum illud partibus ipſius Monaſterii defendant ab omnibus hominibus; ita tamen, ut, quando partes ipſius Monaſterii ipſum Urſum, et ejus heredes de eo defenſorem habere queſierint, per omnes vices partes ipſius Monaſterii deat eis ſupraſcriptas cartulas juſta ratione ſalvas habendas diebus ſexaginta, et per omnes vices ipſe Urſus, et ejus heredes integrum illud partibus ipsius Monaſterii, ut dictum eſt, defendant, et poſt completos ipſos dies per omnes vices per Urſus, et ejus heredes cartulas ipſas, quales eis, ut dictum eſt, date fuerint, partibus ipsius Monaſterii reddant, et quando partes ipsius Monaſterii voluerint, poteſtatem habeant integrum illud per ſe defendere qualiter voluerint cum omnibus monimiinibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Urſus, & ejus heredes non adimpleverint, & ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam ipſe Urſus obligavit ſe, & ſuos heredes componere partibus ipſius Monaſterii quinquaginta auri ſolidos Conſtantinos; et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Quod autem ſuperius inter virgulos ſcriptum eſt, legitur ſeu quolivet alio modo. Et taliter tibi Johanni Notario, & Advocato ſcribere precepi. Ego qui ſupra Petrus Judex. Cum autem ipſa cartula oſtenſa, ac lecta fuit, ipſe Petrus me a parte ſupraſcripti domini Abbatis deprecatus eſt, ut una cum eo, et cum aliis doctis hominibus ad ſupraſcriptam obligationem pergerem; cujus ego precibus annui, et una eum doctis hominibus rerum ſtavilium appretiatoribus ad ipſam obligationem perrexi, et tota ipſa obligatio non plus extimata fuit valere, quam ipſis ducentos ſolidos, quos ipſa cartula continet. Et taliter tibi Petro Notario ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

XXVII.

Purpura relicta Domini Mauri filii Domini Pardi vendit, & dimittit Monaſterio, quod eſt in Metiliano, ubi alla Caba dicitur, totam partem bonorum, quae habet in loco Carbonario, & ſupra Imbrici, quaeque ſibi obvenerant a Domina Theodora genitrice ſua, pro ſolidis tarenorum auri quinquaginta Amalphitanae monetae, offerens pro ſua, & ſuorum anima quidquid ſupra dictum pretium ea bona valere poſſint. anno 1115. *Kalendis Maii* 8. *Ind. Arc.* 15. *n.* 60. in membrana.

IN nomine Domini Dei Salvatoris Noſtri Jeſu Chriſti anno videlicet ab Incarnatione ejuſdem milleſimo centeſimo quintodecimo temporibus Domini Guilielmi glorioſi Principi, et Duci anno quinto ducatus eorum Amalfi Kalendas Magias Indictione octaba. Amalfi. Nos Purpura relicta Domini Mauri filii Domini Pardi filii Domini Johanni a preſenti die prontiſſima voluntate venundedimus, & donavimus, adque tradidimus, et offerſimus vobis Domino Petro Reberentiſſimo Abbati Monaſterii religioſorum, ac periſſimorum virorum, quod dedicatum eſt foris civitatem Salerni in loco Metiliano, ubi alla Caba dicitur, ad honorem Sancte Trinitatis; ideſt plenariam, et integra portione noſtra de toto ipſo montem, et ſilba, et caſtanietis, et viterinis, et ceſinis, et terra bacua, cultum, vel incultum, domeſticum, et ſalbaticu, fructiferis, et

et infructiferis, toto eſt uno teniente, cum et omnia ſibi infra ſe abentibus, et pertinentibus, quantum, et qualiter abemus in loco, qui dicitur Carbonario, et ſupra Inbrici, qui nobis obbenit a Domina Theodora genitrice mea, et ad illam obbenit a Domino Conſtantino viro ſuo filio Domini Sergii filii Domini Johanni de Comite Maurone, et abuimus exinde chartas tres, dedimus vobis ille, et reclaramus vobis exinde de totum ipſas fines. A ſupra namque ponitur fini Toru majore aqua berſante; de ſubter itaque ponitur fini via de Sancto Sebaſtiano, qui eſt inter hoc, et cauſa de Ercli; de uno vero latere ponitur fini fluvio de Cetara, et de alio autem latere ponitur fini finem de ipſo montem majore de Faleczu, et de ipſo montem de Fineſtra, cum ſalbe vie ſue ibidem ingrediendi, et egrediendi cum omnia cauſa, que vobis, et ad veſtris poſteris, et ad veſtris hominibus opus, et neceſſum fuerit. Unde quantum tote ſupraſcripte finis concluditur, nichil nobis exinde remanſit, vel aliquid vobis exinde exceptuavimus, quia, quantum tote ſupraſcripte fines concluditur, plenariam ipſam ſupraſcriptam portionem noſtram vobis exinde venundedimus, et tradidimus, adque donavimus, et offerſimus, ſicut ſuperius legitur, ſine omni minuitate. Unde in preſentis exinde accepimus a vos plenariam noſtram ſanationem pro benedictione veſtra auri ſolidos quinquaginta de tarì boni moneta de Amalfi, ana tarì quattuor per ſolidum; et ipſo pretium, quod ſuperfluum balet ſupra predictos ſolidos, offerſimus illos in ſupraſcripto veſtro Monaſterio pro anime noſtre, et de ſupraſcripto domino Mauro viro meo, et pro anime de ſupraſcripta genitrice mea, et de filiis noſtris in omnem deliberationem, et in omnem deceſitionem, ut a nunc die preſentis, et imperpetuis temporibus plenarism, et integram ſupraſcriptam noſtram venditionem, ſeu traditionem, adque donationem, et offerſione, qualiter ſuperius legitur, in veſtra, et de veſtris poſteris ſucceſſoris, et pars ſupraſcripti Monaſterii ſit poteſtatis ad faciendum, et judicandum omnia, quod volueritis, ſine omni noſtra, et de noſtris heredibus contrarietate, vel requiſitione imperpetuum. Inſuper vos, et veſtris poſteris ſucceſſoris, et pars ſupraſcripti Monaſterii vindicetis vobis eos ab omnibus hominibus cum ipſe ſupraſcripte charte beteris, quod vobis dedimus; et qui contra hanc chartam venire preſumſerit, et bacuare eam conaberit, abead anathema, et maledictionem a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et partem abead cum Juda traditore Domini noſtri Jeſu Chriſti, et componad perſonam illam vobis, et ad veſtris poſteris ſucceſſoris in predicto veſtro Monaſterio auri ſolidos ducentos bizantinos, et ec charta ſit firma imperpetuum. Nam et michi Johannes filius ſupraſcripti Domini Mauri filii Domini Pardi hec charta certiſſime place.

✠ Conſtantinus filius Mauri de Domina Griſa teſtis eſt.
✠ Ego Sergius Judex teſtis ſum.
✠ Leo filius Sergii filii Johanne Judex teſtis eſt.
✠ Ego Leo Protonotarius filius Urſi ſcripſi.

XXVIII.

XXVIII.

Johannes Abbas Monaſterii S. Mariae , & S. Benedicti de Salerno permutat terram cum arboribus vitatis ad idem Monaſterium pertinentem in loco Andrelle ſubtus Eccleſiam S. Viti cum alia terra cum arbuſto de loco Pandola , ubi ad Caſtanieta dicitur , quam commutationis nomine recipit a Manſone , & Leone Comitibus filiis quondam Leonis Caſtaldei , qui & addunt , ut melior ſit Eccleſiae conditio , ſolidos decem . anno 24. principatus Salerni Guaimarii Principis , & 4. principatus ejus Capuae , & ducatus Amalphiae , & 3. ducatus Sirrenti , & 1. dictorum principatuum , & ducatuum Giſulphi Principis ejus filii menſe Maii 10. Ind. (Chriſti 1042.) Arc. 85. n. 181. in membrana.

IN nomine Domini viceſimoquarto anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimarii glorioſo Princeps , & quarto anno principatus ejus Capue , & ducatus illius Amalfie , & tertio anno ducatus ejus Sirrenti , quam & primo anno predictorum principatuum , & ducatuum Domini Giſulfi ejus filii eximii Principi , & Duci menſe Magius decima Indictione . Declaro Ego Johannes Domini gratia Abbas Monaſterii Sancte Marie , & Sancti Benedicti ſiti intus hanc Salernitanam civitatem , quoniam pars iſtius noſtri Monaſterii . . . . . . plures rebus a foras hanc predictam civitatem , unde modicum pro devenit in predicto noſtro Monaſterio , inter quas abet pars noſtri Monaſterii una petia de terra cum arboribus vitatis in locum Andrelle ſubtus Eccleſiam Sancti Viti , que eſt per as fines , & menſuras . A parte occidentis fine via , que vadit ſubtus ipſa Eccleſia inde ſunt paſſus decem et nobem per latitudo ; ab oriente fine , ſicut diſcernit albeo de flubio Lirno menſurati ab intus ipſa rebus inde ſunt ſimiliter per latitudo paſſus viginti et unum , et a meridie , et a parte ſeptentrionis fine , ſicut ſerra diſcernit , et eſt per longitudo da ipſa via , et uſque ad ipſo flubio Lirno menſurati ad juſto paſſus homini . Hec autem predicta terra per ſupradicta fine , et menſura aber pars ſupradicti noſtri Monaſterii in eodem loco unde m. . . . . . pro devenit in jam dicto noſtro Monaſterio ; et volueramus illur dare commutationis hordine . . . . cipere inde alia rebus conjuncta ad rebus ex dicti noſtri Monaſterii , unde plus et remelioratu . . . . ! fruges ebeniret in pars predicti noſtri Monaſterii . Nobiſſime autem venit ad nos Manſo , et Leo Comites . . . . germani filii quondam Manſoni Caſtaldei , et dixerunt nobis , ut ſi commutationis hordine dederimus eorum ipſa petia de terra per ſupradictas fines , et menſuras , illis autem darent in parte ipſius noſtri Monaſterii alia rebus . . . . nenſi in locum Pandola , que eſt conjuncta ad rebus iſtius noſtri Monaſterii , quod illis paratam abunt per firmam cartam da Citrus filius quondam Cari , et pro cauſa remeliorationis adjungere nobis ſolidos decem , ana quadtuor auri tarenos abentes per ſolidum . Et ut providimus , quod bonum ad pars predicti noſtri Monaſterii ebeniret , et remelioratum eſſet illut , quod reciperemus , quam illut , quod dare cupimus , tunc cepimus inde abere colloquium cum fratres ſancte noſtre Congregationis , et cum Johannes Clericus Advocatus iſtius noſtri Monaſterii . Set ad jam dictos fratres , et ad predictum Advocatum bonum comparuit eſſe commutationem iſtam faciendum , et remelioratum eſſe rebus ipſa , quam ipſi germani in predicto noſtro Monaſterio commutationis hordine dare bolunt , quam ipſa predicta terra , que a nos recepere querunt . Et ego predictus Johannes Abbas per me ipſum illut per hordinem nuntiavi ſupradicte glorioſe Poteſtatis , ut per ejus licentiam hanc commutatione faceremus . Ille vero pius Princeps ſolutionem nobis dedir talia faciendum ; etiam de ſuis

preſentiis inter nobis eſſendum direſſit Amatus Judicem, ſuumque fidelem, et Miſſum. Et nos ſecundum legem Langobardorum inter nos eſſendum combocavimus idoneos homines, ut quo utrumque fecerimus, firmum, et ſtavilem permaneat. Quo ita factum ego ſupradictus Johannes Domini gratia Abbas ante ipſum Judex, et ſubſcripiis idoneos homines commutationis hordine tradidimus vobis jam dictis Manſoni, et Leoni Comitibus una cum jam dictum Advocatum noſtrum inclitam ipſam jam dictam terram noſtri Monaſterii de predicto locum Andrelle per ſupradictas fines, et menſuras cum vice de ipſa via, et cum omnia intra ſe habentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper vos prenominati germani, et veſtris eredibus illut abendum, et omnia inde faciendum, quod volueritis abſque omni contrarietate mea, & de meos ſucceſſores, vel de pars noſtri Monaſterii. Unde pro confirmandam hanc noſtra commutatione ſuſcepi a vos prenominati germani per aliam cartam, quam aput nos ſcriptam retinemus, inclita ipſa rebus veſtra de ipſum locum Pandola, que vos emptam abetis da ipſum Citru, que eſt terra cum arbuſto, ubi propio ad Caſtanieta dicitur, et eſt per as fines, et menſuras. Ab oriente fine via ſunt inde paſſus quinquagintaquinque, a ſeptentrione abet paſſus quadragintattes; ab occidente fine rebus ſupraſcripti noſtri Monaſterii ſunt inde paſſus quadraginta et nobem; a meridie abet paſſus quinquagintaſeptem menſurati ad juſto paſſus homini. Hec ſupradicta rebus per iſtas fines, et menſuras a vos jam dictis germanis ſuſcepi, ſicut ipſa carta continet, que a veſtra parte firmata retinemus. Et pro cauſa remeliorationis adjunſiſtis nobis ipſi decem ſolidos de tarì ana quadtuor auri tarì per ſolidum. De qua Ego predictus Johannes Domini gratia Abbas obligo me, et meos ſucceſſores, et pars iſtius noſtri Monaſterii amodo, et ſemper defenſandum vobis predictis Manſoni, et Leoni, et ad veſtris eredibus integra iſtam petia de terra per ſupradictas fines, et menſuras, quod ſuperius vobis tradidimus cum vice de via ſua, da omnibus hominibus, omnique partibus, Et quando nos jam dicti germani, et noſtris eredibus de ſupradicta noſtra traditione auctores, et defenſores eſſere bolueritis, licentiam, et poteſtatem abeatis inde cauſare, et finem facere, qualiter bolueritis, cum omnes munimina, et rationes, quas inde oſtenderitis. Et si taliter, sicut ſuperius legitur, Ego, et meos ſucceſſores, et pars predicti noſtri Monaſterii vobis predictis germanis, et ad veſtris eredibus non adimpleberimus, et illut vel exinde remobere, aut contrare queſierimus, vel si qualiscumque cauſationes vobis, et ad veſtris eredibus exinde emiſerimus, componere obligo me, qui ſupra, Johannes Domini gratia Abbas, et meos ſucceſſores, et pars iſtius noſtri Monaſterii vobis Manſoni, et Leonis, et ad veſtris eredibus quingentos aureos ſolidos Conſtantinos; et taliter ſcribere rogavimus te, qui ſupra, Johannes Clericus, et Advocatus, qui et ſcrib.

✠ Ego qui et ſupra Johannes humillimus Abbas.

✠ Ego qui ſupra Amatus Judex.

✠ Ego Romualdus me ſubſcripsi.

Digitized by Google

XXIX.

ALoara Comes filia quondam Romoaldi Comitis, et relicta quondam Petri Comitis filii quondam Petri tradit Grimoaldo, Johanni, et Mari filiis quondam Jaquinti terram cum arbuſtis vitatis, et pomis in loco Malluni de confinibus Nuceriae ſubtus montem S. Cirici ad eam laborandam pro medietate vini, et frugum, et terratico conſueto. anno 24. principatus Salerni Guaimarii Principis, et 4. principatus ejus Capuae, et ducatuum Amalphiae, et Sirrenti, et 1. dictorum principatuum, et ducatuum Giſulphi Principis ejus filii menſe Julii 10. Ind. (Chriſti 1042.) *Arc.* 32. *n.* 95. in membrana.

IN nomine Domini viceſimoquarto anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimari glorioſo Principis, et quarto anno principatus ejus Capue, et ducatus ejus Amalfi, et Surrentu, et primo anno ſupraſcriptorum principatu, et ducatu Domini Giſolfi eximii Principi, et Duci filii ejus menſe Julius decima Indictione. Memoratorium factu a me mulier nomine Aloara Comitiſſa filia quondam Romoaldi Comitis, relicta quondam Petri Comitis filii quondam Petri per voluntate de Mundoalt mei per vona comvenientia ad tenendum, et lavorandum tradidi ego una cum advocatorem meumh Grimoaldi, et Johanni, et Mâri germani filii quondam Jaquinti, qui ſunt avitatori de locum Malluni finibus de Nuceria, hante ſubſcribti teſtes inclita medietate in partibus occidentis de una pecia de rebus mea cum arbuſtis vitatis, et pomis, quod ego abeo in ipſo locum Malluni ſubtus monte Sancti Cirici, qui eſt rebus ipſa per as fines. A parte meridie fine via publica, a parte orientis fine meaque Aloare, ſicut inde media ſepe diſcernit, de ſuper a parte ſeptentrionis ſimiliter fine mea, a parte occidentis ſimiliter fine mea, ſicut inde media ſepe diſcernit, et conjungente ſe ad ipſa via priora fine. Ec vero ſupraſcripta pecia de terra cum arbuſtis vitatis, et pomis per jam dictas finis, ſicut diximus, inclita ipſa medietate exinde in ipſa pars occidentis ipſorum germani tradidit ad lavorandum. Unde pro taliter per vona convenientia per voluntate de Mundoalt mei guadiam mihi dederunt ipſi Grimoaldus, et Johannes, et Mari germani dederunt, et mediatorem mihi poſuerunt ſe ipſis, et per ipſa guadia obligaverunt ſe, et ſuis eredibus tali ordine, ut amodo, et ſemper ad ſua, et de ſuis eredibus natos naſcentes ſint poteſtate illut tenere, et dominare, et fovee, et omnes ſue utilitatis juſta ratione ibidem faciant, ſicut meruerit, et eos cultarent, et ubi meruerit infra ipſo arbuſtu arbores, et vites plantare, et pomis, et propaginare, illis autem, et ſuis eredibus illut ibidem plantarent, et propaginarent, et ſic totum eos lavorarent, et cultarent de ſuper, et de ſubter, ſicut locus ipſe meruerit, ut in melius proficiant, et non diſpereant; ut per omnes annos vonum pareat lavoratum, et cultatum, et ſalbum, et ubi meruerit omni tempore cluſum vonum illut avere, et per tempus de vindemie faciant illis, et ſuis eredibus nos; vel noſtris eredibus ſcire, ut dirigamus ibidem Miſſum noſtrum, et illis, et ſuis eredibus tota ipſa medietate de ipſo arbuſtu abto tempore rationaviliter illut vindemiarent, et totum ipſo vinum ibique ad palmentum per medium illut inter nos dividamus; ipſo Miſſum noſtrum tollat ipſo vinum medietate, ipſi predicti germani tollat inde reliqua medietate de ipſo vinum faciendum inde per partes quod voluerimus; ipſo Miſſum noſtrum adſinguare ipſorum germani ad cellarium meum, quod ego aveo intus ipſa curte organeum noſtrum vonum da vinu; ipſo horganeum per illis fiat vonum conciatum, et ſtudiatum, ſicut meruerit, et reponant ipſa noſtra ſortione de ipſo vinum intus ipſo horganeum, et faciant illis, et ſuis eredibus nobis, vel ad noſtris eredibus annualiter ipſo vinum ſalbum, donec illut inde tule-

tulerimus abſque degeneratione et ingne, poma vero, et caſtanee, et nuei, que ibidem ſunt, ſuo tempore, quando meruerit, illis, vel ſuis eredibus ille colligere, medietatem inde illis nobis adducere in iſta civitate ad domus mea, et medietatem inde illis sivi avere. Ipſo Miſſum, dum ibidem venerint per tempus de vindemie pro recipiendum ipſa noſtra ſortionem de ipſo vinum, ipſi predicti germani, et ſuis eredibus illum nutrire ſecundum ſuam poſſivilitate, et palmentatica ei dare, ſicut meruerit, et de eo, quod ibidem ſeminaverint, amodo, et ſemper deant inde omne anno ad ipſo Miſſum juſto terraticum ſecundum conſuetudinem de ipſo locum, et quale tempus ipſi predicti germani, et ſuis eredibus ipſa rebus in ſupradicto ordine tenere, et lavorare non voluerint, aut non potuerint, inclita ipſa rebus lavorata, & cultata vona, et ſalba, et ubi meruerit cluſa, et ipſa organea ſalba remittere ad poteſtate meaque Aloare, vel de meis eredibus, faciendum exinde omnia quod voluerimus, et liceant ipſi predicti germani, vel ſuis eredibus inde exire cum omnis ſua cauſa movilia, quod ibi abuerint ſcepto ipſo cellario, et ipſa organea, et ire cum illut ubi voluerint ſine contrarietate meaque Aloare, vel de meis eredibus. Quod ſi taliter omnia ſupraſcripta ipſi predicti germani, vel ſuis eredibus mihi predicte Aloare, vel ad meis eredibus non adimpleverint, et aliquit inde contradixerint, tunc per comvenientia, et per ſupradicta guadia componere obligaverunt ſe ipſi predicti germani Grimoaldus, et Johannes, et Mari, vel ſuis eredibus mihi predicte Aloare, vel ad meis eredibus triginta hauri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſuptaſcripta per ſupradicta ratione nobis complire. Ego predicta Aloara omnia ſupraſcripta per ſupradicto ordine feci per voluntate de Mundoalt mei, et una cum illis; cum ipſi ſupradicti Grimoaldus, et Johannes, et Mari germani, et filii predicti Jaquinti ante ſubſcribti teſtes; et unc brebem ſcribſi ego Truppoaldus Notarius.

✠ Ego Urſus me ſubſcripſi.

✠ Ego Johannes me ſubſcripſi.

XXX.

Landemarius Comes filius quondam Maraldi donat Manſoni, & Leoni Comitibus filiis quondam Manſonis Caſtaldei medietatem terrae vacuae, quam communem habet cum Landolfo germano ſuo extra Salernum, ubi Andrelle dicitur, prope fluvium Lirnum, recipiens ab eis launegilt ſecundum Langobardicas leges groſenam unam. anno 25. principatus Salerni Guaimarii Principis, & 5. principatus ejus Capuae, & quarto ducatuum Amalphiae, & Sirrenti, & primo dictorum principatuum, & ducatuum Giſulphi Principis ejus filii menſe Septembris 11. *Ind.* (*Chriſti* 1042.) *Arc.* 86. *n.* 316. in membrana.

IN nomine Domini viceſimoquinto anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimari glorioſus Princeps, et quinto anno principatus ejus Capue, et quarto anno ducatus illius Amalfi, et Surrentu, et primo anno ſupraſcriptorum principatuum et ducatuum Domini Giſolfi ejus filii eximii Principis, et Ducis menſe September undecima Indictione. Ego Landemari Comes filius quodnam Maraldi, ſicut mihi congruum eſt, vona mea boluntate per anc cartam ante preſentia Amati Judici dono, adque ad ſemper abendum confirmo bobis Manſonis, et Leonis Camitibus germani, et filii quodnam Manſoni Caſtaldei inclita medietate de una pecia de terra bacua, quod commune abeo cum Landolfus germanus meus a foras anc cibitate, ubi Andrelle dicitur, propinquo flubio Lirno, qui eſt per as fines. A parte occidentis finis via; a patte Septentrionis finis Sico-

Siconi, et Petti germani filii quodnam Godeni, et aliquantum per fine de rebus veſtraque germani, ſicut media ſepe diſſernit; a parte orientis fine aqua, que decurrit de molina veſtraque germani; a parte meridiei ſimiliter finis via. Ec autem predicta pecia de terra inſra jam dictas fines inclita medietate inde vobis jam dictis germanis donabi cum omnia intro ſe abentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſe vie, ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper vos jam dicti germani, et veſtris eredibus ſupraſeripta mea donatione abendum, et omnia inde faciendum quod volueritis abſque omni mea, et de meis eredibus contrarietate, vel requiſitione. Unde pro confirmandam, et ſtabiliſſendam anc ſupraſcripta mea donationem nunc a preſentis ſecundum legem ſuſcepi a bos jam dicti germani Launegilt groſena una, ſicut inter nobis combenit, finitoque Launegilt ipſum aput nos. Ea ratione per combenientia guadiam vobis jam dictis germanis dedi, et fidejuſſore vobis poſui Joannes Comes filius quodnam Adenolfi Judici, et per ipſam guadiam obligo me, et meis eredibus amodo, et ſemper defenſaudum vobis predicti germani, et ad veſtris eredibus inclita ſupraſeripta mea donatione da omnes omnes. Quit ſi minime illut vobis, et ad veſtris eredibus defenſare potuerimus, tunc, ſicut in lex Langnobardorum de donum, et Launegilt continet, ita ego, et meos eredes adinpleamus, et perſolbamus exinde vobis, et ad veſtris eredibus juſtitiam, et quando vos jam dicti germani, et veſtris eredibus de ſupraſeripta mea donatione per bos ipſis volueritis eſſere auctores, et defenſores, tunc licentiam, et poteſtatem abeatis in omnibus inde cauſare, et finem facere, qualiter volueritis, eum omnis monimen, et rationem, quas inde oſtendere boluetitis. Et ſi taliter omnia, ſicut ſuperius legitur, ego, et meos eredes vobis predictis germanis, et ad veſtris eredibus non adinplevetimus, et illut vel exinde vobis remobere, aut contrare queſierimus, vel ſi qualiſcumque cauſationis vobis, et ad veſtris eredibus exinde emiſerimus, aut prepoſuerimus, per ipſam guadiam componere obligo me ego jam dictus Landemati, et meis eredibus vobis predictis germanis Comitibus, quam et ad veſtis eredibus quinquaginta auri ſolidos Coſtantinos, et omnia ſupraſeripta ego, et meos eredes vobis, et ad veſtris eredibus adinpleamus, et taliter ſcrivere rogabimus te Romoaldus Notarius. Actum Salerno.

✠ Ego qui ſupra Amatus Judex.

XXXI.

Alferius Archipresbyter, & Abbas Eccleſiae S. Maximi Salerni dat Altrudae uxori Calſtelmanni Comitis ejus fratris terram cum caſa ad ipſam Eccleſiam pertinente; ita tamen ut Caſtelmannus, ejuſque uxor alios homines, qui modo ea in domo habitant, non moleſtent, nec ab iis moleſtentur, donec expiret tempus iis conſtitutum, ultra quod ipſam amplius incolere nequeant. anno 12. *principatus Giſulphi menſe Aprilis* 6. *Ind.* (*Chriſti* 1053.) *Arc.* 84. *n.* 237. in membrana, cujus latitudo menſura eſt unius pedis.

IN nomine Domini duodecimo anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Aprilis ſexta Indictione. Ego Alferius Archipresbiter, et Abbas Eccleſia Sancti Maximi de intus ane Salernitanam cibitatem per combenientia ante idonei homines conjunctus ſum cum Caſtelmanno Comes germanus meus, propter quod ante os dies per combenientia ante preſentia Amati Judici per firma eartula, que ſcripta eſt per Romoaldum Notarium pro parte Altrude uxori ſue, dedit ego ei terra cum caſa pertinente eidem Eccleſie, que eſt ipſa terra, et caſa per fines, et menſuras talem pedem

dem manum ominis menſuratum, quantum cartula iſta in capite lata eſt, pedem unum. A parte orientis finis anditum, in quo ipſe Caſtelmannus ſcala, et mineaneum abet, et ſimiliter ipſa caſa, quod ei dedit, in ipſum anditum, ſcala, et mineaneum factum abet, inde pedes biginti minus unciis tribus; a parte meridiei finis predicte Ecclefie; ab occidente finis anditum, in quo ſuper ipſo anditum, et in ipſo anditum, mineaneum, et ſcala ipſa caſa abet inde pedes decem et nobem, et uncie due; a parte ſeptentrionis finis extrectola. Et, ſicut inter nos combenit, guadiam michi ipſe Caſtelmannus dedit, et fidejuſſorem michi poſuit Petrus filius quondam Jaquinti Notarii, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ejus eredes, ut omines, qui reſidet ipſa caſa per firmum brebem a parte mea, nullam moleſtationem ad ipſi omines faciant amodo, et uſque conſtitutum, quem ipſi brebi continet, ſet in omnia permaneant ipſe Caſtelmannus, et ejus eredes cum ipſi omines, ſicut illis michi, et ad partem predicte Ecclefie ſunt obligati per ipſi brebi, et omnis cenſum, quod inde ego, vel pars predicte Ecclefie tollerer, abere debemus, totum illud nos faciamus dare ipſius Altrude, et ad ejus eredes, et ad ipſo conſtitutum, quem ipſi brebi continet, licead ipſi omines inde exire cum omnis illorum cauſa, ſicut ipſi brebi continet, et qualiter michi, vel ad partem predicte Ecclefie ipſa terra cum caſa ipſi omines, vel illorum eredes remictere debunt per ipſi brebi, taliter ipſa terra cum caſa perbeniant ad poteſtate predicte Altrude, et de illius eredes ad faciendum inde quod boluerint; et ipſo brebem, quod inde ipſi omines abunt firmatum de ipſa caſa a parte mea, ſcriptum eſt per Dauferium Notarium viceſimo anno principatus Domini Guaimari, et primo anno principatus Domini Johanni ejus filii, et primo anno principatus eorum Capue menſe Aguſtus ſexta Indictione, et in eum ſubſcripti Grimoalt Comes, et Judex, et Alderiſſi Notarius. Et ſic permaneant ipſe Caſtelmannus, et ipſa uxor ſua, vel illorum eredibus cum ipſi omines, qui ipſa caſa per ipſum brebem retinunt, qualiter per ipſum brebem inde eorum ego ſum obligatum, vel pars predicte Ecclefie, et ſic licead ipſi omines inde exire cum omnis illorum cauſa, qualiter ipſo brebem continet. Et ſi taliter, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ille, et ejus eredes, ipſe Caſtelmannus, et ejus eredes, michi, vel ad partem predicte Ecclefie non adinpleberint, et ſupraſcripta vel exinde remobere, aut contradicere preſumpſerit, per ipſam guadiam ipſe Caſtelmannus obligavit ſe, et ejus eredes componere michi, vel ad partem predicte Ecclefie centum auri ſolidos Coſtantinos. Supraſcripto diſturbatum legit ille; quod ſcripſi Ego Romoaldus Notarius.

✠ Ego Alderiſſi Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Petrus Notarius me ſubſcripſi.

XXXII.

Giſulphus Princeps, et Alfanus Archiepiſcopus Salerni terras, & Eccleſias ad Sacrum Palatium, & ad Archiepiſcopatum reſpective ſpectantes ad invicem inter ſe permutaverant. anno 21. *ejuſdem Giſulphi menſe Julii* 15. *Ind.* (*Chriſti* 1062.). *Fit modo illius inſtrumenti tranſumptum ad inſtantiam Monaſterii SS. Trinitatis in Metiliano. anno* 1132. *Arc.* 87. *n.* 100. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo triceſimoſecundo temporibus Domini noſtri Rogerii Sicilie, et Italie glorioſiſſimi Regis menſe Februario undecima Indictione. Coram me Petro Judice venit Johannes Monachus, et Prior Monaſterii Sancte, et Individue Trinitatis, quod conſtructum eſt foris hac Salernitana civitate in loco Metiliano, in quo Dominus Symeon Dei gra-

gratia venerabilis Abbas preheſt, et pro parte ipſius Monaſterii oſtendit unam cartulam, que continebat. In nomine Domini viceſimoprimo anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Julio quintadecima Indictione. Dum coram preſentia ſupraſcripti Domini noſtri Giſulfi excellentiſſimi Principis, et Domini Alfani gratia Dei Archipreſulis Sancte Sedis Salernitani Archiepiſcopatus eſſemus nos Romualdus, et Sico Comes, et Johannes Judices, et plurima turba circa eundem Dominum Principem ſuorum adſtaret fidelium, ipſe Dominus Archiepiſcopus, dum una cum eo eſſet Advocatus ejuſdem Archiepiſcopii, clarificavit partem ipſius Archiepiſcopii habere Eccleſiam in honore Sancti Felicis conſtructam in cacumine montis iſtius Salernitane civitatis, et integram roccam iſtius civitatis circa ipſam Eccleſiam conſtructam, et terra, in qua vinea fuit, foris hanc civitatem loco, ubi Caprilia dicitur, intra quam Eccleſia Sancti Michaelis Archangeli, et rocca conſtructa eſſe videtur, que eſt per fines, et menſuras. A parte ſeptentrionis eſt finis medius limes, qui aliquantum diſcernit ab inferiore terra cum caſtaneto, et paſſus ſexaginta; a parte orientis finis medius ipſe limes, et paſſus trigintaſex; a parte meridiei ſimiliter eſt finis medius limes, et paſſus nonagintaquatuor; a parte occidentis eſt finis medius ipſe limes, et paſſus vigintitres. Et ipſa terra cum caſtaneto in eodem loco, que cum ſupraſcripta terra conjuncta eſt, eſt per fines, et menſuras. A parte meridiei eſt finis ſupraſcripta terra, ſicut medius ipſe limes diſcernit, et paſſus quatuordecim; a parte orientis paſſus ſeptuagintaſex; a parte ſeptentrionis eſt finis via, que eſt inter hanc terram, et alia terra cum arbuſto ipſius Archiepiſcopii, et paſſus vigintiſex; a parte occidentis paſſus ſexagintaſex. Necnon et clarificavit Ipſe Dominus Archiepiſcopus partem predicti Archiepiſcopii habere terram cum vinea, et vacuo, et ſilva foris hanc civitatem in monte, ubi Buturnina dicitur, intra quam in latere ipſius montis Eccleſia in honore Domini noſtri ac Liberatoris Jeſu Chriſti, et alia Eccleſia Sancti Martiris Viti in plano conſtructa eſt; et intra ipſam terram plagarie ſunt, et in vertice ipſius montis ſimiliter rocca conſtructa eſt; et dixit ipſam terram eſſe per fines, et menſuras. A parte orientis finis aliquantum media ſepes, et finis via, et dimittit eam, et recte vadit in partem meridiei; per totum iſtud menſurati paſſus centum quadraginta uſque medium torum, et ab inde deſcendit per medium ipſum torum uſque petram, que dicitur lata, paſſus centum octogintaocto, et ab ipſa petra lata deſcendit per medium ipſum torum uſque medium vallonem, et a medio ipſo vallone aſcendit per mediam alium vallonem, et conjungit in eo loco, quo duo vallones in unum junguntur; unum, qui deſcendit ab occidente, et alium, qui deſcendit a parte quaſi ſeptentrionis, et ſunt ambo ipſi vallones intra hanc terram, et ab eo loco, ubi ipſi duo vallones in unum junguntur, aſcendit paululum per medium vallonem ipſum, qui deſcendit, ut dictum eſt, ab occidente, et conjungit in alium vallitellum, qui ipſi valloni adiacet in parte meridiei, et per eadem vallitellum aſcendit, et conjungit in rupe lapidea, que cum muro civitatis Veteri ipſius loci conſtructa eſt, ac cum eo conjunctum, et ab ipſa rupe lapidea vadit, ſicut per circuitum revolvendo in partem occidentis, et in partem ſeptentrionis, et in partem orientis per pedem rupium magnarum lapidearum ipſius montis, et ab ipſa rupe magna lapidea deſcendit per lumbonem ipſius montis recte in partem orientis uſque viam puplicam, et per ipſam viam puplicam revolvit in partem ſeptentrionis paſſus centum quatuor, et ab ipſis partibus tranſgredit ipſam viam, et recte vadit in ipſa parte ſeptentrionis uſque aliam viam paſſibus vigintiduobus, et per ipſam viam deſcendit in partem occidentis paſſibus ſeptuagintaduobus, et ab inde vadit recte in ipſa parte quaſi occidentis, et conjungit in media ſepe, paſſus trigintatres; ab ipſa parte occidentis eſt finis media ipſa ſepes, et menſurati intra ipſam terram prope ipſam ſepem paſſus quadragintaocto; ab ipſa parte ſeptentrionis eſt finis media ſepes, et dimittit eam, et vadit in ipſa parte orientis: recte per totum iſtud menſurati paſſus centumduo, et ab inde revolvit in ipſa parte ſeptentrionis paſſus ſexagintaquatuor, et revolvit in ipſa par-

te

te orientis paſſibus vigintiduobus non longe a quercu, cujus pes fabricatus eſt, et eſt intra hanc terram uſque ipſam primam finem. Quas comutationis ordine dare cupiebat, eo quod dicebat ipſi Archiepiſcopatui non congruere, quoniam parvum lucrum, et minimum redditum ex eo illi eveniret. Idcirco ipſius Domini Principis poſtulabat clementiam, ut ab eo per commutationem acciperet illud, quod parti ipſius Archiepiſcopii pertinere, ut ſupraſcriptum eſt, clarificavit, et dare ei integrum Monaſterium, quod pars Sacri ſui Salernitani Palatii habet conſtructum foris, et juxta murum iſtius civitatis, et prope litus maris, ad honorem Beati Martiris Viti, et omnes terras, et caſas ipſi Monaſterio pertinentes circa ipſum Monaſterium, que ſunt per fines, et menſuras. A parte ſeptentrionis eſt finis medius murus iſtius civitatis, et juxta eum menſurati paſſus trigintaocto et medium; a parte meridiei eſt finis via, que ducit juxta ipſum litus maris, cum ipſum mare tranquillum, et ſine tempeſtate fuerit; et per eam recte menſurati paſſus trigintaocto et medium, et per longitudinem a medio ipſo muro, et uſque ipſam viam, et a parte orientis cum terris ipſius Sacri Palatii conjuncti ſunt, et omnes res ſtabiles, et mobiles quomodocumque ipſi Monaſterio pertinentes tam intra hanc civitatem, quam et foris; quoniam magis ipſi Archiepiſcopatui congruere dicebat. Ipſe vero Dominus Princeps ſemper ad benefaciendum proptus, cui ſemper eſt cura, et ſtudium venerabilium, et ſanctorum locorum, audita ipſius Domini Archiepiſcopi obſecratione ſe talia facere repromiſit. Set conſiderans, ne aliquid damnum ipſi Archiepiſcopio eveniret; quoniam meliorata eſſe debent ea, que Pontifices per comutationem ſuſcipiunt, quam illa, que dant, ſicut in lege Langobardorum ſcriptum eſt; precepit nobis, ut ea, que ipſe Dominus Archiepiſcopus dare, et accipere deſiderat, ſtudioſius conſideraremus. Et ut nobis poſſibile fuit, conſideravimus congruentiam, et uſusfructus earum; ſet multo magis nobis comparuit melius eſſe illud, quod ipſe Dominus Archiepiſcopus accipere, quam illud, quod dare velit, Hoc ipſum jam dicto Domino Principi nuntiavimus; quibus auditis noſtro, et plurimorum relatu cognoſcens ipſe Dominus Princeps, ſicut ei congruum fuit, ſua voluntate per aliam cartulam pro parte ipſius Archiepiſcopii ſcriptam, dum homines, quorum ammittitur fides, intereſſent, comutationis ordine tradidit ipſi Domino Archiepiſcopo integrum ipſum Monaſterium, qualiter conſtructum eſt, et ipſas terras, et caſas ipſi Monaſterio pertinentes per ſupraſcriptas fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas; et inclitas omnes res ſtabiles ipſi Monaſterio quomodocumque pertinentes tam intra hanc civitatem, quam et foris, et omnes res mobiles ipsi Monaſterio pertinentes cum omnibus, que intra illud ſunt, cunctiſque ejus pertinentiis, et cum vice de plateis et viis, et anditis ſuis, et cum duobus preceptis utili anulo inſignitis, Unum ex ipſa terra, in quam ipſum Monaſterium conſtructum eſt, continentem ſcriptum per Romoaldum ſeptimodecimo anno principatus Domini Guaymarii menſe Junio Indictione tertia, alterum de rebus de loco Albole continentem ſcriptum per Truppoaldum Abbatem anno triceſimo principatus Domini Guaymarii, et decimo anno ducatus ejus Amalfis, et nono anno ducatus ejus Surrenti, et ſeptimo anno principatus, et ipſorum ducatuum ſupraſcripti Domini noſtri Giſulfi filii ejus menſe Majo Indictione prima, et cum cartulis ex ipſis rebus continentibus; ex quibus Prima ſcripta per Johannem Notarium quartodecimo anno principatus Domini Guaymarii menſe Novembri prima Indictione, in qua ſubſcripti ſunt Adenolfus, et Dayferius Notarii. Secunda ſcripta per Jaquintum Notarium anno viceſimotertio principatus ipſius Domini Guaymarii menſe Januario decima Indictione, in qua Grimoalt, et Ademari Notarii ſubſcripti ſunt. Tertia ſcripta per Smaracdum Notarium triceſimoſexto anno principatus ipſius Domini Guaymarii, et ſexto anno principatus Domini Guaymarii ejus filii menſe Junio ſeptima Indictione, et in ea ſubſcripti Ragelbradus Judex, et Jaquintus. Quarta per Ademarium Notarium ſcripta anno triceſimoſeptimo principatus ipſius Domini Guaymarii, et ſeptimo anno principatus Domini Guaymarii ejus filii menſe Aprili octava Indictione, et in ea ſubſcripti Jaquintus, et Johan-

Digitized by Google

hannes Notarii, et Johannes. Quinta per Ademarium Notarium ſcripta anno tricesimooctavo principatus ipſius Domini Guaymarii, et octavo anno principatus Domini Guaymarii ejus filii menſe Junio nona Indictione, et in ea ſubſcripti Jaquintus, et Jaquintus Notarii. Sexta ſcripta per Johannem Notarium anno tricesimooctavo principatus ipſius Domini Guaymarii, et octavo anno principatus Domini Guaymarii ejus filii menſe Junio nona Indictione, et in ea ſubſcripti Ragenbrandus Judex, et Smaraldus Notarius. Septima ſcripta per ipſum Smaraldum Notarium nono anno principatus ipſius Domini Guaymarii, et primo anno principatus Domine Gaytelgrime genitricis ejus menſe Aprili decima Indictione, in qua Ademari ſubſcriptus eſt. Octava ſcripta per Petrum Notarium, ſimiliter et nonam, et decimam per eundem Notarium ſcriptas in anno viceſimo principatus ipſius Domini Guaymarii, et primo anno principatus Domini Johannis ejus filii menſe Decembri una earum ſcripta, relique due menſe Januario ſexta Indictione, in quibus Grimoalt Comes, et Judex ſubſcriptus eſt. Undecima vero ſcripta per Romoaldum Notarium viceſimoprimo anno principatus Domini Guaymarii, et ſecundo anno Domini Johannis ejus filii principatus illorum Salerni, et primo anno principatus eorum Capue, menſe Novembri ſeptima Indictione, in qua Johannes Judex ſubſcriptus eſt. Duodecimam, et tertiamdecimam ſcriptas de viceſimoſecundo anno principatus Salerni ipſius Domini Guaymarii, et ſecundo anno principatus ejus Capue, et primo anno ducatus ejus Amalfis, et Sirrenti menſe Octubri octava Indictione; una earum ſcripta per Johannem Notarium, alia vero per ipſum Romoaldum Notarium, in quibus ipſe Grimalt Comes, et Judex ſubſcriptus eſt. Quartamdecimam ſcriptam per Miraudum Notarium viceſimotertio anno principatus Salerni ipſius Domini Guaymarii, et tertio anno principatus ejus Capue, et ducatus Amalfis, et ſecundo anno ducatus ejus Sirrenti menſe Julio nona Indictione, et in ea ipſe Johannes Judex ſubſcriptus eſt. Quintadecima ſcripta per ipſum Petrum Notarium viceſimoquarto anno principatus Salerni Domini Guaymarii, et quarto anno principatus ejus Capue, et tertio anno ducatus illius Amalfis, et Sirrenti menſe Februario decima Indictione, in qua ſubſcripti ſunt Johannes, et Ademari Notarii. Sextadecima per Madelmum Notarium ſcripta viceſimo ſexto anno principatus Salerni Domini Guaymarii, et ſexto anno principatus ejus Capue, et quinto anno ducatus illius Amalfis, et Sirrenti, et ſecundo anno ſupraſcriptorum principatuum, et ducatuum ſupraſcripti Principis Giſulfi filii ejus, et primo anno ducatus illorum Apulie, et Calabrie menſe Januario duodecima Indictione, in qua Ademari Judex, et Ademari, et Petrus Notarii ſubſcripti ſunt. Septimadecima, et octavadecima de viceſimoſeptimo anno principatus Salerni Domini Guaymarii, & ſeptimo anno principatus ejus Capue, et ducatus Amalfis, et Sirrenti, et tertio anno principatuum, et ducatuum ipſius Domini Giſulfi filii ejus, et ſecundo anno ducatus illorum Apulie, & Calabrie; una earum menſe Decembri ſcripta per Dauferium Notarium, in qua teſtatus eſt Ademari Judex; alia ſcripta per ipſum Romoaldum Notarium, in qua ipſe Johannes Judex, et Alderiſſi, et Aldelriſſi Notarii, in ſexto anno ducatus illius Sirrenti, et tertio anno ducatus illorum Apulie, et Calabrie menſe Aprili tertiadecima Indictione. Nonadecimam per ipſum Romoaldum Notarium ſcriptam triceſimotertiò anno principatus Domini Guaymarii, et tertiodecimo anno ducatus ejus Amalfis, et duodecimo anno ducatus illius Sirrenti, et decimo anno principatus, et ipſorum ducatuum ipſius Domini Giſulfi filii ejus menſe Junio quarta Indictione, et in ea ſubſcriptus ipſe Johannes Judex. Viceſima ſcripta per Petrum Notarium undecimo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Januario ſexta Indictione, in qua Romoaldus, et Ademari Notarii ſubſcripti ſunt. Viceſimaprima ſcripta per ipſum Romoaldum Notarium quintodecimo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Septembri decima Indictione, et in ea ego Romoaldus Judex ſubſcriptus ſum, et Ademarius, et Johannes Notarii ſubſcripti ſunt; et cum aliis munimibus, et preceptis ex ipſis terris, et Monaſteriis, et rebus continentibus omnibus. Ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipſius Domini Archiepiſcopi, et ſucceſſorum ejus, et partibus

 ipſius

ipſius Archiepiſcopii, et liceat illum, et ſucceſſores ejus, et partes predicti Archiepiſcopii de eo facere quod voluerint. Et propter confirmarionem hujus commutationis ipſe Dominus Princeps per hanc cartulam ſuſcepir ab ipſo Domino Archiepiſcopo integram ipſam Eccleſiam Sancti Felicis, et integram ipſam Roccam iſtius civitatis, et integram ipſam terram, in qua ipſa Eccleſia Sancti Mirhaelis Arehangeli, et jam dicta roeca conſtructa eſt, et ipſam aliam terram, que ibi eonjuncta eſt, et inelitam ſupraſcriptam rerram, intra quam jam dictas Eccleſias Sancti Viti, et Sancti Liveratoris, et jam dicta rocca eonſtructa eſt, per ſupraſcriptas fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſurata, cum omnibus, que intra eas ſunr, et eum flondis, et omnibus pertinentiis ipſarum plagariarum, et cum vice de viis ſuis. Vie vero, que intra eaſdem terras ducunt, non ei tradidir, ea ratione, ut totum, et integrum, quod, ut dictum eſt, ſuſcepir, ſemper ſit in poteſtate ipſius Domini Principis, er partium ipſius Saeri Palatii; et lieeat illum, et partes ipſius Sacri Palatii de eo faeere quod voluerinr. Vie vero, que intra eaſdem terras ducunr, quas ipſe Dominus Princeps, ur dictum eſt, ſuſcepir, non eas ſuſcepit, niſi tantummodó ex eis vicem in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſe Dominus Archiepiſcopus obligavit ſe, et ſuos ſucceſſores, et partes predicti Archiepiſcopii ſemper defendere ipſi Domino Prineipi, et partibus ſopraſcripti ſui Sacri Salernitani Palatii integrum illud, quod ipſe Dominus Princeps ſuſcepit ab ipſo Domino Archiepiſcopo, ut ſupraſcriptum eſt, ab omnibus hominibus, et partibus. Er ipſe Dominus Archiepiſcopus rribuir ipſi Domino Principi licentiam, ut, quando ille, et pars ipſius ſui Palarii voluerint, poteſtatem habeanr illud per ſe defendere, qualiter voluerint, cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderinr. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Dominus Archiepiſcopus, et ſucceſſores ejus, et pars jam dicti Archiepiſcopii ipſi Domino Principi, et parti ipſius ſui Palatii non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aur contradicure preſumpſerint, per ipſam convenientiam ipſe Dominus Archiepiſcopus obligavir ſe, et ſucceſſores ſuos, et partes predicti Archiepiſcopii componere ipſi Domino Principi; er parti ipſius Palatii auri puriſſimi libras ducentas. Quod autem ſuperius diſturbatum eſt, legirur ſubſcripti ſunt Johannes, et Ademari Norarii; Sexta; Er taliter re Romoaldum Notarium ſcribere precepimus. Ego Alfanus, qui ſupra, gratia Dei Archiepiſcopus, Ego, qui ſupra, Romoaldus Judex, Ego, qui ſupra, Sico Comes, et Judex, Ego, qui ſupra, Johannes Judex, Ego Dauſerius Archidiaconus, Ego Amarus Archipresbiter, et Abbas, Ego Rodelgrimus Ipatus Imperialis, Ego Ademarius Notarius me ſubſcripſi, Ego Ademari Comes, Ego Alderiſi Notarius me ſubſcripſi. Cum autem ipſa cartula oſtenſa, ac lecta fuir, quoniam rotum illud de ſupraſcripto loco Caprilia, quod predicta cartula conrinet, eum predicta rocca de eodem loco, intra quod Caſtellum Sancti Adjuroris conſtructum eſt, ad poteſtatem ipſius Monaſterii Sancte Trinitaris pervenit, velud ab ipſo Priore aſſerebatur, et de reſiduis pars quedam ad poteſtatem ipſius Monaſterii Sancte Trinitatis ſecundum ejuſdem Monaſterii rationes ſimiliter pervenit; ydeoque ipſe Prior me deprecatus eſt, quatenus totam ipſam cartulam per ordinem in hae cartula pro parte ipſius Monaſterii Sancte Trinitatis declarari juberem. Cujus ego precibus annuens eandem cartulam totam per ordinem in hac cartula pro parte ejuſdem Monaſterii Sancte Trinitatis tibi Johanni Notario, & Advocato declarare juſſi, memorans quoniam quod ſuperius diſturbatum eſt legitur Archiepiſcopii, viis, et quod inter virgulos ſcriptum eſt legitur hominis.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

XXXIII.

DEſideus Notarius filius quondam Romoaldi concedit ad paſtenandum *Johanni Tuſcianenſi filio Dominici Francum in perpetuum bona ſua in Tuſciano pro medietate vini, caſtanearum, & ficuum, & tertia parte producti ex ſemine eidem Notario annuatim praeſtanda poſt annos duodecim. anno* 22. *Guaimarii principatus Salerni,* 2. *principatus Capuae, et* 1. *ducatuum Amalphiae, et Sirrenti menſe Septembris* 8. *Ind.* (*Chriſti anno* 1039.) *Arc.* 71. *n.* 345. **in membrana**:

IN nomine Domini viceſimoſecundo anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimari, et ſecundo anno principatus ejus Capue principatus, bac primo anno ducatus illius Amalfi, et Surrentu menſe September octaba Indictione. Memorarorium factu a me Deſideus Notarius filius quodnam Romoaldi, eo quod ante ſubſcripti teſtes per cumvenientia had tenendum, et laborandum, ſeu paſtenandum tradidi Johanni Tuſcianenſi filio Dominici Francum de rebus mea, quod abeo in ipſo locum Tuſciano illa parte ipſo fluvio Tuſciano, quod mihi pertinet a Munda Monacha genetrice mea, qui eſt rebus ipſa terra cum vinea, et arbuſtu, et caſtanietu, et bacibum, et pomis. Prima pecia, qui eſt cum vinea per finis, et menſuria. A parte Septentrionis fine bia publica, et ſunt per ipſa bia publica per latitudo paſſus nobe, et pedes duo, et quaſi in medio de latitudo paſſus nobe, et planta una, et in pede de ipſa vinea per latitudo paſſus nobem, et pedes duo; ibidem in pede ſe conjungi ipſa vinea cum ipſo arbuſtu, et ibidem ipſo arbuſtu eſt per latitudo paſſus undeci, et in pede de ipſo arbuſtum abet paſſus undeci, et medium, et longitudo quantum eſt da ipſa bia publica, et uſque in pede de ipſo arbuſtu. Alia pecia de terra mea baciba, qui eſt in pede, er conjunta de ipſo arbuſtu, qui dicitur Retunda, per ec finis, et menſuras. Erga ipſo arbuſtum paſſus trigintaduo ab occidente fine de conſortibus meis inde paſſus quadraginta ſex, a pars meridie paſſus bigintiquadtuor, ab oriente paſſus quinquaginta. Halia pecia de terra mea, qui eſt terra cum caſtanietu, et bacibu ibique propinquo, qui eſt per eo finis, et menſuria. Hab oriente fine bia publica inde paſſus bigintiſeptem; a meridie fine bia communis; ab occidente fine alia bia commune, inde ſunt per latitudo paſſus bigintiſeptem, longitudo da ipſa bia commune, et uſque ipſa bia publica, tota omnis ſupraſcripta menſuria had paſſus, qui ſignatum eſt in columna marmorea de Eccleſia Sancti Matthei de Archiepiſcopio Salernitano, in tali ordine, ut amodo, et ſemper nato naſcentes ad ſua, et de ſuos heredes eſſe poteſtatem illut tenendum, et fovee, et omnes ſue utilitatis juſta ratione ibidem faciant, et ibidem reſidere, et avitare, et ipſa vinea, et arbuſtu, qui modo ibi eſt factu, per annum de ſuper, et de ſupter ſuo tempore laborare, et cultare, et propaginare bonum, ſicut meruerit, et totum ipſo bacibum, qui infra tota ipſa menſuria eſt, amodo paſtenare, ibidem arbores, et vites de bono vitineo, et pomis, ut ad completi duodecim anni, ut amodo ſe compleant tota ſupraſcripta per ſupradictas finis, et menſuria, habeant totum illum arbuſtum ſurtu, et operatum, et cultatum, et ſtudiatum bonum, ut perfectum pareat factum, totum bonum, ſicut meruerit, et ubi meruerit totum cluſu, et ſalbum, ſicut de tantos annos, et locus ipſe meruerit, et ab inde in antea omni tempore tota ipſa rebus ſuo tempore de ſuper, et de ſupter laborare, et cultare, et ſtudiare totum bonum ſicut meruerit, et ſic per annum illum laborare, ut per omnes annos bonum laboratum, et cultatum pareat, quatenus in melius proficiant, et non diſpereant, et totum illut circuitu illut cludere, et ſemper illut cluſu, et ſalbum abeant, et amodo, et ſemper per annum de vindemie faciant illis ſcire me, vel ad meos eredes, ut ego, vel

 Miſ-

Miſſu noſtrum illuc dirigamus, vel nos, et illis tota ipſa vinea, et arbuſtu, qui modo ibi eſt factu, et illut, quod paſtenaverit, per annum quando meruerit, totum illut vindemiare, et quando meruerit poma inde colligere, et omnes vinum exinde ibique ad palmentum illis dividere per medium, nos tollamus illut medietatem, et illis medietatem, et ipſa noſtra medietate de ipſo vinum illis reponere debeant ibique in domus ſua in organea noſtra, que ibique eorum adſingnaverimus, per illis bonum conciatum, et ſtudiatum, ſicut meruerit, et faciant illut ſalbum, dum illut inde tulerimus abſque de ingne, et gente, et ubi ipſo vinum inde tulerimus, ipſa bucte illis a preſentis ſfeczare, et labare bona, ſicut meruerit, et quando boluerimus, ibidem pergamus pro requirendum ipſa rebus, ſi bona eſſe laborata, hac non. Et amodo, et ſemper per annum ſuo tempore tote ipſe terris de tota ſupradicta traditione illis conciare, et ſtudiare, et ſeminare, qualiter meruerit, et toti ipſi labori per annum temporibus ſuis mundare, et ſtudiare boni, ſicut meruerit, et per annum, quando meruerit, toti ipſi laborih recolligere, et adunare ibique ad area; et faciant illis me ſcire per annum, ut ego, vel meos eredes, vel Miſſu noſtrum illuc pergamus, aut dirigamus, et illis toti ipſi labori ibique ad area titulare, et reprecurare, et torum ipſo victum mundare, et conciare, et ſtudiare bonum, ſicut meruerit, et totum illut ibique ad ipſa area dividere in tres ſortis, nos tollamus exinde inclita una tertia parte, et illis due ſortis. Caſtanee vero, et ficum, que per annum ibi ſunt, illis colligere, et ſeccare bene ſicut meruerit, & ſalbe tote ille dividere per medietate, nos tollamus ille medietate, et illis medietate; nos, vel Miſſum noſtrum, dum pro ipſe vindemie, et pro ipſe aire ibidem ſtemus pro recipiendum tota ipſa ſortione noſtra de tota ipſa frudia, illis nos notire ſecundum ſuam poſſivilitate, et palmentateca per annum nobis dare, ſicut conſuetudo de ipſo locum, preter quale tempore da ipſi duodecim anni in antea ille, et ſuos eredes rebus ipſa tenere, et laborare noluerit, aut non potuerit in predicta ratione, inclita ſupradicta rebus per ſupradicta finis, et menſuria bona laborata, et cultata, et ſurta, et ſalba, et cluſa cum redita, et ipſo horganeum da vinum, quod ego ei adſingnaverit, remittere ad noſtra poteſtate faciendum que voluerimus; et illis liceat inde exire cum omnia cauſa ſua, et ire ubi boluerit. Unde pro taliter per bona combenientia guadia mihi ipſe Johannes dedi, et mediatore mihi poſuit ſe ipſu, et per ipſa guadia obligavi ſe, et ſuos eredes, ut, ſi taliter omnia ſupraſcripta in ſupradicta ratione nobis non adimpleverit, et aliquit inde contradixerit, per ipſa guadia componere obligavit ſe, et ſuos eredes mihi, meique heredibus bigiuti auri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta per ſupradicto ordine nobis complirent, et appoſui, et obligavit ſe nobis appingnerandum omnes pingnera, et cauſam ſuam legitimo, et inlegitimo. Er hunc brebem ſcripſi ego Ademari Notarius.

✠ Ego Grimoaldus.

✠ Ego Romualt Notarius me ſubſcripſi.

XXXIV.

LAndo infans filius quondam Petri contendit cum Diſijo filio quondam Petri, qui cognominatur Barbutus, de terra cum caſa intra Salernum, & de bonis extra ipſam in loco Locubia. Exhibitis coram Judice amborum monumentis judicium fertur, ut pars utraque per juramentum ad ſacroſancta Evangelia ſuarum chartarum veritatem oſtendat. anno 13. *principatus Giſulphi menſe Aprili* 7. *Ind.* (*Chriſti* 1054.) *Arc.* 82. *n.* 67. in membrana.

IN nomine Domini tertiodecimo anno principatus Domini noſtri Giſulphi glorioſi Principis menſe Aprili ſeptima Indictione. Ante me Johannem Judicem Lando infans intra etate filius quondam Petri, dum una cum eo eſſent Urſus Caſtaldeus, et Johannes abunculi ipſius infanti, hac filii quondam Johannacii Caſtaldei, quos ego venire feci, conjunctus eſt cum Diſijo filio quondam Petri, qui cognominatus eſt Barbutu, ad faciendum inter ſe finem de cauſationibus, quibus ipſe infans cum ipſo Diſijo dudum ante me cauſaverat, ut ipſe Diſijus malo hordine introiſſet in terra cum caſa ipſius infantis, ubi viri habitant intra hanc civitatem, & in res ipſius infantis foris hac civitate in loco Locubia, et ipſa caſa diſturbaſſet, et ex ipſis rebus arbores, et vites abſcidiſſet, et fructus tuliſſet, et ipſam terram cum caſa, et ipſas res eidem infanti contraſſet. Ipſe Diſijus reſponderat intra hanc civitatem plures terris cum caſis haberi, et in ipſo loco Locubia plures res haberi; ſed neſcire de quali terra cum caſa, & de qualibus rebus cum eo cauſaret. Ego autem . . . . et ipſe infans cum ipſo Diſijo guadiare feci, ut mecum, et cum Notario, et cum ipſis parentibus ad ipſam terram cum caſa, et ad ipſas res pergerent, et infans monſtraret ipſi Diſijo, de quali terra cum caſa, et de qualibus rebus ipſe infans cum ipſo Diſijo cauſaverat, et per partes plicarent ſecum ſuis rationibus, et ſecundum legem inter ſe de eo finem faciant. Poſtmodum vero mecum, et cum Notario, et cum ipſis parentibus ipſe infans cum ipſo Diſijo ad . . . . caſas . . . . ipſas res perrexerunt; et ipſe infans monſtravit ipſi Diſijo illud, de quo, ſicut ſupra ſcriptum eſt, cum eo cauſaverat. Nunc vero, ut dictum eſt, ante me conjuncti ſunt ad finem inter ſe de eo faciendum, & per partes oſtenderunt ſingula judicata de ſupraſcriptis cauſationibus, et ipſe infans oſtendit cartulas decem, et ipſe Diſijus oſtendit cartulas quattuordecim, et per partes manifeſtaverunt plures cartulas inter ſe ex . . . . oſtenderent, et legere feci ipſas cartulas, quas ipſe infans oſtendit. Prima ex eis ſextodecimo anno principatus Domini Giſulfi menſe Februarius ſeptima Indictione. Andreas filius Majonis per ipſam cartulam donaverat Petro, qui Rofri vocavatur, filio Landonis medietatem omnis res, ſubſtantias, et caſis, et movilibus ſuis, que ei a genitore, et genitrice ſua habere ſucceſſerat, ſeu quomodocumque per qualecumque ratione ei pertinebat, et quod tando ille tenebat, tam caſis, et rebus intra civitatibus, et foras caſalibus, vineis, arbuſta, olibeta, quercieta, caſtaneta, campis, ſilbis, pratis, paſcuis, et aquis, finis, et viis, montibus, quam et in planis, ubicumque per diverſis locis, et rebus ſua fuerit inventus, medietatem illud ei donaverat ſemper ipſe Petrus, et cui per eum datum paruerit ſecuro nomine eos haberent, exinde facerent qualiter eis placuerint, ſcepto perſonas donate, et Abraſie ancille ſue, unde ei ſortione non donaverat; reliqua medietate de omnibus rebus, et caſis ſtabilibus, et movilibus ſue reſerbaberat poteſtati ſub eo hordine, ut diebus vite ſue ſue eſſent poteſtatis, et ſuas utilitatem ibidem faceret, et ſi filios, aut filias non abuerit, ſicut et tando, que tantummodo habebat unam filiam nomine Mira, que nupto tradere debebat Atenolfo filio

filio Landenolfi Caſtaldei, ſi alias filias, vel filios non habuerit, non haberet pote-
ſtatem de ipſa medietate cuicumque, vel ubicumque exinde dare, aut alienare per
qualemcumque ratione, niſi ipſi Petro, vel cui per eum obligatum paruerit, illos
dent ad juſto ab eis recipiendo pretium, ſicut juſte fuerit appretiatum, et quo ille,
vel cui per eum obligatum paruerit, exinde ſcire fecerint, haberent ſpatinm ad eum
emendum uſque dies trigintaſex, et si infra ipſo conſtituto noluerint illos emere
eum juſto pretium, liceat illos ipſos dare cui boluerint. Nam si ante ipſo conſtitu-
to sine illius voluntate cuicumque per qualemcnmque rationem exinde dederint, tunc
illos, que exinde . . . . obligatum paruerit, sicut per vinditionis cartam,
reverteret ad poteſtatem ſua, vel cui per eum fuerit obligatum, omni tempore fir-
miſſime habendum, preter si de ipſa medietate in Ecclesiis offerire voluerit, liceret
ille in Ecclesiis offerire de ipſa terra vacua de ipſo loco Locubia uſque duobus mo-
dii tritici ſeminationis, & de ipſe terre vaeue de Beſpanicu uſque tribus modia tri-
tici ſeminationis, et de rebus ipſa de a . . a finibus ſtri . . . . tnor
modia ſeminationis. Nam alia omnes rebus, et casis, et ſerbis, et ancillis, et mo-
vilibus eius pro illo hordine haberet, sicut dictum erat, sicut ipſa carta continet
ſeripta per Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt ipſe Andreas, et Pando, et
Lambertus. Seeuuda de ſextodecimo anno principatus Domini Giſulfi meuſe Februa-
rius ſeptima Indictione, in qua Petrus, qui Rofri vocabat, filius Landonis clarifi-
caverat per . . . . ſem Andreas filius Majonis medietatem omnis re-
bus, ſubſtantiis, et caſis. et movilibus ſuis ſtavile, et movile tam de caſis, et re-
bus infra civitatibus, vel foras caſalibus cum finis, et viis, et cum omnis ſua perti-
nentia in montibus, et in planis, ubicumque fuerit exinde inventus, medietatem
funditus . . . . exinde faciendum quod ei placuerat . . . tan-
tum ſeptuaverat perſonas donate. et Abraſie ancille . . . .
baverat poteſtatem, ut, ſi alios filios, vel filias non habuerit, niſi Mita, que Ta . .
. . . vocabat, non haberet poteſtatem exinde dare, aut alienare per qualemcum-
que rationem, niſi ipſi Petro, vel cui per eum obligatum paruerit illos dare ad
juſtum pretinm, et faceret illos ſcire . . . . trigintaſex. Et ſi
eos emere noluerint infra ipſum conſtitutum, liceret illud dare cui voluerint. N . .
. . . . voluntate eos dederint, tunc illos, que inde datum parue-
rit, rediret ad poteſtatem . . . . vel cui per eum fuerit obligatum, ſieut
per cartam vinditionis omni tempore firmiſſime habendum. Et ipſe Petrus ſua vo-
luntate per ipſam cartulam donaverat ipſi Mire cuncta . . . .
onem tam caſis, et rebus, et movilibus ſtavile, et movile, ſieut pes ipſa . . . . .
. . . . obligatum fuerat,
ſic in integrum eos eidem Mire donaverat, atqne obligaverat, ſicut ipſa . . . . .
. . . . Mire, et de ſuis heredibus eſſent . . . . faciendum que eis pla-
cuerit, et illa alia medietate haberent illa, et ejus heredes obligata per illa ratione,
ſicut ab ipſo Andrea per ipſam cartula ei obligatum fuetat, et dederat ipſi Mire ad
defenſionem habendum ipſam cartulam, quod ipſe genitor . . . . preter
. . . . Andreas ad frudiandum vite ſue reſerbaverat, in
Eccleſiis offerire voluerit, licentiam exinde habeant . . . .
. . . . na carta continet, ſicut ipſa carta continet ſcri-
pta per ipſum Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt ipſi Andreas, et Pando, et
Lambertus, et Petrus. Tertia viceſimonono anno principatus ipſius Domini Giſulfi
menſe Junins quarta Indictione. Declara . . . . onis abſque filiis, filia-
bus eſſe, tantum unam filiam habebat nomine Mira, que nupto tradi . .
. . . . aberet Petri Judici, qui Roffo vocavatur, filii Lan-
donis cuncta, et inclita omnis rebus ſua medietate. qualiter continebat carta, que
inde ei emiſerat, et per ipſum Petrum totum datum erar ipſi Mire filie ſue, ipſa
alia medietate obligata habuerat ipſius Petri et . . . . . . datum paruerit, non ha-
beret poteſtatem cuicumque exinde dare, aut alienare preter ipſius filie ſue, vel ad
ejus

ejus heredes . . . . filia ſua propter cartam ipſam, quam ille emiſerat ipſius Petri, et ipſe Petrus illud dederat ipſius Mire, propter ipſam obligationem tradiderat ipſi Mire filie ſue ante Ermenandus Clericus filius Majonis varbanem ſuum cuncta rebus ſubſtantia ſua, omnibuſque ſuis facultatibus quantum, quantoque undecumque. vel quomodocumque ei fuerat, et erat, vel fuerat pertinente caſis intus hanc civitatem . . . . primitus terra, et caſa fabrita, in qua camminata habebat, que conjuncta erat de ſubtus ad viam, et ſicut aſſendebat in ſuſu uſque inclito pariete, qui erat ſubtus arco ſubtano, et ibar uſque parietem inclitum, qui diſcernebat a fine Monaſterii Sancti Benedicti, et deſcendebat uſque ipſa via, et tradiderat ei inclita terra vacua, ibique conjuncta, que conjuncta erat ad ipſa via, ſicut . . . . . . pariete illorum, qui erat erga curte communalem, et terram ipſius Ermenandi Clerici et ab occidente ibat uſque pariete de caſa, qui ibi edificatum erat, et tradiderat ex dicte Mire inclita alia caſa, et terra, in qua reſidentem erat, que conjuncta erat de caput ad plateam, et de alia parte in ipſa curte commune; et aliut caput tenebat in veridiarium Eccleſia illorum Sancte Marie, et de alia parte conjuncta . . . . et ſubtus ipſa curte commune tradiderat ei terram ſuam conjuncta cum ipſa curte, et cum pariete, et alium áplictum de terra, et caſa erga ipſa platea, que . . . . . dua áplicta. Iſtud totum infra ipſe finis ei tradiderat cum vice de ipſa curte commune, et cum vice de ipſa Eccleſia Sancte Marie, et Sancti Petri, et cum vice de viis, et pertinentiis ſuis, et cum vice de via ad ipſe Eccleſie, et tradiderant ei inclita rebus . . . . fuerit inventus, quomodocumque ei fuit, et erat, vel fuerat pertinente ad faciendum exinde illa, et ejus heredes quod voluerint preter diebus vite ſue liceret ille res ſuas de foras . . . . . . medietatem ad frudiandum, et illud de aſa poteſtatem haberet vindere, et pretium medietatem dent ipſi Mire, et medietatem ſibi habere, et de ipſa medietate poteſtatem haberet in Eccleſiis offerire quantum ſceptuatum fuerat ab ipſa Eccleſia, ſicut ipſa carta continet ſcripta . . . . ſubſcripti ſunt ipsi Ermenandus Clericus, et Andreas, et aliis. Quarta de vicesimonono anno principatus ſupraſcripti Domini Giſulfi menſe Junius quarta Indictione. Ipſa Mira filia Andree, et una cum ea adeſſet Atenolfus vir ejus, manifeſtaverat ei Ermenandus Clericus barbanem ſuum filius Majonis, ut nulla ſcriptione, aut qualemcumque rationem habuiſſet, aut haberet de terris . . . . totum ipſe genitor eius ei tradiderat . . . . . . bus ejus, quantum ſimiliter ei tradiderat, et per nullis rationibus nec ille, nec ſuis heredibus, nec quavis homo pro ajus partibus cum eis exinde cauſare, aut contendere non potere, et manifeſtaverat ut nullam manifeſtationem, neque nullam ſcriptionem habere a parte ipsius Andree genitori ſuo de quacumque cauſa, ſicut ipſa carta continet ſcriptam per Johannem Notarium . . . . dus Clericus, et Johannes Notarius, et aliis. Quinta de undecimo anno principatus Domini Johanni, et quinto anno Domini Guaimari ejus filii menſe Nobember ſeptima Indictione. Ipſa Mira relicta ipsius Atenolfi, et Pando filius ejus per ipſam cartulam donaverat Urſo filio Johanni una peciola de terra vaciva, in qua caſa habebat Johannes Presbiter per fines, et menſuras. Ab oriente fine, sicut medio pariete fabrito diſcernebat, et pedes quattuordecim, et ſummiſſe . . . . to de caſa Stefani Capizuto, et heredes Urſi, & pedes nobem; ab occidente fine platea, que ducebar ad Monaſterium Sancti Benedicti, et pedes quindecim, et ſummiſſe; et de capite fine via carraria ſua, et de ſorriſices ejus, et pedes nobem menſuratum ad juſta manum homini ad faciendum inde ille, et ejus heredes quod ei placuerit, in tali hordine, ut aliquando non haberet poteſtatem cuicumque illud dare per nullis modis, ſicut de illorum . . . . ſubtraxit . . . . filiiſque illorum, et heredibus illud vinderent ad juſtum pretium, ſicut ipſa carta continet ſcriptam per Johannem Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Teudericus, Maraghdus, et Maſcinu. Sexta de primo anno prin-

principatus Domini Johanni, et Domini Guidoni ejus filii menſe Magius duodecima Indictione. Urſi filii Johanni in parzione ad paſtenandum vinea, et pomis, et cannetum, et ſalicetum tradiderat ei ipſe Pando filius Atenolfi terram campenſe . . . . paſtenatum . . . . infra fines, et menſuras. A meridie fine via, et paſſus nonagintaduo; ab oriente fine Locubia, et paſſus triginta, et revolvit per ipſa Locubia in occidente paſſus trigintaſex, et revolvit per ipſa Locubia in ſeptentrione paſſus viginti recte menſurati ab intro ſepali de ipſa Locubia, et de ſuper fine ipſius Pandonis paſſus trigintaduo; ab oriente fine ejus paſſus trigintaocto, de ſuper capite fine via paſſus decem et octo; ab occidente fine via puplica . . . . quadragintanobem menſurati ad paſſum, qui ſignatum fuerat in columna marmorea Sancti Mathei de Archiepiſcopio Salernitano; ut in completo conſtituto haberet bonum lavoratum, et operatum, et cultatum, et divideret illud inter ſe per medietatem et . . . . . inter ſe exinde comprehenderent, et ſi ipſe Urſus habuerit vinditura, aut datura ipſa ejus medietate, non haberet poteſtatem alteri illud dare preter eorum illud venderent ad juſtum pretium, ſicur . . . . . . continent ſcriptam per Urſum Notarium, et in ea ſubſcripti Grimoaldo, et Teudericus, et alii. Septima de anno triceſimo principatus Domini Guaimarii, et tertio anno Domini Johanni ejus filii menſe Aprili prima Indictione, qualiter Nicola Grecus filius Johannis inter cetera, que judicaverat, judicaverat Johanni, et Petro filii ſui, et Urſo filiaſtro ejus, ut in omnibus rebus ſuis ſtavile, et in caſa ſua de intus hanc civitatem, et in omnibus rebus ſtavilibus, et caſa de . . . . civitatem, quod pertineba ipſi Urſo, ut ipſi filii, et filiaſtro ejus . . . . et equales inde permaneret ad dividendum inter ſe illud in tertiam partem, ipſe filiaſtro ejus, et ejus heredes haberent de totum tertiam partem, et ipſe filii ejus, et illorum heredes ſint . . . . ſicut ipſa carta continet ſcriptam per Mirandum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Johannes, et Radoaldus. Octaba de duodecimo anno principatus ſupraſcripti Domini noſtri Giſulfi menſe Magio ſexta Indictione. Ante . . . . Comitem, et Judicem ipſe Lando infans filius Petri conjunctus fuerat cum Johanne filio Lamberti, et cum Gemma filia Johannis de Nicola, et filiaſtra erat ipſius Johannis, et cum Petro germano ipſius Gemme ad faciendum inter ſe finem de cauſationibus, unde ante eum cauſaverat, nt malo hordine introiſſent in res pertinentes ipſius Landonis de loco Locubia propinque Eccleſia Sancti Euſtaſii, et in terra cum caſa de intus hec cives, et foveas ibi feciſſet . . . . diſturbaſſet, et arbores, et vites de ipſis rebus abſcidiſſent, et ſepes rupiſſent, et ipſis terra cum caſa, et rebus eidem Landoni contraſſet. Illi dixerant plures terra cum caſa intus hec cives, et rebus haberi in ipſo loco, ſed neſcire, unde cum eis cauſarent, et inter eis judicaverat, ut cum Judice, et Notario ad ipſam terram cum caſa, et res pergerent, et ipſe Lando monſtraret eis, unde cum eis cauſaverat. Set antequam ad ipſas terras cum ipſa caſa pergerent, per partes oſtenderunt illorum munimina, de quibus in ipſa carta declarate ſunt. Cum autem fuerant lecte, et plurima altercautio intereſſent, antequam per legem illud finirent, ipſe Urſus Caſtaldeus dederat ipſorum Johannis, et Lamberto, et ipſis Gemme, et Johanni viro ejus viginti et octo auri tarenos, et illis pro parte eorum, et de ipſo Petro germano ſupraſcripte Gemme remiſerant ad ipſum Urſum Gaſtaldeum pro parte ipſius Landonis, et de germani ejus cartule, que oſtenderant, et nnum judicatum ſcriptum per Mirandum Notarium ad faciendum de ipſis cartulis, et de ipſo judicato ille, et ipſi germani ejus, et illorum heredes quicquid voluerint; et obligaverant ſe, et ſuos heredes, ut non aliquando tempore cum ipſis germanis filii ſupraſcripti Petri Nepotes ipſius Urſi Caſtaldei, vel cum illorum heredes de ipſis terra cum caſa, et rebus, que fuerat Urſi, quod ei in ſortem evenerat per cartam diviſionis, cauſare, aut contendere per qualivet inventa ratione, vel per qualivet modum; et aliut continebat, ſicut ipſa cartnla continet ſcripta per Johannem Notarium, in quam ipſe Sico Comes, et Judex ſubſcriptus eſt. Nonam. In nomine Domini quartodecimo anno princi-

cipatus Domini noſtri Johanni, et octabo anno principatus Domini Guaimari ejus filii glorioſi Principibus menſe Februario decima Indictione. Memoratorium factum a me Pando filius quondam Aienolfi, eo quod ante ſubſcripti teſtes conjunctus ſum ad bonam convenientiam cum Urſu filio idem Urſi una cum ipſe Urſu adeſſet Teudericus Advocatorem ſuum propter ad dividendum inter nos terra cum vinea, et pomis, et cannietum, et ſalicetum de locum Locubia finibus Salernitane, quod jam ante hos hannos ego in partionis ad paſtenandum datum habuit ſupraſcripti genitori ejus per fines, et menſure, ſicut ipſi brebi de ipſa paſtenatione continunt, et conſtitutum, que inde poſitum habuimus, jam tranſiit, et in eadem terra vinea, et pomis, et cannietum, et ſalicetum factum, et operatum habunt, ſicut inde obligati fuerunt. Modo autem, ut diximus, propterea ſunt conjuncti rebus ipſa dividendum, et ſtatim, ſicut inter nos convenit, ipſe Urſu una cum ipſo ſuo Advocatore diviſeruut ipſa rebus, et fecerunt inde due ſortionis; unam ſortionem fecerunt eſſe in partibus orientis conjuncta ad aqua de ipſa Locubia; et alia ſortione fecerunt eſſe in partibus occidentis. Unde prius ego nominatus Pando comprehenſit ipſa ſortione da parte orientis, et ipſius Urſi tradidit ipſa ſortione da parte occidentis . . . . , . , ... a parte orientis fine ipſa ſortione, quod comprehenſit, ſicut termiti ficti ſunt, et inde ſunt paſſus ſexagintaduo; de pede fine via, et inde ſunt paſſus vigintiocto; a parte occidentis fine via, et inde ſunt paſſus quinquaginta; et ab inde revolvente ipſa via in partem orientis inde paſſus vigintiduo; totum menſuratum ad paſſum, qui ſignatum eſt in columna marmorea de Eccleſia Sancti Mathei de Archiepiſcopio Salernitano jam dictas fines, et menſure; totum et inclitum cum omnia intro ſe habentibus . . . . et cum vice de via ſua illud ipſi . . . . tradidit pro ſua ſortione, faciendum inde quod voluerint; ſemper defenſatum per me, et per meos heredes da omnes homines. Et ille pro taliter guadiam michi dedit, et mediatorem michi poſuit Grimoaldum filium quondam Landenolfi; et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes, ut, ſi aliquando illud daturum, aut vinditurum habuerit, non aberent poteſtatem cumque illud dare per nulla ratione, ud de illorum poteſtate eſſe ſubſtract . . . . illud vindant ad juſto baliente pretium, que juſte fuerit appretiatum, et faciant nos inde ſcire pro illud emendum per tertium conſtitutum uſque diebus trigintaſex. Et ſi infra ipſa conſtituta noluerimus illud emere, et dare inde vobis juſto baliente pretium, tunc poſt ipſa conſtituta liceat vos illud dare cui volueritis. Nam ſi ante ipſa conſtituta cuicumque illud dederitis abſque noſtra ſolutione, ſicut de veſtra poteſtate eſſe ſubtractum, tunc ſine p. . . . . poteſtate. Quod ſi aliquid de quomodo ſuperius legitur queſierit removere, aut contrare, et taliter omnia ſupraſcripta nobis non adimpleberint, et in ſupradicta diviſione firmiter non permanſerint, per ipſam guadiam componere obligavit ſe, et ſuos heredes michi, meiſque heredibus viginti auri ſolidos Conſtantinos, et in ſupraſcripta diviſione, ſicut dictum eſt, omni tempore firmiter permauerent; et hunc brebem ſcripſi ego Jaquinius Notarius, qui interfui. Ego Petrus. Ego, qui ſupra, Teudericus me ſubſcripſi . . . . Decimam. In nomine Domini triceſimoquarto anno principatus Domini noſtri Guaimarii, et quinto anno principatus Domini Guaimarii ejus filii glorioſi Principibus menſe December ſexta Indictione. Memoratorium factum a me Petrus filius quondam Pandoni, eo quod ante ſubſcriptis idoneis hominibus per bona convenientia tradidi Urſi, Johanni, et Petri, qui ſunt uterini fratres, hac filii Gemme habitantes in locum Locubia, rebus mea de ipſo locum Locubia iſta parte ipſa Locubia, quod ipſe genitor meus a jam preteritos annos traditum habuit ad paſtenandum, et lavorandum cuidam Nicole, qui fuit genitor ipſorum Johanni, et Petri, et patrinius fuit ipſe Nicola predicti Urſi; et eſt ipſa pecia, ubi ipſe Nicola debuit facere arbuſtum per has fines, et menſuras. A pars meridiei fine mea, ſicut vinea diſcernit, quod modo ſimiliter eorum tradidi, ſunt inde paſſus vigintiſeptem; a pars orientis fine mea, ſicut ſepe diſcernit, inde paſſus vigintiquattuor; a pars ſeptentrionis

ſine via puplica inde paſſus quattuordecim ; a pars occidentis ſine ipſius Urſi, quod ab ipſum genitor meus ei in ſortem evenit per hordine paſtenationis, ſicut termini inde ficti ſunt, et inde ſunt paſſus vigintiquinque, et da inde revolvendo per ſine mea in pars orientis paſſum unum, et ſummiſſe; et iterum revolvendo per ipſa ſine mea de ipſa vinea, quod inferius eorum tradidi, et conjungit in ipſa priore ſine, inde paſſus ſeptem: totum menſuratum ad paſſum, qui ſignatum eſt in columna marmorea de Eccleſia Sancti Mathei de Archiepiſcopio Salernitano. Et ipſa pecia de terra cum vinea, quod eorum tradidi, eſt per hec finis de ſuper ſine jam dicte pecie cum arbuſtis. A pars occidentis ſine ipſius Urſi, quod per ipſam paſtenationem habet a parte ipſius Pandoni genitori meo, ſicut terminatum eſt; a pars meridiei ſine via puplica; a pars orientis ſine, sicut decurrit aqua de ipſa Locubia, et exiente de ipſa Locubia, et aſcendente uſque in ipſa priore ſine: anbo ſupradictas pecias per jam dictas fines, et menſuras eorum tradidi cum vice de ipſe vie; ſceptuavi de ipſa pecia, ubi eſt ipſa vinea, ſortionem ipſius Urſi filiaſtrum ipſius Nicole de cannietum, qui conjunctum eſt cum ipſa Locubia, et cum ipſa via, que commune mecum habet. Nam illo aliud, ſicut dictum eſt, inclitum illud eorum tradidi tali hordine, ut amodo, et ſemper ad illorum, et de illorum heredibus ſine poteſtatis natos naſcentes illud tenendum, et dominandum per ſubſcripto hordine, et fovee, et omnis ſue utilitatis ibidem facere juſta ratione; et tota ipſa pecia per jam dictas fines, ubi eſt ipſa vinea, annualiter apto tempore laborarent, et ſtudiarent de ſuper, et de ſubter; hoc eſt ſcalciarent, adimplerent, propaginarent, potarent, ligarent, inpalarent, et ararent, ſicut locus ipſe meruerit, quatinus proficiat, et non diſpereat, et bona pareat lavorata, et cultata, et cluſam illam haberent; et de ſortione mea de ipſo cannietum, quod ibi infra ipſe finis habemus, b. . . . . narent per omnis annum ipſa vinea, et paſtinu, quod facturi ſunt in ipſa alia priore pecia, et ſalices illorum demus, quante illorum ibique ſufficiat ad ipſe ambe pecie, et reſerbarent ſibi ipſi uterini fratres in ipſa priore pecia tantum vacibum, quantum bene juſta ratione ſufficiat illorum ad ſedilia, ubi habitare debeant, et ubi faciant ortum; et ubi habeant redita pro animalia ſua. Nam ipſo aliud paſtenarent vinea de bono vitinio, vel ſi pomis, et illud lavorarent, et ſtudiarent, qu . . . . do et uſque nobem anni completi vinea facta, et inpalata, et cultata bona ibi habeant, ſicut de tantos annos locus ipſe meruerit; et licentiam habeat ipſo arbuſto inde deſtruere, et abſcindere, pro qua ipſa . . . . . non illud meruerit, et perfectionem nullarenus ibi habuit. Et da ipſi nobem anni completi in antea jam ipſa vinea ibi facta habuerit, ut diximus, omni tempore ſue poteſtatis tenere, et dominare, et omnes ſue utilitates ibi facere juſta ratione, et annualiter apto tempore illut lavorarent de ſuper, et de ſubter, ſicut locus ipſe meruerit, ut proficiat, et non diſpereant, et bona pareat lavorata, et de tota ipſa tradirione curam et vigilationem haberet, et ſalbum illud facere . . . . et amodo, et ſemper annualiter apto tempore pro vindemia de ipſa vinea vetrana facerent ſcire me, vel meos beredes, ut illuc dirigamus Miſſum noſtrum, et pro vindemia de ipſo paſtinu, quod illis paſtenaverint, a quo vinum inde exierit annualiter, apto tempore ſimiliter nos ſcire faciant, ut Miſſum noſtrum illuc dirigamus, et illis totum illud vindemiarent, et vinum ipſum ibique ad palmentum procuremus, et poma, quas ibi fuerit, colligerent, et de omnis vinum, et poma, quam inde exierit, tollamus nos medietate, vel Miſſum noſtrum, et ipſi fratres, et illorum heredes medietatem per pattes, faciendum, quod voluerimus, et dum pro ipſa vindemia illuc ſteterimus nos, vel Miſſum noſtrum, illis nos nutrire ſecundum illorum poſſivilitatem, et palmentatica nobis daret. De ortum autem, quod ibi fecerint, quacumque frudium inde exierit, tertiam partem ibique ad Miſſum noſtrum inde daret, et due ſortis inde ſibi haberent, et de quod in tota ipſa traditione ſeminaverint per annum ſimiliter tertiam partem ibique ad Miſſum noſtrum inde daret, et due ſortis inde ſibi haberet; et ſi de hanc terram Salernitanam exierit pro aliubi ad avitandum pro

i ira

ira ſeniori, aut pro generatione, inclita ipſa rebus perveniant noſtre poteſtati; et ſi infra tribus annis in hanc terram ad abitandum redierint, et voluerit illud recolligere in ſupradicto hordine, poteſtatem haberent; tanto illo anno, quod redierit ibidem, ſi rebus ipſa lavorata invenerint, non querant illo anno de ipſo frudio. Et ſtetimus ſemper illud eotum defenſandum per hoc tinore, que iſto brebem continet, da omnes homines, omnique partibus, et ſicut illorum brebem continet, ſimilem de iſtum, quod illorum modo emiſimus, et per ipſi priori brebi, qui fuerunt facti in nomine de ipſum Nicola pater, et patrino illorum, nulle occaſiones aliquando eorum preponamus, et quale tempus de ipſi nobem anni in antea rebus ipſa tenere, et lavorare noluerint; aut non potuerit, inclite rebus ipſa cultata, et ſtudiata, ſicut ſupra dictum eſt, revertat noſtre poteſtati, et illis, et ſuis heredibus liceat inde exire cum omnia illorum cauſa movilia, et pergant ubi voluerint. Unde in eo hordine per convenientiam guadiam michi ipſi uterini fratres dederunt, et mediatore michi poſuerunt ſe ipſis, ut, ſi taliter omnia ſupraſcripta illis, et ſuis heredibus michi, meique heredibus non adimpleberint, et aliquid inde contradixerint, per ipſam guadiam componere obligaverunt ſe ipſi uterini fratres, et ſuis heredibus michi nominari Petri, quam et ad meis heredibus decem auri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta nobis adimplerent. Verumtamen ipſa ſortione noſtra de ipſa poma illis, et illorum heredes per omnes annos, poſtquam illam collexerit, nobis illam adducere ad domus noſtra de hanc cives. Quod ſcripſi Ego Mirandus Notarius, qui interfui. Quam et hoc recolimus, ut per omnes annos per vindemie conciareut michi, meiſque heredibus ipſi uterini fratres, vel illorum heredes una bucte da vinu, qui capiat tantum vinum, quantum de ſupradicta rebus nobis in ſortionem evenerir, per ſupraſcripta guadia, et obligata pena. Et ſi ego nominatus Petrus defunctus fuero, et heredes de me non fuerit, et pervenerit ipſa rebus ad extraneam perſonam, tunc ipſa bucte jam non concietis ad ipſa extraneam perſonam; quod ſubjunxi ego ſupradictus Mirandus Notarius. Ego Ademari me ſubſcripſi, Ego Alderiſi Notarius me ſubſcripſi. Deinde feci legere ipſas cartulas, que ipſe Diſijus oſtendit. Prima ſexto anno principatus Domini Johanni, et primo anno Domini Guaimari ejus filii menſe Magius ſecunda Indictione. Petrus filius Petri Judici venumdederat Giczo filio Johannis pro vice Anne uxoris ejus áplictum de terra cum ſolario ad Hortum magnum. Ab oriente fine ipſius Petri, ſicut facienda arcora fabrita diſcernebat, et pedes ſeptem; a ſeptentrione fine ejus, et pedes decem et octo; ab occidente fine ejus, et pedes ſeptem, et ſummiſſe unum, et uncie tres; a meridie fine de conſortibus ejus, ſicut facie de pariete fabrito diſcernit, et pedes decem et ſeptem, et uncie tres: menſurati ad talem pedem, quantum cartula ipſa in capite erat lata, cum omnibus intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de andito da ipſa vinditione uſque platea majore, ut juſta ratione cum illorum congruitatibus ingredere, et regredere poteret, et cum ſericidio extra ipſa menia. A ſeptentrione in ſuo cecidentem, et a meridie haberet ſericidium in ipſa menia; et ipſa uxor ejus, et ejus heredes infra ipſa menia erga ipſo pariete de conſortes ejus canalem ponere, et habere, ut aqua, que diſcurſerit de ipſa venditione, cecideret in ipſo canale, et de ipſo canale diſcurreret in ipſa fine ſua ab occidente, ad faciendum inde ipſa Anna, et ejus heredes quod voluerit; et ſi illud ei defendere non potuerint, de colludio eis jurarent, et traderent eis ibique alia tanta, et conſimilem rem cum ſuis edificiis, qualis diebus eſſe paruerit. Et ſi aliquando tempore ipſa vinditione vinditura habuerit, ipſi Petro, et illius heredibus illud vinderent juſto valiente pretium, ſicut ipſa carta continet ſcriptam per Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt ipſe Petrus, et Jaquintus Notarius. Secunda decimo anno principatus Domini Johanni, et quinto anno Domini Guaimari ejus filii menſe Magius ſexta Indictione. Ipſe Petrus filius Petri Judici in cauſationes fuerat cum Maraldo Clerico, et Veſtarario ipſius Domini Principis de ipſum áplictu de terra cum caſa ad Hortum magnum, quod ille venumdederat ipſi Anne uxori Giczi, ſicut ſupraſcripta cartula continet, et di-

 ce-

cebat ipſe Maraldus, ut ipſa Anna donaſſet et ipſum aplictum, qualiter ei datum fuerat per ipſius Petri ſolutionem, et ipſe Maraldus oſtenderat due cartule; una erat ſupraſcripta cartula, altera, qualiter ipſa Anna per ipſius Petri ſolutionem donaverat ipſi Maraldo ipſa terra per ipſe finis, et menſure cum vice de via ſua, et cum ſericidio, et omnia, qualiter ab ipſo Petro ei datum fuerat, ipſe Maraldus, et ſuis heredibus, ſeu cui, vel ubi per illis datum paruerit, illud habendum, et faciendum quod voluerint; et ipſe Petrus manifeſtaverat, ut cartulas ipſas veraces eſſe; et ſicut inter eos placuerat, tradiderat ipſe Petrus ipſi Maraldo ipſa terra per ipſe fines, et menſure cum vice de ipſa via, et cum ipſa ſericidia, et qualiter continebat ambo ipſe cartule, ſic inclitum illud ipſi Maraldo tradiderat, ſecuriter ſemper ille, et ejus heredes, et cui, vel ubi per eos datum paruerit, et illorum heredes eos habendum, et omnia exinde faciendum, quod voluerit, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Petrum Notarium; in ea ſubſcripti Lando, Petrus Comes, Romoaldus Notarius. Terria decimo anno principatus Domini Johanni, et quarto anno Domini Guaimari ejus filii menſe Februarius ſexta Indictione. Ipſa Anna relicta Giczi elareſecerat ei pertinere ipſum aplictum de terra cum caſa ad hortum magnum per datum ſupraſcripti Petri filii Petri Judicis per fines, et menſuras eum vice de via ſua da ipſa vinditione uſque platea, et cum ipſa ſericidia; quemadmodum ſupraſcripta carta continet. Et ipſa Anna per ipſam cartam, per abſolutionem ipſius Petri filii Petri Judicis, et illo aſtante donaverat ſupraſcripto Maraldo Clerico, et Veſtarario totum, et inclitum, quantum dixerat ei per ipſum Petrum datum fuerat, ſecuriter ille, et ejus heredes, ſeu cui, vel ubi per eos datum paruerit, et ejus heredes illud habendum, et faciendum quod voluerint, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Romoaldum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Jaquintus, et Romoaldus Notarius, et Amatus. Quarta duodecimo anno principatus Domini Johanni, et ſexto anno Domini Guaimari ejus filii menſe Nobember octaba Indictione. Maraldus Clericus filius Saliconis Presbiteri conjunctus fuerat cum Marum, que fuerat uxor ſupraſcripti Petri filii Petri Judici, propter pariete, quod ille fabricaverat in terra ipſius Marum intus hane civitatem ad Hortum magnum, in quam accora fabricata fuerat, que erat erga caſis ipſius Maraldi, que ipſa Marum cum ipſo viro ſuo ei confirmaverant, et ipſa Marum tradiderat ei de ipſa terra ſua in omni loco ſummiſſi tres, et per longitudo pedes nobem, et ſummiſſe, ut in ipſa terra fabricare parietem in altum, quantum fuerat ipſa caſa ipſius Maraldi, et ſi plus voluerit fabricare, poteſtatem haberet in altum, quantum voluerint, et in ipſo pariete nullam foramen facere, unde una pars ad alteram aſpicere poteret, et omni tempore ille, et cui per eos datum paruerit, et illorum heredes haberent medium ipſum parietem ab occidente faciendum quod voluerint, et ipſa Marum, et ejus heredes haberent medietatem ab oriente, ut omni tempore parietem ipſum ſalbum fierent juſta ratione, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Romoaldum Notarium; in ea ſubſcripti Adenolfus, Teuderieus, Aghenardus Notarii. Quinta decimo anno principatus Domini Johanni, et quinto anno Domini Guaimari ejus filii menſe Junius ſexta Indictione. Ipſi Petrus filius Petri Judicis, et Marum uxor ejus elareſecerat ipſe Petrus, quoniam per firmam cartulam venumdederat ipſe Anne relicta Giczi ipſum aplictum de terra cum caſa, quemadmodum ſupraſcripta carta continet, et ipſa Anna donaverat illud ſupraſcripto Maraldo Clerico, et Veſtarario, qualiter ei datum fuerat; et ipſe Petrus per ſupraſcriptam cartam confirmaverat illud ipſi Maraldo Clerico, et menſuraverant pro ſericidio ſuprano tota ipſa venditione da facie de pariete de ipſi conſortes ejus, qui erat a meridie da ipſo pariete in ſeptentrionem uſque finem ipſorum erga areora illorum, que erant in oriente pedes octo, et ſummiſſe unum, et menſuraverant illud ab occidente da ipſo pariete de ipſi conſortes eorum in ſeptentrionem pedes nobem, et uncie tres, et per longitudinem a ſeptentrione pedes decem et octo, ſecuriter illud haberet ipſe Maraldus, et cui per eum datum paruerit, et illorum heredes cum vice de ipſo andito ad faciendum quod voluerit, et

de

de illud, quod poſuerat a ſeptentrione fine illorum, donaverat ipſi Maraldo per fines et menſuras. Ab oriente fine facies de ipſa arcota illorum fabricata pedem unum; a meridie fine ipſius Maraldi pedes decem, et octo; ab occidente fine illorum, que inferius ei donaverat, pedem unum; a ſeptentrione fine andito..... et pedes decem et octo, et donaverat ipſi Maraldo de ipſa terra illorum, ab occidente per fines, et menſuras; a meridie fine facie de pariete ipſo de ipſi conſortes illorum pedes ſex; ab oriente fine ipſius Maraldi, quod ei confirmaverat pedes decem, et uncie tres. a ſeptentrione fine ipſo andito..... pedes ſex; ab occideute fine eorum, et de eonſortibus illorum commune pedes decem, et uncie tres, cum omnia intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et eum vice de ipſo andito, de quantum retinebat ipſa donatio, et uſque platea, ut juſta ratione cum omnibus illorum congruitatis inde ingredere, et regredere poterent, et cum ſeticidio extra ipſa menia a ſeptentrione, ut cecideret in ipſum anditum, et a meridie poreſtatem haberent in ipſa menia erga parietem de ipſi conſortes illorum canalem ponere, et habere, ut aqua, que diſeurſerit, ceciderent in ipſo canale, et ipſa aqua de ipſo canale diſcurreret in ipſa terra illorum commune, que erat ab occidente, ad faciendum inde ille, et ejus heredes, et cui, vel ubi per eos datum paruerit, et illorum heredes quod voluerint, ſicut ipſa carta eontinet ſeripta per Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Friderisi, Alfanus, et Pando. Sexta duodecimo anno principatus Domini Johanni, et ſeptimo anno Domini Guaimari ejus filii menſe Junius octaba Indictione. Ipſe Maraldus Clericus, et Vaſtararius conjunctus fuerat cum ipſa Marum, que fuerat uxor ipſius Petri filii Petri Judiei, et tando erat uxor Petri filii Leonis, propter terra, et caſa de intus hac civitate ad Hortum magnum, quod ipſe Maraldus reſidebat. Unde ille cum ipſis Marum, et vir ejus in cauſationes fuerant, ut illi ipſa terra, et caſa, et andita de ipſa caſa ei contraſſet; et ipſe Maraldus ſex ſcriptionibus oſtenderat, de quibus in ipſa carta declaratum erat. Cum autem lecte fuerant, dicebat ipſe Maraldus, ut ipſa Marum, et jam dictus vir ejus contraſſet ei terra, et caſa, et andita, que ipſe ſcriptionibus continebat; ipſi vir, et uxor dixerant, ut ipſa terra, et caſa, et ipſa andita, que ipſe ſcriptionibus continebat, non ei contraſſet; nec de ipſe ſcriptionibus aliquid contradixiſſet. Etiam et manifeſtaverant, ut omnia, quantum ipſe ſcriptionibus continebat, veracem eſſe, et nulla inde contradicere poterent, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Aghenardum Notarium, in qua ſubſcriptus eſt Adenolfus. Septima tertiodecimo anno principatus Domini Johanni, et ſeptimo anno Domini Guaimari ejus filii menſe December nona Indictione. Supraſcripta Mira filia Andree, que fuerat uxor Atenolfi Caſtaldei, et Pando filius eorum; clarificaverat ipſa Mira ei pertineret per ſucceſſionem ab ipſo Andrea, et per ſua ratione terra cum parietibus fabritis, et terram vacuam cum curticella ibique conjuncta intus hanc civitatem ad Hortum magnum; et ipſe Pando per ſua ratione ibi ſortionem habere debebat. Et ipſi Mira, et Pando venumdederant ipſi Maraldo Clerieo, et Veſtarario ipſa terra cum parietibus fabritis, et terra vacua, et curticella de intus hane eivitatem ad Hortum magnum per fines, et menſuras. A meridie fine medium parietem fabricatum, qui diſcernebat a caſa Landemari Clerici pedes vigintiocto; ab oriente fine ſtrectola erant; a meridie ipſe parietem pedes decem, et ſummiſſe, et uncie tres; et revolvebat in orientem pedes tres, et ſummiſſe, et uncie quattuor; et revolvebat in ſeptentrionem pedes duo, et ſummiſſe, et uncie tres; a ſeptentrione fine ipſius Maraldi, et fine terra, quam ei venumdederant, et pedes triginta, et ſummiſſe, et planta; ab occidente uſque medium ipſum parietem pedes quattuordecim minus uncie tres. Et venumdederat ipſi Maraldo ipſa terra vacua eonjuncta eum illud, quod ſuperius ei venumdederat per fines, et menſuras. A meridie fine illud, quod ei venumdederat, et pedes ſex; ab occidente fine facie de pariete fabrito, et exiebat in andito communi pedes decem, et ſummiſſe; a ſeptentrione fine ipſo andito communi, et pedes ſex; ab oriente fine ipſius Maraldi et pedes decem, et uncie tres, menſuratum ad talem pedem, quantum ipſa cartula in

Digitized by Google

in capite erat lata, cum omnibus intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſo andito, ad faciendum inde ille, et ejus heredes, et cui per eos datum paruerit, et ejus heredes, et cui carta ipſa in manu paruerit quod voluerit; et dederat eis due ſcriptionis pertinentes de ipſa venditione, ſicut ipſa carta continet ſcriptam per Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Madelfreda, et Diſiju, Landoari, et Adenolfus. Octaba quintodecimo anno principatus Domini Guaimarii menſe September ſecunda Indictione. Dumnellus Presbiter, et Abbas Eccleſie Sancte Marie pertinentis ſupradicto Principi, et Johanni fratri ejus declaraverat, quoniam per fitmam cartam ipſe Petrus filius Petri Judicis confitmaverat Arechiſio filio Petri omnes res ſuas ſtaviles, ubique inde dederit inventus tam intra hanc civitatem, quam et foris locis Beſpanicu, et Juſuni, et Locubia, et Pandola, et Forinu, et per fines, et pertinentias ipſorum locorum, et per aliis locis ubique exinde dederit inventus per totum Principatum Salernitanum cum omnibus muniminibus ex ipſis tebus pertinentibus, ad faciendum inde ille, et cui per eum datum paruerir quod voluetint, et ipſe Arechiſius donaverat illud Sicelgaite Principiſſe, et ipſa Sicelgaita illud confirmaverat in prefate Eccleſie Sancte Marie ad faciendum inde pars ipſius Eccleſie quod voluerit; et ipſe Dumnellus Presbiter, et Abbas per convenientiam tradiderat ipſi Petro medietatem jam dicte rebus de ipſis loco Beſpanicum, Juſuni, Locubia, Pandola, Furinu, et per fines, er pertinentias ſupraſcriptorum locorum, et per aliis locis ubique exinde inventus dederir foris hac civitate per totum Principatum Salernitanum de rebus ipſa pettinentibus ipſius Petri filii Petri Judicis ipſi Petro filio Jaquinti Sculdais tradiderant cum omnibus intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de via ſua; et cum muniminibus inde continentibus, ad faciendum inde ille, et ejus heredes quod voluerit, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Romoaldum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Adenolfus, et ipſe Dumnellus Presbiter, et Abbas, et aliis. Nonam quintodecimo anno principatus Domini Guaimari menſe September ſecunda Indictione. Declaraverat ipſe Dumnellus Presbiter, et Abbas ipſius Eccleſie Sancte Marie, quoniam per Domina Sicelgaitam Principiſſam confirmatum erat in ipſa Eccleſia res, qui fuerat ipſius Petri filii Petri Judicis, et per eum data fuerat ſupraſcripto Arechiſi, et ipſe Arechiſius illud dederat ipſius Principiſſe; unde ipſe Abbas cartam offertionis, et aliud ſcriptionis. Ipſa catta offertionis continebat, qualiter ipſam Domina Princeps clarificaverat, ut ipſe Peirus filius Petri Judicis tradiſſet ipſi Arechiſio omnes res ſuas ſtaviles, ubique dederit inventus, tam intus hanc Salernitanam civitatem, quam et foris locis, qui dicitur Veſpanicu, et Juſuni, Locubia, Pandola, et Furinu, et per fines et perrinentia ipſius locis, ubique dederit inventus, cum muniminibus ex eis pertinentibus; exceptuaverat res ſuas, quod habebat in Benevento, et in Capua; et ipſe Arechiſius illud donaverat ipſi Principiſſe, qualiter ei per ipſum Petrum datum fuerat, et ipſe Abbas per convenientiam tradiderat ipſi Petro filio Jaquinti Sculdais inclitum quantum ad pars jam dicte Eccleſie fuit, et erat, ſeu fuerit pertinentia de ipſis terris, et caſis, et preſa, et cutte, et andita intus hanc civitatem, que fuerat ipſius Petri filii Petri Julici, que ad pars jam dicte Eccleſie pertinebat, vel undecumque ad jam dicta Eccleſia fuerat, et erat pertinente, vel eſſe debuerat, cum omnibus infra ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de via ſua, ad faciendum inde ille, et ejus heredes quod voluerint, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Truppoalt Scolſaiz, et Comes, et Adenolfus, et ipſe Dumnellus Presbiter, et Abbas, et aliis. Decima ſextodecimo anno principatus Domini Guaimari filii Domini Guaimarii menſe Januarius ſecunda Indictione. Conjunctus fuerat ipſe Petrus filius Jaquinti Sculdais cum ſupraſcripto Petro filio Pandonis, et per ipſum filium Jaquinti oſtenſum erat unum ſcriptum, et inter cetera, que continebat, continebat, ut perrexiſſet ſuper terra cum caſa, que ipſe filius Pandonis monſtraverat per fines. Ab occidente fine platea; a meridie fine anditum; ab oriente fine Eccleſia Sancte Marie; a ſeptentrione fine Magelgardi; et monſtraverat ipſum anditum adjunctum ad ipſam terram

cum

cum caſa a meridie; et dicebat ipſe filius Pandonis, ut ipſa terra cum caſa cum vice de ipſo andito, et curte ei eſſe pertinentem per ipſa munimina, quod hoſtenderat ipſe Petrus, et Itta uxor ejus dixerant eorum pertinere, et per expleta poſſeſſione illud poſſediſſent; et ipſam terram cum caſa ipſi Petrus, et Itta poſſidebant; ideo inter eis judicatum fuerat, ut ipſe filius Pandonis pararet ſancta Dei Evangelia, et ipſi vir, et uxor per ſacramentum ad ipſa Evangelia ſecundum legem jurarent, ut que illi, et ipſi Petrus, et Marum genitor, et genitrice ipſius Itte, que ipſe Dumnellus Presbiter, et Abbas, que Monda abia ipſius Ite per expletos triginta annos, qualiter ipſa terra cum caſa monſtrata fuerat, cum vice de ipſa curte, et ipſo andito da meridie poſſediſſent, et dominaſſent, et legibus eis pertineret. Et parati erant cum Sacramentalibus ſuis ſecundum legem ſacramentum ipſum perſolvere. Set antequam illud perſolberent, venerant inde inter ſe ad convenientiam, et ipſe filius Pandonis per ſuſceptum launegilt donaverat eis ipſum ſacramentum. Et ipſe filius Pandonis manifeſtaverat ipſi filio Jaquinti, et ad ipſa Ita de tota ipſa terra cum caſa per ſupradictas fines, et de ipſa vice de ipſo andito, et de ipſa curte, quod ipſe filius Pandonis monſtraverat, ut nec ipſe filius Pandonis, nec ejus heredes, nec nullus homo pro ejus parte cum ipſo filio Jaquinti, nec cum ipſa Itta, nec cum illorum heredibus exinde cauſare non poterent, neque per teſtes, neque per monimen, neque per nulla ratione, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Mirandum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Grimoalt Comes, et Ademari Judices. Undecima ſeptimodecimo anno principatus Domini Guaimarii menſe Octuber quarta Indictione. Johannes Veſtararius ipſius Domini Principis clareſecerat, ut venumdediſſet ei Maraldus Epiſcopus Sancte Sedis Sirrentine terra cum caſa fabrita ſolata cum ſcale fabrite, et ſericidiis intus hanc civitatem ad Hortum magnum prope Eccleſiam Sancte Marie, ſicut ejus carta continebat, et venumdederat ei ipſe Epiſcopus inclita rrs ſua de Propiciano, ubi Tauranico dicebatur; et per aliam cartam venumdederat ei ipſe Epiſcopus peciam de rebus, quod habebat in ipſo loco Propiciano, et venumdederat ei monimen continente de ipſis terra cum caſa, et rebus. Unde ipſe Veſtararius oſtenderat ſcriptionibus, et monimen exinde pertinentem, ex quibus in ea declaraverat. Et cum fuerant lecte ipſe Johannes Veſtararius per ipſam cartam venumdederat ipſi Petro filio Jaquinti Sculdais inclita ipſa terra cum caſa cum ſcale fabrite ſue, et cum ſericidio ſuo, et qualiter conciata, et edificata erat, et cum vice de via, et andita ſua, et venumdederat ei tota ſupradicta rebus a foras hac civitate de predicto loco Propiciano, ubi Tauranico dicitur, cum inclito molino, et cum caſa, que in ipſa rebus edificata erat, de quantum ei fuerat, et erat pertinente intus hanc civitatem pro dicta terra, et caſa, et de quanta rebus in predicto Propiciano, ubi Tauranico dicitur, quod ambo ipſe ſcriptionibus erat continente, quod ipſe Epiſcopus ei emiſerat, inclitum illud ei venumdederat cum omnibus infra ipſis rebus habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de vie ſue, et venumdederat ei tota ipſa munimina, que ibi declarata erant, cum omnia, quantum continebat, ad faciendum exinde ille, et ejus heredes quod voluerint, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Petrum Notarium, in qua ſubſcripti ſunt Landenolfus, Alfanus, Truppoalt Scolſaiz, et Comes. Duodecima. In nomine Domini triceſimoſecundo anno principatus Domini noſtri Guaimarii, et tertio anno principatus Domini Guaimari ejus filii glorioſi Principibus menſe Octuber quarta Indictione Memoratorium factum a me Petrus filius quondam Jaquinti Sculdais, eo quod ante preſentia Ragemprandus Judex pro vice mulieri nomine Itta uxor mea filia quondam Petri per convenientiam tradidi Urſi filio quondam . . . . . terram meam cum caſa lignicia ſolarata ad Hortum magnum, qui pertinet ipſius mulieri conjuncta ad Platea Dominica, que eſt infra hec finis, et menſure. A pars occidentis fine ipſa platea inde ſunt pedes tredecim; a pars meridiei inde ſunt pedes octo; a pars orientis inde ſunt pedes tredecim, & planta una; a pars ſeptentrionis fine anditum noſtrum, inde ſunt pedes ſeptem; ſupraſcripta menſura juſto pede manu homini menſurata. Supraſcripta terra cum caſa, per

ſupra-

ſupraſcripte fines, et menſure ei tradidir eo hordine, ut amodo, & uſque ſex anni completi ille, et ejus heredes ibi reſidere, et habitare, et omnis illorum utilitatis juſta ratione ibidem facere, et ad reſidendum illam dare uſque ipſo conſtitutum, cui voluerit, et ſemper quando meruerit, juſta ratione ipſa traditione cooperire, et conciare faciamus; et ego, et meis heredes uſque ipſi ſex anni completi defenſemus ipſius Urſi, et ad ejus heredes integra ipſa terra cum caſa per ſupraſcripte finis, et menſure cum vice de ipſa platea, et de ipſo anditum ab omnis homines, omnique partibus, et non illud eorum ante ipſi ſex anni queramus tollere, aut contrare. Et per convenientiam ante ipſum prefatum Judex guadiam michi ipſe Urſu dedit, et fidejuſſorem michi poſuit ſe ipſum per partes placenres, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes, ut omne anno amodo, et uſque ipſi ſex anni completi dare michi, meique heredibus pro vice ſupradicte uxoris mee per omnem annum de menſe Octuber tres auri tarì boni de moneta peſanti, que illis diebus per hanc cives andaverit. A completi ipſi ſex anni integra ipſa terra cum caſa cluſa bona cooperta, ſicut meruerit, ad meam, et de meis heredibus remittat poteſtatem, faciendum inde quod voluerimus, et liceat ipſo Urſo, et ejus heredes, et homines, qui ibi miſiti habuerit, inde exire cum omnis illorum cauſa movilia, et pergeret cum illud ubi voluerit. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Urſu, et ſuos heredes michi, et ad meis heredibus non adimpleberint, et illud vel exinde removere, aut contradicere preſumpſerit, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere michi, et ad meis heredibus triginta auti ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta adimpleret; quod ſcripſi Ego Ademari Notarius. Ego qui ſupra Ragenprandus Judex. Tertiamdecima. In nomine Domini viceſimotertio anno principatus Salernitani Domini noſtri Guaimari, et tertio anno principatus ejus Capue, et ſecundo anno ducatus ejus Amalfi, et Surrentu glorioſi Principibus menſe September nona Indictione. Memoratorium factum a nobis Diſidius, et Dauferi germani filii quondam Petri Barbuti, eo quod ante preſentia Ademari Comiti, et Judici per convenientiam ad tenendum, et reſidendum tradidimus mulieri nomine Rogata relicta quondam Manſoni, et filia quondam .... terra cum caſa noſtra lignicia ſolarata, quod nos habuimus intus hanc Salernitanam civitatem ad Hortum magnum, qui eſt per has fines, et menſuras. A parte occidentis fine platea, ſunt inde pedes tridecim; a parte meridiei habet inde pedes octo; a parte orientis habet inde pedes alii tredecim, et planta; a parte ſeptentrionis fine anditum noſtrum, et inde ſunt pedes ſeptem: totum ad juſto pede manu homini menſuratum. Hec autem ſupraſcripta terra cum caſa per ſupraſcripte finis, et menſure ipſius Rogate ad reſidendum tradidimus. Ea ratione, ut amodo, et uſque tres anni completi ipſa Rogata in ipſa caſa reſidere, et babitare, fovee, et omnes ſue utilitates juſta ratione ibi facere, et per omne annum amodo, et uſque ipſi tribus anni completi ipſa Rogata, et ejus heredes dare nobis, noſtriſque heredibus cenſum pro ipſa caſa tres auri tarì boni faciendum nos de ipſi tari quod voluerimus; et nos ipſa caſa conciemus bona, ſicut meruerit. Et ipſa Rogata per convenientiam guadiam nobis dedit, et fidejuſſorem nobis poſuit ſe ipſam, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes, ut ab ipſo conſtitutum completum tota ipſa terra cum caſa, qualiter ſupra legitur, nobis remittere, faciendum exinde omnia quod voluerimus, et liceant illa, et ſuos heredes inde exire cum omnis ſua cauſa movilia, et ire cum illud ubi voluerint ſine contrarietate noſtra. Quod ſi taliter omnia ſupraſcripta ipſa Rogata, et ſuis heredibus nobis, noſtriſque heredibus non adimpleberint, et aliquid exinde contradixerit, per ipſam guadiam, et convenientiam componere obligavit ſe, et ſuos heredes nobis, noſtriſque heredibus viginti auri ſolidos Conſtantinos, et ſupraſcripta nobis adimplere; quod ſcripſi Ego Truppoaldus Notarius. Ego qui ſupra Ademari Judex. Quartadecima. In nomine Domini duodecimo anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Martio ſexta Indictione Memoratorium factum a nobis Diſijo, et Dauferi germani filii quondam Petri Barbuti. Coram ſubſcribendis teſtibus

teſtibus per conveniemtiam ad tenendum, et reſidendum tradidimus Maria Caeactrola filia quondam Stefani inclita terra noſtra cum caſa lignieia ſolarata intus hanc Salernitanam civitatem in Horto magno, qui eſt per fines, et menſuras juſto pede manus hominis menſuratas. A parte occidentis eſt finis platea inde pedes tredecim; a parte meridiei habet pedes octo; ab oriente habet pedes tridecim, et planta; a parte ſeptentrionis fine anditum, inde pedes ſeptem. Hec autem ſupraſcripta terra eum caſa per ſupraſcriptas fines, et menſuras nos ſupraſcripti germani ipſius Maria illam tradidimus ea ratione, ut amodo, et uſque tres anni completi illam, et ejus heredes ibi reſidere, et habitare, fovee, et omnes illorum utilitates juſta ratione ibi facere; et per omnem annum de ſupraſcripto menſe in kalendis amodo, et uſque completi ipſi tres anni deant illis nobis, noſtriſque heredibus tres auri tarenos bonos, faciendum nos de ipſis tarenis quod voluerimus. Et per convenientiam ipſa Maria guadiam nobis dedit, et fidejuſſorem nobis ſe ipſam poſuit, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes amodo, et ſupraſcriptum conſtitutum combletum in ipſa terta eum caſa reſidere, et habitare, ſicut ſupraſcriptum eſt, et nos ſupraſcripti germani ſupraſcriptam caſam cooperiamus, et conciemus eorum, ſicut meruerit, juſta ratione, et defenſemus illam eorum ab omnibus hominibus. Ad completi ipſi tres anni tota ſupraſcripta terra cum caſa eluſa, et coperta remittant illis ad noſtram poteſtatem, faciendum nos exinde quod voluerimus, et liceat illis inde exire cum omne illorum cauſa, et ire ubi voluerint abſque noſtra, et de noſtris heredibus contrarietate. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſa Maria, et ſuos heredes nobis non adimpleberint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam, et convenientiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere nobis, noſtriſque heredibus viginti auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, nobis adimplere. Omnia ſupraſcripta fecit ipſa Maria cum voluntate de Mundoalt ſuum; et taliter ſcripſi Ego Johannes Notarius. Ego Petrus Notarius me ſubſcripſi, Ego Johannes Notarius me ſubſcripſi. Cum autem ſupraſcripte cartule fuerunt oſtenſe, dixit ipſe Diſijus, ut ipſa terra cum caſa, que eſt intra hanc civitatem, que ante me monſtrata fuit, et ipſe res foris hac civitate, que ante me monſtrate fuerunt, ſibi, et Dauferio germano ſuo pertinere per ſupraſcriptas cartulas, quas oſtendit. Ipſe infans dicebat ſibi, et Johanni, et Pandoni, et Petro jam dictam terram cum caſa, et ipſas res pertinere per ſupraſcriptas cartulas, quas ipſe Lando infans oſtendit. Et ipſe infans dixit, ut ipſe tres cartule, quas ipſe Diſijus oſtendit, que ſuperius per ordinem declarate ſunt, quarum una ſcripta eſt per ipſum Ademarium Notarium, altera per ipſum Truppoaldum Notarium, alteram per ipſum Johannem Notarium, falſe eſſent. Ipſe Diſijus dixit illas veraces eſſe, et ſecundum legem illas adverare poſſe, et dixit ipſe Diſijus, ut ſupraſcripte due cartule, que ſuperius per ordinem declarate ſunt, quas ipſe infans oſtendit, quarum una ſcripta eſt per ipſum Jaquintum Notarium, altera per ipſum Mirandum Notarium, falſe eſſent. Ipſe infans reſpondit illas veraces eſſe, & ſecundum legem illas adverare poſſe. Ego autem, dum taliter illos inter ſe cauſantes audivi, coram ipſis abunculis ipſius infantis iudicavi, & ipſum infantem cum jam dicto Diſijo guadiare feci, ut per partes pararent inter ſe ſancta Dei Evangelia, & prius ipſe Diſijus ſecundum legem per ſacramentum ad ipſa Evangelia ſupraſcriptas tres cartulas, quas ipſe Diſijus oſtendit, que ſuperius per ordinem declarate ſunt, adverent; et ubi taliter illas adveraverit, ipſe Diſijus, et jam dictus Dauſerius germanus ejus, et illorum heredes ſemper ſecuriter habeant ipſam terram cum caſa, quam ipſe cartule continent, ſecundum textum de ipſis cartulis, et faciant ex ea quod voluerint abſque contrarietate ipſius infantis, et heredum ejus; et ibique preſentaliter ipſe infans ſecundum legem per ſacramentum ad ipſa Evangelia ſupraſcriptas ambas cartulas, quas ipſe infans oſtendit, que ſuperius per ordinem declarate ſunt, adveret, et ubi taliter ipſas cartulas adveraverit, ipſe Lando infans, et jam dictus Johannes, et Pando, et Petrus germani ejus, et illorum heredes ſemper ſecuriter habeant ipſas

res, quas ipſe cartule continent, ſecundum textum de ipſis cartulis, et faciant ex eis quod voluerint abſque contrarietate ipſius Diſigii, et heredum ejus, et per partes inter ſe fidejuſſorem poſuerunt Pandonem Clericum filium quondam Landolfi Comitis. Superius inter virgulos ſcriprum eſt de Propiciano. Et taliter pro parte ipſius Diſigj te Ademarium Notarium ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Johannes Judex.

XXXV.

PEtrus Clericus filius quondam Johannis facultate habita ab Alferio Diacono, & Archipreſbytero, ſeu Abbate, & uno ex Dominis Ecclesiae S. Maximi intra Salernum in perpetuum concedit Johanni filio quondam Petri Lademari terram cum arbuſtis vitatis, ubi plagariae *ſunt, Nuceriae in loco, qui Ajella dicitur, quam ipſe in beneficium tenet a ſupradicta Eccleſia, pro medietate vini, & terratico conſueto. anno 21. Guaimarii principatus Salerni, & 1. principatus Capuae, & ducatuum Amalphiae, & Sirrenti menſe Auguſti 7. Ind. (Chriſti anno* 1039.) *Arc.* 30. *n.* 4. in membrana.

IN nomine Domini viceſimoprimo anno principatus Salerni Domini noſtri Guaimarii glorioſi Princ pis, et primo anno principatus ejus Capue, ac primo anno ducatu ejus Amalfi, et Surrenti menſe Auguſtus ſeptima Indictione. Memoratorium factu a me Perrus Clericus filius quondam Johanni, eo quod ante preſentia Domini Alferi venerabili Diaconi, et Archipresbiter, ſeu Abbatis Eccleſia Sancti Maximi ſitum intus anc Salernitanam civitatem, qui eſt ipſe Dominus Alferus unum de Dominii ipſius Eccleſie, et ibi adeſſent ydoneis hominibus, per largietatem, et abſolutionem ipſius Domini Abbati tradidi Johanni filio quondam Petri Lademari de locum Nuceria una pecia de terra cum arbuſtis vitatis pertinentem ipſius Eccleſie, quod abet in vocabulum, que dicitur Ajella, ubi plagarie ſunt, in ipſo hactu Nuceria, quod ego in beneficium teneo a pars ipſius Eccleſie, habentem as fines, et menſuras. A parte ſeptentrionis fine bia publica, que pergit ad ipſe turrim, et ad ipſi parieti ſunt inde paſſus ſexagintaocto; a parte occidentis fine, ſicut termiti ficti ſunt, habet inde paſſus quinquagintatres, de ſuper parte, quod eſt a meridie fine ipſius Eccleſie Sancti Maximi, ſunt inde paſſus ſexaginta tres; a parte orientis fine, ſicut poju diſcernit, et fine de ipſa Eccleſia, ſunt inde paſſus quinquagintaquadtuor, et exiente uſque in ipſa bia publica, que eſt priore fine: totum ad juſto paſſu homini menſuratum per iſtas fines, et menſuras. Inclitum illut da ante os plures annos illur tenuit per alium brebem a pars ipſius Eccleſie; et modo per conbenientiam per iſto brebem illut eidem Johanni tradidi cum vice de bia ſua, una mecum eſſet Amatus Judex Advocator ipſius Eccleſie; tali hordine, ut amodo, et ſemper ad ſua, et de ſuis heredibus natos naſcentes ſint poteſtatis illut tenendum, et dominandum, ſobee, et omnis ſue utilitatis ibi facerent, et reditum ibi facere, et ſibe illis, ſibe omo, quod ibi miſerit, ibi reſidere, et abitare, et ſalbum illut facerent, et totis arbuſtis de ipſa traditione annualiter apto tempore laboraret de ſuper, et de ſupter, ſicut locus ipſe meruerit, et ubi meruerit, arbores, et vites planctaret, et propagines trajeret, et ſurjeret, et ſic illut cultaret annualiter, et hoperarent, ut ſemper in melius proficiad, et non diſperead, et bonum paread laboratum, et ſtudiatum, et annualiter per vindemie ſcire faciant me, vel pars ipſius Eccleſie, ut illue pergamus, aut dirigamus Miſſum noſtrum, et illis totis arbuſtis de ipſa traditione ſuis temporibus vindemiarent, et

ad

Digitized by Google

ad palmentum procuraret, et de omnis vinum, quod inde exierit, tollad pars ipſius Eccleſie ibique ad palmentum medietate, et illis medietate, et ipſa ſortionem ipſius Eccleſie de ipſo vinum, hoc eſt medietate, illis reponad per annum in ſedito, indeque in organea da vinum, que ibique illorum dederimus, que per illis ſit bona conciata, et ſtudiata, et faceret ipſo vinum ipſius Eccleſie ſalbum, donec illut inde tollamus abſque degeneratione, et ignem; et dum pro ipſa vindemia per annum ibi ſteterit pars ipſius Eccleſie, illis nos nottire ſecundum ſuam poſſivilitatem, et palmentatica nobis daret, ſicud conſuetudo eſt in ipſo locum; et de quod per annum ibi ſeminaberint, terraticum ibique ad aream per annum ad pars ipſius Eccleſie, quem ſcire fecerint, inde darent, ſecundum conſuetudo ipſius locis, et totum ipſo aliut ſivi haberent. Et ſtetit, ut, ſi cellarium fecerint, pars ipſius Eccleſie in ipſo vocabulum pariti ad reponendum vinum, ipſa ſortione ipſius Eccleſie de ipſo vinum de predicta traditione per annum ad ſuo expendio portaret ad ipſo cellarium da pariti, et reponeret illud ibique in organea, indeque ubi adjubare ſteterunt per annum ad conciandum, et ſtudiandum per annum; et qualis tempore illut tenere, et laborare noluerint, aut non potuerint, tunc inclita ipſa traditione per jam dictas fines, et menſuras cultata, et ſtudiata de bonis, et perfectis arbuſtis vitatis remittant illut in pars ipſius Eccleſie circoitum bonum cluſum; et amodo, et ſemper, dum illut tenuerint, circoitum ipſa rebus cluſa bona aberet, et licead illum, et ſui eredes, ſeu hominem, quod ibi miſerit, inde exire, poſtquam illut ammiſerit, cum omnia ſua cauſa mobilia, et pergad ubi voluerit. Unde in eo hordine per conbenientiam guadiam mihi dedit ipſe Johannes, et mediatorem mihi poſuit ſe ipſum per partes placentem, ut ſimiliter omnia ſupraſcripta per ſupradictum hordinem ille, et ſui eredes in pars ipſius Eccleſie non adimpleberint, et aliquit inde contradixerint, per ipſa guadia componere obligavit ſe ipſe Johannes, et ſuos heredes, natos naſcentes mihi, et in pars ipſius Eccleſie triginta auri ſolidos Coſtantinos. Verumtamen hoc memoramus, quia ipſa rebus, que ei tradidi, abet a pars occidentis fine, ſicut termiti ficti ſunt, inde paſſus quinquagintatres, ſicut ſupra legitur, et appoſuit ad pignerandum in pars ipſius Eccleſie omnia ſua cauſam legitimo, et inlegitimo. Quod ſcripſi Ego Myrandus Notarius. Verumtamen ipſo ſupraſcripto diſturbatum dicit reditum ibi facere, et illis, ſive omo, quod ibi miſerit, ibi abitate, et ſalbum illud faceret; quod ſubjunxi Ego predictus Myrandus Notarius.

✠ Ego Alderiſſi Notarius me ſubſcribſi

✠ Ego Urſus me ſubſcripſi,

XXXVI.

GUaimarius Princeps, & Giſulphus ejus filius concedunt Johanni Abbati Eccleſiam S. Angeli in Monte Coraci cum omnibus bonis ad ipſam Eccleſiam pertinentibus; nec non Eccleſiam S. Martini in finibus Lucanie, ubi ad Sala dicitur, cum omnibus etiam ejus bonis. anno 26. Guaimarii principatus Salerni, 6. principatus Capuae, 5. ducatuum Amalphiae, et Sirrenti, 2. dictorum principatuum, & ducatuum Giſulphi eius filii, & 2. eorum ducatuum Apuliae, & Calabriae menſe Decembri 12. Ind. (Chriſti anno 1043.) Arm. 1. G. n. 67. in membrana, in qua fuit olim ſigillum affixum cum contraſigillo.

IN nomine Domini Dei Eterni Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti Waimarius, et Giſulfus divina favente clementia Langobardorum Gentis Principes, et Duces. Pro amore omnipotenti Deo, et noſtre ſalutis anime concedimus tibi Johanni venerabili Abbati Eccleſia vocabulum S. Angeli, que ſita eſt in Monte, qui vocatur Coraci, cum tertis, et vineis, et caſis, et cum omnia, que ipſi Eccleſie habere videntur. Et eſt terra ipſa, ubi predicta Eccleſia ſita eſt, in omni parte paſſus quingentos, juſto paſſu hominis menſurati. Sic tamen, ut tu jam dictus Johannes Abbas Sancti Archangeli omnibus diebus vite tue prefatam Eccleſiam S. Angeli tenere debeas, et dominare, et poſſidere, et frudiare cum omnia infra ſe habentibus, omnibuſque ſibi pertinentibus. Seu et concedimus tibi ſupranominati Johanni venerabili Abbati Monaſterii S. Archangeli Eccleſia vocabulum S. Martini, que ſita eſt in finibus Lucanie, ubi ad Sala dicitur, cum terris, et vineis, et cum omnia infra ſe habentibus per has fines. A parte orientis fine aqua, que decurrit per ipſo gualdu, et faliente per ipſo ballone, et pergente uſque in ſerra, et revolvente per ipſa ſerra, et conjungente in ipſo ballone, unde perhenis aqua decurrit, et deſcendente per ipſo ballone, et conjungente da ipſo ballone, qui eſt priore finem. Prefata vero Eccleſia cum omnia infra ſe habentibus, et cum omnia . . . . ſuperius legitur, tibi . . . . concedimus omnibus diebus vite tue abſque cujuslibet contrarietatem, vel requiſitionem; ita tamen, ut aliquando non . . . . hec omnia ſub . . . . ſub Principibus . . . . et neque a noſtris Iudicibus, Comitibus, aut a quibuſcunque Agentibus abeatis exinde aliquam moleſtationem. Teſtum vero hujus conceſſionis ſcripſi ego Aceprandus Abbas, et Scriba ſacri Salernitani Palatii anno viceſimoſexto principatus Salerni Domini noſtri Guaimarii glorioſiſſimi Principis, et ſexto anno principatus ejus Capue, et quinto anno ducatus illius Amalfis, et Sirrenti, et ſecundo anno ſupraſcriptorum principatuum, et ducatuum Domini Giſulfi glorioſi Principis, et Ducis filii ejus, et ſecundo anno ducatus illorum Apulie, et Calabrie Menſe Decembri concurrente Indictione duodecima.

Foramen in membrana, ubi inerat ſigillum cum contraſigillo.

XXXVII.

GUaimarius filius quondam Guaimarii , qui fuit filius Guidonis Ducis , offert Monaſterio SS. Trinitatis in loco Metiliano partem meridianam bonorum in Lucania , ubi Duo-flumina dicitur, quam in diviſione inter Guaimarium Principem , & germanos ſuos facta ipſe Dux Guido ejus avus , & Guaimarii Principis frater comprehendit ; necnon terram in dictae Lucaniae finibus , ubi Maſſanova dicitur , quam memoratus Guaimarius Princeps , & Giſulphus Princeps ejus filius dicti Ducis Guidonis nepos eidem conceſſerant : recipiens benedictionis cauſa ab eodem Monaſterio 1800. *ſolidos tarenorum Salernitanae monetae. anno* 1110. *menſe Aprilis tertia Indictione . Arm.* 1. *H. n.* 44. in membrana .

IN nomine Domini Dei Eterni et Salvatcris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo decimo temporibus Domini noſtri Rogerii glorioſi Ducis menſe Aprilis tertia Indictione. Ante me Petrum Judicem Guaimarius filius quondam Guaimarii , qui fuit filius Domini Guidonis Ducis, oſtendit unam cartulam , & unum preceptum, que videlicet carta continebat. In nomine Domini Dei Eterni & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo nono temporibus Domini noſtri Rogerii glorioſi Ducis menſe Januario tertia Indictione . Ante nos Ademarium , & Petrum Judices venit Guaimarius filius quondam Guaimarii , qui fuit filius Domini Guidonis Ducis , et oſtendit unam cartam continens . In nomine Domini viceſimonono anno principatus Domini noſtri Guaimarii glorioſi Principis, & nono anno ducatus ejus Amalfis , & octabo anno ducatus illius Sirrenti , & ſexto anno principatus , et ipſorum ducatuum Domini Giſulfi eximii Principis , et Ducis filii ejus menſe Junio quintadecima Indictione. Dum coram preſentia ſupraſcripti Domini noſtri Guaimarii Sereniſſimi , et a Deo conſerbati Principis , et Ducis eſſent Dominus Guido Dux, et Pandulfus germani ejus , ac filii glorioſe recordationis Domini Guaimarii Principis, et nos Amatus , et Johannes Judices , et plutima ſuorum circum adeſſet turba fidelium , Romoaldus , qui eſt germanus michi Johanni, per juſſionem ipſius Domini Principis , et Ducis oſtendit ſcripturam ita contiuentem . Ego Romoaldus pro parte Domini noſtri Guaimarii Sereniſſimi Principis , et Ducis diviſi res , quas ipſe Dominus Princeps , et Dux communes habet cum Domino Guidone Duce , et Paudulſo fratribus ſuis in finibus Lucanie , ubi proprie Duoflumina dicitur , & feci ex ipſis rebus tres ſortiones , una in parte meridiei , et altera in parte ſeptentrionis , et alia in medio . Ipſam ſottionem a parte meridiei feci per fines , et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas . Ab ipſa parte meridiei eſt finis mare , qualiter incipit ab ipſo flumine , quod diſcernit inter as res , et alias res eorum , et vadic uſque in flubium de Pluppi ; a parte occidentis eſt finis , qualiter aſcendit ab ipſo mari uſque in terminum , qui fixus eſt longius ab Eccleſia Sancti Zacharie , que ibi conſtructa eſt , paſſibus quingentis ; a parte ſeptentrionis eſt finis media ſors , qualiter incipit ab ipſo termino , et deſcendit in medium vallonis , et ab ipſo vallone aſcendit in plajam , et deſcendit in alium vallonem , in quo duo vallones in unum junguntur , et ab ipſo vallone aſcendit in torum , qui dicitur de Caſari , in quo tres termini in unum fixi ſunt ; et ab ipſis terminis deſcendit per plajas , et per valles uſque in tres lapides inmoviles , qui ſunt longius ab Eccleſia Sancti Pancratii , que ibi conſtructa eſt , paſſibus vigintiquinque , et ab ipſis lapidibus rectum deſcendit per terminos uſque in ſupraſcriptum flubium , quod Duaflu-

flumina dicitur ; a parte orientis eſt finis medium ipſum flumen . Et pro cognitionis cauſa menſurare feci ab uno de ipſis terminis , qui fixus eſt juſta viam puplicam intra iſtam ſortionem , & ipſam mediam ſortionem , et ſunt ab ipſo termino uſque mare paſſibus octingenti quadragintaſex menſurati per illum locum , unde plus rectum menſorari poſſunt . Sortem , quem in medio eſt , feci per fines , & menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. Ab ipſa parte meridiei eſt finis ſupraſcripta ſors ; a parte occidentis eſt finis , qualiter incipit a ſuprascripto termino , qui fixus eſt longius ab ipſa Eccleſia Sancti Zacharie ipſis quingentis paſſibus , & vadit per lapidem inmobilem , qui rectum a parte occidentis reſpicit ipſam Eccleſiam , et ab ipſo lapide rectum vadit in vicinius vallone majus , et per ipſum vallooem deſcendit in partem orientis uſque in illum locum , ubi ribus , qui venit a parte ſeptentrionis, juogitur cum ipſo vallone , et ab ipſo vallone aſcendit per vallonem in partem orientis , et revolvit per ipſum vallonem in partem ſeptentrionis , et inde vadit per pedem de vinea Johannis , qui dictus eſt Riczutu , et ab inde rectum vadit in vallonem in partem ſeptentrionis , et per ipſum vallonem aſcendit in partem orientis uſque ubi revolvit ipſum vallonem , et ab ipſo vallone vadit rectum in terminum , qui fixus eſt , io parte meridiei longius ab Eccleſia Sancti Michaelis , qoe ibi coostructa eſt , paſſibus vigintiſex , et ab ipſo termioo rectum tendit in vallonem majus , et per ipſum vallonem aſcendit uſque in ſerram , ubi eſt parvus lacus , et terminus fixus , et ab ipſo termino revolvit in partem occidentis uſque in terminum , qui fixus eſt in ſerra de monte , que eſt a ſuper Aquabella paſſus octuagintaſeptem , et ab ipſo termino revolvit in partem ſeptentrionis uſque in alium terminem paſſus quadragiotaquattuor , et ab ipſo termino deſcendit in partem orientis per ſerras , que ſunt fines inter res Monaſterii Sancti Georgii , et Monaſterii Sancte Marie uſque in terminum , qui fixus eſt in confinio ipſorum Monaſteriorum , et ab ipſo termino deſcendit io vallooem majus io partem meridiei uſque in alium vallonem , ſicut eſt confioius ipſorum Monaſteriorum, et per ipſum vallonem deſcendit per confinium ipſorum Monaſteriorum uſque in terminum , qui fixus eſt juxta ipſam viam , & ab ipſo termino vadit per confinium ipſorum Monaſteriorum uſque in alium terminem, qui fixus eſt prope ripam ſupraſcripti flubii ; a parte orientis eſt finis medius ipſe flubius . Et pro cognitionis cauſa menſurare feci ab ipſo termino , qui fixus eſt , prope ipſam viam in partem meridiei uſque in ipſum alium terminem , qui fixus eſt intra iſtam ſortionem , et ipſam ſortionem a parte meridiei ſimiliter juxta ipſam viam , et ſunt paſſus mille trecenti menſurati per illum locum , onde plus rectum menſurari poſſunt ; et qui iſtam ſortionem compreenſerit , et ejus heredes licentiam habeant juxta litus maris , et in ipſo litore illi , et homines eorum barcas , et lintres traere , et religare , et quicquit voluerit juxta ipſum litus , et in ipſo litore ponere , et onerare , et portare per ipſum mare qualiter voluerit . Sortem ab ipſa parte ſeptentrionis feci per fines , et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas . A parte meridiei eſt finis , ſicut media ipſa ſors cum iſta ſorte cooterminat ; a parte occidentis eſt finis , qualiter incipit a ſupraſcripto vallone majori , quod , ot dictum eſt , vicinius eſt ipſi Ecleſie Sancti Zacharie , et vadit uſque in alium vallonem majus uſque in vallonem , per quod rivus fluit , qui Xeropotamus dicitur , in eo loco , in quo alter rivus , qui venit ab ipſa parte ſeptentrionis cum ipſo Xeropotamo juogitur , et vadit per medium ipſum vallonem , quod, ut dictum eſt, cum ipſo Xeropotamo jungitur , ſicut ipſum vallooem revolvit , et aſcendit uſque in mediam ſerram , que eſt in pede de monte , qui dicitur Drodonis ; et ab ipſa ſerra deſcendit in vallooem , et vadit per ipſum vallonem , et dimittit illum , et aſcendit in ipſa parte occidentis uſque io ſerram, et vadit per ipſam ſerram , et dimictit ipſam ſerram , et deſcendit per vallonem uſque in alium vallonem majus , et prevaricat ipſum vallonem , et aſcendit in plajam, et per ipſam plajam vadit in partem ſeptentrionis, & per ſerram parvi monticuli, et dimictit ipſam ſerram, et deſcendit in partem occidentis , et iterum vadit in ipſa parte ſeptentrionis per medium vallitellum uſque in vallonem,

quod

quod diſcernit inter Guaraczanu, et Uminianu; et iſta ſots per totam ipſam partem occidentis contermi[illegible]at cum rebus de Guaraczanu; ab ipſa pars ſeptentrionis eſt finis ipſum vallonem, quod, ut dictum eſt, diſcernit inter Guaraczanu, et Uminianu, et ſunt per ipſam finem paſſus ſexcenti uſque in medium flubium, qui Fragina dicitur; a parte orientis eſt finis medius ipſe flubius, qui diſcernit inter as res, & alias res eorum; et qui iſtam ſortionem compreenſerit, et ejus heredes licentiam habeant juxta litus maris, et in ipſo litore illi, & homines eorum barcas, et lintres traere, & quicquit voluerit juxta ipſum litus, et in ipſo litore ponere, et barcas, et lintres religare, et onerare, et portare per ipſum mare, qualiter voluerint. Et ipſe Dominus Princeps, & Dux, et illius heredes, et homines eorum, et ipſi germani ejus, et illorum heredes, et homines eorum licentiam habeant omni tempore ire, & redire per vias, que intra ſupraſcriptas ſortiones ducunt cum omnibus eorum congruitatibus juſta ratione; et quoniam diviſi ſunt homines, qui in ſupraſcriptis rebus habitant, et devent mutari de una ſortione in alteram, illi, qui mutari devent, & eorum heredes licentiam habeant uſque completos annos decem in caſis eorum reſidere, & abitare, et vineas eorum tenere, et laborare, et omnes fructus, et vinum, que de ipſis terris cum vineis exierint, uſque completos ipſos annos tollere, & habere, et facere ex eis quod voluerint; et poſt completos ipſos annos licentiam haberent de ipſis ſortionibus tollere omnes res eorum moviles, et facerent de eis quod voluerint; et ipſe vinee ſint in poteſtate illorum, de cujus ſortione mutati fuerint. Et cum ipſa ſcripta lecta fuerunt, ipſe Pandulfus prius compreenſit ſupraſcriptam ſortem a parte ſeptentrionis, et ipſe Dominus Guido ſecundus compreensit ipſam ſortem a parte meridiei; et ipſe Dominus Guaimarius Princeps, et Dux tertius compreenſit ipſam ſortem, que in medio eſt, Jam dictas vero ſortes compreenſerunt cum omnibus, que intra eas ſunt, cunctiſque earum pertinentiis, qualiter ſuperius facte ſunt, et cum vice de viis ſuis, ea ratione, ut unuſquiſque de ſortione, quam compreenſit, et ejus heredes licentiam habeant ſecundum ſupraſcriptum tenore facere quod voluerint. Et per convenientiam ipſe Dominus Guido, et Pandulfus guadiam ipſi Romoaldo pro parte ipſius Domini Principis, & Ducis dederunt, et ipſe Guido pro illius parte fidejuſſorem ei poſuit Atenolfum Comitem filium quondam Laydolfi Comitis, et ipſe Pandulfus pro illius parte fidejuſſorem ei poſuit Johannem Comitem filium quondam Alfani Comitis; et per ipſam guadiam ipſe Dominus Guido, et Pandulfus obligaverunt ſe, et ſuos heredes ſemper permanere in ſupraſcripta diviſione cum ipſo Domino Principe, et Duce, et cum illius heredibus, quemadmodum ſuperius legitur. Et ſi in ſupraſcripta diviſione, quemadmodum ſuperius ſcriptum eſt, non permanſerint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes componere ipſi Domino Principi, et Duci, et illius heredibus quattuor millia auri ſolidi Conſtantini, et in ſupraſcripta diviſione, quemadmodum ſuperius legitur, permanere; et taliter te Romoaldum Notarium, qui interfuiſti, ſcribere precepimus. Ego qui ſopra Amatus Judex. Cum autem ipſa carta oſtenſa, ac lecta fuit, dixit ipſe Guaimarius ſe ſimilem cartam ipsius divisionis abuiſſe sibi a ſupraſcripto Domino Guidone Duce paterno avo ſuo jure ſucceſſionis pertinentem, et eam fortuitu caſu ammiſiſſe. Idcirco nos deprecatus eſt, ut predictam cartam litteris declarare juberemus, quibus precibus annuimus, et eam totam per litteras in ac carta declarare juſſimus; quam te Petrum Notarium pro parte ipſius Guaimarii ſcribere precepimus. Ego qui ſupra Petrus Judex, Ego qui ſupta Ademarius Judex. Ipſum quidem preceptum ita continens erat. In nomlme Sancte, et individue Trinitatis Guaimarius, et Giſulfus divina favente clementia Langobardorum gentis Principes, et Duces certi ſumus. ſi dignis petitionibus nos diligentium aſſenſum prebuerimus, eos nobis exiſtere fideliores, et in noſtro ſervitio promptiores, et ceteri ea, que bene fecerimus arbitrati fidelius nobis ſervire deſiderant. Idcirco per interventum Gemme Principis, que eſt dilecta conjux michi Guaimario, et mater michi Giſulfo concedimus tibi Guidoni Con-

ſa-

ſanorum Comiti, et Sirrentinorum Duci, qui es germanus michi Guaimario, et patruus michi Giſulſo, terra pertinente ſacri noſtri Palatii, que eſt in finibus Lucanie, ubi Maſſa noba dicitur, que eſt per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte meridiei finis terra ſupraſcripti noſtri ſacri Palatii, quam Celſitani, et Guarazaniſi retinent, et per ipſam finem paſſus trecenti; a parte orientis eſt finis media ſerra, et per eam menſurati paſſus ſexcenti; a parte ſeptentrionis ſunt paſſus octoginta; a parte occidentis finis terra ipſius noſtri Palatii, quam Celſitani retinent, et per ipſam finem paſſus quadringenti octoginta, cum omnibus, que intra eam ſunt, cunctiſque ejus pertinentiis, et cum vice de viis ſuis, ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate tua, et heredum tuorum, et liceat te, et tuos heredes de ea facere quod volueritis, et neque a noſtris Judicibus, Comitibus, Caſtaldeis, neque a quibuſcunque Actoribus noſtre Reipublice quolibet tempore de ſupraſcripta noſtra conceſſione habeatis aliquam contrarietatem; ſet in perpetuum illam tu, et tui heredes ſecuriter abeatis, et faciatis de ea quod volueritis. Textum vero hujus conceſſionis ſcripſi ego Truppoaldus Abbas, et Scriba ſupraſcripti ſacri Salernitani Palatii anno triceſimoſecundo principatus ſupraſcripti Domini noſtri Guaimarii glorioſi Principis, et undecimo anno ducatus ejus Amalfis et Sirrenti, et octabo anno principatus, et ipſorum ducatuum ipſius Domini Ciſulſi eximii Principis, et Ducis filii ejus menſe Decembri concurrente Indictione tertia. Cum autem ipſa eartula, et jam dictum preceptum oſtenſe, ac lecte fuerunt, ipſe Guaimarius bona ſua voluntate per convenientiam per hanc cartulam pro hamore omnipotentis Dei, qui ſervilem carnem ſumere, et crucis ſubire patibulum, ac mori non dedignatus eſt, quatinus nos ab eterna morte liberaret, necnon pro ſalute anime ſue, et ſupraſcriptorum genitoris, et genitricis ſue optulit in Monaſterio Sancte, et Individue Trinitatis, quod ſitum eſt foris ae civitate in loco Metiliano, in quo Dominus Petrus gratia Dei Reverentiſſimus Abbas preeſt, integram ipſam meridianam ſortionem, quem, et qualiter illam ſupraſcriptus Dominus Guido paterno avo ipſius Guaimarii ab ipſis germanis ſuis in ſorte compreenſerat, ſicut ſupraſcriptum eſt, et totum et integrum illud, quod ſupraſcriptus Dominus Guaimarius, et predictus Dominus Giſulſus Principes ipſi Domino Guidoni Duci germano, et patruo illorum per ipſum preceptum conceſſerant, ſicut ipſum preceptum continet, cum omnibus, que intra hoc totum, quod ipſe Guaimarius in ſupraſcripto Monaſterio, ut dictum eſt, optulit, ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum ipſis cartula, et precepto, et cum hominibus, et liberis, et uxoribus, et rebus illorum, qui intra ipſam oblationem habitant, vel habitaverunt, et ſunt, vel fuerunt pertinentes ſupraſcripti Guaimarii, ſeu ipſi Guaimario genitori ejus. Ea ratione, ut integra ipſa oblatio, qualiter ſuper legitur, ſemper ſit in poteſtate ipſius Domini Abbati, et ſucceſſorum ejus, et partium ipſius Monaſterii; et ipſe Dominus Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ipſius Monaſterii licentiam habeant de eo facere quod voluerint. Et ob hoc Raidolfus Vicecomes predicti Guaimarii dixit ſe ſuſcepiſſe ab ipſo Domino Abbate cauſa benedictionis pro parte ſupraſcripti Guaimarii Senioris ſui mille octingentos ſolidos tarenorum monete iſtius civitatis in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſe Guaimarius guadiam Berengario Monacho ejuſdem Monaſterii dedit, et fidejuſſores ei pro parte ipſius Monaſterii poſuit Glorioſum filium quondam Pandulfi Comitis, et Johannem filium quondam Ademarii Comitis, qui dictus eſt Ruſſu, et per ipſam guadiam obligavit, ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et partium ipſius Monaſterii integrum illud, quod in ſupraſcripto Monaſterio, ut dictum eſt, optulit, ab omnibus hominibus; ita tamen, ut quando ipſe Dominus Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ipſius Monaſterii ipſum Guaimarium, et ejus heredes de eo defenſores habere queſierint, per omnes vices dent eis ſupraſcriptam cartam, et jam dictum preceptum juſta ratione ſalvas habendos diebus ſexaginta. Et ipſe Guaimarius, et ejus heredes per omnes vices integrum illud ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et partium ipſius Monaſterii, ſicut ſupraſcri-

ptum

Digitized by Google

ptum eſt, defendant; et poſt completos ipſos dies per omnes vices ipſa carta, et jam dictum preceptum, quales eis, ut dictum eſt, date fuerint, ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et partium ipſius Monaſterii reddant, et tribuit ei licentia, ut quando ipſe Dominus Abbas, et ſucceſſores ejus, et partes ipſius Monaſterii voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere, qualiter voluerint cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Guaimarius, et ejus heredes non adimpleverint, et ſupraſcripta vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Domino Abbati, ejuſque ſucceſſoribus, et partium ipſius Monaſterii tria milia aureorum ſolidorum Conſtantinorum. Omnia autem ſupraſcripta fecit ipſe Guaimarius per licentiam ſupraſcripti Domini noſtri Ducis, et taliter tibi Petro Notario ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

XXXVIII.

Alferius Diaconus Archipresbyter, et Abbas Eccleſiae S. Maximi Salerni concedit Romoaldo filio quondam Johannis Clerici terram in loco Nuceriae, ubi dicitur ad Cappum Majorem ad annos duodecim ad laborandum pro annuo terratico conſueto. anno 34. Guaimarii principatus Salerni, 13. ducatuum Amalphiae, & Sirrenti, & 10. dicti principatus, & ducatuum Giſalphi ejus filii menſe Februarii 5. Ind. (Chriſti anno 1052.) Arc. 31. n. 156. in membrana.

IN nomine Domini triceſimoquarto anno principatus Domini noſtri Guaimarii glorioſus Princeps, et tertiodecimo anno ducatus ejus Amalfi, et Sirrenti, et decimo anno principatus, et ipſorum ducatuum Domini Giſulfi eximii Principis, et Ducis filii ejus menſe Februarius quinta Indictione. Memoratorium factum a me Alferius Diaconus, et Archipresbiter, et Abbas Eccleſia Sancti Maximi, eo quod ante idoneos homines tradidi Romoaldi filii quondam Johanni clerici de locum Nucerie una pecia de terra bacua, quod pars predicte Eccleſie abet in locum Nucerie, ubi dicitur ad Cappum Majorem, et eſt per finis et menſuras. Ab oriente paſſus quinquaginta quadtuor; a ſeptentrione paſſus trigintaduo, ab occidente paſſus quinquagintaocto, a meridie paſſus trigintatres juſto paſſu homini menſurati; et eſt ipſa pecia ex omni parte fine predicte Eccleſie. Ec vero ipſa pecia per ſupraſcripte finis, et menſuras inclitum illum ipſius Romoaldi tradidi tali hordine, ud amodo, et uſque duodecim anni completi ipſe Romoaldum, et ejus eredes illut tenere, et lavorare, et ſeminare per omna annum, ſicut meruerit, de quale ſemente per annum ividem meruerit, et ipſi lavori per annum illis boni zappare, et cultare bonum, ſicut meruerit, per tempus, quando meruerit, et amodo, et uſque ipſo coſtitutum conpletum per omnem annum per tempus de aree faciant illis me, ſeu partem predicte Eccleſie ſcire; ud ividem pergamus, aut dirigamus Miſſum noſtrum, et illis ante ipſum Miſſum noſtrum lavore, qui in ipſa traditione abuerint, illis illum metere, et ad area ivique illum adunare, et tritulare, et ad palea bonum illum conciare, ſicut meruerit; et quicquid bictaleum inde exierit, totum illis ſivi abeant, et deant inde nobis terraticum ſecundum conſuetudinem de ipſo locum, et illis ipſum Miſſum noſtrum nutriant ſecundum illorum poſſivilitatem, et equos de ipſos Miſſo nutriant ad palea, et ad ordeum, et quando ividem perrexero Ego, ſeu pars predicte Eccleſie in locum Nucerie, illis nos notrire ſecundum illorum poſſivilitatem, et equus noſtros nutriant adpalea, et ad ordeum; et amodo, et uſque ipſo coſtitutum completum

 per

ber omnem annum illis tota ſupraſcripta traditione abeant ſeminatum de quale ſemente per annum ividem meruerint. Et ſi per omnem annum illis tota ſupraſcripta traditione non ſeminaberint, tunc ego, ſeu pars predicte Ecclelie poteſtatem abeamus ad illis tollere, et facere exinde omnia, quod voluerimus, er poteſtatem abeamus illis pignerare omnis illorum cauſa ſine illorum contrarietate. Et ad ipſo conſtitutum completum licead illis inde exire cum omnis illorom cauſa mobilia; et inclita ſupraſcripta traditione perveniant ad poteſtatem noſtra faciendum quod boluerimus. Quod ſi taliter omnia ſupraſcripta per ſupradictum hordinem nobis non adinpleverint, et aliquit inde contradixerint, per conbenientiam componere obligaverunt ſe, et ſuos eredes nobis, ſeu in parte predicte Ecclelie quinquaginta auri ſolides Coſtantinos, et omnia ſupraſcripta nobis complirent. Et oc memoratamus per omnia ſupraſcripta nobis adinplendum guadiam michi ipſe Romoaldus dedi, et mediatore michi poſiui ſe ipſum, et per ipſam guadiam obligavit ſe; et ſuos eredes, ud omnia ſupraſcripta nobis complirent per ſupraſcriptam guadiam, et obligata pena. Quod ſcripſi ego Petrus Notarius.

✠ Ego Alderiſſi Notatius me ſubſcripſi.

✠ Ego Johannes Notarius me ſubſcribſi.

XXXIX.

Guaimarius, & Guaimarius pater, & filius Salerni Principes donant Adelferio primo Abbati, ac Fundatori Monaſterii SS. Trinitatis in Metiliano (quod hodie Cavenſe dicitur) cryptam, & fundum Eccleſiae dicti Monaſterii ab ipſo Abbate aedificatae, univerſumque territorium circa eandem cum vallibus, & fluminibus, quae idem territorium comprehendit, & cum hominibus in illo habitantibus, vel habitaturis: Abbatem, Monachos, homines, in quos juriſdictionem omnem, & dominium Monaſterio tribuit, eorumque bona ab omni penſione, cenſu, ſervitio Reipublicae eximit: jus confert lignandi, ut aiunt, in montibus Sacri Palatii, & in bonis ipſorum Principum: bona mortuorum ad Sacrum Palatium ſpectantia eidem Abbati, & Monaſterio dono dat, nec non bona omnia ſtabilia ipſius Sacri Palatii, quae infra, vel juxta bona Monaſterii fuerint. Praecipit denique, ut Abbas ſuum ſucceſſorem Abbatem conſtituat, vel, ſi id ante obitum non praeſtiterit, ab ipſa Monachorum Congregatione eligatur, prohibetque, ne Abbates, aut Monachi ad juramenta cogi unquam valeant, ſed per Monaſterii homines id fieri debeat. anno 37. principatus Guaimarii, & 7. Guaimarii ejus filii menſe Martii 8. Ind. (Chriſti 1025.) Arm. I. G. n. 9. in membrana cum ſigillo affixo cum contraſigillo.

IN nomine Domini Noſtri Jeſu Chriſti. Nos Guaimarius, et Guaimarius Parer, et Filius dibina opitulante clementia Langobardorum gentis Principes, per poſtulationem Gaitelgrime Sereniſſime, atque glorioſe Principiſſe dilecte conjugis, et marris noſtre, quam et pro redemtionis, et patrie noſtre ſalbationis, concedimus tibi Domino Adelferi venerabili Abbati, et ſpirituali Patri Oratori noſtro totam, et incliram Eccleſiam illam cum inclita cripta, in quo ipſa Eccleſia a nobo fundamine conſtruere feciſti cum tuo expendio in nomine Sancte, et indibidue Trinitatis a foras hanc noſtram Salerni-

ta-

tanam tibitatem in pertinentia Mitilianenſe, et cripta ipſa vocatur Arſicza, cum rebus a ſupter, et a ſuper jam dictas cripta, et Eccleſia, que ſunt terris, & vineis, et arbuſtis, et inſites, er caſtaneis, et pomis, et bacuum, et rupis, totum uno teniente per as fines. De una parte quomodo deſcendit per medium ballonem, qui dicitur Juniolu, et conjungir ſe cum flubio, qui Selano vocatur; de alia parte quomodo deſcendit per medio ribus, qui Saſſubibu dicitur, et conjungit ſe cum medio flubio Selanu, et ſicut deſcendit ipſo flubio Selano, et conjungit ſe cum ſupradicto ballone Juniolu, de ſuper parte ad fine rebus predicte Eccleſie conjunctum eſt, qualiter vadir de ſuprana pars a medio predicto ballone Juniolu uſque in medio predicto ribus, qui Saſſubibu dicitur. As vero omnibus ſupradictis rebus per ſupradictas fines cum omnia intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de viis, et anditis ſuis, totum, et inclitum illud tibi ſupradicto Domino Adelferi Abbati conceſſimus, ut amodo, et ſemper in tua, et de tuis ſucceſſoribus, qui in ipſa Eccleſia prefuerint, ſint poteſtatis illud tenendum, dominandum, poſſidendum, et omnia exinde faciendum quod volueritis; et Congregationem Monachorum, quam in ipſa Eccleſia congregare cepiſti, ſi volueris Congregationem ipſam augeri, poteſtatem habeatis eam ampliare qualiter volueritis. Item ſi volueris, bibente te, vel ad diem obitis tui alium Abbatem ibidem ordinare, ad tuam ſit poteſtatem qualiter volueris, et ſibe te nolente, vel negligente ante tuam defunrionem Abbas per te in predictum Monaſterium Sancte Trinitatis ordinatus non fuerit, poteſtatem habead ipſam Congregationem Monachorum, qui in ipſo Monaſterio fuerint, Abbatem inter ſe eligere, et ordinare qualiter voluerint. Alio ſic faciant ſemper per omnes bices, quando Abbatem eorum mortuus fuerit, ita ut amodo, et ſemper Monaſterium ipſum, et ſupradictam Congregationem, et Abbates eorum cum omnibus ſupradictis rebus, et cum aliis rebus, quas in ſupradicto Monaſterio quomodocumque datum, vel offertum fuerit, ſemper liberos abſolutos permaneant a pars Reipublice in ſua poteſtate, er arbitrio; et non habeamus poteſtatem nec nos, nec ſucceſſoribus noſtris exinde tollere, nec penſionem, nec cenſum, nec plateaticum, nec qualiſcumque ſerbitium, vel dationem. Iterum concedimus tibi ſupradicto Domino Adelferi Abbari totis, et integris albeis de predicto flubio, et de ipſis ribis, et ballonibus cum omnibus ripis ex undique partibus ibidem adjunctis, cum omnibus aliis albeis, fluminibus, et aquarum, qui ubicumque ad aliis rebus predicti Monaſterii ſunt, et fuerint conjunctos, ut ſemper poteſtates habeant pars predicti Monaſterii in ipſis albeis cluſamina, et antepoſitiones facere, et habere, et in ripis earum fodere, et aquis ipſis lebare, et extorquere, et portare per ipſis rebus ipſius Monaſterii ubi, aut qualiter voluerint, et molina, et omnes ſuas utilitates exinde facere, et abere, qualiter pars predicti Monaſterii voluerint abſque omnibus contrarietatibus noſtra, noſtrorumque ſucceſſorum, vel cuiquam hominum. Item concedimus tibi jam dicto Domino Adelferii Abbati omnibus liberis illis hominibus, qui in omnibus ſupradictis rebus ſunt, vel fuerint habitantes, ut ſemper ſint liberi abſoluti a pars Reipublice, et non habeamus poteſtatem nec nos, nec ſucceſſores noſtros eorum rollere, aut facere tollere penſionem, nec plateaticum, nec qualiſcumque cenſa, vel dationes, nec quoliber ſerbitium eorum tollere, aut inponere, vel exigere quetantur, ſet ſemper a partibus Reſpublicis ſecuris, et liberis perſiſtant ſub defenſione, et protectione tuaque Domini Adelferi Abbati, et de ſucceſſoribus tuis, qui in ipſo Monaſterio prefuerint. Pariterque concedimus tibi ſupradicto Domino Adelferii Abbati licentias abeatis per rebus noſtri Palazii, vel ſucceſſorum noſtrorum vos, et Monachos, et ipſis aliis veſtris hominibus per totis montaneis lignamina abſcidere, et tollere, et portare ubi volueritis pro utilitaribus, et que congrua ſunt predicti Monaſterii faciendum qualiter voluerint, Quam et concedimus tibi ſupradicto Domino Adelferi Abbati omnes res ex mortuorum, et rebus noſtri Palazii, qui infra, et erga rebus ipſius Monaſterii ſunt, vel fuerint, ut pars ipſius Monaſterii ſecuriter illud habeat faciendum quod voluerint, Et ſi qualiſcumque tempore acciderir pars predicti Monaſterii ſacra-

menta dare de quacumque re, non poſſant vos, vel ſucceſſores veſtros, nos, aut ſucceſſores noſtros, nec qualiſcumque umana perſona, Abbates, vel Monachos ipſius Monaſterii ad ſacramenta ipſa dandum provocare, aut cogere, aut illis moleſtare; ſet per omnes vices illis laicis hominibus, qui in ipſo Monaſterio, et in rebus ipſius Monaſterii ſunt, vel fuerint, quales ex illis pars ipſius Monaſterii voluerint, ſacramenta ipſa jurare faciant, qualiter eis per legem judicatum fuerint, et ſemper firmum, ſtabilemque permaneant. As omnibus ſupradictis conceſſionibus, qualiter ſupra legitur, tu ſupradictus Dominus Adelferius, et ſucceſſores tuos, qui in Ipſo Monaſterio Sancte Trinitatis prefuerint, illud habendum, dominandum, poſſidendum, et omnia exinde faciendum quod volueritis, et a nullo ex noſtris Judicibus, Comitibus, Sculdais, Gaſtaldeis, vel a quibuſcumque Agentibus patiamini inde moleſtationes, aut contrarietates; ſet amodo, et deinceps per unc noſtrum roboreum preceptum cunctas ſupradictas noſtras conceſſiones ſecuriter habeatis in predicta ratione. Quod vero preceptum conceſſionis ex juſſionibus ſupradictorum glorioſorum Principum ſcripſi ego Aceprandus Clericus in anno triceſimoſeptimo principatus ſupradicti Domini noſtri Guaimarii, et ſeptimo anno principatus ſupradicti Domini Guaimarii ejus filio glorioſis Principibus, de menſe Martius, hoctaba Indictione.

Sigillum affixum cum contraſigillo.

XL.

PEtrus Atrianenſis filius quondam Sergii tradit Ligorio filio Stephani terram ad paſtenandum *in loco Tranſboneja, ubi ad Tegora dicitur, ſub conditione, quod ipſius Ligorii ſint vinum, & poma per annos quatuor; quibus exactis uſque ad annos duodecim inter utrumque dividantur; poſt ſexdecim inde annos perfecta jam vinea, et cannieto, & ſaliceto, haec omnia cum ipſa terra duas in partes dividantur, cujus una Ligorio, Petro alia cedat. Teneatur verò Ligorius, ſi unquam partem hanc ſuam alteri daturus, aut venditurus ſit, eam Petro juſto prètio vendere, ſi emere eam ille voluerit. anno 30. Guaimarii, & 1. Guaimarii ejus filii menſe Novembris 2. Ind. (Chriſti anno 1018.] Arc. 42. n. 230.* in membrana.

IN nomine Domini anno triceſimo principatus Domini noſtri Guaimari, et primo anno principatus Domini Guaimari ejus filio glorioſis Principibus menſe Nobember ſecunda Indictione. Memoratorium factum a me Petrus Atrianenſe filius quondam Sergi, eo quod ante ſubſcripti idoneis hominibus per bona comvenientia ad tenendum, et paſtenandum tradidi Ligori filio Stephani una pecia de terra mea, que abeo in locum Trasboneja, ubi proprio ad Tegora dicitur; as fines, et menſuras abet. De una parte fine via publica, que pergit ad mare, inde paſſos quadragintaquinque, alia namque parte fine ballone inde paſſos quadragintaquinque. Longitudo vero de anbobus lateribus ana paſſos centum; in ipſa parte da mare da ipſo ballone uſque in ipſa via publica; quam et de ipſa alia lateribus partibus da fine ipſo vallone, et uſque in ipſa via da mare per jam dictus fines, et menſuras cum vice de via ſua Ego ei tradidi tali ordine, ud amodo facerent ibi reditum, et ibidem reſidere, et avitarent, et ſuos eredes; et fovee, et omnes ſue utilitati juſta rationem ibi facerent, et tota res ipſa paſtenare viti de bono viilneo, et pomis, et ſurgere, et edificare ibidem perfecta vinea; et quantum vinum, et poma exinde exierit, amodo, et uſque quadtuor anni completi totum eſſet ſue poteſtatis faciendum quod boluerit; et da completi ipſi quad-

Digitized by Google

quadtuor anni in antea uſque completi duodecim anni per omnes annum per tempum de vindemie faciant ille, et ſuos eredes ſcirent nos, et noſtris eredibus, ut nos ibi pergamus, vel dirigamus Miſſos noſter, et ille, vel ejus eredes tota ipſa vinea rationaviliter vindemiare, et omnes vinum, et poma exinde per medium ibi ad palmentum dividerent in palmento ſuo, quem ille ibi fecerit, et reponant ille, vel ejus eredes ipſa noſtra ſortionem de ipſo vinum in organeo, quem nos ei ibi adſingnavimus, quem per ille, et ejus eredes per annum ipſo organeo eſſet perfectum bonum conciatum, et ſtudiatum, et faciant nobis ſalbum ipſo vinum uſque illos exinde tollere fecerimus abſque degeneratione, et ingne, et mures. Miſſum noſtrum, ſibe nos, dum ibi ſteterimus, ille, vel ejus heredes notrire ſecundum ſuam poſſivilitatem, et amodo ille, vel ejus erédes paſtenare ibidem cannietum, et ſalicetum. Ad completi autem ſidecim anni, ud amodo ſe compleant, ille tum, et ſuos eredes abeant in tota ipſa res per jam dictas fines, et menſuras vinea de bono vitineo ſurta, perfecta, lebata, et inpalata ad palos, cannas, et circoitum bona cluſa, et ſic eſſet operata bona, ſicud locus ipſe, et de tantos annos meruerit; et preſens faciant ille, vel ejus heredes ſcirent nos, ud ibi pergamus, et adſingnet nobis ſurtum cannietum, et ſalicetum perfectum, et dividerent ille, vel ejus eredes tota ipſa terra cum vinea, et ſalicetum, et cannietum per jam dictas fines, et menſuras juſta rationem in duas partes ad equale menſuras; et prius Ego, vel meos eredes compreendamus exinde una ſortem, qualem boluerimus, reliqua ipſa alia ſorte tradamus ipſius Ligori, et ad ejus eredes per talem ſecuritatem bonam facta omni tempore defenſatum per nos, et per noſtros eredes cum vice de via ſua da omnes omines, omnique partibus, ipſo reditum, qui ibi eſt, ſi ebenerit in ſortionem noſtram, poteſtatem abeant ille exinde tollere, et in ſua ſortione portarent, et ipſa lingnamina, que modo ibi ſunt in ipſa res, quanta exinde ille, vel ejus eredes abſciderit per medium nobiſcum illas dividere; palmentum vero, qui ibi eſt, ſi in ſortionem noſtram ebenerit, demus ei medietatem, et ſi in ejus ſortionem ebenerit, deant ille nobis medietatem, ita ut ipſa ſortionem de predicta res, que ei in ſortionem a nos ebenerit, ſi aliquando tempore ille, vel ejus eredes daturum, vel vinditurum abuerit, non abeant poteſtatem cuicumque illos dare preter mihi, meique eredibus illos deant ad juſto baliente pretium, qui juſte fuerit adpretiatum, et faciant ille, vel ejus eredes exinde ſcire nos pro illos tollendum per tertio conſtitutum uſque diebus trigintaſex; et ſi infra ipſa conſtitura noluerimus eos emere, dandum nos inde ei juſto baliente pretium, qui juſte fuerit adpretiatum, tuc licead illis eos dare cui boluerit. Nam ſi ante ipſa conſtituta cuicumque illos dederitis ſine noſtra licentia, ud parutus ſit, ſicud de illorum poteſtatem exet ſubſtractum, tuo ſine pretium rebertat ad noſtram, et de noſtris eredibus poteſtatem. Unde pro taliter per bona combenientia guadiam michi ipſe Ligori dedi, et mediatorem nobis poſui ſe ipſum per appoſita omnes pignera, et cauſam ſuam legitimo, et inlegitimo, et per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuos filios, et eredes, ud, ſi taliter, omnia, ud ſuperius legitur, exinde queſierit remobere, aut contrare, et talia nobis non adimplеberit, per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuos filios, et eredes ad componendum mihi, meique eredibus viginti auri ſolidos Coſtantinos, et omnia ſupraſcripta per invitis nobis adimplere. Et Ego Alderiſi Notarius uno brebem ſcripſi, et interfui.

✠ Ego Amatus.

✠ Ego Petrus me ſubſcripſi.

XLI.

XLI.

JAquintus, Lando, & Diſijus Comites filii quondam Diſigi Comitis tradunt ad annum Johanni Atrianenſi filio Sergii Boccapiczula, & Johanni Atrianenſi filio Sergii Magnanaru lacum vocatum Paulinum cum facultate piſcandi; pro quo anno tareni quatuor ab ijs ſolvuntur. anno 30. Guaimarii, & 1. Guaimarii ejus filii menſe Novembris 2. Ind. (Chriſti anno 1018.) *Arc.* 87. *n.* 142. in membrana.

IN nomine Domini anno triceſimo principatus Domini noſtri Guaimari, et primo anno principatus Domini Guaimari ejus filii glorioſis Principibus menſe Nobember ſecunda Indictione. Memoratorium factum a nobis Jaquintus, et Lando, et Diſiju Comitibus germani filii quondam Diſigi Comitis, eo quod ante ſubſcripti teſtes tradidimus Johanni Atrianenſi filio Sergi Boccapiczula, et Johanni Atrianenſi filio Sergi Mangnanarum unum lagum noſtrum, qui dicitur Paulinum, cum omni pertinentia ſua, qui ex omni parte ad fine noſtra conjuntum eſt, et liceat illis, vel illorum eredes, et omines, quod illis ibidem miſerit, amodo, et uſque unum annum completum per ipſo lagum piſcare qualiter voluerit, et omnes piſces, quod ibidem compreenſerit, toti illis ſibi abere in eum; et liceat illis per iſclis, indeque et per marcatellum folia colligere, et lingna pro focu abſcidere, et tollere juſta ratione, et illos pro taliter pro cenſu exinde dederunt nobis quadtuor auri tari boni. Ad ipſo annum completum inclita ſupraſcripta traditio cum ipſum lagu perveniant ad poteſtatem noſtra poteſtatem. Unde pro taliter guadiam nobis dederunt, et mediarorem nobis poſuerunt ſe ipſis, et per ipſa guadia obligaverunt ſe, et ſuis eredibus, ut, ſi aliquit inde remobere, aut contrare queſierit, componere obligaverunt ſe, et ſuis eredibus biginti auri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta nobis complire. Et hunc brebem ſcripſi ego Johannes Notarius.

✠ Ego Lando.

✠ Ego Johannes.

XLII.

LEo Atrianenſis filius quondam Sergii Boccapiczola vendit Mondae cognatae ſuae filiae quondam Feri, uxori Johannis fratris ſui bona ſua, ſeu terram cum inſiteto, & vacuam in loco Tranſbonea, ubi ad Majano dicitur, de finibus Metilianenſibus pro ſeptem ſolidis auri. anno 30. *Guaimarii, &* 1. *Guaimarii ejus filii menſe Novembris* 2. *Ind. (Chriſti anno* 1018.) *Arc.* 101. *n.* 391. in membrana.

IN nomine Domini triceſimo anno principatus Domini noſtri Guaimari, et primo principatus Domini Guaimarii ejus filio glorioſi Principibus menſe Nobember ſecunda Indictione. Ideoque ego Leo Atrianenſe filius quondam Sergii Boccapiczola, ſicut mihi congruum eſt, bona mea boluntate per hanc cartam benundedi, adque ad ſemper abendum confirmo tibi mulieri nomine Monde congnate mee filia quondam Feri, qui ſit uxor Johanni germano meo, inclita ſortionem meam de omnes rebus mea, quam abeo in locum Trasboneja, ubi ad Majano dicitur, finibus Metilianenſe, de quantum, quanto-

toque de ipſa rebus mihi eſt pertinentes per ſucceſſione , ſicut diximus , inclitam ipſam meam ſortionem tibi nominate Monde congnate mee aſtante ipſo Johannes germano meo , et predicto viro tuo , et per ejus boluntate benundedi cum ſortionem meam de omnes monimen inde continentes , qui eſt rebus ipſa cum inſitetum , et terra bacua , cum omnia intro ſe abentibus , et ſuis pertinentiis , et cum bice de biis ſuis , et cum ipſa ſortionem meam de omnis monimen inde pertinentes . Unde de inclita ipſam meam ſortionem de ipſa rebus nullam mihi , vel uxori mee , aut cuiqua ominibus , vel in quavis partibus exinde reſtitit , aut dicimus remanete ſortionem , ſet , ſicut diximus , funditus illut tibi nominate congnate mee benundedit , ſceptuatum ſortionem meam , quem abeo in terra cum caſtanictum meum , qui eſt in ipſo monte , qui dicitur Catariſuo , quod ad meam reſerbo poteſtatem ; illo aliut totum inclita ipſa ſortione mea tibi nominate Monde congnate mee benundedit ad ſecuriter , et firmiter amodo , et ſemper tu nominata congnata mea , et tuis eredibus illut abendum , dominandum , poſſidendum , omnia inde faciendum quod bolueritis abſque omni mea , et de meis eredibus , aut cuiqua ominibus contrarietate , vel requiſitione . Unde pro confirmandam , et ſtabiliſcendam anc mea bindictione nunc a preſentis recepi a te nominata congnata mea ſtatutum pretium ; i ſunt auri ſolidi de tari ſeptem , ana quadtuor auri tari boni per ſolidum , ſicut inter nos combenit, in omnis deliberatione , finitoque vero pretium ipſum aput nos . Ea ratione per bona combenientia guadiam tibi nominate congnate mee dedit , et mediatorem tibi poſui me ipſum , et per ipſa guadia obligo me , et meis filiis , et eredibus amodo , et ſemper antiſtandum, et defenſandum tibi , tuique eredibus inclita ſuper dicta mea bindictione , ut ſuperius dictum eſt , a pars de uxore mea , et da omnes omines omnique partibus . Et , ſi taliter , ut ſuperius legitur , tibi , tuique eredibus non defenſaberimus , aut ſi nos , noſtriſque eredibus quomodocumque per qualecumque rationе queſierimus illut vel exinde tibi , tuique eredibus toliere , aut contrare , aut ſi quodcumque cauſationes vobis exinde emiſerimus per quavis modis , vel ingenium , primum omnium queſtio , et cauſatio noſtra , et de noſtris filiis , et eredes modis omnibus adverſus vos ſint exinde tacita , et bacua ; et per bona combenientia per ipſa guadia obligo me , et meis filiis , et eredibus ad componendum tibi nominate congnate mee , quam et ad veſtris eredibus , aut cui carta iſta in manum paruerit , biginti auri ſolidos Conſtantinos , et per inbitis illut vobis defenſemus , et omnia adinpleamus , ſicut ſuperius legitur , et quale tempore tu , et tuis eredibus per vos ipſis bolueritis inde eſſet auctores , et defenſores bice noſtra , licentiam , et poteſtatem abeatis in omnibus inde cauſare , et finem facere , ſicut bultis cum quale rationem inde abueritis . Nam quando me , et meis filiis et eredes exinde auctores , et defenſores abere queſieritis , ego autem , et meis filiis , et eredes inclita ſuper dicta mea bindictione tibi , tuique eredibus defenſemus , et omnia adimpleamus , ſicut ſuperius legitur , per ſuperdicta guadia , et obligata pena . Quam te Ademari Notarius ſcribere rogabimus . Actum Salerno .

✠ Ego Radoaldus me ſubſcripſi .

✠ Ego Petrus Notarius me ſubſcripſi .

XLIII.

Guaiferius filius quondam Guaiferii Comitis, & Lando Abbas Monaſterii S. Johannis intra Salernum ante portam Rotenſem tradunt ad annum Johanni filio Petri duo molendina, quorum medietas ad Guaiferium, altera medietas ad dictum Monaſterium pertinet, in fluvio Lirino prope mare, ſub conditione, quod ſingulis menſibus det iis 24. modiola grani mundi, omnemque tunſuram molendinorum, granumque omne, quod ii miſerint ſingula hebdomada, gratis molere teneatur. anno 30. Guaimarii, & 3. Johannis ejus filii menſe Septembris 2. Ind. (Chriſti anno 1018.) Ara. 87. n. 344.

IN nomine Domini tticeſimo anno principatus Domini noſtri Guaimari, et tertio anno principatus Domini Johanni ejus filii glorioſi Principibus menſe September prima die intrante ſecunda Indictione. Brebem emiſſum nobis Guaiferius filius quondam Guaiferi Comitis, et Lando Abbas Monaſterii Sancti Johanni ſitus intus anc Salernitanam cibitatem ante porta Rotenſe per combenientia ante ſubſcripti teſtes communiter tradidimus Johanni molinator filio Petri inclita duobus molina, quos cumunes abemus, qui dedicata ſunt in flubio Lirino propinquo mare. Inclita ipſa molina, qualiter concia, vel edificata ſunt cum mole, et ferraturia ſua, et cum arcaturiis, et iſcle, et aquarum uſibus, et traſita, et exita ſua illut eidem Johanni tradidimus, tali hordine, ut amodo, et uſque unum annum expletum in kalendis de ſupraſcripto menſe September liceret illum, et homines, qnos ille miſerint, inclita ſupraſcripta molina ſue poteſtatis tenere, et dominare, et quotidie illam regere, et conciare, ut perfecte macenare poſſant, et omnis molitura, que de ipſa molina tollere, vel abere potuerint, totum ſue ſint poteſtati faciendum quod boluerit, preter per omnes kalendas deant ad Miſſum noſtrum ibidem bigintiquadtuor modiola de granum, quale ibidem intraberit, mundum abſque ordeum ad tale menſuram, quale uſque nunc conſuetudo illut tollendum, et deant nobis omnis tunſura de ipſa molina, medietatem deant illut ad Miſſum meumque Guaiferi, et medietatem ad pars predicti Monaſterii; et quando infra ipſo conſtitutum neceſſe fuerit mole in ipſa molina, nos ille ibidem eorum demus bone, ſicut meruerit, per illis conciate, et ordinate ſicut meruerit; et ſi ipſa arcaturia de ipſa molina plena, vel rupta fuerit, ubi nos inde ſcire ſecerint, da preſentis illâm conciare faciamus, ſicut meruerit, et quantum opera perdiderit pro ipſa ruptura, et mole, et pro generationem, nobis illut imputemus; et per omnes hebdomada macenare michi nominato Guaiferi omnis granum meum abſque molitura, quos ibi mandaverimus, et in pars ipſius Monaſterii macenarent per omnis dies Sapati, ſibe de nocte omnis granum, quos ibidem mandaverit abſque molitura. Unde in eo hordine per vona combenientia guadiam nobis ipſe Johannes dedit, et mediatorem nobis poſuit; michi Guaiferi poſuit mediatorem Petrus Comes filius quondam Alfani, et michi nominati Abbati poſuit mediatorem Petrus filius Arechiſi; et per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuos eredes, ut, ſi taliter, ſicut dictum eſt, nobis non adimpleberit, et aliquit exinde contradixerit, componere michi nominato Guaiferi, vel ad meos eredes, et ad partibus ipſius Monaſterii qninquaginta auri ſolidos Coſtantinos. Ad ipſo conſtitutum inclita ipſa molina cum omni pertinentia ſua conciata ad noſtra remittat poteſtate, faciendum quod boluerimus per ſupraſcripta guadia, et obligata pena. Verumtamen ſupraſcripta molina cum omnis pertinentia ſua, et ipſe iſclis medietas pertinet michi nominati Guaiferi, et medietas predicti Monaſterii. Et unc brebem ſcribſi Ego Dauferius Notarius.

✠ Ego Myrandus Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Ademari me ſubſcripſi.

XLIV.

XLIV.

GUaiſerius filius quondam Guaiferii Comitis de loco Nuceriae tradit ad annos duodecim Alfano, & Johanni filiis quondam Majonis terram ad laborandum in loco Fiano, ubi Cannito dicitur, pro terratico conſueto. anno 27. Guaimarii, & primo Johannis ejus filii menſe Januarii 14. Ind. (Chriſti anno 1016.) Arc. 31. n. 170. in membrana.

IN nomine Dom'ni viceſimoſeptimo anno principatus Domini noſtri Guaimari, et primo anno principatus Domini Johanni ejus filio glorioſi Principibus menſe Januarius quattadecima Indictione. Memoratorium factum a me Guaiferius filius qnondam Guaiferi Comitis in locum Nucerie. Ante ſubſcripti teſtes per conbenientia tradidit Ego ad tenendum, et lavorandum de rebus mea una pecia de terra campenſe Alfani, et Johanni filiis quondam Majoni abitatores de Nucerie, quod abeo in locum Fiano, ubi propio Cannito dicitur, et qui eſt propinquo ad badu majore per as finis. Ab oriente fine via antika, et a pars meridie fine de ominibus Nucerini, et a pars occidentis ſimiliter fine alia via pubplica, que pergit ad Sarnum, et a ſubtus ipſa via uſque padule, quantum introire potueritis ad lavorandum, et a ſebtentrione ſimiliter fine de ipſi Nucerini uſque ipſa via priore fines. Ideo, ſicut diximus, ipſa predicta pecia per ipſe predicte finis ipſorum predictorum Alfani, et Johanni ad lavorandum illut tradidit in oc ordine, ut amodo, et uſque duodecim anni completi ad ſue, et de ſuis eredibus ſit poteſtatis ipſa jam dicta pecia illis tenere, et dominare, et fobee, et omnes ſue utilitatis illis ibi facere juxta ratione, et illut lavorare, et ſeminare per omnes annum ſemente, qualiter voluerint, et omnes lavores, qui illis ibidem fecerint, totum ſue ſit poteſtatis faciendum quod voluerint. Tantum per omnes annum deant illis, vel eorum eredibus ad Miſſum noſtrum juxto terraticum ſecundum conſuetudo de ipſo locum, et ad completo ipſo conſtitutum ipſa predicta pecia rebertatur ad noſtra, vel de noſtris eredibus poteſtatis, faciendum inde quod voluerimus. Tantum ſi illut ſeminatum habuerint ipſo annum ad ipſo conſtitutum, liceat illis inde exire cum ipſum lavoris ſine omnis contrarietate noſtra, et de noſtros eredibus, vel et de cuiquam ominibus, qui pro nobis illut datum paruerit; tantum terraticum illut nobis dare juxto; ſicut dictum eſt. Unde pro taliter per vona combenientia guadiam nobis ipſi predicti contrahentes dederunt, et mediatorem nobis poſuerunt Mirando zio illorum filio quondam Berenandi de ipſo locum Turricle, et per ipſa jam dicta guadia obligaverunt ſe ipſi contrahentes, et illorum eredibus, ut, ſi de omnia ſupraſcripta non adinpleberint, et aliquit exinde contradixerint, per ipſa guadia componere obligaverunt ſe ipſi contrahentes, et illorum eredibus ad componendum mihi, meique eredibus, vel cui unc brebem vice noſtre inventum paruerit, viginti auri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta per invitis nobis compliret. Quae ſcripſi ego Petrus Clericus, et Notarius, qui interfui.

✠ Ego Johannes Clericus.

✠ Ego Dauferi.

XLV.

Eupraxius Graecus Presbyter, & Abbas Eccleſiae S. Nicolai in loco Veteri, quae ad Lambertum, & Landoarium Comites filios quondam Alberti Comitis pertinet; necnon Riſus, & Rodericus filii quondam Maraldi, & Madelmus filius Jaquinti, & Petrus nepos Madelmi filius quondam Sergii, & Imperatiſſae ſororis dicti Madelmi tradunt Johanni nativo loci dicti Pecara de territorio Amalphiae filio Mauronis terras in loco Albolae de finibus Salerni, unam vacuam, & aliam cum caſtanieto, quarum medietas ad dictam Eccleſiam, medietas ad omnes memoratos ſpectat, ad annos duodecim pro tertia parte vini, inſitarum, & pomorum, & duobus tarenis auri annualibus pro caſtaneis; ita tamen, ut expletis duodecim annis caſtanieta ad Eccleſiam redeant, & ad dictos conſortes; trrrae vero cum vinea, & inſiteto maneant penes Johannem, eiuſque haeredes, qui tertiam vini, & pomorum partem dictae Eccleſiae, & conſortibus reddere annuatim debeant. anno 27. Guaimarii, et 1. Johannis ejus filii menſe Januarii 14. Ind. (Chriſti anno 1016.) Arc. 40. n. 154. in membrana.

IN nomine Domini viceſimoſeptimo anno principatus Domini noſtri Guaimarii glorioſi Principis, et primo anno principatus Domini Johanni ejus filii glorioſo Princeps menſe Januarius quartadecima Indictione. Memoratorium factu a nobis Eupraxius Grecus, qui ſum Presbiter, et Abbas Eccleſie Sancti Nicolay, qui ſitum eſt in locum Beteri a ſuper mare pertinentem Eccleſia ipſa de Lambertus, et Landoari Comitibus germani filii quondam Alberti Comitis, una mecum eſſet Petrus Advocatorem ipſius Eccleſie, quam et nos Riſus, et Rodericus germani filii quodnam Maraldi, et Madelmus . . . . , ... Domini Jaquinti, et Petrus nepos iſtius Madelmi, ac filius quodnam Sergi quod de Imperatiſſa germana iſtius Madelmi genuit; toti inſimul ante ſubſcripti idoneis hominibus . . . . Johanni, qui fuit natibus de locum Pecara territorio de Amalfi, et filio Mauroni de rebus pertinentem ipſius Heccleſie, et pertinentem nobis omnibus ſupraſcripti patentes, atque conſortes, qui eſt . . . , ... in locum Albole ex illa pars Salernitane finibus, qui eſt medietate pertinentem ipſius Eccleſie, et medietate nobis omnibus ſupraſcripti. Unde de ipſa noſtra medietate eſt pertinentem nobis Riſi, et . . . . . . medietate, et nobis Madelmi, et Petri medietate, et de iſta medietate, quod nobis Madelmi, et Petri inde pertinet, Ego Madelmus habere inde debeo tres ſortis, et ipſe Petrus a pars ipſius . . . . ſue inde pertinet quartam partem. Quapropter nos omnes una cum ipſum Abbatem tradidimus ipſius Johanni de ipſa terra baciba in omni facie per menſuras ana paſſus ſexaginta . . . . ſicut per omni parte ad fine noſtra conjungitur. Etiam et tradidimus ei una pecia de terra cum caſtanietum noſtrum pertinentem ibique propinquo per as fines menſuras. Incipiente a capite de vallonem, qui inde eſſe videtur, et ſalientem uſque tractorarium inde paſſos ſexaginta; et ab inde revolbente per ipſo criſtone quaſi in parte orientis; inde paſſus centum biginti, et ab inde deſcendente per tractorarium ipſum, et conjungentem in alio tractorarium, ſunt inde paſſos ſeptuagintaocto, et inde faliente per alio tractorarium ſunt inde paſſos quadragintaocto, et ab inde qualiter ſalit per ipſo ballonem, et conjungit in priore fine; qnam et tradidimus ei omnes alia caſtanieta, quod ibique in ipſo locum habemus cum vice de biis ſuis. Tali hordine, ut amodo, et uſque duodecim

anni

anni completi ad illius, vel de illius heredes ſit poteſtatem illut tenendum, et dominandum, et fobee, et omnis ſue hutilitatis ibidem facere juſta ratione, et reditum ibidem faciendum in quo ei comparuerit, et ibidem reſidere, et abitare, et in ipſo vacibum per jam dictas menſuras paſtenare vinea de bono vitinio, ſeu pomis, aut ſi caune, vel ſalici ibi apte paruerit planctandum, et illa annualiter lavorare, et ſtudiaret, et ſurgeret, ſicut meruerit, et circoitum illa cluderet; et in ipſa pecia de terra cum caſtanietum faceret inſitetum de inſerti, et robiolis, ſeu zenzale, ſicut meruerit. Had coupleto ipſo conſtitutum in tota ipſa terra bacua per jam dictas fines, et menſuras haberent vinea ſacta, et hoperata bona, et inpalata, et cluſa, ſeu ſi pomis, vel canne, aut ſalici ibi planctaberit, totum haberer illut hoperatum, et cultatum, ſicut de tantos annos locus ipſe meruerit, ut bonum paread factum, et hoperatum. Tantum a quo vinum, et inſite inde exierit iofra ipſi anni, vel ſi alia poma ibi ſacta ſuerit, inclita tertiam partem inde nobis, vel ad Miſſum noſtrum inde daret ipſe inſite ſecche., et due ſortis inde ſivi haberet; et donec ipſi caſtaneis ſuerit, quod inſitare debuerit, tolleret ſivi ipſo frudium de ipſis caſtaneis, et omnes alia noſtra caſtanieta de ipſo locom extra illut per jam dictas menſuras illis annualiter uſque ipſo conſtitutum ſivi colligeret, et tolleret, et tote ille ſivi haberet. Tantum pro cenſum exinde daret nobis per annum duo auri tarì boni. Da conpletos ipſos duodecim annos ipſis caſtanietis noſtris extra illut, quod inſitare debunt, redeant ad poteſtatem ipſius Eccleſie, et ad poteſtatem de nobis omoibus ſupraſcripti, vel de noſtris heredibus. Et ipſa terra cum vinea, et ipſa terra cum inſitetum per jam dictas fines et menſuras ille, et ſuos heredes tenere natos naſcentes omni tempore, et omnes ſue hutilitatis ibidem ſacere juſta rationem; et ibidem reſideret, et avitaret, et tota vinea ipſa per jam dictas menſuras annualiter apto tempore lavorare, et ſtudiaret de ſuper, et de ſubter ſicut locus ipſe meruerit, ut proficiad, et non diſperead; tragendum ibi propagines, et vites planctandum, et ſurgendum, ſeu cultandum. Et ipſo inſitetum ſtudiet, et ſalbum faciad, et per tempus de vindemmie ſcire faciant pars ipſius Eccleſie, et nos omnes ſupraſcripti conſortes, vel noſtris heredibus, ut ibi pergamus, aut dirigamus Miſſum noſtrum, et ille, vel ſuos heredes tota ipſa vinea ſuis temporibus vindemiaret, et ad palmentum ibique ipſo vinum procuraret, et poma, quas ibi fuerit, colligeret, et totum illud ibique nobiſcum, vel cum Miſſum noſtrum divideret; illis due ſortis, et nos tertiam partem: inter nos, et pars ipſius Eccleſie illud dividendum, ſicut ſupra diximus ibi eſſe ſortifices; et ipſa ſortione noſtra de ipſo vinum illis reponant ibique in domo, ubi avitaberint, in organea noſtra, que ibique ei dederimus, qui per illis ſit bona conciata per annum, et faciad nobis ipſo vinum ſalbum, donec illud inde tulerimus, abſque degeneratione, et ignem. Et dum pro ipſa vindemia ibi ſteterimus, nos, aut Miſſos noſtos illis enuttire nos debead ſecundum illorum poſſivilitatem. Et ſi de ac terra Salernitana exierit pro aliubi ad avitandum, aut ſi talem fecerit culpam, unde legibus ad publicum cecidat, tunc inclita ipſa traditionem ad poteſtate ipſius Eccleſie, et de nos omnes ſuprafcripti, et de noſtris heredibus eveniad; et ſi iofra tribus anni in ac terra ad avitandum redierit, & voluerit illud recolligere in ſupradicto hordine, poteſtatem habeant tantum illo anno, quod redierit, ſi rebos ipſa lavorata invenerit, non querad illo anno de ipſo frudium; et quale tempore da ipſi duodecim anni in antea rebus ipſa, hoc eſt ipſa terra cum vinea, et ipſa terta cum inſitetum per jam dictas menſuras tenere, et lavorare noluerit, aut non potuerit, inclitum illud, ſicut diximus, operatum, et cultatum, et ſtudiatum remittad ad poteſtatem ipſius Eccleſie, et nobis omnibus ſuprafcripti conſortes, vel ad noſtris heredibus. Et ſi taliter omnia ſuprafcripta nobis, vel in pars ipſius Eccleſie non adinpleberit, et aliquit inde contradixerit, tunc per bona conbenientiam componere obligavit ſe ipſe Johannes, et ſuos heredes natos naſcentes in pars ipſius Eccleſie, ejuſque Rectoribus, et nobis biginti auri ſolidos Coſtantinos. De qua, ut omnia ſuprafcripta in pars ipſius Eccleſie, et nobis omnibus ſuprafcripti, vel ad noſtris heredibus ipſe Johannes, et ſuos heredes adinplendum, et

aliquit inde non remobendum per bona conbenientiam guadiam nobis omnibus ſupraſcripti conſortes, et mihi predicto Eupraxi Abbati dedit, et mediatorem nobis poſuit ſemedipſum. Verumtamen hoc memoramus ut quale tempore da ipſi duodecim anni in antea rebus ipſa tenere, et lavorare noluerit, aut non potuerit, inclitum illud per ipſas menſuras cultatum, et hoperatum, et ſtudiatum, ſicut diximus, remittant ad poteſtatem de pars ipſius Eccleſie, et ad poteſtate noſtra de ii omnibus ſupraſcripti conſortes Riſus, Rodericus, Madelmus, et Petrus, et de noſtris heredibus faciendum per partes de ſua ſorte quod voluerit; et ipſum Johannes, vel ſuos heredes licead inde exire cum omnia ſua cauſa mobilia, et pergad ubi voluerit. Et hoc recolimus, ut de omnis vinum, et frudium, quod nobis ab ipſum paſtenatorem in ſorte venerit, tollad illud pars ipſius Eccleſie medietate, et nos omnes ſupradicti conſortes medietate, et de ipſi tari, quod ab eum pro ipſe caſtanee per annum tollimus, unum inde tollad pars ipſius Eccleſie, et unum nos toti conſortes; et poſtquam ammiſſum fuerit nobis per illis per ſupradicto hordinem rebus ipſa, medietate ſit ipſius Eccleſie, et medietate de nos predicti conſortes, et de noſtris heredibus, et ſupradicta traditione, quam ei tradidimus, eſt in ipſum locum Albole ex illa pars aqua de Albole in parte Falerzo. Quod ſcripſi Ego Myrandus Notarius.

✠ Ego Romoaldus Caſtaldeus.

✠ Ego Romoaldus.

XLVI.

PRandi filius quondam Urſi Terravindica vendit Ingnelfredae cognato ſuo filio Johannis quartam partem terrae cum caſa ſolerata, quae dicitur de Falco Liotardi intra Nuceriam, pro tarenis auri octo. anno 28. Guaimarii, et 2. Johannis ejus filii menſe Januario 15. Ind. (*Chriſti an.* 1017. *Arc.* 30. *n.* 46. **in membrana.**

IN nomine Domini anno biceſimooctabo principatus Domini noſtri Guaimari, et ſecundo anno principatus Domini Johanni ejus filio glorioſi Principibus menſe Januarius quintadecima Indictione. Ideoque Ego Prandi filius quondam Urſi Terravindica, ſicut mihi congruum eſt, mea quidem vona boluntate ante Mirandus Judex, et alii ſubſcripti teſtes per anc cartam benumdedit tivi Ingnelfreda congnati meo filio Johanni quartam parte de terra cum caſa fravita ſolarata, quod abeo intus firmitate Nuceria; ipſa caſa, que dicitur de Falco Liotardi per ec finis. Da pars orientis fine anditu; de ſuper fine caſa de eredes Maraldi Camaliolu, ſicut muro communale diſcernit; a pars occidentis fine media ſtrectola; de ſubter fine caſa Johanni Frecenteſe, ſicut inde medio muro diſcernit, et conjungente ſe ad ipſum anditum ptiore fines. De ec vero terta cum caſa fravita ſolarata, qualiter modo conciata, et edificata eſt per jam dicte finis, inclita quarta parte tivi nominato Ingnelfrede cum omnia ſua pertinentia, et cum vice de ipſo andito; unde nullam mihi, nec quarta uxori mee, nec cuicqua ominibus, vel in quavis partibus nichil inde reſtitit, aud dicimus remanete ſortio, ſet, ſicut diximus, inclita ipſa quartam parte de jam dicta caſa tivi nominato benumdedit. Ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper tu, tuiſque eredibus eos abendum, dominandum, poſſidendum, omnia exinde faciendum, quod volueritis abſque omni noſtra, et de noſtris eredibus, aut cuiqua ominibus contrarietate, vel requiſitione. Et pro confirmandam, et ſtaviliſcendam anc noſtra virdictione a preſentis recepit a te, qui ſupra, auri tari boni octo in omnes deliberatione, ſicut inter nos convenit. De qua Ego ſupradictus Prandi per vona convenientia guadiam tivi jam dictus Ingnelfreda dedit, et mediatorem tivi poſuit Johannes filius idem

idem Johanni Baſſi, et per ipſa guadia obligo me, et meis filiis, et eredes amodo, et ſemper omni tempore defenſemus tivi, tuique eredibus inclita ſuperdicta noſtra vinditione cum omni ſua pertinentia, et cum vice de ipſo andito a pars uxori mee, et da omnes homines, omnique partibus. Quod ſi taliter, ut ſuperius legitur, illut tivi, tuique eredibus non defenſaberimus, et aliquit inde remobere, aut contrare queſierimus per quavis modis, vel ingenium, tunc primum omnium queſtio, et cauſatio noſtra, et de noſtris eredibus adberſus vos ſit exinde tacita, et bacua, et componere obligo me, et meis eredibus per ipſa guadia tivi, tuique biginti auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius legitur, illut vobis defenſemus, et queſtio, et cauſatio noſtra ſit exinde tacita, et bacua. Et taliter ſcribere rogavimus te Romoaldus Notarius. Actum ujus Nuceria.

✠ Ego qui ſupra Mirandus Judex.

✠ Ego Johannes Clericus.

✠ Ego Joannes.

XLVII.

Majo Abbas Eccleſiae S. Maximi tradit Johanni filio Maſtali ad annos decem medietatem curtis a parte occidentali in loco Angre, ubi Caſamabile dicitur, ſeu terrae cum arbuſtis vitatis, & vacuo pertinentis ad eandem Eccleſiam pro medietate vini, & pomorum. anno 29. Guaimarii, & 3. Johannis menſe Januarii 1. Ind. (Chriſti anno 1018.) *Arç.* 31. *n.* 81. in membrana.

IN nomine Domini viceſimonono anno principatus Domini noſtri Guaimarii, et tertio anno principatus Domini Johanni ejus filio glorioſis Principibus menſe Januarius prima Indictione. Memoratorium facto a me Majo Abbas Eccleſie Sancti Maximi; una mecum adeſſet Roderiſius Advocatorem noſtrum, eo quod ante ſubſcripti idoneis hominibus per bonam conbenientiam rradidimus Johanni filio Maſtali, qui fuit de Graniana, et modo eſt avitator in locum Nuceria, ubi Angre dicitur, medietate de inclita curtem, quod pars ipſius noſtre Eccleſie abet in ipſo locum Angre, ubi proprio Caſamavile dicitur, qui eſt terra cum arbuſtis vitatis, et bacuum una tenientem infra as fines, et menſuras. A pars orientis finis ipſius Eccleſie, unde via fuit, inde paſſos centum nonagintaquadtuor uſque bia, qui modo ſe andat, et per ipſa via abientem in pars meridie uſque alia via publica majore, ſunt inde paſſos quadragintaquinque; a parte meridie finis ipſa bia publica majore, que dicitur Stabiana, ſunt inde paſſos centum quadtuordecim; a parte occidentis rectum menſurati paſſus ſeptuagintaunum, et abindo revolbente in ipſa pars occidentis rectum, et exiente uſque in fine de herodes Domini Radelghiſi ſunt inde paſſus nonagintaquadtuor, et ab inde revolbente in pars ſeptentrionis contra ipſa padule, et inde paſſus octuagintaquadtuor; a pars ſeptentrionis finis ipſa padule pertinente predicte noſtre Eccleſie, inde paſſus centum ſeptuagintaquadtuor: totum menſuratum ad juſto paſſum hominum. De ec vero rebus infra predictos fines, et menſuras inclita medietas in ipſa pars occidentis eidem Johanni tradidimus, ſeu et tradidimus ei extra ipſas menſuras, quantum plus potuerit, cum predicta medietate exire lavorandum in ipſa padule in oc hordine, ut amodo, et uſque decem anni completi ipſe Johannes, et ſuos heredes predicta noſtra traditione ſue poteſtatis tenerent, et dominarent, et ibidem reſiderent, et abitarent, et ſue hutilitates juſta ratione ibi facerent, et annualiter uſque ipſo coſtitutum tota predicta noſtra traditione apto tempore perfecte laborarent, potare, propaginare, et ubi meruerit, arbores, et vites de bono viti-

neo

neo ibidem planctarent, et ſie illut annualiter lavòrarent, et hoperarent, quatenus proficiant, et non diſpereant, et ſemper bene paread lavorata, et cultata, et, ubi meruerit, cluſa, et quantum potuerint per tempus introire in ipſa padule lavorandum, lavorent illut, et faciant ibi ortora, et ſeminent annualiter tam ibi, quam etiam et in ipſa alia traditionem, quale ſemente ibi metuerit, et tam ipſa ortora, quam et ipſo ſeminatum annualiter ſtudient, et de omnis frudium, et lavores, quam inde exierit, de totum deant annualiter ad pars predicte noſtre Eccleſie juſto terraticum, et ſervitium ſecundum conſuetudinem de ipſo locum, et per tempus de vindemie annualiter uſque ipſo conſtitutum faciant ſcire pars predicte noſtre Eccleſie, ut ibidem dirigamus Miſſum noſtrum, et illis totum ipſo arbuſtum annualiter apto tempore rationaviliter vindemiaret, et poma exinde colligere, et omnis vinum, et poma exinde ibique per medietatem dividant; pars predicte noſtre Eccleſie tollad illi medietatem, et illis medietatem, et ipſa medietas de ipſo vinum, que ad pars ipſius Eccleſie inde venerit, illis pottent illut uſque cellarium ipſius Eccleſie, quod abemus in ipſo locum Nucerie, ubi dicitur ad Pariti, et mittant illut in organea, que pars ipſius Eccleſie eorum ibi aſſignaberit; ita ut illis organea ipſa perfecta conciet; Miſſum vero, quem pars predicte noſtre Eccleſie annualiter ibidem direserit, illis eum nutriad ſecundum ſuam poſſivilitatem, donec pro ipſe vendemie, et aire ibi ſteterit, et dead ei palmentatica, & airatica, ſicut conſuetudo eſt. Ad completo ipſo conſtitutum inclita predicta traditionem hoperata bona, et, ubi meruerit, cluſa, remittant ad poteſtatem de pars predicte noſtre Eccleſie, et illis licead inde exire cum omni ſua cauſa mobilia, et iret ubi voluerit. De qua per bona conbenientiam guadiam nobis ipſe Johannes dedit, et mediatorem nobis poſuit ſeipſum, & Johannes ſocerum ſuum filium Sparani, et Petrus Boni; et per eadem guadiam obligavit ſe ipſe Johannes, et ſuos heredes, ut, ſi taliter omnia ſupraſcripta per ſupradicto hordine nobis, et ad pars predicte noſtre Eccleſie non adimpleberit, vel aliquit de quod ſuperius legitur remobere, aut contrare queſierit, tunc per bona conbenientiam per ipſa guadia componere obligavit ſe, et ſuos eredes nobis, et ad pars predicte noſtre Eccleſie biginti auri ſolidos Coſtantinos. Quod ſcripſi Ego Myrandus Notarius.

✠ Ego Romualdus.
✠ Ego Jaquintus Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego Ademari.

XLVIII.

Majo Abbas Eccleſiae S. Maximi tradit ad annos decem Grimoaldo filio Stephani Comitis, & Johanni filio Stephani Calbenzo medietatem curtis a parte orientali in loco Angre, ubi Caſamabile dicitur, ſeu terrae cum arbuſtis vitatis, & vacuo ad eandem Eccleſiam pertinentis pro terratico, & ſervitio conſueto, necnon pro medietate vini, & pomorum. anno 30. Guaimarii, & 3. Johannis menſe Martii 1. Ind. (Chriſti anno 1018.) Arc. 30. n. 69. in membrana.

IN nomine Domini triceſimo anno principatus Domini noſtri Guaimarii, et tertio anno principatus Domini Johanni ejus filii glorioſi Principibus menſe Martius prima Indictione. Memoratorium factu a nobis Grimoaldus filius Stefani Comitis, et Johannes filius Stefani Calbenzo, qui ſumus habitantes de locum Angre de actum Nucerie, eo quod ante ſubſcripti idoneis hominibus tradidit nobis Majo Abbas Eccleſie Sancti Maxi-

Digitized by Google

Maximi, una cum eum eſſet Roderius Advocatorem ejus; inclita medietate de curte, quod pars ipſius Eccleſie habet in ipſo locum Angre, ubi proprio Caſamavile dicitur, qui eſt terra cum arbuſtis vitatis; & bacuum uno tenientem infra as fines, et menſuras. A parte orientis fine ipſius Eccleſie, unde via fuit, inde paſſus centum nonagintaquadtuor, usque bia, que modo ſe andad, et per ipſa bia abientem in pars meridie uſque alia via publica majore, ſunt inde paſſus quadragintaquinque; a parte meridie fine ipſa bia publica majore, que dicitur Stabiana, ſunt inde paſſus centum quadtuordecim; a parte occidentis rectum menſurati paſſus ſeptuagintaunum, & ab inde revolbente in ipſa pars occidentis rectum exiente uſque in fine de heredes Domini Rodelghiſi, ſunt inde paſſus nonagintaquadtuor, et ab inde revolbente in pars ſeptentrionis contra ipſa padule, et inde paſſus octuagintaquadtuor; a pars ſeptentrionis fine ipſa padule pertinentem ipſius Eccleſie inde paſſus centum ſeptuagintaqoadtuor: totum menſuratum ad juſto paſſu hominis. De hec vero rebus infra predictos fines, et menſuras inclita medietatem in ipſa pars orientis nobis tradiderunt, ſeu et tradiderunt nobis extra ipſas menſuras, quantum plus potuerimus cum predicta medietate exire laborandum in ipſa padule, tantum exceptuatum ſit de ipſa traditionem, quod nobis non dederunt ipſa pecia, quod tenuit Johannes Livoranus. Nam ipſo aliut, ſicut dictum eſt, nobis tradiderunt cum vice de ipſa bia in oe hordine, ut amodo, et uſque decem anni completi nos, et noſtris heredibus ipſa eorum traditionem noſtre poteſtatis tenere, et dominare, et ibidem reſidere, et abitare, et noſtre hutilatis ibidem facere juſta ratione, et annualiter uſque ipſo conſtitutom tota predicta traditione annualiter perfecte laboremus, propaginemus, et ubi meruerit arbores, et vites de bono vitinio ibidem planctemus, et ſic illut annualiter lavoremus, et hoperemus, quatenus proficiad, et non diſperead, et ſemper bene paread lavorata, et cultata, et ubi meruerit cluſa, quantum potuerimus per tempus introire in ipſa padule lavorandum, lavotemus illut, et faciamus ibi ortora, et ſeminemus annualiter tam ibi, quam et in ipſa alia traditione quale ſemente ibi meruerit, et tam ipſa ortora, quam et ipſos ſeminatum annualiter ſtudiemus, et de omnes frudium, et lavores, quam inde exierit, de totum demus annualiter ad pars ipſius Eccleſie juſto terraticum, et ſervitium ſecundum conſuetudinem de ipſo locum, et per tempore de vindemmie annualiter uſque ipſo coſtitutum faciamus ſcire pars ipſius Eccleſié, ut ibidem dirigant Miſſum ſuum, et nos totum ipſo arbuſtum anuualiter apto tempore rationabiliter vindemmiare debeamus, et poma exinde colligamus, et omnis vinum, et poma exinde ibique per medietatem dividamus; pars predicte Eccleſie tollad illut medietate, et nos medietate, et ipſa medietate eorum de ipſo vinum, que ad pars ipſius Eccleſie inde benerit, nos portemus illut uſque cellarium ipſius Eccleſie, quod habet, et in ipſo locum Nuccria, ubi dicitur ad Pariti, et mittamus illut in organea, que pars ipſius Eccleſie nobis aſſignaberit, ita ut nos organea ipſa perfecta conciemus; Miſſum illorum, que pars predicte Eccleſie annualiter ibidem direxerit, nos eum nutriamus ſecundum noſtram poſſivilitatem, donec pro ipſe vindemie, et aire ibi ſteterit, et demus ei palmentatica, et airatica, ſicut conſuetudo eſt. Ad completo ipſo conſtituto inclita predicta traditionem hoperata bona, et ubi meruerit cluſa, remittamus ad poteſtatem de pars ipſius Eccleſie, et nos licead inde exire cum omnia noſtra mobilia, et ire ubi voluerimus. Tautum amodo, et uſque ipſo conſtitutum ipſe Abbas, ſuique ſucceſſoribus, et pars ipſius Eccleſie defenſare nobis, noſtriſque eredibus tota ſupradicta ſua traditione per jam dictum hordinem, qoemadmodum ſupra legitur, da omnes homines; omnique partibus, et non querere ante ipſo conſtitutum illut nobis tollere, aut contrare. De qua per bona conbenientiam guadiam nobis ipſe Abas dedit, una cum eum eſſet ipſe ſuum Advocatorem, et mediatorem nobis poſuit Jaquintus Diaconos, et Primicerius eundem Eccleſie; ut, ſi taliter omnia, ut ſuperius legitur, ipſe Abbas, ſuique ſucceſſoribus, et pars ipſius Ecleſie nobis non adimpleberint, et aliquit inde contradixerint, per ipſa guadia componere obligavit. ſe

ipſe

ipſe Abbas, ſuiqne ſucceſſoribus, et pars ipſius Eccleſie nobis, noſtriſque eredibus biginti auri ſolidos Coſtantinos. Et hunc brebem ſcripſi Ego Myrandus Notarius, qui ita novi.

✠ Ego qui ſupra Majo Presbiter et Abbas.
✠ Ego qui ſupra Roderiſius me ſubſcripſi.
✠ Ego Jaquintus Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego Dauferius Notarius me ſubſcripſi.

XLIX.

Jaquintus filius quondam Johannis filii Jaquinti vendit Monaſterio SS. Trinitatis in loco Metiliano decimamoctavam partem terrae in Transboneja, ubi Catagriſuli dicitur; quam in oblatione ejuſdem terrae ipſi Monaſterio olim factæ ſibi reſervaverat, pro ſolidis auri tarenorum ſexaginta: ſibi retinens in vita uſumfructum, & ſecum ad rei venditae defenſionem ſeſe obligante Gemma filia quondam Jaquinti ejus uxore. anno 1094. menſe Auguſti 2. Ind. Arc. 6. n. 9. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni, et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo nonageſimoquarto temporibus Domini noſtri Rogerii glorioſi Ducis menſe Auguſto ſecunda Indictione. Dum coram preſentia Domini Petri gratia Dei Abbatis Monaſterii Sancte, et Individue Trinitatis, quod conſtructum eſt foris hanc Salernitanam civitatem in loco Mitiliano, eſſem Ego Petrus Judex, aliique ydonei homines, Adelarius ejuſdem Monaſterii Monachus juſſu ſupraſcripti Domini Abbatis, ac pro parte ejuſdem Monaſterii, et Jaquintus filius quondam Johannis filii Jaquinti Apulienſis conjuncti ſunt, et ipſe Adelarius pro parte ſupraſcripti Monaſterii oſtendit una cartulam. ſcriptam per Johannem Notarium, qualiter in anno Dominice Incarnationis milleſimo octogeſimooctabo temporibus ſupraſcripti Domini noſtri Ducis menſe Auguſto undecima Indictione ante Ademarium Judicem ipſe Jaquintus, et Gemma uxor ſua filia quondam Jaquinti clarificaverant ſe habere duas pecias de terris cum zenzalitis foris hanc Salernitanam civitatem in loco Transboneja, quas dixerant eſſe per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. Una ex eis, ubi Catagriſuli dicitur, de pede finis ſilva, quae ducit inter hanc, et alteram terram cum zenzaleto, de qua ipſe Jaquintus duas partes pro quarta iſtius terre ejuſdem uxoris ſue tunc ante ipſum Judicem dederat, et paſſus ſeptuaginta, de uno latere finis terra ſilboſa Sancti Ceſarii, et recte menſurati paſſus ducentos; de capite finis media ſerra, et paſſus triginta. De alio latere finis aliorum, ſicut aliquantum media ſepes diſcernit, et recte menſurati intra ipſam terram menſurati paſſus ducentos triginta uſque ipſa alia priore fine. Altera ex eis, ubi Fagitu dicitur. De pede finis medius ribus, qui Sabuculus dicitur, et recte prope eum intra ipſam terram menſurati paſſus triginta, et duo. De uno latere recte menſurati a cilio ripe ejuſdem rivi paſſus nonagintaſex; de capite fines, ſicut revolvit de alio latere, recte menſurati paſſus nonagintaduo uſque cilium ripe ipſius rivi; et ex ipſis terris per ſupraſcriptas fines, et menſuras dixerant quartam partem pertinere ipſi Gemme. et tres partes eidem Jaquinto extra octabadecima parte de ipſa terra, ubi Catagriſuli dicitur. Et ipſa Gemma ipſam quartam partem ſuam remiſerat in poteſtate ſupraſcripti viri ſui pro ipſis duabus partibus de ipſa terra a ſuptus ipſa via da Catagriſuli, qualiter, ut dictum eſt, ante ipſum Judice eidem uxori ſue dederat. Et, ſicut ipſi Jaquinto congruum fuerat, bona ſua voluntate pro ſalute anime ſue optulerat in ſupraſcripto Monaſterio Religioſorum virorum Sancte, et Individue Trinitatis inte-

Digitized by Google

integras ambas ſupraſcriptas pecias de terris per jam dictas fines; et menſuras cum omnibus, que intra eas eranr, cunctiſque earum pertinenriis, et cum vice de ipſa via, er de aliis viis ſuis extra ipſam octabamdecimam partem de ipſa terra, ubi Catagriſuli dicitur, quam videlicet partem aliis hominibus pertinere dixerat ipſe Jaquintus. Ea ratione, ut ſemper eſſet in poteſtate ipſius Domini Abbatis, et ſueceſſorum ejus, et partium ipſius Monaſterii, et liceret illum, et ſueceſſores ejus, et partes ipſius Monaſterii de eo facere, quod vellent. Tantum, dum ipſe Jaquintus vixiſſet, & Monachus factus non fuiſſet, integrum illud de Catagriſuli ſue retineret poteſtatis uſufruendi nomine, et de uſufructus ejus quod veller faceret, et per omnem annum tempore caſtanearum daret exinde intra ſupradictum Monaſterium parti ejusdem Monaſterii ipſe Jaquintus ſex cophinos menſuraturos de bonis zenzalis ſiecis ad faciendum ex eis pars ipſius Monaſterii quod vellet. Cum autem ipſe Jaquintus mortuus, vel Monachus factus fuiſſet, ipſe uſusfructus exringueretur, et ad ſuam rediret ptoprietatem, ſicut ipſa carta continet, in qua ipſe Ademarius Judex ſubſcriptus eſt. Et ſupraſcriptus Jaquintus oſtendit unam aliam cartam ſcriptam per Grimoaldum Notarium, qualiter in anno dominice Incarnationis milleſimo nonageſimoſecundo temporibus ſupraſcripti Domini noſtri Ducis menſe Aprili quintadecima Indictione ante Johannem Judicem Vivus Vicecomes filius quondam Petri conjunctus fuerar cum ſupraſcripto Jaquinto nepote ſuo, et ipſe Jaquinrus oſtenderat unam cartam ſctiptam per Jaquintum Notarium viceſimo anno principatus Domini Guaimarii, et primo anno principatus Domini Johannis ejus filii menſe Aprili ſexta Indictione, qualiter in ſaero Salernitano Palatio ante ipſos Principes, dum ybidem adeſſet Grimoalt Comes, et Judex, abierant mulier Faſanam nomine filia Petri, relicta Johannis, et Maraldus, et Urſus, et Falco infantes intra etatem filii ipſorum Faſaue, er Johannis, et ſecundum legem per ipſam cartam venumdederaut ipſi Johanni genitoris ipſius Jaquinti portiones ſuas, et Johannis filii, et germani eorum de rebus ſoris hanc civitatem in loco Transboneja in monte, ubi Majanum, et Griſulu dicitut, que erat per fines; de duabus partibus fine viis, er de alia parte fine, que ſuerat ſerborum Sancti Ceſarii; de alia parte fine, que fuerat Roderiei filii Gentilis, cum omnibus ad ſe pertinentibus, et cum vice de via ſua, ad fatiendum exinde ipſe Johannes, et ejus heredes quod vellent, ſicut ipſa carta continer; in qua ipſe Grimoalr Comes, er Judex ſubſcriptus erat. Necnon et ipſe Jaquinrus oſtenderat plures alias cartulas continentes, qualiter ipſe Johannes genitor ejus emerat, et acquiſierat a pluribus aliis hominibus portiones illorum de ſupraſcriptis rebus per jam dictas fines; que cum ſuerant oſtenſe, dixerat ipſe Vivus, ut er ſibi per ſuas rationes ex ipſis rebus pertinere integram portionem, que quondam pertinuerat cuidam Deodedo filio Vivi, er reliquum totum pertinere ipſi Jaquinto, eo quod in ſortem ei eveniſſe a germanis ſuis cum alia terra cum zenzaleto, que eſt a ſuptus, et conjuncta cum via, que ducit per pede de ipſis rebus; et ſicut ipſi Vivo congtuum fuerat, bona ſua voluntate per ipſam cartam tradiderat ipſi Jaquinto integram ipſam portionem, que olim pertinuerat ipſi Deodedo ex omnibus ſupraſcriptis rebus, cum omnibus, que intra ipſam portionem erant, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum viee de ipsis viis. Ea ratione, ut ſemper integtas omnes ſupraſcriptas res per jam dictas fines, que eſt cum zenzaleto, et ſilba, et vacuo cum omnibus, que intra eas erant, cunctiſque ſuis pertineutiis, et cum vice de ipſis viis ſemper eſſet in poteſtate ipſius Jaquinti, et heredum ejus, et ille, et ejus heredes licentiam haberent ex eis facere quod vellent abſque contrarietate ipſius Vivi, er heredum ejus, ſicut ipſa earta continet, in qua ipſe Johannes Judex ſubſcripius eſt. Cum autem ipſe carıule oſtenſe, ac lecte fuerunr, ipſe Jaquintus clarificavit ſe habere terra cum inſiteto, er ſilba foris hanc predictam civitatem in ipſo loco Transboneja, ubi Catagriſulu dicitur, quam dixit eſſe per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuraras. A parte ſeptemtrionis finis via, et paſſus decem et octo; a parte occidentis eſt finis illud, quod ipſe Jaquintus iu ſupraſcripto Monaſterio optulit,

lit, ſicut ſupraſcripta carta, quam ipſe Adelarius ſuperius oſtendit, continet; a parte meridiei finis media terra, et paſſus quattuor; a parte orientis eſt finis; qualiter a media ipſa terra recte deſcendit uſque ipſa via. Et, ſicut ipſi Jaquinto congruum fuit, ſua voluntate per convenientiam per hanc cartulam vendidit ipſi Adelario pro parte ſupraſcripti Monaſterii totam, et integram ipſam octabamdecimam partem, quam ecleeptuaverat de ipſa terra, ubi Catagriſuli dicitur, per ipſas fines, & menſuras, ſicut ſupraſcripta carta offertionis continet, eo quod illam poſtmodum ipſe Jaquintus acquiſierat, quemadmodum ipſa carta, quam ille, ut dictum eſt, oſtendit, continet; et totam et integram ſupraſcriptam terram cum inſiteto, et ſilba, quam ſe, ut dictum eſt, clarificavit habere, per ipſas fines, et menſuras, qualiter ſuperius legitur, et totum, et integrum, quantum ipſi Jaquinto pertinuit, ac pertinet juxta ipſa terra da Catagriſuli a completa ſupraſcripta menſuria ſupraſcripte terre in ipſa parte orientis, et totum, et integrum, quantum ipſi Jaquinto pertinuit, ac pertinet, conjunctum cum ipſa terra da Fagitu, quam in ipſo Monaſterio optulit, ſicut ſupraſcripta carta offertionis continet; cum omnibus, que intra ipſam venditionem ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſa via, et de aliis viis ſuis, et cum ſupraſcripta carta, quam, ipſe Jaquintus, ut dictum eſt, oſtendit, et cum decem aliis cartulis ex ipſa terra da Catagriſuli continentibus. Ex quibus Prima ſcripta eſt per Romualdum Notarium anno viceſimoprimo principatus Domini Giſolfi menſe Januario duodecima Indictione, et in ea Radelgrimus Judex ſubſcriptus eſt. Secunda, et Tertia, et Quarta, et Quinta ſcripte per Jaquintum Notarium viceſimo anno principatus Domini Guaimarii, et primo anno principatus Domini Johanni filii ejus ſecunda, et tertia menſe Aprili, et quarta, et quinta menſe Majo, et tote ſexta Indictione, et in unaqueque ex eis Grimoalt Comes, et Judex ſubſcriptus eſt. Sexta ſcripta per Dauferium Notarium anno triceſimo principatus Domini Guaimarii, et primo anno principatus Domini Guaimarii ejus filii menſe Octobri prima die intrante ſecunda Indictione, et in ea Romualdus Judex ſubſcriptus eſt. Septima ſcripta per Ademarium Notarium triceſimoſecundo anno principatus Domini Guaimarii, et undecimo anno ducatus ejus Amalfis, et Sirrenti, et octabo anno principatus, et ipſorum ducatuum Domini Giſulfi Principis, et Ducis filii ejus menſe Octobri tertia Indictione, in qua teſtati ſunt Petrus, et Petrus Notariis. Octaba ſcripta per Johannem Notarium trieeſimqtertio anno principatus Domini Guaimarii, et duodecimo anno ducatus ejus Amalfis, et Sirrenti, et decimo anno principatus, et ipſorum ducatuum ſupraſcripti Domini Giſulfi ejus filii menſe Martio quarta Indictione, et in ea Sico Comes, et Judex ſubſcriptus eſt. Nona ſcripta per Petrum Notarium triceſimoſecundo anno principatus Domini Guaimarii, & duodecimo anno ducatus ejus Amalfis, et undecimo anno ducatus ejus Sirrenti, & nono anno principatus, et ipſorum ducatuum ſupraſcripti Domini Giſulfi filii ejus menſe Julio tertia Indictione, et in ea ipſe Sico Comes, et Judex ſubſcriptus eſt. Decima ſcripta pet Johannem Notarium tertiodecimo anno principatus domini Giſulfi menſe Majo ſeptima Indictione, in qua ipſe Sico Comes, et Judex ſubſcriptus eſt; et cum tribus cartulis ex ipſa terra da Fagitu continentibus, ex quibus Una ſcripta eſt per Petrum Notarium viceſimoquarto anno ptincipatus Salerni Domini Guaimarii, et quarto anno principatus ejus Capue, et ducatus ejus Amalfis, et tertio anno ducatus ejus Surrenti, et ptimo anno ſupraſcriptorum ptincipatuum, et ducatuum ſuptaſcripti Domini Giſulfi filii ejus menſe Junio decima Indictione, in qua ipſe Grimoalt Comes, & Judex ſubſcriptus eſt. Altera ſcripta per ipſum Petrum Notarium viceſimoquinto anno principatus Salerni Domini Guaimarii, & quinto anno principatus ejus Capue, et ducatus ejus Amalfis, & quarto anno ducatus ejus Sirrenti, & primo anno ſupraſcriptorum principatuum, & ducatuum ſupraſcripti Domini Giſulfi filii ejus, et primo anno ducatus illius Apulie, et Calabrie menſe Martio undecima Indictione, in qua Ademarius Judex ſubſcriptus eſt. Altera ſcripta per ipſum Petrum Notarium ſextodecimo anno principatus ſupraſcripti Domini

Gi-

Giſulfi menſe Martio Indictione decima, in qua ſubſcripti ſunt Urſus Caſtaldeus, et Judex, et Vivo Caſtaldeus. Ea ratione, ut integra ſupraſcripta venditio, ſicut ſupra ſcriptum eſt, ſemper ſit in poteſtate partium ſupraſcripti Monaſterii, et pars ejuſdem Monaſterii licentiam habeant de ea facere quod voluerit. Sic tamen, ut dum ipſe Jaquintus vixerit, et Monachus factus non fuerit, integrum illud da Catagriſuli, quod ipſe Jaquintus, ut ſupra ſcriptum eſt, vendidit, uſufruendi nomine teneat, et de uſufructu ejus quod voluerit faciat. Poſt hovitum vero ejuſdem Jaquinti, vel, ſi Monachus factus fuerit, integrum ipſum uſumfructum extinquatur, et ad partes ſupraſcripti Monaſterii perbeniat faciendum quod voluerit. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſe Jaquintus ſuſcepit ab ipſo Adelario pro parte ſupraſcripti Monaſterii ſtatutum pretium auri ſolidos tarenorum ſexaginta in omni deliberatione. Et per convenientiam ipſe Jaquintus guadiam ipſi Adelario dedit, et fidejuſſorem ei proparte ſupraſcripti Monaſterii poſuit ſemedipſum, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere partibus ſupraſcripti Monaſterii integrum illud, quod, ut dictum eſt, vendidit in ſupraſcripta ratione, ab omnibus hominibus, ea ratione, ut, quotiens pars ſupraſcripti Monaſterii ipſum Jaquintum, & ejus heredes defenſores de eo habere queſierint, totiens pars ſupraſcripti Monaſterii det eis ſupraſcriptas quattuordecim cartulas juſta ratione ſalbas habendas diebus ſexaginta; et per omnes vices ipſe Jaquintus, et ejus heredes integrum illud, quod, ut dictum eſt, vendidit, partibus ſupraſcripti Monaſterii defendant, ſicut ſupra ſcriptum eſt, et poſt completos ipſos dies per omnes vices ipſe Jaquintus, et ejus heredes cartulas ipſas, quales eis date fuerint, partibus ſupraſcripti Monaſterii reddant; et licentiam tribuit, ut, quando partes ejuſdem Monaſterii voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere qualiter voluerint, cum omnibus muniminibus, et rationibus, qnas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Jaquintus, et ejus heredes non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere partibus ſupraſcripti Monaſterii centum auri ſolidos Conſtantinos. Interea Gemma filia quondam Jaquinti, et uxor ſupraſcripti Jaquinti in mea accedens preſentia preſente ipſo viro ſuo, et cum illius voluntate per convenientiam obligavit ſe, et ſuos heredes, ſi ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, componere partibus ſupraſcripti Monaſterii centum auri ſolidos Conſtantinos. Et duas cartulas unius tenoris, hanc, quam partes ſupraſcripti Monaſterii, et alteram, quam ipſe Jaquintus retinet, tibi Johanni Notario ſcribere precepi, memorans quod ſuperius diſturbatum eſt legitur undecimo.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

L.

Adelferius, & Guaiferius Comites filii quondam Riſandi tradunt ad paſtenandum *Johanni filio quondam Petri, qui fuit Beneventanus, terram cum vinea in loco Uliaria de finibus Salerni pro medietate vini, pomorum, & aliorum fructuum. anno* 38. *Guaimarii, &* 9. *Guaimarii ejus filii menſe Januarii* 10. *Ind. (Chriſti anno* 1027. *) Arc.* 87. *n.* 337. in membrana.

IN nomine Domini triceſimohoctabo anno principatus Domini noſtri Guaimari, et nono anno Domini Guaimari ejus filio glorioſi Principibus menſe Januarius decima Indictione. Memoratorium factum a nobis Adelferi, et Guaiferi germani, adque Comitibus filii quondam Riſandi, eo quod ante preſentia Rageprandi Judici, et aliis ſubſcripti teſtes per buna com-

 benien-

benientia ad tenendum, et laborandum tradidimus Johanni filio quondam Petri, qui fuit Benebentano, inclita terra cum binea, quod abemus in locum Uliaria finibus Salernitane, quod nobis eſt pertinente abere a pars ipſius Riſandi genitorem noſtrum, et ipſe Riſando, qui fuit genitorem noſtrum, illut paratum abuit a pars Archiepiſcopo Salernitano, et a pars Landoni Comiti filii . . . . Ideo, ſicut dictum eſt, tantum exinde nos ipſius Johanni tradidimus, quantum eſt ipſa terra cum binea, qualiter illa uſque modo da nos retinuit Bonizo cum filii ſui ad laborandum, ſic illut nos ipſius Johanni tradidimus in tali ordine, ut amodo, et omni tempore natos naſcente ad ſua, et de ſuis eredibus ſint poteſtatis ipſa terra cum binea tenendi, et dominandi, et ſobee, et omnis illorum utilitatis juſta ratione ibidem facere, et ibidem reſidere, et abitare, et per omnis annum ipſa binea ſcalciare, propaginare, et quantum bacuum infra ipſa binea eſt, illum paſtenare binea de bono bitineo, et per omnis annum ipſa binea potare, et inpalare, et lingnare bona, et zappare, et ſic illam laborare per omnis annum, ut bona paread laborata, et cultata, ut proficiant, et non diſpereant, et ubi meruerit ipſa binea cludere, et ſemper illam cluſam abere; et per tempus de bindemie faciant nos jam dicti germani, vel noſtris eredibus exinde ſcire, ut ibidem dirigamus Miſſum noſtrum, et ille, et eredes ipſa binea bindemiare, et omnis binum, et poma, quam de ipſa rebus exierit, totum illum ibique ad palmentum inter nos dibidamus per medietatem; nos, vel noſtris eredibus tollamus illut medietatem, et ille, vel ejus eredes tolleret illut medietatem; et ſi nos, vel noſtris eredibus dederimus eorum ibidem organea da binum, illis per omnis annum ipſa organea conciate, et ſtudiare bona, et micterent illam a ſuptus reditum, ibique in ipſa rebus, et ſic ipſa noſtra ſortione de ipſo binum ibidem mictere, et ſalbum illum facere, uſquedum illum inde tulerimus aſque degeneratione, et ingne; et ſi non dederimus eorum ipſa organea, que ſuper legitur, ut ipſa noſtra medietate de ipſo binum per omnis annum per bindemie illut inde tollamus, faciendum que boluerimus. Miſſum noſtrum, quam ibidem direxerimus per ipſe bindemie, illis eum nutrire ſecundum illorum poſſibilitate, et dare eidem palmentateca, ſicut meruerit, et poteſtatem abeamus nos, et noſtris eredibus per omnis annum ille, vel ejus eredes perquirere, pro faciendi laborare, et cultare ipſa terra cum binea, ſicut ſuperius illis inde obligati ſunt. De qua per bona combenientia guadiam nobis ipſe Johannes dedit, et mediatorem nobis poſuit Petrus filius Urſi, et Mari filius Amati Presbiteri, et Dauferi filii Offi, qui fuit de Acerni; et per ipſa guadia obligavit ſe, ſuoque eredes, ut, ſi taliter omnia ſupraſcripta per ſupradicto ordine nobis, noſtriſque eredibus non adimpleberit, vel de ſupraſcripta aliquit contradiſſerit, per ipſa guadia per bona combenientia componere obligabit ſe ipſe Johannes, et ſuos eredes nobis, noſtriſque eredibus biginti auri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta nobis, noſtriſque eredibus adimplerent, ſicut ſuperius legitur. Verumtamen memoramus inſires, et rubiole, qui ibidem ſunt, per tempus ille colligere, et ſeccare, et medietatem ille nobis dare, et medietatem ille ſibi abere, et quantum bacuum in ipſa cluſa habet, totum ille, et ejus eredes illum paſtenare binea de bono bitineo, et illum ſurgere, ſicut meruerit, per ſupradicta guadia, et obligata pena. Quod ſcripſi ego Jaquintus Notarius, qui interfui.

✠ Ego qui ſupra Ragemprandus Judex.
✠ Ego Petrus.
✠ Ego Roffrit.

LI.

RIſo filius Urſi Papacena dimittit Jaquinto Presbytero, & Primicerio filio quondam Gaudioſi bona in loco Nuceriae, ubi Agella dicitur, quae a parte Eccleſiae S. Maximi Jaquintus ipſe in beneficium tenet; quaeque idem ad paſtenandum *ſupraſcripto Urſo tradiderat. anno* 38. *Guaimarii, & 9. Guaimarii ejus filii menſe Februarii* 10. *Ind. (Chriſti anno* 1027. *) Arc.* 35. *n.* 84. in membrana.

IN nomine Domini tricesſimohoctabo anno principatus Domini noſtri Guaimari, et nono anno Domini Guaimari ejus filii glorioſis Principibus menſe Februarius decima Indictione. Ante me Ragemprandus Judex conjunti ſunt Jaquintus Presbiter, et Primicerius filius quondam Gaudioſi, et Riſo filius Urſi Papacena; et, ſicut inter illis conbenit, ipſe Riſo aniſit modo ante me ipſius Jaquinti Presbiteri rebus de locum Nucerie, quod ipſe Jaquintus ad tenendum, et paſtenandum, et laborandum traditum abuit ipſius Urſi, quod ille in beneficium retinuit a pars Eccleſie Sancti Maximi in ipſo locum Nuceria, ubi Agella dicitur; et modo, ſicut inter illis combenit, ipſe Riſo admiſit illum inclitum ad poteſtatem ipſius Jaquinti, qui illum modo in beneficium retinet a pars jam dicte Eccleſie, ad ſecuriter illut abendum amo ipſe. Jaquintus Presbiter; et pars ipſius Eccleſie, et faciendum inde omnia, que boluerit; et per bona combenientia ſua boluntate guadiam ipſe Riſo ipſius Jaquinti Presbiteri dedit, et mediatorem eis poſuit ſe ipſum, et per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuos eredes, ut adducerent, et remicterent ad poteſtatem ipſius Jaquinti Presbiteri, vel de pars ipſius Eccleſie ipſum brebem paſtenatione, et laborationis cum ea, que continet, faciendum quod boluerit. Et, ſi taliter omnia ſupraſcripta per ſupradicto ordine ipſe Riſo, et ejus eredes ipſius Jaquinti Presbiteri, et predicte Eccleſie non adimpleberit, et queſierit ipſa rebus per qualecumque ratione tenere, et laborare, et ipſum brebem non amiſerit, ſicut ſupra legitur, per ipſa guadia componere obligavit ſe ipſe Riſo, et ſuos eredes ipſorum Jaquinti Presbiteri, vel ad pars jam dicte Eccleſie triginta auri Conſtantinos, et tacitum inde manerent, et tacerent inde faciant illi ominibus, et partibus, qui pro ejus parte quodcumque cauſationis ad pars ipſius Eccleſie emiſerit de ipſa rebus, quod ille modo admiſit ad pars predicte Eccleſie. Et pro parte ipſius Eccleſie ſcribere fecimus te Jaquintus Notarius, qui interfuiſti.

✠ Ego qui ſupra Ragemprandus Judex.

LII.

JOhannes filius Johannis promittit Johanni, & Landoni filiis Petri, quod in uxorem ſibi ſociabit Rodelaitam eorum ſororem, & ſecunda die nuptiarum ei tradet ſcriptum Morgincaph, ſeu quartam bonorum ſuorum partem, eandem bene tractabit, & colet, neque ei injuſtum aliquid faciet; & ſi unquam ea depraedata fuerit, eam ubique quaeret, & inventam redimet, ſi oportuerit. Alia vero die nuptiarum ei coram parentibus, & amicis promiſſum morgincaph tradit ſecundum legem Langobardorum. anno 9. principatus Guaimarii, & primo Gaitelgrimae genitricis ſuae menſe Junii decima Ind. (Chriſti anno 1027.) Arc. 11. n. 5. **Ambo inſtrumenta in eadem membrana.**

IN nomine Domini nono anno principatus Domini noſtri Guaimari, et primo anno principatus Domine Gaitelgrime genitrice ejus glorioſi Principes menſe Junius decima Indictione. Memoratorium factu a nobis Johannes, et Lando germani filii Petri ante ſubſcriptorum . . . . per conbenientia guadiam nobis dedi Johanni filius ydem Johanni tali ordine . . . . ſivi legitimam uxorem abendum mulier nomine Rodelaita . . . . et daret ei firmum ſcriptum . . . . et quietam, et pacificam . . . . et abere, et bene eam abere, et colere ſecundum ſuam poſſivilitatem . . . . ei non facere; ſi quidem injuſte ei facere preſuſerit . . . . nobis, vel a noſtris heredibus pulſatus fuerit, ſeu da . . . . time in manu paruerit, et evangelia parata . . . . nobis fuerit exinde auſus nobis jurare cum ſuis parentibus . . . . ſe obligavit biginti suti ſolidos Conſtantinos, et in antea per inbito . . . . lex, ſieut dictum eſt; pignera vero, que exinde pignerata . . . . juſtitia, ſeu et pro ipſa guadia obligavit ſe, ut ſi . . . . et predicta ſorore noſtra bibente, eum defunctas fuerit, et filium, vel filiam non teliquerit, quantum illis diebus de cauſa ſua eſſe paruerit, quod per eam non fuerit veraciter datum, vel judieatum, totum tebertat at noſtra poteſtate. Quod ſi nobis retdere noluerit, decem auri ſolidos componere nobis ſe obligavit. Simulque et per ipſam guadiam obligavit ſe, ut ſi eminentibus peccatum, et predicta ſorore noſtra aput illum foras civitate, vel caſtello, de quo abitantes fuerit, ex qualecumque generatione depredata fuerit, et iſta par . . . . a fuerit inbenta, quantum pretium nos, vel . . . . parte tertia parte ille vero a ſua parte . . . . maxima certamen, et inquiſitione at . . . . ſita inbenire, et emere noluerit, deeem auri ſolidos Conſtantinos . . . . em omnia ſupraſcripta non adimpleberit, et aliquit . . . . ipſa guadia obligavit ſe componere nobis, noſtriſque heredibus, et cui brebem . . . . rit, biginti auri ſolidos Conſtantinos, et omnia ſupraſcripta nobis adimplere . . . . de omnis ſupraſeripta guadia, quod nobis ipſe Johannes dedi, mediatorem nobis poſui Adinolfum Gaſtaldeum, et Karu Presbiter filius Amati. Et hunc brebem ſcribſi Ego Jaquintus Notarius.

✠ Ego Lanfreda Presbiter.

✠ Ego Sico.

IN nomine Domini nono anno principatus Domini noſtri Guaimari, et primo anno principatus Domine Gaitelgrime genitrice ejus glorioſi Principes menſe Junius decima Indictione. Ideoque Ego Johannes filius ydem Johanni, dum miehi, et mulier nomine Rodelaita filia Petri at meo ſociavi conjugio, cum in alia die nuptiarum ante parentes, et amicos no-

Digitized by Google

noſtros ſecundum ritus gentis noſtre Langobardorum per hunc ſcriptum morgincap trado, atque confirmo tibi predicte uxori mee quartam enim parte de ex omnibus rebus ſubſtantiis meis; y. ſunt caſis, et intrinſecus caſis, territori, et vineis, arbuſta, quercieta, caſtanieta, campis, ſilbis, montibus, quam et in planis, cultum, vel incultum, mobile, atque inmobile, ſervis, vel ancillis meis, peculiis, ydeſt de omnia, et in omnibus, que nunc modo abeo, vel quod in ante . . . . . ubicumque, ſeu quomodocumque parare, aut conquidere potuerimus, ſive quod ex paterna, vel materna ſubſtantia mihi pertinet, vel pertinentes fuerint abere, de totum tibi predicte uxori mee quartam partem tradidi; ſub ea quidem videlicet ratione, ut ab odiernum die at tuam, que ſupra, uxorem . . . . ſint poteſtatem faciendum exinde juſta leges omnia, quod volueritis, ſet neque a me, qui ſupra, viro tuus, neque a noſtris heredibus, neque a nullis quenquam hominibus abeatis exinde aliquando aliquam requiſitionem, ſet in perpetuis temporibus ſecuro nomine eos abere, et poſſidere baleatis. Quod vero ſcriptum yſtum morgincap yn eo hordine firmum, et ſtavile permanear. Quam enim te Jaquintus Notarius ſcribere rogabimus. Hactum Salerni.

✠ Ego Lanfreda Presbiter.
✠ Ego Sico.

LIII.

R Adelghiſus Comes filius quondam Adelferii tradit ad annos quatuor Johanni Graeco molendinum aedificatum in fluvio Veteri cum duabus iſclis pro tribus focaciis ſingulis menſibus, & ſeptem auri tarenis annualibus. anno 9. Guaimarii, & 1. Gaitelgrimae ejus Matris menſe Julii 10. Ind. (Chriſti anno 1027.) Arc. 11. n. 6. in membrana.

IN nomine Domini nono anno principatus Domini noſtri Guaimarii, et primo anno principatus Domine Gaitelgrime genetrice ejus glorioſi Principis menſe Julius decima Indictione. Memoratorium factum a me Radelghiſi Comes filius quondam Adelferi, eo quod ante ſubſcripti teſtes per bona conbenientia tradidit ad tenendum, et gubernandum Johanni Greci, et Molitator unum molinum meum pertinentem, quod abeo edificatum in flubio Beteri. Ideo ipſo molinum conciatum, et hedificatum cum mole nobe, et cum omni ordine, et pertinentia ſua, et cum bucchale, et canale, et cum huſibus aquarum, et coopertum boquale modo perfectum macenant cum due iſcle mee pertinentem, in qua ſalioctum ibi ſunt, et abunt; una de ipſe iſcle eſt ibi in parte orientis, et ipſa halia eſt in parte occidentis; tali ordine, ut amodo, et uſque quadtuor anni conpleti ille, et ſuos heredes ipſo molinum ſue poteſtatis tenere, et dominare, et ipſo molinum cotidie conciare, et caſtorire, et ſalbos facere, ut perfectum macenare poſſant; et quanta molitura exinde tollere, et habere potuerit uſque ipſo conſtitutum, et pruinde quod de ipſe iſcle tollere potuerit, totum illuc ſibi haberent, faciendum quod boluerit. Tantum ſi ortora in ipſe iſcle annualiter fecerit, cotidie exinde nos biſitare, et dare, et per omnes kalendas de circuli anni uſque ipſo conſtitutum adducerent intus hec cibes ad domus mea ana tres focacie bone facte, et codre, et ille nobis adſignare, quam et per omnis annum ille, et ſuos heredes dare mihi, meique heredibus cenſum alium exinde ana ſeptem auri tarì boni peſanti, ut per caput badant, faciendum quod boluerimus. Ad completi ipſi quadtuor anni ille, et ſuos heredes remittere ad poteſtate mea, et de meis heredibus integrum ipſo molinum cum mole nobe, et bone, et cum omnis ſerraturiis ſuis. et

omnis

omnis ad ipſo molinum pertinentibus, et cum reditum bonum factum a ſuper ipſo molinum, et cum ambe ipſe iſcle cum ſalicetum, et aconciatum bonum, qualiter molinum ipſum perfectum die, noctuque macenare poſſant, faciendum quod boluerimus. Unde per vona conbenientia guadiam mihi ipſe Johannes dedit, et mediatorem mihi poſui ſe ipſum, et Grimoaldus Molinator, qui retinet molinum Johanni Beſtarari, per appoſita nobis ad pignerandum omnis illorum cauſa legitimo, et inlegitimo, et perſona de ipſum Johannes Molinator; et per ipſa guadia obligavit ſe ipſe Johannes Grecus, et ſuos filios, et heredes adinplendum nobis omnia, ut ſupra dictum eſt. Et ſi taliter omnia ſupraſcripta nobis non adinpleberit, et aliquit exinde remobere, aut contrare queſierit, per ipſa guadia conponere obligavit ſe ipſe Johannes Grecus, et ſuos beredes mihi nominati Radelghiſi, et ad meis eredibus triginta auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut dictum eſt, per inbitis omnia ſupraſcripta nobis adinplerent. Et hunc brebem ſcripſi Ego Ciciro Notarius, qui interfui.

✠ Ego Mirandus Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Grimoaldus.

LIV.

Maghenolſus Presbyter filius Granati, & Petrus Diaconus filius Johannis coram Majone Abbate Eccleſiae S. Maximi Salerni pro parte ejusdem Eccleſiae tradunt ad laborandum Marancio Presbytero filio Petri tres terras, quas in beneficium retinent in loco dicto Montoru de finibus Salerni; ea conditione, ut per annos novem totum earum fructum ſibi habeat Marancius; a decimo ad duodecimum annum tertiam frugum partem ſibi ipſis, vel Eccleſiae reddat; poſtmodum vero medietatem tam vini, quam avellanarum, & caſtanearum; &, ſi ſeminaverit, terraticum conſuetum. anno 10. *Guaimarii menſe Novembris* 11. *Ind.* (*Chriſti anno* 1027.) *Arc.* 18. *n.* 9. in membrana.

IN nomine Domini decimo anno principatus Domini noſtri Guaimari glorioſus Princeps menſe Nobember undecima Indictione. Memoratorium factu a nobis Maghenolſus Presbiter filius Granati, et Petrus Diaconus filius Johanni, eo quod ante preſentia Domini Majoni venerabili Abbati Ecelesia Sancti Maximi ſitum intus Salernitanam cibitate, et ibique eſſet ſubſcripti teſtes, per demandatione ipſius Domini Abbati pro pars ipſius Ecleſie ad tenendum, et laborandum, et paſtenandum tradidimus Maranci Presbiter filii Petri de rebus pertinente ipſius Eccleſie, qui ſunt pecie tres, quod nos in beneficium retinemus a pars ipſius Eccleſie. Una eſt cum arbuſto, et ipſa halia fuit abellanietum, et ipſa halia eſt caſtanietum. Ipſa pecia, qui eſt terra cum arbuſto bitatum per ec finis, et menſuria. A ſeptentrionis fine bia hantica inde paſſus viginti; a parte occidentis fine rebus ipſius Eccleſie inde paſſus triginta, et inde termini diſcernit; a pars meridie fine plaju ipſius Eccleſie, & fine ipſius Eccleſie inde paſſus trigintaduo; ab oriente, ſicut limite diſcernit, inde paſſus ſedecim, & rebolbente per limite erga ipſa bia, qui pergit ad fontana, paſſus undecim, & rebolbente in pars ſeptentrionis per termini paſſus biginti, et rebolbente in occidente per termini paſſus quinque, & rebolbente in pars ſeptentrionis per termini, et conjungente in priore fine paſſus biginti. Tamen memoramus, quia tota ipſa rebus, que nos ei tradidimus, eſt in locum Montoru finibus Salernitane. Ipſa alia pecia, qui fuit abellanietum, eſt infra ec finis, et menſuria. A meridie fine bia inde paſſus tridecim, & medium; a pars orientis fine ipſius Eccleſie inde paſſus ſexaginta, a

ta , a ſeptentrionis fine ipſius Eeclesie inde paſſus bigintiſeptem , ab occidente fine ipsius Eeclesie inde paſſus ſexagintaduo . Ipſa halia pecia , qui eſt caſtanietum , a pars orientis fine ipſius Ecclesie , inde paſſus bigintiſeptem , a ſeptentrionis fine ripa de ribus , qui dicitur Soccu , rectum menſuratum erga ipſa ripa paſſus quadragintaquatuor , ab occidente fine ipſius Ecclesie inde paſſus bigintiduo , a meridie fine ipſius Ecclesie paſſus quadragintaquaruor : tota ſupradicta menſura menſurata fuit ad juſta paſſus ominum . In tali ordine nos illut ei tradidimus , ut amodo , et ſemper ille , et ejus eredes inclita ſupradicta traditio ſue poteſtatis tenere , et dominare , et fobee , et omnes illorum urilitatis juſta ratione ibidem facere , et ipſo arbuſtu , qui modo ibidem eſt , per omnis annum illum propaginare , potare , et ubi meruerit arbores , er biti ibidem plantare , et ſic illum per omnis annum laborare de ſuper , et de ſubter , ſicut locus ipſe meruerit , ut bene paread laboratum , et cultatum ; et ipſa pecia , qui fuit abellanietum , que ſuperius dictum eſt , ſi ibi abuerit de ipſo abellanietum , illis illum inde abſcidere , et paſtenarent illis ibidem arbuſto de bono bitineo ; et ipſa pecia , qui eſt caſtanietum per ſupradicta menſura paſtenarent illum abellanietum , et tota , et inclita ſupraſcripta traditio illis ſurgere , et operare , et cultare , que illis paſtenare debuerit , et amodo , et uſque nobem anni completi inde illum , quod paſtenare debuerit , quodcumque frudium inde tollere potuerit , totum illorum ſint poteſtatis , et nullam inde nobis dare , vel ad para ipſius Eeclesie ; et quantum frudium da ipſi nobem anni in antea exierit de illut , quod illis paſtenaberit , uſque duodecim anni amodo ſe compleant , una tertiam partem inde nobis , vel ad pars ipſius Ecclesie dare , et due ſortis inde ſibi abere . Ad completim ipſi duodecim anni , ut amodo ſe compleant , abeant illis in ambe ipſe pecie per ipſe menſore arbuſtum , et abellanietum factum , et operatum , et cultatum , ſicut de tantos annos locus ipſe meruerit , ut bene paread factos , et ab inde in antea omni tempore illut laborare de ſoper , et de ſubter , ſicut locus ipſe meruerit , ut bene paread factos , et ipſa frudia de illum , qnod illis paſtenaberit , ſic illut dibidere nobiſcum , vel cum pars ipſius Ecclesie , ſicot ſuperius legitur , et ipſo harbuſtu , qui modo eſt , omnis ſrudium , quod inde exierit de ſuper , medietatem illum nobis , vel ad pars ipſius Ecclesie dare , et medieratem illum ſibi abere ; et que amodo in ipſa rebus ſeminaberit , datent inde nobis terraticum , vel ad para ipſiua Eeclesie de illum , quod inde exierit , ſecundum conſoetudene de ipſo locum . Tantum per omnis annum per bindemie faciant ſcire nos , vel pars ipſius Eeclesie , ut ibidem dirigamus Miſſum noſtrum , et ille , et ejua eredes ipſa harbuſta , et abellane , et caſtanee , ſi ibidet ſunt , ille colligere , et ſeccare , et ipſa frudia nobiſeum , vel cum pars ipſius Ecclesie dibidere per illa ratione , que ſuper legitur , et nos , vel pars ipſius Eeclesie demus ibidem eorum organea da binum , et per illis per omnis annum ipſa organea fiad conciara bona , et ſic ipſa ſortione ipſius Ecclesie ibidet mictere de ipſo binum , et ſalbum illum facere , uſquedum illum inde tulerimus aſque degeneratione , et ingne , Miſſum vel ipſius Ecclesie , quod ibidem direxerimus pro ipſa frudia recipiendum , ibi eum nutrire ſecundum illorum poſſibilitatem , et dare nobis palmentateca , ſicut meruerit ; et ſi da completim ipſi duodecim anni in antea ſupradicta rebus tenere , et laborare non bolueriut , aut non potuerint , inclitu illum laboratum , et cultatu bonum , er cluſum cum ipſa organea , quod nos ei dederimus , rebertat ad pars jam dicte Ecclesie . Unde in eo hordine per bona conbenientia pro pars predicte Ecclesie guadiam nobia ipſe Matauci Presbiter dedi , et mediatorem nobis poſui ſe ipſum per appoſita illorum pingnera , quod eſt legitimo , et inlegitimo ; et per ipſa guadia obligavit ſe , et ſuos eredes , ut , ſi taliter omuia ſupraſcripta per ſupradicto ordine nobis , vel ad pars ipſius Ecclesie non adinpleberit , et de ſupraſcripto aliquit contradixerit , per ipſa guadia componere obligavit ſe , et ſuos eredes ad pars jam dicte Ecclesie triginta auri ſolidos Conſtantinos . Quod ſcripſi Ego Jaquintus Notarius .

✠ Ego Urſu me ſubſcripſi .

o

✠ Ego

✠ Ego Smaraſdus Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego Alderiſi Notarius me ſubſcripſi.

LV.

JAquintus Preſbyter, & Primicerius filius Gaudioſi praeſente, ac mandante Majone Abbate Eccleſiae S. Maximi Salerni tradit Johanni filio quondam Petri ad laborandum duas terras de arbuſto, & aliam de avellaneto, & caſtaneto in loco Nuceriae, ubi Agella dicitur, quas in beneficium retinet, pro medietate vini, & pomorum nedum veterum, ſed etiam novorum, quae per novas inſitiones infra decem annos a Johanne faciendas jam creverint. anno 10. Guaimarli menſe Novembris 11. Ind. (Chriſti anno 1027.) Arc. 30. n. 51. **in membrana.**

IN nomine Domini decimo anno principatus Domini noſtri Guaimari glorioſus Princeps menſe Nobember undecima Indictione. Memoratorium factu a me Jaquintua Presbiter, et Primicerius, et filius Gaudioſi, eo quod ante preſentia Domini Majoni venerabili Abbati Eccleſia Sancti Maximi ſitum intus Salernitanam cibitatem, et ibique eſſet ſubſcripti teſtes, per bona combenientia per demandatione ipſius Domini Abbati tradidi Ego Johanni filio quondam Petri ad tenendum, et laborandum, et paſtenandum, et inſitandum de rebus, quod pars ipsius Eccleſie abet in locum Nucerie, ubi Agella dicitur, qui ſunt pecie due de arbuſta, et ipſa halia pecia eſt abellanietum, et caſtanietum uno teniente, quod Ego in beneficium retineo a pars ipſius Eccleſia Sancti Maximi, et eſt per ec fini, et menſurie. Una ex ipſe pecie de terris cum arbuſtia a partibus orientis paſſua bigintiquinque, a ſeptentrionis abet paſſus bigintiunum, ab occidente paſſus trigintaunum, a meridie paſſus ſexagintatres. Ipſa halia pecia de terra cum arbuſto a ſeptentrionis abet paſſus trigintaduo, a parte occidentis paſſua ſexagintaſex, a meridie paſſus trigintaſex, ab orienti ſunt paſſus ſexaginta, et de ex omni parte conjunctum eſt ad fine ipſius Eccleſie. Et ipſa pecia de terra, qui eſt abellanietum, qui conjuncta eſt cum ipſo abellanietu, eſt per ee menſuras. Ab orienti abet paſſus quinquagintaduo, a ſeptentrionia paſſus bigintiſeptem, et medium paſſus, ab occidente paſſus quinquaginta, a meridie paſſus bigintiduo, et pedem unum, et planta. Ipſa halia pecia de terra cum caſtanietum per ee menſura. Ab occidente ſunt paſſus centum triginta, a meridie ſunt paſſus quadragintaquatuor, modieum rebolbente paſſus octo, inde abiente per fine meridie paſſus quadragintaduo, ab orienti paſſus octuagintaocto, a ſeptentrionis paſſus trigintaunum, inde deſcendente paſſus bigintiunum, et medium, rebolbente paſſus bigintiocto, et iterum rebolbente paſſus decem et ſeptem, et iterum abiente paſſus trigintaſeptem, et eſt de ex omni parte iſta conjunctum ad fine ipſius Ecleſie. Tota omnis ſupradicta menſura menſurata fuit ad paſſus, qui ſingnatum eſt in columna marmorea de Ecleſia Sancti Mathei de Archiepiſcopio Salernitano. Ec bero rebus per ſupradicta menſura inclitum illum Ego ipſius Johanni per demandatione ipſius Abbati tradidi in tali ordine, ut amodo, et omni tempore ad ſua, et de ſuis eredibus ſint poteſtatis rebus ipſa tenendum, et dominandum, et ſobee, et omnes ſue utilitatis juſta ratione ibidet facere, et ipſa arbuſta per omnes annum illam potare, propaginare, ſealciare, et, ubi meruerit, arbori, et biti ibidem plantare, et, ubi meruerit, illum cludere, et eluſum illum habere; ſemper, et per omnis annum illum laborare de ſuper, et de ſupter, ſicut locus ipſe meruerir, ut proficiant, et non diſpereant, et per omnis annum paread bonum laboratum; et ipſo abellanietum per omnis an-

num

num illum ſtudiare de ſuptu, ſicut meruerit, et, ubi meruerit, abellane plantare, et, ubi meruerit, illum cludere; et ipſo caſtanietum, quantum eſt ipſo planu, illum paſtenarent arbori, et biti de bono bitineo; ſic tamen, ut caſtanei, qui modo ibidet ſunt, non illis inde abſcidere, ſet omni tempore illis ſalbi abere, et quantum eſt ipſo plaiu illum facere inſitetum, et ubi meruerit illum cludere; et cluſum illum abere, et amodo ibidet reſidere, et abitare. Tantum per omnis annum per bindemie faciant ſcire me, vel pars ipſius Eccleſie, ut ibidet dirigamus Miſſum noſtrum, et ille, et ejus eredes ipſa barbuſta amodo bindemiare, et omnis binum, et poma, quam inde exierit, totum illum ibique ad palmentum illis dibidere per medietatem; ego, vel pars ipſius Eccleſie tollamus illum medietate, et illis medietatem, et ipſa ſortione, quod mihi, vel ad pars ipſius Eccleſie ebenerit de ipſo binum, ſi boluerit Ego, vel pars ipſius Eccleſie illum portare ipſo binum ad ipſi priri, ubi abuerit pars ipſius Eccleſie cellario, illis per omnis annum ipſo binum, quod eſt noſtra medietate, portare ad ipſo cellario, et mictерent illum in organea, quod nos ei adſingnamus, et organea ipſa per omnis annum ſit conciata bona; et ſic ipſa ſortione noſtra de ipſo binum ibidem mictere. Et ſi Ego, vel pars ipſius Eccleſie boluerimus ipſa noſtra ſortione de ipſi binum ibidet reponere in ipſa rebus; demus nos ibidet eorum organea da binum, et illis adſingnare, et dare mihi, vel ad pars ipſius Eeleſie ibidet conjunctum, ubi ille abitaberit in ipſa rebus unum applictum de caſa, et mictant ibi de ipſa organea, et illur per omnes annum conciare, et ſtudiare, et ſic ipſa ſortione noſtra de ipſo binum ibidet mictere, et ſalbum illum facere, uſquedum illum inde tulerimus aſque degeneratione, et ingne; et a quo binum exierit de ipſo arbuſto, quod illis paſtenare debuerit, medietate illum mihi dare, vel ad pars ipſius Ecleſio, et medietate illum ſibi abere. Caſtanee, et inſitas, et rubiole, et abellane pariter ille ſalbe facere, et ille colligere, et ſeccare; et medietate ille mihi, vel ad pars ipſius Eccleſic dare, et medietate ille ſibi habere; et que in ipſa rebus ſeminaberit, darent inde mihi, vel in pars ipſius Eccleſie terraticum ſecundum conſuetudine de ipſo locum. Miſſum noſtium, quam ibidet direxerimus per ipſe bindemie, et per ipſe aire, et per aliis temporibus pro recipiendum ipſa frudia, illis eum nutrire ſecundum illorum poſſibilitate, et dare nobis palmentateca, et airateca, ſicur meruerit, et palmentum illis ibidet facere; et abere. Ad completim autem amodo decem anni abeant illum, quod illis paſtenare, et inſitare debet, arbuſtu, et inſiteium factum, et operatum, et cultatum, ſicut de rantos annos locus ipſe meruerit, ut bene paread factos; et ab inde in antea omni tempore illum laborare de ſuper, et de ſupto, ſicut locus ipſe meruerit, ut proficiant, et non diſpereant; et ipſa frudia mecum, vel cum pars ipſius Eccleſie dibidere per illa ratione, ſicur ſuperius legitur. De qua per bona conbenientia pro pars predicte Eccleſie guadiam mihi ipſe Johannes dedi, et mediatorem mihi poſuit ſe ipſum, et Gieſo filium Stefani per appoſita illorum pingnera legitima, et inlegitima, et per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuos eredes, ut, ſi taliter omnia ſupraſcripta per ſupradicto ordine mihi, vel ad pars ipſius Eccleſie non adimpleberit, et de ſupraſcripta aliquit contradiſſerit, per ipſa guadia componere obligavit ſe, et ſuos eredes ad pars jam dicte Eccleſie biginti auri ſolidos Conſtantinos. Quod ſcripſi Ego Jaquintus Notarius. Verumtamen memoramus, et ipſe abellane per omnes annum due ſortes Ego, vel pars ipſius Eccleſie ille tollamus, ſeu et illis tertiam, et ubi ipſo binum de ipſa organea tulerimus a preſentis, per omnes vices illis illam labare, et ſtudiare per ſupradictam medietatem, et obligata pena. Quod ſubiunſi Ego eſdictus Jaquintus Notarius.

✠ Ego Aldgiſſi Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Smaracdus Notarius me ſubſcripſi.

LVI.

Muſandus Abbas Monaſterii S. Sophiae Salerni tradit Johanni filio Mau'i de Nuceria duas terras cum arbuſtis in loco Lenzara, ubi a la Statua dicitur, pro medietate vini, & pomorum, & terratico conſueto. anno 11. Guaimarii filii Guaimarii menſe Octobris 12. Ind. (Chriſti anno 1028.) Arc. 30. n. 63. in membrana.

IN nomine Domini undecimo anno principatus Domini noſtri Guaimari fillo Domini Guaimari glorioſi Principibus menſe Octuber duodecima Indictione. Memoratorium factum a me Dominus Muſandus venerabilis Abbas Monaſterii Sancte Sofie, que ſita eſt intus ec cibes Salerno, una cum Petrus advocator ipſius Monaſterii. Tradidit Ego Johanni filio Mauri de Nucerie duobus pecie de terra cum arbuſtis de locum Lenzara, et ala Statua dicitur, que eſt intus curte majore ipſius Monaſterii, et eſt illut, unde ego ipſius Johanni tradidit, quod pertinet ipſius jam dicti Monaſterii a quodnam Guaiferi filii Guaiferi, qui ipſo Monaſterio conſtruxit per as fines, et menſuras. Ab occidente finis flubio, qui dicitur Saltera, qui per ipſa curte ipſius Monaſterii deſcendit, et inde abet alveo ipſo flumen latitudo paſſus quiuquaginta, et a pars meridie fine ipſius Monaſterii, et inde ſunt longitudo paſſus centum octo; de ſuper capite, qui eſt in pars orientis, fine via puplica majore, et inde abet per ipſa via latitudo paſſus ipſa curte trigintaſex minus gubito unum; et a ſebtentrionis ſimiliter fine ipſius Monaſterii, et inde ſunt longitudo uſque ipſo flubio paſſus centum duodecim. Alia ipſa pecia de terra, que conjuncta eſt in quo ipſo Monaſterio cellario abet, et que deb ex omni parte fine ipſius Monaſteri intus ipſa curte majore, eſt ec finis, et menſura. A ſebtentrionis fine via ipſius Monaſterii, que per ipſa curte deſcendit, et inde ſunt longitudo paſſus ſexagintaunum, et medium, et ab occidente ſimiliter fine ipſius Monaſterii inde abet paſſus trigintaſebtem, et a pars meridie per eadem fines ipſius Monaſterii abet inde paſſus trigintaunum, et ab oriente fine ipſo flubio, qui intus per ipſa curte deſcendit ipſius Monaſterii, et inde ſunt paſſus ſexaginta; totum ad juſto paſſus omini eſt menſuratum. De ec vero ambe ſupradicte pecie pertinentem ipſius Monaſterii cum omnia intra ſe abentibus, et ſuis pertinentiis ego ipsius ſupradicti Johanni ad tenendum, et lavorandum tradidit in oc ordinem, ut amodo, et ſemper tote, et inclite ſupradicte eſt ipſa tradictio, ad ſua, et de ſuis eredibus ſint poteſtate illut tenendum, et dominandum, et fobee, et omnis ſue utilitatis juſta rationem ille ibidem faciant, et amodo, et ſemper ibidem reſidere, et abitare deveant, et illut cludant, et cluſum abeant, et tota ſupradicta eſt tradictio, que eſt terra cum arbuſtis vitatis, per omnis annum abto tempore de ſuper, et de ſubter illut lavorarent, et operarent, et cultarent vonum, et ubi meruerit arbores, et vites ibidem plantarent, et propaginarent, et ſtudiarent, et ſurgant illut, ſicut meruerit vonum eſſe arbuſtum in ipſo locum, ut per omnis annum perfectum pareat operatum, et cultatum de ſuper, et de ſubter tota ipſa tradictio, quatenus annualiter proficiat, et non diſpereat, et ſalbum illut faciant, ſicut meruerit, et juſtum fuerit; et per omnis annum per vindemie per abto tempore faciant me ſcire, vel ſucceſſores meos, ut ibidem dirigamus Miſſum noſtrum, et ille, et ejus eredes adjubarent ad conciandum organea da vinum, quod pars ipsius Monaſterii abet ad cellario noſtro ibique in ipſa curte, et conciarent, et ſtudiarent vonum, ſicut meruerit, organeum ipſum, ubi ipſa medietas ipſius Monaſterii de ipſum vinum, quod ad ipſum evenerit, Miſſum noſtrum midtere debuerint, et ordinarent ipſo horganeum in ipſum cellario, ſicut meruerit, et ille, et ſuos eredes per omnis annum bin-

Digitized by Google

bindemiarent tota ſupradicta eſt tradictio; et poma, ſi abuerit, illa colligant, et de omnis vineum, et ipſa poma exinde annualiter inclita medietate per omnis annum inde deant ad ipſum Miſſum noſtrum, et reliqua ipſa medietas inde illis ſivi abeant; et ipſa medietas de ipſo vinum predictum eſt ipſius Monaſterii per omnis annum, quod ab ipſo Miſſum noſtrum evenerit, cum ſuo expendio illut portarent ad ipſum cellario ipſius Monaſterii, et midtere illut in ipſo horganeum, quod illut conciaberint ad faciendum pars predicti Monaſterii quod voluerint; et de quod annualiter amodo, et ſemper in predicta tradictione ſeminaberint, deant inde terraticum ad ipſo Miſſum, ibique in ipſa rebus ſecundum conſuetudinem de ipſo locum, et uſquedum annualiter ipſo Miſſum pro ipſa vindemia ibi ſteterit, illut nutrirent, ſicut juſtum fuerit, ſecundum ſua poſſivilitatem; et per omnis annum palmentatica deant ad ipſum Miſſum noſtrum ſecundum conſuetudinem de ipſo locum. Unde in eo hordine per vona convenientia guadiam nobis ipſe Johannes dedit, et mediatorem nobis poſuit Johannes filius Verenardi abitatorem de ipſo locum Nucerie, ubi dicitur Turricle, et per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuis filiis, et eredes, preter quale tempus ipſa tradictio in predicto ordine illut tenere, et lavorare non voluerint, et ſic inde ad pars predicti Monaſterii adimplere, ſicut ſupradictum eſt, tunc ille, et ejus eredes tota, et inclita ſupradicta tradictio in jam dicto ordine lavorata, et operata, cultata, et clauſa remidtant ad poteſtate predicti Monaſterii ad faciendum exinde quod voluerimus, et liceat illis inde exire cum omnis ſua cauſa movilia, et cum sedita, quod ibidem abuerint. Quod ſi aliquis de quod ſuperius legitur queſierint remobere, aud contrare, tunc per ipſa guadia componere obligavit ſe, et ſuis erodibus nobis, vel ad noſtris ſucceſſoribus viginti auri ſolidos Conſtantinos. Et unc brebem ſcripſi Ego Petrus Clericus, et Notarius, qui interfui.

✠ Ego Ademari Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Joannes Notarius me ſubſcripſi.

LVII.

ALfanus filius quondam Petri Comitis vendit Gregorio filio quondam Pandulfi filii Domini Guaimarii Principis omnia bona ad ſe ſpectantia ſubtus Caſtellum Caputaquis, ubi Caſavetere dicitur, cum Eccleſia S. Nicolai ibi aedificata cum omnibus ejus bonis, clauſuram terrae circa flumen de Ambroſi, & medietatem molendini, & terrae, in qua ipſum conſtructum eſt, pro 115. auri ſolidis ſclifatis, conſentiente pro parte ſua, & ſeſe cum ipſo viro ſuo ad defenſionem obligante Aloara filia Caſtelmanni Comitis ejus uxore. anno Chriſti 1074. & 32. Giſulphi Principis menſe Novembri 12. Ind. Arc. 59. n. 275. in membrana.

IN nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo ſeptuagesimoquarto, et triceſimoſecundo anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Nobembri duodecima Indictione. Ante me Johannem Judicem Alfanus filius quondam Petri Comitis conjunctus eſt cum Gregorio filio quondam bonę memorię Domini Paldulfi filii Domini Guaimarii Principis; & ipſe Alfanus oſtendit ſeptem cartas. Prima ex eis de quatrageſimo anno principatus Domini Guaimarii Principis menſe Aprili quinta Indictione, qualiter Paulus Sanctę Sedis Peſtanę Eccleſię Pontifex, dum una cum eo eſſet Johannes Clericus, & Vicedominus ejus, et Johannes Advocator ipſius Epiſcopii congregato intra caſtellum Caputaquis cuncto Clero ejuſdem Epiſcopii, & adſtantibus bonis hominibus conjunctus fuerat cum Dauſerio, et Majo germanis filiis Dau-

Dauſerii Comitis, et Dauſerio filio Guaiſerii, qui erat frater iſtorum germanorum; & clareſecerat ſe habere res oblatas a Johanne bonę memorię filio Domini Petri Principis, et a Sikelmario filio Aldemarii Caſtaldei, qui fuerat filius jam dicti Domini Petri Principis. Et per ipſos germanos oſtenſa fuerat una carta, quomodo Petrus filius Urſi venundederat omnes res ſuas de Lucania ſupradicto genitori ipſorum germanorum, eo quod ipſe Urſus genitor ipſius Petri filius fuerat jam dicti Aldemarii Caſtaldei. Proinde ipſi germani coanguſtabant ipſum Pontificem, & ſemper querebant in eiſdem rebus communiter introire, et dum inter ſe altercaverant, ipſe partes venerant ad convenientiam, et ipſi germani a partibus ipſius Epiſcopii abſolute querebant ſingulas pecias terrę, et ipſi darent ei tantum de res ipſas de finibus Lucanię, ſicut carta eorum declarabat, ubicumque inventę fuiſſent, et tantum excepruaverant res de Maliano cum ſerbis, et ancillis. Solus Dauſerius reciperet ab ipſo Epiſcopio duas pecias de terra, eo quod adjunxerat ipſi Pontifici quinque ſolidos Conſtantinos. Et habito conſilio cum Clero honorato ipſius Epiſcopii, & predicto Vicedomino, et Advocatore ipſius Epiſcopii, ſicut omnibus placuit, ipſe Pontifex per ipſam cartam convenientię tradiderat ſupradicto Majo unam peciam de terra ſuptus jam dictum caſtellum loco, ubi proprie Caſavetere vocatur, habentem fines. De capite finis terra ipſius Epiſcopii, ſicut petrę fixę diſcernebant, et menſurati juſto paſſu hominis paſſus nonaginta; de uno latere deſcendendo in viam publicam erant paſſus octoginta; de pede erga ipſam viam paſſus nonaginta; de alio latere ſaliente erga terram ipſius Epiſcopii, ſicut petrę fixę erant, paſſus hoctoginta. Hanc vero peciam de terra cum fontana, et caſa, quę deſtructa erat, qualiter fines eas circumdabant cum inferioribus, ſuperioribuſque ſuis, cum introitu; & exitu ſuo, et cum omnibus intro habentibus ipſi Majo per convenientiam tradiderat ad faciendum ex eo ipſe Majus, et ejus heredes quod vellent; ſicut ipſa carta continet ſcripta per Sikelgaſtum Diakonum, et Notarium, in qua ſubſcripti erant ipſe Paulus Epiſcopus, et Johannes Clericus, et Vicedominus, et ab aliis teſtibus ſatis roborata. Secunda de anno triceſimo principatus Domini Giſulfi Principis menſe Martio ſexta Indictione. Johannes Dei gratia Epiſcopus Sanctę Sedis Peſtanę declaraverat, quod pars predicti Epiſcopii haberet molinum edificatum in flubio, qui dicitur Trabe, qui decurrit ſuptus caſtellum, quod dicitur Caputaquis, et unum ex ipsis molinis fecerat Majo Caſtaldeus filius quondam Dauferii Comitis, et tunc filii ipsius Majonis id ipſum molinum retinebant a parte ipsius Epiſcopii libellarii nomine, et pro hac re nullum effectum ebeniebat in partem ipſius Epiſcopii, et volebat illud dare, et alias res inde tollere, inſuper et aliquantum pretium ad perficienda ea, quę ipſi Epiſcopio neceſſaria erant. Et nemine invento, qui talia faceret, nobiſſime venerant ad eum Truppoaldus, et Majo Caſtaldei germani filii predicti Majonis Caſtaldei dicentes, ut, ſi dediſſet eis vice illorum, et Jaquinti germani illorum ipſum molinum cum ſedimine, et arcaturia ſua . . . . per convenientiam vicariationis ordine illi darent in ipſo Epiſcopio res ſuas, quas habebant in Campania; inſuper et adjungerent ei hocto libras argenti purgati. Et ipſe Dominus Preſul obſerbatis quę in Edicti capitulo adfixa ſunt de hujuſmodi vicaria facienda, dum una cum eo Johannes Clericus, et Vicedominus, et Riccardus Notarius, et Advocator ipsius Epiſcopii adeſſent, per convenientiam vicariationis ordine tradiderat jam dicto Truppoaldo, et Majoni pro illis, et ipſo Jaquinto germano illorum predictum molinum cum ſedimine, et arcaturia ſua, cum curſu aquarum, et exitu ſuo, ſicut tunc conciatum, et edificatum erat, et cum tanta aqua, quę ibi decurrebat, ut in perpetuum pleniter, et perfecte macinare poſſet, et cum ipſa terra vacua, que ibi erat. Et ipſum molinum habebat fines. Ex una parte finis terra, et arcaturia, et molinum Aczonis Caſtaldei cognati illorum filii Arechisii, quem a parte ipsius Epiſcopii ei per convenientiam datum erat; et ex alia parte finis arcaturia, et ſedimen antiquum, quod tunc deſertum erat, pertinens ipsi Epiſcopio, et erat ſecus ribum majorem. Hanc vero terram cum ſedimine, et arcaturia, et ipſo

mo-

molino conciato, et cum ipſa aqua, et traſita, et exita ipſis germanis vicariationis ordine, ut dictum eſt, tradiderat cum omnibus ſuis aquis, et aliis, que ad molinum pertinent, et cum vice de via ſua; ſeu et tradiderat eis de terra vacua pertinente ipſi Epiſcopio a foras ipſa aqua, quam tunc illi retinebant, erga ipſum flumen, et conjuncta cum uno valluncello per menſuras longitudinis ex omni loco paſſus triginta, et latitudine in omni loco paſſus viginti juſto paſſu hominis menſurati, cum omnibus intro habentibus, et ſuis pertinenciis, et cum vice de viis ſuis ad ſecuriter, et firmiter ſemper ipſi germani, et eorum heredrs illud habendum, et faciendum ex eo quod vellent, et receperat ab eis inclitam ſortionem de rebus ſupradicti genitoris illorum, quas habuerat in Campania, ubi Correianum dicitur, et per alia loca de finibus Campanię, et ipſas hocto libras argenti purgati, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Romoaldum Notarium, in qua ipſe Johannes Epiſcopus, et Petrus Judex, et plures alii ſubſcripti ſunt. Tertia de triceſimoſexto anno principatus Domini Paldulfi Principis, et ſecundo anno principatus Salerni, et quinto anno principatus Domini Paldufi ejus filii menſe Junio ſeptima Indictione, qualiter Pando Preſul Sanctę Sedis Pertanę ante preſentiam Gaidonis Judicis, et aliorum hominum per convenientiam per ipſam cartam tradiderat ſupraſcripto Truppoaldo filio Majonis Caſtaldei terram, quam pars ipſius Epiſcopii habebat in Lucanis finibus a ſuper flubio, in quo molinum erat, et ſecus viam, quę aſcendit ad caſtellum Caputaquis per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. De ſuptus finis via publica, quę diſcernebat a fine ipſius Epiſcopii, et inde paſſus hoctogintatres; de alia parte finis via, quę ducebat ad ipſum caſtellum, et inde paſſus centumviginti; de ſuper a parte de Toro erat finis ipſius Epiſcopii; et inde paſſus centum ſexagintaſex; de alia parte finis jam dicti Epiſcopii; et inde paſſus hoctogintaquatuor; cum omnibus intro habentibus, et cum vice de viis ſuis: totam, et inclitam illam per ipſas fines, et menſuras ipſi Truppoaldo, ut dictum eſt, tradiderat ad ſecuriter, et firmiter ſemper ipſe Truppoaldus, et ejus heredes illud habendum, et faciendum ex eo quod vellent, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Atechiſium Notarium, in qua ipſe Pando Epiſcopus, et Gaido Judex, et alii ſubſcripti ſunt. Quartam de triceſimoſeptimo anno principatus ipſius Domini Paldulfi, et ſecundo anno ejus Salerni, et ſexto anno principatus Domini Paldulfi ejus filii menſe Martio hoctaba Indictione; qualiter ipſe Pando Preſul ipſius Sanctę Sedis Peſtanę ante preſentiam Gaidonis Judicis, et aliorum hominum per convenientiam per ipſam cartam tradiderat jam dicto Truppoaldo filio Majonis, et Ermeſendę germanę ipſius Pandonis religionis velamine indutę relictę Majonis, qui fuerat germanus ipſius Truppoaldi, duas clauſuras de terris, quas a parte ipſius Epiſcopii tenere debebant uſque annos vigintinobem in Lucanis finibus; unam ſuptus ipſum caſtellum Caputaquis per fines, et menſuras. De una parte finis illorum, et Gaitę genitricię ipſius Truppoaldi, et Majonis nepotis, et filii illorum, ſicut via diſcernebat, inde paſſus centum quatragintatres; de ſuper parte paſſus centum, et revolvendo in ſupra ſecus vineam Pauli Presbiteri paſſus ſexaginta, ſicut terminatum erat, uſque in viam, quę pergebat ad ipſum caſtellum; et per ipſam viam deſcendendo paſſus ducenti ſeptuagintaduo uſque in via publica ſubtanam, et a parte occidentis erat finis ipſius Truppoaldi, ſicut ipſa via diſcernit, quę pergebat ad ipſum caſtellum; de ſuptus finis ipſa via publica, et inde paſſus ducentiduo; et alteram in loco Velenzano per fines, et menſuras. De una parte finis illorum, et inde paſſus centum trigintatres; de alia parte finis ipſius Epiſcopii, quod tenebat Petrus, et inde paſſus centum; de ſubtus finis limite paſſus ſeptuagintaquattuor; et ſaliebat uſque in alium limitem paſſus trigintaſeptem, ſicut terminatam erat; et revolvendo per ipſum limitem uſque in Torum paſſus boctogintatres; de ſuper per ipſum Torum paſſus ſeptuaginta; juſto paſſu hominis ambabus ipſis clauſuris menſuratis, et ambas ipſas clauſuras unam ſuptus ipſum caſtellum, et aliam in jam dicto loco Velenzano ſub ea rationem tranſacte, et funditus per ſupradictas fines, et menſuras cum omnibus intro habentibus, et

cum

cum vice de viis ſuis, et cum vice de fontana, quę dicitur de Caſavetere, ipſi Truppoaldo, et Ermeſendę tradiderat ad ſecuriter, ac firmiter ſemper illi, et illorum heredes illud habendum, et faciendum ex eo quod vellent, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Ademarium Notarium. in qua ſubſcripti ſunt ipſe Pando Epiſcopus, et Gaido Judex, et Riccardus Advocatus ipſius Epiſcopii, et plures alii. Quintam de ſexto anno principatus Domini Johannis, et primo anno Domini Guaimarii ejus filii menſe Martio ſecunda Indictione; qualiter ante Petrum Judicem venerant Majo Diaconus, et Guaiferius, et infantulus intra etatem nomine Alfanus germani filii quondam Truppoaldi, et Majus filius quondam Majonis, qui erant conſobrini fratres. Ipſe Majus vice ſua, et vice Ermeſendę genitricis ſuę querentes inter ſe dividere res de finibus Lucanię locis, qui dicebantur Torone, et Velanzano, et res ſubtus caſtellum Caputaquis, ubi dicitur Caſavetere, et Plajum de Monte. Et ſecundum legem ipſe Judex una cum parentibus ipſius infantuli, et Dauferio Archidiacono, et Abbate Cappellę Palatii, quem ei advocatorem dederat, quem cognoverat eſſe bonam perſonam Deum timentem, diviſerat ipſas res, quas inter ſe communes habebant de jam dictis locis. Primum diviſerat ipſe Majus illud de ipſo loco Torone, et Velenzano, et fecerat inde unam ſortem per fines, et menſuras, quas ipſa carta continebat, et aliam ſortem fecerat eſſe illud ſubtus ipſo caſtello, ubi Caſavetere dicitur, per fines et menſuras. De capite finis terra, quę fuerat ipsius Epiſcopii, ſicut petrę fixę diſcernebant, inde paſſus nonaginta: de alio latere deſcendendo in viam publicam erant paſſus hoctoginta; de pede erga ipſam viam paſſus centum quadraginta, et de uno latere ab ipſa via publica in ſupra per fines, quę fuerat predicti Epiſcopii, ſicut petrę fixę erant, et inde paſſus hoctoginta. Et adjunxerat in iſta ſortione unam peciam de terra ibique conjunctam, quę erat in ipſo Plajo de Monte, quę cum aliis rebus ipſi Truppoaldo, et Ermeſendę data fuerat a parte jam dicti Epiſcopii per fines, et menſuras. De una parte finis via, erant inde paſſus centum quadragintatres; de ſuperiori parte paſſus centum, et revolvendo in ſupra ſecus vineam, quę fuerat Pauli Presbiteri paſſus ſexaginta, ſicut terminatum erat, uſque in viam, quę pergebat ad ipſum caſtellum; et per ipſam viam deſcendendo paſſus ducenti ſeptuagintaduo, et uſque in viam publicam ſubtanam, et a parte occidentis finis ipſorum germanorum, ſicut via diſcernit, quę ad ipſum caſtellum pergebat; de ſuptus fine ipſa via publica, et inde paſſus ducentiduo. De iſta pecia infra iſtas fines, et menſuras ſceptuaverant unam peciam erga fines de ipſa via, quę diſcernebat fines de ipſis germanis per menſuras erga ipſam viam paſſus vigintihocto; et ſaliendo erga ipſam viam in ſupra paſſus hoctoginta; et deſcendendo in ipſam viam publicam paſſus ſeptuaginta; et per ipſam viam publicam paſſus hoctoginta. Iſtam peciam, quam ſceptuaverant, per ipſas tamen adjunxerant in ipſa priore ſortione de jam dicto loco Torone, et Velenzano, totaque omnis ſuprascripta res menſurata fuerat juſto paſſu hominis. Et cognoſcentes, ut ipſe ſortes per rationem, et ęqualiter eſſent factę, juxra legem prius comprecnſerant ipſi Majo Diaconus, et Guaiferius, et ipſe infantulus cum jam dicto ſuo Advocatore in ſorte illud de ſubtus ipſo caſtello, et Caſavetere, et ipſo Plajo, ſicut ſupra legitur, ſcepta ipſa pecia, quam adjunxerant in illo de Torone, et Velenzano, ſicut ſupra dictum erat, et ipſe Majus pro vice ſua, et ipſius Ermeſendę genitricis ſuę compreenſerat in ſorte illud de Torone, et Velenzano, ſicut ſupra dictum erat, cum ipſa peciola per ipſas menſuras, quam ſupra ſceptuaverant; et ſupradictę ſortes, sicut compreenſerant, ſic per partes inter ſe eas tradiderant cum omnibus intro habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de viis ſuis. Ad ſecuriter ipſas ſortes, ſicut compreenſerant, habendum, et faciendum per partes, quod vellent; veruntamen de eadem ſortione, quam ipſi germani compreenſerant, haberet ipſe Guaiferius cum ipſo infantulo ſortionem, quę fuerat Petri germani illorum, quę ipſi Guaiferio, et Alfano pertinebat per ſcriptum teſtamenti, quod ipſe Petrus reliquerat, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Petrum Notarium, in qua ipſe Petrus Judex, et Grimoaldus ſub-

ſubſcripti ſunt. Sexta de ſeptimo anno principatus ipſius Domini Johannis, et ſecundo anno principatus Domini Guaimarii ejus filii menſe Septembri quarta Indictione; qualiter ante ipſum Petrum Judicem venerant Majo Diaconus, et Guaiferius, et infantulus infra etatem nomine Alfanus germani filii quondam Truppoaldi querentes inter ſe dividere res de finibus Lucanenſibus de loco, qui dicitur Caſavetere, qui erat ſubtus ipſo caſtello de Caputaquis, et Plajo de monte, quę illis in ſortionem evenerat a Majo conſobrino fratre illorum filio Majonis, et inclitam unam clauſuram de terra de eodem loco Caputaquis, quę erat a ſuper, et prope flumen, quod exiebat ſubtus monte de ipſo caſtello, que illis pertinebat a parte predicti genitoris ſui; et de omnibus ipsis rebus ipsi Guaiferio, et predicto infantulo pertinentibus ſortio Petri, qui fuerat germanus illorum, quam eis ille per ſcriptum teſtamenti reliquerat. Et primum ipſe Guaiſerius, et predictus infantulus cum Aczone Caſtaldeo Advocatore ſuo, qui erat conſobrinus illius, pro vice ipſius Petri, qui eas dividere obligatus fuerat, diviſerant ipſas res in quattuor ſortiones. Unam ſortionem fecerant eſſe illud, quod per firmam ſcriptionem tulerat Maio abus illorum a parte ſupraſcripti Epiſcopii Peſtani ſubtus ipſo caſtello, ubi Caſayetere vocabatur, per fines, et menſuras. De çapire finis terra, que fuerat predicti Epiſcopii, ſicut petrę fixę diſcernebant, inde paſſus nonaginta; de uno latere deſcendendo in viam publicam paſſus hoctoginta; de pede erga ipſam viam paſſus nonaginta; de alio latere ſaliendo erga aliam ſortionem, quę inferius declaranda erat, et, ſicut aſcendebat via, paſſus hoctoginta. Et aliam ſortionem fecerant eſſe illud, quod erat in capite de ipſo flubio, quod dicebatur de Ambroſi, quod ipsi Truppoaldo genitori illorum per convenientiam datum fuerat per Dominum Pandonem Epiſcopum ipſius Sanctę Sedis per fines, et menſuras. De una parte finis via, quę pergebat ad ipſum caſtellum, inde erant paſſus centumviginti; de ſuper a parte de Toro, qui erat ipſius Epiſcopii, finis paſſus centumſexagintaſex; de alia parte finis jam dicti Epiſcopii, et inde paſſus hoctogintaquattuor, et deſcendendo in viam publicam, et per ipſam viam publicam erant paſſus hoctogintatres; et duas ſortiones fecerant eſſe adunatas, quod erat illud ſubtus ipſo caſtello, quod ipſe genitor illorum tulerat a parte ipſius Epiſcopii Peſtani. De una parte finis ſupradicta prior ſors, ſicut via diſcernit, et pertangebat in ſupradictam peciolam, quę inferius declaranda erat, erant in ipſa parte paſſus centum quadragintatres; de ſuper partem paſſus centum; et revolvendo in ſupra ſecus vineam, quę fuerat Pauli Presbiteri, paſſus ſexaginta, ſicut terminatum erat, et uſque in viam, quę pergebat ad ipſum caſtellum; et per ipſam viam deſcendendo paſſus centum ſexagintaquattuor uſque in finem ipſius Majonis conſobrini fratris illorum; et deſcendendo erga fines ipſius Majonis paſſus ſeptuagintatres uſque in viam publicam, et per ipſam viam paſſus centum vigintiduo. De iſto per iſtas menſuras fecerant eſſe duas ſortes ęqualis menſurę, unam in parte orientis, et aliam in parte occidentis erga fines ipſius Majonis conſobrini fratris illorum, ut qui compreenſiſſet ipſam ſortionem a parte occidentis, tolleret de ipſa orientali ſortione ſex paſſus per latitudinem in omni loco conjunctam ad ipſam aliam ſortionem; et adjunxerant in ipſa occidentali ſortione ſupradictam peciolam, quę erat conjuncta ad ipſam ſortionem priorem, ſicut limes diſcernebat, et ab unde finiebatur ipſe limes uſque in viam publicam, et per totam iſtam finem paſſus quadragintahocto; de ſubtus per ipſam viam paſſus quadraginta; et ſaliendo per ipſam aliam viam, quę diſcernit inter hanc peciam, et ipſam aliam ſortem paſſus quadraginta: totis omnibus ſupraſcriptis rebus juſto paſſu hominis menſuratis. Et cognito, quia ipſę ſortes per rationem, et ęqualiter eſſent factę, prius compreenſerat in ſorte ipſe Guaiferius ipſam priorem ſortionem, quam predictus abius ejus tulerat a parte ipſius Epiſcopii per ſupradictos fines, et menſuras. Secundus compreenſerat ipſe Majo Diaconus ipſam ſortionem, quę erat in capite de ipſo flumine, quę dicebatur de Ambroſi per ſupradictas fines, et menſuras, qualiter ipſi genitori illorum data fuerat per ipſum Dominum Pandonem Epiſcopum. Tertius compreenſerat ipſe in-

fans cum ipſo ſuo Advocatore ipſam ſortionem, quę erat a parte orientis, et conjunctus ipſe infans cum ipſo Advocatore ſuo, et predicto Guaiſerio compreenſit pro ſortione ipsius Petri, quę illis, ut dictum eſt, pertinebat, ipſam ſortionem a parte occidentis cum ipſis ſex paſſibus ſuperfluis, et cum ipſa alia pecia per ſupradictas menſuras, sicut ſuperius legebatur; et ipſa ſortio, sicut compreenſerant, sic per partes inter ſe tradiderant cum omnibus intro habentibus, et cum vice de viis ſuis, et cum omnibus ad eas pertinentibus, ad habendum, et faciendum de eis per partes quod vellent, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Pettum Notarium, in qua ipſe Petrus Judex, et Guaiſerius, et Petrus ſubſcripti ſunt. Septimam de tricesimoprimo anno principatus Domini Guaimarii, et primo anno principatus Domini Guaimarii ejus filii menſe Junio ſecunda Indictione, qualiter Johannes Domini gratia Epiſcopus Sanctę Sedis Peſtanę tradiderat quidem, et confirmaverat Guaiſerio Comiti filio quondam Gualę pro vice Petri filii quondam Alfani inclitam Eccleſiam S. Nikolai, quę edificata erat ſubtus caſtellum Caputaquis a ſuper, et conjuncta ad viam publicam, quę per caput de flubio Trabe pergebat; ut ſemper eſſet in poteſtate ipſius Petri, et heredum ejus, ſicut ipſa carta continet ſcripta per Romoaldum Clericum Notarium, in qua ipſe Johannes Epiſcopus, et Romoaldus Judex, et duo alii ſubſcripti ſunt. Cum autem ſupraſcriptę cartulę oſtenſę, ac lectę fuerunt, ipſe Alfanus filius prefati Petri clarificavit ſibi per ſucceſſionis gradum pertinere integras ipſas ſortiones, quas ſupraſcripti filii Truppoaldi Majo Diaconus, et Guaiſerius, et infans nomine Alfanus compreenſerant, et inter ſe per partes tradiderant, quemadmodum ſupraſcripta ſexta carta continet; hoc eſt totum illud ſuptus ſupradictum caſtellum Caputaquis, ubi Caſavetere dicitur, et ipſum Plajum, qualiter eis per memoratam quintam cartam in ſortem evenerat ab ipſo Majone filio Majonis couſobrino fratre illorum, et inclitam ipſam clauſuram de terra, quę eſt ſuper, et prope ſupraſcriptum flumen, videlicet in capite ipſius fluminis, quę et dicta eſt de Ambroſi. Similiter et ſibi ipſe Alfanus pertinere clarificavit integram medietatem de molino, et terra, in qua conſtructum eſt, et de arcaturia ſua, et aqua, et generaliter de toto, quod, et quantum ſupraſcriptus Johannes Domini gratia Epiſcopus Truppoaldo, et Majoni Caſtaldeo germanis filiis quondam Majunis Caſtaldei pro vice illorum, et Jaquinti germani illorum vicariatiunis ordine tradiderat, quemadmodum ſupraſcripta ſecunda carta continet. Et, ſicut ipſi Alfano congruum fuit, ſua voluntate per convenientiam per hanc cartulam vendidit ſupraſcripto Gregorio filio memorati Domini Paldulfi totum, et integrum illud, quod ſibi, ut dictum eſt, pertinere clarificavit cum integra Eccleſia S. Nikolai, quę intra illud conſtructa eſſe videtur, et cum omnibus aliis, quę intra ipſam venditionem ſunt, cunctiſque ejus pertinentiis, et cum integra vice ſua de fontana, quę in ſupraſcripta quarta declaratur catula, et vice de ſupraſcriptis viis, et de aliis viis ſuis, et cum omnibus ſtavilibus, et movilibus ipſi Eccleſię pertinentibus. Ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipsius Gregorii, et heredum ejus, et ille, et ejus heredes licentiam habeant de eo facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſe Alfanus ſuſcepit ab ipſo Gregorio ſtatutum pretium auri ſolidos ſclifatos centum quindecim in omni deliberatione. Et per convenientiam iſdem Alfanus guadiam ipsi Gregorio dedit, et fidejuſſorem ei poſuit Ademarium Comitem filium quondam Landolfi Comitis, et per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipsi Gregorio, et illius heredibus integrum illud, quod ei, sicut ſupra ſcriptum eſt, vendidit, ab omnibus hominibus; et licentiam ei ipſe Alfanus tribuit, ut quotiens ipſe Gregorius, et ejus heredes voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere, qualiter voluerint, cum omnibus munimimibus, et rationibus, quas de eu oſtenderint, Et si, sicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Alfanus, et ejus heredes ipsi Gregorio, et illius heredibus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradieere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipsi Gregorio, et illius heredibus tricentos ſolidos Conſtantinos aureos,

aureos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Veromtamen illud ad memoriam revoco, quoniam ipſe Alfanus vendidit ſupraſcripto Gregorio in jam dicta ratione ſimul cum eo, quod ſupra legitur, totum, et integrum, quantum ei, et Aloarę uxori ſuę filię Caſtelmanni Comitis ibique conjunctum pertinuit, ac pertinet, et integram vicem, quę similiter ipsi viro, et uxori pertinuit, ac pertinet de memotata fontana; et totum ipſe Alfanus, et ejus heredes ex eadem venditione ipsi Gregorio, et illius heredibus adimpleanc, quemadmodum eis ſe, ſuoſque heredes ſuperius adimplere obligaverunt per ſupraſcriptam guadiam, et obligationis penam. Et ipſa quidem Aloara in mea haccedens preſentia, dum una cum ea ipſe Alfanus vir, ac Mundoalt ejus adeſſet, et cum illius voluntate per convenientiam obligavit ſe, et ſuos heredes, si ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, componere ipsi Gregorio, et illius heredibus trecentos auri ſolidos Conſtantinos, et taciti ex hoc adverſus illum, et ejus heredes ſemper permanere. Quod autem ſuperius diſturbatum eſt, in uno loco legitur preſul obſerbatis, et in alio hominis menſuram; inter virgulum, quod ſuperius ſcriptum eſt, in uno loco legitur et cum vice de via ſua, in alio autem via, et in alio uſque in viam publicam, et in alio compreenſerat. Et taliter tibi Grimoaldo Notario ſcribere precepi, qui interfuiſti.

✠ Ego qui ſupra Johannes Judex.

LVIII.

Lando Paeſtanus Epiſcopus tradit per commutationem Pinnino clauſuram terrae cum vinea, et vacuo in loco Trondalu ad ſuam Eccleſiam pertinentem, cujus vice ab eo recipit clauſuram aliam terrae in loco Pazzano, & ſolidos decem. anno 6. principatus Johannis, & 1. Guaimarii ejus filii menſe Aprilis 2. Ind. (Chriſti anno 989.) *Arc.* 59. *n.* 186. in membrana.

IN nomine Domini ſexto anno principatus Domini noſtri Johanni glorioſi Principis, et primo anno principatus Domini Guaimarii Principis filio ejus menſe Aprelis ſecunda Indictione. Declaro Ego Lando Domini gratia Epiſcopus Sancte Sedis Peſtane, quouiam auliam Sancte Dei Genitricis, hac Virginis Marie, que fundata eſt intus . . . . Caputaquis magnam partem ex ea in ruina poſita eſt, et non havemus aliquit conſulu, unde eam conciare, et reſtituere . . . . volueramus de . . . . ibique aliquantulum ex rebus noſtri Epiſcopii per vonam conbenientia vicariationis ordine daret, et acciperet exinde alia rebus cum aliquanto pretium, unde et Eccleſiam ipſam, et aliis minuitatibus noſtri Epiſcopii reſtituere, et adimplere valeamus. Et dum cauſa iſta per plures divulgavimus, et divulgare fecimus, nemo invenimus, qui illuc facere voleret. Nobiſſime autem venit ad nos Pinnino filius . . . . qui dixit nobis, ut ſi per convenientia permutationis ordine dederimus ei una clusuria de terra cum binea, & . . . . aliquantum vacuo de locum Trondalu Canoenſe finibus noſtri Epiſcopii pertinentibus, daret exinde partibus noſtri Epiſcopii . . . . alia cluſuria ſua de terra cum binea, quod habet in locum Pazzano finibus eodem Lu . . . . . ., et adjungeret in partibus noſtri Epiſcopii . . . . . . decem. Tunc cepimus inde havere colloquium cum Totonem Scriba Palatii Advocatorem noſtrum, et cum cleros honoratos . . . . noſtri Epiſcopii. Inito conſilio comparuit nobis vonum eſſet eidem Pinnini prephatam cluſuriam de terra cum vinea, et cum aliquantulum ipſum vacuum per finis, et menſuriis, que inferius declaramus, daret, et ab eum reciperet ipſa cluſuria ſua de terra cum vinea cum ipſi ſolidi, unde,

unde, ut diximus, cadimen ipſius Eccleſie, aliiſque in . . . . noſtri Epiſcopii reſtituere, et adimplere valeamus. Et ut videremus, ſi vonum ad pars noſtri Epiſcopii eveniret, ſuper rebus ipſis, quem dare, et recipere volumus, una cum Johanne Judice, et eum ipſo Advocatorem, aliiſque doctis hominibus perreximus, et cum ſumma diligentia rebus ipſa providimus, et eſtimavimus. Set melius multo nobis remelioratum comparuit eſſe illut, quem ipſe Pinniuo nobis dare vult cum ipſis ſolidis, ſuper illut, que a nos tollere querit. Redeuntes vero de illue hec omnia per ordinem ſupradicti magni Principibus nuntiavimus, ut per illorum licentiam hanc faceremus vicaria. Illi autem dum per ſua eſquiſitione agnoverunt, quod vonum ad partibus noſtri Epiſcopii eveniret, pſolutionem nobis dederunt talia perficiendum, etiam et de ſua preſentia inter medium noſtrum eſſendum direxerunt Sikenolfus Comite, et nos utrique partibus obſervantes ea, que in lege Langobardorum de convenientia, et commutatione adfictum eſt, pars partium couvocavimus idoneis hominibus, quo utrumque faceremus omni tempore firmum, ſtavilemque maneret. Quo ita factum Ego ſuperius dictus Poutifex . . . . mecum ipſum Advocatorem noſtrum per vonam convenientia ante ipſum Judex, et ſubſcribtos teſtes recepimus a te ſupranominato Pinuino ipſi decem ſolidi, et per vonam convenientia tradidimus, et confirmamus vobis, ut diximus, commutationis ordine predicta eluſuria de terra cum vinea, et bacuum per hec finis, et menſuriis. De ſuper parte incipiente a termine, que fictum eſt . . . . . . ra de via, que vadit ad Sancto Petro, et pergente per medio tiſano, qui eſt inter bine ipſa, et binea de erede Alfani Diaconi, et filii Stefani, uſque ubi alio termine fictum eſt, inde ſunt paſſi ſeptuagintaſex, et deinde deſcendente in partibus occidentis per medio alio riſano uſque in via puplica, ſuntque paſſi quinquaginta, et de ſubtus partibus erga ipſa via, et inde ſunt paſſos nonagintaſex, et ſaliente per ipſa via priores, et junge in jam dicto termine ſunt . . . . paſſus bigintiduo: totum menſuratum ad juſto paſſum. Hanc vero eluſuria de terra cum binea, et bacuum per jam dictas finis, et menſuriis cum omnibus infra ſe habenribus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum vice de via ſua ubi jam dicto Pinnini in commutationis ordine tradidimus ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper vos, veſtrique heredes illut havendum, dominandum, poſſidendum, et omnia inde faciendum, que volueritis, abſque omni noſtra, noſtrique ſucceſſoribus contrarietate, vel requiſitione. Unde pro confirmandam, et ſtaviliſcendam hanc noſtra vicariatione per alia cartula, que aput nos ſeribta retinemus, recepimus a vos ipſa eluſuria de terra cum vinea veſtra de locum Pazzano per hec finis, et menſuriis. A ſuper parte ſicut media murice diſcernit inter binea veſtra, et vinea Imperati Archidiaconi, inde ſuut paſſi biginti, ex alio latere inter binea ipſa, et vinea de heredes Petri, et Faracki pergente per medio riſaneo, ſuntque paſſi trigintaocto; da pede fine Leoni filii Petri Curri, et inde ſunt paſſi bigintiocto, et ſaliente da alia parte ſecus ipſa bia, ſuntque paſſos quinquagintaſex, finitaque vicaria ipſa aput nos. Ea ratione per bona convenientia obligo me, qui ſupra, Lando Domini gratia Epiſcopus, et meis ſucceſſoribus, et pars noſtri Epiſcopii amodo, et ſemper prephatam noſtram traditionem vobis, veſtriſque heredibus antiſtandum, et defenſandum ab omnibus hominibus, omnique partibus, et qualis tempore volueritis per bos ipſis inde eſſe autores vice noſtri Epiſcopii, poteſtatem habeatis vos, veſtrique heredes cum quale monimen, et rationem inde bavere potueritis, in omnibus inde cauſare, et omnem legem, et juſtitiam exinde reciperet, et omnia inde agere, que, et qualiter volueritis; et per vos ipſis exinde ſiatis autores, et defenſores. Nam quando pars noſtri Epiſcopii exinde autores queſieritis habere, nos autem, noſtrique ſucceſſoribus, et pars noſtri Epiſcopii antiſtemus, et defenſemus illut vobis, veſtrique heredibus, quomodo ſuperius legitur. Si autem, ſicut dictum eſt, taliter vobis illut non defenſaverimus, aut ſi nos, noſtrique ſucceſſoribus, et pars noſtri Epiſcopii quomodocumque per qualecumque ratione queſierimus illut vel exinde vobis, veſtrique heredibus tollere, aut contrare, ſeu removere queſierimus, et

quod-

quodcumque cauſationes vobis inde prepoſuerimus , tunc per bonam conbenientia obligo me , meique ſucceſſoribus , et pars noſtri Epiſcopii ad componendum vobis, veſtrique heredibus ſexaginta aureos ſolidos Conſtantinos . Unde . . . . vobis , veſtriſque heredibus adimplendum guadiam ipſum Advocatorem vobis una cum Landone Diacono , et Vicedominus dare exinde fecimus , et mediatorem vobis poſuimus Rainaldo filius Donelli ; et tali ordine te Stefanus Diaconus , et Notarius ſcribere rogavimus . Intus Caputaquis .

✠ Ego qui ſupra Lando Epiſcopus .
✠ Ego ſuperius Toto Scriba Palatii .
✠ Ego qui ſupra Sichenolfus .
✠ Ego qui ſupra Johannes Judex .
✠ Ego Siſamus .
✠ Ego qui ſupra Lando Diaconus et Bicedominus .

LIX.

DUmnellus Presbyter , & Abbas Eccleſiae S. Mariae intra Salernum in muro , & muricino pertinentis ad Dominum Johannem Principem dividit cum Diſijo de Juſuni filio Almari terras , quae inter Diſijum, & dictam Eccleſiam communes erant in ipſo loco Juſuni Stricturiae finibus , ubi Caliano , & Correjanu , & Beterali , et Peſcatu , et Caſtaniola dicitur . anno 16. Johannis , et 10. Guaimarii ejus filii menſe Januarii 12. Ind. (Chriſti anno 999.) Arc. 69. n. 312. in membrana .

IN nomine Domini ſextodecimo anno principatus Domini noſtri Johanni , et decimo anno principatus Domini Guaimari ejus filio glorioſi Principibus menſe Januarius duadecima Indictione . Memoratorium factum a me Dumnellus Presbiter , et Abbas Eccleſie Sancte Marie , qui conſtructa eſt intus hec Salernitanam cibitatem in muro , et muricino , pertinentem ſupradicto mangui Principi , una mecum Teudericus Advocatorem meum, eo quod ante ſubſcripti idoneis hominibus coniuntus ſum cum Diſigio de Juſuni filio Almari propter at debidendum inter nos de rebus , quod cum illum comune abemus in ipſo locum Juſuni Stricturie finibus, locis, ubi propio Caliano , et Correjanu, et Beterali , et Peſcatu, et Caſtaniola. Primitus quidem ipſe Diſigio tradidit nobis pro parte ipſius Eccleſie una pecia de terra in ipſo locum Beterali , qui eſt per ee finis . De una parte fine , ſicut terminatu eſt , de ſuper capite fine bia , et rectum exiente uſque termiti , et Carbonari ; alia parte, quod eſt a meridie, fine medio ipſo Carbonaru , et termiti inde ficti ſunt , et qualiter ſe conjungit ad ipſa priore fine ſua . Alia pecia de terra bacua ulter ribus Peſcatu per ec finis . De una parte fine ipſo ribus Peſcatu , alia parte fine bia antica , que modo ſe non dant, qualiter conjungit ad ipſo ribus Peſcatu . De ambo ipſe pecie de terra per ſupradictas finis inclita ſua ſortione exinde, quale legibus undecumque ibidem fuit , vel eſt pertinentem ei abere, totum a funditus nobis pro parte ipſius Eccleſie in ſorte tradidit cum bice de bia ſua , et cum omnia intto ſe abentibus, et ſuis pertinentiis ad faciendum exinde pars ipſius Eccleſie , ejuſque rectores omnia, quod boluerint, abſque omni requiſitione , et contrarietatem ipſius Diſigi , et de ejus eredes, aut cuiquam ominibus ; et ipſius Diſigi tradidimus in ſorte una pecia de terra bacua cum quercietum , et aliquanti ſalici in ipſo locum Calianu , et Correjanu per ec finis , et menſuras . De capite fine de eredes Johanni Cuntefrit inde ſunt paſſus ſexagintaduo ; alia parte fine , ſicut terminatum eſt , inde paſſus ſexaginta ; de pede fine ſua inde ſunt paſſus ſeptuagintaocto;

alia

alia igitur parte fine, ſicut terminatum eſt, inde paſſus quadragintanobem ad juſto paſſu omini; inclitum illut ei in ſorte tradidimus cum omnia intro ſe abentibus, et ſuis pertinentiis ad faciendum inde quod boluerit. Hec ſortis inter nos fecimus, et tradidimus, ſicut ſupra dictum eſt. Unde pro taliter guadiam nobis ipſe Diſiju dedi, et mediatorem nobis poſuit Jaqyintus filius Rocci de ipſo locum, et per ipſa guadia obligavit ſe, et ſuos eredes, ut, ſi aliquit de quomodo ſuperius legitur remobere, aut contrare queſierit, et talia ad pars ipſius Eccleſie non adimpleberit. per ipſa guadia componere obligavit ſe, et ſuos eredes ad pars ipſius Eccleſie quinquaginta auri ſolidos Conſtantinos. Et hunc brebem ſcripſi ego Johannes Notarius, qui interfui.

✠ Ego Petrus
✠ Ego Naſcini
✠ Ego Johannes me ſubſcripſi.

LX.

GRimoaldus filius quondam Joannis vendit Andreae Monacho Monaſterii S. Nicolai extra Salernum in loco, ubi Gallocanta dicitur, pro eodem Monaſterio terram cum arbuſto deſerto in loco Balnearia, ubi Cataforte dicitur, pro tarenis auri 62. Amalphitanae monetae. anno 1093. menſe Maii 1. Ind. Arc. 40. n. 220. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni, et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo nonogeſimotertio temporibus Domini noſtri Rogerii glorioſi Ducis menſe Majo prima Indictione. Ante me Johannem Judicem Grimoaldus filius quondam Johannis conjunctus eſt cum Andrea Monacho Monaſterii Sancti Nykolai, quod ſitum eſt foris hanc Salernitanam civitatem in loco, ubi Gallocanta vocatur, cui Dominus Theofilactus venerabilis Abbas preeſt, et ſicut ei congruum fuit, bona ſua voluntate per convenientiam per hanc cartulam venumdedit ipſi Andree pro parte ſupraſcripti Monaſterii terram cum arbuſto deſerto foris hanc civitatem in loco Valnearia, ubi Cataforte dicitur, per fines, et menſuras juſto paſſu hominis menſuratas. A parte meridiei finis medius vallonus, et paſſus centum ſex; a parte orientis finis medius limes et ſecus eum intra ipſam terram menſurati paſſus ſeptuaginta; a parte ſeptentrionis finis medius vallonus, et paſſus centum quadragintaquattuor; a parte occidentis finis via convenientiaria, et paſſus nonaginta et ſex, cum omnibus, que intra eam ſunt, cunctiſque ſuis pertinentiis, et cum vice de ipſa via, et cum decem cartulis ex ipſa terra continentibus; quarum Prima ſcripta per Alderiſium Notarium viceſimooctabo anno principatus Domini Giſulfi menſe Aprelis quarta Indictione, et in ea ſubſcripti Romoaldus, Majo, Radoaldus, Johannes. Secunda ſcripta per Johannem Notarium decimo anno principatus Domini Johannis, et quarto anno principatus Domini Guaimarii ejus filii menſe Nobember ſexta Indictione, et in ea ſubſcripti Petrus, et Teodericus. Tertia ſcripta per Johannem Notarium ſextodecimo anno principatus ipſius Domini Johannis, et undecimo anno principatus ipſius Domini Guaimarii ejus filii menſe Auguſtus duodecima Indictione, in qua ſubſcripti ſunt Romoaldus Comes, et Petrus. Quarta ſcripta per Ademarium Notarium anno triceſimoſeptimo principatus ipſius Domini Guaimarii, et ſeptimo anno principatus Domini Guaimarii ejus filii menſe Martio octaba Indictione, et in ea ſubſcripti Ademari, et Petrus Notarius. Quinta ſcripta per ipſum Johannem Notarium anno triceſimoſecundo principatus Domini Guaimarii, et tertio anno principatus Domini Guaimarii menſe Nobember quinta Indictione, in qua ſubſcripti ſunt Petrus, et Ademarius. Sexta ſcripta per Johannem Notarium octabodecimo anno principatus ipſius Domini Guaimarii filii Domini Guaimarii menſe Julius quarta Indictione, et in ea ſubſcriptus

ptus Petrus Judex. Septima ſcripta per ipſum Johannem Notarium viceſimooctabo anno principatus ipſius Domini Guaimarii, et primo anno principatus Domini Johanni ejus filii menſe Aprili quartadecima Indictione, in qua ſubſcripti ſunt Arechiſi, et Alderiſſi Notarii. Octaba ſcripta per Romoaldum Notarium undecimo anno principatus Domini Giſulfi menſe Januario ſexta Indictione, in qua ſubſcriptus eſt Johannes Judex. Nona ſcripta per Alderiſſi Notarium tertiodecimo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Nobember octaba Indictione, et in ea ſubſcripti Alderiſſi, et Petrus Notarii. Decima ſcripta per Johannem Notarium viceſimoſecundo anno principatus ipſius Domini Giſulfi menſe Aprelis prima Indictione, in qua Petrus Judex ſubſcriptus eſt. Ea ratione, ut ſemper ſit in poteſtate ipſius Domini Abbatis, et ſucceſſorum ejus, et partium ſupraſcripti Monaſterii, et ille, et ſucceſſores, ejus, et pars ipſius Monaſterii licentiam habeant de eo facere quod voluerint. Et propter confirmationem hujus venditionis ipſe Grimoaldus ſuſcepit ab ipſo Andrea ſtatutum pretium auri terenos Amalfitane monete ſexaginta et duos Amalfitane monete in omni deliberatione, et per convenientiam ipſe Grimoaldus guadiam ipſi Andree pro parte ſupraſcripti Monaſterii dedit, et fidejuſſorem ei pro illius parte poſuit Leonem filium quondam Johannis Atrianenſis, qui dictus eſt Buccabitellu, et per ipſam guadiam ipſe Grimoaldus obligavit ſe, et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et parti ſupraſcripti Monaſterii integram ſupraſcriptam venditionem ab omnibus hominibus; ita tamen, ut quando ipſe Dominus Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ſupraſcripti Monaſterii ipſum Grimoaldum, et ejus heredes defenſores de ea habere queſierint, dent eis ſupraſcriptas decem cartas juſta ratione ſalvas habendas diebus ſexaginta, et per omnes vices ipſe Grimoaldus, et ejus heredes integrum illud, quod, ut ſupra ſcriptum eſt, vendidit, defendant ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et parti ſupraſcripti Monaſterii, ſicut ſupra ſcriptum eſt, et poſt completos ipſos dies per omnes vices cartas ipſas, quales eis date fuerint, ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et parti ſupraſcripti Monaſterii reddant. Et ipſe Grimoaldus tribuit ei licentiam, ut, quando ipſe Dominus Abbas, et ſucceſſores ejus, et pars ipſius Monaſterii voluerint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere, qualiter voluerint, cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint; et ſi ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſe Grimoaldus, et ejus heredes non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per ipſam guadiam obligavit ſe, et ſuos heredes componere ipſi Domino Abbati, et ſucceſſoribus ejus, et parti ſupraſcripti Monaſterii quinquaginta auri ſolidos Conſtantinos, et, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, adimplere. Quod ſuperius diſturbatum eſt, legitur Johanni. Et taliter tibi Grimoaldo Notario ſcribere precepi.

✠ Ego, qui ſuperius, Johannes Judex.

LXI.

Alfanus filius quondam Petri de Capazzana vendit Johanni Ruſſo filio Petri bona ſua in loco Capazzana, ubi Sabuculo dicitur, de finibus Salerni pro tarenis auri 22. *anno* 11. *Guaimarii menſe Octobris* 13. *Ind.* (*Chriſti anno* 999.) *Arc.* 59. *n.* 234. in membrana.

IN nomine Domini undecimo anno principatus Domini noſtri Guaimari glorioſi Principis menſe Octuber terciadecima Indictione. Ideoque Ego Alfanus filius quondam Petri de Capazzana, ſicut michi congruum eſt, ante ſubſcripti noviliores per hanc cartam bona etenim mea boluntate venumdedit tivi Johanni Ruſſi filio Petri de rebus mea. quod abeo in locum Capazzana, ubi propio Sabuculo bocatur, finibus Salernitana iuſta finis illos tivi nominato Johanni Ruſſi venumdedit. De pede fine medio ribus, qui dici-

dicitur Sabuculo , de una parte ſine tuaque Johanni , quod paratum abetis da Jaquinto filio Johanni , qui bocabad Molle , et de ſuper da ipſa ſine tua rectum aſpiciente per medio criſtone , et per ipſo criſtone ſaliente , et conjungente per media ſerra , de ſuper fine media ipſa ſerra , qui diſcernit a fine de hominibus de Coperčle ; alia igitur parte fine medio ballitellu , et per medio ipſo ballitellu deſcendente, et conjungente in ipſo ribus , quod eſt priore fines . Infra ipſe finis inclitum illud tivi nominato Johanni venumdedit cum omnia infra ſe abentes , omnibuſque ſuis pertinentiis , et cum vice de bia ſua , ad ſecuriter , et firmiter amodo , et ſemper tu nominatus Johannes , et tuis heredibus , et cui carta iſta in manu paruerit , illos abendum , poxidendum , dominandum , omnia exinde faciatis , quod bolueritis . Et pro confirmandam , et ſtavilifeendam hanc noſtra vindictio nuc a preſenti recepi a te nominatus Johannes emtorem noſtrum auri tari boni numerum bigintiduo in omnes deliberatione , ſicut inter nos conbenit , finitoque pretium ipſum aput nos . Es qua te promitto , et boluntarie mee guadiam tivi dedit jam dicto Johanni , et per ipſa guadia hobligo me , qui ſupra , Alfanus , et meis filiis , et heredes amodo , et ſemper antiſtandum , et defenſandum tivi jam dicti Johanni Ruſſi , et ad tuis heredibus , et cui carta iſta in manu paruerit , tota ipſa res infra ipſe finis cum omnia infra ſe abentes , et cum vice de bia ſua a pars uxori mee , et ab omnibus hominibus , omnique partibus . Si autem , ſicut dictum eſt , taliter illud vobis non defenſaverimus , vel ſi nos , vel noſtris heredibus quomodocumque per qualecumque ratione queſierimus illud vel exinde vobis tollere , aut contrare , ſeu removere queſierimus , et quodcumque cauſationes vobis inde miſerimus , primum omnium queſtio, et cauſatio noſtra , et de meis filiis , et heredes ſit exinde tacita , et bacua , et per ipſa guadia hobligo me , qui ſupra , Alfanus , et meis filiis , et heredes ad componendum tivi nominati Johanni Ruſſi , et ad tuis heredibus , vel cui carta iſta in manu paruerit , triginta auri ſolidos Coſtantinos , et , ſicut dictum eſt , per invitis illut vobis defenſemus in ſupraſcripta ratione . Quando autem per bos bolueritis inde exe auctores , poteſtatem , et licentia abeatis vice noſtra , et de noſtris heredibus in omnibus per bos ipſis exinde cauſare , et finem facere , qualiter bolueritis , cum quale monimen , et rationem exinde abere potueriti , et omnis legem , et juſtitiam exinde recipiatis , et per bos ipſis ſiatis exinde auctores , et defenſores . Nam quando nos , vel noſtris heredibus queſieritis exinde auctores abere , Ego autem, et filiis , et heredes meas antiſtemus , et defenſemus tivi , tuique heredibus , et cui carta iſta in manu paruerit , inclita ipſa rebus infra ipſe finis per illa hordine , ſicut ſuperius legitur , per ſupraſcripta guadia , et hobligata pena , et de ſupraſcripta guadia , quod tivi jam dicti Johanni in ſupraſcripto hordine dedit , mediatorem tivi poſui me ipſum , et amodo appono , et hobligo vobis ad pingnerandem , ſi exinde ad pingnerationem beneritis , omnes rebus noſtra ſtavile , et mobile , quod legitimo , et inlegitimo eſt ad pingnerandum . Et tali hordine te Alderiſſi Notario ſcribere rogavimus . Actum Salerno .

✠ Ego Romoalt .
✠ Ego Adelferi .
✠ Ego Majo .

LXII.

Cicenus , & Mari filii Adelghiſi , & Urſus Atrianenſis filius Janelgari , qui vocabatur Ingenioſu , tradunt ad annum unum ad laborandum Domnando filio quondam Turbi bona , quae in communi habent in loco Jovi pro terratico conſueto . anno 1. Johannis , & Guidonis menſe Januarii 12. Ind. (Chriſti anno 984.) Arc. 86. *n.* 218. in membrana .

IN

IN nomine Domini primo anno priucipatus Domini noſtri Johanni, et Domini Guidoni ejus filio glorioſi Principibus menſe Januarius duodecima Indictione. Memoratorium factu a nobis Cicenus, et Mari germani filii Adelghiſi, et Urſo Atrianenſe. . . Janelgari, qui vocabat Ingenioſu, eo quod ante ſubſcripti teſtes tradidimus ad tenendum, et lavorandum Domnandi filii quondam Turbi de rebus noſtra, quod commune habemus in locum Jobi, in quo ille modo ſeminatum habet, infra hec finis. De una parte fine ribus, qui dicitur Locubia, et de alia parte fine ribus, qui dicitur dua Ribora, qui conjungit in ipſa Locubia, et de ſuper fine noſtra infra jam dictas fines . . . . diximus, ipſius Domnandi tradidimus de quantum exinde ſeminatum habuit. Ego jam dictus . . . . . . , et nos germani medictatem, pro eo quod tota ipſa rebus nobis jam dicti germani, et ad alium noſtrum germanum . . . . medictatem, et mihi nominati Urſi medietatem. Hec autem, ſicut diximus, ipſa rebus ipſius Dom . . . . mus in ea ratione, ut amodo, et uſque aire recollecte hoc annum beniente ipſa rebus . . . . . . tis tenere, et dominare, et totum ipſo lavore exinde recolligere, et illut ſibi habere; tantum tetraticum inde nobis deant ſecundum conſuetudinem de ipſo locum; ad ipſe aire recollecte in tota ipſa rebus, rebertas ad noſtra, et de noſtris heredibus poteſtatem. Unde in eo hordine guadiam nobis ipſe Domnandus dedit, et mediatorem nobis poſuir ſe ipſum, et per ipſa guadia obligabit ſe, ut ſi aliquit de quomodo ſuperius legitur queſierit remobere, aut contrare, et talia nobis, noſtriſque heredibus non adimpleberir, tunc per ipſa guadia obligabit ſe componere nobis, noſtriſque heredibus decem auri ſolidos Coſtantinos, et omnia ſupraſcripta per inbiris nobis compſirent. Et hunc brebem ſcripſi ego Jaquintus Notarius. qui interſui.

✠ Ego Teudericus me ſubſcripſi.

LXIII.

PEtrus, Adelbertus, & Landoarius Comites filii quondam Lamberti Comitis, & Landoarius Comes filius quondam Adelberti Comitis conſobrini dictorum germanorum, et Gaitelgrima genitrix dicti Landoarii, olim uxor memorati Adelberti Comitis confirmant Theophilo Sacerdoti, Monacho, & Abbati Eccleſiae S. Nicolai Confeſſoris, & Pontificis conſtructae extra Salernum in loco, ubi Gallocanta, & Petralena dicitur, non longe a mari bona omnia, quae dictae Eccleſiae obtulerat ſudradictus Comes Adelbertus in loco Salicto, et ubi ad Toru dicitur, et in locis Boſanola, Boneja, et Sepi; cujus oblationis charta ab ipſo Abbate deperdita fuerat. anno 25. Giſulphi menſe Novembris 5. Ind. (anno Chriſti 1066.) Arc. 40. n. 18. in membrana.

IN nomiue Domini viceſimoquinto anno principatus Domini noſtri Giſulfi glorioſi Principis menſe Nobembri quinta Indictione. Ante me Petrum Judicem Petrus, et Adelbertus, et Landoarius Comites germani filii quondam Lamberti Comitis, et Landoarius Comes filius quondam Adelberti Comitis, qui fuit conſobrinus frater ipſorum germanorom, et Gaitelgrima genitrix ipſius Landoarii, qoe uxor fuerat jam dicti Adelberti Comitis, conjuncti ſunt cum Theophilo Sacerdote, et Monacho, et Abbate Eccleſie, que foris hanc civitatem in loco, ubi Gallucanta, et Petralena dicitur . . . . non longe a mare ad honorem Beati Confeſſoris, adque Pontificis Nikolai condita eſt; et ipſi germani, et jam dictus Landoarius, et predicta Gaitelgrima oſtenderunt

tres cartulas, quas feci legere. Prima ex eis de viceſimo anno principatus Domini Guaimarii Principis menſe Januario ſeptima Indictione, qualiter ante Petrus Judex pertexerat mulier nomine Zitola filia Stephani Piſcaturi, que fuerat uxor Petri filii Licti, et Aloara filia ipſorum Zitole, et Petri, et oſtederant unum ſcriptum de quadrageſimoquinto anno principatus Domini Guaimarii Principis; et quinto anno Domini Giſolfi filii ejus menſe Junio decima Indictione, quomodo ante Dauferius Judex conjuncti fuerant Marino Atrianenſis filius Mauri, et Johannes filius Adilperti, et per partes oſteuderant ſua monimina de rebus de loco Salicto, et ubi ad Toru vocavatur, et debuerat exinde jurare ipſe Johannes, et fuerat paratus inde jurandum, qualiter inter eis judicatum fuerat, et ipſe Marinus ſacramenta recipere noluerat, et cartas ipſius Johannis, ſicut coutinebant, veraces eſſent; et ipſa rebus, qualiter per fines monſtraberat, et declaratum fuerat, veritas eſſent, ut ipſe Johannes genitor, et thio ejus ad ſuam proprietatem poſſediſſet, et dominaſſet, et neque per teſtes, neque per monimina, nec per qualecumque inbenta ratione de predictis rebus, qualiter prelegitur, cauſare, et contendere nequaquam poteret; et donaberat ei ipſum ſacramentum ſcriptum per Urſus Presbiter, et Nutarius, et erat ibidem ſcriptum ipſum Dauferius Judex. Et cum fuerat telectum, dixerant, ut in ſupradicta rebus de ipſis locis, que fuerat ipſius Licti filii ſupradicti Johanni filii Adelperti, habuiſſet ſortionem ipſe Petrus vir, et genitor ipſarum Zitole, et Aloare inclita quarta parte de terra, que dicitur pars, que fuerat ſortione predicti Petri, fuiſſet pertinens ipſius Zitole, et inclitam quartam partem per ſuum morgincap ei emiſſum per ipſum Petrum, et relique tres ſortes eſſet pertinentes ipſius Aloare. Et ideo ipſe mater, et filia illarum vuluntate per ipſam cartam ſecundum legem venumdederant, adque ad ſemper habendum confirmaverant Adelberto Comiti filio quondam Lamberti tota, & inclita ſupradicta rebus, que ſuperius dixerant fuiſſe pertinentem ipſius Petri vir, et genitor illarum de ſupraſcriptis locis, et de aliis locis ibique conjunctis cum omnibus intro ſe abentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de viis ſuis, et cum inclita quarta parte de ſupradicta ſcriptura, et cum inclita ſorte de alia monimen, que fuerat ipſius Petri continentem de ſupraſcriptis rebus, ad ſecuriter, et firmiter ipſe Adelbertus, et ſuos heredes, et cui per eos datum paruiſſet, ſemper omnis ſupraſcripta venditio habendum, et faciendum quod volerent, ſicut ipſa carta continet, que ſcripta eſt per Ademarium Notarium, in quo ipſe Petrus Judex ſubſcriptus eſt. Secunda de viceſimoprimo anno principatus ipſius Domini Guaimarii menſe Nobembri octaba Indictione, quomodo Johannes filius Litti, et mulier nomine Anna filia quondam Johannis, qui bocavatur Baſſulla, qui erant amboque conjugati vir, et uxor, clarefecerat ipſe Johannes ſibi eſſet pertinens habere res a parte predicti genitori, et genitrici ſue in eodem loco, ubi Salittu dictum eſt, et erat terris cum vineis, et caſtanieto, et quercieto, et ſilbis, et plagariis, et fondis, et berſatariis ſuis in montibus, quam et in planis. Et ipſa nominata mulier in predictis rebus jam dicti viri ſui quartam partem profitebat ſe habere portionem, que ei emiſſa fuerat per ſuum ſcriptum morgincap a ſupradicto viro ſuo in die illorum copulationis, et congruum erat ipſis viro, et uxori comuniter omnes ipſas res in predicto loco Salitto, quomodocumque eis fuerat, et erat pertinens a parte ſupradicto genitori ſuo, et a pars genitrici ſue, ubicumque de ipſa rebus . . . . in ipſo locum inventus dediſſet in montibus, et in planis, totum illud donare cum omnis monimen inde pertinentes jam dicto Adelberto Comiti filio memorati Lamberti. Et ideo ipſi nominati vir, et uxor, ſicut eis congruum fuerat, bona eorum voluntate per ipſam cartam donaverant, adque ad ſemper habendum confirmaverant ipſi nominato Adelberto Comiti de omnibus ipſis rebus, quantum, quantoque ſupradicto genitori, et genitrici, ſuique Johanni fuerat pertinens in ipſo loco Salitto in montibus, et in planis, inclita quartam partem, que fuerat ſortionem ipſius Johanni, cum inclita quarta parte de omnis monimen inde pertinens, et cum omnia intro ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum vice de

viis

Digitized by Google

viis ſuis . Unde nullam ſibi , aut cuiqua hominibus , vel in quavis partibus inde reſtiterat , aut dixerat remanere ſortionem , ſet , ſicut dixerant , funditus illud eidem Adelberto donaverant , ad ſecuriter , et firmiter ſemper ipſe Adelbertus , et ſuos heredes , et cui , vel ubi pee eos datum paruiſſet , illud abendum , dominandum , poſſidendum , omnia inde faciendum , quod volerent , abſque omni illorum , et heredum eorum , aut cuiquam hominibus contrarietate , vel requiſitione . Verumtamen ſupradicta illorum donatione , quam ipſi Adelberto donaverant in ſupradicto hordine de inclita omnis ipſa rebus , que fuerat pertinens ſupradictis genitori , et genitrici , ſuaque Johanni da locum , qui dicebatue Boſanola , in illa parte uſque fluvio beteri , qui dicitur Boneja , et a locum , qui dicitur Sepi , deſcendente ab ipſo loco Sepi inter ambas fines Boſanola , et ipſum flavium Boneja uſque mare infra ipſe fines de omnis rebus , que fuerat ipſius genitori , et genitrici , ſuaque Johanni , donaverant exinde ipſi Adelberto inclitam quartam partem cum inclita quarta parte de omnis monimen inde pertinentem ; abendum illud ipſe Adelbertus , et ſuos heredes , et cui , vel ubi per eos datum paruiſſet , et faciendum exinde omnia , que volerent per illa ratione , ſicut ſupra dictum eſt , ſicut ipſa cartula continet , que ſcripta eſt per Ademarium Notarium , et in ea Radoaldus , et Arechiſius , et Alderiſius Notarii teſtati ſunt . Tertia ſcripta per Alderiſium Notarium viceſimoprimo anno principatus ſupraſcripti Domini Guaimarii menſe Septembri octaba Indictione , et in ea Radoaldus Notarius , et Ademarius teſtati ſunt . Cum autem ipſe cartule fuerunt oſtenſe , ipſi germani , et jam dicte mater , et filius clarificaverunt , quod tempore ipſius Adelberti , cui omnes ſupraſcripte res venumdate , adque donate fuerant , ſicut ſupraſcripte cartule continent , pee id ipſum Adelbertum totas , et inclitas ipſas res , qualitee ei per ipſas cartulas pertinentes fuerant , cum omnibus intro ſe habentibus , et ſuis pertinentiis , et cum vice de viis ſuis , et cum ſupraſcriptis cartulis , et aliis muniminibus ex ipſis rebus continentibus per firmam cartulam offertum fuerat in jam dicta Eccleſia Sancti Nikolay ad abendum illud Rectores , et partes ipſius Eccleſie , et nullo modo de poteſtate ipſius Eccleſie eſſent ſubtracte . Set ipſe Theophilus Abbas ipſam offertionis cartulam ſe perditam dixit habere , nec omnino eam habere poſſe , ſolummodo jam dictas res pro parte ipſius Eccleſie teneret , et a ſupraſcriptis cartulam offertionis cupiebat accipere . Idcirco ipſi germani , et jam dicta genitrix , et filius pro amore omnipotentis Dei , et ipſius Sancti Nikolay , et anime eorum ſalute per convenientiam per hanc cartulam offeruerunt , adque confirmaverunt in eadem Eccleſia Sancti Nikolay totas , et inclitas ipſas res , que , et qualiter ipſi Adelberto pertinentes fuerant , ſicut ſupraſcripte cartule continunt , cum omnibus , que intro eas ſunt , cunctiſque earum pertinentiis , et cum vice de viis ſuis , et cum ipſis cartulis , et cum aliis muniminibus ex eo continentibus . Ea ratione , ut ſemper ſint in poteſtate ipſius Abbatis , et ſucceſſorum ejus , qui per eos , et per eorum heredes in jam dicta Eccleſia hordinati fuerint , et licentiam habeant de eo cum eorum , et heredum eorum voluntate facere quod voluerint . . . .
et jam dicta genitrix , et filius guadiam ipſi Abbati dederunt , dum ydonei homines intereſſent , et fidejuſſorem ei poſuerunt Ademarium filium quondam Landolfi Comitis , et per ipſam guadiam obligaverunt ſe , et ſuos heredes ſemper defendere ipſi Abbati , et ſucceſſoribus illius , qui , ut dictum eſt , in ipſa Eccleſia hordinati fuerint , totum , et integrum illud , quod in jam dicta Eccleſia , ut ſuperius legitur , offeruerunt , et confirmaverunt , ab omnibus hominibus , et partibus , ea ratione , ut quando ipſe Abbas , et ipſi ejus ſucceſſores ipſos germanos , et jam dictam matrem , et filium , et eorum heredes defenſores de eo habere queſierint , per omnes vices dent eis ſupraſcriptas tres carrulas rationaviliter ſalbas habendas diebus ſexaginta , et per omnes vices illi , et illorum heredes illud , quod , ut ſupra ſcriptum eſt , in jam dicta Eccleſia offeruerunt , et confirmaverunt ipſi Abbati , et jam dictis ſucceſſoribus , ut ſuperius legitur , defendant , et poſt completos ipſos dies per omnes vices cartulas ipſas , quales date fuerint , juſta ratione ſalbas illis reddant ; et tribuerunt licentiam ,

 ut

ut quando ipſe Abbas, et jam dicti ejus ſucceſſores volucrint, poteſtatem habeant illud per ſe defendere, qualiter voluerint, cum omnibus muniminibus, et rationibus, quas de eo oſtenderint. Et ſi, ſicut ſuperius ſcriptum eſt, ipſi germani, et jam dicta genitrix, et filius, et illorum heredes ipſi Abbati, et jam dictis ſucceſſoribus non adimpleverint, et ſupraſcripta, vel ex eis quicquam removere, aut contradicere preſumpſerint, per convenientiam per ipſam guadiam obligaverunt ſe, et ſuos heredes, tamen ipſa Gaitelgrima cum voluntate ipſius filii ſui, cum qua omnia, que in hac cartula ſcripta, et ſcrivenda ſunt, fecit, componere ipſi Abbati, et jam dictis ejus ſucceſſoribus centum auri ſolidos Conſtantinos. Verumtamen, quia de ipſa Eccleſia Sancti Nikolay, et de omnibus rebus ſtavilibus, et movilibus ipſi Eccleſie pertinentibus, et de eo, quod in jam dicta Eccleſia, ſicut ſupra ſcriptum eſt, optulerunt, et confirmaverunt . . . . Petro, et Adelberto, et Landoario pertinet, & de . . . . medietate quartam partem ipſi Gaitelgrime, et tres partes ipſi Landoario filio ſuo pertinentes, preter integram terram cum caſa fabricata, que eſt intra hanc civitatem ſacro Palatio Dominico, quam . . . . genitrix ipſorum germauorum in jam dicta Eccleſia dedit, ... integram eam cum omnibus ejus pertinentiis, qualiter ipſa . . . . ut dictum eſt, dedit, haberet ipſe Abbas, et jam dicti ejus ſucceſſores, et licentiam haberent cum voluntate, et abſolutione ipſorum germanorum, et heredum eorum de ea facere quod volerent; nam ſine ipſorum ſolutione non haberent licentiam aliquit de ea facere. Et ipſi mater, et filius, et eorum heredes nullam dominationem, aut pertinentiam quolibet tempore in jam dicta terra cum caſa, et in omnibus ejus pertinentiis habere querant. Et duas cartulas unius tenoris, hanc, quam ipſi germani Petrus, et Adelbertus, et Landoarius, et jam dicti mater, et filius, et alteram, quam ipſe Abbas pro parte ipſius Eccleſie retinet. Memoramus illud, quod ſuperius inter virgulos ſcriptum eſt, quia in uno loco legitur et de ipſa quarta parte; et in alia ſuis, et quod diſturvatum paruerit, legitur et quantum . . . . tibi Johanni Notario ſcribere precepi.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.
✠ Ego Johannes Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego Romoaldus Notarius me ſubſcripſi.

LXIV.

FAraccus filius quondam Stephani de Paterno adoptat ſibi in filium Johannem filium Saſſi Magelchiſe, eique de omnibus bonis ſuis, tamquam uni ex filiis ſuis legitimis, donationem facit, pro qua ab ipſo recipit launegilt, ſcilicet camiſum unum, computatque ſervitium, quod Johannes omni ſuae vitae tempore praeſtiturus eſt. Item ei promittit in uxorem Bonam filiam ſuam legitimam. anno 5. Johannis menſe Julii 1. Ind. (Chriſti anno 988.) Arc. 73. n. 21. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatus Domini noſtri Johanni glorioſi Principis menſe Julius prima Indictione. Ideoque Ego Faraccu filius quondam Stefani de locum Paternu actum apus Monte. De ſicut mihi congruum eſt, affiliavit mihi Johannes filius Saſſi Magelchiſe in omnibus rebus ſubſtantiis meis ſtavilis, et movilis, ſicut filium meum legittimum maſculinum. Et ideo Ego ſuperius Saraccus bona mea bolunptate ante ſubſcripti teſtes per anc cartula donavit, et tradidi tibi predicto Johanni talem ſortionem de omnibus rebus ſubſtantiis meis ſtavilis, et movilis, quale et unum de filiis meia legitimi maſculini de rebus mea tollere, et habere debuerit, ideſt de caſis, quam

Digitized by Google

quam et intrinſecus caſis, territorie, curtes, ortalis, arbuſta, caſtanieta, inſeteta, querciera, campis, et ſilvis, pratis, paſcuis, et aquis in monribus, quam et in planis cum finis, et vice de viis ſuis, et cum omnia infra ſe habenribus inclita ſortionem tibi, qui ſupra, Johanni donavir, et tradidi. Et pro confirmanda, et ſtaviliſcenda hanc mea donatione, nunc a preſentis recepi a te, qui ſupra, Johannes juſta legem Launegild camiſo unum, et imputavit mihi ipſum tuum bonum ſervitium, quem mihi facere promiſiſti tu, et uxor tua cuntis omnibus diebus vite mee ſequenter meum continent brebem, et in unum reſideamus, et abitemus, et lavoremus, et ad una menſa vivamus, ſicur bonus filius cum patre ſuo, et omnia, quem neceſſe fuerit, ſibe de caſa, ſibe de campu, de communiter illos faciamus, ſicut inter nobis convenit, in omnem deliverationem, finitaque vero mea donatione per ſuſceptum launegild. Ea ratione, ut a nunc die preſenti, er perpetuis temporibus tu, qui ſupra, Johannes, quam et tuis heredibus predicta mea donatione, ut ſuperius legitur, in omnibus ſecuriter, et firmiter eos habere, et poſſidere valeatis, et poſt meum obitum faciatis exinde omnia, quod volueritis. Ex qua promiſi, et guadiam tibi, qui ſupra, Johanni dedit, et mediatorem tibi poſuit Petrus nepotem meum filius Ciceri tali ratione, ut demus tibi legitimam uxore puella filia mea nomine Bona, et per eadem guadiam obligo me, qui ſupra, Saraccu, et meis filiis, et heredibus tibi, qui ſupra, Johanni, quam et ad tuis eredibus predicta mea donatione, ut ſuperius legitur, ab omnes homines antiſtare, et defenſare promitrimus. Quod ſi minime potuerimus eos vobis defenſate, vel ſi nos ipſis forſitans per quolivet ingenium donationem iſtam, quam prelegitur, removere, aut retornare queſierimus, tunc ante omnia queſtio, et cauſatio noſtra ſit exinde tacita, et vacua, et inanis, et ſecundum Edicti capitulo, qualiter de donatione continent pagine de Donum, et Launegild ſuſceptum, nos vobis adimpleamos juſtitia. Inſuper ad compoſitionem ſiamus nos vobis obligati ad componendum per ipſa eadem guadia viginti aurei ſolidi Conſtantini. De colludio autem ſecundum legem nos vobis juremus per Dei miſteria, et per ipſa guadia demus tibi de legitima oxore predicta Bona filia mea. Iterum et ſi tu, qui ſupra, Johannes, vel tuis heredibus abſque heredes defuncti fueritis; nos autem, vel noſtris heredibus demus pro veſtre ſalutis hanime aſtantei hominem illum, cui per vos judicatum, aut injudicatum, vel in manum commiſſum fuerit, ſex aurei tari, et faciamus pro veſtre ſalutis hanime ſeptima, et trentuale, et predicta noſtra donatione, quod eſt affiliatione, in integrum redeant ad noſtra, vel de noſtris heredibus poteſtatem, et ſi nutu dei eredes habueritis, et vos, et veſtris heredibus illos ſecuriter, et firmiter abeatis, ſicut ſuperius legitor. Quam te Guiſonem Notarium ſcribere rogavi. Actum Apus monte.

✠ Ego Mirandu.

✠ Ego Teofri.

✠ Ego Suppo.

LXV.

Petrus filius Madi de Nuceria remittit Martino Presbytero, & Abbati Eccleſiae S. Maximi juramentum, quod perſolvere Abbas ipſe debebat pro bonis in loco Angre, & Caſaamabile, de quibus litem inter ſe intentaverant, nec non bona ipſa eidem Eccleſiae relaxat. Abbas verò cum Waiſerio Caſtaldeo, qui unus eſt ex Dominis dictae Eccleſiae, remittit, & tradit eidem Petro terram vacuam cum aliquantis arboribus in eodem loco Angre, ubi Caſamaureſe dicitur, ad ipſam Eccleſiam jam ſpectantem. anno 1. *Manſonis, & Johannis ejus filii menſe Aprilis* 10. *Ind.* (*Chriſti anno* 981.) *Arc.*31. *n.*92. in membrana.

IN

Digitized by Google

)(CXXVI)(

IN nomine Domini primo anno principatus Domini noſtri Manſoni, et Domini Johanni ejus filio glorioſi Principibus menſe Abbrelis decima Indictione. Memoratorium factu a me Martinus Presbiter, et Abbas Eccleſie Sancti Maximi, eo quod ante preſentia Petri Judici, et alii teſtes conjunctus ſum cum Petrus filius Madi de Nuceria ad faciendum cum eo finem de rebus illa de locum, qui dicitur Angre, et Caſaamabile; Unde ante os dies cum eos in cauſationes fuit, et per partes monimen ipſius Eccleſie, et jam dicti Petri oſtenſa fuit, et accidir judicium, ut pars ipſius Eccleſie inde juraret, et eos in ipſa Eccleſia appropriare. Modo autem, ur diximus, propterea ſumus conjunti, et, ſicur utriſque convenit, ipſe Petrus per ſuſceptum launegilt donabit mihi ipſum ſacramentum, quam de rebus ipſa ei perſolbere debuit, per colloquium bonorum hominum remiſit, et tradidir ad meam poteſtatem per bona conbenientia ipſe Petrus tota rebus illa de ſupradicto locum. Unde inter nos cauſationes abuimus, et que monimina ejus continet, quod tando inde oſtedit, ideſt una carta, qualiter Porcari filius Petri benumdedit Lupi filio Romani terra in Caſaamabile per finis. Alia Sergi filii Palumbi benumdedir ipſius Lupi rerra in ipſo locum per finis. Alia ſcribtio, qualiter ipſe Lupus in cauſationes ſuir cum Lupus filius Cauſi, et cum Palumbus filius Boni de terra ipſa, quod ei benumdedit ipſe Sergi filius Palumbi, et ab illis abincuir eos. Alia Johannes filius Fuſoli benumdedit ipſius Lupi terra in ipſo locum per finis. Alia qualiter Johannes filius Baleri benumdedit Johanni, et Romani filii Lupi terra in ipſo locum Caſaamabile per finis. Due ſcribtionibus continebad, qualiter Adelfrid filius Adelmanni in cauſationes fuit, et finem fecit cum Johanne Mari Presbiter de bia, quod ei monſtrabir de ipſo locum Caſaamabile. Sicut ſuperius diximus, inclita rebus ipſa, et quantum ſupra dicta monimina continet, remiſit, et tradidit ad poteſtate mea, omni tempore pars ipſius Eccleſie ſecuriter eos abendum, et faciendum quod boluerimus inde, er de ipſa monimen; er ſemper ipſe Petrus, et ſuis eredibus defenſare eos, et ipſa monimen nobis, noſtriſque ſucceſſoribus da omnes homines, omnique partibus. Et ſi taliter eos nobis, noſtriſque ſucceſſoribus non defenſaberint, vel ſi de aliquit de quod ſuperius legitur queſierit remobere, aut contrare, et talia nobis non adimpleverit, per bona conbenientia componere hobligabit ſe, et ſuis eredibus nobis, noſtriſque ſucceſſoribus quinquaginta auri ſolidos Conſtanrinos. Et nos pro taliter per bona conbenientia una mecum eſſet Waiferius Caſtaldeus, qui eſt unum de dominii ipſius Eccleſie, ſublaxabimus, et tradidimus eidem Petri una pecia de terra bacua cum aliquantis arboribus de eodem loco Angre, ubi Caſamaureſe dicitur; unde pars ipſius Eccleſie cauſationes abuir cum Maghenolſus filius Radoin, et eos ab ipſum Maghenolſus adbincuit. Ideo quantum ar ipſum Maghenolſus ibidem adbincuir, eidem Petri tradidimus, et as finis rerra ipſa habet. De una parte fine bia, et de duabus partibus fine de eredes ipſius Maghenolfi, et de alia parte fine de eredes predicti Maghenolfi, et fine jam dicte Eccleſie Sancti Maximi; infra iſte finis inclitum illut eidem Petri tradidimus ſecuriter, et firmiter ille, et ejus eredes eos abendum, et faciendum quod boluerit; et ipſa monimen, quam ipſe Petrus nobis dabit, ſi boluerimus de ſupradicta ſua traditione per nos eſſer auctores, poteſtatem abeamus in omnibus inde cauſare, et finem facere bice ejus cum ipſa monimen, et cum quale rationem inde abuerimus, et quando queſierimus illis inde abere deſenſores, remittamus ad eorum poteſtate ipſa monimen, et ipſe Petrus, et ejus eredes defenſare mihi, meique ſucceſſoribus inclita ſupradicta traditione, ſicut ſupra legitur. Et hunc brebem ſcribſi Ego Ademari Notarius, qui interfui.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

LXVI.

Digitized by Google

LXVI.

Johannes Judex, coram quo Urſus Atrianenſis filius Johannis Inginiuſi queritur de Urſo Atrianenſi filio Johannis, qui in terram ſuam de loco Jovi in finibus Salerni ingreſſus fuerat, arboreſque abſciderat, decernit, ut uterque Urſus cum Judice, & Notario controverſum locum petat; ibique ſi Urſus Johannis filius ſuam eſſe terram illam aſſerat, id monumentis oſtendat; ſi verò ſe illuc intraſſe, arboreſque abſcidiſſe neget, ſecundum legem per juramentum id probet. anno 2. Manſonis Principis, & imperialis Patricii, & Johannis filii ejus menſe Martii 11. Ind. (Chriſti anno 983.) Arc. 87. n. 370. in membrana.

IN nomine Domini ſecundo anno principatus Domini noſtri Manſoni glorioſi Principis, et Imperiali Patricio, et Domini Johanni Principis ejus filio menſe Martius undecima Indictione. Coram me Johannes Judex cauſabit Urſus Atrianenſi filius Johanni Ingeniuſi cum Urſus Atrianenſis filius Johanni dicendum ei, ut ipſe Urſus malo hordine, et ſine ratione introiſſet . . . . hominibus de caſa in rebus ejus de locum Jovi Salernitane finibus, et arbores inde abſcidixet, palos inde feciſſet. Ad ec audiente ipſe Urſus taliter ipſum Urſus adberſus ſe cauſantes reſponſum ei retdidit dicendum, ut in ipſo locum Jovi rebus abere, ſet neſtire de quale rebus cum eum cauſavi. Unde inter eis judicavi, et per partes illis guadiare feci per partes ſuper eadem rebus portare Judicem, & Notarium, et ipſe Urſus predicti Johannis Ingeniusi monſtrare ad ipſum alium Urſus de quale rebus cum eum cauſavi; et ſi dixerit ipſe Urſus, ut rebus ipſa ſua exet pertinentes, per partes portaret ſecum ſuis rationibus, et juſta legem inter ſe exinde finem facere. Si autem negaverit non illut feciſſet, ſecundum legem inde ei jurare. Unde ipſe Urſus poſuit mediatorem Atenolfus Atrianenſe filius Johanni, et ipſe alio Urſus poſuit mediatorem Leo Atrianenſe filium Stefani Pilloſinu. Et taliter ſcribere fecimus te Alderiſſi Notarium, qui interfuiſtis.

✠ Ego qui ſupra Johannes Judex.

LXVII.

Ademarius, & Petrus Judices, coram quibus ſe ſiſtunt Guaimarius, & Guaiferius filii quondam Guaiferii Comitis, & Guido filius Guaimarii Comitis finem facturi circa bona in locis Lirino, & Tuſciano Guaiferio dictorum germanorum genitori donata, contendente Guidone ad ſe etiam aliquam eorum portionem ſpectare; auditis memoratorum fratrum monumentis, nullo vero neque per ſcriptum, neque per teſtes exhibito a Guidone argumento: decernunt dictos Guaimarium, & Guaiferium, eorumque haeredes jure bona illa poſſidere; nec poſſe Guidonem, ejuſque haeredes adverſus eos contendere. anno 1. Johannis, & Guidonis menſe Septembris 13. Ind. (Chriſti anno 983.) Arc. 85. n. 180. in membrana.

IN

IN nomine Domini primo anno principatus Domini noſtri Johanni, et Domini Guidoni ejus filio glorioſi Principibus menſe September tertiadecima Indictione. Ante nos Ademari, et Petrus Judicibus conjunti ſunt Guaimarius, et Guaiferius germani filii quondam Guaiferi Comiti, et Guido filius Guaimari Comiti ad faciendum inter ſe finem de rebus illa de locum Lirino, et Tuſciano, quod ipſius Guaiferi genitor de ſupradicti germani datum ſuit, et ipſe Guido dixit in eadem rebus ſortionem abere deberet, et rationem inde aberet. Et per nos inter eis judicatum fuit per partes plicandum ſe eum ſuis rationibus, et juſta legem inter ſe inde finem facerent. Modo autem, ut diximus, propterea ſunt conjunti, et per ipſe germani oſtenſe ſunt exinde quadtuor ſcriptionibus. Ipſe Guido manifeſtabit nullam rationem inde abere, ſet tantum dicebat ſortionem aberet debebant in ſupradicte rebus. Nos autem fecimus tote ipſe ſcriptionibus per ordine relegere. Una ex ille continentem. In nomine Domini quadtageſimoſecundo anno principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principi, et primo anno principatus Domine Gemme glorioſe Principiſe uxoris ejus, et Domini Paldolfi optato filio eorum menſe December tertia Indictione. Nos ſuperius dictus Giſolfus Domini gratia Principis filius vone recordationis Domini Guaimarii olim Principis; quam ego ſupradicta Gemma Domini gratia Principiſſa uxor ſupradicti Domini Giſolfi excellentiſſimi Principi clarefacimus, quoniam mihi ſupradicti Giſolfi exucceſſione a pars ſupradicti Domini Guaimarii glorioſi Principis genitor meus pertinentes eſt mihi abere terra cum binea, et cannietis uno teniente ulter flubium Lirinum in plaju de monte, qui dicitur Betranu, propinquo anc cibitatem; et congruum eſt nobis viri, & uxori illut donare Guaiferii dilecto nepoti noſtro filius quondam Guaimarii Comiti; tamen ego ſupradicta Gemma Domini gratia Principiſſa per conſenſum, et voluntate ſupradicti Domini Giſolfi glorioſi Principis viri mei, in cujus mundium me ſubjacere palam facio. Nos autem ſupraſcripti vir., et uxor, ſicut nobis congruum eſt, unanimiter, parique conſenſu per hanc cartam donabimus, adque ad ſemper abendum confirmabimus tibi jam dicti Guaiferi cuncta, et inclita terra cum binea deſerta, et cannieta uno teniente per as finis, et menſurie. A pars meridie fine Petri Caſtaldei, qui Criſtalus vocatur, et Azzoni nepoti ejus, quem nos ſupradicti Criſtalli, et a genitore ipſius Azzoni per vicaria datum abuimus, et exiente in terra cum cannietum tuaque Guaiferi; et per ipſa fine tua pergente, et conjungente in via convenzaria, qui deducit intro iſta curte, ſicut per tota iſta fine limite diſcernit, et per ipſa fine ſunt paſſus nonagintaduo; a pars orientis fine ipſa bia convenzaria, et fine Epiſcopo Salernitano; et per ipſa fine de ipſo Epiſcopo aſcendente per plajo de ipſum monte, et conjungente ad fine noſtra, ſicut per iſta fine limite diſcernit, uſque tota ſũa fine paſſus centum ſidecim; a pars ſeptentrionis fine noſtra, et per ipſa fine noſtra pergente, et conjungente ad fine de heredibus Petri Comiti filii Guaiferi, ſicut per tota iſta fine limite diſcernit, eſt per iſta fine paſſus octoagintaſes; a partibus occidentis fine de heredes ipſius Petri, et deſcendente per fine tuaque Guaiferi, et conjungente in ſupraſcripta priore fines, ſicut per tota ipſa fine limite, et ſabuci diſcernit, et per tota iſta fine paſſus centum quadragintaunum totum menſuratum ad juſto paſſum homini. Ec vero res per ſupraſcripte finis cum omnia infra ſe abentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum bice de bia ſua traſactibus nomine, et a funditus illut tibi jam dicto Guaiferi donabimus; unde nullam aut cuiquam hominibus, vel in quabis partibus exinde reſtitit, aut dicimus remanere ſortionem, ſet, ſicut dictum eſt, inclitum illut tibi donabimus ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper vos, veſtriſque heredibus illud abendum, dominandum, poſſidendum omnia exinde faciendum, quod volueritis, abſque omni noſtra, noſtrorumque heredibus contrarietate, vel requiſitione, aut cuiquam hominibus. Unde pro oc donum firmandum juſta legem launegilt a vos communiter exinde recepimus mantellum unum; finitoque launegilt ipſum aput nos. Ea ratione per vona convenientia obligamus nos, qui ſupra, Giſolfus, et Gemma Domini gra-

tia

tia Principes, et noſtris eredibus amodo, et ſemper ſupraſcripta noſtra donatione, ut ſupra dictum eſt, vobis, veſtriſque heredibus antiſtemus, et defenſemus da illi hominibus, et a partibus, cui per nos illut vel exinde datum, aut obligatum paruerit, vel qui pro noſtris partibus vobis exinde emiſerit qoodcunque cauſationes. Si autem, ſicut dictum eſt, taliter illut vobis non defenſaberimus, aut ſi nos, noſtriſque eredibus quomodocumqoe per qualecumque ratione queſierimus illut vel exinde vobis, veſtriſque eredibus tollere, aut contrare, vel aliquas cauſationes vobis exinde preposuerimus, toc primum omnium queſtio, et cauſatio noſtra modis omnibus ſir exinde tacita, et bacua, et ad compoſitione ſiamus nos, noſtriſque eredibus obligati ad componendum vobis, veſtriſque eredibus centum ſolidos Conſtantinos, et, ſicut dictum eſt, per inbitis illut vobis defenſemus; de alii vero hominibus licentiam, et poteſtatem abeatis cum quale monimen, et rationem inde abere potueritis bice noſtra in omnibus inde cauſare, et finem facere, et eos vobis defenſare. Et tibi Totoni Notario ſcribere precepimus. Actum ſacro noſtro Palatio. Ego Sichenolfus. Ego Petrus. Ego Adelferi me ſubſcripſi. Ego Madelfreda. Alia. In nomine Domini quadrageſimoſecundo anno principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principis menſe Junius ſecunda Indictione. Ego ſuperius dictus Giſolfus dibina protegente clementia Princeps, ſicue mihi congruum eſt. pro maugna fidelitate, et optimo ſerbitio, quod tu Guaimari filius Guaiferi, et Guaiferi filius Guaimari nepotes mei mihi feciſtis, propterea per anc cartam dono, adque ad ſemper abendum concedo, et confirmo vobis aliquantum de rebus noſtra, quam habemos ulter flubio Tuſciano per as fines. Ab orientis fine, ſicur decurrit aqua, que dicitur Pedoccloſa; ab occiduo vero fine bia, que deſcendit ad mare; a ſeptentrionalis namque fine bia, que venit a poote . . . . fluminis, ubi reſidentes fuit quidam Strati ſerbum noſter, et quomodo traberſat predicta Pedocloſa; a meridie vero fine bia, que badit circa mare. Ec vero rebus per ſupradictas finis tota, et integra cum bice de biis ſuis, et cum omnia infra ſe abentibus, et ſuis pertinentiis traſactibus, et a funditus illut vobis nominatis Guaimari, et Guaiferi donabi; unde nollam mihi, aut uxori mee, vel cuiquam hominibus, aut in qualibet partibus exinde reſtitit, aut dicimus remanere ſortiones, ſet inclitom, qualiter ſuperius dictum eſt, vobis conceſſimus, et confirmabimus ad ſecuriter, et firmiter poſt meum obitum vos, et veſtris heredibus inclitum illut abendum, poſſidendum, dominandum, et omnia exinde faciendum, quod volueritis, abſque omni contrarietate, vel requiſitione de meis heredibus, ſeu de partibus uxoris mee, aut cujuſcunque hominibos. Unde pro confirmandam, et ſtabiliſcendam ac mea donatione ſuper ipſam optimam veſtram fidelitatem, et maxima ſerbitia juſta legem launegilt a vos exinde recepimus maniciones pario unum, finitoque noſtra donatione per ſobſceptum launegilt. Ea quidem ratione obligo me Ego ſuperius dictus Giſolfus Domini miſericordia Princeps, et meos heredes omni tempore antiſtandum, et defenſandum vobis ſopraoominati Guaimari, et Guaiferi nepotibus noſtris, quam et ad veſtris heredibus inclita ſupradicta noſtra donatione, qualiter ſuperius dictum eſt, a partibus uxoris mee, et ab omnibus ominibus, omnique partibus. Et, ſi taliter, ut ſuperius dictum eſt, illut vobis non defenſaberimus, vel ſi nos ipſis forſitans per quabis modis, aut ingenium illut vel exinde vobis tollere, aut contrare, ſeu remobere queſierimus, ante omnia queſtio, et cauſatio noſtra modis omnibus ſit exinde tacita, et bacua, et centum auri ſolidos Conſtantinos vobis, veſtriſque heredibus ego, et meos heredes componere promictimus, et obligamus, et per invitis illut vobis defenſemus, et adimpleamus omnia, qualiter ſuperius legitur. Quocunque enim tempore vos ſupranominati Guaimarius, et Guaiſerius, aut eredes veſtri volueritis per vos ipſis exinde auctores, et defenſores, poteſtatem vobis dedimus, et licentia noſtra bice cum omnis monimen, et rationes, que exinde abere potueritis, in omnibus inde agere, et perficere, quomodo, aut qualitér volueritis; et per vos ipſis inde exet auctores, et defenſores. Oc tantum, ut diebus vite mee, qui ſupra Giſolfi, frugium ex ipſa rebus ad meam maneat poteſta-

r tem,

tem, et poſt meum obitum integram omnia, quomodo, et qualiter ſuperius legitur, ad veſtra, veſtrorumque heredum manead poteſtate, ut ſuperius dictum eſt. Et tali ordine tibi Alderiſi Notario ſcribere precepimus in ſacro noſtro Palatio. Ego Alfanus. Ego Petrus Ego Grimoaldus. Alia. In nomine Domini ſeptimo anno principatus Domini noſtri Paldolfi glorioſi Principis menſe Magius nona Indictione. Ego ſuperius dictus Paldolfus Domini gratia Princeps filius vone memorie Domini Paldolfi glorioſi Principis declaro, quoniam ante os annos Dominus Giſolfus, et Domina Gemma, qui fuerunt vir, et uxor glorioſi Principes adfiliaberunt me ſibi in filio, et tandem donaberunt, et confirmaberunt mihi per firmam ſcriptionem, que aput me retineo, omnes res ſuas in illo ordine, ſicut eadem ſcriptio eſt continentem, que ante ſubſcriptos Notarium, et teſtes hoſtedi. Nunc quidem congruum mihi eſt de rebus ipſis, quos mihi ab ipſis Dominus Giſolfus, et Domina Gemma pertinet, donare exinde Guaimario Comiti filio Imperatorii, et Guaiferio Comiti, et Theſaurario filio quondam Guaimarii; et palam facio ego mulier nomine Gaitelgrima Domini miſericurdia Principiſſa uxor iſtius Domini Paldolfi glorioſi Principis, quoniam alio die noſtre copulationis traditum eſt mihi ab iſto viro meo quartam partem ex omnibus rebus ejus per meum ſcriptum morgincahp, et congruum eſt mihi eandem donationem per conſenſum, et voluntate predicti viri mei, in cujus mundium me ſubjacere pala facio, et una cum illum perficere. Hidcirco Ego ſuperius nominatos Paldolfus Domini gratia Princeps, et Ego mulier nomine Gaitelgrima Domini gratia Principiſſa unianimiter, parique conſenſum vone noſtre voluntatis per anc cartam nos jam dicti vir, et uxor donamus, adque ad ſemper abendum confirmamus vobis jam dictorum Guaimario, et Guaiferio dilectis parentibus noſtris de rebus noſtra de Tuſciano ulter ipſo flubio, quas nobis ab ipſis Dominus Giſolfus, et Domina Gemma, ut diximus, per as fines, et menſuria. A meridie fine bia puplica, que pergit ſuper litore maris; ab occidente fine alia bia, que aſcendit a mare ab ipſa ſala noſtra; de ſuper a ſeptentrione fine alia bia; a pars orientis fine ipſa Pedocloſa, et qualiter deſcendit, et conjungit in ſupraſcripta priore bia. Et menſurare illut fecimus da ipſa bia da mare, et uſque ad ipſa bia, que eſt a ſeptentrionis, menſuratum per ipſa bia, que eſt a parte occidentis, et qualiter badit, et revolbit ipſa bia, et ſunt paſſus mille quadingentos; et ipſe paſſus abuit pedes quinque, et medium, et ipſum pedem talem fuit, quantum iſta carta eſt in capite lata. Ec vero predicte res per jam dictas fines, et menſurias cum omnibus infra ſe abentibus, omnibuſque ſuis pertinentiis, et cum bice de bia ſua traſactibus nomine, et a fundito eos vobis jam dictorum Guaimario, et Guaiferio donabimus; unde nullam nobis, aut cuiquam hominibus, vel in quabis partibus exinde reſtitit, aut dicimus remanere ſortionem, ſet, ſicut diximus, inclitum eos tibi donabimus ad ſecuriter, ac firmiter amodo, et ſemper vos, veſtriſque heredibus illut abendum, dominandum, poſſidendum, et omnia inde faciendum, quod volueritis, abſque omni noſtra, noſtrorumque heredibus contrarietate vel requiſitione. Unde pro confirmandam, et ſtabiliſcendam ac noſtra donatione ſecundum legem recipimus a vos nominatis Guaimario, et Guaiferio launegile pannum ſericum unum, finitoque launegile ipſum aput nos. Ea ratione per vona convenientia obligamus nos vir, et uxor, et noſtris filiis, et heredibus amodo, et ſemper predicta noſtra donatione, ut diximus, vobis, veſtriſque heredibus antiſtemus, et defenſemus da omnes homines, cui, vel ubi per nos illut vel exinde datum, aut obligatum, ſeu tingnatum, vel manifeſtatum paruerit; et qui pro noſtris partibus vobis, veſtriſque heredibus exinde emiſerit qualeſcumque cauſationes. Si autem, ſicut dictum eſt, taliter eos vobis non defenſaberimus, aut ſi nos, noſtriſque filiis, et heredibus quomodocumque per qualecumque ratione queſierimus illud vel exinde vobis, veſtriſque heredibus tollere, aut contrare, ſeu remobere, vel aliquas cauſationes vobis inde prepoſuerimus, tunc primum omnium queſtio, et cauſatio noſtra modis omnibus ſit exinde tacita, et bacua, et ad compoſitiones ſiamus nos, noſtriſque heredibus obligati ad componendum vobis, ve-

ſtriſ-

Digitized by Google

ſtriſque eredibus mille auri ſolidos Conſtaninos, et, ſicut dictum eſt, per inbitis illut vobis defenſemus. De aliis vero hominibus non queratis nos inde auctores abere, ſet vice noſtra poteſtatem abeatis cum quale monimen, et rationem inde abere potueritis in omnibus inde cauſare, et finem facere, et eos vobis defenſare. Er tib Toioni Notario ſcribere juſſimus in ſacro noſtro Palatio. Ego Joannes Comes. Ego Majo. Alia ſcriptio. In nomine Domini ſeptimo anno principatus Domini Paldolfi glorioſo Principis menſe Junius nona Indictione. Aute nos Gaido, et Ademarius Judices conjunti ſunt Dominus Johannes venerabili Pontifes Sancte Sedis Salernitane, et una cum illum adexet Petrus Judex Advocatore ipſius Epiſcopii, et Guaimarius Comes filius quondam Guaiferi, qui Imperaius vocabat, et Guaiferius Comes filius quondam Guaimari propter rebus de Tuſciano ulter flubio Tuſcianum. Unde jam ante os dies ipſi Comitibus cum ipſum Dominus Epiſcopus cauſaberunt, ut hominibus ipſius Epiſcopii malo hordine introiſſent in rebus illorum de finibus Tuſciano per os fines, Av Oricute, ſicut decurrit aqua, que dicitur Pedocloſa; av occidente fine bia, que deſcendit a mare; a ſeptentrionale fine alia bia, qui venit a ponte predicti fluminis, ubi reſeduit Strati, qui fuit ſerbum vone memorie domini Giſolfi, et quomodo traberſat predicta Pedocloſa; a meridie vero fine bia, qui badit circa mare; er ſobee ibi fecillent, et frudium inde tuliſſet, et rebus ipſa illorum contraſſet. Ipſe Dominus Epiſcopus dixerat, ut rebus ipſa ſui Epiſcopii eſſet, et rationem inde abere. Ipſi Comitibus ſimiliter dixeraut, ut de rebus ipſa per ipſe finis rationem aberent, quomodo illorum eſſent pertiuenies. Et ipſe Petrus Judex pro bice ipſius Epiſcopii cum ipſis Comitibus guadiati fuerunt, ut ipſe Petrus Judex plicaret rationem, quod pars ipſius Epiſcopii exiude abet, et ipſi Comitibus plicaret ſimiliter ſuam rationem, et ſecundum legem de rebus ipſa per ipſas fines iuter ſe finem facerent. Modo quidem ipſe Dominus Epiſcopus, et ipſo ſuo Advocatore, et ipſi Comitibus, ſicut dictum eſt, ante nos ſunt conjuuti de rebus ipſa finem faciendum, et ſtatim per ipſum Dominus Epiſcopus, et predicto ſuo Advocatorem hoſtenſa eſt una cartula, et per ipſi Comites oſtenſa eſt alia cartula. Ipſa carta, quam ipſe Dominus Epiſcopus cum ipſo ſuum Advocatorem hoſtedit, continebat. Anno quadrageſimoquinto principatus Domini Giſolfi Principis, et quatto anno principatus Domine Gemme uxori ejus, et ſupradicti Domini Paldolfi Principis optato filio eorum menſe Nobember ſexta Indictione. Ipſi ſupradicti Dominus Giſolfus, et Domina Gemma offeruerant jam dicto Epiſcopo terris, et caſis frabite, et lignitie de intus hanc cibitate ſubtus Porta Roſenſe per finis, et medietatem rebus illorum de Dulicaria, ſimulque et offeruerunt in jam dicto Epiſcopio de rebus ſua da flubio ipſo Tuſciano uſque ad aqua de Laneum per as fines. A partibus occidentis fine ipſo flubio Tuſciano; a meridie fine mare; ab oriente fine aqua de ipſo Laneo, a partibus ſeptentrionalis fine ipſius Domine Gemme, quod ei datum fuit per cartam da Adinolifus Caſtaldeus, qui Riſo vocatur, filio Landenolfi Comiti, et conjungente in ipſo flubio Tuſciano infra ipſe finis, nominatibe ſale, et caſſis frabitis, et terris cum vineis, et omnia quantum, quantoque infra ipſe finis quomodocumque per qualecumque ratione eorum fuit pertinentes abere, et erat, aut fuerit, cum omnia intro ſe abentibus, et ſuis pertinentiis, et cum bice de biis ſuis, in ipſo Epiſcopio offeruerant, et cetera in eadem carta continebat, ſcripta cartula ipſa per Petrus Notarius. Ipſa cartula, quam ipſi Comitibus oſtederunt, continebat. Quadrageſimoſecundo anno principatus exdicti Domini Giſolfi Principis menſe Junius ſecunda Indictione. Ipſe ſupradictus Dominus Giſolfus donaberat ipſorum Guaimarii, et Guaiferii de rebus, quas abuerat ulter ipſo flubio Tuſciano per ec finis. Ab oriente fine, ſicut decurrit ipſa aqua de ipſa Pedocloſa; ab occiduo quoque fine ipſa bia, qui deſcendit ad mare; a ſeptentrionalis fine ipſa bia, qui venit da ipſo ponte predicti fluminis, ubi ipſe Strati reſidentes fuit, et quomodo traberſat ipſa Pedocloſa; a meridie fine ipſa bia, qui badit circa mare per iſte finis. Inclitum illut eorum donaberat cum omnia intro ſe abentibus, et ſuis pertinentiis, et cum bice de biis ſuis, et ſecundum legem

gem receperat exinde ab illis maniciones pario unum launegilt ; ſcripea cartula ipſa per Alderiſi Notario rovorata ſufficienter . Cum autem ambo ſupradicte eartule relecte fuerunt, interrogabimus ipſum Dominus Epiſcopum, et predictum Advocator, ut ſi per alia monimen, et rationem pars ſui Epiſcopii abere voluerit infra ipſe finis, que ipſa cartula ipſorum Comitum continet, oſtenderet illam nobis. Illis autem manifeſtaberunt, ut per nulla monimen, et rationem rebus ipſa per ipſe finis abere voleret, preter per ipſa cartula offertionis, que ſuperius oſtedit. Nos, qui ſupra, Judicibus angnoſcente, quod ipſa cartula, quam ipſi Comitibus oſtederunt, anteriore eſſet de ipſa offertione, ideo juſta legem judicabimus, ut amodo, et in perpetuum ipſi Guaimarius, et Guaiferius, et illorum eredes rebus ipſa per ipſe finis, que ipſa illorum cartula continet, ſecuriter, et firmiter eos aberent, et poſſidere, et facere inde omnia, quod voluerint, abſque omni cujuslibet contrarietate, vel requiſitione, et pro parte ipſorum Comitum oc ſcribere fecimus te Totonem Notarium, qui interfuiſti. Ego qui ſupra Gaido Judex. Ego qui ſupra Ademari Judex. Cum autem tota ſupradicta monimina fuit relecta, interrogabimus ipſum Guido, ſi haberet aliqua rationem de ſupradicta rebus, que ſupradicte ſcriptionibus continunt; qualiter fuiſſet Guaimarii genitori ejus abio de ipſi germani, hoſtenderet illa, aut ſi ſecundum lex potuerit firmare per homines, qualiter in rebus ipſa ſortionem abere debere. Ipſe Guido dixit nullam rationem inde habere, neque per teſtimonia alquit inde firmare potere, et nullum modum de rebus ipſa cauſare, aut contradere potere, et ipſorum germani Guaimari, et Guaiferi legibus exer pertinentes ſupradicta rebus per ſupradicta monimina, quam hoſtederunt. Noſque ſuper Judices, dum taliter ipſum Guido manifeſtante audibimus, ideo juſta legem judicabimus, ut amodo, et ſemper. ipſi germani, et illorum eredes rebus ipſa ſecuriter aberent faciendum quod voluerit absque omni contrarieta, vel requiſitionem ipſius Guidoni, et de ejus heredes. Et taliter pro parte ipſorum germani ſcribere fecimus te Petrus Notarius, qui interfuiſti.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.
✠ Ego Adenolfus.
✠ Ego Petrus.
✠ Ego Ademari Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego Petrus me ſubſcripſi.
✠ Ego Guaiferius.

LXVIII.

Martinus Presbyter, & Abbas Eccleſiae S. Maximi ſimul cum Waiſerio Caſtaldeo, uno ex Dominis dictae Eccleſiae, ejuſque Advocatore tradit ad annos 24. Mauro Amalphitano filio Ligorii, & Stephano filio Petri terram a parte ſuperiori ejuſdem Eccleſiae ad domum ibi conſtruendam pro annuo cenſu tareni unius aurei; adeo ut completis annis praedictis poſſint Maurus, & Stephanus domum ipſam deſtruere, omniaque lignamina cum ſuis mobilibus ſecum quocumque aſportare. anno 7. Paldolfi menſe Aprilis 9. Ind. (Chriſti anno 981.) Arc. 87. n. 384. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimo anno principatus Domini noſtri Paldolfi glorioſi Principis menſe Aprelis nona Indictione. Memoratoriu factu a me Martinus Presbiter, et Abbas Eccleſie Sancti Maximi, eo quod ante ſubſcripti teſtes per bona conbenientis tradidimus Mauri Amalfitano filii Ligori, et Stephanus filius Petri, una mecum adeſſet Waiferius Caſtaldeus

unum

Digitized by Google

unum de dominium ipſius Eccleſie, et Adbocatorem noſtrum de terra, quod pars ipſius Eccleſie abet a ſuper ipſa Eccleſia Sancti Maximi, et a ſuper illut, quod Johanni Presbiteri ad caſa faciendum datum abuimus, et eſt terra ipſa per menſuria pedes biginti, et latitudo pedes decem et ſeptem ad juſta manum homini menſuratum. Ideo per ſuperdicta menſuria licead illis, et ejus heredes tota ſuperdicta terra per ſuperdicta menſuria, cum bice de bie ſue tenere ad ſue poteſtati, et caſa, et omnis ſue utilitati licentiam abead ibidem facere, et uſque ipſi bigintiquadtuor anni per omnis annum dead exinde cenſum ad pars ipſius Eccleſie uſque ipſo conſtitutum unum aureum taiì bonum de moneta peſante. Da completi ipſi bigintiquadtuor anni licead illis, et eorum eredes omnis lingnamina de ipſa caſa exinde diſturbare, et eſcutere cum omnis mobilia, que ibi abuerit, et ire cum illo, ubi boluerit, ſine contrarietate pars predicte Eccleſie, vel cuiqua hominibus. Quod ſi taliter, ut ſuperius legitur, ad pars ipſius Eccleſie non adimpleberit, et aliquit exinde contradixerit, tunc per ipſa guadia hobligabetunt ſe, ſuoſque filios, et eredes componere ad pars ipſius Eccleſie triginta auri ſolidos Conſtantinos, et tota ipſa terra per ſuperdicta menſuria rebertar ad poteſtate ipſius Eccleſie da ipſis bigintiquadtuor anni. Et hunc brebem ſcripſi Ego Ademari Notarius, qui interſui.

✠ Ego Joannes.

✠ Ego Amatus Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Mari.

LXIX.

PAndo Paeſtanus Epiſcopus vendiderat nonnullis Atrianenſibus nomine omnium Atrianenſium Nautarum bona plurima ſui Epiſcopii in Lucania a parte orientis in Arenoſa, exceptis Eccleſiis, & aliis, pro libris mille argenti anno 45. *Giſolfi, &* 4. *Gemmae, & Paldolfi menſe Novembri* 6. *Ind.* (*Chriſti anno* 977.) *Hujus inſtrumenti ad inſtantiam Monaſterii SS. Trinitatis in Metiliano, quod dictis in locis plures habet Eccleſias, publicum fit exemplum anno* 1102. *menſe Auguſti* 10. *Ind. Arc.* 61. *n.* 373. in membrana.

IN nomine Domini Dei Eterni, et Salvatoris noſtri Jeſus Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo ſecundo temporibus Domini noſtri Rogerii glorioſi Ducis menſe Auguſto decima Indictione. Ante me Ademarium Judicem Johannes Monachus Monaſterii Sancte et Individue Trinitatis, quod ſitum eſt foris hae civitate in loco Metiliano, cui Dominus Petrus eximius Abbas preeſt, oſtendit unam cartam ita continentem. In nomine Domini quadrageſimoquinto anno principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principis, et quarto anno principatus Domine Gemme conjugis ejus, et Domini Paldolfi optato filio eorum menſe Nobember ſexta Indictione. Declaro Ego Pando divina protegente clementia Preſul Sancte Sedis Peſtane, quoniam pars noſtri Epiſcopii plures habet res per diverſis locis culta, et inculta. Congruum michi fuerat, ubi potuerimus de ipſa res dare, et accepto exinde pretium, unde Eccleſie laboremus, qui in ruine poſite ſunt, et alias plures utilitates perficere valeamus, que nobis, et noſtri Epiſcopii neceſſaria ſunt. Et dum plures diebus cauſa iſta huc, et illuc divulgavimus, et divulgate fecimus, ſed non invenire potuivimus, qui exinde tollere volere ad juſto pretium, nobiſſime venerunt ad nos omines Atrianenſes tam pro ſe, quam et pro vice de omines alii Atrianenſes, qui ad navigandum ſunt, qui dixerunt nobis, ut, ſi dederimus per convenientiam de res noſtri Epiſcopii in Lucanienſe finibus, ideſt da fontana, que eſt in locum, qui dicitur Arenoſa, et

uſque

uſque Duoflumina, dare nobis exinde pretium plux, quam valiente eſt, et latitudo querunt de ipſe res tollere da litore mari in ſupra in omni loco miliaria dua. Cum autem talia audivimus, cepimus exinde habere colloquium cum Richardus Notarius Advocatorem noſtrum, et cum Johannes Presbiter, et Vicedominus noſtri Epiſcopii, et cum Cleros noſtros. Inito conſilio comparuit nobis dare ipſa res ad jam dictos Arrianenſes, quoniam plures ſunt, et quod de ipſa res nullum frudium ad partes noſtri Epiſcopii evenit, nec evenire expectamus, propter quod ipſa res tota ipſas res tenunt alii per brebem, alii per beneficium; propter hoc cum gaudio cupiemus illud dare; et ideo hec omnia per hordine in auribus ſupradictorum glorioſi Principum notificavimus. Ipſi vero a Deo conſervati Principes talia audiente abſolutionem nobis dedit convenientia ipſa faciendi, et de ſua preſentia inter nos exendum direxit Gaido Judex. Cum autem ante veſtigiis predictorum glorioſis Principibus reverſi fuivimus, una cum ipſo Judex, et cum ipſo Advocatorem, et Vicedominus, et cum alios bonos homines ſuper ipſa res perreximus, et cum ſumma diligentia illud appretiavimus, eſſet valientem argenti libras mille. Poſt hoc factum Ego ſuperius dictus Pando Pontifex, una mecum ipſi Advocatorem, et Vicedominus noſtrum ante preſentia ipſius Gaidonis Judici, et ante aliis nobilibus per bona convenientia per hanc cartam tradidimus vobis ad omnes ſupradictos Atrianenſes tam pro vobis, quam et pro vice de omnes alii Atrianenſes, qui modo in hac terra non ſunt, ipſa ſupradicta res de eadem Lucanienſe finibus, ideſt, ſicut diximus, da vallone de ipſa Arenoſa, que deſcendit in ſuper dicta fontana, et uſque ipſa Duoflumina, et da ipſo litore maris per ipſa fontana, et per ipſo vallone recto exiente in ſupra per menſuria ipſa dua miliaria, et ab inde in partem orientis uſque ipſa Duaflumina menſuratum in omni loco miliaria dua. Hec vero res per ſupradictas fines, et menſurie cum omnia infra ſe habentes, et cum vice de vie ſue tradidimus vobis ad omnibus Atrianenſibus, quanti hic eſtis, vice veſtra, et vice de alios omnes Atrianenſes, quanti ad navigandum ſunt. Tantum exinde infra ſupradictas fines, et menſurie ſceptuamus, quantum Conſtantinus filius Johanni per vicaria inde tenet, ut ſemper ante ſcriptum illud habeat ipſe Conſtantinus, et ejus heredes, et exceptuabimus, et ad pars noſtri Epiſcopii reſervavimus, quante Ecclesie infra ipſe fines, et menſurie ſunt, cum vineis, et terris pro unaquaque Ecclesia circoitum ipſe Ecclesie ſecus ipſe Ecclesie, ut ſubficiant ad lavorandum pro unaquoque Ecclesia cum tribus paria de bobes; et nominative ſunt ipſe Ecclesie infra ipſe menſurie Sancta Barbara, et Sanctum Nykola, et Sanctum Andrea, et Sancta Maria, et Sanctum Angelum; et exceptuamus bie, ut communiter pergatis cum aliis hominibus, qui extra ipſe menſurie pergunt. Et ſi evenerit de quantum Johannes Butruninu vinea, et caſis, et ortora illue factam habet infra ipſa menſuria, habeat illud ſibi, et inporet illud ſibi pro ſua ſortione juſta ratione. Et pro confirmaudam, & ſtabiliſcendam hanc noſtra traditione a preſenti recepimus da aliquantos Atrianenſes tam pro ſe, quam et pro omnes alios omines Atrianenſes ipſe mille libre argentee, et adiunxerunt nobis pro cauſa pietatis argentum libras decem. Hec autem omnia, quantum ſupra diximus, quod vobis tradidimus, ſceptum illud, quod exinde ſceptuavimus, amodo, et ſemper vos omines, quam et veſtris heredibus ſecuriter, et firmiter illud habeatis, et poſſideatis, et faciatis exinde, quod volueritis. Ex qua re promitto, et per bona convenientia obligo me ſuperius dictus Pando, et meos ſucceſſores, et pars noſtri Epſcopii amodo, et ſemper antiſtandum, et defenſandum ad omines ſuprafcriptos vos omnibus Atrianenſibus, et ad veſtris heredibus totum, quantum ſuperius vobis tradidimus, ſceptuatum, quantum exinde exceptuavimus, ab omnibus hominibus, omnique partibus. Quod ſi taliter, ſicut ſuperius legitur, ſemper illud vobis, et ad veſtris heredibus non defenſaverimus, aut ſi Ego, vel ſucceſſores meos, aut pars noſtri Epiſcopii illud vel exinde vobis, vel ad veſtris heredibus tollere, aut contrare, ſeu removere queſierimus, aut aliquid cauſatio exinde emiſerimus vobis, vel ad veſtris heredibus, tunc per bona convenientia obligo me, meoſque ſucceſſo-

Digitized by Google

ceſſores , et pars noſtri Epiſcopii componere vobis , vel ad veſtris heredibus duo milia libras argentei . Et in tali hordine illud vobis tradidimus , ut , ſi quis de omines ſupraſcripti Atrianenſes ſortionem , quod de ipſa res per unumquemque evenerit , aut evenire debuerit , vos , aut veſtris heredibus datura , aut venditura habueritis , inter vos illud vindite ad juſtum valiente pretium ; et ſi forſitans infra diebus triginta noluerit illud emere inter vobis ad juſto valiente pretium , tunc liceat vos illud dare cui volueritis . Nam ſi infra ipſo conſtitu per quabis modis cuicumque illud vel exinde dederitis , ſic , ut de poteſtate ejus fuerit ſubſtractum , tunc ſine pretium revertat illud , quod datum paruerit , ad omines ſupradictos Atrianenſes , et ad eorum heredes . Et ſi quis ex vobis ex omnibus ſupraſcripti , et de veſtris heredibus ſine heredes defuncti fueritis , et ipſa ſua ſortione in ſupraſcripto hordine non fuerit data , tunc ſimiliter revertar ad poteſtatem de omines ſupraſcripti Atrianenſes , et de eorum heredibus . Quod te Arechiſi Notario ſcribere rogavimus . Actum Salerno . Ego , qui ſupra , Pando Epiſcopus . Ego Alfanus Comes . Ego , qui ſupra , Guido Judex . Ego , qui ſupra , Johannes Presbiter , et Vicedominus . Ego ſuperius dictus Richardus Notarius . Ego Petrus Comes . Ego Johannes Comes . Ego Petrus . Cum autem ſupraſcripta carta fuit oſtenſa , et per memedipſum per hordinem lectam , dixit ipſe Johannes Monachus , ut parti ipſius Monaſterii plures res ex ipſis rebus per ſupraſcriptas fines , et menſuras pertinere , et eas nunc ipſe Dominus Abbas poſſidere , et in quibuſdam ex eiſdem rebus ejuſdem Monaſterii pertinentibus dixit ipſe Johannes Monachus conſtructas eſſe Eccleſiam Sancti Johannis in loco , ubi Tirriſinum dicitur , et Eccleſiam Sancte Marie prope litus maris , et aliam Eccleſiam Sancte Marie ibi propinqua , ubi ad Gulia dicitur , et Eccleſiam Sancti Martini ibi propinqua , et Eccleſiam Sancte Marie , ubi ali Pluppi dicitur , et Eccleſiam Sancti Primi , et Eccleſia Sancti Mathei Apoſtoli prope ipſa Duoflumina . Idcirco ipſe Johannes Monachus valde me deprecatus eſt , ut hanc exemplaria facerem , quatenus ſi aliquo tempore pars ſupraſcripti Monaſterii cartam ipſam habere non potuerit ad oſtendendum , per hanc exemplaria procul dubio credatur omnia , quemadmodum ipſa carta , ut ſuperius legitur , continet . Ego autem talia audiens libenter deprecationi ejus adſenſum prebui . Et taliter tibi Grimoaldo Notario ſcribere precepi pro parte ſupraſcripti Monaſterii ; memorans quoniam michi prefato Judici intra ſupraſcriptas fine , et menſuras plures res habere pertinet , & in loco , ubi . . . . dicitur , pertinet michi habere Eccleſiam Sancti Mychaelis cum pluribus rebus ſtabilibus . Et quod inter virgulos ſuperius ſcriptum eſt , legitur juſta ratione .

✠ Ego qui ſupra Ademarius Judex .

LXX.

Pando Paeſtanus Epiſcopus vendiderat Atrianenſibus nomine aliorum Nautarum Atrianenſium in Lucanis finibus bona ſui Epiſcopii a parte occidentis extenſionis quatuor milliariorum ex loco dicto Duoflumina ad loca dicta Manſilia , Velonicu , & alia circa Arenoſam contigua aliis bonis a parte orientis jam a ſe venditis etiam hominibus Atrianenſibus , praeter ea bona , quae per commutationem ab ipſo Epiſcopio poſſidebat Conſtantinus filius Sergii Comitis , pro libris argenti mille , & quinquaginta anno 4. Gemmae , & Paldolfi menſe Decembri 6. Ind. (*Chriſti anno* 977.) *Hujus inſtrumenti ad inſtantiam Monaſterii SS. Trinitatis in Metiliano , quod dictis in locis plures habet Eccleſias , publicum fit exemplum anno* 1104. *menſe Martii* 12. *Ind. Arc.* 61. *n.* 331. in membrana.

)(CXXXVI)(

IN nomine Domini Dei Eterni, et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo quarto temporibus Domini noſtri Rogerii glorioſi Ducis menſe Martio duodecima Indictione. Ante me Ademarium Judicem Johannes Monachus Monaſterii Sancte, et Individue Trinitatis oſtendir unam cartam continentem ita. In nomine Domini quarto anno principatus Domine Gemme, et Domini Paldolfi optato filio ejus glorioſi Princeps menſe December ſexta Indictione. Declaro Ego Pando divina protegente clementia Preſul Sancti Sedis Peſtane, quoniam preteritis dedi ad omnes Atrianenſe per convenientiam per cartula de res de Lucanienſe finibus da vallone, ubi fontana eſt, in Arenoſa, et parte orientis uſque Duaflumina, et da mare in ſupra in omni loco miliaria dua. Modo quidem venerunt ad me homines Atrianenſe tam pro ſe, quam et pro alios Atrianenſe, qui ad navicandum ſunt, qui dixerunt michi, ut, ſi dederimus eorum de res ibique coujuncta, ideſt da ipſa Duaflumina, et uſque locum, qui dicitur Manſilia, et da mare in ſupra latitudo in omni loco miliaria quadtuor, et da ipſa Duaflumina in parte occidentis uſque aqua, que dicitur Vellonicu, et da ipſa priore fine da ipſo Vellonico, et fontana da ipſa Arenoſa pergente in partem occidentis uſque aqua, que dicitur Silefone, et da mare in ſupra pergente per ipſo. Vellonicum longitudo da ipſo Villonicu, et uſque in ipſo Siliſone da mare in ſupra in omni loco miliaria tria, et da ipſo vallone de ipſa Arenoſa, quod eſt priore fine, in omni loco da mare in ſupra miliaria quadtuor, et da ipſa fine priore, da unde ipſa priore carta continet, in ſupra in omni loco uſque ipſa Duaflumina latitudo miliaria dua, ita ut cum illud, quod ipſa priore cartula continet da ipſo vallone de ipſa Arenoſa, et uſque ipſa Duaflumina, et da mare in ſupra ſemper ſit in omni loco miliaria quadtuor, et dare exinde a pars noſtri Epiſcopii argentum libras mille quinquaginta. Tunc cepimus exinde habere colloquium cum Richardus Notarius Advocatorem noſtrum, et cum Johannes Presbiter, et Vicedominus noſtri Epiſcopii, et cum Cleros nuſtros. Inito conſilio comparuit nobis dare ipſa res, et reciperemus ab aliis ipſo argentum, unde faciamus plures lavores in ipſo Epiſcopio ea, que nobis neceſſaria ſunt. Et ideo ſuper ipſam res cum ipſum Advocatorem, et cum ipſum Vicedominus, et cum Petrus Judex, et cum alios vonos homines perreximus, et cum ſumma diligentia illud adpretiabimus eſſet valientem argentum libras mille. Cum autem exinde fuimus reverſi intus ec civitate Salerni, et omnia per ordine ſupradictis magni Principibus nuntiabimus, ipſi vero a Deo conſervatos Principibus, dum agnoberunt, quod bonum pars noſtri Epiſcopii ebenire, abſolutionem nobis dederunt convenientiam iſta facere, et ipſus Petri Judici precepimus inter nos exendum. Poſt oc factum Ego ſuperius dictus Pando Domini miſericordia Pontifex, una mecum adeſſe ipſe Advocatorem, et Vicedominus ante preſentiam ipſius Judici*, et ante alios teſtes per convenientiam per hanc cartam tradimus vobis ad omnes ſupraſcripti Atrianenſis vice veſtra, et vice de alii Atrianenſi, qui ad navicandum ſunt, omnes ſupradicte res, quantum ſupra diximus, extra illud, quod ſuperius per ipſa carta vobis datum habuimus, ad ſecuriter, et firmiter amodo, et ſemper vos homines Atrianenſe, et veſtris heredibus illud habendum, dominandum, poſſidendum, et omnia exinde faciendum, quod volueritis. Unde pro confirmanda, et ſtaviliſcenda anc noſtra traditione a preſenti reecpimus a bos ipſe mille quinquaginta libres argentei, ſicut inter nos convenit, finitaque vero argentum ipſum aput nos. Ex qua repromictimus, et per vona convenientia obligo me ſuperius dictus Pando, et meos ſucceſſores, et pars ipſius Epiſcopii amodo, et ſemper antiſtandum, et defenſandum vobis omnibus Atrianenſis, et de veſtris heredibus omnis ſupradicta traditio ab omnibus hominibus, omnique partibus. Quod ſi taliter, ut dictum eſt, ſemper illud vobis, veſtriſque heredibus non defenſaberimus, aut ſi nos vel ſucceſſores noſtros, aut pars ipſius Epiſcopii illud vel exinde vobis, vel ad veſtris heredibus tollere, aut contrare, ſeu remobere queſierimus, vel aliqua cauſatio vobis, vel ad veſtris heredibus exinde emiſerimus, tunc per bona con-

Digitized by Google

convenientia obligo me, meoſque ſucceſſores, et pars ipſius Epiſcopii componere vobis, vel ad veſtris heredibus quadtuor milia libras argentei. Et tali ordino illud vobis tradidimus, ut ſi quis de omnes ſupraſcripti Atrianenſes ſortionem, quod de ipſam res per unumquenque advenerit, aut evenire debuerit, vobis, aut veſtris heredibus daturo, aut vindituro abueritis, inter vos illud vindite ad juſto valiente pretiu; et ſi forſitans infra dies triginta noluerit illud emere inter vos ad juſto valiente pretiu, tunc liceat vos illud dare cui volueritis; nam ſi infra ipſo conſtitutu per quamvis modis cuicunque illud vel exinde dederitis, ſic ut de poteſtate ejus fuerit ſubſtactum, tunc ſine pretium revertar illud, quod datum paruerit, ad omnes ſupradictos Atrianenſes, et ad eorum heredes. Et ſi quis ex vos ex omnibus ſupraſcripti, et veſtris heredibus ſine herede defunctis fueritis, et ipſa ſua ſortione in ſupraſcripta ordine non fuerit data, tunc ſimiliter revertar ad poteſtatem de omines ſupraſcripti Atrianenſis, et de eorum heredes. Verumtamen hoc memoramus, quia quantum preteritis per vicaria de ſupradicta res a pars ipſius Epiſcopii infra ipſa quadtuor miliaria datum fuit Conſtantini filii Sergii Comitis, et per alia ſua ratione habere illud ſivi ipſe Conſtantinus, et ejus heredes, ſicut ipſa carta vicariationis ejus continet, et ipſa ſua monimina, vel rationes, et de ipſo aliut tollat ſortionem per rationem; ita ut ipſe Conſtantinus, et ejus heredes ipſa vicaria ante ſortem habeat cum illud, quod ipſa ſua ratione continet; quam te Arechiſi Notarius ſcribere rogavimus. Actum Salerni. Ego, qui ſupra, Pando Epiſcopus. Ego, qui ſupra, Petrus Judex. Ego Lambertus. Ego ſuperius dictus Ricardus Notarius. Ego, qui ſupra, Johannes Presbiter, et Vicedominus. Ego Johannes Comes. Ego Adelbertus. Cum autem ſupraſcripta carta oſtenſa, hac lecta fuit, pro eo, quod parti ipſius Monaſterii Sancte Trinitatis, quod ſitum eſt foris hac civitate in loco Metiliano, cui Dominus Petrus veneravilis Abbas preeſt, plures Eccleſias, et res intra ſupraſcriptas fines, & menſuras habere pertinet per ſuas rationes, ideo ipſe Johannes Monachus deprecavit me, ut hac eſſemplaria ſupraſcripte oſtenſe carte deſcribere facere, et per memedipſum firmare. Ego autem talia audins aſſenſum illius deprecationi dedi, et tibi Amato Notario hanc exemplaria ſcribere precepi pro parte jam dicti Monaſterii; memorans, quoniam michi prefato Judici intra ſupraſcriptas fines, et menſuras plures res habere pertinet.

✠ Ego qui ſupra Ademarius Judex.

LXXI.

Lupenus Amalphitanus filius quondam Leonis Comitis permutationem terrarum in finibus Salerni, ubi ad Fonti dicitur, fecerat cum Anna uxore Leonis Amalphitani filii Sergii, & Sergio Amalphitano conſobrino ejus, dum dictus Leo Annae vir ad navigandum in Babylonem perrexerat. Quoniam vero idem Leo ad patriam reverſus eandem permutationem probaverat, & pro Lupeni ſecuritate confirmaverat, hic modo pro ſecuritate Leonis eandem confirmat. anno 35. (principatus Beneventi, & Capuae) *Paldolfi, &* 1. *principatus Salerni, &* 4. *Paldolfi ejus filii menſe Auguſti* 6. *Ind.* (*Chriſti anno* 973.) *Arc.* 5. *n.* 42. in membrana.

IN nomine Domini triceſimoquinto anno principatus Domini noſtri Paldolfi Principis, et primo anno principatus ejus Salerni, et quarto anno principatus Domini Paldolfi Principis filio ejus menſe Auguſtus ſexta Indictione. Declaro Ego Lupenus Amalfitanus filius quon-

dam

dam Mauzoni Comiti, quoniam quando Leone Amalfitano filius Sergii, qui dicitur Derini, ad navigandum Babilonia perrexit, per firmam ſcriptionem cambit mihi Anna uxor ejus, et Sergius Amalfitanus conſobrino fratrem ejus filium Sergii pro para ipſius Leoni una cum Petro thio ſuo terris, et vineis, et vacuum, et ſilba uno reniente in locum, hubi ad Fonti dicitur, finibus Salernitane propinquo Eccleſias Sancti Felicis. Similiter et Ego cambiavi ipſorum per aliam ſcriptionem nominati Anne uxore ſupradicti Leoni, et ipſius Sergii pro ipſius Leoni partibus, quando ad navigandum eram, et ipſius Petri thio ejus abe terris, et vineis, et vacuum, et ſilba uno teniente in eodem loco Fonti propinquo ipſa Eccleſia Sancti Felicis. Cumque tali commutatio de ſupradicta rebus inter nos facta eſt, et utriſque partibus ſcriptionibus ex ipſis rebus firmarent, et ipſe Leo ex ipſa navigatione revertentes, et talia ei nunciata fuiſſent, una cum eum, et cum ipſis ſupradicta Anna, et Sergio, et Petro ſuper ipſis rebus perreximus, et dum ille providentes diligentiſſime per finis in finis, bonum, et utilem ei comparuit in omnibus ipſa vicaria, quem nos cum ipſa uxore ejus, et cum jam dicto Sergio conſobrino ſuo, et cum ipſe Petrus de ipſis rebus fecimus; cumque ei placuiſſent, ut ipſa commutatio de ipſis rebus, et omni tempore nobiſcum inde manead per omni hordine, ſicut ipſa noſtra carta commutationis continet, quae ſcripta eſt per Urſus ſcriba Amalfitanorum, in quo plures Amalfitanos manu propria ſcripti ſunt, et ille ſimiliter petiit a nobis, ut nos ſecuritatem ei mittamus de inclita ſua ſortionem de omnibus ipſis rebus, quod ipſorum Anne, et predicto Sergio, et Petro per firma carta tradidimus, que ſcripta eſt per ipſum Urſus, et per plures Amalfitanos roborata. Et ideo Ego ſuperius dictus Lupenus intus Salernitanam civitatem per hanc videlicet ſcriptionem confirmo tivi prephati Leoni inclita tua ſortione de ex ipſa rebus, quod nos commutationis hordine dedimus ſupradicte Anne, et Sergio, et Petro per ille finis, ſicut ipſa ſcriptio continet; quod illis de ipſa rebus firmatam abet; ut amodo, et ſemper vos, veſtriſque heredibus omni tempore inclita tua ſortione de ipſis rebus ſecuro nomine abeatis, et poſſideatis, et omnia inde faciatis, quod volueritis, abſque omni noſtra, noſtrorumque heredibus contrarietate, vel requiſitione. De qua hobligo me, qui ſupra, Lupenus, et meis heredibus, ut, ſi aliquando tempore inclita veſtra portione de ipſis rebus per ipſe finis, ſicut ipſa ſcriptio commutationis continet, quod ipſorum Anne, et Sergio, et Petri emiſimus, aliquit vobis inde tollere, aut contrare preſumſerimus, vel alique cauſationes vobis inde prepoſuerimus per quacumque modum, ante omnia queſtio, et cauſatio noſtra modis omnibus ſint inde tacita, et vacua, et ad compoſitione ſiamus nos, noſtriſque heredibus hobligati ad componendum vobis, veſtriſque heredibus ducentos auri ſolidos Coſtantinos, et omni tempore vos, veſtriſque heredibus inclita veſtra ſortione de ſupradicta rebus, quod per ipſa carta vicariationis ipſorum Petri, et Anne, et Sergio tradidimus, ſecuro nomine habere, et poſſidere valeatis. Et tivi Totoni Notario ſcribere rogavimus. Actum Salerno.

✠ Ego Petrus Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Sikembardo.

✠ Ego Petrus.

LXXII.

Petrus Talaricus, & Gomeltruda uxor ejus vendunt Guidoni Comiti filio bonae recordationis Guaimarii Principis medietatem terrae in loco Silia de finibus Salerni pro ſolidis auri Conſtantinis octo, quorum ſex Petrus, duos Gomeltruda pro ſua quarta parte recipit. anno 41. Guaimarii, & 1. Giſolfi ejus filii menſe Septembris 7. Ind. (Chriſti anno 933.) Arc. 86. n. 167. in membrana.

IN

IN nomine Domini quadrageſimoprimo anno principatus Domini noſtri Guaimarii Principi, et primo annn principatus Domini Giſolfi ejus filii menſe September ſeptima Indictione. Ideoque Ego Talaricus filius Urſi declaro, quod per ſubceſſionem a parte Ingnelgarde genetricis mee, que fuit filia Inguelprandi Notarii, mihi abere ſucceſſi rebus ejus, inter quos inde abeo una pecia de terra it locum Silia finibus Salernitanis, et congruum eſt mihi ipſos bindere; de qua hob rem poſtulabi ipſo Urſus genitorem meum, ut in ac bindictionem mihi conſentiens eſſet. Ideo ab ipſo genitorem meum ſum exauditus, et mihi largietatem tribuit eadem terra bindendum Guidoni Comiti filius vone recordationis Guaimarii Principis; et pro ſtabilitatem una mecum in ac cartula ſuis manibus poſui. Interea Ego Petrus nominatus Talaricus ante preſentia Petri Diaconi, et Judici, et ceterorum bonorum homines ibidem aſtantibus, ſicut mihi congruum eſſe bidetur, per hanc cartula benumdedit tibi nominato Guidoni Comiti predicta pecia de terra in eodem loco Silea, que, ut dixi, ab ipſa genetrice mea mihi abere ſucceſſi, abentes finis de una parte fine de filii Rodelgrimi, de alia quidem parte fine tuaque Guidoni Comiti conjunctum eſt, quod comparatum abetis da Adelchiſi filius Alboin, et da uxore ejus; alia quidem parte fine bia pulbica, alia igitur parte fine flubio Picentino. Hec vero clauſum, qualiter ſuperius fine poſite ſunt, medietatem in integrum traſactibus nomine, et a funditus tibi nominato Guidoni benumdedimus cum proprie finis, et bice de bia ſua; et cum omnia infra ſe abentibus; reliqua autem medietatem de ipſo clauſum reſerbo ad poteſtatem prenominati Urſi genitori meo. His peractis et Ego Gomeltruda, que ſum uxor iſtius Talarici, quartam partem profiteor me abere ſortionem in ipſa medietatem terra, quod ipſe vir meus ſuperius benumdedit, pertinentes mihi per ipſum meum, morgincaput emiſſum mihi ab ipſo viro meus alio die noſtre copulationis; et congruum eſt mihi ipſa quarta mea exinde bindendum. Sic exinde fecit notitiam Radelchiſi Clerico genitori meo, et Rottelferi, et Arechiſi fratribus meis, ut in ac bindictionem mihi conſentiens eſſe; et ideo ab ipſo prenominatus genitorem, et fratribus meis ſum exaudita, et juxta legem ab ipſo Petrus Diaconus, et Judicem diligenter ſum interrogata, vel inquiſita, ne forte aliqua biolentia eſſet patibula ab ipſo biro meus, aut a quacumque hominem, in ejus preſentia manifeſta ſum, ſpontanea mea eſſet bona bolumtate ipſa quarta mea exinde bindendum, quorum ipſe nominatus genitor meus, et predicti fratribus meis mihi conſentiens fuerunt, et pro ſtabilitate una mecum in ac cartula ſuis manibus poſuerunt. Et per notum, et abſolutionem ipſius Judici, et una mecum ipſe bir meus, et per largietatem ipſius Urſi ſocero meus per hanc cartula benumdedimus tibi nominato Guidoni Comiti ipſa quarta mea, quod ego legibus tollere debeo de ſuperdicta terra, quod ipſe nominatus bir meus ſuperius tibi benumdedi cum finis, et bice de bia ſua. Et pro confirmandam, et ſtaviliſcendam hanc noſtra bindictionem nuc a preſentis recepimus da te nominatus Guidonem Comitem emtorem noſtrum ſtatutum pretium Ego nominatus Talaricus ſex auri ſolidos Coſtantinos, et ego nominata Gomeltruda pro ipſa quarta mea recepit duo auri ſolidos Coſtantinos, finitoque bero pretium aput nos. Ea vero rationem, ut a preſenti die, et imperpetuis temporibus tu nominatus Guido, quam et tuis heredibus predicta noſtra bindictionem, ut ſuperius ſcriptum eſt, ſecuro nomine abere, et poſſidero baleatis, et faciatis quod b lueritis. Ex qua repromittimus, et hobligamus nos ſuperius binditores, et noſtris heredibus tibi nominato Guidoni Comiti, quam et ad tuis heredibus, ut eaque noſtra bindictionem nos vobis ab omnis homines in antiſtare, et defenſare promittimus. Quit ſimminime potuerimus, aut noluerimus eos vobis defenſare, aut ſi nos ipſi forſitans per quavis modis remobere, aut retornare queſierimus, ante omnia queſtio noſtra tacita, et bacua remaneat, et duplum ſupradicto pretium vobis componere promittimus, et que aput vos fuerit remelioratum, vel factum bedificium ſub eſtimationem pretii vobis reſtituamus; de colludio autem legibus vobis juremus per Dei miſteria. Et ta-

li ordine te Alderiſſi Notarium ſcribere rogavimus. Actum Salerno.
✠ Ego qui ſupra Petrus me ſubſcripſi.
✠ Ego Urſus Notarius teſtis ſum.
✠ Ego Autari.
✠ Ego Wiſenolfus.

LXXIII.

ARechis filius Rodelgrimi contendebat cum Aghenardo filio quondam Audelaſſi, & cum Audelaſſi nepote ejus de terra cum viridario intra Salernum ſuper porta Nucerina. Poſtquam vero Aghenardus ad ſancta Dei Evangelia ab Arechi parata juravit ad Arechim terrae illius medietatem tantum ſpectare ex Grimoaldo ejus avo, dum Audelaſſi ejus nepos jurare etiam propoſuerat, Arechis juramentum ei dimiſit, & donavit ab eo recipiens launegilt camiſum unum. anno 42. Guaimarii, & 1. Giſolfi menſe Februarii 7. Ind. (Chriſti anno 934.) Arc. 86. n. 87. in membrana.

IN nomine Domini anno quadrageſimoſecundo principatus Domini noſtri Waimarii Principi, & primo anno principatus Domini Giſolfi filio ejus menſe Februarius ſeptima Indictione. Memoratorium factu a nobis Aghenardus filius quondam Audelaſſi, et Audelaſſi nepotem meum filius Roderiſſi, eo quod ante preſentia Petri Diaconi, et Judici, alioſque ſubſcripti novilibus conjuncti ſumus cum Arechis filius Rodelgrimi ſuper ipſa terra cum verdiareum de intus hanc nobam Salernitanam cibitatem a ſuper porta Nucerina ſecus caſe noſtre. Unde ante os dies ipſe Arechis noviſcum cauſavit, quod de parentes ejus fuiſſe, et legibus ei pertineat, et nos oſtedimus una cartula, quomodo in anno nonodecimo principatus Domini Waiferii, et quarto anno Domini . . . . Principibus menſe Martius tertiadecima Indictione Alphanus Clericus filius vone memorie Ratoni venundedit Altrude generrici . . . . . . a noſtra terra intus nobam Salernitanam cibitatem, que ex ſucceſſione predicti genitori ejus ei pertinuit, & in ſorte receptum a germani ſui, & eſt per menſura longitudo pedes centum et decem, et per latitudo a fine de filii Lademari pedes decem et octo, et in medium latitudo pedes quadraginta, et de uno capu per latu a platea pedes octo menſuratum fuit ad manum Poterici Presbiteri; de terra ipſa per ipſe finis medietatem ei benundederat, ſcripta cartula ipſa per Teodericus Notarius, ubi ipſe Alphanus Clericus cum plures alios teſtes ſcripti fuerunt. Cum quo ipſe Arechis cartula ipſa religentem haudivi, contravit nobis dicendum, ut non potuiſſe ipſe Alphanus Clericus medietatem terra ipſa vindere, eo quod dicebam, ut Grimoaldus abio ejus, et Aghino, et ipſe Rato genitor ipſius Alphani Clerici veri fratres fuerunt, et ipſe Alphanus Clericus tantum tertiam partem pro partibus ipſius Ratoni genitori ſui exinde habere debui; nam et ipſe Arechis exinde debere habere tertiam partem pro p. . . . . bio ſuo. Nos autem contravimus ei dicendum, quod non ipſe Arechis legibus ibi ſortionem habere, eo quod ipſi nominati Grimoaldus, Rato, et Aghino diviſe habuerunt inter ſe caſis, et terris intus hanc Salernitanam cibitatem, et terra ipſa per ipſa menſuria hebenit in ſortione ipſorum Rattoni, et Aghinoni, et ipſe Grimoaldus ſuam inde tenuit ſortionem. Unde inter nos judicatum fuit, ut nos monſtrare ipſa ſortione, qui fuit predicti Grimoaldi, quam per ipſa diviſione tenuit, et jurare ei, quod terra ipſa per ipſa diviſione ipſi germani per partes tenuiſſe. Proideo, ſicut diximus, ſuper ipſe terris ſumus conjun-

cti,

cti, et monſtravimus nos ei terram cum parietibus, et baciba, quam ipſe Arechis retinet, ex quo diximus fuiſſe ſortionem eidem Grimoaldi abii ſui. Et ipſe Arechis ſancta Dei Evangelia ibidem habuit parata, et ſtatim ego nominatus Aghenardus juravit ei, et dixi per hec ſancta Dei Evangelia, quia medietate terra ipſa, que ipſa cartula noſtra continet, per diviſione fuit ſortione . . . . Ratoni; et ipſe Grimoaldus abio ejusdem Arechis pro taliter per diviſionem tenuit ex hac terra, que ei monſtravit, quem ipſe retinet; et mihi nominato Audelaxi noluit ſacramentum inde tollere, ſet eum mihi donavit, et launegild a me exinde tecepit camiſo unum; et inde pro ſecuritate noſtra, et de noſtris heredibus hunc brebem diffinitionis emiſimus. Quod ſcripſi Ego Theodeticus Notarius, et interfui.

✠ Ego qui ſupra Petrus me ſubſcripſi.
✠ Ego Ermetanchus.
✠ Ego Radoaldo me ſubſcripſi.
✠ Ego Roderocho

LXXIV.

Dauſerius filius Pandonis Caſtaldei dividit cum fratribus ſuis Friderisſi, & Radoaldo domos, & terram, quae intra Salernum dicti eorum genitoris fuerunt. anno 14 Giſolfi menſe Octobris 5. Ind. (Chriſti 947.) Arc. 87. n. 262. in membrana.

IN nomine Domini anno quartodecimo principatus Domini Giſolfi Principi menſe October quinta Indictione. Memoratorium factum a me Dauferius filius Pandoni Gaſtaldei, eo quot ante nobiliores homines, qui ſupterſcripti ſunt, dibidit cum Friderisſi, et Radoaldus germanis meis caſis, et tetra iunctas ac Salernitanam cibitatem, que ſuerunt predicti Pandoni Gaſtaldei genitori noſtri. Unde ego, et ipſe Radoaldus germano meus tradidimus eidem Friderisſi ſortionem, ieſt a cantone de frabica de orem de ipſo puteum; et quomodo per ipſa . . . . termiti poſuimus ab inde in parte orientis uſque ipſa traſenda, et ſupter uſque fine de ipſi Ebrei, et cum ipſa terra, et caſa a ſuper ipſe puteum canguncta ad parietem ejus, quem per ſua parationem abes, uſque ad fine, qui fuit de eredes Echinoni, et de ſuper uſque fine, qui fuit Aldemari. Intra ec finis quantum, quantoque ipſe Pado genitor noſter ibi abuit, vel ei pertinentes fuit, tote, et integre noſtre ſortionis exinde ei tradidimus. Unde et ille pro taliter tradidit mihi, et ipſius Radoaldi germani noſtri ſortionem ſuam de ipſe due caſe, unam erga platea, que deducit ad porta, que dicitur Elini, et aliam erga platea, que deducit ante Epiſcopio Salernitano. De ec vero due caſis, ſicut edificate ſunt, ipſe quidem Friderisſi tradidit mihi, et ipſius Radoaldus germano noſtro inclita ſua ſortionem, ipſa curte ante ipſe caſis cum ipſo puteum communiter inter nos tenendum omni tempore reſerbabimus, et nemſurabimus ipſa curte, quam commune reſerbavimus l. . . . . ſericidium de ipſa caſa noſtra uſque cantonem, qui eſt de ipſo puteum a parte orienti, qui eſt ſortionem ipſius Friderisſi, per latitudo pedes duodecim ſummiſſe unum, et in alio capite erga ſericidium de ipſa alia caſa, que eſt traberſa, uſque ipſum termitem, quam ibi poſuimus, pedes nobem ad juſta manum hominem menſuratum, in quam et communiter abendum reſerbabimus ipſo anditum ab ipſa platea, que pergit ante Epiſcopio, ſerga parietem de caſa parationis ibſius Friderisſi, et inter fronte de ipſa caſa noſtra, ſicut modo ibi eſt, uſque ipſa curte, quam commune reſerbabimus. Dum autem inter nos tales ſecimus dibiſionem, et per partes ſortis tradidimus tali tinore, ut, ſi quis nos, vel noſtris eredibus exinde per legem perdiderimus, tunc juſta rationem per partes

nos

nos exinde reſtaurare tetimus. Si bero nos, vel noſtris eredibus queſierimus ec dibiſionem contrare, aut remobere, obligabimus per partes, ut qui talia egere queſierint, componere illi, qui in iſta dibiſione firmiter permanſerit, centum auri ſolidos Conſtantinos, et queſtio illius tacita exinde manere, et ſortis ipſe inter nos omni tempore firme, et ſtabilis permanead.

✠ Ego Romoaldus per indicatione Theoderici Notarii genitori meo unc brebem ſcripſi.

✠ Ego qui ſupra Frideriſſi.

✠ Ego Johannes Notarius me ſubſcripſi.

✠ Ego Theodericus Notarius interfui.

LXXV.

Romoaldus filius Theoderici tradit ad tres annos ad laborandum Johanni filio Radelgrimi, & Adelermo filio Franperti tres terras in finibus Nuceriae pro terratico conſueto, & medietate vini. anno 1. Landolfi menſe Septembris 2. *Ind.* (*Chriſti anno* 973.) *Arc.* 30. *n.* 95. in membrana.

IN nomine Domini primo anno principatus Domini noſtri Landolfi glorioſi Principis menſe September ſecunda Indictione. Memoratorium factu a nobis Johannes filius Radelgrimi, et Adelermo filio Franperti, eo quod ante ſubſcripti teſtes tradidit nobis Romoaldus filius Teoderici terris cum arbuſtis, et terris bacue, quod habet per finibus Nucerie, que fuit de . . . . quod ei eſt pertinentes per ſuis rationibus, ubicumque exinde inbentus dederit, per eadem fines Nucerie, inclite tribus ſortionibus inde nobis tradidit in tali ordine, ut amodo, et uſque tribus anni completi liceat nos, et homines, quem nos ibi miſerimus, illut tenere noſtre poteſtati, et dominare, et omnes noſtra utilitate liceat nos ibi facere, et quantum potuerimus laborare, et ſeminare, et dare ad borandum, et quantum annualiter ibi ſeminatum fuerit, demus inde ei terraticum ſecundum conſuetudinem de ipſo locum, et horto, et arbuſto apto tempore laboremus, et cultemus, ut bene pareat laboratum, ſicut locus ipſe meruerit, et ſalbum eos faciamus, et pro tempore faciamus ſcire ipſum Romoaldus, et ejus heredes; et nos ipſo arbuſto laboremus, et quantum vinum inde ex inclita medietate, illut ei demus, et medietatem nobis habeamus, et oc annum, quantum vinum inde exierit, totum illut ei demus, et ponamus illum in organeo noſtro, et ſalbum illum ei faciamus, dum eos inde tollat abſque degeneratione, et de ingne. Unde per bona combenientia wadiam nobis ipſe Romoaldus dedit, et mediatorem nobis poſuit Radechis Notarius filius Teodelgrimi, et per ipſa wadia obligavit ſe, et ſuos heredes defenſare nobis ipſa rebus da omnes homines, omnique partibus, et ante ipſo conſtitutum non querat illut nobis tollere, aut contrare. Quod ſi aliquit de quomodo ſuperius legitur queſierit remobere, aut contrare, et taliter ipſa rebus nobis non defenſaverit, componere obligavit ſe, et ſuos heredes nobis decem ſolidos Conſtantinos, et, ſicut dictum eſt, per imbitis illut nobis defenſare uſque ipſi tres anni completi. Verumtamen da oc annum in antea uſque ipſo conſtitutum ille nobis deant organeum, et nos ipſo organeo faciamus conciare, et ipſa ejus ſortione ponamus in ipſo organeo, et ſalbum illum ei faciamus, dum eos inde tollar, abſque de ingne, et degeneratione. Et huuc brebem ſcripſi Ego Johannes Notarius, qui interfui.

✠ Ego qui ſupra Romoaldus me ſubſcripſi.

✠ Ego qui ſupra Radechis Notarius.

✠ Ego Joannes.

LXXVI.

Domnandus, & Jaquintus filii Maſcini tradunt Alemario Presbytero, & Monacho Neapolitano Eccleſiam S. Johannis ab iis conſtructam in ſuis poſſeſſionibus in loco Veteri ultra fluvium Boneja cum omnibus ejus bonis, ut eam die, noctuque officiet cum Clero a ſe electo, ſibique ſepulturae jura, oblationeſque omnes habeat praeter codices, vel pannos, aut alia, quae Eccleſiae uſui oblata fuerint; dictis vero fratribus quotannis oblatarum paria duo, & quatuor cerea in feſtivitate S. Johannis ab eo dentur, & de pomis terrarum Eccleſiae viginti cetrea. Ad ſuum inde obitum dimittere Eccleſiae teneatur unum antiphonarium, unum horarium, & unum amictum. anno 1. Landolfi, & Landolfi ejus filii menſe Januarii 2. Ind. (Chriſti anno 974.) Arc. 42. n. 65. in membrana.

IN nomine Domini primo anno principatus Domini noſtri Landolfi glorioſi Principis, et Domini Landolfi ejus filio menſe Januarius ſecunda Indictione. Memoratorium factu a me Ademarius Presbiter, et Monachus, qui fui natibus de cibes Neapoli, eo quod intus hanc Salernitanam cibitatem ante ſubſcripti teſtes per bona combenientia tradiderunt mihi Domnandus, et Jaquintus germani filii Maſcini Eccleſia vocabulum Sancti Johanni, quod illis dedicaverunt in rebus ſua in locum Beteri ulter flubio Boneja; predicta Eccleſia cum cuncta menſuria, et rebus ipſius Eccleſie mihi tradiderunt tali ordine, ut amodo, et uſque diebus bite mee ad noſtra illos habeamus poteſtate tenendum, et dominandum, et iu ipſa Eccleſia cotidie die, noctuque officiemus nos, et Cleros, quem ibi miſerimus, ſicut meruerit, et quanta offerta, et ſepultura ibidem introierit, totum illut nobis habeamus; tantum per ipſe feſtibitate Sancti Johanni annualiter demus inde illorum oblate paria dua, et quadtuor cerea, et in caſis, et rebus predicte Eccleſie habitemus, et omnes noſtra utilitate ibi, et in ipſa Eccleſia juſta ratione faciamus, et vineis ipſius Eccleſie annualiter temporibus ſuis nos, et hominibus, quam ibi miſerimus, lavoremus, et cultemus de ſuper, et de ſubter, ſicut locus ipſe meruerit, ut bene paread lavoratum, quatenus bineis ipſe proficiant, et non diſpereant; et omnis frugium, et lavorem de ipſa rebus, et bineis noſtre ſit poteſtati, faciendum quod voluerimus, et nullam inde nobis tollerent, preter annualiter demus illorum de cetra poma, quando habuerit, biginti cetrea vona, et quando illis, vel uxoribus illorum ibidem benerint, poteſtatem habeant in ipſa Eccleſia, et caſis, et rebus eidem Eccleſie introire, et omnis ſue utilitatis ibi facerent, et reſerbaverunt ſue poteſtati habendum terra cum vinea, que eſt extra vineis ipſius Eccleſie, que eſt bitineo marcangello. Ad hobitum meum dimittamus nos de noſtra cauſa in ipſa Eccleſia unum antefanario Romano, et uno orario, et unum ammictu; poſt vero meum hobitum poteſtatem habeant ille homo, cui per me diſpoſitum fuerit, vel cui hunc brebem in manu paruerit, alia omnis mea movilia inde tollere, ſcepto caſis, et lavores, quam ibi fecerimus, et illis nullam inde contrare. De qua obligaverunt ſe ipſi germani, et ſuis heredibus amodo, et diebus bite mee defenſarent mihi ipſa Eccleſia, et bineis, et rebus predicte Eccleſie cum omnibus ſuis pertinentiis da omnes homines, omnique partibus, & non illut vel exinde nobis contrare. Unde de omnia ſuper ſcripta nobis adimplendum per vona conbenientia, guadia mihi ipſi germani per abſolutione ipſius genitori ſuo dederunt, et mediatorem mihi poſuerunt Domnandus filius quondam Romoaldi, et per ipſa guadia obligaverunt ſe, ſuiſque heredibus, ut, ſi aliquit de quod ſuperius legitur queſierint removere,

vere, aut contrare, et talia non adimpleverint, componere obligaverunt ſe, ſuiſque heredibus mihi, vel cui hunc brebem in manu paruerit triginta auri ſolidos Conſtantinos. Verumtamen, ſi in ipſa Eccleſia introierit codices, vel pannos, aut aliut, que ad ordinem Eccleſiarum ordine meruerit, ſint ad poteſtate ipſius Eccleſie, et nullam inde tollamus; tantum diebus bite mee ad noſtra ſint poteſtate tenendum, et habendum. Et Ego Petrus Notarius interfui, et hunc brebem ſcripſi.

✠ Ego Tendericus Notarius me ſubſcripſi.
✠ Ego Dauferius.
✠ Ego Joannes.

LXXVII.

PEtrus filius quondam Raudiperti vendit Ragimperto Clerico filio Odelfrid terram cum arbuſto in finibus Nuceriae, ubi de Serbteramu dicitur, pro ſolidis 60. anno 17. Guaimarii Principis, & imperialis Patricii, & 1. Guaimarii ejus filii menſe Auguſti 11. Ind. (Chriſti anno 893.) Arc. 32. n. 47. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimodecimo anno principatus Domini noſtri Waimario Imperiali Patricio, et primo anno principatus Domini Waimarii filio ejus menſe Auguſtus undecima Indictione. Ideoque Ego Petrus filius quondam Raudiperti per hanc cartula benundedit tivi Ragimperti Clerico filio Odelfrid terra mea cum arbuſto vitatum, et pommifera ſua, quas habeo in locum, hubi da Serbteramu dicitur, finibus Nuceria, qui habet finis. De una pars, ſicut aquara diſcernit, et de alia pars fine de heredes Ermeperto, et de alia pars fine de heredes Hafriſi, et de alia pars ſicut bia dicernit, qui pergit ad Sanctum Bitum; clauſo iſto, qualiter finis poſite ſunt, nec mihi, neque ad alius hominibus nichil reſerbavimus portionem, ſet da inferioribus, et ſuperioribus cum propie finis, et bice de bia ſua in integrum tivi, qui ſupra, Ragimperto Clerico benundedit in omnibus ipſo habendum vos, et veſtris heredibus, et faciendum quit volueritis. Unde in preſentis recepit a te nominatus hemtorem meum pro iſta mea bindictionem ſtatutum pretiium ſolidos numerum ſexſaginta habentes per ſolidum denarios duodecim monetam Salernitanam; finitum eſt pretiium aput nos. Heam vero ratijone hobligo me, qui ſupra, Petrus, et meis heredibus tivi nominatus Ragimperti, et ad veſtris heredibus, ut eaque mea bindictionem, ſicut ſuper legitur, nos vobis hab homnis homines in anteſtare, et defenſare promictimus. Quit ſi minime potuerimus, aud ſi nos ipſis forſitans per quacumque modis remobere, aud retornare queſierimus, ante homnia queſtio noſtra ſit baeuum, et inanes, et dupplo ſuper dicto pretiium nos vobis componere promictimus, et quod apur vos inmelioratus fuerit ſub eſtimationem pretii in oc vobis reſtaurare promictimus, et de colludio vobis juremus per Dei miſteria juſta legem. Quod vero tenore ſicut te Urſum Notarium ſcribere rogavimus. Actum Nuceria Menſe Indictione ſupraſcripta fi . .

✠ Ego qui ſupra Petrus me ſubſcripſi.
✠ Ego Godetpergo teſte ſum.
✠ Ego Adelfreda teſte ſum.
✠ Ego Lupu teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Madelgariu teſte ſum.

Digitized by Google

LXXVIII.

ANgelus Presbyter, & Abbas Rector Eccleſiae S. Maximi cum Traſelpotu Advocatore ſuo coram Andrea Abbate, et Electo, & Caſtelchi, & Landone Gaſtaldeis, & Judicibus dicit Ermepertum patrem Ercenſendae in manu ſua dediſſe bona omnia Urſi filii Radiprandi de Nuceria de loco Novara; quoniam ipſe Urſus per ſcriptum ea tradiderat ſupradicto Ermeperto, ut pro ejus anima ea daret cui magis ſibi congruum viſum eſſet. Interrogati a jam dictis Judicibus memorata Ercenſenda, ejuſque vir, & tutor Radoaldus manifeſtant veriſſimum eſſe Ermepertum genitorem ſuum ea bona Abbati Angelo, ut pro Urſo oraret, orareque faceret, tradidiſſe. anno 18. Guaimarii Principis, & Imperialis Patricii, & 2. Guaimarii ejus filii menſe Maij 12. Ind. (Chriſti 894.) Arc. 31. n. 4. in membrana.

IN nomine Domini octabodecimo anno Domini Waimari Principi, & Imperialis Patricius, et ſecundo anno Domini Waimari Principi filius ejus menſe Magius duodecima Indictione. Dum ante nos Andreas Abbas, et Electus, et Caſtelchis, ſeu Lando Gaſtaldeis, et Judicibus conjuncti fuiſſet Angelo Presbiter, et Abbas Rector Eccleſię Sancti Maximi cum Traſelpotu Adbocatore ſuo ſimul, et ibi ante nos benit muljer nomine Erchenſenda filia Ermeperti cum Radoaldo, qui vir erat ipſius Erchenſende. Primis ipſe Angelo Abbas cum ipſo Adbocatore ſuo dixerunt, ut jam ante hos tempus dediſſet ipſe Ermepertus, qui pater fuerat ipſius Ercenſende, in manu eidem Angeli Abbatis omnibus rebus ſubſtantiis, qui fuit Urſi filii Radeprandi de Nucerea de loco Nobara, quod ipſe Urſus per ſcriptu in manu miſerat eidem Ermeperti patri ipſius Ercenſende, ut pro anima ejus ipſo dare ubi ei bene comparueti, quam et ipſo ſcriptum, quomodo ipſo ei in manu miſerat, ibi oſtedit. Dum relectum eſt ſcripto ille, nos Judicibus interrogabimus ipſa Ercenſenda, et ipſo Radoaldo, qui vir, et tutor erat ipſius Ercenſende, quod exinde reſpondit ipſa Ercenſenda pariter cum ipſo Radoaldo vir, et tutore ſuo manifeſtaberunt, ut berum eſſet, qua ipſe Ermepertus pater ejusdem Ercenſende omnibus rebus ſubſtantiis ipſius Urſi in manum dediſſet ipſius Angeli Abbati pro anima ipſius Urſi, ſicut ipſe ſcripto continebat, ut eis inde orare, et orare facere.

Ego Dausdedi Notarius, ut ſupra, novi, et ſcribſi. Actum Salerno.

✠ Ego qui ſupra Andreas Abbas et electus.

✠ Ego qui ſupra Lando-

✠ Ego qui ſupra Caſtelchis me ſubſcripſi.

LXXIX.

ADelgiſa filia Walcari cum Adelfrid tutore, & parente ſuo ad Judices acceſſerat accuſatura Teodelgardum de Nuceria, quod eam per vim compreſſerat; quod dum per teſtes oſtendere parata erat, Teodelgardus nequaquam teſtes audire voluit, ſed verum facinus ſuum manifeſtavit. Hinc ad nongentos ſolvendos ſolidos a Judicibus ſecundum legem damnatus, medietatem nempe mulieri, & medietatem Palatio; quam ſummam neque in pecunia, neque in bonis habebat, Judicum juſſu per capillos comprehenſus in manus Adelgiſae, Adelfrid, & Gaidenardi, qui ex parte Palatii pro exigenda poena intervenerat, traditus eſt. anno 18. Guaimarii Principis, & Imperialis Patricii, & 2. Guaimarii filii ejus menſe Septembris 13. Ind. (Chriſti anno 894.) Arc. 32. *n.* 39. in membrana.

IN nomine Domini octabodecimo anno Domini Waimari Principi, et Imperialis Patricii, et ſecundo anno Domini Waimari Principi filii ejus menſe September tertiadecima Indictione. Dum ante nos Petrus, et Benedictus Caſtaldei, et Judicibus conjuncti fuiſſet Adelgiſa filia Walcari cum Adelfrid filio Adelmundi parentes, et Adbocatore ſuo, ſimul cum ipſi benit Teodelgardus de Nucerea filius . . . . Primis ipſa nominata Adelgiſa cum ipſo Adelfrid tutore, et parentes ſuos, in cujus mundio ſubiacebat, dixerunt, ut ipſe Teodelgardus in birtute compreenſiſſet ipſa Adelgiſa, et in terra illa jactaſſet, et adulteraſſet illa, et jam ante os dies inde judicatu abuiſſet, ut per teſtes ipſo ci adprobaret, pro ita parata erat ipſa Adelgiſa, et ipſe Adelfrid tutor ejus cum ſua teſtimonia, ut ipſo eis adprobaret ſecundum legem. Nos quidem Judicibus interrogabimus ipſum Teodelgardum quid exinde reſpondere. Ille dixit teſtimonia iſta non recipio, eo quod berum eſt, quia iſta Adelgiſa in birtute compreenſid, et in terra jactabit, et adulterabit illa. Dum nos Judicibus tale ejus manifeſtationem audibimus, judicabimus, ut ſecundum legem nongentos ſolidos ex hac cauſa componere, medietate Palatii, et medietate ipſius mulieris, adſtante ibidem Guidenardus filius Petri Gaſtaldei, qui miſſus erat a pars Palatii compoſitionem iſta recipiendum. Nos quidem Judicibus diximus eidem Teodelgardo, ut daret wadia ipſorum, ut ſecundum legem nongentos ſolidos eidem mulieris, et ad pars Palatii componeret. Ille dixit, ut non tanta abere rebus, aut ſubſtantia, unde ſe ab ae culpa liberare poſſat, eo quod pauca rebus ſe dicebat abere. Dum nos Judicibus tale ejus audibimus manifeſtationem, et pauca ſe dicebat abere ſubſtantia, de preſentis per capillis capitis ſuis ſe ipſo Teodelgardus compreendere fecimus, et in manu ipſius Adelgiſe, et Adelfrid parenti, et tutori ſui, ſeu et ipſius Gaidenardi, qui miſſus erat a pars Palatii, ſe tradidid cum omnibus rebus ſuis pro ſupraſcripta compoſitione, et pro ſecuritate ipſius ipſorum mulieris, et parenti ſui, et pro pars Palatii una miſimus judicatum. Quod tibi Dausdedi Notario ſcribere demandabimus. Actu Sacro Salernitano Palatio f. . .

✠ Ego qui ſupra Petrus me ſubſcripſi.

✠ Ego qui ſupra Benedictus.

LXXX.

PEtrus filius Raudiperti poſtulans monaſticam veſtem induere in Monaſterio S. Maximi Salerni tradit pro anima ſua Abbati ejuſdem reliquum ſummae ſolidorum 50., quod ipſi debebat Monaſterium pro bonis ſuis in finibus Nuceriae, ubi ad Terme dicitur; necnon medietatem vaccae cum filia, quas communes cum dicto Abbate habebat, & vinum, & mobilia. anno 19. Guaimarii Principis, & Imperialis Patricii, & 3. Guaimarii ejus filii menſe Decembris 14. Ind. (Chriſti 895.) Arc. 32. n. 103. in membrana.

IN nomine Domini nonodecimo anno principatus Domini noſtri Waimarii Principis, et Imperiali Patricius, et tertio anno principatus Domini Waimarii Principis filii ejus menſe December quartadecima Indictione. Memoratorium factu a me Angelus Presbiter, et Abbas Monaſterii Sancti Maximi de eo, quod ante Presbiteros, et Cleros noſtri Monaſterii, quibus ſubter ſcripti ſunt, venit Petrus filius Raudiperri, et ſua vona volumtate querebant introire in prefato noſtro Monaſterio ad monachilem habitum recipiendum ſuper ſe, et ut in ſervitium Dei in eodem Monaſterio diebus vite ſue commorarent. Er ideo, priuſquam monachilem habitum ſuper ſe indueret, pro ſuis ſalutis anime per virga, quod ſuis manibus tenebat, rradidir mihi de quantum religo fuit Ego ei dandum de ipſi quinquaginta ſolidis de dinarios de ipſam rebus ſua, quas ipſe unaque cum Anghelſenda uxor ſua optulit in prefato noſtro Monaſterio, quibus videtur eſſet in locum, qui dicitur ad ipſe Terme in finibus Nuceria; ſeu et tradidit mihi integra ſortionem ſuam de ipſa bacca, et filia ejus, quas meeum commune habuit, ſeu et de binum, et omnis movilia, quas ſecum adduxir, ut in mea ſit poteſtatem, tamdiu ipſe Petrus ebixerir, illum nutriendum, et poſt illius obitum pro illius ſalutis anime de omnia, et in omnibus, que ſuperius legitur, in mea ſit poteſtatem omnia exinde faciendum, quor mihi placuerit. Et ſi quis heredes illius noviſcum exinde cauſare, aud contrare queſierit, in compoſitionem ipſi nobis obligavir ad componendum biginti ſolidos Coſtantinos, et queſtio illorum adverſus nos exinde taciti permaneat.

✠ Ego Walpertus Presbiter ita nobi.
✠ Ego Adelghiſius Presbiter ita nobi.
✠ Ego Lamelfrid Presbiter ira nobi.
✠ Ego Bincentius Presbiter ita nobi.
✠ Ego Leomari Clericus teſtes ſubſcripſi.
✠ Ego Liuttardu Clericus ita nobi.
✠ Ego Odelghiſi Clericus ita nobi.

LXXXI.

Guaimarius Princeps, & Imperialis Patricius, poſtquam ab Imperatoribus Leone, & Alexandro Salernitani principatus confirmationem per praeceptum bulla aurea inſignitum habuerat, eo modo, quo ab initio inter Siconolſum, & Radelchiſium fuerat a Benevento diviſus, donat Eccleſiae S. Maximi a Guaiferio Principe genitore ſuo Salerni conſtructae Servum nomine Lupum cum uxore, filiis, nepotibus, & bonis eorum, eo quod Saracenorum agmini ſe adjunxerat, dum Salernum aggreſſi fuerant. anno 23. principatus dicti Guaimarii, & 7. Guaimarii ejus filii menſe Auguſti 2. Ind. cum ſigillo (*Chriſti anno* 899.) *Arm. I. G. n.* 2. in membrana.

IN nomine Domini Dei Salbatoris Jeſu Chriſti. Declaro Ego Waimarius Princeps, et Imperialis Patricius, quia conceſſum eſt mihi a ſanctiſſimis, et piiſſimis Imperatoribus Leone, et Alexandro per berbum, et firmiſſimum preceptum bulla aurea ſigillatum integram ſortem Benebentane Probincie, ſicut diviſum eſt inter Sichenolſum, et Radelchiſum Principem, ut liceret me exinde facere omnia, quod voluero, ſicut anteceſſores mei omnes Principes fecerunt. Proinde conceſſimus in Eccleſia Beatiſſimi Maximi pro noſtre ſalutis anime, quem Dominus Waiferius Princeps Pater meus a nobo fundamine conſtruxit intus hanc nobam civitatem Salernitanam, hunc ſerbum Sacri noſtri Palatii Lupus filius Ragimperti cum uxore ſua, et filiis, filiabus, nuris, et nepotibus ſuis, cum omnibus rebus ſubſtantia illorum movile, adque immovile, et cum omnibus illorum pertinentiis, pro quo ipſe Lupus cum Saracenis ambolavit, et pactuotes fuit, quando ipſe ſtotus ſuper hanc predictam civitatem reſedit, et proinde ſupradictum Lupus conceſſimus in predicta Sancta Eccleſia cum uxore ſua, et filiis, filiabus, nuris, et nepotibus ſuis, ſicut ſupra dictum eſt, pro eo, quod poſtquam nobis culpatus fuit, poſtea autem ipſa ejuſdem mulier ſuper annum ſpatium ipſum Lupum abuit bitum, et ipſi filiis, filiabus, et nepotibus ſuis poſtea genuerunt, et juſta legem ad Sacrum noſtrum Palatium perbenerunt poteſtatem cum omnibus rebus ſubſtantiis ſuis movile, adque immovile, cum omnibus ſuis pertinentiis in ſupradicta Sancta Eccleſia conceſſimus ſecuriter abendum. Et conſtituimus, ut nullus Baſilico, nec Stratigo, nec Protoſpatarius, aud Spatarius Candidatus, aud Spatarius, aud Gaſtaldeus, aud Sculdais, aud qualiſcunque alius Reipublice Hactionarius, vel qualiſcumque alius ſerbus Sanctorum Imperatorum habeant poteſtatem in illos, vel in eorum rebus qualemcumque angariam, vel dationem exigendum, ſet ipſa jam dicta Sancta Eccleſia omni tempore ſecoriter illos poſſideant, ſicut illorum ſanctum berbum continet, quem nobis conceſſerunt, ut omnes homines noſtri licerent ſuos dominare ſerbos cum omnibus rebus ſubſtantiis ſuis, vel aldionibus, ut omnes reſiderent ſubtus ſicom ſuam habſque omni contradictione ſancti imperii noſtri. Iterum volumus, ut ſi Rector ſuperſcripte Eccleſie illos, vel illorum rebus ſubſtraere voluerit de poteſtate jam dicte Eccleſie, rebertantur in poteſtatem. de heredibus noſtris, ſicut per illorum ſuperſcripte poteſtatis nobis conceſſum eſt, et ab illo tempore, quo ipſe Lupus pactuotes fuit, et ad poteſtatem noſtri Palatii perbenit cum omnibus rebus ſubſtantie illorum, et uſque modo cum omnia illorum pertinentiam ſic in integrum in prefata Sancta Eccleſia conceſſimus, ſicut ſupra dictum eſt, ad ſecuriter abendum. Quod bero preceptum conceſſionis ex joſſione ſuperſcripte poteſtatis ſcripſit ego Urſus Notarius. Actum Salerni de anno viceſimotertio, et de anno ſeptimo principatus Domini Waimarii Principis filio meus de menſe Auguſtus ſecunda Indictione.

Sigillum affixum cum contraſigillo.

LXXXII.

Digitized by Google

LXXXII.

Petrus Clericus filius Baſſalli vendit Petro Presbytero filio Johannis Presbyteri terram campenſem in finibus Nuceriae in loco Barbaciano, ubi Salara dicitur, pro 13. tarenis aureis caſſiminis. anno 24. Giſolfi Principis, & Imperialis Patricii menſe Julii 14. Ind. (Chriſti anno 956.) Arc. 32. n. 38. in membrana.

IN nomine Domini viceſimoquarto anno principatus Domini noſtri Giſolfi glorioſi Principis, et Imperialis Patricii menſe Julius quartadecima Indictione. Ideoque Ego Petrus Clericus filius Baſſalli, vo eni mea voluntate ante preſentia Guaiferi Caſtaldei, et alii ſubſcripti teſtes per hanc cattula venundedi tibi Petri Presbiteri filius Johanni Presbiteri aſtante ipſe genitori tuo, et per abſolutione una pecia de terra mea campenſe cum radie arboribus vitatis, quem habeo in finibus Nucerio locum Barbaciano, ubi proptio Salara dicitur, qui habet finis de una parte via publica, & de alia parte fine mea; & Benedicti barbane meo, et de heredes Petri; alia quidem parte fine de filii ipſius Petri, & rebolbente per ipſa fine, et iterum redientem, et eonjungentem ad fine de heredes Venedicti de locum Falana; alia igitur parte fine de heredes nominati Venedicti, et ipſa fine eonjungentem in ipſa via, quod eſt priore fine. Hec vero clauſum, qualiter ſuperius finis poſite ſunt, eum propie finis, et vice de via ſua; et cum omnis arboribus, et pomifera ſua, et cum omnia infra ſe habentibus tranſactibus nomine, et ab funditus eos tibi, qui ſupra, Petri Presbiteri venundedi. Et pro confirmandam, et ſtaviliſcendam hanc mea vinditione nunc ha preſentis reeepi a te, qui ſupra, emtotem meum ſtatutum pretium, ideſt aurei tarì caſſimini numerum tredecim, finitoque vero pretium aput nos. Ea ratione, ut a preſenti die, et imperpetuis temporibus tu, qui ſupra, Petrus Presbiter, quam et tuis heredibus predicta mea vinditione ſecuriter, et firmiter habere, et poſſidere valeatis, et faciatis quod volueritis. Ex qua promittimus, et obligamus nos ſuperius Petrus Clericus, et noſtris heredibus tibi nominati Petri Presbiteri, et ad tuis eredibus, ut eaque noſtra venditione nos vobis ab omnis homines autiſtare, et defenſare promittibus. Quod ſi minime potuerimus, aut ſi nos ipſi forſitans per quolivet ingenio vinditionem iſtam, quam prelegitur, removere, aut retornare queſierimus, ante omnia queſtio noſtra ſit vacua, & inanis, et duplum ſupradictum pretium nos vobis eomponere promittimus; et que aput vos fuerit remelioratum, aut ſuper factum edificium, ſub eſtimationem pretii vobis reſtituamus. De colludio autem ſecundum legem nos vobis juremus per Dei miſteria; nam ſi Muſa genitrice mea, aut quicumque homo pro ejus parte de hane mea vindirione legibus vobis ſue rationis tulerit, amodo antepoſuit, et obligavi vobis ipſa terra mea cum arbuſtis, quem habeo in locum Nuceria, ubi ad ipſa Jolaba dicitur, ubi ipſa gripta edificata eſt, ut licentiam habeatis vos, et veſtris heredibus es dicta terra tollere, in quale parte vos volueritis, alio tantum per abpretiatum, quantum de hanc noſtra vinditione vobis tultum fuerit, et omni tempore per ſupradicta obligatione firmiter, et ſecuriter illut habeatis cum vice de via ſua, et faciatis exinde quod volueritis. Si autem de ſuperdicta noſtra vinditione, et que ſuperius vobis antepoſuimus cauſationes exurte fuerint, et per vobis ipſis volueritis eſſe autores, et defenſores, licentiam habeatis exinde cauſare, et omnia agere, et perficere tanquam nos debuerimus, et per vobis ipſis exinde eſſe auctores, et defenſores omni tempore: et ſi monimen ex dicta terra aput qualiſcumque homine inventus dederit, licentiam habeatis exinde cauſare, et monimen ipſa ad veſtra recolligere poteſtatem, et omni tempore pro veſtra defen-

ſenſione monimen ipſa habendum veſtre poteſtati . Et te Maraldus Subdiaconus, &. Notarius ſcribere rogabimus . Actum Nuceria .

✠ Ego qui ſupra Waiſerius.
✠ Ego Guido Subdiaconus et Notarius me ſubſcribſi.
✠ Ego Taſſilo .
✠ Ego Petrus .
✠ Ego Franpertus .

LXXXIII.

Contendentibus Johanne Abbate Eccleſiae S. Maximi Salerni , & Adi ſupranominato Tina filio Ragimperti ſuper poſſeſſione terrae in loco Flumicellu , ubi Balatitiano dicitur, quam tenebat Adi reclamante Eccleſia, qui oblata fuerat, poſtquam coram Judice , & inde coram Principe utriuſque partis monumenta oſtenſa ſunt , judicatum eſt modicam terrae partem Adi eſſe, reliquam Eccleſiae . anno 26. Guaimarii Principis , & Patricii filii Domini Guaimarii Principis , & Patricii menſe Auguſti 6. Ind.. (Chriſti anno 918.) Arc. 64. n. 773. in membrana .

IN nomine Domini viceſimoſexto anno principatus Domini noſtri Waimarii Principi , et Patricii filius Domini Waimarii Principis , et Patricii menſe Auguſtus ſexta Indictione . Quadam vero die dum nos Petrus Clericus , et Judice eſſemus ſacratiſſimo Salernitano Palatio ad ſingulis audiendum, vel diffiniendum cauſas , tunc quoram noſtris preſentiis venerunt ideſt Johannes Abbas Eccleſie Sancti Maximi , unaque cum Waiſerio Advocatore ipſius Eccleſie , cum quibus et ibidem venit Adi , qui ſupernomine Tina vocatur , filius Ragimperti , et continuo ipſe quidem Johannes Abbas cum ipſo ſuum Advocatorem cauſare ceperunt adverſus ipſum Adi dicentes . Hic iſte Adi , qui veſtris adeſt preſentiis , tenet terra cum abellanietum , et qui fuit arvuſto uno teniente in locum Flumicellu, ubi proprio Bolatitiano dicitur, qui fuit Urſi filius Ermemari , qui legibus pertinet ipſius Eccleſie Sancti Maximi , pro eo quod ipſe Urſus omnis rebus ſua in manum commiſit , et tradidit ad judicandum Ragemprandi Diaconi , et ipſe quidem Ragemprandus Diaconus per offertionis cartule pro anima ipſius Urſi in ipſa Eccleſia offeruit . Unde in noſtris preſentiis ipſum brebem , et ipſa cartula offertionis oſtenſa , et relecta eſt , cum quo auditis ipſe Adi taliter adverſus ſe cauſantes reſponſum eorum rediderunt dicentes : Verum eſt , ut rebus ipſa teneret , ſet dicebant exinde habere monimen , et ſtatim oſtedit quattuor cartule , et manifeſtavit ſe exinde plus monimen non habetet ; eum quo relecte ſunt , et ita continebat . Prima cartula , quomodo ipſe Ermemari , qui fuit genitor ipſius Urſi , de ipſa terra cum abellanietum , et arbuſto medietate donaberat Pepini germani ſuo . Secunda cartula quomodo ipſe nominatus Ermemari donabera Radoaldi filius ipſius Pepini medietatem ipſa terra cum arvuſto , et abellanietum . Tertia cattula continebat , quomodo ipſe Ermemari aliquantum de ipſa terta per finis donaberat Lupuli liberto ſuo . Quarta cartula continebat , quomodo Maurus , qui fuit genero ipſius Ermemari , venumdederat ipſius Adi ipſa terra . quod Lupolus libertus ipſius Ermemari per ſubceptura launegild eis donabetat . Et per hac ratione ipſe Adi querebat rebus ipſa habere , et dicebat, ut partibus ipſius Eccleſie aliquando ipſa terra non tenuiſſet , pro eo quod ipſe Urſus filio ipſi Ermemari ibidem ſortiones non habui , pro eo quod pater ejus ipſo dedit . Quibus per ipſo Johanne Abbate , et ipſo ejus Advocatore ipſius Adi reſponſum retdiderunt dicentes , quod partibus ipſius Eccleſie rebus ipſa tenuit , et dominavit , et ipſe Adi malo ordine ibidem introibit . Etiam propter co-

gnita

Digitized by Google

gnita cauſa oſtederunt cartule, et unum brebem, qui fuit de alii homine, qui ibidem tenuerunt rebus conjunta, et nominabat ipſe finis, de una parte fine Sancti Maximi, ſicut ballone diſcerni, et termiti ficti ſunt; et una cartula continebat, quomodo mulier nomine Urſileupa, qui fuit uxor ipſius Urſi, venumdederat Spendei filius Petri ipſa quarta ſua de due cluſurie de terra de predicto locum Bolatianu per nominate finis, habentes finis una ex ipſe cluſurie, ubi ſuper reſidentes fui; de uno latere fines de eredes Teoderici, de pede fine de eredes Petri, de ſuper capu fine terra, qui fuit Nandemari filius Wiſuli, que modo tenet Sichardus Gaſtaldus; de alio latu fines de eredes Petri, et terra, qui fuit Lupuli. Ipſa alia pecia habet finis de uno latere fine bia, de pede fine caba, de alio latu fine Gulelperti Presbiteri; de ſuper capite fine ipſius Spendei; et Dauſdedi, ſceptatum modica terrola, quod ipſe Ermemari ſocero ejus dederat ipſius Lupoli. Dum nos ſuperius Judex monimen ipſa per partes tulimus, et ſuperii Domino Principi portabimus, et cauſationes ipſe per ordine nunciavimus, et ipſe ſuperius Dominus Princeps monimen ipſa per partes relegere fecit, et interrogavit ipſum Adi, per qua ratione habere voleret ipſa terra, quo ipſe due cartule ſunt continentem, quod ipſe Ermemari donaberat ipſius Pepini, et ipſius Radoaldi filio ejus; ipſe quidem Adi dixit, ut parentes ipſius fuiſſe, et per ſucceſſione eis eſſe pertinentes. Unde iterum interrogavit eum, quomodo tivi fuerunt pertinentes, quibus ipſe Adi dixit: genitrice mea vera ſoror fuit ipſius Pepini, unde per ratione juſta lege ei ereditare non deberet. Deinde iterum ipſe Dominus Princeps dixit ipſius Adi: Ecce cartule, qui continet fines Sancti Maximi; ecce alia cartula, qui continet, quomodo ipſe Urſus eos habui, et ipſa uxor ejus ibidem introibi, et quarta ſua exinde tulit, et eas bendidit; tu vero, ſi poteſt conſignare, quomodo ab illo tempore, quo ipſe cartule ſunt continentem, ſic eos habuiſſe, et dominaſſe. Ille autem dixit, et ſtatim profexus eſt, et manifeſtavit ſe dicentes, ut exinde nullam adprobare poteret, et ſtatim per judicium ſuperii Domini Principi inter eis judicatum eſt, ut ipſe Adi habeant de ipſa terra ipſa modica terra, qui fuit ipſius Lupoli, da quale fines per ſacramenta auſus fuerit ipſo ſibi adpropiare, et partibus ipſius Eccleſie ex ipſa terra per ipſe ſuperſcripte finis de ipſo alium habeat tres ſortiones. Nos ſuperius Judex regreſſi a beſtigiis ſuperii Domini Principi interrogavimus ipſum Adi, ſi aduc amplius cauſare potuerit, quibus ipſe Adi profeſſus eſt, et manifeſtavit ſe dicendum, ut de cunta rebus, qui fuit ipſius Urſi, ſicut ſuperius finis poſite ſunt, neque per teſtes, neque per monimen, neque per ſucceſſione, neque per nulla quoque inbenta ratione exinde cauſare, aut contendere poteret in partibus ipſius Eccleſie, ſceptatum ipſa modica terra, qui fuit ipſius Lupoli, da quale fines per ſacramenta auſus fuerit eos facere, et ſtatim rem ipſa retdidit, adque retradidit in poſſeſſione ipſius Eccleſie. Et nos ſuperius Judex judicavimus, ut partibus ipſius Eccleſie ipſa rebus omni tempore ſecuro nomine ſivi habeas ſine omnis requiſitione ipſius Adi, et de ejus eredes, et inde pro ſecuritate ipſius Eccleſie, et de ejus Rectores hunc nuſtrum diffinitionis emmiſimus judicatum. Quod ſcripſit Ego Urſus Notarius, et interfui. Actum Salerno.

✠ Ego qui ſupra Petrus me ſubſcripſi.

LXXXIV.

COnſtantinus filius Sellicti, & Leo Presbyter filius Sergii ſimul cum nepotibus ſuis Johanne, & Urſo per inſtrumenta oſtenderant, quae pars terrae cum ſepe in fluvio Lirno Sellicti, quae Leonis, & aliorum eſſet. Modo a Judice termini figuntur, ne de confinibus nova contentio oriatur. anno 7. (lege 8.) *Guaimarii menſe Aprilis* 3. *Ind.* (*Chriſti anno* 900.) *Arc.* 86. *n.* 210. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimo anno principatus Domini noſtri Guaimari glorioſi Principis menſe Abprelis tertia Indictione. Ego Petrus Judex eſſer cum Coſtantinus filius Selicti, et Leo Presbiter filius Sergi a ſuper flubio Lirno ſuper terra, et ſepe, qui inter illis eſt. Unde ante os dies ipſe Coſtantinus cum ipſe Leo Presbiter, et cum Johannes, et Urſus nepotem illius diffinitionem factam abuit per ſcripriones, quam ibidem oſtederunt, continentes. Ipſe Coſtantinus manifeſtaſſet illorum in partibus occidentis da ſepale, et termines. qui eſt inter ipſa binea illorum, et ipſa binea, quam ipſe Coſtantinus aber in partibus orientis, ſicut per partes illis poſſeſſuri ſunt, uſque at caſa illorum abios, et nepores, aliquantum rebolbente in pars orientis per ora de ipſa caſa. Et dum fuerunt relecte, queſit ipſe Coſtantinus introire ab intro illut, quod congobimus juſtum veniret ipſe Presbiter cum ipſi nepoti ſui. Unde fecimus pars partium figere termines uſque at ipſa caſa frabita, et circa ipſa caſa rebolbente in pars orientis unum palmum, et una uncia, et utriſque partibus manifeſtaberunt ab inde fuiſſent ipſa combenientia facta inter illis, quod ipſe ſcriptionis continunt, et in ipſa combenientia permanere boleret, ſicut continunt pars partium, et finuerunt ipſe cauſe. Unde inter eis judicabimus, et ſicut ante me monſtraberunt, et nos defingabimus, ipſa fines, et ipſi termines figere fecimus ſic inter illis, et eorum eredes ſemper firmiter permaneret, ſicut ipſe ſcriptionis combenientie continunt; et quale pars illut remobere boluerit, componere at illa alia pars ipſa pena, que continet, ideſt triginta auri ſolidos Coſtantinos, et firmiter ibidem permaneret, et ſic inter illis ante me complacuit. Et taliter ſcribere fecimus te Petrus Notarius, qui interfuiſti.

✠ Ego qui ſupta Petrus Judex.

LXXXV.

GUaimarius Princeps concedit Eccleſiae S. Maximi Salerni a Gualferio genitore ſuo fundatae bona Benenati, & Ademarii, ubicumque inventa fuerint, & in ſpecie in loco ſuper Fiſtula, ubi Puteoregente dicitur, de finibus Nuceriae; quae, eo quod mortui fuerint ſine haeredibus, ad ejus Sacrum Palatium pertinent. anno 10. dicti Guaimarii menſe Maii 4. Ind. (Chriſti 886. *) Arm. I. G. n.* 2. in membrana cum ſigillo affixo cum contraſigillo.

IN nomine Domini Dei Salvatoris Jeſu Chriſti. Conceſſimus nos Vir glorioſiſſimus Waimarius Dei prebidentia Langobardorum gentis Princeps propter poſtulationem Domine Landelaiche matris mee in Eccleſia Sancti Maximi, quod Dominus Waiferius Princeps pater meus intus hec cibitate Salerno a nobo conſtruxit fundamine integram rebus Benenati, et Ademari cum omnia illorum pertinentia ubique exinde fuerit inbentus, eo quod ſine heredes mortui ſunt, et ſacri noſtri Palatii pertinet de loco ſuper ipſa Fiſtula ubi propio Puteoregente bocatur Nucerina fines, et pertinet de Acto Salernitano in ea bidelicet ratione, ut ammodo, et deinceps per hoc noſtrum roboreum preceptum cungta ea, que ſupra legitur, in eadem ſancta Sedem permaneat ejus Rectoribus dominandum in perpetuum, et a nullo ex noſtris Judicibus, ideſt Comitibus, Caſtaldeis, bel a quibuſcumque Agentibus nunquam abeat aliquam requiſitionem, ſed perpetu tempore in ſupradicta Sancta Eccleſia permaneat. Quod vero preceptum conceſſionis ex juſſione ſupraſcripte Poteſtati ſcripſit Ego Daudedi Notarius. Actum Salerno decimo anno menſe Magius quarta Indictione.

Sigillum affixum cum contraſigillo.

LXXXVI.

Giſolfus Princeps concedit Eccleſiae S. Maximi Salerni a Guaiferio Principe proavo ſuo conſtructae res mortuorum ad ejus Sacrum Palatium pertinentes, quae conjunctae ſint cum bonis ejuſdem Eccleſiae. anno 26. ejuſdem Giſolfi menſe Martii 2. Ind. (Chriſti anno 959.) Arm. 1. *G. n.* 6. in membrana cum ſigillo affixo cum contraſigillo.

IN nomine Domini Dei Salbatoris Jeſu Chriſti. Conceſſimus nos Giſolfus Dei previdentia Langobardorum Gentis Princeps pro amore Omnipotenti Deo, et ob mercedem anime noſtre, quam etiam pro ſalbatione gentis noſtre, et patrie, in Eccleſie Sancti Maximi, quod Dominus Guaiferius Princeps, qui fuit viſabio meus, intus hanc Salernitanam civitatem in curte ſua a nobo conſtruxit fundamine, in quo nunc modo Petrus veneravilis Abba regimen tenere videtur, omnis rebus ex mortuorum, ſeu noſtri Sacri Palatii quomodocumque pertinentes, de quantum, quantoque imfra, vel conjunctum eſt cum rebus prefate Eccleſie, tam quod ipſa Eccleſia exinde poſſidentes eſt, ſeu de quantum, quantoque cum rebus ejus conjunctum, vel imfra eſſe dinoſcitur, quomodocunque Sacri noſtri Palatii eſt pertinentes, totum, et integrum cum omnia imfra ſe habentibus, cum proprie finis, et vice de via ſua, et cum omnibus ſuis pertinentiis traſactibus nomine funditus illut in prefata Eccleſia conceſſimus; in ea videlicet ratione, ut amodo, et deinceps per hoc noſttum roboreum preceptum ea, que prelegitur, pars ipſius Eccleſie omni tempore haveat, et poſsideat, et omnia quicquid boluerit exinde faciat, et a nullo ex noſtris Judicibus, i ſunt Comitibus. Caſtaldeis, vel a quibuſcunque Agentibus habeat pars ipſius Eccleſie aliqua requiſitione exinde, ſet perpetuis temporibus ſecuriter illut habeat, atque poſsideas in ſupraſcripta ratione. Quod vero preceptum ex juſsione ſupraſcripte glorioſe Poteſtatis ſcripſi ego Smaracdus Notarius. Actum in Sacro Salernitano Palatio, de anno viceſimoſexto ejus principatus menſe Martius Indictione ſecunda.

Sigillum affixum cum contraſigillo.

LXXXVII.

Guaiferius Princeps offert Eccleſiae S. Maximi ab ipſo conſtructae Salerni plures Clericos, multaque bona cum ſervis, & ancillis per diverſa loca; ſub conditione, quod ſi poſt ejus obitum ejus mentem exſequi haeredes ejus in Eccleſia ipſa neglexerint, Eccleſia ſupradicta in manus Abbatis S. Benedicti Salerni perveniat, qui ea exſequi curet; & eo negligente in manus Abbatis S. Vincentii. Quod ſi hic etiam omnia a laudato Principe praeſcripta non obſervaverit, ad haeredes ſuos omnia revertantur ſub eadem lege. anno 20. *imperii Ludovici Imperatoris Auguſti menſe Novembris* 2. *Ind. (Chriſti anno* 868. *). Hujus Placiti exemplar ſit ad poſtulationem Monaſterii SS. Trinitatis Metiliani, ad quod dicta Eccleſia ex conceſſione Gregorii VII. Pontificis, & Giſulphi tunc Salerni Principis, & confirmatione Urbani II., & Paſchalis II. pertinet. anno* 1118. *menſe Octobris* 12. *Ind. Arm. I. G. n.* 1. in membrana.

)(CLIV)(

IN nomine Domini Dei Eterni et Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti anno ab Incarnatione ejus milleſimo centeſimo octavodecimo temporibus Domini noſtri Gulielmi glorioſi Principis, et Ducis menſe Octubri duodecima Indictione. Dum in Monaſterio Sancte et individue Trinitatis, quod conſtructum eſt foris hanc Salernitanam civitatem in loco Metiliano, cui Dominus Petrus gratia Dei venerabilis Abbas preeſt, eſſem ego Petrus Judex, in eadem preſentia juſſu ipſius Domini Abbatis oſtenſa eſt una cartula, que continebat. In nomine Domini Dei Salvatoris Jeſu Chriſti regnante Domino Lodoyco Imperatore Auguſto anno Deo propitio ejus imperii viceſimo menſe Novembris ſecunda Indictione. Ego Guayferius divina gratia Princeps filius bone memorie Dauferi divino auxilio me adjuvante intus hanc Salernitanam civitatem a ſuper ipſa fiſtula propinquo caſa mea a fundamine uſque ad culmen Eccleſiam Dei edificavi in honore, et vocabulo Beati Sancti Maximi Confeſſoris Domini noſtri Jeſu Chriſti. Nunc autem quoque Dominus largitus eſt michi ipſius Eccleſie per hanc offertionem devote mentis offerre deſidero; unde credimus ad Dei omnipotentis miſericordiam pervenire. Primum quidem offero ipſius Eccleſie ad deſerviendum, et laudem Domini reddendum pueros hos, qui ſubtus legitur. Hi ſunt nomina eorum. Johannes Diaconus filius Urſiperti de Balentino, et alius Johanne Subdiaconus filius Leonis, Liuſprandus Subdiaconus de Liburie filius Liuperti, Empertus Clericus filius Sindeperti, Urſus filius Mauri de Salru, Lupus Clericus, quem datum habui da filii Aunefrit, & Amipertus Clericus de Liburie filius Carunci. Inſimul et de rebus meis ibi obtuli, que ſuptus legitur; id eſt terram per circuitum ipſius Eccleſie, et caſe, qualiter modo edificate ſunt, cum curte ſua, et terra baciva a ſuper ipſa Eccleſia, uno teniente, que haber fines. Da ſubtus erga parietem de ipſo viridario noſtro duos pedes ab eodem pariete ceſſante, et perexiente in platea, que deducit ad portam de Riſpizzi; ab inde ſaliente a capite de ipſa caſa, quod Gualpertus ſervus noſter ibi edificavit per latere erga ipſa via, que deducit ad caſa de Rotenſe, et ceteris, qui illuc habitant, quomodo ipſe terminus diſcernit; et faliente ſub caſa de fine Audirami; et revolvente per ipſa via, et ſaliente uſque ſub caſa filii Perti filii Feleſſuni, qualiter modo caſe noſtre ibi edificate ſunt; et ſepe erga ipſa via, er ſerolatum factum eſt; et de ſuperna parte da ipſo monte fine item anditus a caſa ipſius Filiperti, et Madelmi filii Donandi, & Gaudioſi, et Lamfrit filii Laduli, ſicut et inde ſepe diſcernit, et ſerolatum fictum fuit. De alio vero latere diſcedendo ſub ipſo andito a caſa ipſius Lanſridi, quomodo modo ibi ſepe eſt, et de rictum in ipſo pariete, que nos miſimus retro ipſa abſida de ipſa Eccleſia Sancti Maximi; & inde, qualiter ipſe pariete edificatus eſt, per directum deſcendente uſque in ipſa priori fine de ipſo pariete, qui venit da ipſo viridario noſtro a ſuper ipſa fiſtula ceſſando inde duo pedes. Infra has autem fines in integrum terram illam cum caſis ſue, et cum ipſo pariete retro ipſa abſida in ipſa Ecclesia offerui; illa vero terram, et vacive, er eum edificio ſuo, que eſt da iſta parte de ipſo pariete, qui retro ipſa abſida eſt, in noſtra, vel de noſtris heredibus reſervavimus poteſtate. Introitum quidem habeat ipſa Ecclesia, et Sacerdotes illius da parte ipſa de ipſa platea, ubi ipſi cancelli poſiti ſunt. Er nos, et noſtris heredibus liceat introire in ipſa Eccleſia da iſta parte de ipſa caſa noſtra, ubi ipſe anditus modo eſt, uſque ad ipſa Regiam, que in ipſa Eccleſia edificata eſt in ipſa ſubdita ſubtana de ipſa Eccleſia, ubi altario in onore Sancti Bartholomei Apoſtoli edificatum eſt. Simulque, et pro villis offerimus ibique terram, que appellatur de Pandula ad ipſe quercie capientem ſeminatione modiorum quatuor, eſt ibi arbuſtum vitatum. Alia pecia ad Tyra modio raſu. Alia terra da la Peſone de modiis duo, qui eſt caſattina. Alia terra, que nominatur da Roſolio, modiorum duodecim, et eſt cum arbuſto, et caſtanetu, er quercietum, ſeu avellanetum. Alia terra, que nominat Caſamauroſe; et alia terra, que fuit da Domminu, qui eſt arbuſto vitatu modio uno. Suut inſimul ſeminatione de faſuli modii viginti, et eſt circa Caſaamabile,

quam

Digitized by Google

quam et integrum ipſo caſale da Caſaamabile uno teniente, quantum modo ibidem habeo, aut in antea ibi adquiſiero cum ipſu ſervu noſtrum nomine Palumbu, cum uxore, et filiis, et filiabus, et pertinentia ſua, quod mihi dedit Leo de Alexandria; Hec omnia eſt finibus Sarnenſibus. Insimul et integram rem illa, que eſt in locum, qui vocatur Malianu Salernitane finis; qui diſcernit inter hec rebus, et rebus, que fuit Aleriſſi infra iſte fines, in integrum cum ipſa caſa, que inter hac poſita eſt, cum omnia intra ſe habentibus, ibique obtulit, et quantum ibi adhuc paravero; et inſuper iſta offertio offertum permaneat. Quam et, si dei vocatio michi evenerit, ubique, et aliter modo de rebus mea non pareat judicatum, per iſtam offertionem volumus, atque ſtatuimus, ut pro ſalutis anime mee eveniat integram portionem meam de rebus ſubſtantiis meis per diversis locis in prefata Eccleſia Sancti Maximi, que ad filii noſtri reliquimus, ut talem portionem inde percipiant Rectores ipsius Eccleſie, in poſſeſſione ipsius Eccleſie, quale unus de meis filiis abſque ſervis, et ancillis, qui continunt in ipſa mea portione; quod volumus, ut liberi vadant pro ſalutis anime noſtre; qui habuerint ciſpite cum ſuo ciſpite; et qui ciſpite non habuerint, ſufficiant illis libertate ſua. Tali ordine ſupraſcripte noſtre Eccleſie Sancti Maximi ea, que prelegitur, omnia offeruit, ut ex ea ſemper ibi oſpitium, et elemoſina eſſet debeat per paupere, et vidue, ac debiles, per ſacerdote illo, que Ego ibi ordinavero. Et poſt defunctionem noſtram licentiam habeant heredes noſtris ibi ordinationem facere poſt obitum illorum Sacerdotum, que nos ibi reliquerimus ordinati; nam ne quod fiant heredes mea inde aliquid tollere, aut ſubtrahere poſſit, aut cuilibet per quamcumque ratione dandi, aut alienandi; niſi tantum, ut ordinationem ibi faciat de Sacerdote, qui bonum habeat teſtimonium; ut ſemper ibi elemoſina, et oſpitium eſſe debeat de debiles, et pauperibus, et viduis pro mee ſalutis anime. Et ſi Pontifex hujus Salernitane Sedis Eccleſie iſta noſtra Eccleſia legibus advincere potuerit, volo enim, ut tantum ipſa Eccleſiam cum ſuis parietibus habeat; nam nullam aliud, quud ſupra legitur, quod ibi modo dedimus, aut in antea dederimus; ſet neque anditum ibi ad ingrediendum habeat, ſet tantum oſpitium elemoſinarum fiat inde ſemper adimpletum de omnia, que ibi modo dedimus, aut in antea dederimus. Et si heredes noſtri hoc non adimpleverint, aut si inde aliquid ſubtraxerint, vel si a parte Palatii illorum fuerit contratum, aut tultum, volo, ut veniat in poteſtate Abbatis S. Benedicti, qui in illis diebus fuerit, Eccleſia ipſa cum omnia, quod ſupra legitur, tantum ad ordinationem ibi faciendam de Sacerdote bonam famam habente, qualiter ſemper elemoſina, et oſpitium, qui ſupra legitur, adimpletum fiat, nam non quod exinde ſubſtraere aliquid poſſit, neque in v caria dandum, vel quodlibet ingenium, quomodo homo cogitare potuerit tollendum, aut dandum. Et si Abbas Monaſterii S. Benedicti ea, que ſuper legitur, non adimpleverit, et aliquid inde tollere, aut minuare preſumpſerit; volo enim, ut in ea ratione, quomodo ſuperius legitur, eveniat in poteſtate Abbatis, qui inde illo fuerit Monaſterii S. Vincentii, ut ipſe ibi ordinent, qualiter ſuperius legitur, bonum Sacerdotem, qui, ut ſupra dictum eſt, adimplere debeat; nam non quod aliquid exinde ſubtrahere, aut minuare per quamcumque rationem poſſit. Et ſi Abbas ipſius Monaſterii hec non adimpleverit, vel ſi aliquid inde minuaverit per quecumque modo, tunc in integrum omnia, que ſupra legitur, revertantur in proprietatem ad heredibus meis ad dominandum, vel ordinandum, ſicut propria ſua rebus. Nam non ut et ipſi poſſit ex illa rebus per quecumque modo dare cuicumque, aut alienare; niſi ſemper per ipſorum ordinatione iſta merces ſe adimpleatur; ut fiat inde oſpitium, et elemoſinam, ſicut dudum legitur. Nam ſi alio modo heredes mei ea, quod ſuperius legitur, removere queſierint, aut contrare preſumpſerint, vel ſi exinde alicui dare preſumpſerit per quodlibet modo, illud, quod datum paruerit, ſit diruptum, et permaneant, ſicut ſuperius legitur. Et ſi contigerit, ut veniant iſta Eccleſia in ordinatione de predicta venerabilia loca per neglegentia de meis heredibus, ſi obſervare contempſeris ea, que illis ſtatuimus, et dum ipſa venerabilia loca, si ſic obſer-

obſervaverint, ſicut ſupra nos precepimus, et ordinavimus, de ipſa Eccleſia, et de ejus rebus heredes mei non poſſit inde aliquid ſubtrahere, aut minuare, niſi plicentur ſecum Abbates illo, qui fuerit ad ordinandum ibi Sacerdotem. qui adimpleatur ſupraſcripta noſtra precepta. Et si amplius inde contrare preſumpſeris, aut tollere queſierint; jam nullam ibi habeat poteſtatem ordinandi, aut dominandi, & ubi illorum ſcriptum iſte per duobus, aut tribus vicem ante Judicem puplicum oſtenſum, et relectum fuerit, et in antea inde perſeveraverit cauſandum, centum Beneventanos ſolidos ſit culpabilis componendi illorum Abbati, in cujus in illis diebus fuerit dominatio; et in antea inde taciti maneant. An expoſitum ne forte agatur cuſtodibus ſupraſcripta venerabilia loca, ea, que nos ſuper deteſtabimus, ut illos perdere debeas, & revertantur ad meis heredibus, si factum fuerit, sicut ſupra legitur, iſta fiat; et omnes laborationes, que adhuc fecerimus, quantum eſt iofra iſte fines erga ipſa Eccleſia, in prefata Eccleſia permaneat. Prior hec omnia, que ſuper legitur, judicavi; ut dum ego, qui ſupra, Guayferio evixero, in mea ſint poteſtate omnia faciendum, quod voluero, et aliis modis judicandi, qualiter michi placuerit, et quod in aliis modis per quamcumque rationem exinde judicavero, ſtabilis, et firmum permaneat. Nam si aliter a nobis judicatum non fuerit, predicta omnia cum fine, & viis ſui in ipſa Eccleſia permaneat. Quam et huic confirmo, ut ſi toti filii noſtri abſque filios, vel filias de legitime ſue uxori defuncti fuerint, et rebus, que illorum reliquerimus, injudicatum reliquerint, homnes enim illa rebus abſque ſervis, et ancillis pro illorum et noſtre ſalutis anime eveniat in iſta Eccleſia S. Maximi; ſervis vero, et ancillis cum ſua pertinentia, qui habuerit, vadant liberi, & qui non habuerit, habeat libertate ſua. Et hoc tinore te Totonem Notarium ſic ſcribere rogavi; ut hec offertio mihi reddas, ut ex ea faciat quod michi placuerit. Actu Salerno menſe, et indictione ſupraſcripta. Ego Sikembardus teſte ſum. Ego Sicardus me ſubſcripsi. Ego Lademari me ſubſcripsi. Ego Adelchiſi filius Bertu me ſubſcripſi. Ego Gaydo me ſubſcripsi. Ego Lando Gaſtaldeus. Ego Alays filius Alays teſte ſubſcripsi. Ego Grimoaldus me ſubſcripsi. Ego Petrus teſte ſum. Ego Radunis teſte ſum. Ego Benedictus. Cum autem ipſa cartula oſtenſa fuit, quoniam littere ipsius oſtenſe cartule in tantum erant in pleriſque partibus pre nimia vetuſtate delete, quod cum ſummo periculo vix legi poterant, velut omnibus litterarum ſcientibus illud videntibus manifeſte apparet; idcirco ipſe Dominus Abbas pro parte ipsius Eccleſie S. Maximi, que videlicet Eccleſia ſupraſcripto Monaſterio Sancte Trinitatis pertinet per firmam cartulam Domini Septimi Gregorii venerabilis Pape, concedente etiam Domino Giſulfo in illo tempore Salernitano Principe; et ipſa cartula tipario ejuſdem Domini Pape plumbea bulla bullata eſt; et per confirmationem unius privilegii Domini Urbani Secundi Pape, quod datum fuerat Venuſie per manus Johannis Sancte Romane Eccleſie Diaconi Cardinalis, & Proſignatoris ipſius Domini Urbani Pape undecima Kalendas Octobris anno predicte Incarnationis milleſimo octogeſimonono Indictione tertiadecima pontificatus ejus anno ſecundo; et per confirmationem alterius Privilegii Domini Paſcalis ſecundi Pape, quod datum fuerat Salerni per manus ſupraſcripti Johannis tertia Kalendas Septembris Indictione octava, anno predicte Incarnationis milleſimo centeſimo, pontificatus ipſius Domini Paſcalis ſecundo, & in eo ſubſcriptus eſt ipſe Dominus Paſcalis, et complures Epiſcopi, & Cardinales, me deprecatus eſt, quatinus ipſam cartulam, que per juſſum ejuſdem Domini Abbatis, ut prelegitur, oſtenſa eſt, in hac cartula declarari juberem. Quibus denique precibus annui, & ipſam cartulam te Johannem Notarium, et Advocatum in hac cartula litteris declarare juſſi. Memorans quia quod ſuperius diſturbatum eſt in uno loco legitur intus, et in alio jus, et in alio ejuſdem Domini.

✠ Ego qui ſupra Petrus Judex.

LXXXVIII.

Digitized by Google

LXXXVIII.

R Adoaldus filius Leopardi donat, & coſirmat Urſo filio Truppoli terram in Caſtelione, ubi ad Palumbulu dicitur, ſuſcipiens ab eo launegilt maniciorum nuſcini *par unum. anno* 17. *Guaiferii, &* 1. *Guaimarii ejus filii menſe Novembris* 11. *Ind.* (*Chriſti anno* 877.) *Arc.* 87. *n.* 417. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimodecimo anno principatu Domini noſtri Waiferi, et primo anno Domini noſtri Waimario magni Principibus menſe Nobember undecima Indictione. Ideoque Ego Radoaldus filius Leopardi dono, adque per an cartulam confirmo tibi Urſi filio Truppoli terra mea cum binea, cot abeo in Caſtelione, ubi proprio ad Palumbulu bocatur, qui abet finis de una pars fine mea, qui ſupra, donatoris, de alia pars fine Walperti germanis meo, de ſupto pede fine tua, qui ſupra Urſi, cot tu pro ipſa optaba a Sadi germanus meo abuiſti; de ſuper capite fine cumunaliter, como ipſe peſtellus decernit. Infra iſte ſupraſcripte finis eſt in latitudine in capite per menſuriam, et in medio locum, et in pede in latitudine paſſu uno ad paſſu juſto homine menſurata infra ſuprаſcripte finis, et como menſuria dicernit; totum in integrum ipſo tibi, qui ſupra, Urſi donabimus in omnibus ad poſſidendum, et faciendum cod bolueritis, una cum bia ſua. Et ad ipſo donum firmandum ſuſcepit da te, qui ſupra, Urſu launegild manicios nuſcini pario uno; fenitum bero mea donatione, ut amodo, et ſemper tu, et tuos heredes ipſo abere, et poſſidere baleatis. De quibus me repromicto ego, qui ſupra, Radoaldus donator, et hobligo me et meus heredes tibi, qui ſupra, Urſi, et ad tuos heredes iſta mea donatione, ſicut ſuperius legitur, ab omnis homine in antiſtare, et defendere promictimus. Quit ſit menime in antiſtare potuerimus, aut ſi nos ipſis forſitans per collibet ingenium retornare queſietimus, queſtio noſtra ſit bacuam, et ſerquidam, et ſimile rebus in eundem loco bobis componere ſpondemus, quale iſta mea donatione in diebus illi baluerit; et de colludio bobis juremus. Iterum et ſi uxor mea de iſta mea donatione bobis exinde tallerit pro ipſa hopeabi ſua de ſuo morgincapu, per iſtam cartulam, et per ſupſcetum launegild hobligo te, et tuos heredes tollere alio tantum per adpretiatum de ipſa binea mea, qui cum iſto conjuntum eſt, et firme ipſo poſſiatis, et an cartulam in ſupraſcripta ratione. Et te Joanne Notario ſcribere rogabi. Actum Salernum menſe, et Indictione ſupraſcripta feliciter.

✠ Ego Sadelperdo me ſubſcripſi.
✠ Ego Wandilperto me ſubſcripſi.
✠ Ego Donedeo me ſubſcripſi.
✠ Ego Rardelhiſi me ſubſcripſi.

LXXXIX.

V Incentius Presbyter filius Benedicti vendit Angelberto Presbytero filio Leonis terram cum arbuſto in loco Nuceriae, ubi Agella dicitur, pro quinque tremiſſibus anno 17. *Guaiferii, &* 2. *Guaimarii ejus filii menſe Aprilis* 11. *Ind.* (*Chriſti anno* 878.) *Arc.* 35. *n.* 71. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimodecimo anno principatus Domini noſtri Waiferi, er ſecundo anno Domini Waimari Principibus menſe Aprilis undecima Indictione. Ideoque Ego Bincenti Presbiter filius Benedicti habitator ſum in loco Noceria, bindedit tibi Angelberti Presbiteros filius Leoni una pecia de terram meam cum arbuſtu bitatu, quem habeo in predicto loco Noceria, ubi Agella bocatur, habentes finis ipſa terra de uno latu, et de uno capu fine bia publica, er de alio latu cum terra tua, qui ſupra, hemtori meo conjuntum eſt, et de alio capu fine terra, qui fuit Lupi, ſicut ipſa carraria decernit tua, et de germano tuo clanſo iſto, ſicut fini poſite ſunt. Unde nec mihi, qui ſupra, binditori, neque ad alius hominem nihil reſerbabit portionem, ſet totum in integrum tibi, qui ſupra, bindedit, una cum inferius, et ſuperius, et cum bice de bia ſua ad poſſidendum. Unde pro iſta meam binditionem de preſentes recepi a te hemptorem meum tremiſſi quinque, finitum babeo totum pretium. Heam rationem, ut amodo, et ſemper tu, qui ſupra, et tuos heredes predicta mea binditione habere, et poſſidere baleatis. De quibus me repromitto Ego, qui ſupra, Bincenti Presbiter, et meoſque heredes hobligo tibi, qui ſupra, Angelberti Presbiteri, bel ad tuos heredes, ut iſta noſtra binditio bobis hab omnis hominem in anteſtare, et defendere ſpondimus. Et quid ſi non potuerimus, aut ſi nos ipſi per quolibet ingenio retornare queſierimus, dupplo ſupraſcripto pretium nos bobis componere ſpondimus, et inſuper quod iſta noſtra binditio apur bos remelioratum fuerit in quabis parte, aut ſuperfactum hedificium, ſub eſtimatione pretii nos bobis reſtituamus, et de colludio ſecundum legem nos bobis ſatisfaciamus, et hanc cartula, ut ſupra, ſit firma. Et te Adelmari Notario ſcribere rogabit. Actum Noceria feliciter.

✠ Ego qui ſupra Bincenti Presbiter me ſubſcribſi.
✠ Ego Lioprando filio Perſi teſte ſubſcribb.
✠ Ego Odelmannu filio Vabſandi teſte ſubſcribſi.
✠ Ego Eumpertus Diaconus ita nobit.
✠ Ego Richardu reſte ſubſcribſi.
✠ Ego Andrea filio Lupi teſte ſubſcribſi.

XC.

SEnatus filius quondam Ragimperti vendit Benenato filio Biati terram in loco Puteoregente, ubi Agella dicitur, pro ſolidis quatuor. anno 19. *Guaiferii, & 4. Guaimarii ejus filii menſe Februarii* 13. *Ind.* (*Chriſti anno* 880.) *Arc.* 31. *n.* 180. in membrana.

IN nomine Domini nonodecimo anno principatu Domini noſtri Waiferius, et quarto anno Domini Waimari Principibus menſe Februarius tertiadecima Indictione. Ideoque Ego Senato filius quondam Ragimperti, qui ſum habitator in Noceria, bindidi tibi Benenati filii Biati terra mea cum arbuſtu bitatu, quem abeo in loco ad Puteumregente, proprio Agella bocatur, habentes finis de uno latu, et de uno capu fine bia publica, et de alio latu, et de alio capu fine terra tua, qui ſupra, Benenati. Infra iſto predicto clauſum quartam pars una tibi; qui ſupra, exinde bindidi, aut in quomodocumque ibi abere potuero. Unde nec michi, qui ſupra, binditori, neque ad alius homines nihil reſerbavit portione, ſet totum in integrum cum ſuperiores, et inferiores, et cum bice de bia ſua tibi, qui ſupra, emtori meo bindidi ad poſſidendum amodo, et ſemper tu, et heredes tuis vel in omnibus faciendum quod bolueritis. Unde pro ipſa mea binditione recepit a te, qui ſupra, emtore meo ſolidos quattuor, aba duodecim dinarii pro ſolido, ex moneta Domini Waiferii finitum abeo totum

totum pretium. Eam ratione obligo me, qui ſupra, Senato, et meiſque colligo heredes tibi, qui ſupra, Benenati, vel ad tuis heredibus, ut ipſa noſtra binditio nos vobis ab omnis homines in antiſtare, et defendere promittimus. Et qui ſit minime in antiſtare non potuerimus, aut per nos ipſi per quolibet ingenio retornare queſierimus, antipoſuit tibi, qui ſupra, emtori meo, ut licentia abeatis introire in dupplo in ipſa terra mea cum arbuſtu bitatu, qui dicitur de Gaugipertu, qui conjunctum eſt cum ipſa curte, et terra tua, qui ſupra, emtori per menſura, aut per adpretiatum ipſo inde tollite, et ſecuriter ipſo poſſideatis; et de colludio vobis juremus. Et te Ramipertus Notarius ſcribere rogavit. Actu Toſtatiu in ipſu Mercatu menſe, Indictione &c..

✠ Ego qui ſupra Senato me ſubſcripſi.
✠ Ego Majo teſtis.
✠ Ego Adelpertus teſtes ſum.
✠ Ego Alerili teſte ſum.
✠ Ego Johanne teſte ſum.
✠ Ego Taſſilo teſte ſum.
✠ Ego Acipertus teſte ſum.
✠ Ego Grimo teſte ſubſcripſi.

XCI.

ODelbertus habitator Nuceriae vendit Angelperto quartam partem terrae, quam emerat a Lupelghiſa uxore Walperti filii Boniperti, in loco dicto ad Torcle, & aliam terram loci Agella pro duobus ſolidis monetae Salernitanae. anno 4. *Guaimarii menſe Auguſti* 13. *Ind.* (*Chriſti anno* 880.) *Arc.* 35. *n.* 203. in membrana.

IN nomine Domini quarto anno Principatu Domini noſtri Waimarii menſe Auguſtu tertiadecima Indictione. Ideoque Ego Odelbertus filius . . . . . qui ſum habitator in Noceria, bindidi tibi Angelperti filio . . . . . . leoni integram ipſa quartam meam portionem, quod ego emtum abeo da Lupelghiſſa, qui eſt uxor Walperti filii Boniperti, de terra ipſa campenſe, qui dicitur ad Torcle, quas ſuperdicte Lupelghiſe exinde pertenuit de ſuo morgincapu, qui abet finis de una parte terra Sancte Marie de Nocerea, et de capite fine terra de heredes Raginperti, et Adelberti, et de alio latu fine terra Adelperti filii idem Adelperti, et de alio capite fine bia publica. De iſto clauſum integram ipſa quartam exinde tibi bindidi, qui ipſius Lupelghiſe de ſupraſcripto viro ſuo pertenuit. Inſimul bindidi tibi ipſa quartam portione de terra cum arbuſtu bitatu, et caſtanietu uno teniente de ipſo metianu, quod tu emtum abuit da ſupraſcriptu Walpertus, cui exinde pertenuit ipſius Lupelghiſe de ipſa terra de ſuo morgincapu, et ſicut cartula tua contine, quod da ipſu Walpertus firmatam abuit de terra ipſa, qui dicitur Agella, ad ipſe placarie ipſa metiana. Unde de ipſa quartam portione de jam dicte terre, ſicut ſuper dictum eſt, nec mihi, qui ſupra, binditori, neque ad alius homines nihil reſerbavit portione, ſet totum in integrum ipſa quartam exinde tibi, qui ſupra, bindidi ad poſſidendum cum bice de bia ſua amodo, et ſemper tu, et heredes tuis vel in omnibus faciendum quod bolueritis cum integra ipſa quartam de ipſa lignamen de ipſa caſa, quod abuit da ipſu Walpertus. Unde pro ipſa noſtra binditione recepit a te, qui ſupra, emtore meo ſolidos dui, aba duodecim dinarii pro ſolido, ex moneta Salernitana, finitum abeo totum pretium. Eam ratione obligo me, qui ſupra, Odelbertus, et meiſque colligo heredibus tibi, qui ſupra, Angelperti Presbiteri, vel ad tuis heredibus, ut ipſa noſtra binditio nos vobis

ab

ab omnis homines in antiſtare, et defendere promittimus. Et qui ſit minime in antiſtare non potuerimus, aut per nos ipſi per quolibet ingenio retornare queſierimus, dupplo ſupraſcriptu pretium nos vobis conponere ſpondemus; et inſuper quod remelioratum fuerit ſub eſtimatione pretium nos vobis reſtituare placitamus; et de colludio nos vobis juremus. Et iterum tangimus, ut, ſi uxor mea introierit in iſta mea binditione, et quantum vobis exinde tulerit, antipoſuit vobis, qui ſupra, ut per iſta cartula licentia abeatis vos, aut veſtris heredibus introire in alia res mea, ubi abuerimus, et tollite exinde alio tantum per menſura, aut per adpretiatum, quantum vobis exinde tulitum fuerit; et ſic vobis ipſo amodo tradedit, adque antipoſuit, et an cartulam, ut ſupra, ſit firme. Et te Ramipertus Notarius ſcribere rogavit. Actu Noccria menſe, Indictione &c.

✠ Ego Wiſelgari teſte ſum.
✠ Ego Urſu teſte ſum.
✠ Ego Johannes teſte ſum.
✠ Ego Petrus teſte ſum.
✠ Ego Airiſi teſte.
✠ Ego Lupu teſte ſubſcribſi.
✠ Ego Urso teſte ſubſcribſi.
✠ Ego Joanne teſte ſum.
✠ Ego Godelperto teſte ſum.

XCII.

URſus, & Lupus filii Leprandi relaxant Ractiperto Presbytero filio Ractemundi tres partes terrae in loco Pupiano ad eos pertinentes, unam ſcilicet ad Lupum a genitore ſuo, duas ad Urſum, alteram videlicet a genitore, & alteram a Johanne germano ſuo; pro quibus pretium quatuor tremiſſium recipiunt. anno 5. *Guaiferii menſe Februario* 14. *Ind.* (*Chriſti anno* 866.) *Arc.* 31. *n.* 245. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatu Domini noſtri Waiferi magno Princeps menſe Februario quartadecima Indictione. Ideoque Nos hi ſumus germani Urſu, et Lupu germani filii Leprandi per unc eſcriptu promictemus tibi Rattiperti Presbiteri filii quondam Ractemundi de ipſa terra cum arbuſtu bitata in loco Pupianu ſubto Man . . . . binu, quem tibi Radipertu Presbyter filius . . . ante hos annos per cartulam de quid quantu mihi, qui ſupra Lupi, de ipſa terra pertine de predictu genitore meo, & Ego, qui ſupra, Urſu de ſemiliter de quantu mihi de ipſius genitore meu pertine, quam et de ipſa ſortione Johanni filii Liuprandi germano meo de ambas due ſortioni ego, qui ſupra, Urſu tibi in integrum relaxabit, et ego, qui ſupra, Lupu unam ſortione, quod mihi de ipſius genitore meo mihi pertine, in integrum ipſo tibi relaxabit. Hunde pro hanc mea relaxatione de preſentes recepi a te, qui ſupra, Ego, qui ſupra, dues portione Urſu, et Ego, qui ſupra, Lupu unam portione de ipſo pretio, hoc eſt inſimul tremiſſi quactuor. Eam ratione obligamus nos, et noſtri heredes tibi ſupraſcripto Ractiperti Presbitero, vel ad tuos heredes, tibi, vel cui ipſo dederitis, eam ratione, ut ipſo vobis defendamus de nos, et de noſtri heredes; et Ego, qui ſupra, Urſu da nos, et da Johanne filio ipſius Liuprandi, vel de ejus heredibus. Et qui ſit menime potuerimus, aut per nos ipſi per quolibet ingenio retornare ao queſierimus, nos, qui ſupra, Urſu de partibus noſtri dece ſolidos, et ipſo vobi per inbitis defendamus, et nos, qui ſupra, Lupu quinque ſolidos vobi cumponere, et ipſo vobi

bi per inbitis defendamus, et hunc eſcriptu, ut ſupra, ſit firme. Ec te Cumpertu Notarius ſcribere rogabi. Actu Salerni in eadem cibitate.

✠ Ego qui ſupra Urſu me ſubſcribſi.
✠ Ego Benedictus teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Sadelpertus teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Madelbertu teſte ſum.
✠ Ego Lupini teſte ſum.
✠ Ego Airiſi teſte.
✠ Ego Lupus teſte ſum.
✠ Ego Aitio teſte ſum.
✠ Ego Adelghis teſte ſum.
✠ Ego Lioprando filio Perſi teſte ſum.
✠ Ego Richardo teſte ſum.
✠ Ego Petrus teſte ſubſcripſi.

XCIII.

Ermenandus filius Leonis de Priatu donaverat Leoniperto germano ſuo curtem, quam incolebat in dicto loco Priatu cum arboribus, territoriis, domibus, et ceteris, quae a ſuo genitore habuerat, recipiens a dicto Leoniperto launegilt cappellum *unum* fuſcum, *reſerbans ſibi, dum vixerit, & Veneſindae uxori ſuae, ſi thorum ejus cuſtodierit, memoratorum bonorum uſumfructum. Fit modo hujus donationis per hoc exemplar memoria. anno* 5. *Guaimarii menſe Junii* 14. *Ind.* (*Chriſti anno* 881.) *Arc.* 101. *n.* 72. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatus Domini noſtri Waimario glorioſi Principis menſe Junius quartadecima Indictione. Brebe memorationis factum a me Ermenandus filius Leoni de Priatu de eo, quod ante bonorum hominum, qui ſubter ſcripti ſunt, a me, qui ſupra, Ermenandus oſtenſum eſt ipſa cartula donationis, qui continebat, ut ego donatum, adque conceſſum havere Leoniperti germano meus integra ipſa curte mea, quem abeo de predictum genitorem meum, ubi reſedeo, in ſupraſcriptum locum Priato, ipſa curte cum arvoribus, et rebus, et territorie, et cum integre ipſe caſe, que ibi poſite ſunt, inſimul et alie homnes rebus, et territorie, quem de predicto genitorem meu habeo, cum propie finibus, et viebus ſue, et cum homnibus pertinentie ſue, ſicut dixi, quit quantum de predicto genitore noſtro pertinet, totum in integrum cum ſuperius, et inferius ei in integrum conceſſiſſet poſſidendum, et launegild continebad eodem cartula, ut inde receptu habuiſſet cappellu fuſco uno, er ſic continebad ipſa ipſa cartula; ut in eam videlicet rationem hec omnia ei conceſſiſſet; ut dum ego, qui ſupra, Ermenandus evixero, in mea ſiat poteſtate faciendum quit voluero, et poſt vero meu obitu, dum vixerit Voneſiuda uxor mea, et lectum meum cuſtodierit fruens, et lavores exinde in integrum de ſubto, et de ſuper in ejus ſit poteſtate faciendum quod voluerit; aliut continebat ſecundum legem de launegild ipſa cartula eſſet confirmata; ſcripta eſt cartula illa per Cumpertus Notarius in quarto anno principatus Domini Waiſerii de menſe Octuber tertiadecima Indictione; et ibi ſcripti erat manibus ſuis Johannipertus, et Spendeo Presbiter, ſeu et Ermenandus, et Audo Presbiter, et Forte Presbiter, et Luperiſi Presbiter, et Perginpertus Diaconus, et Liodelgari, et cum iſta cartula, quo et ſuperius legitur, ſic ante ſubſcriptorum vonorum hominum, qui ſubterſcripti ſunt, quod oſtenſa, et relecta fuit, et taliter continentem inde, ut in poſterum recordetur, hoc exemplum relebavit Civitate Salerno.

XCIV.

RAdipertus filius Johannis permutat cum Leone filio Gaidiperti terras, quas habet in loco Corolanu, ab eo terras alias in eodem loco, & ſolidum unum Bizantinum recipiens. anno 15. Guaiferii menſe Septembris 9. Ind. (Chriſti anno 875.) Arc. 84. *n.* 11. in membrana.

IN nomine Domini quintodecimo anno principatu Domini noſtri Waiferi menſe September nona Indictione. Ideoque Radiperto filio Johanni per anc cartula vicariavit tivi Leoni filio Gaidiperti terras cum arbuſtu bitatu, quem abeo in locum Corolanu, qui abet finis ipſa terra de uno latu fine mea, et de alio latu fine tua, et de ſuper capite fine Urſi filii Erchemperti, et de ſubto capite fine via infra finis; in integrum tivi, qui ſupra, vicariavit in omnibus aviendu, & faciendu quit boluerit. Unde in preſente recepi a te, qui ſupra, Leone terras tua, que eſt in ipſo locum, & uno ſolido Beſantio per alia cartula fenitu eſt, ea rationem, ut amodo, et ſemper abere, et poſſidere balcatis tam bos, quam et tuis eredibus. Unde quibus mee repromicto, et meis eredibus colligo tivi, et ad tuis eredibus ex dicta mea vicariatione ab omnis omines in antiſtare, & defendere promictimus. Quit si menime in antiſtare, aut defendere non potuerimus, aut ſi per nos ipſi forſitans per quolibet ingenium retornare queſirimus, ferquidam terra, et simile in eodem locum nos bobis componere ſpondemus; & inſuper quantu apud bos inmelioraru paruerit ſub eſtimationem pretiis nos bobis reſtituemus, et de colludio autem ſecundum lege nos bobis juremus. Unde te Poterico Notario tali tinore ſcribere rogavit. Actum Salerno menſe, Indictione &c.

✠ Ego Ladegasi teſte ſubſcripsi.
✠ Ego Rampertus Notarius teſtis.
✠ Ego Ademari teſte ſum.
✠ Ego Sadi teſte ſubſcripsi.
✠ Ego Coſtantinus.
✠ Ego Telgrimu.
✠ Ego Sichelpertus teſtis ſum.
✠ Ego Warneprando teſtis.
✠ Ego Mauro teſtes ſum.

XCV.

LUpus Fradelperti Bonatrudae filiae Lupi, quam ſibi conjugio ſociavit, ſecunda die nuptiarum coram parentibus, & amicis tradit ſcriptum morgincap: ſeu quartam partem ſuorum bonorum tam a ſe hactenus poſſeſsorum, quam eorum, quae in poſterum acquirere poterit. anno 7. Ademarii menſe Novembris 9. Ind. (Chriſti 860.) Arc. 101. *n.* 388. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimo anno principatu Domni noſtri Ademari menſe Nobember nona Indictione. Ideoque Ego Lupu filius Fradelperti, dum mihi te Bonatruda filia Lupi in meo ſociabis conjugi, tunc in alia dies nuptiarum ante amici, & parentis ſupraſcriptis do, adque per une ſcriptura libellum, et a teſtibus roboratum tradidi tibi, que ſupra, uxori mea morgincapu, ideſt quarta pars ex omnibus rebus ſuſtantie mee, hoc ſunt de caſe, trinſecum caſe, curtis, territorie, arbuſta, caſtanieta, habellanieta in montes, quam

quam et in planum, ſerbis, et ancille; peculia, res mobile, adque immobile da omnia, et in omnibus de quit quantum modo abeo, bel cod in anteas ajungere potuero, de totum in integrum ipſa quarta tibi, que ſupra, conjugis mee tradabi ſemper ad abendum eam ratione, ut neque a me ſupraſcripto biro tuo, neque a meis eredibus, neque a nullos quempias ominum nunquas abeis requiſitione de ipſa quarta mea traditione, ſet in perpetuo tempore ſecuriter, & firmiter abeis a faciendo quit bolueri. Sequenter lex te Johanne Notario ſcribere rogabet. Actu menſe, Indictione &c.

✠ Ego Rodeprando teſte.
✠ Ego Ragenprando teſte.
✠ Ego Odelprando teſte.
✠ Ego Widecauſo teſte.
✠ Ego Maurus teſte.
✠ Ego Angelprando teſte.
✠ Ego Fromerico teſte.

XCVI.

Waldipertus filius Adelperti de Murtula reſtituit Lupo, & Lamperto, & Amiperto Diacono, & Walperto filiis Boneperti, et Radeprando filio Raduli, & Adelprando filio Ratimperti terram campenſem, quae propria ipſorum erat. anno 5. Siconis, et Petri Rectoris ejus, & 1. Ademarii menſe Februarii die Veneris 2. Ind. (Chriſti anno 854. *) Arc.* 84. *n.* 14. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatu Domini noſtri Siconi, et Domini Petri Rectori ejus, quam primo anno Domini Ademari Principibus menſe Februario dies Beneris ſecunda Indictione. Memoratorium factu a Nos Lupus, et Lampertus, et Amipertus Diaconus, et Walpertus germani filii Boneperti, et Radeprandus filius Raduli, et Adelprandus filius Ratimperti, quomodo ante bonorum hominum, qui ſubter ſcripti ſunt, retradidit nobis Waldipertus filius Adelperti de Murtula ipſa terra campenſe, quem abuimus propio . . . . am, qui cum terra ipſius Waldiperti junctum eſt, et de unu latu fini terra Sancte Marie, et de unu capu de filio Rapperti, et de alio capu fini bia publica de ipſa terra abuimus intentionem cum ipſu ſupraſcripto Waldipertus, et amodo nobis ipſa terra tradidit, ſicut de ante os annos noſtra fuit, et manifeſtabit ipſe Waldipertus, ut da modo de ipſa terra per nullis modi, nec per nullo ingenio nobiſcum exinde non tendere, au caſare de ipſa ſupraſcripta terra. Factum eſt in Toſtazzu in ipſo Mercatu. Et Urſu Notario interfui.

✠ Ego Gaudipertus.
✠ Ego Giſo filio Leoni teſte.
✠ Ego Adelfreda teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Leomari teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Rotertiſi teſte ſubſcripſi.

XCVII.

Caſſiperga filia Lioſperti , & relicta quondam Ragimperti vendit quartam partem bonorum omnium viri ſui Toderico filio Jubini pro quatuor tremiſſibus . anno 5. Siconis , & Petri , & 1. Ademarii menſe Octobris 3. *Ind.* (*Chriſti anno* 854.) *Arc.* 84. *n.* 12. in membrana .

IN nomine Domini quinto anno principatu Domni noſtri Siconi , et Domni Petri , et primo anno Domni Ademari Principibus menſe Octubrio tertia Indictione. Ideoque Ego Caſſiperga filia Lioſperti , et relicta fuit quondam Raginpertu filio Arniperti filii Abiſcu biro . . . .. traditu abuit morgincapu quartam partem de omnes res· ſua . Modo congrugu eſt mihi de ipſa quartam mea bindere beñior in preſentia Ragenprandi Sculdais, ab eo interrogata ſum ne aliquas biolentia a quabis homine patere ; per mea bona bolumtate , et ſecundu lege mihi contentiente duos parentis . . . .. , ideſt Roſpertu germanos meum , et Magipertus filius Urſus , et per notitia de ſupraſcripto Judice Ego nominata Caſſiperga benundedi tibi Toderici filio Jubini ipſa quarta mea , quam . . . . legibus tollere debeo de ipſa res , quod tutenſ quod ante os tempu Arnipertu ſocero meu bindutu abuit ſupraſcripti Jubini genitori tuo , et Gencali , et Quandini germanis eorum de quantu da ſupraſcripto Ragimpertu biro meo conſtitu ab Uſtiti ipſa quarta , et inde legibus tollere debuit , in integrum tibi , qui ſupra , cum finibus , et bia ſua bindere poſſidendu : Unde recipi a te fenitu pretiu tremiſſi quattuor ea ratione , ut amodo , et ſemper tu tuis eredibus ſupraſcripta noſtra binditione abere , poſſidere baleatis . De quibus me repromicto , et meus erede obligo tibi , qui ſupra , et tuis eredibus de iſta noſtra binditione ab omnis omine defenſare promictemus . Quit ſi menime potuerimus , aut ſi per nos ipſi per quolibet ingeniu retornare queſierimus , duplo ſupraſcriptu pretiu bobis componere ſpondemus . Et inſuper quantu aput bos remelioratus fueri ſub eſtimatione pretii bobis reſtituemus . Iteru et ipſa quarta tibi dedi pro defenſione . Et tu Rodipertus Notario ſcribere rogabi . Salerno menſe Indictione ſupraſcripta .

✠ Ego qui ſupra Ragemprandus me ſubſcripſi ,
✠ Ego Rapperto filius Aliperti teſte ſu .
✠ Ego Wanpertus Notarius teſti ſubſcripſi . .
✠ Ego Leocardo filio Lupi teſte .
✠ Ego Leonprandu filio Leopardi teſte ſum .
✠ Ego Urſu filius Taſſiloni ſubſcripſi .

XCVIII.

Lucerna religioſa filia quondam Santiperti , & relicta quondam Gennari filii Optimi vendit Joſem Medico terram in loco , qui dicitur Contrelle , quae eſt una quarta quartae partis ſibi a viro ſuo per morgicap traditae in die nuptiarum , pro 32. *ſolidis aureis . anno* 6. *Siconis , & Petri , &* 2. *Ademarii menſe Maii* 3. *Ind.* (*Chriſti anno* 855.) *Arc.* 82. *n.* 40. in membrana .

)(CLXV)(

IN nomine Domini ſexto anno principatu Domni noſtri Siconi, & Domni Petri, et ſecundo anno Domni Ademari Principibus menſe Magio tertia Indictione. Ideoque Ego Locerna religioſas femina filia quondam Santlperti, et relicta fuit quondam Gennari filii Optimi hab iſſu biro meu in die nuzziaru traditum habuit mihi morgincapu des omnibus rebus ſubſtantie ſue, dum ipſe bir meum defuntus eſt, congrugu eſt mihi pro mei neceſſitatibus de ipſa quartam mea bindere benior in preſentia Radoaldi Sculdais, et ab eo interrogata ſum, ne aliquas biolentia ha quabis ominem patere; in ejus preſentia me declarabit, quod nulla biolentia ha quabis omine pateor, niſi pro mei neceſſitatibus, & bona mea bolumtatem, & ſecundu lege mihi conſentientes Johanne filio meo, et Atrepaldo filio Johanni, et per notitia de ſupraſcripto Judice Ego nominata Locerna, et per abſolutione prenominatus filios meu benumdedi tibi Joſem Medico terra mea cum bineas, et pommiferi in locum, que dicitur Andrelle propinco Eccleſie Sancti Genuari abentes fini de uno latu fine bia, et de pede fine bia pulbica, de alio bero latere fine de filii Ermenardi, ſicut petre ficte ſunt, deſuper capite conjunctu eſt ad fine tua, qui ſupra, Joſem medico, cod de Bonipertu emtu abit da clauſoro, ſicut ſupra fini poſite ſunt, de quarta parte una partes inde tibi, qui ſupra, bindedi, quod eſt quartam mea de meu morgincapu ipſa quarta mea, ſicut ſupra diximus, circo fine tua tibi, qui ſupra, in integrum benundedi poſſidendu cum bece de bia ſua. Unde pro ſupraſcripta mea binditione recipi a te exinde fenitum pretiu auru ſolidos tregintacinque ea ratione, ut amodo, et ſemper tu tuis eredibus ſupraſcripta noſtra binditione abere poſſidere baleatis. De quibus obligo me, et meos erede tibi, qui ſupra, et tuis eredibus de iſta noſtra binditione ab omnis omine defenſare promictemus. Quit ſi menime potuerimus, aut ſi per nos ipſi per quolibet ingeniu retornare queſierimus, duplo ſupraſcriptu pretiu nos bobis componere promictemus, oc eſt ſolidos ſeptuaginta; et inſuper quantu aput bos remelioratus fueri ſub eſtimatione pretii bobis reſtituemus; de conludio bobis juremus. Et te Roppertus Notario ſcribere rogabi. Salerno menſe, Indictione &c.

Signum manus ſupraſcripte Locerne, et Johanni Atropaldo, qui ac cartula ſcribe rogabi.

✠ Ego qui ſupra Radoaldo;
✠ Ego Urſu filius Johanni ſubſcripſi.
✠ Ego Radolfus filius Leoni . . . . . &c.
✠ Ego Angipertu Tobaldi me ſubſcripſi.
✠ Ego Ramperto teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Wiſenolfu teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Rudoaldo filio Leoni ſubſcripſi.
✠ Ego Lupu filius Johanni teſtis.
✠ Ego Trudelpertu me ſubſcripſi.
✠ Ego Leocardo filio Lupi me ſubſcripſi.
✠ Ego Sindo filio Gentili teſte ſum.
✠ Ego Modericus filius Ilderici.
✠ Ego Radolfo filius Erneca teſtis.
✠ Ego Adelperto filius Lupi teſte ſum.
✠ Ego Auprando filius Radelfi teſtis.
✠ Ego Toto Notarius teſtis ſum.

XCIX.

Teodi, & Cunipertus filij Pauliperti habitatores Nuceriae permittentibus Walperto filio Walperti, & Aliperto filio Wale vendunt Benenato filio Biati terram in loco dicto Puteumregente, & proprie ad Ajella pro ſolidis aureis 32. *anno* 6. *Petri*, & 2. *Ademarii menſe Octobris* 4. *Ind.* (*Chriſti anno* 857.) *Arc.* 35. *n.* 32. in membrana.

IN nomine Domini ſexto anno principatus Domini Petri, et ſecundo anno principatus Domini Ademari Principibus menſe Octuber quarta Indictione. Ideoque nos i ſumus Teodi, et Cunipertus germani filii Pauliperti abitatori ſumus Noceria, et una per largietatem abſolutione Walperti filii Waliperti, et Aliperti filii Wale, et ipſi ſtante vinumdedimus tibi Benenati filio Biati terra noſtra, qui eſt arbuſtu bitatu, quem abemus in locum, qui dicitur Puteumregente, et proprie ad Ajella bocatur, quem per cartula emtum abuimus da Armongeni, et Urſu filiis Cintioni. Abet finis ipſa terra de uno latu, et de uno capu fine terra Aliperti filii Fuſculi, et pereſſem in terra Rapperti filii Arniperti, et de alio latu fine terra Forterami filii Fuſoaldi, et terra tua, qui ſupra, emtori; et de alio capu bia publica; infra has autem finis. Unde nec nobis, qui ſupra, binditoribus, neque ad alterius homines nihil reſerbavimus portione, ſet totum in integrum tibi, qui ſupra, Benenati bindidi ad poſſidendum cum ſuperiores, et inferiores, et cum bice de bia ſua. Unde pro ipſa noſtra binditione recepimus a te, qui ſupra, emtore noſtro finitum pretium aurum ſolidos tregintadui eam ratione, ut amodo, et ſemper tu, et heredes tuis ipſa noſtra binditione abere, et poſſidere baleatis. Eo tinore colligamus nos, qui ſupra Teodi, et Cuniperto, et heredes noſtro colligamus tibi, qui ſupra, Benenati, et ad tuis heredibus, ut ipſa noſtra binditio nos vobis ab omnis homines in antiſtare, et defendere promictimus. Et qui ſit minime in antiſtare non potuerimus, aut per nos ipſi per quolibet ingenio retornare queſierimus, dupplo ſuper dicto pretium nos vobis componere ſpondemus, oc ſunt ſolidos ſexagintaquattuor; et inſuper quod remelioratum paruerit, ſub eſtimatione pretium nos vobis reſtituare placitamus; et de colludio vobis juremus; et hoc inſuper ipſe cartule, quod exinde firmate abemus, ipſe tibi in defenſione dedimus. In talis vero ratione, ut quando novis, aut ad noſtris heredibus neceſſe fuerit, ipſe nobis adpreſentatis, et ſemper redes ad veſtra poteſtate, & de veſtris heredibus omni tempore ad abendum, & conſerbandum; & han cartula, ut ſupra, ſit firme. Et te Liuſpertus Notarius ſcriberis rogabit.

✠ Ego qui ſupra Alipertu per me ſubſcripſi.
✠ Ego Waiſelgari teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Aitio teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Nandipertu teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Adelpertu filiu Antiperti teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Lupu filio Boniperti.
✠ Ego Ermepertu filius Johanni teſte ſum.
✠ Ego Totelgiſi teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Leoprando teſte ſum.
✠ Ego Audeneri teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Wiſenolfu teſte ſum.

C.

Digitized by Google

)(CLXVII)(

C.

LEodempertus filius Miteperti vendit Siconi filio Tancomari medietatem terrae in loco Jovi de finibus Salerni pro 21. *ſolidis veteribus de Domno Sichardo anno* 7. *Petri* , & 3. *Ademari menſe Decembris* 4. *Ind.* (*Chriſti anno* 857.) *Arc.* 87. *n.* 148. in membrana.

IN nomine Domini ſeptimo anno principatu Domini noſtri Petri, et tertio anno Domini Ademari Principibus menſe Decemvrio quarta Indictione. Ideoque ego Leodempertus filio Miteperti pura, & ſincera mea bona bolumtate bindedimus tivi Siconi filio Tancomari terram meam cum bines, et ſuis pomiferis, quem abeo illocum, qui dicitur Jovi finibus Salernitanis, fine abentes iſta meam vinditionem de ſuper capite finem bia publicam; de uno latere fine veſtra, qui ſupra, emtori, et per conjunge in fine Roffrid, et deducit uſque in ribus; de ſubto pede fine terram Epiſcopio Salerni, ſicut medio ribus diſſcernit; de aliam partem fine Radiperti, ſicut termiti facti ſunt, et per ipſo latere per deducitur, que in ipſo ribus clauſo iſto per deſingnates finis mezetatem in integrum juſta te preendendum eum ipſa media caſa, qui ivi eſt poſita, tivi, qui ſupra, bindedimus poſſideudum cum inferius, ſuperiuſque, et eum abjacenziis, et coerenziis, et cum uſu aquarum ipſa mezetate, de ſicut diximus, in integrum tivi, qui ſupra, bindedimus at poſſidendum; nominatam illa alia mezetatem in mea reſervo poteſtatem. Unde pro iſta mea vinditione in preſente recepimus a te, qui ſupra, emtorem noſtru, oc eſt preziis auri Beneventani ſolidi beginti, et uno veteri de Domno Siehardo finitum eſt. Ea vere rationem, ut amodo, et ſemper te, tuiſque eredibus ſupraſeripta mea vinditione avere, et poſſidere valeatis. Unde de quibus nos repromictimus, et eredes noſtros colligamus tivi, qui ſupra, et at tuis eredibus de in dicta mea vinditione av omnibus ominibus in antisſtare, et defendere promictimus. Quit ſi menime potuerimus, aut ſi nos ipſis forſitans retornare queſierimus, duplum ſupraſcripto pretium nos vobis componere eſſpondimus, oc ſunt ſolidi quatdraginta et duo; et inſuper quantum iſta noſtra vinditio aput bos remelioratum fuerit ſub eſtimationem preziis nos vobis reſtituemus, et de colludio nos vobis juremus. Iterum et repromictimus tivi, et at tuis eredibus, quot ſi ego, et eredibus meis ipſa ſupraſcripta mezetatem, quot mihi reſervavit binderurum abuerimus, at nullus quemquam ominem ipſo vindamus, aut in quacumque partem exinde demus de ſicut concluſum eſt, niſi tivi, qui ſupra, et at tuis eredibus bindamus at juſto prezium, quot per doctos omines atpreziatus fuerit. Et ſi aliu hubique exinde datum paruerit, ſecuriter per iſtam cartulam ebeniat in veſtra poteſtatem at ſemper abendi nomine ſine mea, vel eredibus meis, aut cujuslivet contradictione; ſimulque et anteponimus tivi de ſupradicta cluſam de illos, quod miehi reſerbavit. Quot ſi in ec mea vinditione aut genetrices mea, bel uxor mea intrare voluetis at quarte ſue inde tollendum, de quantum per illas vobis exinde tultum eſt, et in alio tantum liceat vos, de ſicut diximus, in ſuper dicta eluſa introire in is, qui exinde mihi reliquit. et per eſtimum de vonis omines ex ipſo tollatis, et ſecuriter per iſta eartulam poſſideatis, ſicut te Lopenandu Notario tali tinore ſcribere rogabimus. Actum Salerni feliciter.

✠ Ego Ademari me ſubſeripſi.
✠ Ego Adelperto filius Lupi me ſubſcripſi.
✠ Ego Joſeph Notarius teſtor.
✠ Ego Ermenandu filius Ermenari ſubſeripſi.
✠ Ego Joſep Notarius teſtis.
✠ Ego Raginpertu Notarius teſtis.

Ego

✠ Ego Ropperto filius Ildeperti teſti .

✠ Ego Vualperto filius Jholoperti teſtis.

✠ Ego Rogemprandus teſti ſum .

✠ Ego Lupuini filius Lupi.

✠ Ego Culſeligod . . .

✠ Ego Benedictu filius Boni teſtis ,

✠ Ego Lambajari teſtes. .

CI.

Viſeltruda filia Radiperti , uxor Ildeprandi filii Urſi vendit Roderico filio Mauri quartam partem terrae, & domus cum circuitu , curtibus, & hortalibus in loco Nuceriae, quae ad ſe pertinet per morgincap ſibi traditum a Radeprando priori viro ſuo, pro 20. ſolidis aureis Beneventanis . anno 9. Siconolſi menſe Novembris 12. Ind. (Chriſti anno 848.) *Arc.* 32. *n.* 59. in membrana.

IN nomine Domini nono anno principatu Domni noſtri Siconolfi menſe Nobembre duodecima Indictione . Ideoque ego Viſeltruda filia Radiperti , et uxor ſum Ildeprandi filii Urſi interrogata , bel inquiſita ſum diligenter da Majone Bicd (forte *Bicedomino*) filio Probati , ut ne aliquas biolentia patere da predictu biro meo , aut a quabis homines , nec nullo homo me cogentes , aut ſuadentes , ſet largita ſum mea bona bolumtates , et mihi conſentientes Wiſenolſo biro frater meo , et Lupo barbanes meos et Longuli ; I ſunt propinquioris meis parentis , unaque pari cumſenſum , et notitia ad ſupraſcripto Judices Ego ipſa ſupraſcripta Wiſeltruda una cum Ildeprandu birum meo unianimiter adque pariter bindimus tibi Roderici filio Mauri ipſa ſortione mea de terra , et caſe cum circoitum , cortibus , et ortalibus , quantum mihi in ipſo locum pertine per ipſa quarta morgincapu meum , cot mihi Radeprando anterior biro meo in dies numtiarum traitum abuit , ubi compotamus Noceria , abentes finis de uno latu fini tetra de filii Leoni , et de uno capu fini bia publica , et de alio latu fini terra Cuniparti , et de alio capu fini terra Johanni filii Secundi. Intre iſte finis integram ipſa quartam de terra , et ipſe caſe cum ſedimen ſua abſque mobile de intro caſe , et alie terre per ſingulas locum , quem mihi reſerbo mea poteſtates ; ſet de ipſa terra , et ſe nec nobis , qui ſupra , binditrici , neque ad alterius homines nihil reſerbabit portione, ſet tibi ſupraſctipto Roderici ipſo in interum bindedit poſſidendum cum bice de bia ſua . Unde pro ſupraſcriptà noſtra binditione recepit a te , qui ſupra , hemtori meis pretium aurum Benebentanum ſolidos numero biginti heam ratione , ut amodo , et ſemper tu , et tuique heredes predicta noſtra binditione in integrum abere , et poſſidere baleates , de quibus nos repromictemus , qui ſupra , binditrice , et noſtris heredibus colligamus tibi ſupraſcripto hemtori , et tuis heredibus , ut iſta noſtra binditio ab omnis homines in anteſtare , et defendere promictemus . Et qui ſit menime in; anteſtare potuerimus , au per nos ipſi per colibet ingenio retornare queſierimus , dupplo ſupraſcriptum pretium nos bobis cumponere ſpondemus , oc ſunt ſolidos quadraginta , et quod aput bos remelioratus fuerit , iſta noſtra binditio in quabis parte , aut ſuper factum edificio ſub iſtimationem pretiu nos bobis reſtituamus , et de colludio bobis juremus , et cartula binditionis in ſupraſcripta ratione ſit firme . Et te Urſu Notario ſcribere rogabit . Actu Toſtazzu in ipſo mercatu menſe Indictione ſupraſcriptis fideliter : Signum manus ſupraſcripte Wiſeltrude , et Ildeprando biro ejus , qui an cartulam fierit rogabit . Signum manus ſupraſctiptorum Wiſenolſi et Lupi conſentientis .

✠ Ego qui ſupra Majo Bicd me ſubſcribſi .

Ego

Digitized by Google

✠ Ego Lupu filio Boniperti.
✠ Ego Andreas filius Moiſes teſte ſum.
✠ Ego Dacoperto teſte ſubſcribſi.
✠ Ego Erchenperto filius Ermeperti teſte ſubſcribſi.
✠ Ego Radiperto filio Quarconi teſte.
✠ Ego Jacob me teſte ſum.
✠ Ego Adelpertu filio Waldiperti teſte ſum.

CII.

ORſa filia quondam Alceli, & uxor Arniperti filii Cuniperti cum dicto viro ſuo vendit Leoni filio quondam Silberami terram cum domo lignea ei ſuperpoſita pro 14. *ſolidis aureis Beneventanis. anno* 5. *Siconolfi menſe Januarii* 7. *Ind.* (*Chriſti anno* 844.) *Arc.* 32. *n.* 41. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatu Domni noſtri Siconolfi menſe Januario ſeptima Indictione. Ideoque Orſa filia quondam Alceli, et ſum uxor Arniperti filii Cuniperti, dum benior in preſentia Brunenguni Bicd, er ab ipſo interrogata, bel inquiſita ſum diligenter, ne aliquas biolentia patere da ſupraſcripto viro meo; ibique deiclaravit, ut nulla biolentia patere da predictu biro meo, neque da nullos homines, niſit largita ſum mea bona boluntate mecum mihi conſentiente Johanne germano meo, Egodulo filio Rodeperti propinco parentes meo, et unaque pari conſenſu, er cum notu de ſupraſctipto Judices. Ideoque Ego ipſa Orſa, quam Ego ipſe Arnipertu viro ejus unianimiter bindidi tibi Leoni filio quondam Silberami terra mea, qui eſt arbuſtu bitatu, et pomifera, et caſa lignitia, qui ſuper poſitam eſt, abentes finis de uno latu cum beſtro, qui ſupra, juntum eſt, et de uno capu fine terra Domnica, et per adjunge in terra Grauroni, et de uno latu fine terra Letuli, et de alio capu fine bia; infra has predicte finis de noſtra ſortione de terra, et caſa, et palmentu, et pila, et puteum. Hunde nec nobi, qui ſupra, binditori, neque ad alio homines nihil reſerbavimus portione, ſed rotum in integrum exinde noſtra ſortione tibi, qui ſupra, biudidi poſſidendum cum bece de bia ſua. Unde pro hanc noſtra ſortione hanc binditione de preſentes recepimus a te, qui ſupra, fenitum pretium aurum Beneventanos ſolidos numero quactuordecim. Eam ratione, ud amodo, et ſemper tu, et tuique heredibus abere, et poſſidere baleates; de quibus nos obligamus, et noſtri heredibus tibi ſupraſcripto Leoni, et tuis heredibus, ut ipſa noſtra binditio ab omni homines anteſtare, et defendere promictemus. Er qui ſit menime potuerimus, aut per nos ipſi per colibet ingenio retornare queſierimus, duplo ſupraſcripto pretiu nos vobi cumponere ſpondemus, hoc eſt ſolidos begintiiocto; et inſuper quod fuerit aput vos milioratu in quabis parte, aut ſuper factu edificio, ſub iſtimatione pretiis nos vobi reſtituare ſpondemus, et de colludio vobi juremus, et han cartulam, ut ſupra, ſit firme. Et te Cumpertu Notario ſcribere rogavir. Actu Toſtatiu in ipſo mercatu. Signum ſupraſcripte Orſe, et Arniperti binditorum. Signum ſupraſcripti Johanni, et Egoduli conſentienti.
✠ Ego qui ſupra Bruningo me ſubſcripſi.
✠ Ego Walperto filio Ramiperti teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Ildepertus teſte ſum.
✠ Ego Alderiſſi teſte ſum.
✠ Ego Majo filius Probati teſte ſum.
✠ Ego Nandipertu filius Johanni teſte ſum.

✠ Ego Gaidelfreda filia Gaidoni teſte ſum.
✠ Ego Saracino teſte ſum.
✠ Ego Lupus teſte ſum.

CIII.

ANtipertus, & Arnipertus filii quondam Coniperti promittunt Leoni filio quondam Silberami, cui terrae medietas in loco Trabi vendita fuerat, ſe reliquam medietatem non daturos, nec venditurOs, niſi ipſi Leoni, ejuſve heredibus, ſi eam juſto pretio emere voluerint. anno 3. Siconolſi menſe Martii 5. Ind. (Chriſti anno 842.) Arc. 32. n. 70. in membrana.

IN nomine Domini tertio anno principatu Domni noſtri Siconolſi menſe Martio quinta Indictione. Ideoqu Ego Antipertu, et Arnipertu germani filii quondam Cuniperti per oc eſcriptu promictemus tibi Leoni filio quondam Silberami de ipſa terra cum arbuſtu, quem abemus in loco Trabi, ubi dicitur Agella, ubi nos modo reſedimus. Hunde modo per cartulam medietate vobi binumdedimus ipſa medietate, quem ibi abuimus, da modo per nullis modi ipſo ubiqua demus, nec bindere, neque tingare, neque in ſancti locis offerire, nec per nullo ingenio ubiqua ipſo demus, ni ſit quando ipſo daturu abuerimus, nos, et noſtri heredibus vobi ipſo demus, et ad beſtri heredes ad juſtu pretium, quem fuerit adpretiatu per tres homines bono doctos de loco; et quando ipſo daturum abuerimus, faciamus bos ſapere per tertiam bicem uſque in dies beginti vobi demus ſpatio. Et ſe vos menime fueritis cum pretiu parati ipſo a nos emere, pos ipſi beginti dies abeates licentia ipſo dare, ubi volueriti. Nam ſe ante ipſo ſupraſcripto conſtituto ubiqua dare preſumſerimus per quavis modi, primis omnibus ipſa terra firme abeates per iſtu ſcriptu, ſicut per cartulam benditionis, et inſuper beginti ſolidos nos vobi cumponere ſpondemus. Et te Cumpertu Notarius ſcribere rogavit. Actu Noceria menſe Indictione ſupraſcriptis feliciter.

✠ Ego Raudipertu teſte ſub.
✠ Ego Lupini teſte ſum.
✠ Ego Comprando filio Lupi teſte ſum.
✠ Ego Majo filius Probati teſte ſum.
✠ Ego Saracino teſte ſum.
✠ Ego Lioprundo filio Perſi teſte ſum.
✠ Ego Adelpertu filiu Antiperti teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Walfreda filia Aneſcauſi teſte ſum.
✠ Ego Walfreda teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Ladiperto teſte ſum.
✠ Ego Lupus teſte ſum.

CIV.

CIV.

ERſulus filius quondam Ermeriſſi habitator Nuceriae vendit Leoni filio quondam Selberami terram in loco, qui dicitur ſuper Terme, pro 20. ſolidis aureis Beneventanis. anno 5. Siconolfi menſe Decembris 7. Ind. (Chriſti anno 843.) Arc. 32. n. 86. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatu Domni noſtri Siconolfi menſe Decembrio ſeptima Indictione. Ideoque Ego Erſulu filius quondam Ermeriſſi abitator ſum in Noceria, bindidi tibi Leoni filio quondam Selberami terram meam, qui eſt caſtanietum in locum, qui dicitur a ſuper Terme; finis abentes terram ipſam de uno latu, et de uno capu fine terra Acefrede filii Majuni, et de alio latu fine Tunculi, et pereſſit fine predicti Acefrid, et de alio vero capite fine Carotiti; intras autem finis tantum exinde diſcepto biam ad andandum ſuperdicti Carotiti erga fine Acefrid; nam de illo alio intra predicte finis nec mihi, qui ſupra, bindetori, neque a nullus hominem nihil reſerbabit portionem, ſet in mee . . . . m clauſo ipſo tibi, qui ſupra, bindere poſſidendum una cum bia ſua carraria; unde nos ſemper introibimus, et bos inde debeatis ibique introire. Unde pro ſupraſcripta mea benditionem in preſentes recepi a te fenitum pretium auro Beneventano numero ſolidos biginti eam rationem, ut amodo, et ſemper tu, tuiſque heredibus aberem, et poſſidere baleatis. De quibus repromitto Ego ſupraſcriptus Erſulu benditor, et conligo me, et meis heredibus tibi, qui ſupra, Leoni, et ad veſtris heredibus de ſupraſcripta mea benditionem ab omnis homine in antiſtarem, et defendere promittemus. Quid ſi menime potuerimus, aut ſi per nos ipſi per colivet ingenio retornare queſierimus, duplo ſupraſcriptum pretium nos bobis cumponere ſpondimus, hoc ſunt ſolidos numero quadraginta, ed inſuper quantum aput bos remelioratum fuerit ſupraſcriptam meam benditionem in quacumque parte ſub ſtimationem pretii nos bobis reſtituamus, et de conludio bobis juremus. Iterum deprecor Ego ſupraſcriptus Erſulu, ſi pos igitur meum diſceſſus remanſerit Antiperga uxor meam, qui fuer filia Moneani, et in iſta ſupraſcripta meam benditionem intraberit, et quartam exinde tulerit, et parutum fuerit, qua heredes meus per nullis modis ab ipſa bos menime defenſare potueri, ſic bobis anteponimus, ut per iſtam cartulam liceas bos, et beſtris heredibus intrare in ipſam terram meam cum arbuſtum, ubi reſedeo, et per adpretiatum exinde appare tantum abere, et tollere, quantum bobis exinde ipſam uxorem meam tulerit, et per iſtam cartulam firme abere, tamquam ſi da os diem cartula benditionis fuiſſet, et cartula benditionis, ut ſupra, una cum largietatem Natali Presbiter, et fillo Johanni ſcribere rogabit. Actu Noceria menſe Indictione &c.. Tamen tu Barbatus Notarius ſcribere rogabit.

✠ Ego qui ſupra Natale Presbiter me ſubſcripſi.
✠ Ego Ildepertus teſte ſum.
✠ Ego Urſu filio Lidi Rinſimo teſti ſo.
✠ Ego Confredus filiu Lupi teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Odelperto Presbiter teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Leopardo me teſte ſu.
✠ Ego Rilio filius Leoni teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Jacob me tete ſum.
✠ Ego Johanne filio Lademarine teſtes.
✠ Ego Aldemalpero me teſtes ba.

CV.

ERmepertus filius bonae memoriae Liuſperti relaxat Lupo filio Polcari quartam partem terrae in loco Campu, quam emerat ab Orſa filia Lupi, & uxore Sapatini filii Gaiduli, ad quam ex quondam Lupo anteriori viro ſuo pertinebat: ei etiam emptionis inſtrumentum tradens. anno 8. *Siconolfi menſe Septembris* 11. *Ind.* (*Chriſti anno* 847.). *Arc.* 31. *n.* 162. in membrana.

IN nomine Domini octabo anno principatu Domni noſtri Siconolfi menſe Sectembrio undecima Indictione. Ideoque Ego Ermepertu filius bone memorie Liuſperti declaratu ſum tibi Lupi filio Polcari, quia per cartulam emtum abeo da Orſa filia Lupi, qui eſt uxor Sapatini filii Gaiduli, integram ipſam quattam, qui eidem peitinet de quodam Lupu, qui fuet anterior vir ejus, de ipſam terram de locum Campu de ſortem tuam prenominati Lupi, quem ibi abuiſti. Modo vero benimus in bona conbenientiam per hunc ſcriptum relaxabit tibi prenominati Lupi integram ipſam quartam, quam da prenominatam Orſa cum Sapatino viro ſuo per cartulam emtam abeo, et cartulam ipſam tibi in defenſionem dedit in eo tinore, ut omni tempore tu, et tuos heredes terram, et cartulam ipſam firme abeatis in noſtram bicem pro defenſionem. Unde in tali tinore conligo me Ego ſupraſcriptus Ermepertu, et meis heredibus tibi, qui ſupra, Lupi, et ad veſtris heredibus ut ſi quacumque tempore per nos ipſis, aut per ſummiſſam noſtram perſonam de predictam quartam, ſicut cartulam ipſam contine, quam bobis dedit in defenſionem, bobis cauſatione mittere preſumſerimus, aut exinde de ipſam cartulam ſortem queſierimus, ante omnia de queſtio noſtram exinde taciti, & bacui maneamus, & bos ipſam cartulam firme abeatis, niſi ſi poſt ſcriptum iſto nobis, aut ad noſtris heredibus oſtenſum fuerit, et poſt eam exinde bobis cauſatione mittere preſumſerimus, biginti Beneventanos ſolidos nos bobis cumponamus, et taceamus. Et une ſeriptum, ut ſupra, te Barbatus Notarius ſcribere rogabit. Actu Noceria menſe Indictione &c.

✠ Ego qui ſupra Ermepertu me ſubſcribſi.
✠ Ego Dacuperto teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Liuſpertus Notarius teſtis ſum.
✠ Ego Leomari teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Confreda filiu Lupi teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Walfreda filia Aneſcauſi teſte ſubſcripſi.
✠ Ego Majo filius Probati teſte ſubſcripſi.

SPE-

CVI.

LEo Preſbyter, & Abbas Monaſterii S. Benedicti in loco Ercle, ubi ad Cauke dicitur, dividit cum Urſo, Manſone, Marino, & Leone Atrianenſibus filiis quondam Marini Judicis duas terras ipſis, & dicto Monaſterio communes cum vinea, & vacuo in loco Cetaria, in quo eſt Eccleſia diruta S. Petri. anno 5. Johannis, & Guidonis ejus filii menſe Aprilis 1. Ind. (Chriſti anno 988.) Arc. 40. n. 118. in membrana.

IN nomine Domini quinto anno principatus Domini noſtri Johanni, et Domini Guidoni ejus filio glorioſi Principibus menſe Aprilis prima Indictione. Memoratorium factu a me Leo Presbiter, et Abbas Monaſterio Sancti Benedicti, qui conſtructum eſt in locum Ercle, ubi dicitur ad Cauke, eo quod ante ſubſcripti teſtes conjunctus ſum cum Urſu, et Manſo, et Marinu, et Leo Atrianenſi germani filii cuedam Marini Judici propter ad dividendum inter nos terra cum vinea, et bacuum, quod pars ipſius noſtri Monaſteri cum ipſi germani commune habet in locum Cetaria, in quo Eccleſia vocabulum Sancti Petri deſtructa eſt. Et ſtatim, ſicut inter nos combenit, predicta terra cum vinea dividimus, et fecimus exinde due ſortionis; una ſorte fecimus eſſe conjunta cum litore maris in ſupra uſque ad pariete de Cammara ſuptana, que in pars de ipſa Eccleſia Sancti Petri eſt, et per ipſo parietem de ipſa Cammara rectum aſcendentem uſque ſerra de ipſo monte, et qualiter conjungit in mare. De alia parte fine ipſo litere maris, de pede fine flubio de predicto locum Cetara infra hec finis, ſicut diximus, una ſortione fecimus eſſe; ſceptuavimus exinde ipſa Eccleſia, que commune habendum reſervabimus. Et alia ſortione facimus eſſe da predicto pariete in ſupra, et qualiter, ſicut diximus, rectum aſcendente uſque in ſerra, et per ipſa ſerra pergente uſque in criſtone, in quo pleſcaturia ſunt, et per ipſo criſtone rectum deſcendente, et conjungente in ipſo flumen de pede fine ipſo flumine infra hec finis, ſicut diximus, alia ſortione fecimus eſſe. Unde Ego jam dictus Leo Abbas compreenſit ipſa ſortione conjunta cum litore maris, in quo ipſa Eccleſia dedicata eſt; & ipſi germani compreenſerunt ipſa ſortione ſuprana da jam dicto pariete de ipſa Cammara, et uſque ubi ſe conjungit ipſo criſtone cum ipſo flumine; ſimulque et compreenſimns ipſa Cammara, que eſt in pars de ipſa Eccleſia, et ipſi germani compreenſerunt ipſa Cammara ſuprana conjunta cum ipſa ſortione ſua. Simulque, et dividimus alia terra cum aliquantum vinea, et bacuum uno teniente ibidem a ſupra, et fecimus eſſe due ſortionis; una ſortione fecimus eſſe conjunta cum ipſa ſortione, quod ipſi germani compreenſerunt per hec finis. De pede fine ipſo flumine, de alia parte fine ipſa ſortione ipſorum germani, ſicut ipſo criſtone diſcernit, et rectum ſaliente uſque ſerra, et per ipſa ſerra pergentem, et conjungentem uſque ad ipſa alia ſortionem, et qualiter rectum deſcendit uſque oliba, in quo unum termite fiximus; et conjungit in ipſo flumine. Et ipſa alia ſortione fecimus eſſe da predicta oliba, et termite in ſupra uſque ad criſtone majore, qui conjuntum eſt cum ipſo flumine, et qualiter rectum aſcendit uſque in ſerra. Unde nos jam dictus Leo Abbas compreenſit ipſa ſortione da predicta oliba, et termite in ſupto uſque ad fine de jam dicti germani, quod, ſicut diximus, compreenſerunt. Et ipſi germani iterum compreenſerunt ipſa ſortione ſuprana da predicta oliba in ſupra uſque ad predicto criſtone, qui cum ipſo flumine conjuntum eſt. Nam ipſa Eccleſia Sancti Petri, et alia rebus da jam dicte ſerre in partibus Salernitanorum uſque ad aqua de Fiſehetole communiter illut reſervabimus dividendum per medietate, et quacumque pridem per partes exinde tollere, vel habere potuerimus, inter nos dividamus per medietate, pars ipsius noſtri Monaſterii tollat illut medietate, et illis medietate. Hec

ſortis inter nos fecimus, et tradidimus pars partium cum omnia infra ſe habentibus, et ſuis pertinentiis, et cum bice de via ſua amodo, et ſemper illut habendum, dominandum per illo hordine, et ratione, ſicut ſupra dictum eſt, et omnia exinde faciendum nos, et ſucceſſores noſtros, et pars ipſius Monaſteri, et ipſi germani, et illorum heredes quod voluerimus, et per nullis modis queramus hec ſortis remobere, aut contrare. Unde in eo hordine guadia mihi ipſi germani Urſu, Manſo, Marinus, et Leo dederunt, et mediatorem mihi poſuerunt Jaquintus Notarius filius Jaquinti, et per ipſa guadia obligaverunt ſe, et ſuos heredes, ut, ſi aliquit de quomodo ſuperius legitur queſierit remobere, aut contrare, et taliter in hec diviſionis firmiter non permanſerit, tunc per ipſa guadia componere obligaverunt ſe, et ſuos heredes mihi, meique ſucceſſoribus, et ad pars ipſius Monaſterii centum auri ſolidos Coſtantinos. Et hunc brebem ſcripſi ego Jaquintus Notarius, qui interfui, et ſuperius declaratus ſum.

✠ Ego Imetancus.
✠ Ego Romoaldus.
✠ Ego Petrus.

610,352

SPECIMINA CHARACTERUM
SIGILLA
MENSURA PEDIS.

Digitized by Google

I N D E X

T A B U L A I.

I. CHaracter Inſtrumenti anni 1059. Arc. 86. n. 262. in Appendice Monumentorum *Mon*. I. pag. III.
II. anni 984. Arc. 85. n. 180. *Mon.* LXVII. pag. CXXVII.
III. anni 1132. Arc. 87. n. 100. *Mon.* XXXII. pag. LIV.
IV. anni 866. Arc. 31. n. 245. *Mon.* XCII. pag. CLX.
V. anni 857. Arc. 87. n. 148. *Mon.* C. pag. CLXVII.
VI. anni 877. Arc. 87. n. 417. *Mon.* LXXXVIII. pag. CLVII.
VII. anni 900. Arc. 86. n. 210. *Mon.* LXXXIV. pag. CLI.

T A B U L A II.

I. anni 1088. Arc. 11. n. 86. *Mon.* XXIV. pag. XLIV.
II. anni 855. Arc. 82. n. 40. *Mon.* XCVIII. pag. CLXIV.
III. anni 848. Arc. 32. n. 59. *Mon.* CI. pag. CLXVIII.
IV. anni 894. Arc. 31. n. 4. *Mon.* LXXVIII. pag. CXLV.
V. anni 854. Arc. 84. n. 12. *Mon.* XCVII. pag. CLXIV.
VI. anni 1039. Arc. 71. n. 345. *Mon.* XXXIII. pag. LIX.
VII. anni 854. Arc. 84. n. 24. *Mon.* XCVI. pag. CLXIII.
VIII. anni 860. Arc. 101. n. 388. *Mon.* XCV. pag. CLXII.
IX. anni 1027. Arc. 35. n. 84. *Mon.* LI. pag. CI.
X. anni 1042. Arc. 32. n. 95. *Mon.* XXIX. pag. LI.

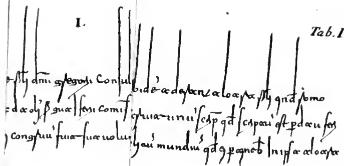
T A B U L A III.

I. anni 899. Arm. I. G. n. 3. *Mon.* LXXXI. pag. CXLVIII.
II. anni 886. Arm. I. G. n. 2. *Mon.* LXXXV. pag. CLII.
III. anni 1025. Arm. I. G. n. 9. *Mon.* XXXIX. pag. LXXXII.
IV. anni 1028. Arc. 30. n. 63. *Mon.* LVI. pag. CVIII.
V. anni 1077. Arc. 35. n. 122. *Mon.* VI. pag. XVII.
A Sigillum plumbeum pendens Arm. I. G. n. 23. *Mon.* IX. pag. XX.
B Sigillum affixum cum contraſigillo Arm. I. G. n. 6. *Mon.* LXXXVI. pag. CLIII.
C Sigillum affixum cum contraſigillo Arm. I. G. n. 3. *Mon.* LXXXI. pag. CXLVIII. & Arm. I. G. n. 2. *Mon.* LXXXV. pag. CLII.
D Sigillum affixum Arc. 43. n. 155. *Mon.* XIV. pag. XXVII.
E Sigillum affixum cum contraſigillo Arc. 88. n. 190. *Mon.* XV. pag. XXVIII. & Arc. 87. n. 326. *Mon.* XVI. pag. XXIX.
F Sigillum affixum, cum contraſigillo rupto Arc. 88. n. 253. *Mon.* XVIII. pag. XXXII.
G Sigillum affixum cum contraſigillo Arc. 44. n. 259. *Mon.* XIX. pag. XXXIV.
H Sigillum affixum cum contraſigillo Arm. I. G. n. 9. *Mon.* XXXIX. pag. LXXXII.
K Longitudo pedis latitudinis membranae Arc. 84. n. 237. *Mon.* XXXI. pag. LIII.

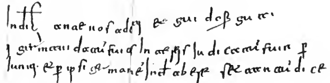
HAG-2058331

Tab. I.

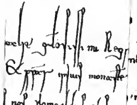
I.

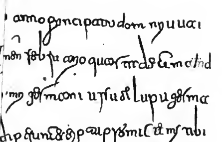
II.

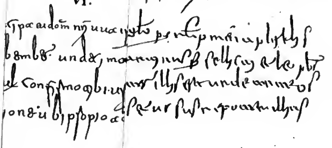
III.

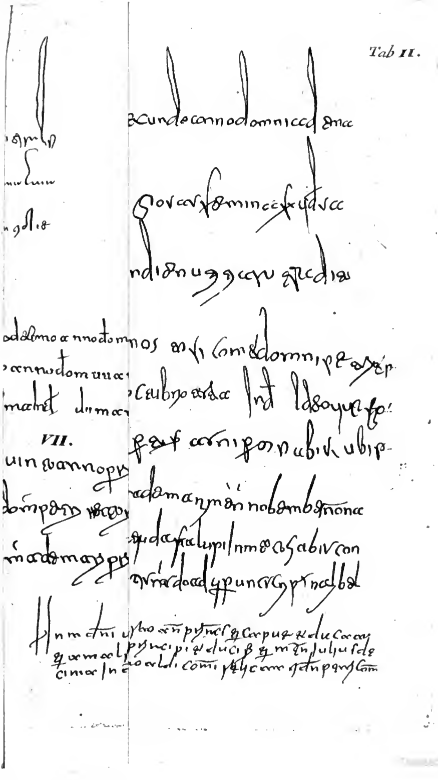
IV.

VI.

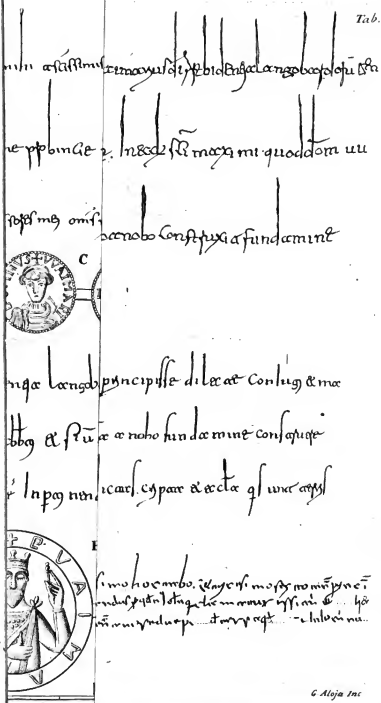

Digitized by Google

VII.

Digitized by Google

G Aloja Inc

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA

Google

Digitized by Google

Aff. 5/180. fab.

Digitized by Google